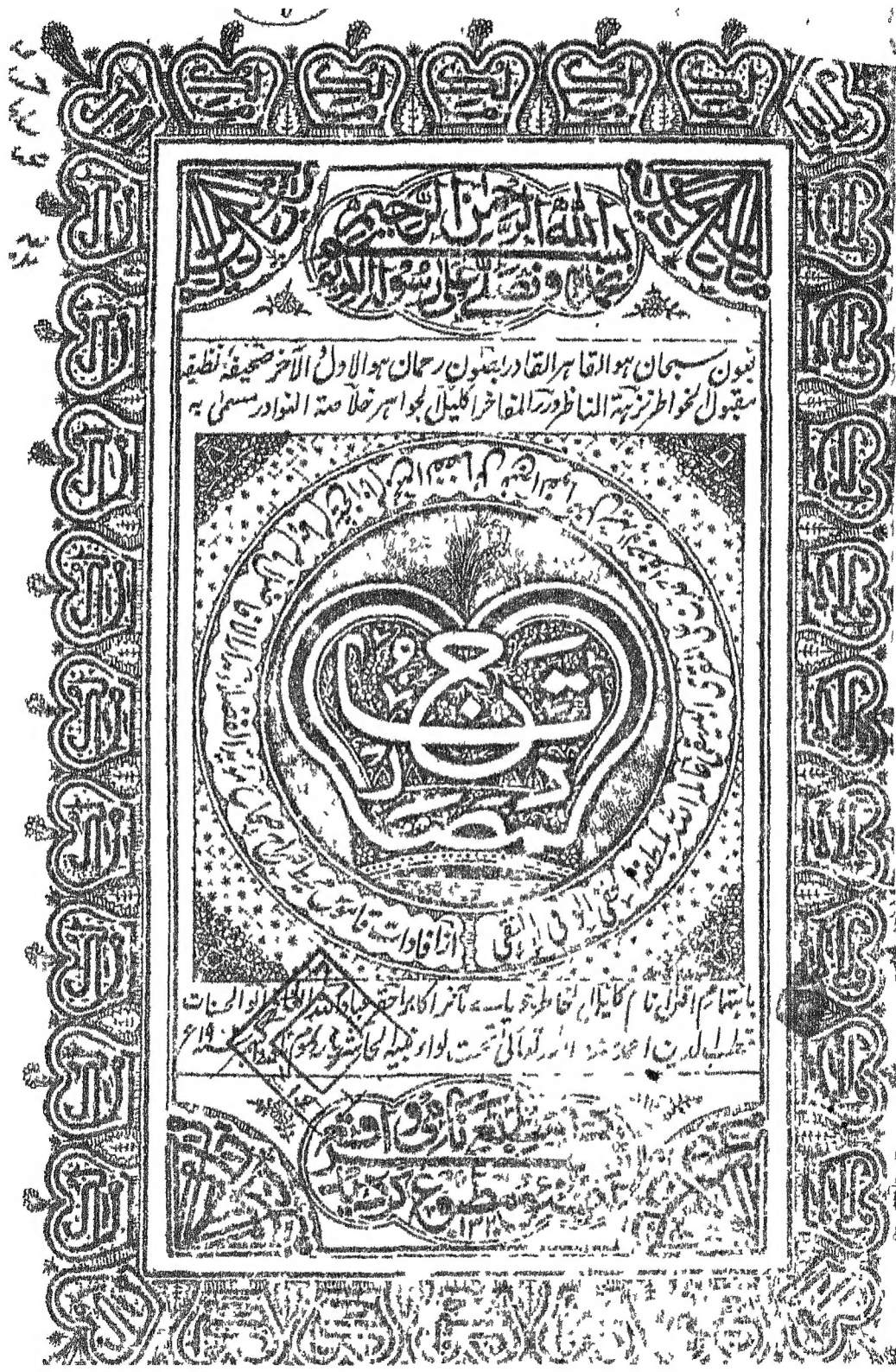

M.A.LIBRARY, A.M.U.

PE12986

3653

۱۰۰

اشرف اللغات - اس سب سے لغت کو درجہ اول
اور فی صفہ میں کامل ترین اس مطلع نامی الکفوف نے ترجیح دیا ہے
تھیں چھپیں ہزار لافان اور اصطلاحات عربی - فارسی
اردو - ترکی - یونانی وغیرہ کے معنی اردو زبان میں
لکھے گئے ہیں قیمت فی جلد عمار

مصطلحات و ارستہ معروفہ میں اصطلاحات الشرا
اس کتاب سے ہر علم و تدوین کا سہ بہت کم نسیب
ایسے ہیں جو اس مستندت کی سند نہ لاسے ہوں
قیمت فی جلد ۱۰ روپے

مصلحت اور دو۔ کتاب مکتبہ اور دہلی۔
 حیات میں مع استقامت شالہ تالیف، علی پر تجزیہ
 لغات نامور۔ ناظرین مہربانی لغت، نثر، سب

آج تک صد حالات، طبع ہوئے مگر جسے نہ دوسری اور
 نادر وقت یہ طبع ہوئی ہے دوسری کتاب دلیلی میں نہیں
 آئی اس وقت میں حالات وہ ہیں جنکی اسے -

حرکت کے ہونے سے معنی بھی بدلتا ہے ہیں جیت
جہاں بے - دو گلا - آستانہ - جلی - شہزاد - کہ - لڑے - الہ

ہندی گرائون غن پہلو کار و قیمت فی جلد ۱ /
 قیمت ۱۰۰ روپے۔ یہ لڑت اسم ہائے ان کتابت
 ساتھ مرتب کیا گیا ہے جو بعض مقلوب کرنے سے بے مینہ

دوسرے وقت پیدا ہوا ہے جیسے (بارش - شراب)
(تاریخ - غیرت) یعنی ہر لغت کے اُر دو زبان میں
لکھے ہیں قیمت فی جلد ۴۴

انوار مشرقیہ - اس کتاب میں یہ صفت ہے
کہ عام لغت بمعنی کے لکھے گئے ہیں جیسے
زخمت - جنت - جنین - زخ - قیمت فی جلد ۱۲

دور الزمانہ - فرہنگ نتائج المصداور - اس کتاب میں

تمام فاضلات و کمال کمال المعاد که حوائج را برایش برپا شده است
و اینست که در این حافظه اسکندر شریف است و فاضلات

اصطلاح که کتب مشهوره که نامش در کتب معتبره است جلد اول
آخرش که در کتب معتبره است جلد اول

تقریباً ۱۵۰۰ روایت دیوان میں ہے۔ یہ کتاب سب سے پہلی روایات
تقریباً ۱۵۰۰ روایت دیوان میں ہے۔ یہ کتاب سب سے پہلی روایات
تقریباً ۱۵۰۰ روایت دیوان میں ہے۔ یہ کتاب سب سے پہلی روایات

طبعاً در کیفیت فی الجمله
 مستعدان فرزند است
 تمام خواجگان عارضة در لغات کرمه زده - بان - بن - زده

ایستادان فرزندانی از بلوستان - این ریه کبابه
از یک واسطه قریب آرد و در زبان میں لکھا گیا ہے کہ سید خاں

[illegible]

اور مجھ سے عرض کیا کہ : "اے اللہ کی باتیں سن کر مجھے ہر لمحہ
 وصال کا راز ملتا ہے۔" کہتا ہے : "میرے دل کو شش سے شش تک
 کلامِ شامی اسرار سے ترنم کی گئی ہے اس کے دلچسپ سے

معلوم ہوا ہے کہ سلطان احمد شاہ نے یہ بیعت اور یہ لفظ اعلان کیا تھا
 زبان کی ہے اور شہر دہلی دیکھتے ہوئے اسکو ایت
 مانا ہے یا نیز کہ قیمت فی جملہ
 کہ اللہ ارادت اگر دو زبان سے گفت کی کہ ان

یہ نکتہ ابھی اول درجہ کی مقبول اور کار آمدی خدمت حاصل
نورطہ۔ حصول لاک کے واسطے تنہا ۱۲۱ فرنی ۹۰ پے ۱۰

۲۹۸۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين حملا يفوق حملا الشاكرين بحمدك الشراء والضراء وشكر على الشدة
والرخاء ونذير به بوائق الزمان وطوارق المصائب ونعوذ بك من الآراء المختلفة والأهواء
المتعادية ونسألك ان يجعل الحق دثارنا والصدق شعارنا والتقوى ادنا والجنة معادنا وان
يجعلنا راضين بقسمته ومؤيدين بتوقيفه وعصمة والصلوة على محمد نبيه المرتضى وسيفه
المنتضى المبعوث باكرم الاخلاق المنعوت بلشرف الاعراق وعلى آله وأسرته واصحابه ورضي
عنه **قال ابو جعفر محمد بن علي المقرئ ليحفظه** رضي الله عنه اما بعد فان هذا
مجلد ادريديت فاسيتها وعرضت على كتب الائمة عربيتها وجردها عن الامثال ولاشعار
يصغر حجمها ويسهل حفظها واضحت اشكالها ووسمت اغفالها ومرت من نظم غنائيات الى دوا
القران اذ لا فضاحة الا وهو مفتاحها ولا بلاغة الا ومنه يتقد مصباحها وثقافتها به صايرها
الرسول التي لا شرف الا وهي اسبيل اليه ولا خير الا في الدليل عليه واتبعتها الافعال التي تكثر في
دواوين العرب اذ هي الفيصل عند حل المشكل والنسك المعضل لتكون عذرا في ذمها
وتذكرا في عيني بعد وفاتي وطال ما اقتضت تصحيحها موارد السهر وركبت لتفصيلها مطايا
المخلوة والفكر حتى هديت لمطالون وفتحت لي الطريق الى من النراجيم التي تشفي غليل الشارب
وتقضي ملتا الي لساني اللاحق تصفيتها امر بعد اخرى وثانية بعد اولى تصفيتها من اذا ول
شيئا لم يقنع الا ان يكون منه على الزمرة ويفوز بالقدح المبلع من الفسمة حتى خرجت من تحت
التصحيح خروجه المشرق من الصقال وبرزت من المخذرات في معرض الاستقلال وبها
تاج المصايد سأل الله تعالى ان يعصمني من فحش الخلط وقبح التورط وان يخلص
اعمال لوجهه ويوسعني من عاقبة وعفوه اذ على ما يشاء قد يروى با جارية ادعية العباد وسبيل

قال ابو جعفر محمد بن علي المقرئ ليحفظه

قال ابو جعفر محمد بن علي المقرئ ليحفظه

بَابُ فَعَلٍ يَقْعُلُ مِنَ السَّالِمِ
 بِقَعْتِ الْعَيْنِ فِي الْمَاضِي وَفِي الْغَابِرِ
 الْقَعْبُ - سورخ کردن الْقَعْبُ وَالْقَابُ
 افروخته شدن آتش وَالْقَعْبُ بسیار شدن
 شیراشته
 الْقَعْبُ - گوسپند داشته و برده از جانب سجائون
 بر سر فروختن الغابِرُ الْقَعْبُ وَيَقْعُلُ بِالضَّمِّ
 والكسر الْقَعْبُ چینه باویشتن گفتن و بانگ
 برستوزدن تا از پیش برود الْقَعْبُ
 پوست بر آوردن جراحت -
 الْقَعْبُ بَلْغَمًا در میان بگایگان فرو دادن -
 الْقَعْبُ - دور کردن و بعد است الی مفعولین
 و پہلو شکستن الْقَعْبُ کشیدن آهسته و آهسته
 الْقَعْبُ - باد یا باد جنوب گردیدن
 وَجَنِبَ الرَّحْلُ إِذَا صَاحَ بِرَجِّ الْجَنُوبِ وَكَذَلِكَ
 إِذَا اخَذَتْ ذَاتُ الْجَنِبِ مِنْهُ الْحَدِيثُ الْجَنُوبُ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ شَيْئًا -
 الْجَنْبُ وَالْجَنَابُ وَالْجَنَابَةُ بازو دشمن
 الْجَنْبُ - بستن مال -
 الْجَنْبُ وَالْجَنَابَةُ - کاره رسیدن -
 الْحَصْبَانُ وَالْحَصْبُ فِي الْحَصَابِ وَالْحَصَابَةُ
 وَالْحَصْبَةُ شمرن -
 الْخَطْبُوبُ - فریاد شدن -

الْخَلْبُ - پوشیدن -
 الْخِرَابَةُ - دردی کردن و کینه بالبار قال لا صمى
 الْخَارِبُ سارق البعْزُ خاضعة -
 الْخَطْبُ وَالْخُطْبَةُ خُطْبَةُ كُرُونِ الْخُطْبَةِ
 وَالْخُطْبِيُّ - زن خواستن -
 الْخِلَابَةُ وَالْخَلْبُ - فریفتن - الْخَلْبُ
 گیاه بریدن -
 الْقُرُوبُ - ایستادن -
 الْقُرْبُ - بزرگ داشتن -
 الْقُرُوبُ - آب فرو شدن و شیم کمزور شدن
 الْقُرْبُ وَالْقُرُوبُ - سپید دادن
 الْقُرُوبُ وَالْقُرْبَةُ وَالْقُرْبَانُ - چشم پوش
 الْقُرْبُ - برزافروندن و برافروندن
 الْقُرْبُ شیکاه ساقین بقال تَرْتِیْلُ الْعَصَمِ
 اِیْ جَعَلْتُ لَمْ خَطِیْرَةً قَبْلُ اِجْرَدْتُ فِي حُجْرَةٍ قَبْلُ
 اِیْ ادخلته -
 الْقُرُوبُ - بیرون شدن -
 الْقُسْبُ - ریزانیدن آب الْقُسْبُ
 وَالْقُسْبُ رخیته شدن آب فی احدیث
 فَادَا سَكَبَ الْمَوْزِلُ لِي ذَنٍّ وَصَلَهُ مِنْ سَكَبِ الْمَاءِ
 کَمَا تَقُولُ الْعَرَبُ اِفْرَغْ فِي اَوْفَى حِدْثَا -
 الْقُسْبُ - ربودن يقال سلبت زید مالا
 وسلبت من زید مالا -

الشيء - هلاك کردن و اندوختن کردن
و شغل کردن الشيء هلاك شدن -
الشيء - گونه روی بگشتن لغزین لمانی
شعب و شعب و مصدر شجبت الشيء لا غير
والفتح احوو -

الشيء - برفتن خون از راحه و غیر از پستان
او الفاء برن نشانی بفعل و يفعل بالضم والفتح
الشيء در یافتن سخن الشيء باریک
سبب شدن اسب -

الشيء - باریک شدن وی از نزاری -
الشيء - الضرب على شيء شئيه یا بس
الطلب - جستن -

الطلب و المعب و المعبة رفتن و رفتن
بعلی العقبان بر سه فوتم رفتن و میکاپ
جستن مرم و الفاء برن العقب علی نهنا يفعل و يفعل
الشيء - بازداشتن از کار -

العقب و باز ایستادن العقب و
و رشتن نامی شدن و الفاء بفعل و يفعل
للعقب و العقب و العاقبة از پی و از
و العقب بر پاشنه زدن پی پی پیچید
و قری نعبتهم فالوالدین بفتح القاف
و کسر ما یضاً و معناها غنتم -

العقب - بنوی کردن شربت بنوی

العقب - نشان کردن رین بر پلوئی ستور
و جز آن و دمه شمشیر حکم -

العقب و روشن کردن آفتاب و ستاره
العقب - خفیدن شتر -

العقب - اینست راه ماندن میان کسی و میان آب
العقب - شمشیر و نیام کردن -

الكتاب و الکتاب و الکتاب - نوشتن
الكتاب مشک و وقتن و ملقه فکندن استر
و هذا التركيب يدل على جمع الشئ ومنه اولناک
کتب فی قلوبهم الايمان ای جمع و ربما بجئی
الکتابه بمعنی الفرض و الايجاب -

الكتاب - غلین کردن و تنک کردن بند
و بندی الکتوب - نزدیک شدن کسی
بکسای کردن و يقال کتب ان يفعل
کذا ای کا و يفعل و انما بفرود شدن و نش
کسی بفرودن الکتوب زمین شوریدن
الکتوب - نار پستان شدن -

الکتب - مغرور میان ادیم گرفتن -
و بکلا بزدن ستور را -

الکتب و اللثوب - ایستادن بر چیز
الکتوب و الکتوب - پوشیده شدن
و يقال عن الکسانی -

الکتوب - مانده شدن و فعل یفعل قولاً و فعلاً

لَنْتَ فِيهِ ضَعِيفَةٌ وَالنَّتْ مِنْهَا لَغَبٌ -

الْكَتُوبُ - اِنْ جَامِي بِرْ خَاسْتَن -

الْجَبُّ - بُوَسْتِ اَز دُوخت بِرْ كَنْدَنُ الْفَا بَر -

يَفْعَلُ وَيَفْعَلُ الْجَبُّ - نَدَرْ كَرْدَن -

الْجَبُّ - كَرْ يَدَن مَوْر وَجَاهَن كَرْدَن -

الْكَتَبُ - بِكَارِي خَوَانْدَن وَيَعْدِي اِلَى

الْمَفْعُولِ ثَانِي بِاللَامِ وَبِهِ مَرْدَه كَرْ يَسْتَن -

الْكَتَبُ وَالْكَتَبَةُ بِرْ كَسِه بَا دُو خَوَانْدَن -

الْكَتُوبُ - اَبْ بَر مَيْنُ فَرْوَشَنُ دُو شَدَنُ

الْكَتَبُ - سَوْرَاخ كَرْدَن وَنَقِبِه كَرْدَن جَا مَر -

وَهِيَ الْقِطْعَةُ مِنَ التُّوبِ ثَبَتَتْ كَالْاَزَارِ الْكَتَابَةِ

نَقِبِي كَرْدَن وَيَكْرِي عِلَى وَقَالَ سَبِيوِيَّةُ اِذَا

كَسَرَتْ النُّونَ فِي اَمْرِ فَاذْ تَحْتَهَا فِي مَصْدَرِ كَاوِكَا لَمْ

الْكَتَابَةِ يُعْرَفُ بِكَرْدَنِ الْكَتَبُ - اَوْكَار كَرْدَن

بَسَنَك سَم سَتُور وَنُكُون كَرْدَن تِيرِدَان اِی

الْجَعْبَةُ وَكَتَبَ فَلَانُ فَوْر مَكُوبُ اِذَا صَابَتْ

مَكُوبَةُ الْكَتُوبِ - اَز رَا هِشْتَنُ الْمَنْحَى تَكَبَ

وَتَكَبَ وَالْفَا بَر يَنْكَبُ وَيَنْكَبُ -

الْكَهْرَبُ - بَكْرِي خَمْتَن -

الْكَهْرَبُ - مَوَسَّ وَنَبَالَ اَسْب بَكْدَن

وَفِي اَحَدِ رِثَ وَالسَّاهِي اِی تَبْلَنِي وَطَرَنِي

الْكَتَابَةُ وَالْكَتُوبُ - اِلِيسَاوَدَن -

الْكَتُوبَةُ - نِيَك مَالِيدَن -

الْخَوْتُ - سَوْرَاخ كَرْدَن وَدَلِيلِي كَرْدَن -

الْكَتَبَةُ خَفْتَن وَمِنْهُ الْكَتَابَةُ -

الْكَتَبَةُ وَالْكَتُوبَةُ وَالْكَتَابَةُ نَامُوش شَدَن

وَسَكْتِ الْفَضْلِي سَكَن -

الْكَتَبَةُ - كَا سَه پَاك كَرْدَن وَفِي الْخَمْرَانِ

الْقَصْفَةُ تَسْتَغْفِرُ لِسَانَهَا وَبَيْنِي بِرِيدَن وَمِنْهُ

اَحَدِ رِثَ سَكْتِ اَللَّه اَقْدَامَهَا اَلْاَقْدَامُ قَطْعَهَا

وَفَضْلًا بِرْ دُوسْت فَرْو كَرْدَن زَن وَبَر سَتَرْدَن

وَكَنْدَن شَدَن شَمَشِير -

الْكَتَبَةُ - قَصْد كَرْدَن بِرْ سِيرَت نِيَكُو بِرْ فِشَن

وَرَفْتَن كَمَا ن -

الْكَتَبَةُ وَالْكَتَابَةُ وَالْكَتُوبَةُ نَامُوش شَدَن

الْكَتُوبَةُ - فَرَا بَر دَارِي كَرْدَن وَرِثَاوِجَر

اِلِيسَاوَدَن وَرِثَاوِجَر اَمَّا خَوَانْدَنُ نَامُوش بُوَدَن

اَلْكَفْتُ وَالْكَفَّةُ دُشْمَن دَا شَتَن وَفِعْلُ

مَقِيَّتُ وَمَقِيَّتُ -

الْكَتَبَةُ وَالْكَتَابَةُ - رَسْتَن -

الْكَتَبَةُ - مَغْرَا زِ اِتْخَوَان بِي رُون كَرْدَن -

الْكَتَبَةُ - سِرْ اَنگِشْت يَا سِرْ حُوب بَر زَمِين

زُون وَكَسِه رَا بَر سِرْ اَنگِشْتَن -

الْكَتَبَةُ - سَه يَك مَال كَسِه بَسْتَن -

الْكَتَبَةُ - نَوَسْتَن -

الْكَتَبَةُ وَالْكَتُوبَةُ - كَشْت كَرْدَن -

وَالْحُكْمُ - جمع کردن مال و سوزانیدن
آتش و لاغر کردن ستور از بسیاری اندن
و درس کردن قرآن و منه احمدیث احرقوا
هذا القرآن اسی فتنه -

الزُّبْتُ - واداشتن -

الرَّفْتُ - نافر جام گرفتن و جاع کردن
تقول رشت بهامها و اما قوله الرفت
الى نسا نگر فلان كان الرفت في معنى افشاء
عمد می بانی که ای قدری فضیلت بانی و بذر آب
اجرا و الشی مجری نظیره فاعرف هذا فان فیه
رشت الشی اصلحیه و مسخته بیدی -

الطَّمْتُ - ووشیزگی بیرون و النابِغُفَلُ
و یفعل و حائض شدن و فَعَلَ یَفْعَلُ
لنه فی هذا اصل هذا الترمیض علی اس
الْفَرْتُ - پاره پاره کردن و گردن چلترها
و النابِغُفَلُ و یَفْعَلُ بالفهم و الکسر
الکُرْتُ - اندوگین کردن کرته انهم کرنا
اسی اشتد علیه و بلغ منه المشتقه قال الامام
لا یقال کرته انما یقال اگرته -

الْمَرْتُ - نال اندر آب غشتن و انگشت
خویش خاییدن کودک و منه احمدیث
یمرون سخا بهم و فی احمدیث قد مرثوه معناه
و ضرره باد خالهم ایدیم الوضرة فیه -

الْمَكْتُ - و رنگ کردن و الماضی مَكْتُ
و مَكْتُ و النعت منه مَكْتُ و مَكْتُ ایضا
و النعت مکیث و فعل بهما المشهوران
الْمَكْتُ - کسی را چرب سخنی از کار بازداشتن
الْمَبْتُ - چاه پاک کردن و منه اللمبیه -

الْمَجْتُ - غریب خواندن و النجْتُ - استخراج
احمدیث و الدفین و بهما فی احمدیث -
الْمَقْتُ - بشناختن و فی احمدیث و لا تقف
سیر اشارت انها انیته علی ما اهتمت علیه
من حفظ متاعنا -

الْمَلْتُ - تاب باز دادن ایمان و عهد شکنی
الْمَلُّوَجُ - و میدان سپیده دم -
الْمَلُّوَجُ - الا دخال -

الْمَلُّوَجُ - بر فربا بردن و یجنا اسم من التلج كما تقول ملنا
الْمَلُّوَجُ و الْمَلُّوَجُ - بیرون آمدن -
الْمَلُّوَجُ و الْمَلُّوَجُ - بستن اندامها و النابِغُفَلُ
یفعل و یفعل -

الْمَلُّوَجُ و الْمَلُّوَجُ - رفتن و درج
الْقَوْمُ لیس انقضوا -

الْمَلُّوَجُ و الْمَلُّوَجُ - دلو از سر چاه اگر فتن
تا آب در حوض ریزی -
الْمَلُّوَجُ - محکم شدن چیز در چیز
و الْمَلُّوَجُ در شدن در حرب -

از آن به اشتراک کردن و در دانه نان را می کردند

ن از آن به اشتراک کردن و در دانه نان را می کردند

الْمَلُوحُ - زخم شدن شکم شتر از خوردن سبج

الْمَلُوحُ - خیمه و در و در زدن آمیختن -

الْمَلُوحُ - آسمان بالا بردن العرجان

مانند کسی رفتن که رنگ باشد -

الْمَلُوحُ - سر اشتر باز کشیدن بهمار و الالم

منه الفج بالتحریک و عنان کردن و لورا -

الْمَلُوحُ - طفر یا فتن و یعدی بنفسه و یعلی -

الْمَلُوحُ - الاکل باطراف الفم -

الْمَلُوحُ - زخم گذاشتن و یجرا گذاشتن تورا

الْمَلُوحُ - آمیختن -

الْمَلُوحُ - شیر خوردن کودک -

الْمَلُوحُ - سپیدی و سپید شدن -

الْمَلُوحُ - برداشتن پستان زن پیر این را

الْمَلُوحُ - سیر شدن شتر یک نوع و یفعل لته فیه

الْمَلُوحُ - بیرون جستن خرگوش -

الْمَلُوحُ - بکشتن و الغاب یفعل و یفعل

و الفتح افع و منه السدیت و تخرج اللیل ای

اقبل بظلمت -

الْمَلُوحُ - افزون آمدن و یفعل لته فیه

الْمَلُوحُ - و الصلوح یک شدن المانی صلی و صلح

الْمَلُوحُ - مندا صلاح بد شدن -

الْمَلُوحُ - شور شدن آب ائت ملح لا غیر

الْمَلُوحُ - پوست باز کردن -

الْمَلُوحُ - و الصلوح - باگس کردن و یقال

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْمَلُوحُ - و یقال -

الْحَمْدُ - فردا شستن آتش و تب گرم
و بهوش شدن بیمار و یا بیدار شدن -
الْحَمْدُ - معقیم شدن و بیدار شدن -
الْحَمْدُ - برهم نهادن کالا و فی الجمله
رشد و حاجت ای وافت حوائج -
الْحَمْدُ وَالْحَمْدُ وَالْحَمْدُ -
راه راست گرفتن -

الرَّحْمَةُ وَالرَّحْمَةُ - چشمداشتن
و راه نگاهداشتن -

الرَّحْمَةُ - بانگ کردن ابرو و تهدید کردن
و خوشیستن را بیا راستن زن -

الرَّحْمَةُ وَالرَّحْمَةُ - بخفتن -

الرَّحْمَةُ - ایستادن آب و با دو کشتی و
ترازو و آفتاب وقت زوال -

الرَّحْمَةُ - هلاک کردن و التماس و یفعل یفعل
الْحَمْدُ - کسی را مسکودادن -

الرَّحْمَةُ - خود کردن و زره را پیوستن -

الرَّحْمَةُ وَالْحَمْدُ - سر بر زمین نهادن
و الا هم السَّحَابُ بِالْحَمْدِ السَّحَابُ فَرَقَتِ كُرُونِ

السَّحَابُ - مشک و دوشن زره پیوستن و کار
پیوسته کردن و سخن نیکو را ندان -

السَّحَابُ - بازی کردن و یفعل لفع و سرود
گفتن و غافل بودن و نیکو رفتن شسته و

سر برداشتن از تکبر و التماس بر من هذا یفعل
و یفعل و فی الحدیث سادین یعنی قیاما -
السَّحَابُ یسبب بجا یا بچشم و اگر داشت
و فی الحدیث حتی رایت الناس یسببون بل
ای یسبون فی السند ما رفع من الارض فی قبل و او
السَّحَابُ - عطا دادن -

السَّحَابُ - قصد کردن -

السَّحَابُ وَالطَّرْدُ - برانیدن و دور کردن
ایستادن من براه و نه فزاید و لایا فی منه
افعل و لا افعل الا فی لغة روتیه -

السَّحَابُ وَالْعَبْدُ - العبد و العبد و العبد
السَّحَابُ - بر آمدن نبات و دندان جز آن -

السَّحَابُ - یاری کردن و برابر و زدن -

السَّحَابُ - از راه گشتن الفاعل عَمُوذُ
راه گشتن خون از رگ روان شدن چنانکه نه ایستد -

السَّحَابُ - تنها شدن -

السَّحَابُ وَالْحَمْدُ - تباها شدن و الماضی
فعل و فعل و النعت من هذا فیه و الفاعل جود

و النعت منه فاسد -

السَّحَابُ وَالْحَمْدُ - شستن و یا شستن
از بر خاستن و فی الحدیث ثم قد یسبب بجا ه ثم

قام بینه لقال قد فلان بالامر و اقام و فی
حدیث آخر من ان یقع علی القبر قبل ان یسبب

لشغلی والاحداث وقیل را والاصداد وقیل
ارادتموین الامر لان فی القعود علیہا وناہایت
والموتہ و ہذا الترکیب یدل علی النبات علی
ای حالہ کانت منہ قولہ جل ذکرہ مقام القتال
وقول العرب قعدت المرأة من ایضای شہت
علی حالہ الطهر
القصود: سخت شدن -
الکرم: راندن -

الکساد: ناروا شدن آخریان النعت
کاسد و کسید -

الکفود: ناسپاسی کردن -

اللبود: بر سینه خفتن مرغ و بزین و اوسیدن
البحد: کسی را غلبه کردن یا شرف و چارپای یا
علف تمام دادن -

المرء: المرء: ای نزدیکان یا بی واد
المرود: علی الشیء المرون علیہ -

المسک: نیک تاختن رسن -

المصک: یکیدن بجهنم مجامعت کردن
المکود: بجای مقام کردن -

النجود: مقهور کردن و المنجود و المکروب
و الماضی نجد نجد انہو منجود و نجید -

النشد: سوگند بردادن -

النشد و النشدان: جستن گم شده -

النشد: نقد کردن و بدی علی المفعول الشانی
بنفسہ وباللام و بین چیز سے برگزیدن و فی
الحديث ان نقدت الناس نقدک ای
ان عینم داختم من نقدت اسمہ صبحی ای ضربہ
القصود: پستان بیرون آمدن -

القصود: بختن بشتب بیدار بودن -

القصود: بیرون آتش و کفن شدن جامه و

منہ الحديث یحمد من الجوع ای بملک و رو

یحمد و لیس بالوجه -

البحد: الاکل بطرف اللسان بحدنی

فلان یحذر اذا اعطیتہ شمساً کثرت یحذر الکلب

یحذر کسمع و دغ فی الانار -

المرء المرء: المرء: مرغ گفتن و نیزه زدن

النفاذ و النفاذ: جبرون گذشتن تیر

از آنچه بران آید و دانگ شستن قضا و فرمان

و آنچه بدانند و فی الحديث الفذ غنک

ای و عد و العرب تقول الفذ غنک ای

جز و امض و لا معنی لغت -

البت: بریدن -

البت: البت: بر جستن چیز سے از تن

و الماضی فعل و فعل و فعل -

البت: البت: بستی گرفتن و سوز چیز شستن

و بذال یعدی بالی -

أَلْبَسْتُ دُ - تخم اندر زمین افکندن -

أَلْبَسْتُ - بوسه زدن -

أَلْبَسْتُ - طلب کردن حاجت نه بهنگام و گشتی

کردن شستر بهنگام و کاریدن بن بینی و بل

نه بهنگام و البس خط البسر مع غيره في البس

و هو في الحديث -

أَلْبَسْتُ - روزه ترش کردن -

أَلْبَسْتُ - أَلْبَسْتُ - أَلْبَسْتُ - شر و گافان

و أَلْبَسْتُ - مجامعت کردن و خوردن

جمله گاه را و روزه پست تراشیدن -

أَلْبَسْتُ - ریش شکافیدن -

أَلْبَسْتُ - شک شکافتن -

أَلْبَسْتُ - آباد کردن -

أَلْبَسْتُ - بازگانی کردن -

أَلْبَسْتُ - بازداشتن أَلْبَسْتُ - هلاک شدن

و زبان کردن -

أَلْبَسْتُ - خط البسر مع غيره في البس و هو في الحديث

أَلْبَسْتُ - أَلْبَسْتُ - ستم بر کار می داشتن

في لغة تميم و كثير من البحار و بين أَلْبَسْتُ - شکسته

و در بستن و نیکو کردن حال کس

أَلْبَسْتُ - شکسته و بسته شدن -

أَلْبَسْتُ - دیوار کردن -

أَلْبَسْتُ - شتر کشتن و پست باز کردن کم شدن

آب رود و رویا و الغاب من هذا يفعل فاعيل

و فی الحديث لاجز زنگ جزا الضرب ای

العسل الا یحیی یقال جزرت العسل اذا شرته

و استخرجته من غلیته ای لانتا صانک -

أَلْبَسْتُ - چیز کے کردن أَلْبَسْتُ - بستن

أَلْبَسْتُ - سحر گذاشتن سحر شب رومی

أَلْبَسْتُ - بدمیدن صبح -

أَلْبَسْتُ - سست شدن فعل و گشتی -

أَلْبَسْتُ - أَلْبَسْتُ - شادمانه کردن -

أَلْبَسْتُ - داشتن کس و تصرف و مال خویش

و بعد می بعلی و حرام کردن و بعد می بنفسه

أَلْبَسْتُ - بهشتاب خواندن قرآن و شتاب

بانگ نماز افکندن و از بالا بر افکندن و شتی

به نشیب فرو فرستادن و بر آما ایندن حدیث

و اسنته ای خط هم -

أَلْبَسْتُ - بر آما میده شدن -

أَلْبَسْتُ - تقدیر کردن و الفا بر يفعل

و يفعل و ترش شدن شیر و بنید -

أَلْبَسْتُ - بر بنه کردن اندامی از اندامها

خویش و بعد می الی المفعول الثاني بعن الفا

فعل و يفعل و فی حدیث لکستر و حسره ای فخره

أَلْبَسْتُ - کردن و الفا بر يفعل و يفعل

و نیز کردن سنان جز آن و فی حال حشر و حشر موتها

أَلْخَصْرُ - اندر خصل کردن و شمرن باید داشتن
 أَلْخَصْرُ - شکم برگرفتن و الماضی خصر مجهولاً -
 أَلْخَصْرُ - حاسر آمدن فعل بالكسر و يفعل
 بالضم لغة فيه و هذا البناء شاذٌ -
 أَلْخَصْرُ ساقٌ - مقیم شدن بخصر -
 أَلْخَطَرُ وَ أَلْخَطَارَةُ وَ أَلْخَطَارَةُ وَ أَلْخَطَارَةُ
 أَلْخَمُّ - پشت دوال تراشیدن و پوست
 فروکشیدن گو سپند -
 أَلْخَبْرُ - بالضم و آخره بیا زمودن و يقال
 من این خبرت بهذا الامر ای من این علمت
 أَلْخَفُّ - سبهر شدن ماضی و الماضی فعل
 فعل نعتان فلیلتان و النعت من الجمع
 فاشرو و يقال خشرت نفسه اذا اقبلت
 أَلْخَدُّ - مصدر خدر لا سدا و الخزم عرقه
 و الخبى اذا اختلف عن القطيع -
 أَلْخَطُّ - فرا دل آمدن اندیشه و بعد
 بالبار و بعلی ایضا -
 أَلْخَصْرُ - بایه خمیر اندر و کردن و الماضی و يفعل
 الداء بازسلاک شدن الداء بجمع - پشت
 بدادن شیب و زوروی فرا کردن آن و بگشتن
 تیراز نشانه و میسر شدن و باد و باد و بود کردن
 و ببر بالشی ای ذهاب و و بر الرجل اذا
 اصابه ريح الدبور و ببر فلان القوم و ببر

عنه ای انفس ۱۱

و دبور را ذکا که آن خرم و منه السحرة حتی بدیدنای غلفنا
 أَلْخَفُّ - ناپدید شدن -
 أَلْخَفُّ - و یخفن و الماضی و يفعل و يفعل
 أَلْخَفُّ - به دستور و در سر ای کس شدن
 و فی السحرة و الماضی فی بیت خیه بغیر افنه فقد و مَرَّ
 أَلْخَمَّا سَرًا - الداء ماضی - بپاک شدن -
 أَلْخَبْرُ - پشت و الماضی و يفعل و يفعل
 فی السحرة بدیدن ای یتقنه -
 أَلْخَبْرُ وَ أَلْخَبْرُ وَ أَلْخَبْرُ وَ أَلْخَبْرُ وَ أَلْخَبْرُ
 یاد کردن و الذکر علی ضربین ذکر و ماضی
 النسیان کقوله بل و علا و انسا نیا لا الشیطان
 ان اؤثره و ذکره قول لا تلعب فیہ المذکور
 و هو کثیر فی الكلام و قول فیہ تلعب المذکور
 کقوله تعالی حکایت عن قوم ابراهیم علیه السلام
 یسمعون فی یذکرهم ای یسمعونهم
 أَلْخَبْرُ - قتال بگشتن -
 أَلْخَمَّا سَرًا - بانگ کردن شیر -
 أَلْخَبْرُ - پشت و الماضی و يفعل و يفعل
 و تهدید کردن و بر زیدن چاه بپسگ -
 أَلْخَبْرُ - تهدید کردن و بمرغ خال گرفتن و
 از کاری باززدن و بانگ برستور زدن و ببرد
 أَلْخَبْرُ - زدن و الماضی و يفعل و يفعل
 و لا یقال یقال زائر و یقال للمرأة زامراً

ولا يقال زبارة والغابر يفعل ويفعل -

الشيء - اندازه گرفتن و آزمودن -

الشيء - پوشیدن -

الشيء - پر کردن و پشمی کردن و پراشاندن -

آتش بتافتن -

والشجر والشجر - ناله دراز کشیدن شتر -

وسجرت الكلب جعلت في عنقه الساجور -

الشد - فرو گذاشتن محموله و ناپاکی کردن -

الشيء - نشستن -

الشيء - گردانیدن -

الشيء - بستن آب الشجر - باد بباریدن -

الشيء - افسانه گفتن و الشجر - آهسته آهسته -

وفي الحديث شجر عنيهم معناه انه حمله مسامير -

اسم يد ثم كملهم بها -

الشيء - عطا دادن و حركه العجاج -

الشيء - اشتهر گردانیدن -

الشجر والشجر - اختلاف افتادن -

والشجر - و اگر دانید و طبعه زدن به نیزه -

و چیز به بر سره پایه افکندن و فی حدیث آخر -

شجر و افا با سید او طوافیه خود افتاده -

الشيء - چیزه بزرگافتن و الغابر -

يفعل ويفعل -

الشيء - استیاضه المتباعدة -

الشيء - دور شدن و الشجر - بدویم کردن -

الشيء - در بدی در شدن و فعل -

فيه و شطر نصر الرجل شطر و شطر و هو الكد -

كانه ينظر اليك والي آخره -

الشيء - بد استن از طریق حس و قال سيبويه -

اصلة شجرة كالدريه والقطنة فخذوا الماء -

الشيء والشجر والشجر والشجر -

سپاس داری کردن و بعد بنفسه و باللام افع -

الشيء - گشتی کردن و رفتن -

الشيء والشجر - پانیدانی کردن -

الشيء والشجر - بار گشتن -

الشيء والشجر - گواهی فتاوی کسی نزد کردن -

والشيء - سنگ را می بیند و نیاید کردن -

بر حرم خویش -

الشيء والشجر - باریک بیان شدن -

وفعل لغة فيه والنعمة منها فاعله -

الشيء - ماست شدن شیر -

الشيء - جستن از بالا بر بر بستن و فعل -

لغة فيها - پنهان کردن -

الشيء والطهارة والطهارة - پاک شدن -

و الماضي فعل و فعل - و النفع قيس والوجود -

لأنها طمشت والنعمة منها فاعله -

العيادة - خواب گذاشتن العباد کتاب این -

نحو این که در کتاب سبویه

نحو این که در کتاب سبویه

نحو این که در کتاب سبویه

تفكر و بهرون النبوة والعلم برکبتن
 اَعْلُوْا الْعُتُوْرَ - وید شدن العتار -
 بسر آمدن والغابر يفعل ويفعل -
 اَعْلُوْا - بالضم و ده یک بستن -
 اَعْلُوْا سَارَةً - آبادان کردن و آبادان شدن
 اَعْلُوْا - باقی ماندن و ماضی شدن -
 اَعْلُوْا - فرا پوشیدن آب چیز بر روی احدی
 حتی غمر علیه لغز غمر علیه -
 اَعْلُوْا - مست شدن -
 اَعْلُوْا - آب بر اندن اَلْفَجْءُ بیامانی کردن
 و دروغ گفتن و فی احدیث والا فخر یک ای
 عصیتک و منه زنتک من بفرک -
 اَعْلُوْا - ابحفور -
 اَعْلُوْا - شگافتن و منه احدیث فخر زله افی فخر
 اَلْفَطْرُ - آفریدن و ابتد کردن و شگافتن و
 فطیر فخرن و بدو انگشت بدوشیدن -
 اَعْلُوْا - اندیشه کردن -
 اَعْلُوْا - درگور کردن -
 اَعْلُوْا و اَعْلُوْا - نفقه نگ داشتن اهل العاقبت
 اَعْلُوْا - اندازه کردن و الغابر من القدر
 الی بهننا یفعل و یفعل و منه و ما تدر و الله
 حق قدره اسی ما عظمه و ما وصفه حق عظمت
 و صفته حتی یغنی به بن ثاوه و منه احدیث ما قد و ال

و اَعْلُوْا - یک بختن و الکسب بیل علی
 مبلغ الشئ و کنه و نهایت -
 اَعْلُوْا - باز اندن و کا - می شبانگاه گردیدن
 اَعْلُوْا و اَلْقَصَارَةُ - جامه بستن -
 اَلْقَطْرُ - چکانیدن بقطران اندودن شتر
 اَلْقَطْرَانُ - چکیدن اَلْقَطْرُ - بشدن
 درو و زمین -
 اَعْلُوْا - از پیکر کس فراشدن -
 اَعْلُوْا - به تمار غلبه کردن یقال قاتل فخرته قمر
 اذا فخرته فیه ففخرته -
 اَعْلُوْا - به بزرگی غلبه کردن -
 اَعْلُوْا و اَعْلُوْا - اَعْلُوْا و اَعْلُوْا - اسپا کردن
 و ناگردیدن بخدای تعالی -
 اَعْلُوْا - به بزرگی کفر غلبه کردن -
 اَعْلُوْا - کشیدن و بیدار کردن -
 اَعْلُوْا و اَعْلُوْا - بشگانستن کشتی آب را
 و محرت الارض ارسلت فیها الماء و الغابرها
 یفعل و یفعل -
 اَعْلُوْا - بگل کردن -
 اَعْلُوْا - بسر انگشتان و شیرین دوشیدن
 جمله شیرگی در پستان -
 اَعْلُوْا - زبان کز شدن شیر -
 اَعْلُوْا - باریدن و بارانیدن -

ای تکه من و فی حدیث آخر من انشی من انه
و هو یظهر الیه ای علم اندانه و قد عمل بعضهم
النظر علی العلم بقوله تعالیٰ یوم یظهر المراد قد است
یداه و قوله تعالیٰ کانایسا قون الی الموت
و هم یفقدون -

النفار و النفور - سیدن الغابر یفعل
و یفعل و فی الحدیث نفوره و فی الحدیث
الاخر نفرت عنه ای خلجت النفور و غلبه
کسی را در حسب -

النفور - دانه بر چیدن مرغ و صفیر زدن سپا
و عیب کردن و در چوب کندن و کردن و الغابر
یفعل و یفعل عن القیتی و نفق فی الناقور
ای مرغ فی الصورة -

النجور - و افقت در بیاری یا در خواب و یا
شتر یا تیکاه بستن -
النجور و النجور - از کس بریدن -
النجور - بیوده گفتن -

النجور - ریز شدن اشک و آب -
النجور - بیرون آمدن جابجی الابرار
فی بعض اللغات -

النجور - بریدن و نیک خوردن -
النجور و النجور - بازداشتن - النجور
شتر را به حجاز بستن و هو جبل -

النجور - عیون و وقتن و آنچه بدان ماند
و الغابر یفعل و یفعل -

النجور - بر چیدن گفتن -
النجور - نیزه بدین فرو بردن -

النجور - اشارت کردن بلب یا به ابرو
و یفعل و الغابر یفعل و یفعل -

النجور - خاموش بودن و نشو و بار زدن شتر
النجور - افسوس داشتن -

النجور - پیر شدن زن -
النجور - اندک شدن شیر شتر -

النجور - مشتش بر سینه زدن -
النجور - بچگونگی گرفتن سخت یقال مرزنی
من هذا العجین مرزنی ای قطع لی سته قطعه -

النجور - رو کردن حاجت -
النجور - ناسا قنن یا شوی یا شوی یا شوی

النجور - بر شستن برتری حستن و استقبال نشستن
النجور و النجور - جبهه الغابر من النشور
الی هنا یفعل و یفعل -

النجور - گزیدن بار زدن و فاش کردن
و بر سیدن آب چاه و بر ساندن -

النجور - آب لندن و رفتن آن -
النجور - خوردن شیخ چیز بر او یفعل
لغته فیه و به نعت گفتن -

النجور - خوردن شیخ چیز بر او یفعل
لغته فیه و به نعت گفتن -

أَجْمَعُ مَوْسًى - بِمِفْسَرُونِ رَوْعَنَ -

أَجْرُ اسْتَهْ - نَكَا هَاشَتَنَ -

أَخْمَسُ - بَنَجَ يَكُ شَدَنَ -

أَخْمُوْسُ - بَنَهَانُ شَدَنَ وَوَالِپِسْ شَدَنَ
وَحَسَلُ هَامَهْ لَے قَبَضَ -

أَلَدَّ رَاسَهُ وَالدَّ رَاسُ - عِلْمُ خَوَانَدَنَ -

أَلَدُّ دُوسُ - نَآپِدِ شَدَنَ أَلَدَّ رَاسُ

كُوفَتَنَ خَمِرَنَ كَنَدَمَ أَلَدَّ رَاسُ نَآپِدِ يَكُ رَدَنَ

وَ حَاضَنُ شَدَنَ رَدَنَ وَ كَنَدَنَ شَدَنَ جَامَهْ -

أَلَدَّ مَوْسًى - دَر گُورِ كُردَنَ وَ پَنَهَانِ كُردَنَ

وَ بِپُوشَانِیدَنَ خَبَرَ أَلَدَّ مَوْسًى - تَارِیَكُ

شَدَنَ شَبَابُ الْغَابِرِ مِنْهَا یَفْعَلُ وَ یَفْعِلُ -

أَلَرَجَسُ - بَانَكُ كُردَنَ اِبْرُو جَنِبَانِیدَنَ

دَلُو دَر چَاهِ تَآپَرِ شُودَ -

أَلَرَدَّ مَوْسًى - سَنَكُ اِنْدَا خَمِرَنَ دَر چِیزِ سَے -

أَلَرَكَسُ - دَآپِسْ گُردَانِیدَنَ -

أَلَرَمَسُ - دَر خَاكِ پَنَهَانِ كُردَنَ بِپُوشَانِیدَنَ

خَبَرَ الْغَابِرِ یَفْعَلُ وَ یَفْعِلُ -

أَلَشَّدُ مَوْسًى - شَمَشُ مَالِ بَسْتَدَنَ وَ شَمَشُ شَدَنَ

أَلَشَّمَاْسُ وَ الشَّمُوْسُ بَیْشَتَنَ دَاوَنَ اِسَبْ

أَلَشَّمَسُ - بَآتَابُ شَدَنَ رَزُو الْغَابِرِ

یَفْعَلُ وَ یَفْعِلُ وَ یَفْعِلُ یَفْعَلُ اِیضًا لَفِیضِهِ

وَلَمْ یَرِدْ اَبْنُ السَّكِیْتِ الْفَهْمَ -

أَلَطَمُ مَوْسًى - نَآپِدِ یَدِ كُردَنَ - أَلَطَمُو مَوْسًى -

نَآپِدِ یَدِ شَدَنَ وَ الْغَابِرِ مِنْهَا - یَفْعَلُ وَ یَفْعِلُ

عَرَسَتِ الْبَعِیْرَ اِیْ شَدَتْ عَنَقَهُ اِلَى ذِرَاعِهِ وَ هُوَ بَارِكُ

أَلْعَطَاْسُ - عَطَشَ دَاوَنَ وَ رَجَا قَالُوا عَطَسَ الصَّبَحُ

اِذَا اِنْفَلَقَ وَ الْغَابِرِ یَفْعِلُ وَ یَفْعِلُ -

أَلْعِنَاْسُ وَ الْعُنُوْسُ - دِیَرِ بَا نَدَنَ دُخْتَرِ

دَر خَانَهْ اَز بَے شُوهَرِی -

أَلْفَجَسُ - نَكَبَرِ كُردَنَ -

أَلْفَعَسُ - زَبِیْنِ بَیْشَتَ وَ اَرَفَتَنَ -

أَلْفَمَسُ - بَابِ فَرْدِ بَرَدَنَ وَ فَرُوشَدَنَ الْغَابِرِ

یَفْعَلُ وَ یَفْعِلُ وَ غَلِبَهُ كُردَنَ كَیْسَ رَا بَعُوَا صِی

وَ جَنَبِیدَنَ كُودَكُ دَر شَكَمَ -

أَلَلَكَسُ - خَانَهْ رُوفَتَنَ -

أَلَلَدَّ مَوْسًى - گِیَا هَ خُورَدَنَ -

أَلَلَقَسُ - اَفْسُوسُ دَآشَتَنَ وَ لَقَبُ نَهَادَنَ

وَ عِیْبُ كُردَنَ -

أَلَلَمَسُ - بَسُودَنَ بَیْشَتَ وَ جَمَاعُ كُردَنَ وَ الْغَابِرِ

یَفْعَلُ وَ یَفْعِلُ وَ أَلَلَمَسُ - یَكُونُ بِالْیَدِ ثَمَّ

اَتَسَعَ فِیْهِ فَاوَقَعَ عَلَی غَیْرِ الْمَسْنَنِ اِلَیَّ رَحْمَةً یَدِلُ

عَلَى هَذَا قَوْلُهُ تَعَالَى فَلَمْ يَسُوهْ بِالْیَدِ بِرَحْمَةٍ خُصَصَتْ بِالْیَدِ

لَكُلِّهَا یَلْبَسُ اِلَیَّ وَجْهَ الْآخِرِ وَ مِنْ اَلَا تَسَاعُ قَوْلُهُ -

وَ اَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ قَالَ ابُو عَلِیْ هَا یَا غَآئِبَا -

السَّمَاءُ وَ مِنْهَا اسْتَرَا قَدْ فَلَنْ یُفْقِدَ اِلَیَّ الْكَلِمَةَ وَ لَیْسَ

سَنَ النَّفْسَ بِالْحَارِ حَتَّى فِي شَيْءٍ وَكَذَلِكَ الْمُسَّهُ
فَلَا أَحْبَدُ -

الْمُحْسَنُ - اندر آب خستنی انگشت لیسیدن
کو دک دوست در دستار خوان بالیدن
الْمُكْسُ - خایه کشیدن و نیک براندن
الْمُخْسُ - سر انگشت یا سر چوب فرا کسی زدن
وَالْغَا بَرِ يَفْعُلُ وَيَفْعَلُ -

الْمُكْدُوسُ - نیزه زدن -
الْمُغَاوَسُ - غمخودن -

الْمُفْقَسُ - ناتوانی و انقراض النفس ایضا
الْمُكْسُ - سرفرازی کردن و گویان ساز کردن -
الْمُكْسُ - باز میزدن بیمار و المافی نگیس
وَالْمَصْدَرُ لِيَهْمُ الزَّوْنُ وَقَدْ يَفْعُ وَفِي الْحَدِيثِ
يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مُكَلِّسًا أَيْ يُمِدُّهُ بِالْمُعَوِّذَتَيْنِ
ثُمَّ يَرْفَعُ إِلَى الْبَقَرَةِ كَمَا يَعْلَمُ الصَّبِيانُ فِي الْكُتَابِ

الْبَطْنُ سَمِيحٌ كَرَفَتُهُ الْغَا بَرِ يَفْعُلُ وَيَفْعَلُ
الْمُحْسَنُ - بغور کردن و سبوسه از سر
برای میختن بپاشاند -

الْمُجْمَشُ - حلق الشعر بالنورة -

الْمُكْسُ - خراشیدن و الْغَا بَرِ يَفْعُلُ و
يَفْعَلُ و بَرِ چاه -

الْمُكْسُ - خراشیدن و الْغَا بَرِ يَفْعُلُ و
يَفْعَلُ و بَرِ چاه -

وَالْغَا بَرِ يَفْعُلُ وَيَفْعَلُ و بَرِ چاه بپاشد و
سَرُوسَ بِحُجُبٍ بَرَزِيدَن -

الْمُكْسُ - بدور آوردن و سخت راندن
الْمُكْسُ وَالْمُكْسُ - گسترانیدن و فرشته
أَمْرُهُ أَوْ أَوْسَعُهُ أَيْ وَفِي الْحَدِيثِ زَوْجُكَ
وَفَرَشَتُكَ أَيْ بَعَلْتُ أَنْتَ فَرَشَتُكَ
يُقَالُ فَرَشْتُ بِالرَّجُلِ أَوْ فَرَشْتُ لَهُ
كَمَا يُقَالُ وَرَسْتُ الرَّجُلَ وَكَلَّمْتُهُ أَذَا وَرَسْتُ لَهُ
وَكَلَّمْتُ لَهُ -

الْمُكْسُ - غرق کردن باطراف الأصابع والأظفار
الْمُكْسُ - نپاشی کردن و نبات بر کردن -

الْمُكْسُ - صید بر میختن و شتافتن و گرد کردن
شتر و آن تَرَانْدُ فِي السَّجِّ لِيَقَعَ غُرُوكَ وَلَيْسَ
مِنْ حَاجِبَاتٍ وَهُوَ فِي الْحَدِيثِ -

الْمُكْسُ - واخیدن بشم و پنبه و الْفُكْسُ
وَالْمُكْسُ - چرا کردن گوسفند و شتر شب
بر شبان و الْغَا بَرِ يَفْعُلُ وَيَفْعَلُ فِي الْحَدِيثِ

يَبْنِيَتْ نَافِئًا أَيْ رَاعِيًا
الْمُكْسُ - نماز تن بر کردن و نگار کردن

وَبِمَقَالَتِهِ بَرَكْنَدَن الْمُكْسُ أَنْ تُضْرِبَ
الْحَدَقُ بِالْمُكْسِ شَيْءٌ يُرَدُّ بِوَقْفِ الْعَدُوِّ
عَلَى الْمُسَلِّمِ فَاعْلَمْ أَنَّ الْمُسْلِمَ كُنْتُ مِنَ الْأَكْرَبِ
وَفِي الْحَدِيثِ فَأَنْفَسُوا أَيْ تَهَوَّأُوا

أَجْوَحُ - يشدن آمار -
 الْخَوْصُ - حرز کردن - وَالْخَوْصُ - رفع گفتن
 الْخَلَوْصُ - وَالْخَالِصَةُ - ویر شدن و الْخَلَوْصُ
 کسی رسیدن الْخَلَاصُ - برستن -
 الْخَوْصُ - مصدر مضمعه الجمع مضمعه
 هار یک میان کرد اوا -
 الْخَوْصُ الْخَلَصُ - درختان شدن زره -
 الْخَوْصُ - پای کو فتن و جوشیدن شراب
 و جنبیدن سراب الْخَوْصُ وَالْخَوْصَانُ
 کلاهما بالتحريك به پویه رفتن شتر -
 الْخَوْصُ - و در برستن مصیبت و نیکی کردن
 میان گروهی و برگین افکندن ماکیان -
 الْخَوْصُ - بدی گفتن و به ناخن گرفتن و
 گزیدن یک وز و اله نشاندن -
 الْخَوْصُ وَالْخَوْصُ - بر سکیدن و الغاب
 یفعل و یفعل مضمه الجمر بالسفینة اذا کما بالبحر -
 الْخَوْصُ - انجوخ و نزار شدن از پیر یعنی
 هکنج بر آمدن -
 الْخَوْصُ الْارْتِفَاعُ وَالْغَابُ یفعل و یفعل
 و انجخته شدن و اساسه کاری کردن زین باشوی
 الْخَوْصُ کم کردن الْخَوْصَانُ کم شدن -
 الْخَوْصُ - اندک اودن الغاب یفعل و یفعل
 و آب اندک از چشمه بر و ن آمدن الْخَوْصُ

۸

نصیر

بدرید آمدن نبات تازه -
 الْخَوْصَةُ وَالْخَوْصُ - ترش شدن و فعل
 لغتیه مصدره الْخَوْصَةُ - لا غیر و النعت
 من هذا مضمه ایضا و هو نادر الْخَوْصُ - شوره
 خوردن شتر -
 الْخَوْصُ وَالْخَوْصُ - بریدن و بریدن
 و الغاب یفعل و یفعل -
 الْخَوْصُ - تحریک الرطل و منه اذ کفیل
 رخص الفرس اذا عدا و لیس بالاصل لاصوب
 رخص الفرس قال سیدویه رخص الدابة رکضه
 انا و رکض البعیر كما يقال رخص ذو الحافر و ربما
 قالوا رکض الظائر اذا حرك جنبه فی الظل
 الْخَوْصُ - چوب پینانها و شمشیر پینا
 بران نهادن و الغاب منها یفعل و یفعل -
 الْخَوْصُ - مامون شدن زمین -
 الْخَوْصُ - دود زدن و جنبانیدن و لو چاه
 و الغاب یفعل و یفعل -
 الْخَوْصُ جنبانیدن سر الْخَوْصُ وَالْخَوْصَانُ
 جنبیدن سرو پالان اشته و میخ و دندان منه
 السدیت و نصف استانی و غابره الزکیب
 کفا برا الحقل -
 الْخَوْصُ بیفشاندن و نصف الابل تحت
 و نصف المكان و انظر فی جمیع ما فیه تعرفه

الْقَطْعُ - واکردن بنا و بشکستن عهد و تاب باز دادن رن -

الْقِسْطُ - بگسترانیدن و فراخیدن و بختن عذر -

الْحَزْطُ - برگ از دست فرو کردن و جوب را

پوست باز کردن و الغابرین به افعال و یفعل

السَّقْطُ و السَّقْطُ - به افتادن و قوله تعالی

وَمَا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ أَى نَدَمُوا و معناه سَقَطَ

النَّدَمُ فی ایدیهیم و لم یزکّر النَّدَمُ و قیل سَقَطَ

عَلَى مَا لَمْ یَسْمُ فَاعْلَمَ مَا یُقَالُ رَغِبَ فِی فُلَانٍ

و لا یُقَالُ سَقَطَ لَمَّا یُقَالُ رَغِبْتُ انما یُقَالُ

رَغِبَ فِی و لا سَقَطَ فُلَانٌ فِی یَدِهِ بِمَعْنَى نَدَمَ و

سَقَطَ فِی ایدیهیم و اسقط ايضا الا ان سَقَطَ

اكثر و اجوز و بعضهم انکر اسقط و هذا الظن

لم یتمنع قبل القرآن و لا عرفته العرب و

التركيب يدل على نزول الشئ من اعلى

الى اسفل و هو قوله على الارض ثم اتسع فيه

فقیل لخطا و من الكلام سَقَطَ لانهم شبهوا

بما لا یحتاج الیه و ذکره اللید لان الله لم یحِثْ

فِی الْقَلْبِ اِنَّه یظهر فی الید بقوله تعالی

فَاَوْحَی نِقْلَیْكَ فِیْهِ عَلَى مَا انْفَقَ فِیْهَا و قوله

یُفَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدِیْهِ و لا ان الید هی الحجة

العطیة فیهما یشبه الیهما ما لم یشبهه بقوله تع

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتِ یَا اٰدَمُ فِی الْحَدِیثِ مَرَّ

بممره سَقَطَ فیه قیل ارا و سابقه مثل قوله تع

و عهدہ باتیا اى اثبات قیل سَقَطَ فیه یحیی

القسطی ذات سَقَطَ کما رتیه معنویة لے

ذات نفع و لا یُقَالُ یُجْعَلُ فُلَانٌ فُلَانٌ لَیْسَ

مِنْ الْاَشْیَاءِ امثال احسنه الله و هو محمول

السَّقَطُ - گو سپند یا پوست بریان کردن

و الغابر یفعل و یفعل - السَّقَطُ و ما ب

حلا و ق اللین من غیر تغیر الطعم -

السَّطْرُ - پیمان کردن و پیش زدن و الغابر

یفعل و یفعل -

الْعَطْ - نشان کردن پنا کسی را به دیگران

و عطف یستم اصا یجوز -

الْفَرْطُ و الْفَرْطُ و الْفَرْطَانُ شایسته

و الْفَرْطُ و الْفَرْطُ و الْفَرْطُ و الْفَرْطُ و الْفَرْطُ

و الْفَرْطُ - تقصیر کردن -

الْقَطْعُ - غلبه کردن و جبر کردن -

الْقَطْعُ - گشتی کردن مرغ و الغابر یفعل و یفعل

الْقَطْعُ - بند برپای گو سپند بستن و کوک را

بکماط به بستن و گشتی کردن مرغ -

الْقَطْعُ - ناسید شدن و جمله ابواب از وی

استعملت مگر فعل یفعل بالضم فیهما و مصدر

فعل یفعل فمط و ثنا و است و فعل یفعل

بالفتح فیهما و فعل یفعل بالكسر فیهما مرکب

بست

رو باب و مہذا فاعلی اللغاة ان تجعل من
ب فعل بالفتح و یفعل بالکسر لاجتماع القرار
لی قوله من بعد ما قسطوا انه بالفتح و عن
بله و من یفعل بالکسر او الفتح و فی الحدیث
نظم بالنار ای کواه فی عنقه و هو مقلوب غلط
اللفظ - بر حیدن -

لحظ - بینی پاک کردن -

لمحظ - بر کردن موے اذن -

لمسط - پاک کردن رحم و دو گانی -

لمشط - بشان کردن موے -

لمقط - ضربت بالکرة علی الارض کم

خذ کما اذا نزلت المقوط تنزل اشدن

لمقط - از نزد میان خشت کردن -

لنبوط - بیرون آمدن آب از قعر چاه و غایب

یفعل و یفعل -

لنشط - گزیدن مار و انابریک و لنشط

بستن و لا تشوطة - گره زدن کشادن

هو من الاضداد -

لنقط - نقطه زدن -

للاظ - زدن یا سپردن -

للنظ - زبان گرد و بان بر آوردن لفظ

رجل لفظا اذا تتبع لسانه بقية الكلام فی

بهره او اخرج لسانه فتمسح به شفقیه -

الطلوغ و المظلم بر آمدن آفتاب مانند آن
و الطلوغ - نزدیک کسے غائب شدن
و بعد می بعن و بشکو و آمدن فرما -

القفقح - سخت زرد شدن -

النبع و النبوع و البئال - کالنبوط -

النبوع و دیدن اشک الغایب من الفتح الی ههنا

یفعل و یفعل - و من النبوع یفعل ایضا

و الماضی من الجمع فعل -

النبوع - بر آمدن آفتاب ماه و دندان شتر

النبوع - بریدن يقال بنبک و بنبک الیک

و یفعل و یفعل الی و نزدیک کشتن بچیزے و نه

قوله تعالی فاذا لم یکن احسن -

اللباعه و اللباعه و اللباعه - پوست پشیر

و غایره کالنفوع -

النبوع - فراخ شدن الصبیغ رنگ کردن

جامه و الغایب منه کالنفوع -

الفراغ و الفراغ - پر راخته شدن شیئی پسند

فعل یفعل و فعل یفعل ایضا لانه و الفراغ

علی ضربین احدیها الفراغ من الشغل و الآخر

التقصید للشیئی و منه قوله سنفیر کلمتیه الشغلان

و قد فرغت الی غیره -

المتدغم - بجاییدن و الماضی و الغایب کالنفوع

الجمود و جمود - جمود بر زمین نگر کردن

الخَلْقَةَ وَالْخَلِيقَةَ - ایستادن بجای کے
 کہ پیش تو پودہ باشد وَالْخَلْفَ - ارپے
 کسے درآمدن و تباہ شدن کسے و خلف
 بدون از مالک پدر و عمر و برادر و بیٹی
 بقول یقالُ خلفُ اللہ علیک اے کان اللہ
 خلیفہ والدیک امین فقد تہ علیک و ذرا
 در جامہ وادین و انتت مَخْلُوفُ اَخْلَفَ وَاخْلَفَ
 بوسی دین بگردیدن و شیر و طعام و بنید تباہ شدن
 اَلرَّجْعُ وَالرَّجِيفُ وَالرَّجْحَانُ - لرزیدن
 و رَجَعَتِ الرَّجْعُ و رَجَعَا و رَجَعَا و رَجَعَا
 فی السَّحَابِ -

الرشق - مبین والغیر کذاک۔

آلہ صنف - بچہ ہر تیرہ پچیدن و سخن پیوستن
و برہم نہادون سنگ از بہرینا۔

وغيره كالقصور وفلج بالضم لغة فيه ضعيفه
 الكسوف - سرفه نورون برکت زخت او سرف
 گردن و زخت رلو الماضی من بذا اسرف -
 الكسوف - بنارا آسمانه گردن -

السَّكَنُ بِرَشْتَنِ السُّلُوكِ وَرَشْتَنِ الشَّيْءِ
وَالنَّعْتُ سَالِيَةٌ وَقُلُّ بِالضَّمِّ لِقَوْلِهِ
سَلَيْتُ وَجَعَهُ سُلَيْتُ وَمِنْ هَذَا قَوْلِي فُجِّلْنَا هُمْ
سُلْفًا لِابْنَيْنِ عَلَى أَحَدِ الْقَوْلَيْنِ -

الْمَدِينَةِ شَتْرًا سَوَافٍ بَرِيَّتَيْنِ وَالسَّافِ
لِبَيْعٍ بِمَنْزِلَةِ الْكَلْبِ لِلْمَدِينَةِ وَالْغَابِ بِرَيْفِ وَيُقِيلُ
وَلِي الْمَدِينَةِ الْأَلَا سَوَافٍ -

آلشیرین غلبہ کروں کسے را البشیر۔

التمريض - پرستار

الشُّيُوفُ الشُّبُوبُ الْفِرَاقَةُ عَرَبِيٌّ كَرُون

العَلَفُ بِأَزْدِ اسْتِغْنَى الْخُلُوفِ بِأَزْدِ اسْتِغْنَى

شدن روی فراچیزی کردن و کم و چیز خوردن

و درجا یوم سمن اسما برین سریب یس بر

وعدہ پریم و شیکام ساختن ستورہ انہ

شاخ و زخت و الغابر من هذا المثل و قيل

وَفِي الْحَدِيثِ وَكَتَفَهَا إِيَّيْ جَمْعُ كَفَّ لِيُصْدِرَ

کِنْفًا لَهَا یَقَالُ لَهَا فَعَفَّ وَتُوذَىٰ اَبَیْ بَرٍّ

أَلَمْ تَطْعَمِ الرِّزْقَ وَتَعْدِ اللَّامَ وَمِنَ اللَّطِيفِ مَنْ لَا يَشْعُرُ
أَلَمْ تَصْنَعْ - بهیمه چیزی رسیدن غمزه زرد بگذشتن
أَلَمْ تَصِفْ وَالنَّصَافُ وَالنَّصَافَةُ - حدت کردن
أَلَمْ تَطْفُتْ وَالنَّطْفَانُ - چکیدن آب و غبار
یغسل و یغسل

أَلَمْ تَقُتْ - تگافتن خرپزه تگافتن دماغ
أَلَمْ تَكُنْ - اشک از رخ فاتر کردن با گشت
و تگداشتن و چسپیدن از چیزه و از باران
بگذشتن و منه الحیدث و لا ینکف آخره ای
لا یقطع آخره و کففت آخره کففاً و ذلک
إِذْ أَعْلَنَ لَهَا مِنَ الْأَرْضِ لَا یُؤَدِّیْ أَتَرَ فَا عَرَضَتْهُ
فَیْ مَنَکَانَ سَهْلٍ -

أَلَمْ تَقُتْ - ویران کردن سیل بندر -
أَلَمْ یُؤَدِّیْ وَالْبُؤْیَانُ - درخشیدن و البؤی
تردید کردن و خوشیستن بیلد استن زن
و روغن اندک بر طعام کردن و آبستن نمودن
اشتر بر آبستنی -

أَلَمْ یُؤَدِّیْ وَالْبُؤْیَانُ - خوی و البؤی و خوی انگندن
أَلَمْ یُؤَدِّیْ - دراز شدن و افزون آمدن از کس
بفضل و جز آن -

أَلَمْ یُؤَدِّیْ - واکشادن در و در بستن -
أَلَمْ یُؤَدِّیْ - یسنگ منجیق زدن -

أَلَمْ یُؤَدِّیْ - یسوان یسایدن دندان پریم سایدن

أَلَمْ تَشْمِ وَالنَّابِرُ مِنْهَا یَفْعَلُ وَ یَفْعَلُ -
أَلَمْ تَحْفَقْ وَالْحَفْقَانُ - چسپیدن علم و سراب
و الحفق - زخمی سبک زدن لبه خیره و غابرها
یفعل و یفعل و الحفق - تقویت تقویت
أَلَمْ تَفْرَجْ وَ یُفْرَجُ - الانار الحقوق و فرود شدن
أَلَمْ تَحْفَقْ - بانگ کردن با در جستن -

و الحفق - درخشیدن برق و پریدن مرغ
و جنبانیدن سر در حال غنودن و پیچیدن
پس زدن -

أَلَمْ تَحْفَقْ - آفریدن و تقدیر کردن مرغ نهادن
أَلَمْ تَحْفَقْ - خفه کردن -

أَلَمْ تَحْفَقْ - ریزانیدن آب یقال و فقی الله
رَوْحَهُ إِذْ أَدْرَعَى عَلَیْهِ بِالْمَوْتِ -

أَلَمْ تَحْفَقْ - شمشیر از نیام بر آوردن -
أَلَمْ تَحْفَقْ - از جایی شدن بی دستوری -

أَلَمْ تَحْفَقْ - دندان شکستن -
أَلَمْ تَحْفَقْ - سرگین افکندن مرغ -

أَلَمْ تَحْفَقْ - گردن بزغاله در رسن محکم کردن
بالبزغ و غلبه و غلبه منها یفعل و یفعل -

أَلَمْ تَحْفَقْ - بستن -
أَلَمْ تَحْفَقْ - روزی دادن و بزل مرز و قی

لے مجرود -
أَلَمْ تَحْفَقْ - تیر باران کردن -

الزَّفَقُ وَالْمَرْقُ - نرمی کردن و پود
بالبار و بعلی الزَّفَقُ - زانوشت بستن
تاز و درود الزَّفَقُ و هو المجل -

الزَّمَقُ وَالْمُوقُ - مگر بستن به کس
الزَّرَقُ - رسیدن مرغ و البازیر زَرَقُ و
یزرَقُ و نیزه کوتاه انداختن و بالان
پس انداختن شتر -

الْمُوقُ - بلند شدن -

الْمُوقُ وَالْمُوقُ - بر آمدن آفتاب
و المشرق - گوشه گوشت شکافتن -

الْمُوقُ - سر شتر به مار باز کشیدن -

الْمُوقُ - راست گفتن و دست گردانیدن
و عده یقال صدق همم القتال -

الْمُوقُ - شب آمدن الطروق
و المروق - گشتی کردن شتر و الطوق

سنگ من کاهنان و شیم با چوب زدن تا پیچیده
گرد و در طرقت الابل الماء اذا باکت فی سیر
و بقرت فهو اطرقت و مطروق -

الطلاق و الطلاق - رہا شدن زن از عقد

نکاح و المرأة طالقة و طالق ایضا قال
الاخفش الا يقال طلقت بالضم و علی الیه
الضم و قال ابن الاعرابی طلقت من
الطلاق اوجود و بفتح الهمزة

الطلاق و الطلاق - و هو سب و امانت این شتر و اب
و طلقت المرأة تطلق طلقاً ای اصحابها و حج
الولادة و يقال طلق يدک بخیر ای ابسطهما
عقبت بالضم ای قدمت و وجبت کانه یفعلها
و لم یحنت -

العدق - نشان کردن گو سپند را -

العدق و المرق - گوشت از استخوان

باز کردن و بنان بخورون -

الغرق - دست بگردن کسی نهرا کردن و
در بر گرفتن ویرا -

الغرق - برگ از درخت خوردن -

الغرق - شراب شبا گاهی دادن -

الغرق - کشادن و درخت باز کردن و غرق

المسک بغیره استخراج راحته بشفق
نمطه علیه -

الغرق و الغرقان - جدا کردن و الغار بفعل

و یفعل و فرقت الناقة فترق قانوا اخذ صا
الخاص ففدت فی الارض و کذا لک التان

و فرقت له الطريق ای انجه که طریقان

او امر ففرق بجهته -

الفسق و الفسوق - بیرون آمدن از فرمان خدا

و الغار بفعل و یفعل و فسقت الرطبة او اخرجت من

اللاحق المجر و الرنس و النسا و ضرب العین باللفظ

الْمَدَقُ - شیر یا منی آب آینه من و دوستی
و یثربنا داشتن -

الْمَدَقُ - چشم از پوست که در پیرایشش دیده باشد
بر کردن و خوردن بسیار در و یک کردن -

الْمَدَقُ - بیرون گذاشتن تیر از آن چیز که
بر آن آید و از دین و سنت بیرون شدن -

الْمَدَقُ - الْمَدَقُ فِي الْقَطْعِ الْقَطْرُ فِي الْأَكْلِ
وَالْكَاتِبَةِ وَالْمَشْطِ وَمَنْ فِي الثَّوْبِ جَدُّ مَا تَشْتَعِلُ

لَيْسَتْ وَتُطَوَّلُ الْمَقُ مَحْوُونٌ يَنْوِي كَرُونٌ بِهَصَا
زود و شستن جامه و شیر خوردن و اشتراک -

الْمَدَقُ - نیشتن -
الْمَدَقُ - پوست باز کردن کشیدن لب بزرگ از چاه

وَالْمَدَقُ فِي الْقَطْعِ الْقَطْرُ فِي الْأَكْلِ
وَالْمَدَقُ فِي الْقَطْعِ الْقَطْرُ فِي الْأَكْلِ

وَالْمَدَقُ فِي الْقَطْعِ الْقَطْرُ فِي الْأَكْلِ
در سبقت گرفتن بر دیگر ستوران -

الْمَدَقُ - تهریب کردن -
الْمَدَقُ - روان شدن آخریان -

الْمَدَقُ - بمردن -
الْمَدَقُ - انْقِباضٌ عَلَى الشَّيْءِ مَتَجَرِّدٌ فِيهِ نَبْكَ

و بریدن و انقباض برین مذهب فعل و فعل
الْمَدَقُ - فروختن شتر و گاو و گوسفند و شتر

وَأَقَامَ فَقْدَ بَرَكٍ -

الْبَشْكُ - بخیه فروخ زدن و فروغ گفتن شافق شتر

الْبَشْكُ - دست برداشتن تمک - السَّامُ
تمک ای طاک و ارتفع الْبَشْكُ بَشْكٌ زدن

الْبَشْكُ وَالْبَشْكُ - سخت سیاه شدن -
الْبَشْكُ - نیشته بر ستور کردن النابض و بفعل

و کام کو دک مالیدن بخرم و جز آن و بداشتن
الْبَشْكُ الْبَشْكُ نَبْكَ نَبْكَ زوال فروختن آن

الْبَشْكُ - نیک بالیدن -
الْبَشْكُ - نشو شدن آدامک

الْبَشْكُ - نیک و بدین خرگوش -
الْبَشْكُ - آینه من و نیکو کردن تری و طعنه

الْبَشْكُ - از روغن و خرما و بنوا -
الْبَشْكُ وَالْبَشْكُ - مَقَارِبَةٌ خَطْبُ الْبَشْكِ فِي

رَكَايَةِ وَلَا يُقَالُ إِلَّا لِلْبَشْكِ -
الْبَشْكُ - ایستادن بجای -

الْبَشْكُ - در آوردن چیزی السَّامُ السَّامُ راه سپردن
السَّامُ - بلند گردانیدن السَّامُ - بلند شدن

السَّامُ - مالیدن گوش وادیم و آنچه بدان ماند
و کسی را در حرب مقهور کردن گویان بر هیچیدن تا

فره هست یا نه -
السَّامُ وَالْعَرَاكُ - زن را حیض افتادن

السَّامُ - خاییدن -
السَّامُ - ناکمان شدن و مستقبل فعل و فعل و فعل و فعل

الْفَرْكُ - بالیدن خوشه و جامه و خوبا -

الْفَنُوكُ - ستمیدن در کار و از طعام

بسیج باز ندادن ای همه بخردن و بعد

بفی و الماضی من الثانی فعل و فعل و بجای

ایستادن و یعدی بالباء -

الْكَبْكُ - بیاختن -

الْتَسْكُ وَالْمَسْكُ - تریان کردن بر فدایتعالی

و عبادت کردن و گفته اند شستن آب -

الْبُزُولُ - بزرگ شدن -

الْبُكُلُ - داون -

الْبُزُولُ - شگافتن و صافی کردن شراب

الْبُزُولُ - بر آمدن و ندان نیستراشته -

الْبَطْلُ وَالْبَطُولُ وَالْبَطْلَانُ وَالْبَاطِلُ

و هو شاذ و باطل شدن البطاله میبار شدن

الْبُقُولُ - ریش و دندان شسته بر آمدن

و باکیاه شدن زمین -

الْبُكْلُ - آسختن و بکیله ساختن -

الْتَبُّلُ - تبا و کردن دل بدوستی و فعل فاعل

الْبُقْلُ - حیو بنفیکندن و النابیر فاعل و فاعل

و دمیدن لبس زبان -

الْبُقْلُ - از و آن بدن در وزن بر انگیزانیدن گسیند

الْبُقْلُ - آفریدن -

الْبُقْلُ - حکم یافتن و بدل محب فی سبیله ای قوی

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

بعض مشیه -

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

در زمین زدن -

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

الْبُقْلُ - ستمیدن و ستمیدن و ستمیدن

سن فعل ذایل ایضا و هو غیره -

الذَّيْلُ وَالذَّيْلَانِ نَوِيْزَتَانِ شَرِيحَتَا بَقِيَّةِ الْفِعْلِ
 الْوَيْلُ زِيَادَةُ شَدْنٍ يُقَالُ بَالُ نَفْسِهِ كُنْزًا -
 الْوَيْلُ شَيْءٌ خَرُونُ وَكَوَيْلٌ بِيَا أَوْ يَتَن
 الْوَيْلُ - فَرَوَا يَكْرُونَ -
 الْوَيْلُ - دَرَا كَرُونَ جَانَهُ خَرَامِيدِي رَان
 وَيَعْدِي بَعْن -
 الْوَيْلُ - بِيَا كَرُونَ -
 الْوَيْلُ - حَصِيَّةٌ يَفْتَنُ الْوَيْلَانُ وَالْوَيْلُ
 بِالْمَحْرِيكِ يَنْتَبِذُونَ -
 الْوَيْلُ - سَرَكِينُ دَرَزِينَ نَدُونَ -
 الْوَيْلُ - اِنْدَاخْتَنُ وَيَكْدُ بِالْبَاوِ دَرَسَال
 السَّحَامِ الْهَادِي -
 السَّجَلُ - آبِ نَخْتِنُ وَمِنْهُ الْحَدِيثُ فَسَجَلَهَا
 اِرَادَ فَرَأَى بَاوَمَنْ رَوَى بِالْمَاوِ اِرَادَ فَرَأَى
 كَمَا يُقَالُ السَّجَلُ فِي خَطِّهِ اَوَاقُفْنِي فِيهَا
 السَّجَلُ - جَانَهُ فَرَوَا كَدَا شَتْن -
 السَّحَالُ - غَفِيدَن -
 السَّقُولُ - ضِدُّ الْعِلْوِ -
 السَّقُولُ - بَرَزُوا يَتِيدَن -
 السَّقُولُ - كَنَهُ شَدْنُ جَانَهُ -
 السَّقُولُ - بَرَزُوا يَتِيدَن -
 السَّقُولُ - بَرَزُوا يَتِيدَن -
 السَّقُولُ - بَرَزُوا يَتِيدَن -
 السَّقُولُ - بَرَزُوا يَتِيدَن -

الشَّكْلُ - اَشْكَالٌ بِرَاسِمْ بِرَمَجٍ نَهَادُونَ وَنَقَطَهُ
 وَمَجْبُودُونَ -
 الشَّمُولُ - بَادُ بَابَاوِشَالُ كَرُوْدِيْنُ دَرَسَالُ
 فَرَارِ سِيدَنُ وَالْمَاخِي مِنْ الثَّانِي فَعْلٌ وَفَعِلٌ
 وَبِالْكَسْرِ فَصَح -
 الشَّمْلُ - لَيْسَانُ كُوَيْسِنْدُ وَخُوشَنَةُ خَرَامُورِ غَلَاث
 نَهَادُونَ شَمْلُ اِرْجَالِ صَابِجِي السَّمَالِي -
 الصَّقْلُ وَالصَّقَالُ الصَّقْلُ الصَّمُولُ
 خَشَا شَدْنُ وَشَحْتُ شَدْن -
 الصَّقْلُ - كَرُوْدُهُ بَرَزُوكُ نِيَا كَدَا شَتْن
 الصَّقْلُ - كَشْفِيدَنُ بَعْنَت -
 الصَّقْلُ - مَلَامَتُ كَرُون -
 الصَّقْلُ - زَنُ اِرْشَدِي كَرُونُ بَارَزُ شَتْن
 وَبَرَزُ لَيْسَتَنُ بَارَزَنُ تَاخُو لَيْسَتَنُ رَا بَارَزُورِوَالْقَابِلُ
 مِنْ الْعَقْلِ اَلَيْ هَسَا نِيْعَلُ وَفِيْعَلُ
 الْعَقْلُ - غَلْبُ كَرُونُ كَسْرُ الْعَقْلِ -
 الْعَقْلُ - كَالَا بِرَهْمُ نَهَادُونَ وَبَرَا -
 خَوَلِشُ كَفْتَنُ وَيَكِيَا شَتْرُ بَسْتَنُ وَالتَّكْيِيبُ
 يَدُلُّ عَلَى الْجَمْعِ وَالْقِسْمِ -
 الْعَقْلُ وَالْعَقْلَةُ - غَاثِلُ شَدْن -
 الْعَقْلُ - مَيُوْدُهُ رَجِيْرَةُ كَرُونُ تَابِيْرُ دَاوِيْمُ
 بِرُوْشِيدَنُ تَابِيْرُ دَاوِيْمُ اَزْدُكَ بَرَزُوا كَدَا
 وَجَانَهُ بِرُمُورُ دَسْتُوْرَا كَدَا تَاخُو كَدَا كَدَا

و نهات بر یک دیگر اتادون -

الْفَصْلُ - افزون آمدن فعل ليعمل لغة
فیه و فیه لغته تا لغته مرکبه منها فصل بالکسر
و یفصل بالضم و سهواً و نلیه کردن به فصل
الْفَصْلُ - با و با و قبول گردیدن در و
و گردیدن و منه عام قابل

الْكَفَالَةُ - پائیدانی کردن و پنداری بالبا و انما
یفصل و یفصل و قبلت الفعل شدت بها کما
الْفَصْلُ وَالْقِتَالُ وَالْقِتَالُ کشتن و سخت
رام کردن و کشتن الشیء خیر اى احطت به
و الشربای مرغیه بالماء و قتل اى صاب بقتله
و یقیه جسمیه و الشربای یذل علی الاذلال و
الاکافیه و اما قول فریوق قد قتل شد زیاد
عنی فاستعمل عن ههنا لما دخله من کینه قد صرته
اللحمه و لا یجوز اذا قلناه فقد صرته

و الاصل فیہ ان الفعل اذا کان بمنه
فعل آخر واحد ما تعدی بحرف والاخر باخر
فان العرب تنسج فتوقع احداً اخر فین موقع
صاحبه ایداناً بان هذا الفعل بمنه و کذا یفصل
الْقِتَالُ - بر فذل زدن و یل و جو گردون
الْقِتَالُ بالجریک و الْقِتَالُ - از سفر باز داشتن
الْجُلُ - سر در چشم کردن خشک سال رسیدن
الْكَفَالَةُ - پیوسته روزه داشتن الْكَفَالَةُ

و الْكُفْلُ وَالْكَفُولُ - پائیدانی کردن
و یجی الی المفعول ثانی بالبار و منه الحدیث
وانت خیر المکفولین اى احق من کفیل
فی صیغره و اصح حتی نشأ و الْمَكْفُولُ فیه
الفقه اذا و یل یعن قوم الذی علیهم الذین
و اذا و یل باللام قوم الذی له الذین و
اذا و یل بانبا و هو الذین و الْكفیل هو الذی
جئت فلیه الذین -

الْكَفَالُ وَالْكَفَالُ - تمام شدن الهامی
نخل و نخل و النعت من نه المکیل و نه یل
هذه آردوا کما -

الْمَكْفُولُ - بر یک الیسا و نیه من فاد و سیدن
و هو من الاسند و امثل و الم - شکله
مشکله کردن و منه الحدیث من شل بالنعیر
من المحم و قیل هو حلقه من الشح و و
و قیل هو خصایه بالسواد -

الْمَكْفُولُ - شقه لیستن دست -
الْمَكْفُولُ - تنگ شدن از پو شنیدن از نهانی
الْمَكْفُولُ - ترش کردن و تراویدن چیز -
و یکیدن آن -

الْمَكْفُولُ - یافت کردن مودار کردن این بر خرم
الْمَكْفُولُ - باب فروردن و کسی نکرستین -
الْمَكْفُولُ - بسیار شدن آب در چاه -

الْفَعْلُ - نيك اندون شتر ونيك كردن بمصلحت و فليحي
آن تير انداختن بسو كسي و غلبه كردن كسي را در آن
الْفَعْلُ - تير گري كردن الْفَعْلُ - با شتر شدن
بكارى و في الحديث كُنْتُ أَنْبُلُ اسْمُ الْجَمْعِ
و في حديث آخر قَتَلَ أَبُو بَكْرٍ اسْمُ الْقَدَمِ
الْفَعْلُ - خاک از پاه برون كردن زره
از خوشن شدن بيفگندن و التَّشْرِيبُ يَدْرُسُ
عَلَى الرَّسْمِ نَحْلُ شَيْءٍ سَبْعُ شَيْءٍ -

الْفَعْلُ - شكا فتن و انداختن و زادن و
باز ب شدن زمين و طينه زدن چنانكه
جرات آن نرغ باشد و يقال شَرُّ نَحْلٍ
النَّاسِ نَحْلُهُ اِسْمُ شَاوِيهِمْ شَاوِيٌّ وَهُوَ
وَسَجَلَتْ اِلَيْهِ اَيُّ الشَّيْءِ خَيْرٌ -

الْفَعْلُ - بختن و ديشه كردن -

الْفَعْلُ - سرازير كردن و برمودن و دلو

از چاه بر آوردن و جز آن -

الْفَعْلُ - پر و پشم و مو بيفگندن حيوان

و الغابَرُ مِنَ الْاَوَّلِ يَفْعَلُ وَيَفْعَلُ -

الْفَعْلُ - پر انداختن مرغ و بيقادق آن و جامه ركود

الْفَعْلُ - زه كردن -

الْفَعْلُ - گوشت از ديك بر كشيدين -

الْفَعْلُ - اندك شدن گوشت بر ران

الْفَعْلُ - زائل شدن خضاب و پيكان

از تير و هم از جامي بيرون آمدن و محكم شدن
پيكان و رجا چنانكه بيرون نيايد و نه اسن الاضداد
الْفَعْلُ - غلبه كردن تير انداختن كسي را
الْفَعْلُ - از جامي جامي بيرون و زنگنه رجا معدا و دن
و نخل و علل و ادون ستور را -

الْفَعْلُ - از دشمن ياز سو گند باز ايستادن
و يبعد لمن و فعل لَنْتَ فَيَهُ وَ اَلَمْ يَأْتِ اَلْمَعْمُوتِ -

لَعَامٌ مُمُولٌ اَصَابَهُ النَّمْلُ و في الحديث اَنْجَلُ
بِهَاتِي رَمِي بِالْقَصْبَةِ قَالَ اَلَا زَهْرِي لَأُغْرِثُ

بِجَلٍّ سَجَنَةً رَمِي وَ لَعْنَةُ سَجَلٍ عَرَفَهُ اَبْنُ مَارِسٍ
الْفَعْلُ وَالْمَلَكُ وَالْمَمُولُ وَالْمَمُولُ -

اشك دويدن و الغابَرُ يَفْعَلُ وَيَفْعَلُ -

و الْفَعْلُ - چرك كردن شتر بشيب و زيبه شبان

الْفَعْلُ - بر سینه خفتن مرغ و آدمي و الغابَرُ
يَفْعَلُ وَيَفْعَلُ -

الْفَعْلُ وَالْمَجَامَةُ - حماست كردن و دين

بستن شتر و باز داشتن از چيزي و كيدن

كودك بستان مادر را -

الْفَعْلُ لَعَامٌ بَرْدَمِنْ اسْبَ كَرْدَن و

باز داشتن از كارسي -

الْفَعْلُ - حكم كردن يقال ضَعَمْتُ لَهُ عَلَيْهِ بَلَدًا

الْفَعْلُ خواب دیدن و ليد غني بالبار و بختي

الْفَعْلُ و خدمت كردن -

الکسّم کوشش جرات و جرات را استوار داشتن
 الکسّم والکسّم علی القلب -
 الکسّم شکستار کردن پنداشت بر نفس گزین
 و نذرین کردن فی الحقیقت لا ترجمه اقبای
 آتی لا ترجمه علیه انجبار و لیکن سوره
 بالارض -
 الوداه - الودوه روان شدن مانع -
 الوداه و الودوه بنا جنبیدن
 اشتر از نزاری و الفا بر یفعل و یفعل
 ویر مت الشی جمعته -
 الکسّم بانگ کردن اشتر -
 الوداه - وادی نهادن و مهر کردن خرمن
 و رسم علی بکذا و کذا ای کتب -
 الکسّم مهر کردن خرمن -
 الوداه - در کل افکندن کس -
 الوداه - مخاط گویند و دیدن -
 الوداه - بنشین و مهر کردن -
 الوداه - بر هم نشاندن -
 الکسّم و الوداه و الوداه - گفتن بر جان
 الوداه و الوداه - پایندانی کردن و
 بعد از الماء -
 الوداه - اکل الشیر یا زبد -
 الکسّم روان شدن اشک الکسّم الشیاء

رفتن اشک -
 الکسّم کوشش و کوشش و کوشش و کوشش
 و کوشش و کوشش الرجل اذا اصابه -
 الکسّم یادداشت دادن و رشوت دادن
 و الی را و کوشش و کوشش و کوشش
 الکسّم زدن بنیر -
 الکسّم کوشش از استخوان باز کردن العظم
 استخوان کوشش از وی باز کرده و الفا بر یفعل
 یفعل و یفعل -
 الکسّم آزمودن و دندان بر چیزی نهادن
 که سفت است یا سست و لایت فلانا ففعلت عذی
 تعبیه کاشنا تعرفه و فی الحدیث ان نعیم و النوی
 طبخا ای بنای فی الشیء حتی یفعلت
 الکسّم غلبه کردن بکرم -
 الکسّم فراتر شدن -
 الکسّم و الکسّم پوشیدن راز الکسّم
 غلبه کردن بکرم -
 الکسّم العرق ففعل یفعل لفته -
 الکسّم سوزن الطریق و غیره -
 الکسّم زدن -
 الکسّم بر آمدن سرو و نبات و پدید
 آمدن خارجی و هت و ستاره و التریب یدل
 علی الظهور و الطور

الشمس - نشت يك مال بستان -
 آسمان - بدل شدن و التفت جان - الزل
 والمرأة فيه سوارك فعل بالضم لغته في التفت
 من ذراجه -

آجروں: ہم شانِ اقدسہ و فرستادہ میں ہرگز
آجروں: فراموشی میں نہیں۔

وَمَنْ حَرَّوْهُ - حَرَوْنِ كَرَوْنِ سَتَوْرَ وَالْمَا ضَى فَعْلٌ
وَمَنْ حَرَّوْهُ - حَرَوْنِ كَرَوْنِ سَتَوْرَ وَالْمَا ضَى فَعْلٌ
وَمَنْ حَرَّوْهُ - حَرَوْنِ كَرَوْنِ سَتَوْرَ وَالْمَا ضَى فَعْلٌ
وَمَنْ حَرَّوْهُ - حَرَوْنِ كَرَوْنِ سَتَوْرَ وَالْمَا ضَى فَعْلٌ

اَمْحُوتُونَ - اندوگین کردن و اطفالوا فی حزن
 فَقَالَ قَوْمٌ مِّنْهُمْ اَنْزِلْ بِنِسْفَةِ وَاحِدٍ وَقَالَ
 قَوْمٌ لَا يَقُولُونَ حَزْنَهُ اَلَمْ نَقُولُوا لَنْ يَخْزِيَهُ فَاذَا
 حَصُرُوا اِلَى الْاَمْنِيِّ قَالُوا اَنْزِلْ بِهِ نَسْفَةً
 اَمْ سَمِعْتُمْ اَنْزِلَ دَا بِلْ حَزْنٌ قَالُوا لَا نَهْرِئُ
 اللَّانَةِ الْجَمِيْدَةَ حَزْنَهُ يَخْزِيهِ -

الْحَصْنُ. دُرِّیگر نقش مرغ خایه را و الْحَصَانَةُ

راہی گردن و اُحْصَن و اُحْصَانَةُ وادان
کسے را از حاجت دے۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ بَارِئِ شَتَنِ بُلِّ وَنَحْنُ اَزْ رِکْشَنِ
وَشِیْرُ رُومَا۔

اَلْحَمْدُ - ختمه کردن و القاب یفعل و یفعل
اَلْمَوْتُ - نماز اثنین سردی و کف و شدن
اَلدُّجُنَّ وَ الدُّجُونُ - تاریکی و روزا بر
و بجای مقام کردن -

[illegible]

اَلَّذِيْنَ هُوَ - مبروفون چر بیا کردن و چر بیا کردن
 بایران زمین و بعصاره و النابریفعل و یفعل -
 اَلَّذِيْنَ هُوَ - برزخه ان زمین و بعصاره و النابریفعل
 وَقَدْ مَكَدَ اِیْده اذ اوضه تحت و قومه -

آلجئون واداشتن ستور و آتیه
ناگرون ویرا به علت آلجئون واداشته
شدن نمی توانستند بجایه -

الَّذِينَ - بِهِم مَّوَدُّونَ كَالَا -

الكَوْزُونُ - براونکیترا نیدن -

آلویس جی لیمن سٹوربرن۔

اکثر یسئلون - لطیفی کردن -

الکرم - تمام کردن و دشنام دادن

الکطانة - بجز از تارے سخن گفتن -

الکواکب - بختن و فعل یفعل لغت الضاوی

شاد و کلمه سهارین حرف الحاکم و اللغاة

یعل یفعل نعو

الکجج - در زندان کردن -

الکثیفة - گرم شدن و الماضی فعل و فعل

والفتح اجود -

الکندان و الشک انة - خدمت کعبه کردن

و رسد ان القویب و التشرک اذا رسله -

الککون آرا سیدن -

الکسک - در سراسر نشستن -

الکتمن - روشن کاویا گو سپند و طعام کردن

یا کسے مار و عن کاویا گو سپند و ادن -

الکجج - اندو گین کردن -

الککون - بی نیاز شدن آمو بره از ماور

الککون - دور شدن بعدی لهن الشطن

بستن چار پای برین طه شطن اذا فاعل حق و به

الککون اندک کردن عطا -

الککون - نیزه زدن و پای در زدن نهادن

والککون یطعن فی الغنایان و اندک و شیطانی

السیر و الطعن و الطعان محیب کردن الطعن

رفتن و الغابرین هذا یفعل و یفعل و الغراء

- بجز الفتح فی جمیع ذلک -

الککون - بخت کشیدن و الغابر یفعل و یفعل

الککون - دو و کردن -

الککون - بین و بینی اشتر کردن و فعل یفعل

لغة عن الطیبتی -

الککون و الککون و الککون - اشکار کردن

الککون - درنگ کردن بجا -

الککون - خشک شدن شاخ خرما -

الککون الفحل - فی التمر و السجلد -

الککون - دریا فتن -

الککون - حج و عمره بهم کردن -

الککون - دورا شتر را به یک کسن بهم باز بستن

و هر دو پای موضع دست نهادن سپید بستن

چیز به بجز و الغابرین هذا یفعل و یفعل

الککون - مقیم شدن -

الککون - پنهان شدن -

الککون - بالکسر ختر گوئی کردن -

الککون - شیدادن و الغابر یفعل و یفعل

الککون - گران روشن اشتر -

الککون - کسے را بر بان گرفتن -

الککون - بر پشت زدن و به روز رفتن پوست

خایه کشن شگان فتن و خایه وی بارگاهایرون کشیدن

الْمَكُونُ بِرَمْثَانِ زَوْنٍ -
 الْخُجُونُ وَالْحُجَانَةُ - ناپاکی کردن -
 الْفَحْنُ بِرِکِیْتَن و کشیدن و لو از چاه -
 الْمَدُونُ بِجَامِی مقام کردن -
 الْمَرُونُ وَالْمَرَانَةُ عادت کردن و
 یعد می بلس و الْمَرُونُ نرم شدن الْمَرُونُ
 روغن برپای اشتراک زدن از سودگی -
 الْعَمُونُ بِرِکِیْتَن مشک -
 الْعَشْنُ بِتَارِیَانِ زَوْنٍ و پوست باز کردن
 الْهَدَاوَنُ وَالْمَهْدَانَةُ بِرَامِیْدَن -

ومن المضاعف

أَلْجَبُّ بِخَادِمِ كَرُونٍ و غلبه کردن و کوبان بریدن
 و جبران و گشتن دادن خرما -
 أَلْجَبُّ وَالْجَبُّ وَالْجَبِيبُ بِوُیْدَن
 لے و ویدن و أَلْجَبُّ بلند شدن گیاه
 و با تشویش شدن دریا -
 أَلْدَبُّ - وارندن و پشردن نبات
 و پراسیدن لب از تشنگی و ابیتر مذابوب
 اذا صاب الذباب -
 أَلْزَبُّ افسردن کردن تمام کردن
 و جمع کردن و دهنری کردن بر قوی و پیرودن
 و یفعل لَنَه فی هذا -

أَلْسَبُّ - دشنام دادن و بریدن طعن زدن
 أَلْسَبُّ وَالشُّبُّبُ وَالشَّيْبُ بِرِکِیْتَن
 اسب و العا بر یفعل و یفعل -
 أَلَصَّبُّ بِرِیْتَن -
 أَلَصَّبُّ - پوشیدن و پوشیدن اشتراک
 أَلَطَّبُّ بِپوشیدن در زبانی مشک -
 أَلْعَبُّ - آب خوردن و نهیب و دوزخ شدن بنا
 أَلْعَابُ - موج زدن دریا -
 أَلْکَبُّ - بروی افکندن و در میان کر و کهرن
 أَلْکَبُّ - بر سینه زدن -
 أَلْهَبُّ - نشاط کردن شتر در رفتن -
 أَلْهَبُّ - از خواب بیدار شدن و کردن
 و منه قرأه ابی من یبنا من مرقه ناه و یی لَنَه
 قَائِلُهُ و یجوز ان یجمل علی انه اراد یسبنا
 یسبنا یقطننا فخذت الحروف فوصل
 الفعل بنفسه -
 أَلْهَبُّبُ وَالْهَبِيبُ بِجِسْتَن با و و هب
 یفعل کذا لکما تقول کما و یفعل کذا فی الحرف
 یسبون الکماله یسعون -
 أَلْبَسُّ - بریدن و العا بر یفعل و یفعل -
 أَلْحَبُّ - بشتافتن و حکت الورق من
 النقص و المربی من التوب و نحوه و فی الحرف
 أَلْهَبُّ یسعون یعنی ارد و هم مانده و مرجع الیه

و هو قشره و حله -

الْفَتْحُ كُوفَتْن -

الْفَتْحُ بِأَرْكَفَتْن یَقَالُ عَمَّهْ عَمَّهْ اِی رَدِّ اِلَی الْقَوْلِ
مَرَّةً بَعْدَ مَرَّةٍ وَ عَمَّهْ بِأَلْسَانٍ اَوْ اَوْ اَلْاُخْرَ عَلَیْهِ

الْفَتْحُ - کسے راسر باب فرو بردن و پنهان
کردن خنده و غشہ بالآ مَرَّ اَی کَلِّهِ وَ دَنی اَلْاُخْرَ

اَفْعَلْتَنی مَنَاهُ فَطَعْنْتَنی وَ کَانَ مَصْنَعُ
عَطْنَتْنی وَ دَنی حَدِیثُ اَخْرَیْقَتْنِ فیه مِثْرَ اَبَانِ

اِی یَدِ تَقَانِ الْمَارِیْفَةِ وَ تَقَانِ تَلَا بِاُخْرَ وَ
مِنْ عَمَّ الشَّارِبِ الْمَا تَجَزَّعًا بَعْدَ جَزْجَزِ

الْفَتْحُ - فَرَدِ مَرَدُ دَنی الْمَفْعُولُ فِیْقَتْنِ وَ تَقَانِ
الْفَتْحُ - رُوغن بر یاحین خوشبو سے کردن

و سِیست دَر دُونِ وَ سَخَنَ جِنِی کردن -
الْفَتْحُ - تَر کردن سِیست و جَوَانِ مِیستَنِ جِیْرَ مَحْکَمِ

الْفَتْحُ - نَزْدِ مِی جِیستَنِ کِیسی سِی سِی و کِشِیدَن
اَلْاُخْرَ مِی سَخَنَ نِیو راندَن دَنی اَلْاُخْرَ مَکَانَا

بِالْمَکَانِیْنِ یَقَالُ رَجُلٌ هَتَّاتٌ وَ مِیْتَا اِی
مِیْتَا اِی اَلْاُخْرَ شِکِستَنِ مَنَ اَلْاُخْرَ فِیْدَ مَحْکَمِ

هَتَّاتٌ دَنی حَدِیثُ اَخْرَ فِیْقَتْنِ اِی اَلْاُخْرَ مِی
اَلْاُخْرَ اِی اَلْاُخْرَ مِی سِیجَ اَلْاُخْرَ مِی سِیجَ اَلْاُخْرَ مِی سِیجَ

اَلْاُخْرَ - پَر اَکْذَره کردن و اَشْکَا رَکْزَن رَا -
اَلْاُخْرَ - اَز دِنِ بَر کُندَن وَ جِشَ اِی اُنْزَعِ

اَلْاُخْرَ وَ اَلْاُخْرَ - بَر اَفْزُولِیدَن بَر کَا
اَلْاُخْرَ - اَز دِنِ بَر کُندَن وَ جِشَ اِی اُنْزَعِ

الْفَتْحُ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -

الْفَتْحُ - جِیجَ اِی شِیْ کَلِّهِ وَ دَنی اَلْاُخْرَ مِی سِیجَ

اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -
اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -

اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -
اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -

اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -
اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -

اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -
اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -

اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -
اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -

اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -
اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -

اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -
اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -

اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -
اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -

اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -
اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -

اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -
اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -

اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -
اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -

اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -
اَلْاُخْرَ - دِیْکَ خُور دَن بِشِمْ رَا -

ان کیوں صفہ مستند محذوف تقدیرہ شئی
نماض میں انحضرت والحقہ حصہ۔

الرحض شنگ دبیر یکبار آوردن واستوار
بر آوردن بنا و منه قوله تعالی بنیان مرصوص
القص - جدا کردن۔

القص والقصص - از پی فرشتن
در گفتن يقال قص علی الجرح یقص قصه بر شت
و جید آن و رواش و قصه است از شری قطعه و برگ
قرب شدن يقال قصه الموت واقصه لفته فیه۔

القص - نیک براندن و برداشتن آشکارا
کردن و نیک بر سیدن از پیر۔

القص - افشردن۔

القص - افرو و لیدن۔

القص - فرو و مرد کردن۔

القص - فرو خوا باندن چشمه فرو بردن
آواز و کم کردن قدر و غش الطرف جمال المکروه
و التریب یزل علی الققص۔

القص شکستن با بر آگندگی ویرانه کردن۔

القص یفسن و لشکر برودن۔

القص - بدر آوردن جرات القص شکستن

القص شکافتن ریش۔

القص - از بالا بریز آوردن و فرو آمدن

و بالان و از بها چیز کم کردن جاریه منوطه

المبیل می نمود و ده مستوی و خط الی غیر
السیح خطا اعمد فی زمانه۔

الخط - نوشتن و خط کشیدن و فی الحدیث
خط الله و کور ما هو من الخطیة و فی آیه
کم یخطون بین ارضین کخطورتین۔

السط و السطوط - دور شدن و الالباب

یفعل و یفعل السط - ستم کردن۔

العط - شق الثوب من غیره بینونه

العط - دریدن بدراز جامه را۔

القط - کسے را آب فرو بردن۔

القط - سرگرم کردن و بریدن بر پهنه۔

اللط - لازم شدن و بار سائیدن و پرده

فرو بردن و حق کسے انکار کردن و پوئیدن

چیز و فی الحدیث و لکت بالذنب قیل

أخفیت شقها و قیل سعتی لقصها من

لکت الباقی بذنبا می جعلته بین قوتها

و الباب یزل علی الملائمة و التجار یجیر

القط - کشیدن۔

السط - چوب و جبال ختم کردن۔

الخط - بر بر آوردن طعام شکم را کثانی بنه

الاکثر می جمدنی من الکرب۔

الدع - سپوختن بنف۔

الطع - کمیز انداختن شتر۔

و فی الحدیث و لکت بالذنب قیل
أخفیت شقها و قیل سعتی لقصها من
لکت الباقی بذنبا می جعلته بین قوتها
و الباب یزل علی الملائمة و التجار یجیر

۲

الْكُفُوفُ وَالْمُكُوفُ - بدول شدن و الغابر
 الْفِعْلُ وَالْفِعْلُ وَقَالَ سَبِيحُ الْكَلِمَاتِ
 الْكُفُوفُ - قِي كَرُون -
 الْكُفُوفُ وَالْحِفَافُ - هُوِي بِرُكُوفِهِ قِي كَرُون
 وَالْحِفَافُ - كَرُو بَرَكَةً وَرُكُوفَتِهِ إِلَى الْفِعْلِ
 الشَّانِي بِالْبَاءِ وَكَرُو وَجِيهِهِ وَرَأَدْنِ وَجِيهِهِ الْحَافِ
 أَوْ كَالْوَحَايِجِ وَفِي الْحَدِيثِ مَنْ حَفَا نِي كَرُون
 وَالْحَفَا الْكُرَامَةُ الْكُرَامَةُ وَفِي مَنْ حَفَا نِي
 الْكُرَامَةُ وَالْحَفَا - الْبَاهَا عَلَى الْبَرَجِ
 الْكُرَامَةُ - حَزِينٌ وَبِسَاءِ رُكُوفِهِ فَلَان
 يَرْفَعُ أَسَ بَحْطًا فِي الْحَدِيثِ أَوْ رَفَا وَمَنَاهُ
 الْكُرَامَةُ الْكُرَامَةُ فَتَبَعُ حَفَا نِي الْكُرَامَةُ وَفِي
 فَتَبَعُ الْكُرَامَةُ فَتَبَعُ الْكُرَامَةُ -
 الْكُرَامَةُ وَالْحَفَا - عَرُوفٌ نَحْوُ الْكُرَامَةِ
 الْكُرَامَةُ - بَافَتْنِ بَرَكْ خَرَامَ -
 الْكُرَامَةُ - نَزَارُ كَرُونِ وَانْدُوكِينِ كَرُونِ -
 الْكُرَامَةُ - رَسْتَهُ كَرُونِ فَرِزْنِ رَاصِفِ بَافَتْنِ
 وَكَرَامَتِ تَنَكْ بَارُ كَرُونِ تَابَرِيَانِ شُودِ -
 الْكُرَامَةُ - الْكُرَامَةُ بِالْكَفِّ كَلَّمَ قَالُ خَدَامَتُ
 كَلَامِي خَدَامَتِ رَفَعُ لَكْ دَامَتْنِ -
 الْكُرَامَةُ - سِيَمِيَانِ اَنُكُشْتَانِ بَزُودِيدِنِ
 دَرُوقَتِهِ مَرُ كَرُونِ -
 الْكُرَامَةُ - بَارُ بَارُ بَارُ بَارُ بَارُ بَارُ

وَنَابِيَا كَرُونِ -
 الْكُرَامَةُ - نَابِيَا شَدْنِ عَنِ ابْنِ الْأَعْرَابِيِّ
 وَدَنْدَانِ شَتَرِ بَارُ كَرُونِ اَنُقَادِنِ -
 الْكُرَامَةُ - دَرِجِيدِنِ وَحَقِّ كَسَ رَا زُودِي بَارُ شَدْنِ
 وَتَقْلَمُ جَاوَاوَمِنِ لَفْتِ كُرَامَتِي وَفِي عَدَدِ فَيَهْمِ
 الْكُرَامَةُ - دَرِجِيدِنِ كَرُونِ وَنَزَارُ وَرُكُوفَتِهِ
 وَدَرِجِيدِنِ كَرُونِ كَرُونِ بَرِجَتْنِ وَوَجَبِ
 بَرُودِنِ وَنَزَارُ كَرُونِ كَرُونِ وَغَلَبَةُ كَرُونِ كَسَ رَا
 بَحَقِّ وَحَقَّتْ خَدْرَهُ اذْ اَلَمْتُ مَا كَانِ تَحْدَرَهُ
 وَفِي الْحَدِيثِ اَنَّهُ اَمْرٌ اَسَ مَا اَلَمْتُ لَامَرُ
 وَفِي حَدِيثِ آخِرِ دَلَاخِقْ اَسَ وَلا حَقِّ فِي الْاِسْلَامِ
 لَكِنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ وَفِي حَدِيثِ آخِرِ لَيْسَ لِلنَّسَاءِ
 اَنْ يَحْفَقْنَ الطَّرِيقَ اَمِي يَكْبَهُ -
 الْكُرَامَةُ - كُوفَتْنِ -
 الْكُرَامَةُ - جَنِيَّةُ دَاوِنِ مَرُجِ بَحَرِ اَبْنِقَارِ -
 الْكُرَامَةُ - سَرَكِينِ اَنْدَاخْتِنِ كَنْجَشَكْ -
 الْكُرَامَةُ - شَكَا نَتْنِ وَدَرِيدِنِ تَفَرِيقِ كَرُونِ
 جَاعَتِ وَفِي الْحَدِيثِ مَنْ شَقَّ عَصَا الْمُسْلِمِينَ
 وَبَيْنَ بَارُ مَانْدِنِ جَعْمِ -
 وَالشَّقْ وَالشَّقْ - دَنْدَانِ شَتَرِ بَارُ اَمْدَانِ
 وَالشَّقْ وَالشَّقْ - دَشْوَارِ اَمْدَانِ وَ
 دَشْوَارِ نَهَادِنِ بَرَكَسَ -
 الْكُرَامَةُ - شَكَا نَتْنِ وَتِيرِ سَوِي سَمَانِ اَنْدَاخْتِنِ

وگو سپند کشتن از بهر فرزند روز سہم و مو
حے باز کردن۔

الکھوک و الکھوک۔ تا فرما نہرواری کردن

کسی را کہ حق او بر تو واجب باشد و فی الحدیث

فَعَقْتُ كَرْمَ سِنَةٍ اِی حَلَّتْ وَالْاَبْوَدُ عَقْتُ

الکھک۔ کردن شکستن و بنوی کردن۔

الکھک۔ خاریدن و خیلیدن چیزے در دل۔

الکھک۔ کو فتن چیزے تا بزین برابر گردد

و بر اینا کشتن چاه و دُک الریح اذ اذ کت

الحجی و کما لے کت کت کت کت کت کت کت

با گردن بیستن گناه بر گردن کسی کردن و

چیزے بر چیزے افکندن و تات الشی

الکھک۔ شیشه بر در زدن و گوش از بن

بر کندن و تنگ شدن خاک۔

الکھک۔ بگمان افتادن و لنکیدن شتر لنکیدنی

سهل و نیز بهم باز و فتن۔

الکھک۔ زدن و چاک کردن و کھک

الکھک۔ باز داشتن و حدیث را دیگر باره و چون

و گرم شدن روز و بتاز یا نه زدن و کتگی

الکھک و الکھک۔ بالفتح آزاد کردن

بند و الکھک بند از چاک بیا دردن

و یا بزین شکستن و گرد باز بستن و

وار و درین کودک کردن و کت الشیخ

بالکبر و کما لے قرتج لیتیه من الکرم التریب

یذ ل علی الفرج و تفتح۔

الکھک۔ زدن۔

الکھک۔ کمیدن۔

الکھک۔ ریخته شدن چاه و بشنیدن

الکھک۔ ترک کردن پیوستن حم و تو لم یلک

یا بن لے رز قلہ الله یعول۔

الکھک۔ ریختن و بر افکندن و فی الحدیث

فَعَقْتُ كَرْمَ سِنَةٍ اِی حَلَّتْ وَالْاَبْوَدُ عَقْتُ

الکھک۔ خاک در چاه ریختن و ریختن سیم و

تباہ کردن نظام کار و فرو افکندن خانه

و الکھک و الکھک۔ ہلاک کردن۔

الکھک۔ پیک چین الکھک۔ فرو گذاشتن

خان و مان و با جامی دیگر شدن۔

الکھک۔ واکشادن و الکھک و الکھک

و الکھک۔ فرو آمدن يقال حَلَّتْ اِلَى قَوْمٍ

و حَلَّتْ بِهِمْ عَجْز۔

الکھک۔ استوار کردن و خلال و خاص کردن

در خواندن و در ویش شدن و زبان شتر بچم

شکا فتن تا شیر نتواند خورد

وَالْمُحْلُولُ - نزار شدن -

الْبِلَالَةُ وَالْبِلَالَةُ الدُّلُوكَةُ

راد نمودن و بالفتح اعلی -

السَّلَّ - بر کشیدن شمشیر و جز آن -

السَّلَّ وَالسَّلَّ - بر انداختن و مثل الثوب و اعلی

خیاط متباعدة ضعیفه ضلکتم الضالة لک
اصا هم الداریمه -

الَطَّلُ - باطل شدن خون عن ابی عبیده

والکسانی و باطل کردن آن طَلَّتِ الارضُ

فهی مَطْلُوكَةٌ ای اصا بها الطَّلُ و طَلَّتْ

السَّمَاءُ مَطْلًا فهی طَلَّةٌ و فی الحدیث انشأت

تطلها طَلَّ عزیزه اذ امطله قیل یسعی فی

بطلان حقیقا من اخذ الهم المطلول -

الْفَلُّ - دیگر باره شراب کردن و خوردن العاشر

یفعل و یفعل و پیای زدن -

الْعِلَّةُ - بیمار شدن علی لرین هو علی

لے محلول -

الْفَلُّ - دست با گردن بستن و در آوردن

خن و در آمدن و رفتن آب میان رختان

الْفَلُّ - تشنه شدن و الماضي فَلَ

الْفُلُّ وَالْفُلُّ - چیزی از غنیمت نبردیدن

الْفَلُّ - نهریت کردن و در خنه کردن -

الْفَلُّ - خیره و دریا تش کردن و جاسه

یکدیگر در کردن و شتافتن -

الْحَمُّ - اگر در کردن چیزی را و اعلی اوردن

الْحَمُّ - بسیار رفتن مال و جز آن کردن

آب پس آن کشیدن -

الْحَمُّ وَالْحَمُّ - آسوده شدن و نور الماضي فَعَلَ

و فعل و فعل و العاشر من الحجوم و اعلی یفعل

الْحَمُّ کردن پاینده و حزم فَعَلَ فَعَلَ و اعلی و اعلی

الْحَمُّ - گداختن و نبرد و تصدیر کردن و گرم کردن

آب و قهنا کردن و الماضي من فَعَلَ فَعَلَ و اعلی

من الحشی

الْحَمُّ - پاک کردن چاه و منه قلب مخموم

ای نقی و هو فی الحدیث و فار و فتن خانه -

الْفَلُّ - طلا کردن بر روی نیکه بودا لمدوم

الْفَلُّ و اعلی و اعلی و اعلی

الْفَلُّ - نگویندین -

الْفَلُّ و اعلی و اعلی و اعلی

الْفَلُّ - خوردن و هو فی الحدیث -

الْفَلُّ - مهار کردن شتر و تعلیم و کلبه

کردن و فراموش شدن یُقَالُ اخذ

الْفَلُّ سَحْلَةً فَعَلَ بهاد امارا سه

اے رافعا -

الْفَلُّ - زهر دادن و زهر در طعام کردن

و نیک کردن میان قوم و شش و شش و جز آن

استوار کردن و قصد کردن و غور کاری
 معلوم کردن و نیت النعمه اسی شخصت و تم
 یومنا من السموم و السموم باد با و سموم گردیدن
 التسمم و التسمیم و التسمم - انبوییدن
 و انابره یفعل و یفعل -
 التسمم - سرشیشه استوار کردن و بسنگ
 و عصان کردن و صم صده اے ملک -
 التسمم - فراهم آوردن -
 التسمم بوی بریدن و انباشتن یفعل لثه
 من نذرو کل شیء کثر حتی غلا و غلب قیل طمر
 التسمم - موی مرغول کردن -
 التسمم - همه را فرار سپیدن التسمم
 عم گشتن -
 التسمم - فرار پوشیدن و نگین گردانیدن و نمانه برتن
 چهارپای ناموریداشتن ماه و المجد من هذا
 التسمم و التسمی ایضا و الماضی عم التلال و
 پوشیده شدن خبر و الماضی فعل و فعل
 و غم یومنا اذ کان یاخذ بالنفس من شده
 التسمم فهو کون عم و لکنه عمی ایضا صد و نصف
 به کما و غور -
 التسمم - تنار و فتن خانه و غور در مردم و گویند
 التسمم - ننهین بر سر چیزه نهادن و گشت
 التسمم - اسی اخرجت الکماها -

التسمم - گرد کردن و اصلاح آوردن و بلی
 لموم ای بلم ای حیون -
 التسمم و التسمیم و التسمم - سخن چینی کردن
 و التسمم یفعل و یفعل -
 التسمم - خواستن و قصد کردن و نیتان بالباء
 و گذرانیدن و خوابانیدن کودک بنوا زیدن
 و اندوختن کردن -
 التسمم و التسمم - در آمدن شب بیدی
 بعلی و هو الاختیار و بنفسه ایضا -
 التسمم - رفتن کردن و باضیهما جین بالفتح -
 التسمم و التسمم - دیوانه شدن و التسمم
 نیک بالیدن گناه و بسیار بانگ کردن کس
 و الماضی من هذا التسمم جین بالتسمم التسمم
 بر گشتن و بیدی بعن -
 التسمم - دندان شکستن و زره بخوشتن
 فرو گذاشتن و تیز کردن ریختن آب تن نیک
 چرانیدن و نیک راندن شتر و از جا
 بگردانیدن و نهادن نهادن و منه الحدیث
 سن لکم معاذ و صورت کردن و سن الما و منه
 التسمم اسی تغیر و منه التسمم التسمم
 التسمم فی قول الشاعر فی مریز مسنون و
 رجل مسنون الوجه اذا کان فی وجهه و انه طول
 التسمم - ریختن برف و غارت کردن -

الظن - گمان بردن و تم کردن و تدبیر موضع العلم
العتن - باز داشتن اسب بنان عتنت الكتاب
لکن الامی عرضتہ لمرسته المیه العتن
والعمون - فراپیش کردن و انبار بفریل و فعل
العتن - راندن -

الکون یحیدر یقال لکن الشیء و الکون فی الکون - و فی القوس
و الیها یبدل علی سیر و جویون -

العتن قیمت دادن و بیداری بعلی و بریدن
و قوت ببردن - و العن و المنة منت
بر نهادن و بیداری بعلی و فی السحریت ما احد
اسن علیکنا من بنی قنانه ای اجود بذاتید

ومن الاجوف

التوب والتوبة و التائب و التائب و التوبة
باز گشتن از گناه و التوبة - توبه دادن و
بیداری بعلی لانه فی معنی التفضل قال الله

ثم تائب علیهم لیتوبوا -

التوب - گرد آمدن آب و عرض و بریدن
و مردم در جای التوب و التائب -
و التوبة و التوبان - باز گشتن
التوب - بریدن و سوراخ کردن و قطع کردن
التوب و التوب و التوب و التوب و التوب
و التوب - گناه کردن - التوب و التوب
التوب - درویش شدن -

الدوب و الدوبان - گداخته شدن و
واجب ن حق و الدوب - سخت شدن
گرمای آفتاب -

الدوب است شدن یقال الی جبل و اهل و عهده
التوب و التوب و التوب - آید و متن و متن و متن
شعبان النوبی لشوبان من جمیع بالضم و التوب
مشتوب و جاز و شیب ایضا

الصیب - راست شدن تیر -

الصوب - از بلاد و غیب آید باران باران
التوب شکافتن و استیصال و استیصال و کوسه
و گرد و بین فرو بردن -

التوب و التائب - بجای کس استادن

و التوب کسی را کار می رسیدن -

التوب و التوب و التوب - توبه دادن و

التوب - توبه دادن و توبه دادن و

و عده خلالت کردن و برادر آمدن -

التوب - بانگ کردن -

التوب - از دست بردن -

التوب و التوب و التوب - علف دادن و توبه

التوب - باز داشتن و دیگر دانیدن -

التوب و التوب و التوب و التوب و التوب

بالضم و التوب و التوب و التوب و التوب و التوب

لنه تالیه و فی فعل یفعل و نه شاذة و حکى

سیدیه از زمین میست علیها و قیاسه متوعلیها

الکوت - وایر و هیدن -

الکوت - سرگین افکندن ستور -

الکوت - عامه در سرستین و آلوده کردن

ویناه باکس دادن و لاث التزل ای دار

والنعت لاث و لاث و منه الحدیث لاث

به الناس ای احاطوا به و فی حدیث آخر لاث

لوثانی کلام ای تکلم بکلام مطوی غیر مشروح

و الشریک بدل علی الالواء و الایثار غایب

الکوت و الکوتان - اندراب اغشتن -

الکوت یعنی یقال باجتم الیائمه ای ما بجم الدایمه

الکوت - حاکم شدن و یعدی بانی -

الکوت - روان شدن آخریان -

الکوت - چسبیدن تیران نشانه -

الکوت - ایستادن بجای و یعدی بالباء

و ایستادن و الکوت و الکوت عطفک

راسل البعیر بالزمام -

الکوت - بد و در آوردن -

الکوت - کوبه زدن آب بهم در شدن

الکوت و الکوت و الکوت - پدید آمدن از

و یعدی بالباء -

الکوت - از بین بر کردن چیزی و منه الجائمه

الکوت - السیر العین فاحت الشبهه

عظمت فی ذریعته و ذوالرحه

الکوت و الکوت - جنبیدن باد -

الکوت - شبانگاه کردن و رفتن در آنوقت

و یقال رجت القوم و الیهم -

الکوت - شکافتن -

الکوت و الکوت - جنبیدن باد و الکوت - جنبیدن

الکوت - تابیدن و رنگ بگردانیدن پدید آمدن

ساره و الکوت و الکوت - نشانه شدن -

الکوت و الکوت - نوحه کردن و منه النیاحه -

الکوت - بماندن و بست شدن گراما و کشتن

و خشم و تب -

الکوت - پایماندن بجزیره نیم فرو شدن بالباء و ثلثه

الکوت - کندن یل کناره رودرا -

الکوت - خوار شدن و فعل فی لغه و منه الکوت الیاء

ای قهر یا و استولی علی الیاء

الکوت - اطراف جانوران در زمین فرو رفتن -

الکوت و الکوت - بادیر و رفتن از مردم یقال فاخت

منه ریح طینه ای تصوتت القوت فوجا و قیخ

فیخا ایضا و قال الوزید فاخت الی القوت

اذا کان لها صوت فاما القوت بالحاء

فمن الیخ و یخها الامن الصوت -

الکوت - سخاوت کردن و گرسنه شدن -

الکوت - نیک باریدن باران الکوت و

نیک روشن اسب -

الْجَوْدَةُ وَالْجَوْدَةُ - ایضا نیک شدن الجود
تشنه شدن و الماضی منه جید الجمع جود
جان بدادن -

الذَّوْدُ وَالزَّيَادَةُ - راندن -

الزَّوْدُ وَالزَّيَادَةُ - جستن آب و گیاه و آمدن
کردن الزودان - زن در سرای هساکان
بسیار شدن -

السُّودُ السَّيَاةُ فِي السَّيْدِ وَدَّةُ
مهر شدن و دوستی و غلبه کردن بسیاری
الْعَوْدَةُ وَالْعَوْدَةُ - بازگشتن -
الْعِيَادَةُ - بیمار پسیدن و مکی زجل تغو و
من مرضه و عا و الزجل کذا اسه اعتماد
و فی عهدیش عا و لها ای صار و فی حدیث
آخر و یعود قطر انا و احدث قنا -

الْعَوْدَةُ - برون و یفعل لثمة فیه -

الْقَوْدُ وَالْقِيَادَةُ وَالْمَقَادَةُ وَالْقِيَادَةُ
کشیدن و مکی ترس قنود و اجاز ابو عباس
انام المفعول من لواو فی هذا الباب کله
و القیاس و التسماع یا بیانہ -

الزَّوْدُ وَالزَّيَادَةُ - توبه کردن جهود شدن
الجود - استوفی السیر -

الْعَوْدَةُ وَالْعِيَادَةُ وَالْمَقَادَةُ وَالْقَوْدُ وَالْقِيَادَةُ

پناه بردن بجای -

الْجَوْدَةُ - از بودن و مصدر جرت الثاقبة
علی الفحل اسی اختبرتا و هو ان یغیر ضمتا
علی الفحل لتغیر الفحس سینه اقم لالا ثما اذ ایاکت
لا تمی بالث فی وجه الفحل و یقال ایضا بار الفحل
الثاقبة اذ اتمتها یغیرت لقا حصار من حیالیا
الْبَوَادُ - هلاک شدن و کاسه شدن -
التَّوْمُ وَالْتَّوْمُ - انگیخته شدن گردن
و چشم و جوشیدن و در میدان سرفک و خاستن
سوسه کسه از بر زخم -

الْجَوْدُ - از راه بگشتن و بعدی یون بتم کردن
و یبدع بعلی -

الْجَوْدُ وَالْجَوْدُ وَالْجَوْدُ - بگشتن و الجود
باز کردن عامه و حیران شدن و کاسه شدن
الْجَوْدُ وَالْجَوْدُ - سخت شدن الخوار
بانگ کردن گاؤ الخوار اصابت الخواران
الذَّوْدُ وَالزَّيَادَةُ - بگشتن و دیر بالرجل
من و دار الراس -

الزَّوْدُ وَالزَّيَادَةُ وَالزَّيَادَةُ وَالزَّوْدُ
و الضم زیارت کردن -

الْمَشْقُودُ - مصدر سائر الیه الاستد و غیره
ای و شب و غیره الْمَشْقُودُ - بدیدار بردن
والباب یدل علی العود الارتفاع -

الْحَوْصُ - كَوْفَتُنْ بِشَبْشَتُنْ وَنِيَكُو دُونِ نِيَكُو
 الْحَوْصُ - كَرْدُونِ صِيَرِ بِرِصِيَاوَتَا بَكِيرِ
 وَكَرْدُونِ چِرِ سَ وَرَا نَدَنِ آن -
 الْحَوْصُ - بِرِ تِيَكَا هَزُونِ -
 الْحَوْصُ - وَكَرْدُونِ فِي اَمَدِ شَانِشْتِ بِهَلِ قَتِ
 الْحَوْصُ - سَخْتِ حَبِيَانِيدَنِ -
 الْحَوْصُ - وَكَرْدُونِ اَزِ پِشِ اَشْدَنِ فِي نِيَكُو
 قَبَا صِ مَنَهْ مَكِ اسْتَرِ بِرِ سَبِ -
 الْحَوْصُ وَالحِيَا صَهْ - دَوَحْتَنِ -
 الْحَوْصُ - شَسْتَنِ وِيَاكِ كَرْدَنِ -
 الْحَوْصُ وَالحِيَا صَهْ - بَابِ فَرُوشْدَنِ وِيَكُو
 بَغِي وَفَا صَحْ لَامَرِي عِلْمِهْ وَهَلَا جَمْعِ عَلَى شَيْءٍ فَا لَفْشِ
 الْحَوْصُ - شَسْتَنِ -
 الْحَوْصُ وَالحِيَا صَهْ - بِرِ نَخْتَنِ -
 الْحَوْصُ - حَوْصِ كَرْدَنِ -
 الْحَوْصُ وَالحِيَا صَهْ - دَرِ آبِ شَدَنِ وَالحِيَا صَهْ
 شَرَابِ شَوِيدَنِ وَدَرِ كَا سَ شَرْدَنِ كَرْدُونِ
 خَا صَهْ بِالسَّيْفِ اِمِي حَرَكِ بِسَيْفِهْ فِي مَضْرُوبَا
 الرِّيَا صَهْ وَالرِّيَا صَهْ - رَامِ كَرْدُونِ سَتُورِ -
 الْحَوْصُ - بَدَلِ دَاوَنِ وَبَدَلِ شَدَنِ -
 الْحَوْصُ - الَّذِي بَانِي فِي الْبِلَادِ -
 الْحَوْصُ وَالحِيَا صَهْ وَالحِيَا صَهْ - نَكَا بِرِ شَتَنِ
 وَفِي هَالِ حَا لَمِ قَصَا بِمِ قِصْصِي اِمِي كَانِ مِنْهُمْ

فِي قَا صِيَتِ سَمِ -
 الْحَوْصُ - بِنَا يَانِهْ زِدُونِ وَرِ سَمِ قَتَنِ -
 الْحَوْصُ وَالحِيَا صَهْ وَالحِيَا صَهْ - اَلْعَوَظُ اَلْاَمْنَةُ شَدَنِ شَرِ كَرْدُونِ
 الْحَوْصُ - فَرُوشْدَنِ وَچِرِ سَ وَرَا نَدَنِ اِلَشِي نِيَكُو دُونِ
 وَنِيَكُو عِلْمَا اِي دَلِ فِيهِ قَلَتِ الْوَاوِ اَصَحْ لَقَوْلِمِ تَعَوَظَا -
 الْحَوْصُ - بَادِ سِيدَنِ دَوْتِي بَدَلِ وَحَوْصِ رَا
 كَلِ كَرْدُونِ اَلْوَا طَهْ - مَعْرُوفَهْ -
 الْحَوْصُ وَالحِيَا صَهْ - چِرِي وَرِ جَانِهْ دَا وَنَخْتَنِ
 وَنِيَكُو الرِّعْلِ اِي اَصَابَتِهْ نَوَظَهْ وَهِي مَمِ فِي صَدْرِهْ
 الْحَوْصُ - فَرُوشْدَنِ وَنِيَكُو اِلِ الْفَا رِ كَلِ جَعَطَرِي
 جَوَا نَدَلِ كَلِ الْفَا رِ اِلِ الْفَا رِ اِلِ الْفَا رِ اِلِ الْفَا رِ اِلِ الْفَا رِ
 وَنِيَكُو اِلِ الْفَا رِ اِلِ الْفَا رِ اِلِ الْفَا رِ اِلِ الْفَا رِ اِلِ الْفَا رِ
 الْبَطْنِ كُلِّ قَدِيلِ
 الْحَوْصُ وَالحِيَا صَهْ - بَرْدَنِ
 الْحَوْصُ - بِنَا يَانِهْ زِدُونِ كَامِ فَرَا حِ نَهَادَنِ شَرِ وَسَبِ
 الْحَوْصُ - يَصَدُّوْنِ السَّمْنَ اَوِ اللَّيْنِ اَوِ الْكَسْرَةِ
 يَقَطُّعَتِ فُجْرَتُهُ فَعُوْ بِهْ -
 الْحَوْصُ وَالحِيَا صَهْ - كَرَسَنَ شَدَنِ -
 الْحَوْصُ - اَنِيدَنِ وَنَخْتَنِ اَوِ رُونِ نِيَكُو چِرِي مَدَمِ
 الْحَوْصُ - جَارِ اَشْتَرِ حَبِيَانِيدَنِ تَانِيَكِ بَرُودِ
 الْحَوْصُ - كَزَا شْتَهْ شَدَنِ اَشْتَرِ
 الْحَوْصُ - بِرِ كَزَا كَرْدُونِ -
 الْحَوْصُ - بُوِي خَوْشِ وَمِيدَنِ حَبِيدَنِ بِرِ اَسَانِيدَنِ

الطَّوْعُ - فرمان بر واری کردن و بفعل
 نفع عن این شکست یقال طاع المرقع ای تسع
 القوع و القیاع - کشنی کردن کلع الطلب
 فی الزمل ای کشی علی گویم و ذلک ذل شدت
 اللوع - اندوه و مضیبت و عشق دل بسوختن
 اللوع قیل هو ابتلع الجوع یقال هو جائع
 نایع و قیل اعطس اللوع جنبیدن سناخ و خفت
 الهواک و الهیکع عت - فی کردن -
 البوع - بجان الدم -
 التوع و التوعان - رویه بازی کردن و فی
 المثل کلم اروع من ثعلب و التوع
 پنهان سوے چیره شدن -
 السوع - روان بودن و بکوفه و گذاشتن
 طعام و شراب و باسانی بکوفه و شدن آن -
 الصوع - زگرگی کردن و آفریدن و پاتالوا
 فلان یصوع اللذب و هو استعاره و منه
 الحدیث کذب کذبها الثواغون -
 الجوف - جراحتی کردن که در اندرون شود -
 الخوف - غلبه کردن کسی و ابرسانیدن -
 الدوف - سودن و بوسیدن و مسافت
 الطريق من پدا و پاک شدن -
 الشوف - بزوا میدن و بیاراستن المانی
 من پدا و شفت علی المسمیة علیله -

الصوف - کز شدن تیر از نشانه و صاف
 عینی شرف لان ای عدل و الصوف
 و الصوف - بسیار بشم شدن گو سپند پس
 از اندکی و النعت صاف و صاف کلا ریش
 و لای و اصوف و فعل یفعل لنته فیله -
 الطوف و الطواف و الطوفان و الطواف
 گرد بر آمدن و الطوف - بقضای حاش شدن
 القوف - از پی کسے فرا شدن -
 الثوف - دراز و بلند شدن -
 البوق و البوق - مصدر با قتم الباقه
 ای اصا بهم الله ایهیه -
 التوف و التوفان - آرزو خواستن -
 الخوف - خانه رفتن -
 الدوف و الدوف و الدوف و الدوف و الدوف
 الدوف و الدوف و الدوف و الدوف و الدوف
 حبیدن و الدوف - آرزودن -
 الروف - نیک آمدن و صافی شدن شراب
 الشوق و الشیاق و الشیاق - راندن -
 الشیاق - جان کنیدن الشوق - بر ساق و
 وشتت الی امرائی صد اقوا -
 الشوق - آرزو مند گردانیدن -
 الطوق - الطاقه -
 العوق - بازداشتن -

الْمَوْتُ - درگذشتن از کسی و فضل الْمَوْتُ
تیر شکستن الْمَوْتُ - بیهوش کسی افتادن -
الْمَوْتُ - جان کندن -

الْمَوْتُ - از ران شدن آخریان الْمَوْتُ -
و الْمَوْتُ - و الْمَوْتُ - احمق شدن -

الْمَوْتُ - گشتی کردن خروفر پشدن
شتر و تئویر الماریقال بکات القنی بیوکک
بوکادی جمع قنات المار و منه الحدیث
انهم یا توبو کون حیه بیوکک بقدر
فکذلک معیت بیوکک ای بیوکک نبصل
الشمع لخرج منه المارونی الحدیث ثم بیوکک
بین راکتیه ای یدور الی بینه قه -

الْمَوْتُ - فاحیایه - بافتن -

الْمَوْتُ - و الْمَوْتُ - سودن و بات القوم
یدو کون و و کاس با توافی اخلاط و دران
الْمَوْتُ - غارورتن شدن و غارورتن
کسی کردن -

الْمَوْتُ - غامیدن -

الْمَوْتُ - بول کردن -

الْمَوْتُ - و الْمَوْتُ - بگشتن و بگشتن
من هذا ای اختراجه منه -

الْمَوْتُ - و الْمَوْتُ - سال بستن و الْمَوْتُ
و الْمَوْتُ - از جای بجای شدن و الْمَوْتُ

بدانی انگشتن و یکساله شدن و بگشتن گوشت
آدن از مال خویش و کمان جنبیدن
و کذلک کل شیء محکم فی دور الْمَوْتُ -

از عهد بگشتن و بهشت متو بگشتن حالت
الناس حیالاً اذا عمر بها الفحل فلم تحمل و کذلک الفحل
الْمَوْتُ - نیکو تمهید کردن و بعد از بیوفی انچه

لا تحمل علیک ای لا تمیز الخول التکبر
الْمَوْتُ - و الْمَوْتُ - دولت آدن و دالیت الایام

بی وارت و وال التوب ای بکی -
الْمَوْتُ - و الْمَوْتُ - و الْمَوْتُ - بگشتن -

الْمَوْتُ - برداشتن سبکو و شتر و نهال برادید
بالهواء و برداشته شدن نهال از جا بر آمدن
یک گفته ترازو -

الْمَوْتُ - و الْمَوْتُ - و الْمَوْتُ - حمله کردن
و صیل که کذا ای ریح کیه -

الْمَوْتُ - و از شدن الطول بمنازل
و بفضل علیه کردن و بالکفیل کردن و بالکفیل

الْمَوْتُ - و بال کردن و جو کردن و علیه کردن

و الماضي من و اجمل منه قلم علی صبری

و بزرگ شدن کار و بسیار عیال شدن و بزرگ
الکسانی و اخیار انا و الْمَوْتُ - و الْمَوْتُ -

و قد عالت ای ارتفعت و هو ان تریل
سما فندخل النقص ان علی اهل النقص

وَقِيلَ يَوْمَئِذٍ مَنَ الْعَوَّلُ الَّذِي هُوَ الْبَيْلُ
الْعَمِيكَ وَالْعَوَّلُ وَالْعَوَّلُ - كَسَ رَا
وَرَعِيَالِ خَوَلِيشِ وَاشْتَن -

الْعَوَّلُ - هَلَاكُ كَرْدَنِ وَنَاكَاهِ فَرَاكَرِ فِتْنِ
الْعَوَّلُ وَالْقَوْلَةُ وَالْقَيْلُ وَالْقَالُ وَالْقَالُ
الْقَالُ وَالْقَالُ - كَفْتَنِ وَالْقَوْلُ قَدْ لَوِيهِ
وَاللَّيْزُ أَوْ بِهَا الشُّطْرُ وَالْكَلَامُ كَقَوْلِ الرَّابِزِ مَضَلَا
الْحَوْضِ وَقَالَ قَطْنِي مَلَأُ رُودَ قَدَمِكَ ش
بَطْنِي وَفِي الْقُرْآنِ أَنَا يَقُولُ لَكُنْ فَيَكُونُ
أَيُّ يَكُونُ فَيَكُونُ وَهَذَا هَبْ جَمَاعَةً مِنَ النَّاسِ
وَفِي حَدِيثٍ تَعَطَّفَ بِالْعِزِّ وَقَالَ بِأَيِّ أَشْتَمَلُ
بِالْعِزِّ وَغَلَبَ بِهِ فِي حَدِيثٍ آخَرٍ وَأَنَّ قَالَ
الْعِزُّ هُوَ حُكْمُ وَاصِلُهُ مِنَ الْقَيْلِ وَهُوَ الْمَلِكُ
وَقَدْ قَوْلُهُ أَيْ حُكْمُهُ فِي الْحَدِيثِ الْقَوْلُ مَرَّيْنَا
بِهِ أَوَّلَ لُطْفَةٍ وَفِي حَدِيثٍ آخَرَ الْبَرُّ يَقُولُونَ
بِهِنَّ أَسَ لُطْفَتُهُنَّ وَتَرَوْنَ -

الْعَوَّلُ وَالْعَوَّلُ - بَسِيَارِ مَالِ شَدَن
وَالْفَارِ بِفَيْلٍ وَفَيْلٍ -

الْعَوَّلُ - عَطَا دَاوَنَ يُقَالُ نَمْتُ لَكَ بِالْعَطِيَّةِ
وَنَمْتُ الْعَطِيَّةُ وَمَنْ هَاؤُكَ لَكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا
أَيُّ يَابِئِي لَكَ وَلَمْ يَخْصُصْهُ أَيْ لَا يَبْئِي أَنْ يَكُونَ
فَاعْطِيَانَهُ مِنْ نَوَالِكَ فِي الْحَدِيثِ قَدْ نَالَ
الرَّجُلُ بِرَيْدِ حَانَ الرَّجِيلِ وَمَنْ حَدِيثُ

الْحَسَنُ مَا نَالَ لِمَنْ أَنْ يَقِيَهُ أَيْ لَمْ يَأْكُلْ بِالسَّمِ
الْعَوَّلُ - تَرَسَانِيدَن -
الْحَوُّ وَالْحَوُّ مَانُ - كَرْدِ خِزْرِ كَرْدِيدَن
الْمَلَأُ وَالْمَلَأُ وَالْمَلَأُ وَالْمَلَأُ وَالْمَلَأُ - هَبْ لَوْنِ
وَالْفَارِ بِفَيْلٍ وَفَيْلٍ وَفَيْلٍ وَفَيْلٍ وَفَيْلٍ شَاوَةً
وَدَامَ النَّشْءُ أَسَ سَكَنَ وَمَنْ الْحَدِيثُ فِي
الْمَاءِ الدَّائِمُ أَسَ السَّكَنَ -

الْقَوُّ وَالْقَوُّ أَمْ حَبْتَنَ وَامَّا الرُّودُ فِي الْحَرْبِ
فَصَوْتُ ضَعِيفَةٍ لَا تَكُنْ تَرَوْنَهُمْ الْحَرْبُ وَلَا تَسْمَعُهَا
الْقَوُّ - زَوْدِ بَكْدِ شَتْنِ وَجَرِ الْكِرُونِ وَخَوَارِي
وَنَجْ چَشَانِيدَن دِهَا كَرْدَن -

الْقَوُّ وَالْقَوُّ - رُوزِ بَنِيمِدِ سِيدَنِ حَدَثِ كَرْدَنِ
وَالْقَوُّ - رُوزِ بَنِيمِدِ سِيدَنِ حَدَثِ كَرْدَنِ
شَتْرُ مَخْ وَآرَامِيدَن بَادِ وَالْيَسَادَنِ سَتُورِ
بِي عِلْفِ وَمَرْدِ بِيكَارِ -

الْعَوُّ - أَشْنَا كَرْدَنِ وَدَا بَ -
الْقِيَا - بَرَفَا سَتْنِ دَا فَرْدَنِ آئِبِ وَاشْتَرَن
بَا زَارِ وَكَسَادِ شَدَنِ آنِ دَا يَسَادَنِ سَتُورِ
اَنَانْدِگِ وَبَسْمُورْدَنِ كَارِ وَبَعْدِ بِالْبَارِ
وَهَذَا فِي الْحَدِيثِ إِنَّ لَأَخْرَجَ الْأَقَا مَّا أَسَ
مُتَمَسِّكًا بِرَبْنِي وَقِيلَ الْأَتَا بِنَا عَلَى الْأَسْلَامِ
الْكُورِ - كَشْتِي كَرْدَنِ أَسَبِ -

الْقَوُّ وَالْقَوُّ وَالْقَوُّ وَالْقَوُّ وَالْقَوُّ وَالْقَوُّ

مکتوبہ میں دلائل و اثبات معلوم و جاہلیم ایضاً۔

الکھنڈور سام باختر بقال میم الریبل فو موم -
الکھنڈور غلہ گردن کے راجہ باب -

وَالْمُؤْمِنُونَ - الْمُؤْمِنَاتُ -

الْمُحْرَكُونَ وَالْمُنِيَّانَ وَالْمَنَّاكَةَ وَالْمُنَافِقِينَ
خِيَانَتِ كَرْدُونَ وَلِيَعِدُوا إِلَى الْمُفْلِسِينَ تَجَسُّسُ وَبِفِي
الْمُنُونِ خِيَانَتِ شَدِيدٌ -

الدُّوْءُ - آراستن -

[illegible]

الْكُنُوتُ - پائیدانی کردن و پویایی بطی و الْكُنُوتُ
وَالْكُنُوتُ - پویان و اصل کینیت و کینوت

فَيَعْلَمُ كَيْفَ تَقْبَلُ الْبُأْدُ الَّتِي لِبَدِ الْبَارِئِ وَأَنْتَ كَرِهْتَ
الْمُتَنَانِيَةَ فِي الْمَتَحَرِّكِ فَصَارَتْ كَيْفَ تَكُونُ ثُمَّ خَفِضْتَ
وَأَزَلَّ سَبْتَ التَّخْفِيفِ حِلَالَاتٍ بِأَبْ سَيِّدٍ وَمَكِينٍ
لِأَنَّ هَذَا أَثْقَلُ مِنْ ذَلِكَ فَصَارَتْ كَيْفَ تَكُونُ
عَلَى فَعْلَمُ كَيْفَ دَالِي هَذَا الْقَوْلِ فَرَسَبَ إِيْنِ بَعْدَ
حَيْثُ قَالَ حُذِرْتُ عَنْهَا وَصَارَتْ يَارَ فَعْلَمُ كَيْفَ
عَرَضَ مَنَا وَكَذَلِكَ الْقَوْلُ فَمَا كَانَ عَلَى هَذَا الْوَزْنِ مِنْ هَذَا الْبَابِ
أَكْثَرُونَ يَوْمُنْتَ كَيْسَى كَشِيرِينَ -

الْهَوَانُ وَالْهَوَانُ خَوَارِشْدَنْ لَكُ الْهَوَانُ آسان شدن و خوار شدن
 اگوستو و مای بکرون و يقال ما بئس لای ما فطنت له
 اگوستو - بناموشی پیش کسی آمدن يقال چاه به به گزند
 حرم را ای سببه -

الشَّوْطُ - زرشک شدن -

آنکه در آن وقت رسیدن یقال علیه الرجل آفت بر سر دروا
و عید الفزع آفت بر سرید کشت را و حکای احمد بن یحیی ثعلب
ارض محبته من العاجه و قیاسه معبوده قولهم انجوه
الفدک سخن گفتن و مسدی بالیاء

الْمَوْكُ وَالْمَوْكُ - پدید آمدن آب چاه و مزار
 شدن آن و انبار فیض و فعل آب و آمدن
 درختی و المَوْكُ - کسی را آب دادن بیکه نشسته
 المَوْكُ نیز گوارا شدن و بزرگ شدن نبات

ومن المناقص

اُججاوے گر دکر دن خیر و آب

اَلْحَبِيْبُ مَغِيْبٌ يَدْرِكُ الْكُوْدُكُ وَتَتَرْتَابُ رُشْدَانُهُ اَكْبَدُ
وَبَلَدُ شَدَن رِيَاكُ وَتُجَوِّدُ الْخُسُوفُ لِي
وَتُوْتُ لِمَا دَفَلَانُ يَكْبُوْهُ اَحْوَاكُ اِيْ يَكْبِيْهِ كَيْفَهُ
اَلْحَبِيْبُ وَاَلْحَبِيْبُ عَطَاوَدَن رَعِيْدِي اِلَى
الْمَقْدُوْرَانِ بِالْمَاوِدِ وَنَفْسُهُ -

الحمد لله - فريشته زیاده انش -

وہمہ برافشاں و سربالیدین در میان قومے

در بی الحاقه و فی الحدیث با عدا ما بدو و شد ذکر کثرت قبل از
 الکنه و الکنه و با مد او کردن رفتن در آن وقت
 الکنه و خوش بوی شدن طعام
 الکنه و دیر بر آمدن ثابین یقال کنه الاض کنه الاطباء بانها
 الکنه و گرد کردن قومی را در انجمن با انجمن رفتن
 و جو انجمنی کردن و چه کردن شرمیان علی کل
 الکنه و الکنه - نابکار گفتن و بعدی بیله
 الکنه و - بر زانو نشستن جزا جزا آشتیت تا نما
 الکنه و نعلین برابر کردن پای و جز آن در
 برابر کسی نشستن و در برابر چیزی افتادن
 و فی الحدیث فخرها و جوه المشرکین اے
 فخرها و القبطه من الشراب و فی حدیث آخر
 فی حدیث و ن اے یقطعون الکنه و سست شدن
 الکنه و الکنه - پرورامیدن الکنه و
 دویدن آب و خون شستن و فدا البول ای قطع
 الکنه و الکنه - بیوه گفتن -

الکنه و - آفریدن -
 الکنه و - بسیار گردانیدن و بسیار شدن
 و بسیار غلبه کردن -
 الکنه و - دامیدن و دامیده شدن بشتاب
 رفتن و بیفتادن و وعید کردن -
 الکنه و - زره و جامه از کس و یا از خویشان زدن
 داند و از کس و ابرودن و مهتر شدن

الکنه و - شاربیدن خون از جراحت -
 الکنه و - بنزدیک کسی آمدن و چیزی رسیدن
 و عری الرجل من القوه او الکنه و - سرنگ
 بر چیزی زدن و شکست دادن و شکن -
 الکنه و - در شهر را گردیدن -
 الکنه و - گوی باز شدن و اینجا شدن و گوی و انفس
 خطه بیدری استقامت لایقها بخوابیدن -

الکنه و - بصارت کردن -
 الکنه و - گردن کشی کردن و بعدی بیله -
 الکنه و - تقدیر کردن و برداشتن سراب
 چیزی را و بر سر خالی گرفتن -
 الکنه و - نگاه داشتن و مقهور کردن -

الکنه و کسی باز خواندن - الکنه و الکنه
 بجنک کسی خدمت را حاصل اند و طلب نشی
 الکنه و الکنه و آن - از زمین جریستن الکنه و
 مصدر نزع الذکر علی الانثی یقال ذلک
 فی ذوات الحافز و الظلیم و السباع و قلبی
 نیز و الی کنایه بیزارع الیه -

الکنه و - آشامیدن -
 الکنه و - پنهان کردن و بنای الیه -
 الکنه و - صلح کردن و از کس حدیث کردن
 الکنه و الکنه - استوار کردن و چیزی
 الکنه و الکنه - استادن کشتی و دریا

در بی الحاقه

نقصی نقصاً

الْعُشْوُ وَالْعَسَاةُ - سخت و خشک شدن
 الْعُشْبِي - بنامت پیری رسیدن الْعُشْوُ
 و ثمرت شدن دست انکار و زلفت شدن نبات
 و قیل لَقْتُ نِي هَذَا عَسَى مِنْ اَصْحَالِ الْمُقَارِبَةِ
 و فيه طبع و اشتقاق و هو غير متصرف و يقال
 مِنْ هَذَا عَسَى بِالْكَسْرِ الْفَتْحُ اَجُودُ و لَقْتُ
 مِنْ هَذَا عَسَى يُقَالُ هُوَ عَسَى بَدَلَك -
 الْعُشْوُ - تاریک شدن شب و فعل يفعل
 لَقْتُ فيه و هي شاذة -
 الْعُشْوُ - معروف -
 الْعُشْوُ وَالْعُسْوَةُ وَالْعَسَاةُ وَالْعُسْوِي
 سخت و دل شدن الْعُشْوُ - به نهر شدن
 الْعُشْوُ و الْعُشْوَةُ - هاست پیر رسیدن
 الْعُشْوُ - آنگدن -
 الْعُشْوُ - خرماء و بر بار آوردن -
 الْعُشْوُ و الْعُسْوَةُ - شدت دادن -
 الْعُشْوُ - شام و اوان و شام نمودن و
 کسی عراض کردن و عَسَا الْعُشْوُ و الْعُسْوَةُ
 بصره و بهای دیدن بعن و بکلیه ائمه و الهی
 و من بعین عن فکر الرحمن الْعُشْوُ - بهر یک
 آتش شدن بر اسی بردن مع فیه من البصر
 و بعدی بانی و شوق ای قصدت لیلانها و الاصل
 ثم صار كل قاصد عاشبا -

الْعُشْوُ - آشکارا شدن خبر -
 الْعُشْوُ - پوست باز کردن -
 الْعُشْوُ - المنع -
 الْعُشْوُ - چشم بین باز ماندن و اذا انقضت
 السحابة وید المیت ورجلاه و قوا لم القدره الموقر
 قیل شصا شصیا -
 الْعُشْوُ - بعضا زدن و بستن به راحت -
 الْعُشْوُ - گردن و شتر و گوشت پند بریدن و يقال
 شاة قشور او ناقة قصوار و لا يقال حمل الشاة
 و اما يقال مقصود مقصود الشاة و وشدن
 و الذوب قاص و قصی -
 الْعُشْوُ - الا انهم امر به -
 الْعُشْوُ - موسی پیشانی بگرفتن و فی الی بیت فلان
 الْعُشْوُ - بیکم ای سرجون شمره -
 الْعُشْوُ - آتش افروختن -
 الْعُشْوُ - غلبه کردن بقتل و دی -
 الْعُشْوُ - تاریک شدن شب -
 الْعُشْوُ و الْقَصَاعُ فراح شدن زمین
 الْعُشْوُ - گذشتن و يقال معان علی الامر و بگذشتن بکار
 الْعُشْوُ - جامه و شنیر بر کشیدن و قطع کردن
 مسامت و زائل شدن خضاب بگذشتن بتر
 الْعُشْوُ - سبقت کردن ستور بر دیگر ستور
 الْعُشْوُ - محرک الشی من غزاه و منه المحدث

فخطاني خطوة -

أخطو - گام نهادن -

أخطو - بگریختن یعنی دیدی بالبار و علمه بودی

بیدی یعنی و گام فرار نهادن اسب و ستمی را می

کلی التاقیه اذا دخل بیده فی رجزها

یخرج ما فیها من ماء الفحل لتعلق التاقیه -

أخطو - فرار گریختن و غلبه کردن کسی را

بخوض کردن و کارس -

أخطو - تار یک شدن شب -

أخطو - گام خورد نهادن از نشاط -

أخطو - نیک نیدن ستور و سرف و ترکیب

یدل علی یزنی اشی و امتداد و فی الحدیث انط

اے اشک -

أخطو - آگنده شدن گوشت أخطو

و أخطو الخطو و یقال لأخطو - اتباع

أخطو و لم یبنی الفعل منه -

أخطو - جنایت کردن -

أخطو - باز ایستادن -

أخطو و أخطو - بدعوت خواندن

و أخطو و أخطو - کاشکایه و الدعوی

خواندن یقال دعوت الله بالحق و علیه السلام

و علیه السلام و یقال فی قول الله عز و جل اذ یبرؤونی

ای تعذب من قولهم دعاه الله اے

عذیر و یقال البر و قد جاء و هو زید

یعنی ستمیه و یونی التعدی کالاحتیار -

أخطو - خرد و ک شدن و منه أخطو -

أخطو و أخطو - گشتی کردن اشترا -

أخطو و أخطو - بانگ کردن گوسپند

أخطو و أخطو - بانگ کردن شتر

أخطو و أخطو - بچیدیدن بنا بفعل فعل

أخطو و أخطو - بانگ کردن و بانگ

أخطو و أخطو - و الطغیان و الطغیان

و الطغیان و الطغیان - از مدد گرفتن و فعل

یفعل و فعل یفعل نشان فیه و وزن طاعوت

فلموت و اصله فعلی و فی الحدیث و اذا فضا

اے اذا فضا -

أخطو و أخطو - نامر جام گفتن -

أخطو - اے آتیه -

أخطو - عجا کردن و قرار ناگرفتن چیز -

بر جای خویش و برای یمن -

أخطو - باز داشتن -

أخطو - بدر فشدن برق ضعیف -

أخطو - تمام کردن همه -

أخطو - رفو کردن و آرام دادن -

أخطو - شتافتن در رفتن و در بریدن -

أخطو - صافی شدن و مشورت القدر

أَخَذْتُ مَعْقُوتَهَا وَصَفَتِ النَّاقَةَ بِسَيِّئِ شَرِّهَا
الْعَقْفُ وَالْعَقْفُ شَرُّهُ تَامَ شَدُّهُ دَرَانُ شَدُّهُ
وَالْعَقْفُ شَرُّهُ بَسِيرُ شَدُّهُ مَالٌ وَغَيْرُهُ -
الْعَقْفُ وَالْعَقْفُ بِسَرِّ شَدُّهُ بِسَرِّ شَدُّهُ بِسَرِّ شَدُّهُ
وَمَرَّ النَّبِيُّ نَبِيَّهُ دَرَانُ شَدُّهُ عَلَى الْأَرْضِ
وَأَشْدُّهُ رَوْه -

الْعَقْفُ حَرَمٌ أَرَكْتُهُ فَرَكْتُهُ وَبَعْدِي الصَّنِ
وَنَزِدُ وَبِكَيْ شَدُّهُ بِسَيِّئِ حَسَانِ نَاطِقِيهِ
كِرُونِ أَثَرُ وَبَسِيرُ كِرُونِ أَلْعَقْفُ
بَسِيرُ شَدُّهُ وَمِنَّا لِحَدِيثٍ وَعَفَا أَوْ بَرُّ
الْعَقْفُ نَاطِقِيهِ شَدُّهُ أَثَرُ وَبَعْدِي كَرَمِ
الْمَرْقِي إِذَا عَرَفْتَ لَدَا لَدَا أَثَرُهُ بِرَوْعَتِهِ
الْقَدَرُ إِذَا كَرَمْتَ فِي اسْفَافِهَا شَاو -

الْعَقْفُ خَالِدٌ فِي كَرَمِهِ نَفَقَتِ عَقْفُ تَأَمَّى نَفَقَتِ
تَوَمُّهُ خَفِيفَةٌ وَالْمَرْقِي عَفَى وَفَلَا يَقَالُ عَفَا
الْعَقْفُ وَالْعَقْفُ - إِنْ بِي فَرَا شَدُّهُ وَالْعَقْفُ
صَحِيحٌ تَذَنُّ كَفْتَنَ وَطَعَامُ بَيْنَ فَرَامَانِ لَدُنْ
الْعَقْفُ بِالْجَنَابِ بَيْنَ مَرْغٍ وَكَرْسَةٍ شَدُّهُ
الْعَقْفُ الدَّلِيلُ وَالْعَقْفُ وَالْعَقْفُ صَوْتٌ
وَجَزْآنُ هَوَا بَرِّ شَدُّهُ -

الْعَقْفُ وَرَدُّ شَدُّهُ يَقَالُ حَقُّ الرَّجُلِ فَوَقْفُ
إِصَابُهُ وَجَعٌ فِي الْبَطْنِ أَلْعَقْفُ وَالْوَقْفُ
وَالْعَقْفُ قَائِمٌ بِبُكَ كِرُونِ خَرُوسٍ

الْعَقْفُ - غَلَبَةُ كِرُونِ كَسَ الرَّابْتَقَا وَت -
الْعَقْفُ قَلْبُ الْعَوَقِ لَقِيَ الرَّجُلُ نَهْوً مَلَقُوا أَوْ صَا
الْعَقْفُ وَتَسْبِيحُ رَأْفَتِي الرَّجُلِ -

الْعَقْفُ بِرَوْعَتِهِ بِالْمِيدَنِ وَرَوْعَتِهِ كِرُونِ آئِينَ
وَوَدْدَانِ وَتَشْمِيرُ وَغَيْرُهُ -

الْعَقْفُ مِغْزَا إِسْتِخْوَانِ بِيْرُونِ كِرُونِ -
أَلْعَقْفُ كَأَنَّ الشَّيْءَ رَفَعَتْ شَدُّهُ أَتَش -

أَلْعَقْفُ كَأَنَّ كَرَمِي كَرَمِي نَهَادُونَ وَمَصْدَرُ كَرَمِي
الْعَقْفُ أَهْلُهُ وَشَدُّهُ وَكَرَمِي كَرَمِي عَلَى الْبَعِيدِ
صُنَاعَتُهُ وَفِي الْحَدِيثِ أَلْعَقْفُ لَيْسَ بِأَشْرَدِهِمَا
يُقَالُ رَكَاهُ يَرْكُوهُ إِذَا أَشْرَدَ -

أَلْعَقْفُ كَأَنَّ الْوَقْفَ كَأَنَّ بِالْمِيدَنِ كُرْدِي
أَلْعَقْفُ كَأَنَّ بِالْمِيدَنِ كُرْدِي وَزِيَادَتُ شَدُّهُ
وَلِصْلَاحِ آيَدِنِ وَبَنَازِ زَلِيقَتِنِ وَخَصْبِ -
وَبِالْأَمْرِ لَأَيُّهُ كَوَقْفَانِ أَيْ لَا يَلِيقُ بِهِ -

الْعَقْفُ وَالشَّكَايَةُ وَالشَّكَاوَةُ وَالشَّكَاةُ
وَالشَّكَايَةُ كَلِمَةٌ كِرُونِ -

أَلْعَقْفُ وَنَبَالُ سَتُورِ بَيْتِنِ وَفَرِّجَتِ شَدُّهُ
وَالْعَقْفُ بِدَلِّ عَلَى تَحْمِيضٍ وَغَلْظٍ -

أَلْعَقْفُ وَالْمَكَاهُ لِيَتَحَوَّلَ بَيْنَ قَالِمَاكَ مَصْدَرُ
كَلِمَتُ اسْتِمْتَاعٍ إِذَا كَانَتْ مَفْتُوحَةً -

أَلْعَقْفُ وَالْبَلَاةُ الْإِحْتِبَارُ وَكَوْنُ بِالْجَوَارِ شَرِّ
وَقَوْلُهُ تَعَالَى وَنَبَلُوا خَبَارَكُمْ أَيْ نَكَشَفُوا

ونظروا جازان يوشع آتوا موفع الكشف
لان القصد بالهوا الكشف فجازان يفتسر
كما يول اليه

التي لا وة فخر من التلقا قال التلقا
ازيعة فخر شدن قال التلقا - فخر شدن كس
التي لا وة بالفتح ازخان مان بيرون کردن
و بيرون شدن و روشن شدن التي لا وة
قال التلقا وروس جلوه کردن و جلوه
زوها و صيفاري اعطاها و التي لا وة زروان
و اندوه و ابرون و التي لا وة و التي لا وة
روشن کردن بسمه

التي لا وة شيرين شدن و يقال خلا يعقني
في عيني يحكمو خلا و يقال الاممى على في
عيني بالفتح و خلا في في بالفتح التي لا وة
كسي را چيزي دادن برسي كه كرده باشد بسم
هديه و خلا و المرأة و طيت حلو و حليا اذا
جملت لها حليا

التي لا وة خالي شدن و بگشتن التي لا وة
و التي لا وة خلوت کردن بالفتح يقال خلا به
و منه و اليه يعني و اسيد و خلوت به اي سحر به
التي لا وة دلو از چاه بر کشيدن و جازا الذي
بمعنى الادلار في الشعر و آهسته راندن شتر
و دكوت بفلان اليك اذا استشفقت به اليه

التي لا وة اكل شدن اندوه و عشق و يدمى
بسن و قل لقتل كلاهما بالفتح لنته فيه شاذة
التي لا وة بستن پاي بچه چهارپايه كشتن ارد
التي لا وة كزكشي کردن و بلند شدن قوس
گشتن بركاري و برز بر چينه شدن و
غلبه کردن مكرسي را و علاه بالسياف في ضربه
و التركيب يدل على التسمو و الارتفاع مع كثر
التي لا وة از حد اندر گشتن التي لا وة گران
شدن نرسخ التي لا وة تير بود اندر انداختن
تا كدام دور تر شود

التي لا وة از شير باز کردن و پرورون و شير
بر سر زبون

التي لا وة و له باخن و گندم و غيره بهر تا به
بريان کردن و قل الجمار الاثنى اى طرحها
و قلت الناقه بيرا كهبا قلو اذا تقهمت به

التي لا وة بلند شدن التسمو وة حمله پرورون
فعل بر ماده و قد سموا اذا خرجوا للصبي
الطه و بر آمدن دريا و رو و في الحديث
تسمو الى هذه مرة اى تخضع و تنزل

التي لا وة سقف پوشيدن و في الحديث اكوبا
اى ايسر و ها و رومي كه كيو ها اى كيو ها مانو
من الكوميت و هي الرملة المشرفة
التي لا وة التما و التما

أَجْوَوْ وَأَجْوَوْ مَهْرَانِي كَرُون وَيَعْدِي سِلْطِ
 أَجْوَوْ وَأَجْوَايَاةٌ خَمْ دَارِي الْمَضَى خَوْتُ
 وَخَصْنِيَّتْ - وَمَصْدَرُهُ أَجْوَيْ وَخَسَتْ الشَّيْخِيَّةُ
 خَوْتُ أَدَا شَمَتِ الْفَحْلُ فَحِي حَانٍ وَمِهَانَاةٌ -
 أَلْدَانُ - نَزْدِيكَ أَمَدَن - أَلْدَانَاةٌ نَاكَسَ
 وَفَرَوِيَايَ شَدَن -

أَلْدَانُ بِالرَّاءِ يُوَسِّتُهُ نَكْرَسِيَّتَن وَيَعْدِي بَالِي -
 أَلْدَانَاةٌ - بَانَكُ كَرُون -

أَلْدَانُ سَبْ آبُ كَشِيدَن وَأَبْدَانُ وَوَيْخُ زِيْنِ
 أَلْدَانُ - فَرَوْتِي نَمُودَن وَتَقِيمُ بُوْدَن بِيَايَ
 وَدَا سِيرِي وَبَدِيدَ أَمَدَن نَبَاتٍ وَيَفْعَلُ لَفْعَةً فِي
 بَزَا عِنَ الْكَسَائِي وَغَمَوْتُ الشَّيْخِيَّةُ خَرَجَتْهُ وَظَهَرَتْ
 وَغَسَتْ بِهَامُورُ نَزَلَتْ -

أَلْدَانُ وَاللَّفْعُ وَهُوَ أَمَدَانُ مَالٍ وَجَزَانُ
 أَلْمَعُ - أَرْمُودَن وَمَنْبِيَّتُ لَفْعَةٌ -

أَلْدَانُ وَاللَّهَاءُ وَاللَّهَاءُ وَاللَّهَاءُ وَاللَّهَاءُ
 دَاهِي شَدَن وَدَاهِي يَدَاهِي دَهِيَا لَفْعَةٌ فُضِيهَ -
 أَلْوَهْفُ - رَفْتَن بِهَنْمِي وَأَرَامِيدَن دَرِيَا
 دَمِيَانُ بِاسَ أَرَهْمُ بَارَهْمَانُ -

أَلْوَهْفُ - كَبَرُ نَمُودَن وَالْمَاضِي مِنْ فَعْلٍ وَالْأَمْرُ
 مِنْ هَذَا الْقَبِيلِ عَنِ زَيْبِي الرَّجُلِ وَفِي بِالْأَمْرِ
 النَّاقَةُ وَمَا اشْبَهَهَا تَفْعَلُ وَهَكَذَا بَنَ دَرِيدَرَا
 يَزْهُو هَذَا الْمَعْنَى وَمِنْهُ أَرَاهُ وَنَزْدِي وَنَزْدِي

غُورُهُ خَرَمَا وَنَزْدِيكَ مَدَن زَهْ كُوسِيْدَن وَهَسَتْ
 الْأَبْلُ زَهْوَا إِذَا سَارَتْ بَعْدَ الْوَرْدِ لِيْلَةٍ أَوْ كَثُرَ
 وَزَيْبُهَا أَنَا يَتَعَدَّى وَلَا يَتَعَدَّى -

أَلْسَهُو وَالشَّهْوُ - غَافِلُ شَدَن -

أَلْسَهُو وَالشَّهْوُ - أَرَزُو بَرْدَن -

أَلْطَهُو - نَجْتَن كُوشْتٍ وَبَشْدَن وَزَمِينُ
 أَلْطَهُو وَالْمَلْهُ - بَايِي كَرُون مَسَتْ لِبَقَّةٌ
 مَهَانِي بِمَا صَافِي شَدَن -

أَلْمَقِي وَالْمَقِي - عَنِ الْقَبِيلِ

وَمِنْ الْمَهْمُونَ الصَّيْغ

أَلْأَبْ - كَرُوْدَن شَتْرُوْدَن أَنُ وَيَفْعَلُ
 لَفْعَةً وَلَشَكْرُ كَرُوْدَن -

أَلْأَبْ - رَمِيدَن وَالْأَبْ بِفَعْلٍ وَيَفْعَلُ

أَلْأَبْ وَالْأَبْ خَاذُ - فَرَاكَرْتَن وَيَعْدِي بِأَلْبَا
 وَمِنْهُ سَيَتَعَمَلُ فِي مَعَانٍ كَثِيرَةٍ مِنْهَا أَنُ يُلْ

عَلَى الْعَقَابِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى فَاتَّخَذُوا نَجْمًا بَالِبًا سَائِرَ
 وَكَذَلِكَ أَخَذُوا بِهَا وَغَيْرِهَا وَمِنْهَا أَنُ يَتَعَمَلُ

لِلْمَقَارِبَةِ كَقَوْلِهِمْ أَخَذُوا يَقُولُ كَذَا مِنْهَا أَنُ يَتَعَمَلُ
 بِمَا يَتَعَمَلُ بِهِ الْقَبِيلُ كَقَوْلِهِ تَعَالَى وَإِذَا أَخَذَ اللَّهُ

مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
 أَلْأَبْ وَالْأَبْ سَاةٌ - رَوَايَتُ كَرُون -

أَلْأَبْ - فَرُوْدَانُ وَيَفْعَلُ لَفْعَةً وَمَزْدُونُ
 وَأَلْأَبْ - اسْتِخْدَانُ بَرَكْشَرِي أَدْرَشْتَن

خراج دادن الاثمه - بار دادن خرد و گشت
الاثمه ولا نایه والا لای - بمن چینی کردن
و بعدی ببار و الثا بر یقل و لیقل -
الاثمه - برادر شدن -

الْأَدَّ وَالْأَدَّيْ - فَرَفَقْتُ الْغَابِرَ فَعِلَ وَفَعِلَ

الْأَشْعَاءُ وَالْأَسْنَى - دارو کردن جراحت
و نیک کردن میان قوم -
الْأَنْبَى - تقصیر کردن و توانستن اَنْبِیاءِ الهی
الْأَصْفَاءُ - پیرستار شدن الْأَصْفَى - گریه بانه گریه
و من الناقص المصنوع العين
الکذا - مثل الذر

السلامة للجميع

ومن الاجوف الموهون اللام
آبوكو هو البكر بباركشس آلبو اختراوان
وهتا بودن درقصا ويعدى الجمع بالبار
السنو والكواة والشوالبه والمائة والساعة
وامساكية عكس كرون وساماشى اوقج
ومن سارشا دسرى ازا فجم ومنه سيشى وجوه

الَّذِينَ كَفَرُوا وَسُوءَتْ بِهِمْ فَطَنَّا كَمَا تَجِبُ لَهُمْ يَوْمَ يَصْعَدُونَ

[illegible]

<p>الکھنڈ آء بانگ کردن گرہ - آلتوق و التوقاء بگرانی برخواشن - آلتوق و بگرانی کردن و بقیان و آلتوق مقصد بزرگی کردن و بقیان و بقیان و باب فعل فاعل بالکسر من السالک لفتح العین و الماضی و کسرهما و المستقبل</p>	<p>الزرج اے عدل - الکھنڈ شیر برہم ووشیدن و بولول بارداشتن و ضرب الصبی لیستمن اذا کان یکث لونا لا یحدث - الکھنڈ بروار کردن و پ گرم شدن و بقیان الکھنڈ و المصناب و الکھنڈ اب زدن الکھنڈ و المصناب - رفتن و الکھنڈ پدید کردن و دست کسی در مال و می فرو بستن و بعدی بعلی و ضربت عنہ امی ترکہ و اسکت عنہ و منہ انضرب عنکم الذکر صفا و ضربت الارض و ضربت ایضا فردا مدبر و می قولہ فصر بنا علی اذا نم اسی منفا ہم اسی لیمو الان انکم اذا سمعتم انتم و المعنی انما ہم و منفا ہم السع الکھنڈ کشتی کردن شتر الکھنڈ بانک جستن جراحت و ریش از در و الکھنڈ کشتی کردن و بزدادون و شتر الکھنڈ گرد آمدن شتر بر آب فعل لغت فیہ و خیر و بر دین خشک شدن و بعدی بالباء و بنفسه و سروا بستن و شاخهای درخت ہم باز بستن و بستن ران شتر تا شیر وید و طایر کشتن تا بینه - الکھنڈ بریدن و بعضا بزدن و دشنام دادن و يقال عضبه اضعفه -</p>
<p>الکھنڈ خاک بر چیزے کردن - الکھنڈ نقص کردن - الکھنڈ عیب کردن - الکھنڈ کشیدن و اسب کرہ از شیر باز کردن و بیشترے از ماه بگذشتن - الکھنڈ و الکھنڈ پوست فرا آوردن جراحت و الفا بر فاعل و فاعل - الکھنڈ سنگ انداختن - الکھنڈ فروختن آتش - الکھنڈ بزم جمع کردن و بزم آوردن و یک کسی الکھنڈ و بزم کافتن پوست با گوشت گزیدن الکھنڈ و بزم و تیر خراشیدن اول بار و يقال خشبت الشجر اذا قلته کپاچی و لم تنوق فیہ الکھنڈ سبز شدن درخت الکھنڈ و الکھنڈ عصاب کردن - الکھنڈ پوست از درخت باز کردن - الکھنڈ دور شدن دینی الحمدین فطبت</p>	<p>الکھنڈ خاک بر چیزے کردن - الکھنڈ نقص کردن - الکھنڈ عیب کردن - الکھنڈ کشیدن و اسب کرہ از شیر باز کردن و بیشترے از ماه بگذشتن - الکھنڈ و الکھنڈ پوست فرا آوردن جراحت و الفا بر فاعل و فاعل - الکھنڈ سنگ انداختن - الکھنڈ فروختن آتش - الکھنڈ بزم جمع کردن و بزم آوردن و یک کسی الکھنڈ و بزم کافتن پوست با گوشت گزیدن الکھنڈ و بزم و تیر خراشیدن اول بار و يقال خشبت الشجر اذا قلته کپاچی و لم تنوق فیہ الکھنڈ سبز شدن درخت الکھنڈ و الکھنڈ عصاب کردن - الکھنڈ پوست از درخت باز کردن - الکھنڈ دور شدن دینی الحمدین فطبت</p>

الْقَضْبُ - بسم بستان و یعد می الی
المفعول لثانی بعلی و بمن -

الْقَلْبُ وَالْعَلْبُ الْعَلْبَةُ وَالْعَلْبَةُ وَالْعَلْبَةُ
الْقَسْبُ - بانگ کردن آب -

الْقَشْبُ - زبردادن و فی الحدیث قشینی
ریجما ای صا زریجا کاسم فی الفی و زهر

در طعام کردن و کسی را به بدی یاد کردن
و فی حدیث عمر بن قشبنه اراد ان یخرج الطیب

فی حال الاحرام قشبت ان یریح الثمن
قشبت و فی حدیث ایضا قشبتا لمال

ای دهب بعقلک و الباب یدل علی شینین
احدینا حجة فی الشیء و الثانی خلط شیء بشیء

الْقَضْبُ - پاره پاره کردن گوشت و عیب
کردن و نای زدن و قصب البعیر ای امتنع من

شرب الماء قبل ان یروی و قصبته انا فو بعبیر
قاصب و ناقة قاصب ایضا -

الْقَضْبُ - بریدن و بر قصب زدن -
الْقَطْبُ وَالْقَطُوبُ - پیشانی فراهم کشیدن

الْقَطْبُ - تخفین شراب و بریدن و گوشه
جوال و پاره درهم افکندن -

الْقَلْبُ - بازگردانیدن و بازگون کردن
و برول زدن و دل خراب کشیدن و سرخ شدن
غوره خربا -

الْكُتْبُ - فراهم آوردن و فی الحدیث
اذا کتبکم امی قریبوا منکم -

الْكُذِبُ وَالْكُذْبُ وَالْكَاذِبَةُ وَالْكُذَابُ
وَالْمُكْذِبُ وَالْمُكْذِبُ وَالْمُكْذِبُ وَالْمُكْذِبُ

در روغ گفتن و فی هذا المثل شکل و انا اذ صخره
اعلم ان الكذب ضرب من القول فاذا جاز

ان تیسع فی القول فیمیل غیر نطق نحو قد قالت
الائساع للبطن الحق و امثلة الحوص و قال

قطنی حبسی و فکر ثم قال فی التکلیف و غیرها
فکذرت یجوز فی الکذب ان یجعل غیر نطق

نحو کذب القراطیط و کذب الصبوح و کذب
العقیق و کذب علیکم الحج و ما اشبهها و کما اذا

اجتمع عن الشیء علی خلاف ما هو به کان انتفاء
الصدق فیه فکذلک کذب فی هذه المواضع

یدل علی انتفاع هذه الاشیاء فعنی کذب
القراطیط ای متفیه فاجسد و ما

بالقارة و کذلک کذب العقیق ای لا وجود للعقیق
الذی هو التمر فاطلبیه و اذ الم تجد التمر فکیف

تجدین العقیق و معنی الجمع ان هذه الاشیاء
متفیه ای معدومه لیس اما وجود فاجسد و ما

وقیل معنی الجمع الاغراء و قیل الوجوب و مما
یقوی القول لاول قوله تعالی لیس یوقعها
کاذبه و وضع الکاذبه موضع الانتفاء و هو معنی الایة

ان الباری تعالی فی الانتفا بقوله لیس
فاذا نفی الانتفا کان اثباتاً فی صیر التقدم
وتمتعها ثابته وللکلام فی هذا الموضع مجال
وفی ما ذکرته کفایه -

الکسب - کار کردن و حاصل کردن چیزی را
الکتب - جامه پوشیدن و کار بر سینه نشاندن
الکسب - گردیدن و دنازیانه زدن
الکسب - گردیدن و گریستن در سینه -
الکسب - الکسب الکسب - بانگ کردن
آه و قال این درید هو لذلک خاصه -

الکسب و الکسب - بپای کردن و نصب
کردن حرف و بستن فی الاعراب و ثمنی کردن
با کسی و بعد بی بالام و سر و گفتن بر طریق
عرب و بذاتی الحدیث و نصب القوم ساروا
یومهم و هو سیر کثیر -

الکسب و الکسب و الکسب و الکسب
و الکسب - بانگ کردن کلاغ و فعل فاعل
لغه فیه و نصب الیدک علی الاستعارة -

الکسب - دوشیدن شتر و خر مارفتن -
الکسب - باران بارانیدن و به نصب
القوم ای افاضوا فیه و ارتفعت اصواتهم
الکسب بریدن -

الکسب - سر بسته شدن و وام گزاردن -

الکسب - بیارامیدن آواز الکسب
ناگاه بگردن الکسب - پنهان را گفتن
الکسب - خردمرد کردن -

الکسب - موی تراشیدن و شنبه کردن
و بشتاب رفتن و گردن زدن و قیام کردن
هو و ان بر سر شنبه و ارسال شمع عن انقص

الکسب - اسب تاختن و جابنا بلیصیت
و مرق یصلت اذا کان قلیل الدم کثیر المار
الکسب - جنبیدن نیزه و درفشیدن برقی
الکسب - بر بیجا نیدن دست تا بشکند
و شکستن سخن از گفتن -

الکسب - کرد و به کردن شتم از بهر شستن غمه
الطعام غمنا اذا قلقل علی قلبه -

الکسب - خشک شدن خون و جراحت
الکسب - بر روی افکندن و هلاک کردن
و خوار کردن و و اگر دانیدن و بیجا نیدن چیزی
الکسب - فراهم آوردن و فی الحدیث
الکسب اصبیا نکم و بشتافتن و نیک اندن بر این
و صرف الشئ عن وجهه -

الکسب - بگردانیدن و بیجا نیدن چیزی
و بذاتی الحدیث -

الکسب - تراشیدن و یفعل بالفتح لغه و
قرأ الحسن و تخنن من الجبال -

و در این باره

تا

الْكَيْفِيَّةُ تَرَانْدَ خُتَنَ وَيَكُ مِنْ جَوْشِيدِن
وَأَنْخَشَمَ جَوْشِيدِن -

الْكَيْفِيَّةُ كَالْمُزِيرِ الْإِنْدَانِ دُونَ وَفِي الْحَدِيثِ
فَرَايَتِ الشَّيْطَانَ يَهْتَ اِي يُصَوِّتُ -

الْكَيْفِيَّةُ بِشَمْسِيَّةٍ زِدْنَ وَلَمْ كَرْدَنَ جَاهِ كَسِي
وَكَلَامِي فِي الْحَدِيثِ -

الْكَيْفِيَّةُ دَرِيدَنَ جَاهِ وَنِيَكُ مَخْتَنَ كُوشَتِ
وَطَعَنَ كَرْدَنَ دَر كَسِي -

الْكَيْفِيَّةُ وَالْمُخَفَّاتُ تَطَارُ الشَّيْءُ لُحْفَتِ
وَكُلُّ شَيْءٍ أَنْخَفَضَ وَالْفَضْعُ فَقْدَ هَفَّتْ -

الْكَيْفِيَّةُ سَوْمَ شَدْنَ وَسَمَ بَكْرَدَن -

الْكَيْفِيَّةُ سَحَتَ بَكْرَفَتَنَ وَيَعْدِي بِالْبَاءِ -

الْكَيْفِيَّةُ وَالْعَلَّتُ وَالْعَبَّتُ وَالْعَلَّتُ

الْكَيْفِيَّةُ وَالْعَلَّتُ بِيَرُونِ نَا آدَنَ آتَشِ

إِذَا آتَشِ زِدْنَ فَرْتِ كَبَدَ فَرْنَا اِي نَشَرْتِ

الْكَيْفِيَّةُ دَر مِيدَنَ وَالْفَا بَرْنَهَا لِفْعَلِ لِفْعَلِ

الْكَيْفِيَّةُ جَوْبَ زِدْنَ الْكَيْفِيَّةُ الْحَقِيقُ -

الْكَيْفِيَّةُ بِأَلَانِ شَرِّ وَسَا زَانِ بَرَشْتِ نَهَادَنَ

فَتِيرَ نَكْرَسْتِنَ كَبَسِي وَخِيزِي كَبَسِي اِنْدَا خُتَنَ

وَكُنَا كَسِي بَر دِيكِرِي نَهَادَنَ -

الْكَيْفِيَّةُ بَر زَمِينِ زِدْنَ دَا تَشِ بَرَا فَرُخْتَنَ

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ كَثَرُ كَرْدَنَ -

الْكَيْفِيَّةُ بَعْضَا زِدْنَ وَالْكَيْفِيَّةُ وَالْمُخَفَّاتُ كَالْحَقِيقِ

الْكَيْفِيَّةُ بِرَجَاءِ الْفَلَنِ شَرِّ بِشَرِّ زِدْنَ وَفِي الْحَدِيثِ
وَإِنْ كَرْدَنَ جَاهِ كَسِي -

الْكَيْفِيَّةُ بِأَلَانِ شَرِّ وَسَا زَانِ بَرَشْتِ نَهَادَنَ

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ كَثَرُ كَرْدَنَ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

الْكَيْفِيَّةُ بِبَنِيَّةٍ فَرُخْمِيدَنَ وَلِفْعَلِ لَفْعُ فَيَدِ -

ای صرع و کذلک اذا سقط من قیام و لیحس
به الارض اذا جلست به الارض -

الشمیم - یا میختم -

الشمیم - الشمیم -

الشمیم - بچه گرفتن از انتر و گویند و انچه

بدان ماند و منه الحدیث بل تنج ابل توک

ای تو که یا قلی نتاجها التاج - زادن

شتر و الفل من هذا نجت الناقه -

الشمیم - بافتن و الغابر یفعل و یفعل نجت الراج

الشمیم - اذ اقلد به ریحان طولا و عرضا تشبیه

بنج الحاکم الشمیم - گرفتن باد از د

آواز دادن مشک و خم و یک از بوشیدن

الشمیم - بیرون آمدن چو زه از خایه -

الشمیم - بر جستن خرگوش و فی الحدیث

فقت بهم الطریق ای رمت بلم فجاو -

الحمد جان نرم رفتن پیران -

الحمد بحر - بیا گرفتن و رفتن و رفتن

و در مجامعت افراط کردن -

الشمیم - بانگ کردن فعل -

الشمیم - وادون شمیم -

الشمیم - و التور ترایدن آب از مشک عرق

از تن -

الشمیم - آب زدن و تشنگی نشانیدن و نصوح هم

بالنیل ای زموهم و نضح عن نفسه اذا فرغ منها

بجته و نضح بالحق ای عرق -

الشمیم - بیرون زدن و الغابر یفعل و یفعل

الشمیم - و التاج - زن کردن و شوی کردن

و مجامعت کردن -

الشمیم - بانگ کردن فعل و فعل

یفعل لشمیم -

الشمیم - بافتن و بیرون کشیدن چیزی از جای

الشمیم - الرجل کده بالشمیم و منها لشمیم الرجل

انما بهن ماده -

الشمیم - بر پوست زدن و بتازبان زدن

و جمله الارض اذا اصاهها تجلیل و فی الحدیث

فجل بالرجل نوما ای سقط و کان بحال

یجلد اے یکذب -

الشمیم - مقیم شدن -

الحمد - آهنگ کردن و منه قوله تعالی

وعدوا علی حر و قادیین قالوا علی قصید

وقالوا علی منع من ماردت الابل اذا

قلت البهائم الحمد - از میان قوم بایکشد

الحمد فراهم آمدن -

الحمد و الحمد و الحمد و الحمد ان

بنتاقن شتر مرغ و شتر و مردم در خدمت

و من هذا الباب و الیک لشمیم و نضح

الْحَقْدُ - كینه گرفتن و امانی حَقْدًا حَقْدًا

الْحَصْدُ - نیک کردن و بد و آوردن چوب

و پیراستن خاومنه فی سدرِ مَحْضُو و کل طَب

قَسْبَةٍ فَقَدْ خَصَدَتْ و مثل اکل التَّشْوِ و الغب

و غیر سیر سجاد فی الحدیث ثَمَّ لَمْ تَخْصَدْ

ای تاسم بطر اتمها لم یضربها قبول و الا انصاو

و قیل صواب لم تَخْصَدْ یقال خَصَدَت الثمرة

خَصَدًا اِذَا غَبَّتْ اِلَّا مَا فَضَمَّت الثمرة و انْزَوَتْ

الْوَدَّ - یاری کردن و عطا دادن و مانند

نمزدین ساختن شتر را -

الْوَدَّ - هلاک شدن -

الْوَدَّ - عطا دادن و غیره جنبانیدن

تا مسکه بر آرد -

الشَّرْدُ و الشَّرْدُ - رسیدن -

الْقَصْدُ - بند کردن -

الْقَصْدُ - کند شدن آتش زدن و فی الحدیث

ابین یصلو ای برقی و یهین بصیفا -

الْقَصْدُ - وار و جبراحت بستن و فعل فیه

و دود و سنگان بهم دانتن و وروئی کردن

و ربا قاصده بالعصا ضربها علی الراس

الْعَصْدُ - پیچا میدن و منه الْعَصْدَةُ

و الْعَصْدُ - بردن -

الْعَصْدُ - درخت بریدن الْعَصْدَانُ

صَفَّ رَجُلٌ فَوَصَّبَ مِنْ غَيْرِ عَدُوٍّ -

الْعَقْدُ و الْعَقْدُ - گره و پیچ بستن سوگند

بقصد نمودن و پیمان کردن - و الْعَقْدُ

شتر شدن انگبین و غیره و فی الحدیث من

عَقْدَ حَبِیثَةٍ اِی جَدَّهَا -

الْعَمَلُ - اَلْقَصْدُ و یعدی باللام و عَمِلَ الشی

اَتَمَّ بَعَادَ و عَمِلَ المرض اَسَّ قَدْرَهُ و اَلْعَمَلُ

اَشْرَ و عَمِلَ الرکبة کثرا و -

الْعَوْدُ - سینه کردن و الفاعل علی و ماضی

وَعَوْدٌ و یَعْدُ لَنَفْسٍ -

الْعَمَلُ - شمشیر و نیام کردن و الفاعل یفعل و ماضی

الْقَصْدُ - رگ زدن و هو متعد -

الْقَصْدُ و الْقَصْدَانُ - گم شده جستن و یافتن

الْقَرْدُ - روغن در شک گرد کردن -

الْقَصْدُ - آهنگ کردن و یعدی بنفسه

و باللام و بالی و شکستن چوب و او کردن میانه

الْقَلْدُ - نیک توانستن رشته -

الْکَبْدُ - برگزیدن و فی الحدیث کَبَدَ هَم

السر و ای شق علیهم و ضیق -

الْکَنْدُ - بریدن -

الْکَسْدُ - شیر خوردن آهو بره از مادر و فعل

فَعَلَّ لَنَفْسٍ و یسیدن انگبین -

الْقَصْدُ - برهم نهادن -

الهمز د - المرتور رد کردن جا

و هذا في الحديث -

الخبذ - كشيدن و هو غير مخلوب -

الخبذ - بريان کردن گوشت و مانند آن

و نحو می آوردن اسب و سوار شدن آفتاب

چیز بر آمدن از خانه شما و ای تحت فشار

الفلد - پاره دادن از عطا -

النبذ - افکندن و منه اتحاد النسب

النبذ ان - جستن رگ -

النبذ - شکستن منبذ التبر للقباز

هلاک شدن و فعل لفته فيه -

الشمز - خبر دادن -

الشمز - بخت شدن میده جدر الشی استیصاله

الجزم - بریدن خرما -

الخنز - اندک دادن و پیوند در دامن

غیره اود و نگریستن کند شدن چشم از مسافر

الخنز - زمین کردن و شوق گرفتن بنظر

و فعل فعلا لفته مدینه فی هذا ولا غر کردن

الخنز - غوار داشتن -

الخنز و الخنور - غر کردن و فعل لفته فيه

الخنز و الخنور - کاشتن و فعل لفته فيه

فیه و کلامه اقبال بن ابی بردة و لا تخم و المیزان

الخنز - چیزی بد از میان نیک بیرون

الخطور و الخطران و الخطير و بان

شتر الخطران - خرامیدن و تبیدن نیزه و

الرمح ارتفاع و انخفاضه للطنع -

الخنز و الخنور - زنده بار دادن و غم

بجای آوردن -

الخنز - خردادن و منه الخنور و شمر

داشتن و پوشیدن گواهی -

الدق - الدق -

الذبر - تهدید کردن و بشتن -

الذبر - النفس بشدة و فعل لفته فيه

الدق - برداشتن بار الدق فی اول

بانگ خردن و تبیدن و الاسم منه الدق

الذبر - بانگ کردن شتر مرغ -

الشمز - رفتن و مومی روی برهنه کردن

و بشتن السفاقة - نیک کردن میان

قوه السقور - بفرشیدن سفره با بصر

بالسفار و هی حیدرة توضع علی الف الحی

مکان الحکمة من الف الفس و در باکان

یشد علی خطام البصر و یدار علیه و یجعل لفته ماما

الشمز - بانگ کردن خر -

الصبر - شکیبائی کردن و باز داشتن و يقال

قبل فلان صبر او علف صبر اذا حبس علی

القتل حتی یقتل و علی الیهین حتی یحلف

الصَّغِيرُ يَضْرِبُ الْبُخْلِيَّ دِينَ -

الضَّائِرُ - دَسْتِ كَرْدَنِ كِتَابِ وَنَحْوِهِ وَثَبُّ
الْفَرْسِ جَامِعًا قَوَائِمَهُ -

الضُّفْرُ - تَافَتَنَ رِجْلُ الْفَتَى كَيْسُودَ نَحْوَهُ وَدَوِيدَنَ
الْطَّيْلَانِيَّةَ - الرَّجُلُ يَفْعَلُ لَفْظًا فِيهِ عَنِ الْقَيْمِيِّ -
الطُّهُورُ - اَكُوْثِبُ -

الْعَدُوُّ وَالْعَدَاوَةُ - جَنْبِيدَنَ نِيْزِهِ وَالْعَدَاوَةُ
عَتِيْرُهُ كَشْتَنَ وَهِيَ دِيْجَةُ كَانَتْ تَنْدَجُ فِي
رَجَبٍ فِي الْجَا هَلِيَّةِ -

الْعَجْوُ - كَرْدَنَ بِدَوْدَرِ آوَرْدَنَ وَمَسَّ
الْفَرْسُ ذَنْبَهُ نَحْوَ عَجْرَةٍ فِي الْعَدُوِّ ثُمَّ قَبِيلَ صَرَّ
الْفَرْسُ لِيَجْعَلَ عَجْرًا اِذَا تَمَرَّ اسْرِيًّا -

الْعَدَاةُ وَالْعَدَاةُ سَائِي - مَعْدُورٌ وَاشْتَنَ
وَمِنْهُ الْحَدِيثُ مَنْ يَعْدِرُنِي مِنْ رَجُلٍ اَسَ

مَنْ يَقُومُ بَعْدِي اِنْ كَانَتْ عَنْ سَبْعِيْنَةٍ
فَلَا يَلُوْهُ مَنِي بَلْ يَلُوْهُ مَسَّ الْعَدُوِّ
سَرِ اسْمُهُ بِرَاسِ كَرْدَنَ وَيَفْعَلُ لَفْظًا وَخَتَنَهُ

كَرْدَنَ وَبِاسْمِ عَيْبِ شَدَنَ وَغَدْرُهُ اَلْتَدَمِنْ
الْعَدُوَّةُ فَعْدُورٌ وَهُوَ مَعْدُورٌ اِذَا حَلَجَ بِهِ وَجَّحَ
الْحَلْقَ مِنْ الدَّمِ - الْعَدُوُّ - الْمَنْعُ وَالرَّسُوْ

الْعَبْسُ وَالْمَعْسُوْرُ - دَامَ خَوَاسْتَنَ دَرُوْتَ
تَنَكُّدَتِي عَزِيْمٌ وَيَفْعَلُ لَفْظًا وَالمفعول مثل
مَعْسُوْرٍ وَالمفعول وغيرهما لا يكون مصدرًا

عَنْدَرِ لِيُوِيْدَ الْمَتْنَةَ وَيَتَاوَلَهُ عَلَى اَنَّهُ مَصْفَقَةٌ قَالَ
وَالْمَتْنَةُ هَذَا مِنْ غَيْرِهِ وَعَنْدَرُ غَيْرِهِ يَجُوزُ اَنْ يَكُوْنَ
مَصْدَرًا - الْعَصْرُ وَالْعَصْرَانُ - وَنَبَالَ
بِرُوْشْتَنَ شَتْرَ وَيَعْدِي بِالْبَابِ وَعَسْرَتِ الْمَرْأَةِ
اِذَا عَسِرَ وَلَدُهَا -

الْعَصْرُ - وَهَمَّ شَدَنَ وَوَدَّ بَكْرُونَ -
الْعَصْرُ - اَنْشَرْدَنَ الْكُوْرُ وَرَيْتُونَ وَغَيْرِهِ
وَعَصَرَ الْقَوْمُ اِيْ مَطَرًا وَمِنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى وَفِيهِ

لِيَعَصِرُونَ اِيْ يَنْجُونَ مِنَ الْعَصْرِ وَهِيَ الْمَتَابَةُ
الْعَقْرُ - وَرَخَاكَ مَالِيْدَنَ وَكَشْتَنَ وَادَنَ خَرَمًا
وَعَقْرُ الزَّرْعِ اَنْ يَكْتَفِيَ سَقِيَّتَهُ ثُمَّ يَشْرِكُ اَيَّامًا

لَا يَكْتَفِي فَاِذَا عَاشَرَ سَقُوْهُ فَيَصِلُ عَلَى ذَاكَ -
الْعَقْرُ مَسَّ كَرْدَنَ وَرَيْشَ كَرْدَنَ وَرَجَرَتْ
خَرَمًا بِرَيْدَنَ وَفِي الْحَدِيثِ اِنْ لَا يَعْقُرَ مَرْعَاهَا

اَسَ لَا يَقْطَعُ شَجَرًا وَفِي حَدِيثٍ آخَرَ لِيَعْقُرَكَ
اَللّٰهُ لِيَحْلِلَكَ مَصْلَهُ مِنْ عَقْرِ التَّحْلِ وَهِيَ
اَنْ يَقْطَعَ رُؤُسَهَا قَتِيْسَ -

الْعَكْرُ - حَمْلُهُ بِرُونَ بِكَيْسِ الْعَكْرِ وَالْعَكُوْرُ
وَاَكْرُوْدَنَ وَالْغَائِبُ يَفْعَلُ وَيَفْعِلُ -
الْعَدْمُ - يُوْفَاكِي كَرُونَ -

الْعَضْرُ - يَجْسِيْدَنَ وَوَادَاشْتَنَ -
الْعَفْرَةُ وَالْعَفْرُ وَالْعَفْرَانُ - اَمْرِيْدَنَ
الْعَفْرُ - وَالْوَشِيْدَنَ وَبَارُوْرًا بِرَدَانِ نَهَادَنَ

در با سر شستن بپای می و جراحت -
 الْقَدْ دَر - الْبُحْرُورُ وَالْقَارِيعُ يَفْعَلُ يَفْعِلُ
 الْقَسْرُ - به پیا کردن و قفل و قفل بپای الماء
 الْقَقْرُ - پشت گشته گشتن و قنرت اف
 البیاض از سر زرد به بیدار شم جعلت عسل
 موضع الحار و البرد و علیه و قرق، ملوئی لتز الله
 بد لک و تروضع -
 الْقَتْرُ - بوی گوشت و میدان در وقت
 چنن و بریان کردن و قفل یفعل یفعل
 الْقَدْرُ وَالْقَدْرُ وَالْقَدْرُ وَالْقَدْرُ
 وَالْقَدْرُ - توانا شدن و بعدی بعل
 و قفل یفعل یفعل لثان فیسه الْقَدْرُ
 نفقه تنک داشتن -
 الْقَسْرُ - بستم بر کار و داشتن -
 الْقَسْرُ - پوست باز کردن و القار یفعل و یفعل
 الْقَقْرُ - تمار سیر و یفعل یفعل عن القیسی
 الْقَسْرُ - شکستن و ضم الطائر جاحیه عند القفا
 الْقَسْرُ - گماریدن و دندان برهنه کردن
 الْقَسْرُ - پوشیدن -
 الْقَبْرُ - بهمه کردن و برداشتن -
 الْقَبْرُ - نمره زدن و در رفتن بر چمن
 الْقَبْرُ وَالْقَبْرُ - بسفر بیرون شدن
 الْقَبْرُ - بیرون شدن حاج از منی -

الْقَبْرُ - بریدن گوشت -
 الْقَبْرُ وَالْقَبْرُ - باطل شدن خون -
 الْقَبْرُ - بانگ کردن کبوتر - الْقَبْرُ
 وَالْقَبْرُ وَالْقَبْرُ - جوشیدن شراب
 وَالْقَبْرُ وَالْقَبْرُ - بانگ کردن شکرشن
 و ضرب نه درت و بیه و در ای سقطت
 الْقَبْرُ وَالْقَبْرُ - بسیار گرفتن و القاب
 یفعل و یفعل و فی الحدیث تزدون الدینا
 ای توشعون فیها -
 الْقَبْرُ الْقَبْرُ الْقَبْرُ - سکستن و فی الحدیث
 خم مهر ظهره ای شاه تینا شدید فی استواء
 من قنیه و من ظهره و لایقوسه و لایجادب
 فی رکوعه و بهرست
 القنن و بالقنن اذا خذت براسه و
 املة الیک و فی الحدیث قنصره الی بطنه ای بطنه
 الْقَبْرُ - سخت شدن -
 الْقَبْرُ - پیر کردن بر جاس -
 الْقَبْرُ - دویدن و یفعل یفعل و بکایا
 قرا انش کو کو الیه و هم بجزون مکان بجزون
 الْقَبْرُ - پوشیدن و منه الجنازة -
 الْقَبْرُ - ناسپوختن از زیر پشت و فاجبا بینه
 الْقَبْرُ - حرافه الشی و حمره انهم قنیه ای حرقه
 الْقَبْرُ - نان بچتن و نان دادن و یک اندن

والتركيب يدل على ضبط الشيء باليد -
 الضمير - ملك دروین شتر کردن و جستن
 و بهانی الحدیث و جماع کردن و پویه رفتن
 العجز و العجز و العجز - ناتوان شدن
 و العجز - بکسر ایتم شاذ و کند لک کل کان
 علی بذا الوزن من باب فعل یفعل نالقیاس
 یفعل یفتح -
 العشران - ریشة لمقطع الرجل -
 العکر - با هم آمدن -
 العکر - بسپوختن و نحوه و پای در رکاب
 که اندر پوست خوب باشد نهادن -
 العکر - کشیم نمودن و سخت افشردن و
 عکر الدابة من رجليها و غمرت
 اللبس منه مثل غبطت -
 العکر - جدا کردن نصیب -
 العکر ان و الفقر - جستن -
 العکر - گنج نهادن و غر باروان نهادن
 العکر - بخورون و ضرب الناقية بجمع تحفها -
 العکر - عیب کردن و الناقية یفعل و یفعل
 و هذه الاشارة بالعين و نحوها و لکنه لکن ای
 صریح و وقعه -
 العکر - لقب نهادن -
 العکر ان - بالفاء و جستن

الهمز - حزن را بهزه کردن و افشردن و
 عیب کردن و بهزه همزه مثل لکنه لکنه -
 العکر و العکر - نشستن العکر
 بنج شدن -
 العکر - بازداشتن -
 العکر - برگمان گفتن و بشدن و در زمین
 نه بصیرت و بیگندن و فربه خوا با نیدن شتر و
 بهم ای رمیت به -
 العکر - ربودن -
 العکر - نیم شدن و نیم بگردن -
 العکر - الضرب بالرجل قیل لصدقه فی الصدق
 بالرجل -
 العکر - ششم شدن و شش بگردن -
 العکر - دندان بر میزند و دندان پرویز
 چاه بنگ و قمر سهم الزمان ای شد علیم قمر و
 و بالتحریک کند شدن -
 العکر - القوس و محو کردن -
 العکر و العکر - روی ترش کردن -
 العکر - بازداشتن از کار سخت و سخت
 بگردن چیز -
 العکر - بشدن و در زمین نه بر پاهایست
 و برگمان گفتن و شدة الوطی -
 العکر - الجس و الا بذا ان الضاد و قایل

يَصْرِفُ تَرْكِشُ وَهِيَ فِي الْأَصْلِ وَآيَةٌ فِي الْبَحْرِ -

الْقَمَشُ فَرَاهِمُ كُرُونٍ أَوْ جَاهِيَا -

الْكُدَشُ - الْخُدَشُ وَالْكَسْبُ السُّوقُ الشَّدِيدُ لِرَشِّ

الْخُدَشُ الْكُدَشُ وَجَنِبَ مِنْ قَارَارِ جَائِئٍ

بِإِدْنِ كُرُونٍ وَنَمَتَتْ مِنْهُ شَيْئًا أَيْ وَصِفَتْ

الْكُدَشُ - آبٌ هَمَّ بِكَشْدِنٍ أَوْ جَاهٍ -

الْمَهْدَشُ - الْجَمْعُ وَالْكَسْبُ -

الْمَهْرَشُ - وَرَجَبُنَ سَكَةٍ يُقَالُ هَمَّشَ الْقَوْمَ

وَهُوَ أَنْ تَحْمِلَ كَوَاغِيَّ بَعْضُهُمْ فِي بَعْضٍ -

الْحَرُصُ - وَرِيدَنَ جَاهَهُ وَرَكُوتَنَ -

الْحَرُصُ - أَرْزَوِي دَالَتَ حَرِيصٍ فَعِلَ فَعِلَ

فِيهِ لَعْنَةُ قَلِيلَةٍ -

الْحَبْصُ - خَطَا شَيْءٍ بِالشَّيْءِ وَمِنْهُ الْحَبِصُ عَرَّتْ

السَّارِعُ سَادَمَ بِرَقَبَا -

الْعَقْصُ - رَشْتَهُ بِرَشْرِ شَيْءٍ بَسْتَنَ -

الْعَقْصُ - تَأَفَّتَنَ مَوْ -

الْعَلْصُ - قَطَعَ الْعَلَصَةَ غَمَصَ غَمَصًا أَوْ تَصَغَّرَ

وَلَمْ يَرِهِ شَيْئًا يُقَالُ غَمَصَ فَلَانٌ النَّمِيَّةَ إِذَا لَمْ يَشْكُرْ

وَعَمَصَتْ عَلَيْهِ قَوْلًا أَوْ أَيْ عَتَبَتْ عَلَيْهِ وَهُوَ مَمْصُوعٌ

عَلَيْهِ أَيْ مَطْهُونٌ فِي دِينِهِ وَفَعِلَ فَعِلَ فَعِلًا وَفَعَلًا

نَمَتْ فِي ذَا التَّرْكِيبِ عَنِ الْفَارَابِيِّ وَغَيْرِهِ دَالًّا بِأَنَّ

تَدَلَّ عَلَى الْكَسْبِ قَوْلُهُ وَغَمَصَ النَّاسُ وَالْعَمَصُ

الْفَيْئًا وَغَمَصَ الشَّدَاخُ قُ -

الْقَمَشُ - بِرِيدَنَ وَشَكَا تَنَ وَبِرَقَبَتِهِ كُرُونٌ

الْقَبْصُ - بِسَرَاكُشْتَانِ فَرَاكَرَتَنَ وَالْقَبْصُ

الْحَقَّةُ وَالنَّشَاوَةُ نَعْتٌ قَابِصٌ عَنِ الْفَارَابِيِّ

وَأَوْرَدَهُ الْجَوْهَرِيُّ فِي بَابِ فَعِلَ بِالْكَسْرِ قَالُ مَصْدُورٌ

الْقَبْصُ وَنَعْتٌ قَابِصٌ قَلَصَ الظَّلَّالُ عَلَى الْقَلْبِ أَيْ

أَيْ أَرْتَفَعَ فِي الْبُيُوتِ وَالشُّفْتُ أَيْ نَزَلَتْ أَيْ نَزَلَتْ

أَيْ أُنْزِلَتْ وَبَعْدَ الْفَعْلِ وَمَصْدُورٌ الْجَمْعُ الْقَلْبُ

وَالْتَرَكِبُ يَدُلُّ عَلَى الْإِضْمَاعِ بَعْضُ الشَّيْءِ إِلَى بَعْضٍ

الْقَمَشُ - صِيدَ كُرُونٌ -

الْكُكُوصُ وَالْكُكُيُصُ وَالْكُكُصَانُ -

بِرَكُوتَنَ وَفَعِلَ وَفَعِلَ نَمَتْ فِيهِ

الْقَمَشُ - مَوِيٌّ بِرَشْتِهِ أَرْزَوِي بِكَبْدَنَ

زَنَ وَمِنْهُ الْحَدِيثُ لَعْنُ الشَّدَاكِ مَقْتَةٌ -

الْحَرُصُ - فَرُوبَرُونُ آبٌ دَهْنٌ بِرَأْنَدَةٍ

وَنَحْمٌ وَيَعْدِي بِالْبَابِ وَيُقَالُ هُوَ يَحْمُصُ نَفْسَهُ

أَيْ يَكَا وَيَقْضِي -

الْحَبْصُ - تِيرَ وَرَيْشَ تِيرَانًا زَانَقَادًا وَتَحَنَّنَ

كُتِي بِأَطْلَ شَدَنَ وَكَمْ شَدَنَ آبٌ جَاهٌ -

الْحَقْصُ - جَرَبَ نَحْمٌ دَانٌ وَجَنِبَ أَرْزَوِي بِكَبْدَنَ

الْحَقْصُ - فَرُودَ شَتَنَ أَوْ أَرْزَوِي بِكَبْدَنَ

أَكْرَدَانِيْدَنَ وَشَتَنَ وَزَمَ رَقَتَنَ شَتَنَ وَنَحْمُصُ كُرُونٌ

حَرَنَ وَهُوَ فِي الْأَعْرَابِ بِمَنْزِلَةِ الْمَسْرِ فِي الدَّهْنِ

فِي مَوَاضِعَاتِ الْخَوَاصِ وَالْحَقْصُ نَمَتْ كُرُونٌ

بِرَشْتِهِ أَرْزَوِي بِكَبْدَنَ

الرَّيُّوْحَى - فَرَوْحَتْنِ گاو و گوسپند و اسب
و سگ و منہ اس حدیث فارض فی دارہم طلبیا قیل
اَقَمْنِی و اِجْعَلْ لَّیْلَتِی کَمَا تَنْکَبُی فِی کُنَا سَه
قَدْ اَمِنَ حِیثُ لَدِیْرِی لَیْسَ بِاَیَّامٍ اَنْ یَا تَمِیْم
کَا لَمُتَوْحِشْ لَیْلَتِی بَیْنَ ظَهْرِی الْکَفَرَةِ فَمَنْ رَا بَیْنَهُمْ رِیْبَ
لَفَرَعْتَهُمْ شَارِدًا وَاَلَمْ یَوْعِی فِی الْکَبْشِ کُلِّ الْجَوْشِ فِی الْفَحْلِ
الرَّوْحَى - پراگنده کردن شتر و رجه اگاه -
الرَّوْحَى - پراگنده شدن ایشان -
الرَّوْحَى - گو سپند یا پوست در زیر خاکستر
و سگ کردن تا چغشته گردد و بیگان در میان و سگ
نہادن و بران کوفتن تا تنگ کند و یفعل و یفعل لَعْنَةُ
الرَّوْحَى - پیش از مد بقال عرض لا مکذا و عرضت
القول و عرضت بالکسر الضاع عن ابی زید و مزی
فلان فاعرضت له و اعرضت له لفتان جیدتان
آشکارا کردن عرضہ کردن بدل دادن و عرض الرجل
اذا اتی العروص فی مکتہ و المذنبہ و ما حولہا و عرضت
ان تہ اذا اصابہا کسر او اوقہ -
الرَّوْحَى - پر کردن و کم شدن شیر تارہ دادن
الرَّوْحَى - فریضہ کردن و عطا دادن و صل
الرَّوْحَى - حرفی الشی یقال فرضت الزند و السواک
الرَّوْحَى - بیرون شدن گاو و یفعل لَعْنَةُ فِی
الرَّوْحَى - بشتاقتن و مصافحات و یقبضن فی
احد القولین و بشتاب راندن و زاکر قتن پنجه -

و تنگ کردن قبض فلان ای بات فو مقبوض
الرَّوْحَى - بگشتن از چیزی و منہ لَعْنَةُ ذَاتِ
الشَّمَالِ ای ناحیۃ الشمال شتر کفتن و بریدن
بناخن بیری و بریدن مویش یا بلویا دامن دادن
و التَّوْحِیْتُ لَعْنَةُ عَلِی لَقَطْعُ کَرِیْمَتِی قَدْ اَذِنْتُ لَیْلَتِی
بِاَوَّلِ الْفَحْلِ کَرِیْمَتِی فَرَسَاوَهُ اَبْرَارِی کُلِّ وِیْرِی
الرَّوْحَى و التَّوْحِیْتُ - جستن رگ -
الرَّوْحَى - مصدر شلط البعیر اذا اتی بعرو رقبا
و یجوز فی الحدیث -
الرَّوْحَى - و روع کفتن و بریدن و منہ
خَطَّ عَشْوَاء و خفقتن و تعبطت الرجل اذا نعمت
علیه من غیر معرفۃ تبیکما -
الرَّوْحَى - راندن دار و شکم را و منہ الحدیث
خَرَطَ عَلَیْنَا الْاِحْتِلَامَ اِی اُرْسِلَ و در چرخ
بردن چوب و منہ رجل خَرَطَ اللعینۃ اس
فیہا طول من غیر عرض -
الرَّوْحَى - آمیختن -
الرَّوْحَى - گو سپند بے پوست بریان کردن
الرَّوْحَى - بستن و العا بر یفعل و یفعل -
الرَّوْحَى - آمیختن -
الرَّوْحَى - نگاه داشتن -
الرَّوْحَى - الجملی -
الرَّوْحَى - کشتن بهیمہ بی علت و شکافتن

و دروغ گفتن بے طردی و فی الحدیث ان یغبطوا
مفروغ الغنم ارادوا لا یغبطوا ای لا یعقروها
فیدمونها من العبط-

الْعَبْطُ - الْقَرْطُ و یستعمل فی العنبر-

الْعَبْطُ - برنجیدن گوشتند تا فریده هست یا نه
الْعَبْطَةُ وَالْعَبْطُ - نعمت کسی را آرزویدن
بے آنکه از وی چیزی ببرد بخلاف الحمد
الْقُسُوطُ - بیدادی کردن-

الْقَشْطُ وَالْكَشْطُ - چیزی را اندوی خیزی
و ابرون و کشتلت البعیر کشطاً نزعتم جلده
و لا یقال سَکَطَ-

الْكَبْطُ - النبی فی جمیع احکامه فی احادیث النبی
صلی الله علیه و آله و سلم قشطها الله بالجبال ای
اخرج من الارض الجبال فصیرها اودا و اوطا و قال الله
الْكَشْطُ - غموک انشی یقطد-

الْكَبْطُ - باد از سینه بر آوردن-

النَّشْطُ - از زمین بر زمین شدن و منه قوله تع
و ان نشطت نشطاً یعنی انجم تنشط من برج
الی برج و بستن رسن بکره که آسان باز شود
و کشیدن و لوازه بے بکره و بندا نسر
و ان نشطت نشطاً و معناه الملائكة تنشط-

ارواح المؤمنین که تنشط للهدی من ابله نشط
الْجَدْبُ بِاللَّيْنِ وَ النَّزْعُ بِخِلَافِهِ

النَّفِیْطُ - بدیدن بینی بر دلش فی النفیط
الْهَبْطُ - فرود آوردن و کاسته کردن بها
آخریان الْهَبُوطُ - فرود آمدن و یفعل باهم
لش ایضا و منه قراوة الاعمش لما یهبط من خشية
الله و کاسته شدن بهار آن-

الْهَرْطُ - در عرض کسی افتادن-

الْهَمْطُ - النظم و الحَبْطُ و الاخذ بغیر تقطیع
الْعَلْطُ وَالْكَلْطُ - گنجی رسیدن و منخی رسیدن

الْقَصْطُ - پیراستن او بیکه سلم-

الْقَطْطُ - گفتن و از دهن بنیاد گفتن-

الرَّجُوعُ وَالرَّجْعُ - بازگردیدن
الرَّجْعُ باز گردانیدن الرَّجَاحُ - و انمود
شتر که بگرد و نداد و الرَّجْعُ وَالرَّجْعَانُ
جواب نامه باز فرستادن-

الرَّصْعُ وَالرَّصَاعُ - شیره خوردن

الرَّغْوَعُ - کشیده شدن و یعدی بای یقال

نزع الی ابيه فی الشبه انی صلب باز ایستادن

و یعدی بعن - الذَّجْعُ - بر کردن چیزی

و منه قوله فلان فی النزع ای فی قلع الحيوة

و کمان کشیدن و النَزْعُ - آرزو مند گشتن

و یعدی بای و نزع الخلیل و اجزء طلقاً شی

الْخَفْطُ - تکر کردن - و الْخَفِيفُ الصوت

من الحوت و هو اخذ من العطيط و هو فی

الحديث وجذفت الطائر حدوداً اذا كان
مقصوداً فرائضه اذا طار كانه يتردد جناحيه
خلفه وجذفت السفينة ضربها بالمجدات -

الجدف فيه مريد من مرغ وشاققن در رفتن
وجذفت الطائر مثل جدت -

الجدف - بگراف کردن فارسي معرب -
الجدف - بگراف کردن و چیزی سوی کسی نهادن
الجدف - کسب کردن از بهر عیال و فرستادن
اشیاء عن وجهه حرفاً -

الجدف - خرمای بد از میان نیکان کردن
الجدف والجدف والجدف - بگویند خورند
الجدف - سنگ انداختن یا گشت

الجدف - بزمن فرو بردن - الجدف
بزمن فرو بردن چشم فرو بردن بگرفت
ماه و فی الحديث خفف لهم عن الشعراء استنبط
لهم عن الشعراء دلال الطریق الیه و هو ما خفف
من الحسيف وخفف الانسان خففاً من الخشقة
و هو الحس الحركه وخفف الشلج وزلک فی
شدۃ البرد و تسرع له خشفة عود المشی -

الجدف - بزمن نهادن و تعلین و انجیدان ماند
و وقتن الخصاف - نهاده بگویند شتر
نهی ناقتن حصون -
الجدف القطر -

الجدف - ربودن و خطف اصح و انصح
الجدف - زد و رفتن شتر -
الجدف - آب کشیدن -

الجدف - ان یلوی البعیر انفسه من الزمان قلبه
خفف یدیه الی و شیهه ایضاً الخائف الذی یسرع
بانفسه من الکبر و منه البخوف لوط ابن یحیی
من نقلة السیر -

الجدف - گام خور و نهادن و دلفست
الجدف فی الحرب اسی تقدمت الدلف
نرم رفتن بر -

الجدف - ست رفتن - الدرف
والدرف والدرف والدرف والدرف
رفتن بشک -

الجدف - داغ کردن بنگین و دیگر کم کردن برن
الجدف - بشتافتن -

الجدف و الشفوف الصدف و الصدوف
بکشتن بکشتن گوشت را نهادن و بکشتن
و رو گردانیدن -

الجدف - بگردانیدن و تزیین الحمدیه
بالزیاده فیه و صفت الدرهم باله نایر معروف
الجدف - جریست کردن و نهادن شتر در
سرای و گردنای دیگر چاه -

الجدف و الصدوف بکشتن آمدن سنگ

الطَّرْفُ - گردانیدن از چیزی و جنبانیدن
پاک چشم و جنبیدن چشم بر هم نهادن و چیز
در چشم کسی زدن -

الظَّلْفُ - خورد اندوختن نفس بازداشتن
و بر زنگنه زدن و تلفت اثری ای شکیست
فی الحزوة لئلا یتبین اثرک فیها -

الْعَجْفُ وَالْعُجُوفُ - ایشار کردن کسی گریه
بر خود و در خوردن -

الْعَدْفُ وَالْعَدْفُ - بالذال فی لثمة مضر
والذال فی لثمة ربيعة أكل -

المَعْرِفَةُ وَالْعَرَفَانُ - شناختن اعراف
نش سب بریدن و عرف الرجل ای خبری

المَعْرِفَةُ - و هی قرصه متخرج فی بیاض الکف
و یقال ما عرفت لایحذیر عنی اے ما عرفت

و قوله تعالی عرف بعضهم بالتخفيف معناه جازي
عليه و هذا كما تقول لمن لسيئي اويحسن انا اعرف

لا اهل الاحسان و اعرف لا اهل لاساءة
لا يخفى قل ذكك و لا تقابلت با يكون

و تقال -
الْعَرِيفُ - بانگ کردن بینی -

الْعَرُوفُ - بازداشتن تن خود را از کار
و الفاعل يفعل و يفعل العرف طنبور و جز آن دن

الْعَصْفُ - گوشتی غیر تزیین و المفازة

من غیر قصد و اثران البعير علی الموت من الغلة
الْعَصْفُ - برگ کشت بریدن و کسب

کردن و هلاک کردن و هذا العید سے بالباء
الْعَصْفُ وَالْعَصُوفُ بادست جستن

الْعَطْفُ - مهر بانی کردن و حمل بردن و برگردانیدن
و یعد علی العالی و برگردانیدن و بدو آوردن

چوب و جز آن -
الْعَقْفُ - بدور آوردن -

الْعَلْفُ - علف دادن -
الْعَرَفُ - آب بدست برداشتن و خوردن

بکنچلیز بر آوردن و بریدن و پوست پیراشتن
بعرف و هو شجر -

الْعَضْفُ - بست کردن سگ شش انیک
شاکستن گوشش الْعَصُوفُ - بنمیت زبستن

الْعَلْفُ - درغلان کردن و غالیه بکارداشتن
الْعَدْفُ - انداختن و دشنام دادن و قی کردن

الْعَرَفُ - عیب کردن و پوست باز کردن
از ریش و نار و درخت و تمیت کردن و کسب

کردن از به عیال فی الی بیت افرودهم لافند شوهم
الْعَصْفُ - شکستن الْقَصِيفُ - بانگ

کردن و جز آن -
الْقَطْفُ - میوه و انگور باز کردن و گام خرد

نهادن سقور الْقَطُوفُ - خراشیدن

الْقَلْفُ - بریدن پوست پشت و پوست
از درخت و گل از سرخ باز کردن و فی الحدیث
مالم یقلع اے مالم یدہ -

الْكَشْفُ - دست پس بستن و نرم رفتن
و کشف الخیل ذلالتفت فریح کتافانی
الْكَشْفُ - بریدن جامه و پیر کردن شتر

در وی ترش شدن و گرفته گردانیدن
آفتاب ماه الا ان الاجود ان یقال
خسف القمر و العائمة یقول نکسفت شمس
الْكَسُوفُ - گرفته شدن آفتاب بدگشتن
حال کسے -

الْكَشْفُ وَ الْكَاشِفَةُ - و ابرون چیزی
از چیزی الیکشاف - ان تحمل الفعل علی انما
سنتین متوالیتین و الناقه کشف -

الْكَشْفُ - بر نشین فی الحدیث یلصف
بیض اللیب تیلاد و رواه الفاریابی بضم الفاء
الْكَشْفُ - سوی بر کردن بین چیزی بر کردن

الْجَبَافُ - قضیب تین بستن
الْكَشْفُ - پنبه زدن و قوت استسار
بالشع اے رمتد -

الْكَشْفُ - بر سیدن آب چاه و الماضی
فعل و فعل ویرسانیدن آن وضعیف گردانیدن
رفتن خون مرموم را و نزل الرجل فی الخوض

اذ انقطعت حجتہ و نزل الرجل اذ اسکر
و منه و لا هم منها تیر فون -

الْكَشْفُ - بر کردن بنا دگیاه و ربودن
و در امیدن چیزے -

الْهَتَفُ - بانگ کردن ایهات اوزادون
و یعدی بالباء -

الْهَتَفُ - غلو کردن در میج -
فی الحدیث فلق الی اے رمی -

الْحَقُّ - الفراط حق القوم بالرجل احاطوا
الْحَدُّ - بریدن و گزیدن سرکه دهن را
الْحَدُّ وَ - سخت ترش شدن -

الْحَدُّ وَ الْحَدَّافُ وَ الْحَدَّافَةُ -
نیک سار شدن در کاری و فعل لغت
فیہ و الفتح اجود -

الْحَزَقُ - محکم بستن برسن -
الْحَلَقُ - سوی ستردن و برگردون و حلقه
اے اصابعه بوجع فی حلقه -

الْحَدُّ - گیران کردن مرغ و غایر بفعل و فعل
الْحَزَقُ - دریدن و زمین بریدن رفتن
و دروغ گفتن -

الْحَزَقُ وَ الْحَضَقُ - تیر بر نشانه گذاره
کردن یا در وی نشستن
الْكَشْفُ - بر شدن حوض -

الذِّيقُ - موسیٰ پر کندن -

الْوَلَدُ - سَوِي سَتَرُونَ وَبُخَيْرَانِيْدِينَ وَمِنْهُ
قُرْآنِيْزِ الْقَوْمِ بَفْجِ الْيَا زِلَقَتِ الْفَرْسِ تَكَلَّتْ
فِي تَوَاسُخِ الْأَرْبَعِ -

السَّبَقُ وَالسَّيَاقُ - پیشی گرفتن -

اکسرسی و التشریفة - الاول بقع الراو
انسان بکسر عازدی کردن نقول سرق
منه مال ویر ما قالو اسرقه مال -

الْمَشْقُوقُ - درفا کردن و بمعنی الصَّقْفُ

البيع والبيعة رتبة في الحديث وجهه ابن السمين

قد تبدل مكان الصاوم القات واحرف محروقة

الشَّقْ - بَريَانْ آزردون ومنه سلو کلم بالسه

هذا وماي جبروا فيكم بالسوء من القول وخاير

گواڑہ کردن و یکبارہ گوشہ جوال و سہ

افکنند وستان بازافکنند و بانگ گردن

وَمِنْهُ الْحَيِّثُ لَيْسَ مِنْهُمَا مَنْ خَلَقَ وَقِيلَ مَعْنَاهُ

ان تقرن المرأة وجهادك وحبك وحبك وحبك

چیزی فی الحدیث وقد سلقت افواصنا ای شیخ

بسم الله الرحمن الرحيم

الشهيق والشهيق والشهيق -

عند بعضهم آخر باب خرو وعل يفعل لغة

نیو ویقال کسوق فلان شہرہ فہات امی

صبيحة والاصل تنطق اربع ومئة الشايق

الصَّفْقُ وَالصَّفْقَانِ - واگردانیدن -

وَالصَّفَقُ - چشم فرو خوا بانیدن و در فوا کرد

و دست بر هم نودن به بیع یا به بیعت و غیره ای بالله

الصَّفْقُ - الضرب الذي يسمع له صوت

يقال صنفته المريح وصنفته العود اذا حركت

الصَّلَاقُ - آواز بلند پروا شنیدن و بعضا زدن

الطُّفُوقُ وَالطُّفُقُ - در ایستادن و رکازی

الْعَقِّ وَالْعِقَاقِ وَالْقِيَاةِ - آزاد شدن

والنعت غنيش وعالي والعنق - از پیشین بسین

اسپ ویتکون پوست آدمی پس از رفتن

العداف - سی را بطیبی معروف کروں پریدن

سلاح حرم او بار بیاوردن او حرم

العروفا - بستان در زمین -

الغراء ينبت من رين بلند

العلق - بیان ریاضت و عطار و فن و بسیار کے

برودن و سرعتی الایراد و سرعتی الایجاد

الطهارة والنجاسة - ورويدن آب بهرم
شماره اول - آذر ۱۳۰۲ - شماره هشتم

وَرَدَ ابْنُ بَرْجَرٍ الْقَسْوَى بِتَرْيَا لَدُنَّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْخَائِفُ مِنَ الْمَوْتِ

آفتاب شاد گشت

الألف - ٢٢٢ -

0-27-6

عبدالحق ولسطی

الْمُهَاقِمَةُ - سرکین انگندن مرغ و الغابری فعل و

یفعول و دریدن -

الْمُهَاقِمَةُ - سَخْنٌ كَقَتْنٍ

الْمُهَاقِمَةُ - التَّعَاقُفُ وَالتَّعَقُّفُ وَالتَّعَقُّفُ

بِالْبُكْرِ بَرَكُو سَبْدَانِ زِدْنَ التَّعَقُّفُ بِالْبُكْرِ

الْمُهَاقِمَةُ - بِالْبُكْرِ خَرَجَ فَعُولٌ عَنِ الْفَارِجِ

الْحَبْكُ - نَبِکْ بِالْفَقْرِ وَاسْتَدَارَ كَرُونَ -

الْمُهَاقِمَةُ وَالتَّحْكُفُ - کَامُ خَرَدَنَادِ بِلَا تَقْتَنَ

الْمُهَاقِمَةُ - الْحَشْوُفُ وَالتَّحْشُوفُ -

گرو آمدن شیر در پستان و حرکه نظیر المضروبة

الْمُهَاقِمَةُ - گرو آمدن مردمان و بسیار بار

شدن خرابن و ضعیف شدن باد الحَشْوُفُ

الْمُهَاقِمَةُ - بَارَشِدْنَ آسَمَانَ -

الْمُهَاقِمَةُ - کَدَاخَتْنِ سِیمِ وَجَزَانِ اِذَا نَ حَبْرِي رَقَتْنِ

الْمُهَاقِمَةُ - اَشْکَ وَخَوْنِ رَسْمَتْنِ وَالتَّابَرُ فَعُولٌ

و یفعول -

الْمُهَاقِمَةُ - اَلْخَطُّ - وَالتَّادِخُلُ -

الْمُهَاقِمَةُ - بَادُو سِيدِنِ بُوَسَّ وَعِدْنِي بِالْبَاءِ

الْمُهَاقِمَةُ - بِالضَّمِّ بِادِشَاهُ شَدْنَ وَمَنْه

قَرِيٌّ بِلَكْنَا اَلْمُهَاقِمَةُ وَالتَّادِخُلُ

و اَلْمُهَاقِمَةُ - بِالْحَرَكَاتِ اَلثَّلَاثُ خَدَاوَنْد

شَدْنَ وَمَنْه قَرِيٌّ بِلَكْنَا وَهَكَی بِالضَّمِّ

فِي هَذَا الْمَصْدَرِ عَنِ الْاَضْفَشِ اَلْمُهَاقِمَةُ

بِالضَّمِّ زَنْ كَرُونَ وَنَبِکْ سَرَشْتَنْ اَمْدُ -

الْمُهَاقِمَةُ - طَعْنُ زَوْنِ بِالْزَيْدِ وَطَعْنُ كَرُونَ

الْمُهَاقِمَةُ - بِرَوْدِ وَبَرِيدِن -

الْمُهَاقِمَةُ وَالتَّهْلُوكُ وَالتَّهْلُوكُ وَالتَّهْلُوكُ

و نَهْدَه مِنْ نَوَادِرِ الْمَصَادِرِ - وَالتَّهْلُوكُ

نَيْسَتْ شَدْنَ فَعُولٌ فَعُولٌ فَعُولٌ فَعُولٌ

وَإِنْ سَخْنٌ وَبِلَا الْحَرِّ لَمْ يَسْلُ وَبِلَا هَذَا كَرُونَ

شَاوَا كَابِي يَابِي وَالتَّانِي أَنْ يَكُونَ بِمَا يَفْعَلُ فَعُولٌ

فَعُولٌ تَغْنِي عَنْ مَا ضَرَبْتَكَ اَلْمُهَاقِمَةُ - بِلَا كَرُونَ

فِي لَنْتَه تَمِيم -

الْمُهَاقِمَةُ - بِلَا كَرُونَ -

الْمُهَاقِمَةُ - تَبَاهُ وَبِيَارُ كَرُونَ عَشَقُ كَسَ رَا

و تَبَاهُ الدَّهْرُ اَلْاَفْئَاءُ -

الْمُهَاقِمَةُ - بِرَبْرِيقِ شَرَابِ خُورُونَ -

الْمُهَاقِمَةُ - بِرِيدِن -

الْمُهَاقِمَةُ - شَتَا قَتْنِ اَلْمُهَاقِمَةُ شَتَا مَانِيدِن

و فِي الْحَدِيثِ جَعَلَ سَمَكَايَ اَلْقَلْبِ وَرَمَى بِهِ -

الْمُهَاقِمَةُ - دَامَ فَرُو كَرُونَ -

الْمُهَاقِمَةُ - سَتَمَ كَرُونَ -

الْمُهَاقِمَةُ - الرُّؤْلُ -

الْمُهَاقِمَةُ - گرو آمدن و پر شدن آب

و شیر پستان و پاک داشتن بکذا و

بعدی بنفسه و بالباء و بمن یک باریدن

باران وزرودن -

أَحْمَلُ - برداشتن بسرو به پشت و منه و سَأَلَهُمْ
یوم القیامه حَمَلًا وَالْحَمْلُ - باردارگشتن زن

و منه حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا و حمله بردن و بعد سے
یعنی دوبار کشیدن و کسی را پستو زدن و نشان دادن
و حمل علی نفسه فی السیری جمد بهائی ذلک
الحمل آنه پائیدانی کردن -

أَحْمَلُ - ناقص عقل و اعضا گردانیدن -
أَحْمَلُ - فریقتن -

أَحْمَلُ - بریدن فی الحدیث ششی فخر
ای تفکک فیه -

أَحْمَلُ أَحْمَلُ أَحْمَلُ أَحْمَلُ أَحْمَلُ أَحْمَلُ
السَّحِيلُ وَالسَّحَالُ - الصوت الذی یُرَدُّ

فی صدر الحمار -

أَحْمَلُ أَحْمَلُ أَحْمَلُ أَحْمَلُ أَحْمَلُ أَحْمَلُ
بانگ کردن اسپ -

أَحْمَلُ - رگ از درخت فاگرتن برین تاقتن
و پیکان در تیر نشانیدن -

أَحْمَلُ - بار کردن و بعدی یعنی او بر او بار کردن
چیزه و بعدی اے المفعول الثانی

بالباء أَحْمَلُ - بگشتن و بعدی یعنی -
أَحْمَلُ - عزل کردن از زن و بعدی یعنی بجا

کردن و معدول کردن -

أَحْمَلُ - بالتحریک وَالْعَسْلَانُ - بریدن

أَحْمَلُ - جنبیدن نیزه أَحْمَلُ - بگشتن
در طعام کردن و الثابری فَعِلَ و فَعِلَ -

أَحْمَلُ - مصدر عظمت الکلاب ادا الجراد
اذا ركب بعضها بعضا فی الصفا -

أَحْمَلُ وَالْعَقُولُ - خردمندگشتن و دریا
و الْعَقْلُ - دیت دادن و بهو متعدد و دیت

از کسی دادن و بعدی الی المفعول الثانی
یعنی و قصاص را دست برداشتن از بهر دیت

یقال عقلت لزمیدم عمر و فهدا هو الفرق
بین عقلت و عقلت عنه و عقلت له و لنگ شتر

با دست بستن و قبض آوردن دار و کرم آوردن
را بشانه کردن أَحْمَلُ - برکوه شدن بزکوهی

أَحْمَلُ - رشتن -

أَحْمَلُ - بگشتن -

أَحْمَلُ - تاقتن و باز گردانیدن -

أَحْمَلُ - جدا کردن و منقطع کردن خصوصیت
أَحْمَلُ - از جاس برقتن - أَحْمَلُ

و أَحْمَلُ - از شیر شتر باز کردن -
أَحْمَلُ - العرجان -

أَحْمَلُ - بریدن و خود دادن ستور -
أَحْمَلُ - بریدن -

أَحْمَلُ - خشک شدن -

الْكِبَلُ - بند کردن و تاخیر کردن در دام -
الْزُّوْلُ وَالْمَنْزَلُ - فرود آمدن يقال
نزله من زكته بهم ونزل الرجل من زك
وَالزُّوْلُ - بمنی آمدن -

الْجَسَلُ وَالْجَسَلُ - شتافتن -

الْجَسَلُ - نطول بر خوشنیتن ریختن فی الجسد
وَنَقَلْنَا هُمُ حُسَيْنَ - جلا من بنی حاشم اے

خاتما لهم حسین علی البراءة والنقل اصله النفي

وسمیت الیمین فی القسامة لئلا لان القصاص منی بها

الْقَهْلُ وَالْقَهْلُ وَالْقَهْلُ بَارَان باری

الْقَهْلُ - جامه وجر آن فرو گذاشتن الْقَهْلُ

بازگس کردن قمری و آنچه بدان ماند از مرغان

الْقَهْلُ - لاغر کردن و هزل گفتن الْقَهْلُ

لاغر شدن و الماضی فعل -

الْقَهْلُ وَالْقَهْلُ لَلان - ریختن باران و شک

يقال سحاب باطل و قهیل -

الْقَهْلُ - دندان پیشین بر جای نهادن و شک

شتر و الغایر منها یفعل و یفعل -

الْقَهْلُ - گماریدن -

الْبَقَا - بانگ کردن آه و گاو و شتر

و نسبت الرجل اذا لم تقص له عن معنی ما تحذره

الْقَهْلُ - دندان پیشین کسبه شکستن -

الْقَهْلُ - رخنه کردن -

الْجَدُّ وَالْجَدُّ مَانُ عمل لازهری بریدن
الْجَدُّ - گناه کردن - الْجَدُّ - کسب کردن
و انعت فاعل و فاعیل و بریدن بار خرمای و می

گوسپند -

الْجَدُّ - ساکن کردن حرمت و بریدن

و بر کردن مشک بریدن خرمای و حرز کردن آن

الْجَدُّ - بریدن و گوشت فرا گرفتن که بر استخوان

باشد -

الْجَدُّ واجب کردن و محکم کردن کار -

الْجَدُّ - دادن -

الْجَدُّ - گرم کردن -

الْجَدُّ - بشتاب خواندن و منه الحدیث

اذا اقمتم فاحذروهم و بریدن و کل شیء اسرعت

فیه فقد حذرته -

الْجَدُّ وَالْجَدُّ وَالْجَدُّ مَانُ

پروزی کردن -

الْجَدُّ - استوار کردن و تنگ ستودن

الْجَدُّ وَالْجَدُّ - بریدن پیوسته داغ کردن

الْجَدُّ - بختم آوردن و تشویر دادن -

الْجَدُّ - الحق -

الْجَدُّ - شکستن يقال حطمته المستن

اذا استن -

الْجَدُّ - مهر کردن قرآن تمام کردن مخم انداختن

أَلْخَذُوا - بريدن -

أَلْخَذُوا - تهاه کردن بخیه و بريدن و کم کردن
و از راه بگشتن خیزش البیخه را با الخیزا می و بی
حاشیه من شعر بچشم منی و در آنقه و شیشه فیما بینا
و غزمت الجراد فی العود و لظمته -

أَلْخَضُّوا - بیدار کردن بنی شکستن -

أَلْخَضُّوا - غلبه کردن کسی را بخصومت
و هذا شأنه لان القیاس ان يكون هذا من باب
فعل یفعل و منه قرأ حمزة و هم یخضمون -

أَلْخَضُّوا - مهار کردن و فی الحدیث و تاسی
الکاف و یفعل و یقال أَلْخَضُّوا بنا الاشرع علی الاف
لما یطعم بغير بالکی -

أَلْذَرُوا - دالذ را کای - گام خرد نهادن
و هم رفتن مشور -

أَلْذَبُّوا - ناپید شدن نشان -

أَلْزَمُوا - شکستن -

أَلْزَمُوا - مصدر زشمت انقه اذا کسرت یسته
او یسته و زشمت المرأة انقه بالطیب و لظمت
أَلْزَمُوا - زخم برد آوردن و پاره و رجانه و ان
الو سیکم فوق الذیل -

أَلْزَمُوا - شک برهم نهادن و شوریدن زمین
از بهر کشت و غششتن بر زمین افکندن شستر
و زخم بر الارض ای جلد بر الارض -

أَلْزَمُوا - بريدن يقال زلّم الله انقه

عن الازهری يقال زلّمت المحض فوخر لوم
لما یجأ به كالشعب المز لوم -

أَلْسَلُوا - پوست پیرستن بسلم -

أَلْسَلُوا - و شام دادن -

أَلْسَلُوا - شکافتن و اندک دادن -

أَلْصَدُوا - هم و اکوفتن و کاری صعب بريدن

أَلْصَرُوا - بريدن و سخن کسی بريدن بريدن باخره

أَلْصَدُوا - گوش بینی ازین بريدن آنچه بدانند

أَلْطَسُوا - الطوس علی القلب -

أَلْظَلَمُوا - بیدار کردن - و الظلم

مصدر ظلم الواوی اذا بلغ الما منه موضعاً

لم یکن بلغه قبل ذلك ظلمت البعیه اذا انحدرت من

غیر دایه و القوم اذا تهمتهم اللین قبل ان یروبو

و یخرج زبد و الارض اذا لم تکن مخفورة قط فخرتها

و فی الحدیث ظلم ظلیماً ای لم یعد اعنه و التركیب

عند ایل اللغه بدل علی وضع الشی غیر موضع -

أَلْعَمُوا - دنگ کردن و تاریک شدن شب

أَلْعَمُوا - کز و او در بختن شکست و کز و او در بختن

و یثم یضم الثاویه لغته عن الازهری عن الفراء

أَلْعَمُوا - دندان گرفتن و ملامت کردن -

أَلْعَمُوا - الغزیمه و الغزیمه و الغزیمه و الغزیمه

و ان کاری نماند يقال عزمت علیک یعنی تسمت علیک

الْقَصْمُ - طمع كرون وكسب كرون -

الْعَصْمَةُ - المنع -

الْقَصْمُ - الكسب وفي الحديث عصم عصم ثمنه
الغيا قيل لاصواب عصبى بين قتل عصم

الشريق بنيه وعصب واحد اى لصيق -

الْعَكْمُ - دهن بند برستن شتر و شتر دهن
وعكست المتاع شد دهنه والبغية سدرت عليه

العدل وعكست الرجل العذل اذا عكسته له مثل
علبة الناقة اى مكبتها له -

الْعَلْمُ - يشكافن آب -

الْعَدْمُ وَالْعَدْمُ - بيار دادن -

الْعُسُومُ - تاريك شدن شب -

الْعَشْمُ - بيد او كرون و شكستن -

الْقَدْمُ - فدام دادن بر بستن -

الْقَصْمُ - شكستن بى جدائى كرون -

الْقَطَامُ - از شیر باز كردن و التركيب
يدل على قطع شىء عن شىء -

الْقَتُومُ وَالْقَتَامُ - سياه شدن -

الْقَتْمُ وَالْقَدْمُ - القدم -

الْقَرْمُ وَالْقَرْمُ - ان ياكل الصبي البسم

اول ما ياكلان و القرم ان يقطع جليده

من انفت البعير لا تبين ثم تجع فشرك على انفه

للسنة كما مازيتونه -

الْقَصْمُ - وانجشيدن و انديشه كرون كرانى

تا چون كنى -

الْقَصْمُ - چشيدن و طعام بدازميان بيد كرون

الْقَصْمُ - شكستن يا جدا كرون -

الْقَطْمُ - چشيدن و گزیدن -

الْقَلْمُ - سم و ناخن چيدن -

الْكَدُّمُ وَالْكَدُّمُ - ام گزیدن -

الْكَزْمُ - مصدر كزم شيئا به قدم في اى
كسه و استخراجه فانيه لياكله -

الْكُكْمُ - تشيك اشى اليا بس بيدك -

الْكُكْمُ - از بريدن بينى -

الْكُطْمُ - خشم فرو خوردن - الْكُظُومُ

از شخوار باز ايستادن شتر -

الْكَلْمُ - جراحت كردن و منه قمرى تكلمهم

الْلُكْمُ - دهن بند بر بستن و شكستن شتر

سنگ را بيايى خون آلوده بكرون سنگاى شتر را

الْلُكْمُ - بروى زدن و پاره و جامه دادن

و الباب يدل على الصاق شىء بشىء اخر او غيره

الْلُطْمُ - الضرب على الوجه بباطن الراسحة -

الْلُفْمُ - بينى بند بر بستن -

الْتَحْمُ وَالْتَحْمُ - الزحير و التفتح -

الْتَسِيمُ وَالْتَسَامُ - دريدن باد -

الْتَضْمُ - بيوستن -

الْبُغْمُ - شتم نهان گفتن و الغابریقل ایضا
 الْقَتْمُ - خشم گرفتن و یعی یعنی و کراهیت
 و شتم چیزی و اما معنی منها تقم بالکسر ایضا
 الْهَيْمُ الْهَيْمُ الْهَيْمُ - و در آن پیشین شکستن
 الْهَيْمُ - القتم -
 الْهَلَامُ - و بر آن کردن -
 الْهَدْمُ - الْقَطْعُ و الاکل فی سرجه -
 الْهَزْمُ و الْهَزْمَةُ و الْهَزْمَةُ - شکستن لشکر
 الْهَضْمُ و الْهَضْمُ و الْهَضْمُ - شکستن و نه
 الْمَضْمُ لانه یضم الطعام امی ترکیه -
 الْهَبْنُ - کاه دادن کسی را -
 الْهَبْنُ و الْهَبْنُ - دامن برداشتن -
 الْهَبْنُ - مصدر فاعله التائه محترقه بالثقات
 و فی الحدیث جعل یفنیها یمد یطرد بها -
 الْهَبْنُ - هشت کردن و هشم شدن -
 الْهَبْنُ - کسی را چیزی اندک دادن و اصل
 ابحقن جمع اشی فی کف او غیر ذلک -
 و لایکون الا من اشی الیاس کالدقیق و نحوه
 الْهَبْنُ و الْهَبْنُ - بکناره چیزی برداشتن
 و هبنت الطعام از غیبه و استعداد و لاشته
 الْهَبْنُ - و زرد خاک کردن -
 الْهَبْنُ - بسپردن و بران زدن شتر کسی را
 الْهَبْنُ - پای کوفتن -

الْهَبْنُ - پوست باند کردن و منه السفینة
 و هی نعلیه بمعنی فاعله -
 الْهَبْنُ - جامه و جز آن بافتن -
 الْهَبْنُ - بدنبال چشم نگریستن و بعد
 بنفسه و بالی -
 الْهَبْنُ - تلخ شراب و بدیه و جز آن از کس
 بگردانیدن که نوبت او باشد و گفته زدن کعبتین
 الْهَبْنُ قدم بهم باز نهادن و منه الحدیث
 قنما صفونا و بر سه پای ایستادن بر کن رکع
 چهارم و فی الحدیث و مطن شیا به فی سرجه
 اجمعها -
 الْهَبْنُ - بازداشتن -
 الْهَبْنُ - پای بستگاه کسی باز زدن و
 بدست و پای زدن شتر و هفتت بالانسان
 الارض امی ضربت با -
 الْهَبْنُ - آتش زرد خاک کردن تا نمید
 الْهَبْنُ و الْهَبْنَةُ و الْهَبْنُ و الْهَبْنُ
 الْهَبْنُ - آرد بر شستن و عجن الرجل اذا
 نهض معتمدا علی الارض من الکبر -
 الْعَدْنُ - مقیم بودن بجای و یعدس بالباء
 و منه جناح عدین و عدنت البلد توطنه -
 الْعَطْنُ - پوست و درخور کردن تا نرم شود
 الْعَطْنُ - سیراب خوردن شتر و پس ففتن

والفعل يَفْعُلُ ولفعل -
 الْغُبْنُ - زيان آوردن بر کسی در بیع و شرا
 وغنبت الثوب والطعام مثل غنبت -
 الْقَصْنُ - شلج بریدن -
 الْقَصْنُ - بازداشتن -
 الْقَنْنُ وَالْقَنْوُنُ - رفتنه افکندن رفتنه شدن
 الْقِنْنَةُ وَالْمَقْنُونُ - آزمودن افکن
 سوختن -
 الْقَبْوُنُ - بشدن در زمین -
 الْقَفْنُ - گوسپند کشتن از سوی قف -
 الْكَبْنُ - باز نور دیدن آب و لو و منه الحريش
 كَبْنٌ طِفْطِفَةٌ اسهت تها و كَبْنٌ اشش
 غَيْدٌ و هو مثل النخيل -
 الْكَفْنُ - پشم داشتن -
 الْكَبْنُ - بهصا یا سنگ زدن -
 الْكَنْنُ - بر نشانه زدن -
 الْكَنْنُ وَالْكَنْنُ وَالْتَهْتَانُ جاران
 و اشك باریدن -

ومن المضاعف

الْكُنَابُ وَالْكُنْبُ - پاک شدن زیاد کاشیدن
 الْكُنْبُ وَالْكُنْبَةُ - دوست داشتن و نه شاد
 لانه لا ياتي في المضاعف يفعل بالآخر
 الا وشمركه يفعل بالضم و كان متعديا ماضيا و هو

الْكُنْبُ وَالْكُنْبُ - نرم رفتن -
 الْكُنْبُ - هو اسیدن لب از تشنگی -
 الْكُنْبُ - نزدیک کشتن آفتاب فرو رفتن
 الْكُنْبُ وَالْكُنْبَةُ - باسیدن کودک -
 الْكُنْبُ - رفتن آب خون اندک اندک
 و منه جاز فلان قَفْبٌ لثا اذا اشتد عطشا
 الْكُنْبُ - آنکه کیم و ز تپ آید و کمر و زنه
 و گنده شدن گوشت -
 الْقَبْنُ - روزی آمدن در روزی نه و شب
 گذاشتن و غبت الاسور ای صارت الی او اخر
 الْقَبْنُ - خشک شدن گوشت و پوست
 خرا و جرح است -
 الْقَبْنُ - دندان بر زدن شید و الصوت
 الْقَبْنُ وَالْقَبْنُ وَالْقَبْنُ - پاک کردن بزرانه بهر گشتی -
 الْقَبْنُ وَالْقَبْنُ - پراکنده شدن -
 الْقَبْنُ - پاک نرم کردن شتر و جوشیدن
 و یک و کونه نو که در آب کنی -
 الْقَبْنُ - پاک کردن شتر بچه -
 الْقَبْنُ - باران آمدن اندک -
 الْقَبْنُ وَالْقَبْنُ - کشته شدن بیهوش و غیما -
 الْقَبْنُ وَالْقَبْنُ - لا غشیدن گوشت و يفعل
 لغرضه و بفردن سخن الْقَبْنُ وَالْقَبْنُ و یمن که از جرا

لَمْ يَشْتِ وَالْأَنْشِثُ - تراویدن نیک -

۶. الْتَجَّرَ وَالْجَجَّرَ وَالْجَجُورُ - ریخته شدن نج خون نیز
الْجَجِجُ - گزجستن باد -

۸. الْكَجَجُ وَالْجَجَانُ - نرم رفتن بانوسه
الْصَجُّ وَالْصَجَّاجُ وَالْصَجَّجُ وَالْعَجُّ وَالْعَجَّجُ

بانگ کردن -

۵. الْتَجَّجُ وَالْجَجَّجَةُ - ستیغیدن و ستیغ زدن
و قیل یفعل لثه و المصدر من هذا التَجَّجُ ایضاً

الْجَجَّجُ - خون و ریم دیدن از ریش -

۶. الْكَجَّجُ وَالْجَجَّجَةُ - فر بردن گوسپند

الْجَجَّجَةُ - تندرست شدن و لغت صحیح و صحاح

الْجَجَّجُ - بانگ کردن مار و یفعل لثه -

الْجَجَّجُ - کهنه شدن جامه -

۶. ومنه الحديث کان اذا سجد حجج و فی حدیث

آخر کان اذا صلی حج کلیل معناه تحول من مکان

الی مکان و قیل رفع بلذ محسن الفز و قوله -

الْجَجَّجُ - درخشیدن انگار -

الْجَجَّجُ - نخست کردن خفته -

۶. الْجَدُّ - سخن گفتن بحقیقت - الْجَدُّ -

بزرگ شدن در شیم کس الْجَدُّ - نوشیدن

الْحَدُّ وَالْحَدَّةُ - تیر شدن شمشیر الْحَدُّ

و الْحَدَّةُ - تیزی کردن بر کس -

السِّدَادَةُ وَالسِّدَادُ - راست شدن قول

الْقَدِيدُ - بانگ کردن و فرامیدن -

الْقَدُّ وَالْقِدَادُ وَالْقِدُّ - رسیدن شهر

۶. الْقَدِيدُ - بانگ کردن با قادن یوار و غیره

الْقَدُّ - تنها شدن -

۵. الْقَدَادَةُ وَالْقَدَادُ - خوش شدن -

الْقَدُّ - یقین دادن و الغا یفعل و یفعل و

فی الحديث فانما احکام لی تخنک حریرة -

الْقَدُّ وَالْقَدُّ - بانگ کردن بانگ

الْقَدُّ - درفشیدن چشم در سر -

۶. الْقَدُّ - جرست کردن قلم و درو پالان شتر

و محل ونحوه فاما قرارة ابن عباس فصرح لی یک

کسوة اصدا و منه ذکا الرا مفتوحة و معناه

فی شاذة لتعدیها و قرأ عکرتة نصرین بعضهم

الصاد و الرا مشدودة جاءت علی القیاس -

الْقَدُّ - و غایره مشد -

الْقَدُّ - بانگ کردن شتر مرغ و بعضیها بایه

ذکاب و لا یجیز الا عا - الْقَدُّ - گزجستن

الْقَدُّ - غافل شدن -

۶. الْقَدُّ - گزجستن -

الْقَدُّ وَالْقَدُّ - بانگ کردن ماکیان -

الْقَدُّ وَالْقَدُّ - آرام گرفتن و الغایر

یفعل و یفعل و الکسر نفع -

الْقَدُّ - صوت کصوت الخنوق -

الحَرْمِيذُ - زَبُونِيدِن سَاكُ الْهَرَمِيذِ
دشوار داشتن چیز و لیعل فیہ لغتہ عن المبرور

اندرود و رول - ط

الْعَرَّةُ وَالْعَرَاذَةُ - عزيز شدن الْعَرَّةُ
وَالْعَرَاذَةُ - قوی شدن وفعل یفعل لذی
فیه وضعیف شدن عن الفارابی وقال عسَّه
ملحاً ما اصاب فلاناً ای اشتد.

الغرائب - رویدن ریم از جراحت -

آلِ تَائِيَّةُ بَانْگِ کَرْدَنِ آهَوِ مَدَوِیدَن -

الحسن - بنجشودن و فعل یفعل لغة و فیه

الْحَشْوَشُ - نَشْكُ شَدْنَ بِحْدِ دَرْكُمَا الْمَاهِي

فعل وقيل قيل -

الفشیش۔ بانگ کرون مار پیوست

الکشییش و شله باگ چو شیدن فروغ و رون

زمین آب را۔

الْهَيْشُ وَالْهَشْوُشُ سُتْ شَدْن

البصيص - وفشيدن -

الشَّاهِدُ - اندک شدن غیر شتر و سخت شدن

الفَصِيصَةُ بِرَأْسِ الْكُصْبِ - الحركة -

والا لقوا منكم الجحيم

الْمُضَاهِي وَالْمُضَاهِيَةُ نَارُكَ بَارِئَةٌ

شده اند و قضا الفضا را نیز گفته اند

الْبُخْبُخُ = تراوید و آب

وَقِيلَ لِنَعْمَلِ لَكُمْ آيَاتٍ ۚ فَتَعْلَمُونَ
الْعَصَا حَصَى وَالْفُجُورَ حَصَّةٌ - تَارَةً شَدَنَ

التَّضْيِضُ^٤ وَالبَضِيضُ - يقال خذنا فض

من دین اسے تیسرونی حدیث بخش امی

ما صار ورقاً او عينا وفي حديث آخر ما نفى

من اموالهم امی مظهر و محصل من اثاثنا۔

الْقَطِيطُ - نَجَسَتْ كَرُونِ خَفِئَتْ وَغَيْرُهَا بِحُطَا الْعَبِيرِ

عَظِيمًا بِرَفْعِ الشَّقِيَّةِ وَفِي الْحَدِيثِ

فَعَطْنِ اے خفتنی و اصل الفط الصفت الشدیدی

ومنہ الحدیث الآخر فطختی رکعتی پر حملہ۔

الْقَطَاعُ - گران شدن نرخ و فی الحدیث -

فَبِعَرِّ النَّخْلِ (أي قصبها صَوَّاءً) وَسَعَا يُقَالُ رَجَعْتُ

المطرب مع اذا اشتد رومي بالشاء يقال

شع بنوع با کفحه اذا قمارا و قد رنا بالبطحا و

الْحُفُوفُ وَالْجَفَافُ خَشَبٌ شَدِيدٌ رَافِعٌ

يَحْبِبُ وَيُحِبُّ الْجَفُوفَ - از کارشن

موسیٰ انہی نے روغنی۔

الحق - سادہ گردن پروت و مسر و حنف

الفرس وغيره منفقاً اذا سمعت دومي

الحقة - سبک شدن و در خدمت نشستن

الحق هو - انك شدة و غم و الحزن

وغيره من رفقاء عن القاصدين

الْأَقْفُ - زمر فست و برید (م) مرع

سأجيبه في ذلك - شكك شدة من مرامه و أن الجواب ما فيه كبر و ان رعا محنت و الحسا سنة حقير شدة

بر روی زمین و فی الحدیث بکل مادت اسی
 ماحرک جناحی فی الطیران کالحمام ونحوه -
 الذَّهَبُ فِیْفٌ - زود رفتن عن الفارابی -
 الْوَرَقُ وَالزَّهْرُ فِیْفٌ - در نشیدن لون
 و نبات از سیراب -
 الزَّهْفُ فِیْفٌ - شافتن مردم و شتر مرغ و شتر
 الشَّفُّ - افزون آمدن -
 الشَّقْوُ وَالشَّقْفُ - تنگ شدن جامه -
 الشَّوْفُ - گداخته شدن -
 الْعَفْ وَالْعِفَّةُ وَالْعَفَافَةُ وَالْعَفَافُ
 باز ایستادن از زشتی -
 الْعَفُوفُ - موی با تیغ خاستن و خشک
 شدن جامه و نبات و جز آن -
 الْهَفِیفُ - زود رفتن -
 الْبَقِیُّ وَالْبَقَافُ - الحق واجب شدن
 و سزاوار شدن -
 الْخَفِیقُ - صوت الفرج -
 الذَّاقَةُ - باریک شدن -
 الزَّوْقَةُ - تنگ شدن -
 الْخَفِیقُ - آواز دادن و جوشیدن و یک
 و منه الحدیث بطونهم تَفِیقُ -
 الْخَفِیقُ - بنگ کردن غوک نژد و یکبارگی
 الْتَكْوُنُ - احمق شدن -

الزَّكَّةُ وَالزَّكَاةُ - سست شدن -
 الْبَکَلُ - به شدن از بیماری -
 الْجَلَالُ وَالْجَلَالَةُ - بزرگ قدر شدن -
 الْحِلُّ وَالْحِلَالُ - حلال شدن و پیدایی بالام
 الْحِلَالُ - واجب شدن وام و عقوبت و
 پیدایان علی ویردن دران حضرت احرام و زنا زعدت -
 الْحِلَّةُ وَالْحُلُولُ - هدی بجای گاهی
 رسیدن که گفتن و آنجا روبرو بود -
 الْحُلُولُ - حاله بیرون وام -
 الدَّلُّ والدَّلَالُ - ناز کردن -
 الدَّلُّ والدَّلَالَةُ - مژگان -
 الدَّلُّ - رام شدن -
 الزَّلُّ والزَّلِيلُ والزَّلِيلُ - بلغزیدن قدم
 الزَّلُّ - دولت افتادن و سخن -
 الزَّلُّ - کم آمدن سیم در سخن -
 الزَّلُّ - دم گرفتن گوشت بخت یا خام
 و یفعل الله الیسا والکسر قوس الزَّلِيلُ
 آواز دادن آهن و نحوه -
 الضَّلَالُ - ضایع شدن و هلاک شدن
 الضَّلَالَةُ وَالضَّلَالُ - گمراه شدن
 و العابر یفعل فنده لغة نجد و هی الفصیحة و
 یفعل و هی لغة اهل العالیة و فی الحدیث
 علی اصل الله ای غیب عن عذاب الله

أَفْعَلٌ - كَنِيَّةٌ وَرَشْدٌ وَفُلٌ لِبَيْعِهِ لَوْ لَمْ يَقْضِ بِهِ
الْقَلَّةُ وَالْقُلُّ - انْكَشَدَنَ -

أَكَلٌ وَالْكَلَّةُ وَالْكَلَالُ هُوَ وَالْكُلُولُ -

كَشَدَنَ زَبَانُ شَمِيرٍ وَبَادِ حِشْمِ الْكَلَالِ -

وَالْكَلَالَةُ - مَانِدَةٌ شَدَنَ مَرُومٌ وَشَتَرُ

الْكَلَالَةِ - بَعْدَ شَدَنَ وَبَعْدَ فَرْزَنَ شَدَنَ

الْتِمَامٌ - تَامَ شَدَنَ -

الْمَحْمُومُ - وَمِنْ كَرَفَتِنَ كُوشَتَ بَرِيَانٌ وَنَجَّةٌ

الْدَّكَامَةُ بِزَشْتِ رُوسِ شَدَنَ الْغَايِلُ

وَيَفْعِلُ الْمَاضِي فَعْلٌ وَفَعْلٌ بِالضَّمِّ وَهَذَا شَاؤُ -

الْدَّيْمِيْمُ - آبِ بَنِي دَوِيدَنَ -

الْوَسْمَةُ - بَوَسَمَهُ شَدَنَ اسْتَحْوَانُ -

الْطَبِيْمُ - نَزَمَ دَوِيدَنَ -

أَهْوَيْمُ - نَزَمَ رَفْتَنَ -

الْمَحْنِيْمُ - آرَزَمَنَدَ شَدَنَ وَكَيْدَ بَالِي -

وَبَانِكُ كَرْدَنَ نَاقَهُ بَزَارِي -

الْمَحْنَانُ - يَحْشُدُونَ وَيُجِدُّ بَعْلُ -

الْمَحْنِيْمُ - كَالْبَكَارِ فِي الْأَنْفِ وَالْعَمَلِ فِي الْأَنْفِ

الْدَّيْمِيْمُ - لَزَمَ -

الْدَّيْمِيْمُ - خَرُوشِدَنَ -

الْكُتْنُ وَالْقُتْنَانَةُ - نَجَلِي كَرْدَنَ الْغَايِرِ

يَقْضِي وَيَقْضِي وَالْفَتْحُ الْفَتْحُ -

الْطَبِيْمُ - آوَزَادَنَ رُوِيْنَهُ دَكْسَ دَلِي

وَطَنَ ابْنِي مَاتَ دِهُونِي الْغَرِيبُ الْمَصْنَفُ -

الْمَهْنِيْمُ - نَالِيدَنَ وَكَرَيْسَنَ -

من المعتل الفاء

الْوُتْبُ وَالْوُتُوبُ وَالْوُتَيْبُ وَالْوُتَيْبَاتُ

بَرِجَتَنَ وَتُبُ فِي لَنَةِ حَمِيْرَةِ أَقْدَ -

الْوُجُوبُ - وَاجِبُ شَدَنَ مَيْقَادَنَ دِيوَارَ -

الْوُجَيْبُ - تَمِيْدَنَ دَل -

الْوُجَيْبُ - فَرُوشَدَنَ الْغَنَابَ وَبَنَ مَرْجَ -

الْوُجَيْبُ - مَيْقَادَنَ دِيوَارُونِي أَهْمَدِيْشَ فَاوَا

وَجِبَ اِيْمَاتَ -

الْوُجُوبُ - رَفْتَنَ آبَ -

الْوُتْبُ - بِيَارِگِيَاهُ شَدَنَ زَمِيْنَ -

الْوُتُوبُ - وَائْمُ شَدَنَ -

الْوُتُوبُ - بَرِکَارِي اِيْتَادَنَ وَفِي أَهْمَدِيْشَ

فَوَاوُغِيْشَ لِلْفَسْلِ اِيْ حَرِيْ اِنَ يَحْمَدِيْشَ كُلِّ بَقِيْعَةٍ

فِي ذِكْرِهِ مِنَ الْمَاءِ -

الْوُتُوبُ - وَرَأْمَدَنَ حِشْمَ كُوفَرُوشَدَنَ

الْوُتَيْبُ - مَوْتُ قَنْبِ الْفَرَسِ -

الْوُتَيْبُ - بَرِکَارِي اِيْتَادَنَ - الْوُتَيْبَانِ

أَهْمَدِيْشَ رَفْتَنَ وَمِنْهُ اشْتَقِي الْمُوْكَبُ -

الْوُتُوبُ - رَسْمِيْدَنَ يُقَالُ وَلِبَ

الْيَكُ كَانِيَا مَكَانَ دَوْلَبِ اِذَا تَهَبَّ عَلَى وَجْهِهِ

يُقَالُ وَاصْبِيْنَةُ فَوْبِيْنَةُ اَبِيْنَةُ وَاهْبِيْنَةُ -

الْوُتُوبُ

الْوُتُوبُ

أَلَوْ كُنْتُ - بهر کردن وقت بقول وقتة فو
سوقوت اذا بين الفعل وقتا يفعل فيه منه
قوله تعالى انما باموتنا اي مفروضا في الاوقات
أَلَوْ كُنْتُ بكاشتن -

أَلَوْ كُنْتُ - المذهبين القوم يقع من غير قصد
او يكون غير موكد وهو في الحديث ومبها زدن
أَلَوْ كُنْتُ - خون كشاون ستور ونيك کردن
ميان گرويه -

أَلَوْ سَجِرْ - وديدن شتر -
أَلَوْ سَجِرْ - بهم در شدن -
أَلَوْ سَجِرْ - والنجمة - در آمدن -
أَلَوْ سَجِرْ - والوجهان - در شيدن -

أَلَوْ سَجِرْ - هو يدان شدن وروشن شدن -
أَلَوْ سَجِرْ - ينج زدن -
أَلَوْ سَجِرْ - يافتن وفعل لفتل لفتة
فيه ويزه لتيتمية لا تحت لها وهي ذلك
لغة عامرية وجها ووجه الشئ عن عدم فهو موجود
ولا يقال وجهه

أَلَوْ سَجِرْ - والوجهان - خشم گرفتن
أَلَوْ سَجِرْ - المروكبين شدن - أَلَوْ سَجِرْ -
أَلَوْ سَجِرْ - والوجهان - تهاك شدن
أَلَوْ سَجِرْ - والوجهان - يگانه شدن
أَلَوْ سَجِرْ - والوجهان - پوسيدن

أَلَوْ كُنْتُ وَالْوَسْوَءُ - آمدن بآب كَوْسَر و
حاضر آمدن ودر دشت انهي ودر اهو موز و
من الورد -

أَلَوْ كُنْتُ وَالطِّبَّةُ - استوار کردن وطره
الى الارض مثل وطره وطره الى الارض و
في الحديث طردني اليك اي ضمنى اليك من
وطر طرط - قال ابو علي في مصدر وطره وطره
طيرة وطره وكرهوا وطره وطره لانه ان بين
نقل وان اوغمل لتبس -

أَلَوْ كُنْتُ وَالْعِدَّةُ وَالْمَوْعِدَةُ وَالْمَوْعِدَةُ
والميعاد - وعده کردن و يقال وعدة خيرا
ووعدة شرا فاذا اسقطوا الخبر والشرا قالوا في الخبر
الوعد والعدة و في الشر لا يبادر

الوعد والعدة و يعمد الى مفعولين يجوز ان يقتصر
على احدهما -
أَلَوْ كُنْتُ وَالْعِدَّةُ - خدمت کردن -
أَلَوْ كُنْتُ وَالْوَقْدُ وَالْوَقْدُ - نزد سلطان
شدن بر سولي -

أَلَوْ كُنْتُ - بالفتح عن ابن جني وهو شاذ -
أَلَوْ كُنْتُ وَالْوَقْدُ - والوقد والوقد -
انروحه شدن وكد وكد اس قصه قصه
الوكا دة - زادن -

أَلَوْ كُنْتُ وَالْقِدَّةُ - الضرب بالخشبة حتى يسرخ

أَوْحَصُ - گردن شکستن.

أَوْحَصُ - چیمسی شست در شکستن چیمسی
نیک سپردن یا کسی احمدیست در هضمه الله
کانه زنی به و غمره الی الارض.

أَوْحَصُ - طعنه زدن چنانکه در جوف نیفتد
أَوْحَصُ وَالْوَحِیضُ وَالْوَحْضَانُ
در فشیدن.

أَوْحِطُ وَأَوْحُوطُ - ضعیف را رے شدن فعل
بفعل فعلاً لثماً ایضاً.

أَوْحِطُ - آمیختن پیدری با مو و نیزه زدن
چنانکه گرد و زده و در رفتن.

أَوْحِطُ وَالْوَحِیْطَةُ - در میان شدن و منه
قوله تباری فوسطن به جمعا.

أَوْحِطُ - بنیگدن و فی احمدیست و قوط
فی راسه لے وضع راسه و من رواه بالنظار
اراد نقل راسه.

أَوْحِطُ - شکستن.

أَوْحِطُ - باران استخوان شکستن و سوراخ تهر
محکم کردن بکارا.

أَوْحِطُ وَالْوَحِیْطَةُ - پند دادن

أَوْحِطُ - الدنح الدنح

أَوْحِطُ وَالْوَحِیْطَةُ -

پوئیدن ستر أَوْحِطُ - پندیدن

وَحَفَّ الرِّجْلُ وَانْهَرَتْ بِنَفْسِهِ الرِّضَ وَكَذَلِكَ الْبَعِیْرُ

أَوْحَفُ - خطنی هم زدن تا دهم و شد.

أَوْحَفُ - چکیدن پیه و آب از انا و.

أَوْحَفُ وَالْوَحِیْفُ - فراخ شدن و

یستعمل فی الظل أَوْحَفُ وَالْوَحِیْفُ

وَالْوَحِیْفُ - درخشیدن نبات از تازگی

أَوْحَفُ - بشتافتن در رفتن و منه قوله تباری

فأقبل الی یزید فون مخففة.

أَوْحَفُ وَالْوَحِیْفَةُ - پدید کردن نشان

أَوْحَفُ - نیک رفتن شتر.

أَوْحَفُ - تید شتر تنگ کردن از پی فرار شدن

أَوْحَفُ - واداشتن و وقف کردن و وقفه علی

زنبه امی الطلعة علی أَوْحَفُ - و الیستاد

أَوْحَفُ وَالْوَحِیْفُ وَالْوَحِیْفُ - چکیدن

آب از سقف و دلو و نحوها و فی احمدیست ثم

و کفر اعم علمه لے قصر و اعنه و نقصوا ما خود

من الوکف و هو النقص.

أَوْحَفُ وَالْوَحِیْفُ - برگ بیا و ردن

درخت و أَوْحَفُ - قهقی کلیسیا کردن

و فی کلام قتاده کما و هف له شئ ای عزن

أَوْحَفُ - باریدن و نزودیک شدن و بعدی

بالی و انس گرفتن و بعدی بالباء و یکشن آمدن

خداوند ستم.

اَلْوَسْطُ - برگ از درخت فَرْس اگر فَرْس برگ
بیاوردن و سَ -

اَلْوَسْطُ - گرد کردن و راندن و بر داشتن
اَلْوَسْطُ - قدیر کردن -

اَلْوَسْطُ وَاَلْوَسْطُ - آواز دادن شکم
اسب چون بدود -

اَلْوَسْطُ - روان گشتن زبان دروغ و منه
اذا تلقونه بالسنتكم وبتسافتكم سبک دن نیزه

اَلْوَسْطُ - برپای ای کشتن دو کتسه و رگا
جمله خیال و رکی -

اَلْوَسْطُ - ضعیف کردن تب مردم را -
اَلْوَسْطُ - باران نهیب و بزرگ قطره باریدن

و منه اخذ و بیلا ای شدید -

اَلْوَسْطُ - غلبه کردن کسی را بر فتن و رگی -
و سَلْ فُلَانٌ اِذَا رَغِبَ و منه اخذت الوسیله

اَلْوَسْطُ اَنْ - چکیدن -

اَلْوَسْطُ - عطا دادن و اَلْوَسْطُ -
وَالْوَسْطُ - پیوستن و پیوسته شدن -

اَلْوَسْطُ - رسیدن و بعد سَ بانی وصل
ای دعا دعوی اجمالیته و بهوان یقول

بال فلان و منه قوله تعالی الا الذین یصلون
الی قوم قریل معناه یتصلون بهم و یدخلون فیهم

بالجلیف و الجوار و الاتجار -

اَلْوَسْطُ - سنانوانده نزویک شراخچاران رفتن
اَلْوَسْطُ و ریمان و زخمان پنهان شدن

اَلْوَسْطُ - برکوه شدن -

اَلْوَسْطُ وَاَلْوَسْطُ - کسی را بازو گذاشتن
و کار سَ با کسی گذاشتن کلینی اتم ای و عینی

اَلْوَسْطُ - ذهاب بیک لی شئی و انت تریذ غیره
اَلْوَسْطُ - شکستن و زدن و ویدن و التکریب

یدل علی جمع و جمع یقال اَلْوَسْطُ -
اَلْوَسْطُ - خاموش گشتن از اندوه یا از

خشم و حمت و حمت ای قصدت قصده -
اَلْوَسْطُ - بگرانی کسی را غلبه کردن -

اَلْوَسْطُ وَاَلْوَسْطُ - داغ کردن و اَلْوَسْطُ -
غلبه کردن و بنیکویی -

اَلْوَسْطُ - دست بسوزن کننده کردن -

اَلْوَسْطُ - شکستن و عیوب کردن و وصیت
الشئی اذا شد و ته بسرعه -

اَلْوَسْطُ - گوشت برخوان یا بر جانای که گوشت
برو سَ نهند نهادن و یکسی فرود آمدن -

اَلْوَسْطُ - خبر کردن و تخمین سَ بی یقین -
اَلْوَسْطُ - وارزون و تهر کردن و اَلْوَسْطُ -

الشدید المخزن -

اَلْوَسْطُ - اَلْوَسْطُ - و وکت الارض اذا
وطئت و اکل نباتها -

أَلْوَيْدَمُ - ریدن گیس -

أَلْوَهُمُ - الوهل -

أَلْوَشُ - برودن زدن - أَلْوُتُ وَاللَّيْنَةُ

دام شدن آب و غیره -

أَلْوَجُ - کوفتن -

أَلْوَدُ وَالْوَدَّ - تر کردن و دودن

المزودة اذا ولدت ولداً ضعيفاً قليل الجسم والولد مودون ومودون -

أَلْوَرَجُ وَالْوَرْدَةُ - سنجیدن يقال وزنت

فلانا وردها وزنت لفلان وبمعنى الاصل اللام

فهم حذفت فوصل الفعل ومنه وادوا كما لوهم

او وادوهم وني الحديث قبل ان توزن
اسه تحرز و تحرض -

أَلْوَضُ - نوار زده بافتن و چسبیدن

بجواهر مریع کردن و منه علی سر موضوطة

أَلْوَكْنُ - فایه ورزیدن گرفتن و شستن مردم

أَلْوَهْنُ - سست شدن و سست گردانیدن

أَلْوَيْهَ - پاک شدن يقال و بهت لامي فافطنته

من المعتل لياي

أَلَيْسَ - قرار ندادن و أَلَيْسَ و أَلَيْسَ

واجب شدن و یسرت له القول میسر را ای

لینته و یسر القدم -

أَلْجَرُ - ای اجزوها و اقتصوا اعضاءها

أَلْبَحَارُ - انگ کردن بز -

أَلْبَنَعُ وَالْبَنَعُ و أَلْبَنَعُ و أَلْبَنَعُ بجای سیدن

میوه و فعل یفعل لنبع فیه -

أَلْبَمْنُ و أَلْبَمْنُ - مبارک گرفتن يقال

بینهم فموا من و یمن و یمن علی قوم فموا میمون

و منه حدیث بعضهم فی تفسیر بعض قال ایسا

من یمن فایس و ایسا من یمنی واحد کالتقدير و التقادیر

من اللفیف المخرن

أَلْوَحَى و حی فرستادن و بشتن و سخن

پنهان گفتن و اشارت کردن

أَلْوَحَى - قصد کردن و فرستادن و رفتن -

أَلْوَدِي و أَلْدِيَّةُ - خون بهار دادن أَلْوَدِي

بیرون آمدن و دی و دی و روان گشتن سیل

و دای و دای الفرس و دایا اذا دلی لیبول

او لیضرب -

أَلْوَدِي و أَلْدِيَّةُ - بیرون آمدن آتش از

آتش زدن و فعل یفعل و فعل یفعل لقتان فیه

و آگنده شدن غمرا سخنان و بگردانیدن و بگردانیدن

أَلْوَشِي و أَلْشِيَّةُ - نگار کردن و در چاه

و أَلْشِي - بسیار شدن آتش شایسته غمرا

کردن و لقال و ش کلام ای کذب -

أَلْوَحَى و أَلْوَحَى - پیوستن چیز به چیز

و وصت الارض اذا اتصلت بمتها -

ومن المهموزة	أَوْعِيَّ وَالْعَيْثُ - نكاحاً شتت وأَوْعِيَّ
أَوَّيَّ - وعده كرون وواجب كرون -	كرو آمدن بهو در جراحت و وارستن آنخوان
ومن الأجوف	أَوْقَاءُ - بياكن لگا بهداشتن أَوْقِيَّ -
أَلْجَيْبُ - بریدن و قطع کردن مسافت	تمام و بسیار شدن -
أَلْجَيْبَةُ - به بهر مندر شدن -	أَوْقِيَّ وَأَوْقَايَةُ - لگا بهداشتن و بید سے الی
أَلْزَيْبُ وَالزَيْبَةُ - بکمان افکندن -	المفعولين ووقی الفرس واکان بیا بهاشتی
أَلْسَيْبُ - رفتن آب -	من ورج بجدہ فی حافره و يقال علی ظلمک
أَلْسَيْبُ وَالشَّيْبَةُ - سپید شدن سر	لے الزمہ وارج علیہ -
والتعت منه اشيب علی غیر القیاس و شائب	أَوْوِيَّ - باران دوم آمدن و الماضی فعل -
علی القیاس ایضاً -	أَوْوِيَّ وَأَوْوِيَّ - سست شدن
أَصْدَيْبُ - رسیدن بچیز سے و منه يقال	و لئلا لا یبني یفعل کذا لے لایزال -
صاب السهم القطاس تیر ہر نشانہ آمد -	أَوْعِيَّ وَأَوْعِيَّ - سست و دریدہ شد
أَلْطَيْبُ وَالطَّيْبَةُ وَالطَّيْبِيَّابُ - خوش	و دومی الحائط اذا ضعف و ہستم بالسقوط و
شدن و خوش بو سے شدن وَالطَّيْبُ	و ہت عزالی الساہ ہا سہا و کذلک کل شیء
پاکیزہ شدن -	استرخار باطر -
أَلْعَيْبُ وَالْعَائِبُ وَالْعَائِبَةُ - عیب کردن	ومن الیائی
و الشئ معیب و معیوب ایضاً علی الاصل	یدیت الرجل اصبت یدہ و یدیت عنده والیہ
و بنو تمیم تیمون المفعول من الیاء و معیوب شدن	ید اذا اتخزنت عنده نعمۃ و ایدیت الیہ
أَلْعَيْبُ وَالْعَيْبَةُ وَالْعَيَابُ وَالْعَيْبُوبُ	و عنده ید اقال الاخفش ایدیت عنده والیہ
وَالْعَيْبُوبُ وَالْعَيْبُوبَةُ - غائب شدن	اشترین یدیت الیہ و عنده و اقول الشاعر
و الکلام فی العیبۃ و ما کان من ہذا الباب	یدیت علی ابن حسان بن وہب ہا باسفل نمی
علی ہذا الوزن کا کلام فی العیبۃ الامان	الحلاۃ ید الکریم ہا یملون علی انظیر کیا یملون نقیض
غیر سب و ہا ہا من غائب نیست ہا یملون ہا	علی نقیض -

قلبوا واولى الياء وبل يكون الياء الاولى
بأنه يعلو له واثني عشرين الفعل كما ان باب
يعلو لا يكون فيه القلب الذي كان في باب
سيدر فلما يكون اصله يعلو كما كان اصل
سيدر واثني عشرين اسما صابا -

الْبَيْتُ وَالْبَيْتُوتَةُ شَبَّ كَارِي كَرُون
وَالْبَيْتُوتَةُ شَبَّ كَذَاشْتَن وَفَعْلُ يَفْعُلُ
لَقَّةً فِيهَا يَتَقَالِبُ الْقَوْمُ وَبَتَّ بِهِمْ -
الزَّيْتُ رَوَّغْنَ زَيْتٍ وَرَطَعَامُ كَرُون وَ
الْمَفْعُولُ مَزَيْتٍ وَمَزَيُوتٍ وَكَسَى بِرَوَّغْنَ
زَيْتٍ دَاوَنَ -

الْغَيْثُ - بَارَوَّاشْتَن وَيَفْعُلُ لَقَّةً فِيهِ وَلَمْ كَرُون
الزَّيْتُوتُ - دَرَنُكَ شَدَن وَدَرَنُكَ كَرُون -
الْغَيْثُ وَالْغَيْثُوتُ وَالْمَعَاثُ وَالْمَعَاثَانُ
عَمَّاهِي كَرُون -

الْغَيْثُ - بَارَانِ فَرَسَاوَن وَبَارِيدَن وَ
بَارَانِيدَن وَغَاثُ الْغَيْثُ الْارِضُ اسْمُ
اصحابها في ارض مغيشة ومغيشة -
الْمَيْتُ الْمَوْتُ الْهَيْثُ وَالْهَيْثَانُ -
انكس دَاوَنَ -

الْبَيْتُ وَالْبَيْتَانُ عَطَّاشَتَن تَبَر
مَا كَرَّجَتْ مِنْ كَلَامِهِ شَيْءٌ عَمِيًّا اسْمُ مَا اغْبَسَ اَب
وَشَرِبَتْ مَا وَطَّأَتْهَا عَمَّتْ هِ اسْمُ لَمْ اَرُوْنَه

الْبَيْتُ - مَنَعَتُ كَرُون -
الْبَيْتَانُ - اَنْكَبَتَهُ شَدَن جَنَاقَ وَالْبَيْتُوتَةُ
الْبَيْتُوتَةُ تَقْدِيرُ كَرُون وَيَعْدِي بِاللَّامِ وَبَعِيدَن فَرَن
الزَّيْتُوتُ يُولِي يَانَقَن وَسَمَهُ الْحَدِيثُ لَمْ يَخْرُجْ رَاكِبَهُ
الزَّيْتُوتُ - بَارَاوَن وَدَرَشَدَن مَضَاب -

الْبَيْتُ وَالْبَيْتَانُ وَالْبَيْتَانَةُ وَالْبَيْتَانُ
وَرَزَمِين رَفَقَن - وَالْبَيْتُوتَةُ رَفَقَن بَاب -
الْبَيْتُوتَةُ وَالْبَيْتَانَةُ وَالْبَيْتَانَةُ وَالْبَيْتَانُ
بَابُ كَرُون -

الْبَيْتُوتَةُ - يَتَقَالِبُونَ وَهَلَاكُ شَدَن وَسَرَّكَشَتَ شَدَن
وَرَزَمِين وَيَفْعُلُ لَقَّةً فِي الْجَبِينِ وَرَعَمُ الْخَيْلِ اَنْ
طَلَحَ يَطْلُحُ مِنْ فَعْلٍ يَفْعُلُ بِالْكَسْرِ فِيهَا وَانْ مِنْ دَرَات
الْوَاوُ لِقَوْلِهِمْ طَوَّشَتَهُ -

الْبَيْتُوتَةُ وَالْبَيْتَانُ وَالْفَوْشُ - جَوْشِيدَن
دِيكَ دَوْمِيدَن خُونِ اَزْجَرَا حَتَّ وَفَا حَتَّ
الْفَاوَةُ اَمِي تَسَعَت -

الْبَيْتُوتَةُ - رِيكُ كَرَفَشَن رِيَشَن -
الْبَيْتُوتَةُ عَطَّاشَتَن وَبَسَوَاكُ كَرُون شَفَا حَتَّ
كَرُون دَابَّ بَدَسَتَ اَزْجَاهَ دَرُو لُو كَرُون وَ
كَشَن كَرِيدَن وَرَفَقَن -

الْبَيْتُوتَةُ وَالْبَيْتَانُ وَالْبَيْتَانَةُ وَالْبَيْتَانُ
الْبَاءُ وَالْبَيْتُوتَةُ حَتَّ - بِرَشَدَن -
الْبَيْتُوتَةُ - اَلْوَدَةُ شَدَن وَكَرَانُ وَتَبَرُ كَرُون -

البيك والبيك ودة والبيك - هلاك شدن
 الحكيمة والحكيمة ودة والحكيمة والحكيمة
 والحكيمة والحكيمة والحكيمة - بگشتن
 الزيادة والزيادة والزيادة والزيادة
 افزون کردن وديدن الى المفعولين وافرودن
 التثنية - كج کردن بنا وافرودن آن -
 التثنية - شكار کردن فعل يفعل لغة فيه -
 التثنية - اللطف وخرامیدن وزيادت
 کردن وشدن ومنه الغائرة وفاد المال لفلان
 اسه ثبت -
 التثنية - التثنية - مكر کردن - والتثنية
 الحبس وبيكيد بنفسه - اسی بگو و بها و کلاهما في لغة
 ولباب يدل على معالجة الشيء الشدة -
 التثنية - جنیدن وخرامیدن و مدت الرجل
 احسنت اليه -
 التثنية - جذبانیدن ومنه الحديث يانا لا
 ابي الا تعجبه ومنه الحديث الاخر به يعنون ابي
 اسه هده ثم اهلوه وفي الحديث فلا تميدنه
 الاخرة يعني النية الحسنة يقول لا يكثر ثمنه فيقا
 ما يبيدني كلابك اى ما اكرث له التركيب يدل
 على التحويل والازعاج التثنية عن القاربي
 التثنية - نيك شدن تقول منه خرت يارب
 وغلبه کردن کسی را بهی و بهترین برگزیدن

ومنه استخر الله بخيره لك -
 التثنية - التثنية - والتثنية - والتثنية
 رقتن وكل مسور به من السيرة وهو شاذ
 راندن و سار بهم سيرة حسنة اسه
 طرقة حسنة -
 التثنية - والتثنية - والتثنية - والتثنية
 التثنية - بجهانیدن وپاره کردن -
 التثنية - زيان کردن -
 التثنية - والتثنية - والتثنية - والتثنية
 يدل على خفة الشيء في الموارث ثم يستأذلك
 في غيره وفي كل سرعة -
 التثنية - رمیدن اسب وشدن ودر زمین
 في الحديث بالتحفة والغاية اى الساقطة -
 التثنية - خوار بار آوردن و سود کردن و
 غارهم الله بطريقهم وغيورهم اسه سقايم
 التثنية - خوار بار آوردن -
 التثنية - علم کردن جامه -
 التثنية - نرم راندن -
 التثنية - جور کردن و نقصان کردن -
 التثنية - جدا کردن -
 التثنية - آسختن ومنه حاس الحيس
 اى اتخذه وهو مخرط ليعين واقط -
 التثنية - دم گرفتن مرد و منه حاس العين

والطعام کانه کسده منی فسد -
 الکلیس والکیساک - خرامیدن -
 الکلیس گشتی کردن شتر -
 الکلیس والقیاس - اندازه کردن چیزی
 با چیزی ویدی الی الفعول ثانی بالبار و بطل
 الکلیس والکیساک - زیرک شدن -
 والکیس - بریزر کی غلبه کردن و منه الحدیث
 انما کسک -
 الکلیس والکیساک خرامیدن -
 الکلیس - رفتن -
 الکلیس والکیساک - بر جوش آمدن دیگر
 و موج زدن و ریاب و بر آمدن دل از اندازه
 ریاضت و جاشت نفسه ای داری لنفسه
 الکلیس - بر بریزر نهادن و حال کسی نیکو بکرد
 و هذا علی التثبیه -
 الکلیس - بگشتن تیر و نشانه و سبک شدن
 الکلیس والکیساک والعیساک والعیساک
 والکیساک - زیستن -
 الکلیس - آمیختن سخن و بهانه بر پیشتر
 بیش یا بهر صاحب نصف مافی الضرع فاذا
 با و ترا نسفت فلیس پیش باش الفهم
 تکرار او را چو -
 الکلیس والکیساک والکیساک

والخاص والکیساک - برگردیدن و بیدار شدن
 الکلیس - اندک شدن -
 الکلیساک - روبا به بازی کردن -
 الکلیس - رفتن آب و ما فست اسه اجرت
 الکلیس - بیفتادن و دندان -
 الکلیس - تنها خوردن -
 الکلیس - خایه کردن مرغ و سخت شدن گرا و سبک
 غلبه کردن و درم کردن دست اسب
 و باضت البهی سقطت الیها -
 الکلیس - مثل الکلیس الکلیس والکیساک
 بی ناز شدن زن و انعت حالف و حالفه
 عن الفراء والکیساک - دیدن مانند خون
 از رخت سمره -
 الکلیس والکیساک - کم کردن آب کم کردن
 الکلیس - کلمه شدن بهار آفرینان -
 الکلیس - آشکار شدن خبر و بسیار شدن
 چیزی و قاض المار فیضا و فیوضه ای کثر
 حتی سال علی نفعه الوادی الکلیس -
 الکلیس - بدن و منه فاض الرجل و
 کذلک فاضت نفسه ای خرجت بر وجه
 عن عبیده و الفراء و رای یو یو لغت تمیم و
 قال الامم لایقال فاض الرجل لافاض
 نفسه وانی لایقال فاض لمار و الدمع -

الکلیه - خود و پوست خایم مرغ و گاو و گوسفند
 الکلیه - شکستن آهوان از پسین و غیره
 و کل و جمع علی و جمع فهو یفعل و منه الحديث
 با ضمی نهضه ای کسری فاکسره و جانه با فعل
 آتجیا حکم و در وقت و النعت مخط و مخبوط
 الشیطة - پاک شدن و باطل شدن
 و سوخته شدن و آتجی شتاقن و قوام طست
 آتجی و زو ای لم یبق منها نصیب الا قسم و منه
 الحديث ویشاط لحمه کما یشاط البحر و -

آتجیا ط - برون شتر -
 الکلیه - دود شدن بدل -
 آتجی ط - دود شدن و دود کردن و دود کردن
 در حکم و منه الحديث لو کان عمر میرا ناما کان فیہ
 میط شعرة ای میل شعرة -

الکلیه - بختم آوردن -
 الکلیه - الفیوط و الفیضان - برون فاط
 نفسه می خرجت روحه الا عند ابی عمر و بن العلاء
 فانه قال لا یقال فاطت نفسه لکن یقال فاطت او
 قال بالفاء لا یجوز البتة -

الکلیه - تابستان جای مقام کردن و فاط
 یومنا ای شتر حره -
 الکلیه و الکلیه - فروختن و خریدن و نعت
 مبیع و بیوع -

الکلیه - قی از زمین بیرون آمدن و طماع
 اشی سأل علی وجه الارض -
 الکلیه و الذی یفعل و الذی یفعل و الذی یفعل
 آشکارا شدن -
 الکلیه - بازگشتن و زیاده شدن و رایج
 رایجا انخرق فی قول ملکیت و هو اذا خضع
 منه جانب راع جانب
 اسے انخرق -

الکلیه و الشیوع - فدا شدن کبریا و فدا شدن
 الکلیه و الشیوع و الشیعان و الشیوعه
 آشکارا شدن الشیاع - از پی فراموش شدن شاکم
 السلام کما تقول علیکم السلام و هذا قول رجل
 لا صحابه اذا اراد ان یفارقهم -

الکلیه و الضیاعه و الضیاعه بافتح یا و شدن
 الکلیه و الکلیه - بدل شدن و فعل یفعل لفته
 فیها و النعت لآع و لآع -

الکلیه - گداخته شدن آب و غیره -
 الکلیه - رفتن آب و غیره الکلیه - بدل
 کردن و النعت باع و باع -

الکلیه - شوریدن خون -
 الکلیه و الزیوع و الزیوعان و الزیوعه
 بچپیدن - و الزیوع و گشتن آفتاب و سایه
 دکنه شدن چشم -

الْبَيْقُ - در تنوا	الْبَيْقُ - بگذاشتن طعام و شراب -
يَعْدِي بِالْبَارِدِ	الْحَيْقُ - بیدار کردن -
الْحَيْقُ - اخذ	الْحَيْقُ - مرغزار پریدن -
وَالْحَيْقُ وَ	الْحَيْقُ - بنهره شدن سیم و خرامیدن -
مَعَ التَّحْقِيقِ فِي الْمَشْرِقِ	الْحَيْقُ - شمشیر زدن -
الْحَيْقُ - باد	الْحَيْقُ - تابستان جای مقام کردن -
الْحَيْقُ - معرو	الْحَيْقُ وَالْحَيْقُ - چسپیدن تیراز
الْحَيْقُ - فرا	نشانه و صفاتی صابنا مطرا الصیف هو
الْحَيْقُ - فاکر	فعلنا کفرنا و رُبنا -
الْحَيْقُ وَالْحَيْقُ	الْحَيْقُ - همان شدن -
الْفِرَّةُ اسطوانة	الْحَيْقُ - چسپیدن تیراز نشانه و ضافه
الْحَيْقُ وَالْحَيْقُ	الْحَيْقُ - ای نزل به -
الْحَيْقُ - گشتی	الْحَيْقُ وَالْحَيْقُ وَالْحَيْقُ - آمدن خیال
عَيْقُ و عَيْقُ	در خواب و دوسو منته
الْحَيْقُ - میلا و میلا	الْحَيْقُ - بمرغ فال گرفتن العیف - پرواز
الْحَيْقُ وَالْحَيْقُ	کردن مرغ بر آب یا بر مرور یافت الشجرة
وَلَعْنَةُ قِيلٍ وَقَالَ	غیقاتی ای مالت یکتا و شتال -
الْحَيْقُ وَالْحَيْقُ	الْحَيْقُ وَالْحَيْقُ وَالْحَيْقُ - فرود آمدن
نیم روز خفتن	بلا و مکروه و یعدی بالبار -
نومه و لا یقال ما	الْحَيْقُ - الجمجمة الیوق - در نشین سراب
قال الاز	الْحَيْقُ وَالْحَيْقُ - تنگ شدن و ضاق
الاستراحة نصف	الرجل ای نخل ما عانت المرأة عند زوجها
لم یکن مع ذلک	والاوقات ای لم تلحق قلبه -

مقیلا و وجه الاحتجاج منه ان الجنة لا نوم فيها
القیل - اقاله کردن بی هیچ لطفه قلیله والا کثر
الاقاله و شراب نیمروز خود - ون -

الکیکل - یعنی کما یعدنی الوزن و الکیکل
بیرون ن آمدن آتش از آتش زنده -

الکیکل و المیکلاک و المیکال و المیکل
المیکل که چسپیدن يقال منه مال الشیء و
مال عن الحق و مال علیه فی الظلم -

الهیکل - فرو ریختن -
القیح - به بندگی گرفتن دوستی -

القیح و مة - بدل شدن و بعد می بین -
القیح - پاسه برداشتن و است السما

تدیر و یما من الدیمة عن ابی زید -
القیح و الداء - عیب کردن و العنت

نذیر و مذیوم -
القیح - از جای فراتر شدن و بعد می بنفشیدن

القیح - شمشیر در نیام کردن شمشیر کشیدن
و گریستن بابر تا کجا بارد -

القیح - بیدار کردن و هو متحد -
الطیق - مصدر طامه الشیء علی الخیر اسه جلیه

القیح - آرزو مندر شمشیر کشیدن الفاء یفعل و یفعل
القیح و مة - ابرناک شدن آسمان -

القیح و العطش و حر الجوف -

الهیکم و الهیوم و الهیمان و الهیکام
روی بجای نمی نمودن از عشق و غیره - الهیکام
سخت نشسته شدن و در این ایل مع الحی فقیهم
و فی الارض لا ترعی -

الکیان و التبیان - و هو شایع و هویداشدن
الکین و الکیون و الکیون - جدا شدن - و الکیون

الکیون - بالکسر گام بردن و حان
جیندگی قرب و قته -

الکیون - بالفتح هلاک شدن -
الکیون - و ام و ادن و امه شدن - الکیون

مقهور کردن و خوازشدن و کردن پاداش
کردن و فرمانبرداری گشتن کس الکیون و الکیون

وینداز گشتن و بعد می بالباء و النعت ویند -
الکیون و الکیون - عله کردن گناه بردن

و خواب به چشم وستی برتن -
الکیون - شوریده شدن تن و کل ماعلیک

قدردان بکشت رانگه ان علیک منه الهیسیست
صبح قدرین به یقول احاطه باله الدین و دین بازل

اذا وقع فیما لا یتطیع الخروج منه و لا قبل له به -
الکیون - آراستن -

الکیون - معیوب کردن -
الکیون - گل کردن و مهر کردن نامه بگل و طامه

علی الخیر ای بجله علیه -

الْمُتَّقِينَ سِجِّينَ كَرُونَ وَبِشْشَمِ رَسِيدِن دَر كُنْدَن
الْمُتَّقِينَ - دَوِيدَن آب دَا شَمِ الْفَيَاكَةُ
ویدایی کردن ویدایی بعلی -

الْمُتَّقِينَ - نَزَلُوا شِدْنَ خِزْرِ دَهْن رَا وَاوَدَا شِدْنَ
اِنَّ لِيْذَانَ عَلَى قَلْبِي وَالْمَاضِي فَعْلٌ وَاَبْرَكَ قَتْن
آسمان و تشنه شدن و شعور و پوشش
شدن -

الْمُتَّقِينَ - اَنْهَكَمِي كَرُونَ وَاَبْرَكَ قَتْن -
الْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ - نَزَمَ شِدْنَ -
الْمُتَّقِينَ - دَر وُغَ كَفْتَن -

الْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ - جِرَان شِدْنَ زَعَمَ
الْمُتَّقِينَ اِنْ تَاهَتِيْهِ مِنْ بَابِ فَعْلٍ لِفَعْلٍ وَاَبْرَكَ قَتْن
مِنْ زَوَاتِ الْوَادِ لِقَوْلِهِ تَوَهَّدَ وَالتَّوَهُُّ كَبُرَ
کردن -

الْمُتَّقِينَ - دَر پَرْدِه شِدْنَ -

ومن الناقص

الْمُتَّقِينَ - كَرُونَ كَرُونَ آب دَخَرُ لِفَعْلٍ
يَفْعَلُ مَعْنَى يَدِي شَاوَةً
الْمُتَّقِينَ - دَر مِيَانِ تَوِي بِرَبَالِيدِن -
الْمُتَّقِينَ - بَرَدَا شِتْنِ وَبَرَبِيْتِ اِذَا سَقَتِ
اليه ما يَكْرَهُ -

الْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ اَسِيرَ مَرَقَتْنِ الْكِبَاءِ
خَمْرُ خَرِيدِن تَا زَجَايِ بَجَا - بَرِي -

الْمُتَّقِينَ - دَوْر كَرُونَ -
الْمُتَّقِينَ - خَوَانْدَن وَطَبَا ه عَنْ كَذَا اِي مَرَقَتْنِ
الْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ - بَرَدَا شِتْنِ -

الْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ - خَاكِ پَا شِيدِن -
الْمُتَّقِينَ - مَرَكَبِنِ الْفَنْدَنِ كَاوُ -

الْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ - مَرَدَه رَا سَوَدَن
دَر تَا يَرِ تَوَارِ تَوَا مَغْسَةِ فَيَه وَبَرَبَاهَرَتِ
العرب ما ضَيَعُوا لَوَادَاتِ الْمَيْتِ وَرَحِمَتِ
نَمُودَن ویدایی بِاللَامِ الْوَدَاكَةُ - مَغْنِ
کسی یا دگر قَتْن -

الْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ - مَشْ بَرَدَن اِبْجِرَ
که طبع اِذَا نَا فَا شِدْ -
الْمُتَّقِينَ اَللّٰهُ اَللّٰهُ -

الْمُتَّقِينَ - مَلِ اَز مِيْنِ بِرَبَالِيدِن -
الْمُتَّقِينَ - الْحَوِ -

الْمُتَّقِينَ يَا كَرُونَ - بَشْتَابِ رَقَتْنِ سَتُور -

الْمُتَّقِينَ يَا كَرُونَ وَالْمُتَّقِينَ - دَوِيدِن سَتُور -
الْمُتَّقِينَ - سَنَكِ اِنْدَا خَتْنِ دَا زَوْنِ شِدْنَ
وَاِذَا رَايِ دَر جَايِ اِفْتَادَن وَدَا بَرَبِيْتِ بِالْمَدَاتِ
اِي كَسْرَتِهِ بِالْمَدَاتِ -

الْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ - بَا زَغْرِيدِن وَالْمُتَّقِينَ
کسی را اَغْتَنَ که مَن فَا دَايِ تَوَا دَا مَدِيدِن
اِلَى الْمَقْعُولِ اِثْنِيْ بَحْرَتِ الْحَوِ -

أَجْزَاءُ - بِأَدَاشِ دَاوُدَ وَغَلِبَهُ كَرُونَ كَسْرًا -
بَدَانٍ وَبُكَارُونَ وَجَزَى عَنِ هَذَا الْأَمْرِ أَيْ قَضَى
وَنَابَ وَمِنْهُ لَا تَجْزَى نَفْسُ الْأَجْرِ وَفِي الْحَدِيثِ
الْيُضَا بَجَزَى عَنكَ -

أَجْزَى أَيْ أَجْزَدُ وَأَجْزَى غَلِبَهُ كَرُونَ كَسْرًا
أَجْزَى أَيْ أَجْزَدُ - وَفِي الْحَدِيثِ فَتْرَى مَهْلِكَةً
مَاتَ أَيْ نَزَلَ وَمِنْهُ لَمْ يَرْقَا وَنَزَى وَنَزَلَ وَاحِدٌ
أَكْشَى - أَخْرَاجُ النُّطْفَةِ مِنَ الرَّحِمِ وَالْوَلَدُ مِنَ
الْبَطْنِ -

أَكْشَى - بِعَرَقٍ نَازِدٍ -
أَكْشَى - غَلِبَهُ كَرُونَ تَهْرُسِدِينَ -
أَكْشَى وَالتَّيْمُنَةُ فَتَنَ -
أَكْشَى بِأَيْ فَرَزْدٍ وَجَارٍ بِأَيْ شَدَنَ -
أَكْشَى - نَمِيَّةٌ بَكْشِيدِينَ -

أَكْشَى وَالتَّيْمُنَةُ وَالتَّيْمُنَةُ نَافِرَتَانِ
كَرُونَ وَالتَّيْمُنَةُ حَاصِلٌ فِي الْحَمِّ وَالنَّظْمِ
كَرُونَ أَيْ تَهْرُسِدِينَ -
أَكْشَى حَكْمُ كَرُونَ وَمِنْهُ قَضَى رِبَاكَ بَكَارُونَ
وَأَمْرٌ وَغَيْرُهُ وَمِنْهُ وَتَقْنِينَا إِلَى نَبِيِّ إِسْرَائِيلَ وَتَقْنِينَا
أَيْ دَلَّكَ الْأَمْرَ وَبَكَارُونَ وَمِنْهُ فَتَنَهُمْ مِنْ قَضَى نَجْمَةٍ

وَحَكْمُ كَرُونَ جَزَى وَبَعْدَ أَرْزَ كَرُونَ وَمِنْهُ
تَقْنِينُهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَالْقَضَا الْقَدْرُ وَبَكَارُونَ
وَمِنْهُ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ أَسْرًا

فَكَلَّمَ كَلَامَهُ كَادَ فَرَحَ مِنْهُ وَالتَّكْرِيبُ يَدُلُّ عَلَى الْحُكْمِ
الْقَضَى وَالتَّقَانُ وَنَفَاقُهُ وَقَالَ الْأَزْهَرِيُّ مَرَجَ
الْجَمْعُ إِلَى الْقَطْلِ الْبَشَرِي وَتَمَامُهُ -

أَكْشَى - بِكَزْشَتِينَ جَزَى - أَكْشَى - وَكَارَى
بِكَزْشَتِينَ وَمَضِيَّتْ عَلَى الْأَمْرِ مَضِيًّا شَلَّ مَضِيَّتْ
أَكْشَى - فَرَاوُشِيدِينَ وَهُوَ مَتَدُّ زُنَا رِيكَ شَدَنَ
شَبَّ مَعْطَى مَعْطَى وَغَطِيًّا وَاسْتَلَا شَبَابًا -

أَكْشَى - غَلِبَهُ كَرُونَ كَسْرًا بِرَبْرَفَتِينَ -
أَكْشَى - سَمَّ وَكَشَنِي كَرُونَ وَيَعْدُ سَمَّ عَلَى وَنِيكَمِ
بَارِيدِينَ بَارَانَ وَبَرَشَدَنَ أَبْرُودُ خَاشَمِ
وَبِيَا سِيدِينَ جَرَحَتِ وَيَكُمُ وَرَشَدَنَ أَنْ
وَكَلَّ مَجَاوِزَةَ الْحَدِّ مَضِيًّا -

أَكْشَى وَالتَّيْمُنَةُ بِضَرْمٍ بِلَا فِيهَا وَالتَّيْمُنَةُ
جَسْتَنَ وَيَعْدُ عَلَى الْفِعْلِ أَيْ تَفْعُلُ وَبِالْإِلَامِ
وَهَابِيَّةٌ وَاسْدُ وَالتَّيْمُنَةُ زُنَا كَرُونَ وَفِي
الْحَدِيثِ الْبَنَى لَهَا أَيْ خَافِرَةٌ -

أَكْشَى - بِرَبْرَفَتِينَ حَقِيقَتُ إِلَيْهِ بِالْأَصِيبَةِ بِالنَّفْتِ
أَكْشَى - أَشْكَارًا كَرُونَ نَهَارَهُوا الْفَصِيحُ وَ
تَهْمَانُ كَرُونَ وَضَعِيفٌ وَنَهَارُ وَشِيدِينَ بِرَبْرَفَتِينَ
أَكْشَى - بَالُ بَاكَرُونَ فَتْرَى مَرَجَ وَبَرَدُ شَتَنَ
سَرَابٍ جَزِيرًا وَفَتْةَ الرِّيحِ زَفِيَانًا أَيْ طَرَفَةً
أَكْشَى - وَدَامِيدِينَ -
أَكْشَى وَالتَّيْمُنَةُ - أَسَانِي دَاوُدَ -

الفقير - برتقائون -

آلکافایہ: بندہ کردن میدهد الی المفعولین
و کفاک الشئ ای حسبک۔

آگهی فراموشی و رانده شدن و قی الحیث
مانفی من شکرک اسمی ثمار و نیست کردن -

آبِ قُرْصِدِ لَقِيتُ الشَّمْسَ إِذَا تَطَرَّتْ إِلَيْهِ
وَمِنْ قَبْلِهَا تَقَاهُ بَرَسِدُ الزَّوْجِ حَذَرَ كَرْدِ الزَّوْجِ

پیشرو او باز شد۔

يَتَّقِيهِ يَفْعُ الشَّارِقَ وَاللَّهُ وَهَذَا عَلَى التَّوَهُّمِ
وَالْأَصْلُ اتَّقَاهُ يَتَّقِيهِ وَاللَّهُ فَا تَعْلَمُ

من وقیت الا ان الواد طلتے ہے فار
من وقیت ابدیت تا کہ کما فی التعداد

ثم حذفت التاء الماوية والكائنة بدلًا
من الفاروس سقطت همزة الوصل فبقية

تقی و وزیر تکل ولو کان المحذوف تاراً فقل
لکان یقال تقی یقیقی و اتق علی مثال سقی

لیسے واسق و ہذا حکم تجہ و تسع و تسع
فخذت النار التي هي بدل من الفاء في الوجه

دوسرے حکمتیں لبکون التاء ومصدر
التقی علی وزن السقی علی هذا التاء

بدل من الواو

الرقية - افسون کردن -

الزُّقْمُ وَالزُّقَاعُ۔ ہانگہ کردن کوٹ

السَّقِيَّةُ وَالسَّقَايَةُ أَبُو دَاوُدَ خُورَدَوْنِ رَا

آسقیؔ۔ آب خواستن کسے را و باران
فرستادن واستفا اگر فن و آب در مشک

کردن و در بایکجی سستی بمعنی اسقی فی الارض
والماتشیه علی الصبح عقباً اذا احدث اول

ما يحدث وبعد ذلك ما دام صغيراً
المتقى المتقى المتقى - النقو -

الْبَكَاءُ وَالْجَمَاءُ كَرِيمَتَيْنِ وَقِيلَ بَيْنَهُمَا فَرْقٌ
وَهُوَ أَنَّكَ إِذَا نَدَرْتَ أَرَدْتَ الصَّوْتِ الْكَرِيمَ

يكون مع البكاء وإذا تضرعت أرادت التضرع
وخرجوها بكيتها وكبيت عليه مهنين وغلبه كبرون

کسی نابینا -

الْحِكَايَةُ - قول و فعل کے احکامات و اصول
و حکوت الکلام لغت فیہ و معنی و مانید

انکسیت فی العدونکایہ اذا تکلست فیہم زحمت
الْخَلْی - گیاه درودن سبب الشفاء ہے

تخرج سلاطه وهو الذي يكون فيه الولد -
الصبي - درهاكت افگندن و بعد از بالا

و در آتش آوردن و بریان کردن گوشت
و منہ الحدیث اتی بشاہ مصلحتیہ و بدستگاری

ومنه المصالح وهي الاشتراك -
الطلي - اندودن وواداشتمن وپایه

چهارپای بستن۔

أَلْعَلَّيْ وَالْعَلْيَانُ - جوشیدن آفتاب با رستن ^{باز}

و معانی و غرائب آن بیرون آوردن و شمشیر
بر سر زدن و فی الحدیث من لیلته فالیته است قاطعه
أَلْعَلَّيْ وَالْعَلْيَانُ وَالْعَلَّاءُ - دشمن و دشمن
و فعل یفعل لفته فیه و سینه لفته سکتی أَلْعَلَّيْ
بدو له بازی کردن در بیان کردن گوشت
و پست و غیره -

أَلْعَلَّيْ - برگردان زدن -

أَلْعَلَّيْ وَالْعَلَّاءُ - بازداشتن طعام و شراب
از بیمار و بعد از آن المفعولین - أَلْعَلَّيْ
بگذاشتن أَلْعَلَّيْ وَالْعَلَّاءُ - بگذاشتن
و دشمن از گردن کاری -

أَلْعَلَّاءُ - جنبیدن -

أَلْعَلَّيْ - شافتن و کشیدن ریج گذاشتن
أَلْعَلَّيْ وَالْعَلَّاءُ - تیرانداختن
یقال رمیت عن القوس و علیها و لا یقال بها
الا ان تلقیها من یدک - أَلْعَلَّيْ
افزون شدن و دشنام دادن و رمی الله
کسی می نصرک و صنع کک و ترکیب یدل علی
بنداشتن یقال رمیت الشی من یدی رمیا
ای القیته صحتی السید از امانت و انت تراه
أَلْعَلَّيْ وَالْعَلَّاءُ - شافتن -

أَلْعَلَّيْ - گفت و خاشاک انداختن موج -

أَلْعَلَّيْ - جوشیدن شدن یقال غمی فیه سقت
خانه پوشیدن -

أَلْعَلَّيْ - گواهی پوشیدن -

أَلْعَلَّاءُ - بالیدن و افزون شدن أَلْعَلَّيْ
و أَلْعَلَّاءُ - خبر با سنا و دشمن و فی الخطاب
و الشعر ارتفع و عدل و یفعل بالنم لفته فی الجمع
و نمیت الشی علی الشی رفته علیه و نمیت الشی علی
الی ابیه نیای ای نسبت به الیه و نمیت الیه
فایت حیث لا یراه الرامی فماتت -

أَلْعَلَّيْ وَالْعَلْيَانُ - دویدن آب و نمیت
الماشیه ندمت للرسول -

أَلْعَلَّيْ وَالْعَلْيَانُ - و أَلْعَلَّيْ وَالْعَلْيَانُ
بنا کردن قائل القیته اصل النبیان الکسر
لیکون کالعصیان و انفسیان أَلْعَلَّاءُ - زن
بخوان آوردن و بعد از علی و ابابا و غیره کردن
أَلْعَلَّيْ - دو تا کردن و دواداشتن یقال جاز
ثانیاً من غنا فیه و اگر دانیدن و دوم شدم -
أَلْعَلَّيْ وَالْعَلَّاءُ - بازداشتن باز کردن
أَلْعَلَّيْ - جنایت کردن و شورانگیز شدن -
أَلْعَلَّاءُ وَالْعَلَّاءُ - زنا کردن -

أَلْعَلَّاءُ - بسیار شدن کو دک -

أَلْعَلَّيْ وَالْعَلَّاءُ - خواستن و فی الحدیث
من کل دارینیک ای یقصدک غنیت فلا تان

عائياً اي تصدق وقيل يعنيك يشكك يقال
هذا امر لا ينبغي اسه لا يشغلني منه قوله تركها لا
ينبغي اسه لا يهمل
أَلْقَيْتُ وَأَلْقَيْتُكَ أَلْقَيْتُ وَتَمِيمَتِ الْجَارِيَةِ
لَقِنْتِي قَتِيلَةً شَلَّ الْقَتِيلَةَ -

أَلَكَيْتَا يَكُونُ أَنْ يَكْمُلَ بَشْءٌ وَتَرِيدُ بِهِ غَيْرَهُ وَيَكْمُلُ
بِالْمَاءِ وَبِغَيْرِهِ يَفْعُلُ وَيَفْعَلُ لَمَّةٌ فَيَعْمَلُ
أَلَمْتُ - تَقْدِيرُ كَرُونِ وَأَزِيدُونَ كَرُونِ مَدَنُ

ومن المصنف المقرون

أَلَقَا وَدَا أَلَقَا سَقِيمٌ شَدَنُ يُقَالُ نَوَيْتُ
الْبَصْرَةَ وَبِالْبَصْرِ -

أَلَحَّيْتُ - كَرَدُ كَرُونِ -

أَلَحَّوْا وَأَلَحَّوْا يَةً وَأَلَحَّوْا - خَالِي شَدَنُ
سَرَّاسٍ وَهَيَّادُونَ أَنْ وَخَوْتُ أَلَحَّوْا فَمَضَتْ
أَلَحَّيْتُ وَذَلِكَ إِذَا اسْقَطْتَ وَلَمْ تَهْطُرْ فِي
نُورِهَا وَخَوْتُ الْمَرْأَةِ وَخَوِيْتُ أَيْهَا غُلَاجُهَا
عِنْدَ الْوِلَادَةِ -

أَلَدَّ وَئِي - يَزِيدُونَ فِعْلُ لَمَّةٌ عَنِ الْوَيْسِ -
أَلَدَّ وَآيَةً - رَوَايَتُ كَرُونِ -

أَلَوْتُ - أَبْ كَشِيدٍ مِنْ بَهْرُكِي وَهَوَيْتُ
وَكَيْسِي رَابِعُ شَرِّ بَشَرٍ تَأْزِغُهَا بِنَفْسِهِ وَرَوَيْتُ
عَلَى الْبَلِي وَلا بَلِي إِذَا لَيْتَهُمْ بِالْمَاءِ -

أَلَوْتُ - بَكَرُوا بَشَرًا وَبَعْدِي الْبَلِي بِالْمَاءِ كَرُونِ

أَلَشْتُ - بَهْرِيَانُ كَرُونِ كُوشْتُ -

أَلَصُّوِيٌّ فَخْشُ شَدَنِ -

أَلَصُّوِيَّتُ الْيَهُودُ صَوِيًّا وَصَيًّا - عَنْ أَبِي زَيْدٍ
أَزَاوِيَّتُ الْيَهُودِ وَالْيَهُودُ -

أَلَعِي - أَلَعِي لَمَّةٌ لَمَّةٌ وَدُرُورُ دِيرٍ وَبَزِيرُ بَزِيرٍ
أَلَعِي - بَخَانِيدُ وَوَأَكْرَدَانِيدُ -

أَلَعَا - بَاكُ كَرُونِ سَكَّ كَرُونِ شَقَالُ
أَلَعِي - أَلَعَا أَيْةٌ - بَرَاهُ شَدَنُ وَنَمَلَتُ

لَمَّةٌ عَنْ الْقَتِيلَةِ قَالَ رَأَيْتُ أَحَبُّهُ وَنُومِي شَدَنُ
وَأَلَعِي - الْفَسَادُ عَنْ ابْنِ الْأَعْرَابِيِّ وَبِهَذَا الْقِسْمِ
وَعَمِي أَدَمُ رَبِّهِ نَعُوِيٌّ أَمِي لَمَّةٌ عَلَيْهِ عِلْمُهُ -

أَلَكِي - دَاغُ كَرُونِ تَمِيرُ كَرُونِ كَيْسِي وَكَرُونُ كَرُونِ

أَلَكِي - مَافَقْنُ رَسْنِ وَوَبَالُ جَبَانِيدُ شَرُّ

وَبَحَانِيدُ سَرُورُ دَانِيدُ زَبَانُ وَدَرِيدُ
وَمَنْ يَلُونُ السُّنْتَمُ وَلَوْ يَتَبَعُهُ أَيْ أَثَرُهُ عَلَيْهِ
وَالْمَجْمُوعُ مُتَعَدٍ -

أَلَكِي - وَهَوَاؤُهُ عَنْ أَبِي زَيْدٍ وَالدَّيْكَانُ -

بَدَانَتُ كَرُونِ أَدَمُ تَدَكِي الْكَيْتَانُ - كَيْسُ الْإِلَامِ

أَلَكِي - أَلَعَا أَيْةٌ فَرِيدُ شَدَنُ شَرُّ دَانِي

خَسْتُ بَقْلُ كَرُونِ أَلَكِيَّةٌ وَأَلَكِيَّةٌ أَلَكِيَّةٌ كَرُونِ
وَنَوَاكُ السَّادِي صَبَاكُ شَرُّ وَخَفَاكُ فِي

الْحَدِيثِ وَمِنْ يَزِيدُ الدَّيْكَانُ نَحْمُزُهُ يَقُولُ مَنْ

يَسْعُ لَهَا نَحْبُ مِنْ نَوَيْتُ أَلَشْتُ إِذَا جَدْتُ فِي الْمَلِكِ

الْهَوَى - بفتح الهاء فرود آفتادن از بالا -

و بگذشتن زود و منه الحدیث ثم انطلق بهوی
و فرود آمدن عقاب بر صید و هوت الطعنه
فقت فاه و هوت امه شتم بمعنی سقطت و
هلك و قوله تعالى تهوی الهم امی تسرع و تحط الهم

ومن هموزة

الْأَوْحَى وَالْأَوَّحَى - كسر الهمزة عن ابی زید
و هو شاذ و الاو اربا و می شدن يقال ویت
المیر و اویت و با و می بردن -
الْأَوَّحَى وَالْأَوَّاهُ وَالْمَاوِيَةُ بِجَمْعِ
و یعود باللام -

ومن هموزا الفاء

الْأَذْبُ - همان خواندن -

الْأَشْبُ - ملاست کردن و بیان قومی بهم
آوردن -

الْأَكْتُ - کم کردن و فعل یفعل لفته فی هذا
و منه و ما لیتنا بهم بکسر اللام و منه الحدیث انما لیتنا
علی امیر المؤمنین معناه اتفقنا بذلك لضعف منه
الانقصه و بازو اشتتن و سوگند دادن -

الْأَمْتُ - اندازد کردن -

الْأَلِیْتُ - نالیدن و حسد کردن -

الْأَمْتُ وَ الْأَمْتُ - با هم آمدن و انخلف ایضا
الْأَمْتُ وَ الْأَمْتُ - نالیدن -

الْأَمْتُ - برافرازیش سرزدن -

الْأَمْتُ - مقیم شدن بجای -

الْأَمْتُ وَ الْأَمْتُ - میش زدن و سوزن
دادن و زمان سگ او و هوی الحدیث و گشتن
دادن خر مابین و یا بزرگ لغت فیه -

الْأَمْتُ - نیرومند کردن و منه قرا فازه بالقصر
الْأَمْتُ وَ الْأَمْتُ - اسیر کردن - و الْأَمْتُ
آفریدن و بالان بدوال بستن - الْأَمْتُ
بسته شدن بول و الماضی فعل -

الْأَمْتُ - بازداشتن و شکستن
الْأَمْتُ - بدور آوردن و بی بر سوفا تیر چیدن
الْأَمْتُ - دیدن و افر الرجل ای شغفه آخره
الْأَمْتُ - بر جستن درو دیدن -

الْأَمْتُ - استوار شدن

الْأَمْتُ - قهر کردن و با کسی درشتی کردن -

الْأَمْتُ - بزرگ شدن -

الْأَمْتُ - خیانت کردن و شوریده خسرو

گشتن و الماضی فعل من هذا -

الْأَمْتُ - بضم الهمزة افس گرفتن و یعود
بالباء و یفعل لغت فیه -

الْأَمْتُ - شتر را باض بستن و بهو چل یشد

به رسغ یده الی عضده و با هم آمدن رگ نساو
الماضی من هذا فعل و فعل الارض یجور و شدن

مصدر وقال ابو زيد يهملان مصدره الاين الصيا

ومن الناقص المهموز الفاء

لا اتي ولا اتيته ولا اتيان اتيته قوله لا اتيها

بالقصراى لعلوها وكذا ك ما اتهم بالعدو

بالقصراى ما فعلتم من قولهم اتيت جيلناى ففعلته

الا اذى - متبر شدن شير -

الا اذى - انگين کردن - منج و در برنگه

قالوا يهملان - تارى الى الداه او الفصمت

اليها والفت معها معلقا واحدا -

الا اذى ولا اذى - التفتيخ -

الا كسيه - بنات كرى سيدى - من بهرچ برآن

وفارسيدن ومنه غير ناظرين اناه -

الا اذى وانى - على وزن المعى ولا يهملان

ومن المهموز العين

التفت - نابيدن -

الزأى و التزير - بانگ کردن في فعل

التزير - بانگ کردن بزارى -

ومن المهموز المعتل الفاء

الآب و الآبىه - فرم داشتن -

الآاد - زنده در گور کردن و ختر -

الآاام - ترسانيدن -

الآوال و الآول - پناه گرفتن كسى يا بجايى -

و يعبدى بالى وفي الحديث فلا والى لانيوت

ومن الناقص المهموز العين

القصي - بانگ کردن فرخ و موش و پيل و ك

ومن المهموز اللام

الهناء - عطا دادن - الهناء - بگواريدن

طعام كسى را تقول هنا - الطعام والغاير منها

يفعل ويفعل الماضى فعل الهنا -

ومن الاجوف المهموز اللام

الجوى و الجيئة - آمدن -

القي و القية و القيق - الرجوع بازگشتن

القي - كرون -

الكى و الكيكة - ترسيدن و بدول شدن

التي - خام ماندن گوشت -

الهيكة و الهيى - ساخته شدن كارى را

ومنه قرى قوله تعالى صيرت لك ربهم صيرت

بمعنى تيات -

باب فعل يفعل بفتح العين

فى الماضى والغاير

التعب - آب راندن -

التعب - بنگندن و بر كندن -

التعاب - مزاح گفتن -

التهاب و التهاب - بشدن -

التعب - ترسانيدن و بهر كرون -

التعب - دفع كردن پاره از چيستى

لبسي فراوان و نه ايند على باللام -
 الشَّعْبُ - كشيدن و نيکو خوردن طعام و شراب
 الشَّعْبُ - فراهم آوردن و پراکنده کردن
 و در قوم پراداا شبیه من الاضداد و عند
 الحقيقين لغات مختلفة -
 الشَّعْبُ - بالتسكين شورانگيزان و بعد
 بنفسه و بالباء و طاء -
 الشَّعْبُ و الشَّعْبُ - پراگ کردن و پاره
 الشَّعْبُ - گوشت ارا تنوان و پو سست
 از درخت باز کردن و در شاهراه رفتن يقال
 لحب ايضا اذ امره سر يما مستقيما -
 الشَّعْبُ - لعاب رفتن کردن -
 الشَّعْبُ - برون كشيدن و بدل گروانيدن
 الشَّعْبُ - ضرب من السيرة
 الشَّعْبُ - نارت کردن و بد گفتن کسی را
 و بے پايے گرفتن سگ -
 الشَّعْبُ و الشَّعْبُ - نگاه گرفتن -
 الشَّعْبُ و الشَّعْبُ - در گرفتن و الشَّعْبُ
 نگاه گرفتن و من قول بل تا هم بقتية بتهتم حرا
 شدن و بهت با کسر و بهت بالضم لغتان
 في الاخير و الاصح بهت و منه فبهت الذي
 كفر لانه يقال رجل سهوت و لا يقال باهت -
 و لا بهيت فحصل اربع لغات اعلاما فبهت

و هي قرابة العامة و بهت بالضم اقوى من
 من بهت بالكسرة لان فعل ياتي للمبالغة كفق
 الرجل و شعرا اقوى فقهم و جاد شعره و بهت
 بالفتح يجوز ان يكون لازما كذه اللغات
 الثالث و يجوز ان يكون متعديا و حيث
 يكون فاعله محذوف فاعلى تقدير فبهت الذي
 كفر ابراهيم يعني راحم ان بهت ابراهيم لانه
 لم يحصل له ذلك و جاز ان تقول فبهت
 اذ كفر ابراهيم و انما كانت و منه الارادة كقوله
 اذ اتمتم الى الصلوة فاذا قرأت القرآن فاستغنى
 بالمسبب الذي هو القيام و قرارة من سبب
 الذي هو الارادة فاعرفه -
 الشَّعْبُ - هلاک کردن و از بنج بر کردن
 و پير از گوشت باز کردن -
 الشَّعْبُ - جوه کردن و هوني الحديث
 باو جود الصفت -
 الشَّعْبُ - القشر و في الحديث
 فلعنتمكم يقال لعنت عصاه اذ قشرها -
 الشَّعْبُ - نشان دادن -
 الشَّعْبُ - بالباء و اثير و هيدن -
 الشَّعْبُ - سمره زنده کردن و از خواب
 بيدار کردن و فرستادن و هو متعد الى مفعولين
 يقال بعثه رسول الله يبعثه و بعث الناقة اثريها

الدُّعْتُ - پید آمدن بیاری و الماضی فعل
 التَّعْتُ - شیر خوردن و رعث الرجل اذا
 کثر علیه السؤال حتی یفقد ما عنده -
 الصَّغْتُ - حدیث بهم در آمیختن و دست
 کردن گیاه در برچیدن کوبان -
 الْقَحْتُ - اندک دادن -
 الْكُفْتُ وَاللَّهَاتُ وَاللَّهْنَانُ -
 زبان از دهن بیرون کردن سگ از تنگی
 یا از ناندگی -
 الْكُفْتُ - معیوس کردن و دروهم باز شدن
 و دروهم را آب آغشته کردن در هم آمیختن و این نیز ضرب
 الْكُفْتُ - شکر شکافتن -
 الْكُفْتُ - شاد کردن -
 الْكُفْتُ - پیای درفشیدن برق -
 الْكُفْتُ - خراشیدن -
 الْكُفْتُ - سودن بوسه و همه شب رفتن
 و پیوسته صحبت با و جهت الريح الارض تشرتها -
 الْكُفْتُ وَالشَّحْجُ - بانگ کردن کلاغ
 داشت و فعل لنته فیه -
 الْكُفْتُ - شیشه الانج -
 الْكُفْتُ - مسوزانیدن -
 الْكُفْتُ - جنبانیدن دلو در چاه -
 الْكُفْتُ - جماع کردن -

الْكُفْتُ - بشتاب رفتن -
 الْكُفْتُ الْكُفْتُ الْكُفْتُ الْكُفْتُ - بهوید کردن
 راه در رفتن و ران -
 الْكُفْتُ - بنیداختن و بچوب کردن و بجزا ران
 عن حاله یكلمها و البعیر عن حملة -
 الْكُفْتُ - خرامیدن زن -
 الْكُفْتُ - شگافتن -
 الْكُفْتُ - پدید آمدن صید چنانکه جانب
 چپ را سوی تودار و در عرب آراشوم دانه
 الْكُفْتُ - بروی انگمن -
 الْكُفْتُ - مانده شدن و خشک شدن خاک
 الْكُفْتُ - پست شودیدن -
 الْكُفْتُ - غسته کردن و کسب کردن و طعن
 کردن در کسی -
 الْكُفْتُ - عطا دادن -
 الْكُفْتُ - خوردن شتر سر و خست را -
 الْكُفْتُ وَالْجَمَاحُ - سرکشی کردن اسب
 و گشتی چنانکه میرا فرو نتوان داشت سر باز زدن
 انجیز و جمع اسمع و منه و هم مجنون -
 الْكُفْتُ - بریال زدن -
 الْكُفْتُ - ریر بار گران رفتن -
 الْكُفْتُ - گلو بریدن و شگافتن بنا و خس
 پوشیدن سقف -

الْقَصْدُ وَحْدًا - لِكَرْزِدَن سَتُور -

الْقَصْدُ وَحْدًا - بِيَفْكَندَن وَيَعْدِي بِنَفْسٍ -

وَالْبَاءُ -

الْقَصْدُ وَحْدًا - بِرَشْدَن وَيَقَالُ اطْلُحْ عَنِّي

اَسْ اَوْ حَبْ عَنِّي وَطَفَحْتَ الرِّجْلَ

اِذَا اسْطَعْتَ بِهَا -

الْقَصْدُ وَحْدًا - مَانْدَه كَرْوَن سَتُور ومانده شدن دی

طُحْ بِصَرِّهِ اِلَى الشَّيْءِ اِمَّا ارْتَفَعَ طُحَّى وَطَهَا حَا

وَطَحَ الرَّجْلُ اِبْعَدَنِي الطَّلَبَ -

الْقَصْدُ وَحْدًا - مَشَاوَن و حَكْم كَرْوَن و فَرَاخ شدن

سَر سَوْدَاخ پستان شتر -

الْقَصْدُ وَحْدًا - مِگَرَان كَرْوَن كَار و دَام كَسِي رَا -

الْقَصْدُ وَحْدًا - فَرَاخ كَرْوَن و يَعْدِي بِاللَّامِ -

الْقَصْدُ وَحْدًا - رَسُوَا كَرْوَن و مِنْهُ الْحَدِيثُ فَتَقِي فَقِي

الصَّبْحُ اَسْبَغْ وَهَبْ بِيَاض الصَّبْحِ وَيَرْوِي

بِالْعَادَايِ بَيْنَهُ وَفَضَّحَ الصَّبْحُ اَسْبَغْ بَدَأَ -

الْقَصْدُ وَحْدًا - پِن كَرْوَن -

الْقَصْدُ وَحْدًا - شُكَافَتَن -

الْقَصْدُ وَحْدًا - تَقْوِيَن كَرْوَن - الْقَبْضُ وَالْقَبْضُ

از نیکی دور کردن -

الْقَصْدُ وَحْدًا - آتَش زَوَن و در سب طعن کردن

و آب کشادن از چشم و غر و ده در دقائل

و درخت افتادن و ششم کوفه و شدن

و خور و کفایه برداشتن و در کاسی خَلَل رَاوَرَن

الْقَصْدُ وَحْدًا - خَمْسَه كَرْوَن - الْقَصْدُ وَحْدًا -

بِمَر و شدن سَتُور و ابستنی شتر پدید آمدن

و قرعه بجهه اے استقباله -

الْقَصْدُ وَحْدًا - بُول انداختن سگ و بعد می

بالباء و فعل الفیل لغتیه -

الْقَصْدُ وَحْدًا - وَالْقَصْدُ وَحْدًا - سَر بَارَزَدَن شتر

از آب خوردن -

الْقَصْدُ وَحْدًا - بِدَوَر و آوردن -

الْقَصْدُ وَحْدًا - رِگَام باز کشیدن -

الْقَصْدُ وَحْدًا - خَرَاشِدَن و کار کردن -

الْقَصْدُ وَحْدًا - بِرَت و خانه روتن -

الْقَصْدُ وَحْدًا - سَهْنَان داشتن دشمنی و اعراض کردن

از چیزی و بزرادن و کشج القوم عن المسار

و انکشی تو تفروا عنه -

الْقَصْدُ وَحْدًا - رَوِيَا رَوِي بوسه دادن و یا شیشیدن

الْقَصْدُ وَحْدًا - وَالْقَصْدُ وَحْدًا - كَرْوَن رَوِي

الْقَصْدُ وَحْدًا - الْبَحْ -

الْقَصْدُ وَحْدًا - سِت تَرَم بر چیزه زدن و بر زمین

زدن و بعد می بالباء -

الْقَصْدُ وَحْدًا - سَوَخَتَن و ضربتی سبک زدن -

الْقَصْدُ وَحْدًا - وَالْقَصْدُ وَحْدًا - وَالْقَصْدُ وَحْدًا - مَكْرَسَتَيْنِ الْاَكَم

الْقَصْدُ وَحْدًا - وَالْقَصْدُ وَحْدًا - رَفَشِدَن ستاره و برق -

الْمَكْحُومُ - آب کشیدن از چاه و روز دوبر آمدن
الْمَكْحُومُ - منوون -

الْمَكْحُومُ وَالْمَكْحُومَةُ - بالضم عن السراج مزاج کردن
الْمَكْحُومُ - برون برکت و بریدن شیر کلبه با سر
مسحاشستن نه قبال الجبال آروضا فضل عفا و قدح
الْمَكْحُومَةُ - کبیر المیزین پیچیدن -

الْمَكْحُومُ - نباید شدن قوح اظلالی قعر النبات
از اقلی لون زیره و لون النانة از اقلی و ذهب
و صحت بالشی و صحت به -

الْمَكْحُومُ - عیب کردن -

الْمَكْحُومُ - نمک با نازه و طعام کردن و شوره
دادن چهار پای و شیر دادن کسی را و هذانی
الحديث وفي الحديث كاشاة الملوحة اسے
المی و طه -

الْمَكْحُومُ وَالْمَكْحُومَةُ - بانگ کردن
سک و فعل یقول نعتیه و رباقا و اینج الطبی -
الْمَكْحُومُ وَالْمَكْحُومَةُ - روا شدن حاجت -

الْمَكْحُومُ - فراخ کردن و منه الحديث
فلا تند حیرای لا تفر قیس و لا توسعیه
ومن روعه بالباراراد لا تفتحیه من البدرج
و هو العلانیت -

الْمَكْحُومُ - دور شدن الَمْزُوحُ - آب
کشیدن از چاه -

الْمَكْحُومُ وَالْمَكْحُومَةُ - آب خوردن و بسیری
الْمَكْحُومَةُ وَالْمَكْحُومَةُ - بافع و النصارحیه
و النصارحیه - نصبت کردن بیدی بالام و بنفسه
و بالام اجود و نصبت بصل صفتها من الشمع
الْمَكْحُومُ - بامه و قوس الَمْزُوحُ - سیرنج کردن -
الْمَكْحُومَةُ وَالْمَكْحُومَةُ - آب زدن و تراویدن
مشک و غول -

الْمَكْحُومُ - وَالْمَكْحُومَةُ - بوی خوش و میدان
و النْفَحُ - میدانشن از رنگه یا و سر و جستن
لکد زدن ستور و عطا دادن و النْفَحُ السَّيْفُ - سبیل
الْمَكْحُومُ - مقام کردن و منه الحديث شفتن و

فتنوا اسے رخوار -
الْمَكْحُومُ - وَالْمَكْحُومَةُ - غرق و کبر کردن -
الْمَكْحُومُ - پد کردن سبیل و روانه را -

الْمَكْحُومُ - استوار گشتن و بیج آور شدن -
الْمَكْحُومَةُ - کوفتن و اندک دادن -
الْمَكْحُومُ - الجفع -
الْمَكْحُومُ النَّمْلُ وَالْفَرْخُ و منه قری سخا طویل و افراغنا
الْمَكْحُومَةُ - در آخر ماه شدن و صحت المرأة
در عمارت -

الْمَكْحُومَةُ - ثابت شدن و علم -
الْمَكْحُومُ - سر شستن و فراخ کردن بیدی
در روعه اسپ -

الشعر - فراموشی رسیدن کو مک
وشرح باب البیض شرفاً اذا شق البیضه
الشعر - والشعر - بلند شدن و يقال
شعر بانقه است کبر
الشعر - بر سوراخ گوش زدن و فی الحدیث
الاطلها قبل یوم قلوب لظها و قبل سوره و معصا
الشعر - سرگشتان سومی کف و انگستن
الشعر - نقض کردن بیع و دیگر عمد صا
و از جا بیار و ن بیند فخت عنی ثوبی فی
الشعر - نونق غوره خرم و سرنگستن -
الشعر - رام و مقهور کردن -
الشعر و القحاح - بر چیزی میان بینی دن
الشعر - السانخ و کج بانقه کبر -
الشعر - بر آلودن -
الشعر - روغن و مانند آن بر تن بایدن آرد
سرشته و آنچه بدان مانند بدست مالیدن
و فی الحدیث یخرج معه اے میزج معه -
الشعر - تحویل سوره الی ما هو اقیع منه
و بے طعم گردانیدن -
الشعر - بریدن کشیدن چیزی از چیزی
الشعر - بانهار المیر الشدید و قبل السهل فلان
یخرج فی الباطل ملأ اسی تیر و دنیه و کیش منه
الشعر - منسوخ کردن و نسخه گرفتن از جای

وزائل کردن حکم و هو اصل واحد الا ان مختلف
فی قیاسه فمعه قوم هو للارائه و منه شخت
الشمس انطل اسه از الله و کذا کس شخت
الیرج انا یرجم و نسخ الله الآیه و عند آخرین للثقل
و منه نسخ الكتاب ای نقل فایه الی کتاب آخر -
الشعر - آب از چشمه بر جوشیدن و منه فیها
عدنان نضاختان و بدون آب -
الشعر - بر سر زدن چنانکه دماغ بیرون آید -
الشعر و الخو - افکار کردن و بعدی اے
المفعول الثاني بنفسه و بالبار -
الشعر - کوشیدن و بجاییدن و تجدید و بدت الطعم
اشتهیه و کذا کس اذا کثرت عن الکله و جمد الرجل
جمداً فهو جمود ای لا غر شبد و یونی الحدیث
الشعر - الهدیر الشدید -
الشعر - جزر کردن خرما -
الشعر و الشعور - هاپون شدن و يقال
سعدیونا و الشعور - نیکبختی کردن و اختلفوا
فی ذاقا جازه الزجاج و الازهری و الفارابی
و استدلوا بالقوله تعالی و اما الذین سعدوا بهمهم لیسین
و ابا سیمویه و المحققون من اهل النعمه و قالوا
ان کلام العرب اسعدهم الله و لا یجوز ان یکون
سعدا من السعاده لانه لا یم کالشقاوه
و قال فی هذه القراة انها لثقه حاجبه

عن القیاس او یکون من باب فعل وفعالة
نحو غاض وغضته وکذاک سعد وسعدته قالوا
ولا دلالة لهم فی مسعود لانه لا یجوز ان یکون
مثل اجنه الله فهو مجنون -

الْمُتَّخِذُ وَالْمُتَّخِذَةُ - گرامه افتاد که بزرگوار
الْمُتَّخِذُ - مقهر و گردانیدن -

الْمُتَّخِذَاتُ - دویدن خر -

الْمُتَّخِذُ - چسبیدن از حق و گور را محدود کردن -

الْمُتَّخِذُ - گران کردن با کسی را و گفته
لَمَّا دَفَعَهُ لَذَّيْزِهِ -

الْمُتَّخِذُ - شتافتن و معدن اشیای اجنبیه بستر

الْمُتَّخِذُ - وعیش خوش بر آمدن و پروا نیدن
عیش خوش کس را -

الْمُتَّخِذُ - گسترانیدن -

الْمُتَّخِذُ - خاستن سوخته دشمن -

الْمُتَّخِذُ - تیز کردن -

الْمُتَّخِذُ - بر ران زدن -

الْمُتَّخِذُ - گوش افشردن گفتن -

الْمُتَّخِذُ - پشیمان کردن که بفرمودن پریقال
اے سقط و حاج بالمطر -

الْمُتَّخِذُ - دمه بر افکندن و غلبه کردن فرزندان

شدن نور ماه و بهر الرجل جمع -

الْمُتَّخِذُ - جو شیدن و یک -

الْمُتَّخِذُ - دندان پیشین شکستن و لغز لغزیدن
از اسقطت روضه و فی الحدیث و قد لغزوا
اسی در حاکم فلان تاخره -

الْمُتَّخِذُ - سرگین افکندن خداوند غلبه بر سبع

الْمُتَّخِذُ وَالْمُتَّخِذَةُ - آواز بلند برداشتن

الْمُتَّخِذَةُ - بزرگ داشتن چیز را و چشم دیدار

الْمُتَّخِذُ - چاه پاک کردن تا آب پدید آید و

صافی شود و منه تنی نرمی الله جبره اے عیانا

یکشت ما بینا و بینة و جهر نایبی فلان صومنا سم
علی غره -

الْمُتَّخِذُ وَالْمُتَّخِذَةُ - دور کردن و منه

قراءة اسلمی من کل جانب حور انفتح الدال

الْمُتَّخِذُ - خوار شدن -

الْمُتَّخِذُ - بسپارن و منه الحدیث لا تعذبین

اولاد کن بالذعر و هو ان ترفع کماة المعذور

ترکناز کردن و جنگ و فی الحدیث و هو الخرج

یقال دهر فلان امرؤ اصابه کمروه -

الْمُتَّخِذُ - بالضم یعنی نهادن -

الْمُتَّخِذُ - ترسانیدن -

الْمُتَّخِذُ - خوشیدن و یک و پر شدن

آب جوی و دریا و دراز شدن نبات -

الْمُتَّخِذُ - روشن شدن چراغ و آتش و جز آن

الْمُتَّخِذُ - جادوی کردن و فریفتن و کل لطف

ماخذة روق فوجع السحر لتليل بالطعام والشراب
 الشَّعْرُ - تمثال ذو قوس وجناح الخنجر وسعت اليهم
 في حاجتي سعدواي طفت وسعدت ثم لا يسمعونهم
 بالليل هرتناهم ولم يفتنا وسعد الرجل فهو مسعود
 اذا غرت به السموم -
 الشَّعْرُ - غلبه كردن كس را بشاعری و فعل یفعل
 لغة عن ابن جنی وهو القياس -
 الشَّعْرُ - پای برداشتن سگ از بربولن نما
 شدن شهر از مردم قومی را از جای بیرون کردن
 الشَّعْرُ - تمشیر کشیدن والشَّعْرُ والشَّعْرُ
 آشکار کردن -
 الشَّعْرُ - گرم کردن شیر تا سخته شود -
 والشَّعْرُ - جربش گذاراندن -
 الشَّعْرُ - الذَّحْرُ و یفعل لغة عن القیتی
 الشَّعْرُ - دست یافتن و آشکارا شدن -
 الشَّعْرُ والشَّعْرُ - بر جاس بلند شدن
 فی الحدیث قاطر بن معک من المسلمین یقول
 اخرج بهم الی ظاهر با و ابرز بهم و فی حدیث آخر
 قبل ان تظلم الشمس اے تعلو السطح -
 الشَّعْرُ والشَّعْرُ والشَّعْرُ والشَّعْرُ والشَّعْرُ
 و فعل یفعل لغة فیه -
 الشَّعْرُ والشَّعْرُ - نازیدن و افزون آمدن
 از کسے بخر تقول فاخره فخره فاخره حکم الیورید

افخره انضم على القياس -
 الشَّعْرُ - دهن باز کردن و باز شدن و فی
 الحدیث لغت -
 الشَّعْرُ - بر کردن و سخت و بقیه چیزهای
 الشَّعْرُ والشَّعْرُ - ان یجاء باللیل المرقه ثم
 تحول عنها قبل الفریغ الی الاخری فیزول و هو
 فی الحدیث -
 الشَّعْرُ - غلبه كردن کسی و لغت و الفقه و السالم
 الشَّعْرُ - باز کردن و دور بر آمدن روز -
 الشَّعْرُ - بشتافتن -
 الشَّعْرُ - کاهین کردن الشَّعْرُ - زیر کشیدن
 و شعر فی المار اے سج -
 الشَّعْرُ - شتر کشیدن و بر سینه زدن و دست بستن
 نهادن در نماز و غرت الرجل صرت فی نخره
 الشَّعْرُ - میدیدن خون از گ و یفعل لغة فیه
 الشَّعْرُ - جوشیدن دیگ و هو فی الحدیث -
 الشَّعْرُ - با نك و ن جوی کند آب فتن و جوی
 الشَّعْرُ و الشَّعْرُ - نشاط کردن شتر -
 الشَّعْرُ - دور کردن کس را از خویش شدن -
 الشَّعْرُ والشَّعْرُ ان - جنبیدن و رجعت
 الشَّعْرُ - جستن -
 الشَّعْرُ - الدفع و الضرب و لغة الشیب غاطه
 الشَّعْرُ - کوفتن بها و ن و فاقولیدن -

أَلْتَحَسُّ - جنبانیدن و نتره ای و فعه و ضرب
و منه الحديث لا يتره أسي لا يتره وفي حديث
آخر يتره قيا اسي يتره يقال نتر الرجل اذا
مد من عنقه ونا و بصد ره ليت يتوع اسي ليته
أَلْتَحَسُّ - بگاشتن و بیدار کردن -
أَلْتَحَسُّ - الهلاك و اصله الكلب و هو
منه الاتعاش و الاهلاك عند قوم و تحس بكسر
العين بمعنى يك لقة عند بعضهم و رد اكثرهم
هنا و قالوا لو كان كذلك لجاز في مصدره التحس
ينفع العين فيدل عليه قول الاعشى فالتعسل ذني لها
من ان تقول لها -

أَلْتَحَسُّ - تباہ کردن میان قومی و او خالی
الیدین بین جلدۃ الشاة و صفاتها تسلخا و جرح
الحديث وفي حديث آخر حق على الناس ان يخسوا
الصفوف بالحدود الخا و اسي لا يخلو ما -
أَلْتَحَسُّ - الطعن و قد كيتي به عن الجمار
و عنست المتاع حشوته -

أَلْتَحَسُّ - لیزیدن و نرم رفتن از ماند گے
و جسر ان أَلْتَحَسُّ ان جنبیدن سر از پیری
وفي الحديث رخصه الله ملا اسي اكثر له و بارک
له فيه و كانوا قلیلا فرغهم الله اسی کثرهم و اتاهم
و کذاک هو فی الحسب و غیره -

أَلْتَحَسُّ - تافتن رسن -

أَلْتَحَسُّ - مالیدن او بزم و جزا آن -
أَلْتَحَسُّ - تنگ کردن سوراخ بگرو بچوب -
أَلْتَحَسُّ - گزیدن مار و بدندان پیشین از نیک
أَلْتَحَسُّ - اندک باریدن -

أَلْتَحَسُّ - آرزو مند گشتن و بیدار پایی
وفي الحديث بل بهشت الیک ای بل قبل الیک
أَلْتَحَسُّ - خراشیدن -
أَلْتَحَسُّ - آغاز کردن گزشتن -
أَلْتَحَسُّ و أَلْتَحَسُّ - الافحاش -
أَلْتَحَسُّ - سوزا نیدن و خراشیدن -
الحديث من شعیر نقتشه -

أَلْتَحَسُّ - القشر -
أَلْتَحَسُّ - برداشتن -
أَلْتَحَسُّ - النمس و يفعل نمة فيه -
أَلْتَحَسُّ - بالبا و چشم بر کردن -
أَلْتَحَسُّ - پای انداختن گو سپند و جزا آن
در وقت کشتن -

أَلْتَحَسُّ - الاضطراب و هو فی الحديث -
أَلْتَحَسُّ - نیک نشستن و در بهشت بخردی بگه
أَلْتَحَسُّ - از جای بجای شدن چشم پهن
باز ماندن و شخص اسی ارتفع -

أَلْتَحَسُّ - نیک واپز و صیدن و بیدار پایی -
و شخص را سه و اطلاق وسطه و ترک مثل انما یحس

نظا و هو فی الحدیث -

لَفَحَصٌ - بر جاب بگشتن -

لَحَصٌ - پاک کردن ز رو جز آن و نیک دیدن

بش الحص ایضا -

الْحَوْضُ - باطل شدن محبت -

الْحَصْلُ - باغزیدن پای و بگشتن آفتاب

میان آسمان -

الرَّحْضُ - جاشستن غرض الموم اذا خذله الرضا

الْقَحْضُ - خم دادن چوب -

الْمَحْضُ - دوستی و پره کردن و شربت پنهان دادن

الْمَحْضُ - گوشت از استخوان باز کردن و تیر

و تنگ کردن سنان -

الْبَهْضُ وَالْمَهْضُ - بر خاستن - وَالْمَهْضُ

بال باز کردن مرغ از مهر پریدن و برابر شدن بت

الْمَحْطُ وَالْمَحْطُ - گشتن زود و منه الیش

نسطط صای ذبحو صا ذبحا سه یعا -

الْمَحْطُ وَالْمَحْطُ - دور شدن و فی الحدیث

یشط الثمن اسه یلغ به تصی القیمه و فیل

یجمع ثمنه و روی شیعه الثمن و معنا یا واحد -

الْمَحْطُ - فرا جایی افشردن -

الْمَحْطُ - باز ایستادن باران و فعل لغه فیه

وقط القوم قحطاً اذا اصابهم الجذب -

الْمَحْطُ - آب زدن بر در سرای و هو فی الحدیث

لحطه سهمهم و بعین اصابه -

الْلَغْطُ وَالْلَغِطُ وَالْلَغَاطُ شنب کردن

الْمَحْطُ - کشیدن روده از شکم و برون کردن

تیر و سحاط از بینی بگشیدن -

الْمَحْطُ - موبه بر کردن -

الْمَحْطُ - کشیدن کمان و آنچه بدان ماند -

الْمَحْطُ - بینی پاک کردن -

الْمَحْطُ - گران کردن بار مردم را -

الْمَحْطُ - چشم پریدن خزیدن -

الْمَحْطُ - گوشه چشم نگریستن و بعدی بنفسه بانی

الْمَحْطُ وَالْمَحْطُ - قیام الذکر -

الْمَحْطُ - هلاک کردن و منه هلاک باخ نفسک

الْمَحْطُ - بالخاء الاقرار بالحق و انخضوع له

و فی الحدیث یخج الارض نقاء اكلها

تقول استخرج ما فیها من الكنوز و اموال الكوا

الْمَحْطُ - الجمع فیما قبل -

الْمَحْطُ - بریدن گوشت و شکافتن جراحات

الْمَحْطُ وَالْمَحْطُ - سیراب شدن رجا قالوا

لشعت من فلان افا سمعت منه و هو علی التشبیه

بقی الرجل اسی بکلام قبیح او بهتان لغتهم

باقیه اسی اصابتهم و ایهیه -

الْمَحْطُ - سر زش کردن پیاپی زدن شمشیر

الْمَحْطُ - ز کردن و نیک بستن -

الْمَلْعُ وَالْمَلْعُ - روز و روز بر آمدن ثلث
الرجل لى زك -
الْمَلْعُ - سر کوفتن -
الْمَلْعُ - ورزدان کردن و بریدن گوش
و لب و بینی و دست -
الْمَلْعُ - واداشتن ستور بے علف
و در زندان کردن -
الْمَلْعُ - قطع الواوی عرضاً و جمع الی المال
جزئیة لى قطع له منه قطعة -
الْمَلْعُ - روسه برهنه کردن -
الْمَلْعُ - جامه بیرون کشیدن -
الْمَلْعُ - گرد کردن -
الْمَلْعُ - پنهان کردن الْمَلْعُ - التمام
الْمَلْعُ - در تاریکی شب راه بری کردن
الْمَلْعُ وَالْمَلْعُ - عن الی زید فیقن
یقال خدعت نفسه و معناه عن نفسه و قبل
لما دقله معنی تخونته نفسه انما تعقته نفسه بعد
الے مفعولین و هذا القول از بهب فی
الصنعة و علی کلا الوجهین یقال قوله تعالی
و ما یخدعون الانفسهم بضم الیاء و فتح الدال
الْمَلْعُ - بازار کا سرزدن و در سرخ
شدن سو سار و خشک شدن و بان و خواب
در چشم آویختن -

الْمَلْعُ - چیدن گوشت و جزآن -
الْمَلْعُ - شکافتن -
الْمَلْعُ - واپس ایستادن من و اسمیت خزنه
الْمَلْعُ - فروتنی نمودن و خشن بصره
غضه و خشعت الارض بیست و لم تمطر
و منه انک تری الارض خاشعة -
الْمَلْعُ وَالْمَلْعُ - و هو فی الحديث
الْمَلْعُ و مضع النعم مال للغبی و منه الحديث
خصنا بیننا مدینا لى لینا خضع الرجل فمفعلاً
لے دبره فسقط من جوع و غیره -
الْمَلْعُ - نعل و جامه بیرون کشیدن خلعت
دادن و هذا یعد می بعلی الْمَلْعُ -
بالضم و افروختن زن بکامین -
الْمَلْعُ - داس بیاوردن خوشه و
خلع الی عزل -
الْمَلْعُ وَالْمَلْعُ وَالْمَلْعُ - لنگ و رقتن
الْمَلْعُ - الخضوع - و الذل -
الْمَلْعُ وَالْمَلْعُ - پسندیدن - و الذل -
نشواری بر آوردن و فی الحديث تدس اے
تعلی الجنبیل -
الْمَلْعُ - فراوان و سپوختن و بازگشتن بپسند
الْمَلْعُ وَالْمَلْعُ - دفع کردن و فوت
الشاة اذا ضرعت علی راس الولد -

الذکاء - هو ما يخذ الخيل والملايل في صدورها
الذکاء - زبان اندوهن بیرون کردن
و بیرون آمدن آن -

الذکاء - رفقتن اشک و فعل فعلاً انفت
الذکاء - بر شنجیودن و غلبه کردن فی
الوجع چهار کردن و چهار یک مال بستن
ومنه الحديث الم اجملك تربع و چهار تو کردن
و بجای باز ایستادن و سنگ افراشتن
ومنه الحديث یربعون حجر آ و چهارم روز یک
آمدن شتر و بار کسی غیر ستور نه سادون
و و ایستادن و متع اربع علی نفسک است
ارفق بنفسک و گفت و شب چهارم آمدن
و قد ربع الرجل لقال رجعت علیه الجمی و بعث
الارض انما اصحابها سطر الربیع -

الذکاء - چهار کردن - الذکاء و الذکاء
الاکل بشیر -

الذکاء - بیای کردن به عطش و زعفران و
جز آن و باز کردن از کاری و ریح الرجل
تبش باز شد -

الذکاء - غیب السنان کله فی المطعون
الذکاء - برداشتن و نیک رفتن شتر و نیک
راندن می و ذکاء یک شمش و منه و قدش مرزوقه ای
مهره لهم و منه ایضا رفعتهم - ای سلطان

رفعتهم بسلطان برداشتم ویرا و الرفع و فی
الاعراب کالفهم فی البناء عند النحویین -
الذکاء - پاره و رجه و دادن و چهار کردن
الذکاء - الانحاء و منه رکوع الصلوة
الذکاء - جنبیدن از خشم -
الذکاء - کشتن کردن و رویانیدن
و من نه انتم تزرعون -

الذکاء - شدة ضرب الحمار -
الذکاء و الذکاء - ویر رفتن -
الذکاء - هفت کردن و هفت یک بستن
و قد کفین کسی را و هفت تو کردن و سبع الذکاء
الغتم لے فرسها و سبعت البقرة اذا اكل
السبع ولد -

الذکاء - بانگ کردن قمری و بزان و
سمن گفتن بیس و فی الحديث اذا سبعت ذکاء
الذکاء - اراد سک ذکاء المسک
الذکاء - و میدان بوسی و صبح و بستان کرد
الذکاء - گرفتن و منه لنسفن بالناس صيته
و سوزانیدن آتش و سوز و بال زدن مرغ
الذکاء - بانگ کردن غرو و فی القال اورد
این و سبغ ای این و سب -

الذکاء - سر شکستن -
الذکاء - نهادن و نهادن و پدید آمدن

و شگافتن و نیزه سوی کسی راست کردن
و شربت الاله اب اذا سلمته و شرع المنزل
اذا كان علی ارضی نافذ

الشروع - ودر کاره شدن -
 الشروع - ودر کاره شدن -
 الشروع - ودر کاره شدن -
 الشروع - ودر کاره شدن -

الشفعة - جفت کردن و شفتن الناقصة
شفعا اذا كانت متباعدة وفي البطن اخر
وهو في الحديث الشفاعة - غير مثل كرون
الشفعة - لا يدين بهما -

الکتاب فی التفسیر و التبیان
شعرت فلانا ای استیعاب و تیسرے

الصدقة - آب بمان وواگشت فرستادن
از انا و راه نمودن کسی گشت و بشارت کردن
سوی کسی در حال غیبت و هدایتی به او بدین
الصدقة - آشکار کردن و منه فاصح
بمان و در شگافش بمان بریدن با گردانیدن
و بدو فرصت کردن گویند.

الْقَصْدُ وَهُوَ حَيْثُ يَدُلُّ عَلَى الْفَرَجِ الشَّيْ
الْقَصْرُ - التَّيْم - وَالْقَصْرُ - الْقَيْس -
وَالْقَصْرُ - بَيْتُكَ -

الصَّفْعُ - سببی زدن کلمه مولده -
الصَّفْعُ - بر میان سر زدن و بانگ کردن
خرد و صفت الارض فر آمدن بر کوزین
لے الصقیع و صفتها الصاقعة لثمة فیہ -

اَلصَّنْعَةُ بِالْفَمِ نِكُونُ كِرُونُ وَلَقَوْلُ صَنِيعِ
الْبِيَمْرِ مَعْرُوفًا اَلصَّنْعَةُ وَالصَّنْعَةُ نِكُونُ تَهْدِ
كِرُونُ وَصَنِيعًا قَبِيحًا اَلْاَصْلُ -

والضمير الى الضيق او العناء
وذا قيل والابل ضياء عما في السيرة عند الاعمال
ان يكون بها فله الضيق وضيقنا الطريق
ضيقا الى جملتنا من قسما -

الْمُحْتَجِرُ وَالصَّيْغَةُ - بَلْوِزْ مِينْ نَادِرْ
الْمُحْتَجِرُ - حَسْبِيْنْ وَبِدَىْ بَعْلَىْ -

الطَّبْعُ - شمس و درم زون و مهر گردن و
سیری گردن و التَّكْسِيبُ يدل على نهاية
یعنی الیها الشَّیْءُ حتی یختم عند ما و یقاس
عنه هذا الطَّبْعُ الانسان و طبیعته و طباعه
سجسته التي جبل عليها -

النظم بالفخ نكيدن شتر در سقار و
ظلمت الارض با اهلای ضاقت بهم من گشته
الفخم بدر آوردن و مصیبت رسانیدن
و اندر گیسو گردانیدن

الغرض بر نه چهری شدن و غلبه کردن

بِجَالٍ وَجَزَائِنٍ وَفَرَعَتِ بَيْنَهُمَا حِجْرَتٌ وَ
كَفَفَتْ وَفَرَعَتْ رَأْسَهُ بِالْعَصَا أَيْ طَلُوتَ
أَلْقَوْهُ - بگوهر بر شدن -

أَلْقَوْهُ - افشردن رطب تا پوست باز شود
وَفِي الْحَدِيثِ نَهَى عَنْ فَيْصِيعِ الرُّطْبَةِ -
أَلْقَوْهُ - شگافتن -

أَلْقَوْهُ وَالْقَبَاغُ - با ننگ کردن فوک -
أَلْقَوْهُ - سر در خاک ریختن
وَسَرَدَ بَجَاهِهِ كَشِيرَانَ أَدَمِيٍّ وَدَمَهُ بَرَقَانًا
وَبَشَرَنَ وَرَمِينَ -

أَلْقَوْهُ - لگام باز کشیدن اسب و منه
الْحَدِيثُ لَا يَقْدَحُ الْفَهَامُ لَا يَضْرِبُ الْفَهْمُ
وَرَوَى بِالرَّارِ أَيْضًا وَمَعْنَاهُ أَنَّهُ كَفُو كَرِيمٍ
لَا مَرْدَلَهُ وَبَارِزًا شَتْنُ كَسْرٍ رَأْسُ كَسَى -
أَلْقَوْهُ - نافرجام گفتن -

أَلْقَوْهُ - کوفتن و منه الْحَدِيثُ قَرَعَ رَأْسَهُ
أَيْ ضَرَبَهُ بِسُوطِهِ وَفَرَعَهُ بِرَدْنٍ وَجَعَلَهُ شَرَابًا
كَهَرَاتَا بَاشِدًا شَامِدِينَ وَفَرَعَتْ رَأْسَهُ شَلَّ
زَعَتْ رَأْسَهُ وَفَرَعَتْ قَوَائِمَ الدِّمْعَةِ
أَصَابَتُهُمْ شَدِيدَةً - وَالْقَرَاغُ وَالْقَرَاغُ
كَشَنِي كَرْدَنَ شَتْرَ الْقَرَاغُ - شتافتن -
أَلْقَوْهُ - وایردن با وایردن او وایردن
عَمَّ وَا بَرَّ كَشَنِي كَرْدَنَ قَوْمَ -

أَلْقَوْهُ - تشنگی نشان دادن و آب بگاو فرو بردن
وَكَسَى رَأْسَهُ وَخَوَّرَ دَأَشَتْنِ وَزَرَمَ خَائِدِنَ
شَتْرَ شَتْنِ رَأْسَهُ وَكَتَلَ الْقَمْلَةَ وَفِي الْحَدِيثِ أَنَّهُ
خَطَبَهُمْ عَلَى رَأْسِهِ وَأَنَّهُمَا لَتَقْصَعُ بِجَسَرَتِهِمَا
قِيلَ رَدُّهَا إِلَى جَوْهَرٍ وَقِيلَ خَرَجَتْهَا فَلَمَّا سَتَ
فَأَمَّا وَقِيلَ شَتْرَ مَضْنَاهَا وَضَمَّتْ بَعْضُ
أَسَانِمَا إِلَى بَعْضٍ مَا خَوْضُ مَنْ قَصَعَ الْقَمْلَةَ
أَلْقَوْهُ قَهْرُ كَرْدَنٍ وَبِذَلِكَ سَمِيَتْ شَاعَتُ
أَلْقَوْهُ - بریدن - أَلْقَوْهُ - رجم کردن
أَلْقَوْهُ - عبره کردن آب - أَلْقَوْهُ
وَأَلْقَوْهُ - بریده شدن آبها و از سر و سر
بگرم سیر شدن مرغان و قطع بفلان فرس
مقطع به - و از مانده شد از سفر بعد از
وَفِي الْحَدِيثِ أَقْطَعُوا سَانَةَ أَيْ أَرْضَهُ حَتَّى
لَيْسَتْ وَقَوْلُهُ تَعَالَى ثُمَّ لِيَقْطَعَنَّ فَلَظٌّ لَوْ
لَيْخَتَنِي لَأَنَّ الْخَتَنَ يَدُ السَّبَبِ إِلَى السَّقْفِ
ثُمَّ يَقْطَعُ نَفْسَهُ مِنَ الْأَرْضِ حَتَّى يَخْتَنِقَ يُقَالُ لَهُ
قَطَعَ الرَّجُلُ بِحِيلٍ أَيْ اخْتَنَقَ بِهِ -

أَلْقَوْهُ - برکندن
أَلْقَوْهُ - خوار کردن و بتمیزه کردن و قطع در
سر جاس نهادن -
أَلْقَوْهُ - سوال کردن و النعت قانع و تنجیع
و قد يكون بمعنى القناعة عند بعضهم و قد فتى لما شئت

الْمَشْقُوعُ - بر آمدن بانگ شتر کشتن از بهر
مهرانی و فقیه کردن - وَالْمَشْقُوعُ - وَالْمَشْقُوعُ
سیراب کردن - وَالْمَشْقُوعُ - سیراب شدن
و گرد آمدن آب در کنه یقال نقعت بالسا
ومن الماء ای رویت و نقعت بما قلت
ای ای سکت نفسی الیه نکهه فقه الی حدیثه
عن الامام العجله -

الْمَشْقُوعُ - سته کردن -
الْمَشْقُوعُ - وَالْمَشْقُوعُ - گردون بازیدن
چهار پای در رفتن -

الْمَشْقُوعُ - وَالْمَشْقُوعُ - غفرتی بپوش -
الْمَشْقُوعُ - وَالْمَشْقُوعُ - شایان -
الْمَشْقُوعُ - اقبال الرجل بهر و علی اشی
لا یقلع عنه -

الْمَشْقُوعُ - پیارا میدان -
الْمَشْقُوعُ - وَالْمَشْقُوعُ - وَالْمَشْقُوعُ -
فرو و دیدن اشک و فعل لغت فیه -

الْمَشْقُوعُ - پیش از زدن و فعل لغت فیه -
الْمَشْقُوعُ - سرنگ شدن -

الْمَشْقُوعُ - سرگرفتن و جامه سبز رنگ کردن
الْمَشْقُوعُ - نحو اگر گردن و سر شکستن چنانکه
بغیر زدن و باطل کردن -

الْمَشْقُوعُ - الشُّوْعُ - تمام دندان شدن

چهار پای که زنگنه دارد صد غت الرجل
اذا نازبت بصدنک صدغه فی المشی صدغه
عن الشیء کففته عنه و ما یصدغ فیه من
ضیفه ای ما یقتل -

الْمَشْقُوعُ - الْفَدَا - چیزی میان فتنی شکستن
الْمَشْقُوعُ - زدن بتازیانه و کل شیء علامت شیا
و غطاء فقه فقه -

الْمَشْقُوعُ - وَالْمَشْقُوعُ - گردیدن کردم -
الْمَشْقُوعُ - وَالْمَشْقُوعُ - آشکارا شدن و القیض
و یفعل یفعل و الماضی فعل فی الجمع و شیخ
الرجل اذا لم یکن فی ارث الشعر ثم قال اجاد
و منه سبی النوانج من الشعر -

الْمَشْقُوعُ - سرنگشتن فر کسی زدن و طلعن
بالرُّح و بالکلام ایضا -

الْمَشْقُوعُ - اندیم انگندن قومی زدن بکلمه طلعن
الْمَشْقُوعُ - هر بر نان زدن و فر کسی تو دیدن
و دست بسوزن بکندن -

الْمَشْقُوعُ - الشُّبِق - عند الشوق خسته یکار
میخیزد به افشای - الشُّوْعُ - بالضم السعوط و

الوجود ایضا و الماضی شغ و قال اللیث
نشئت الصبی و منه الحدیث فاذا هو یشتغ
و می میخیزد بقیه من الشُّوْعُ -

الْمَشْقُوعُ - گیاه خوردن چهار پای -

الهدية من خشن

الْجَعْفُ - پرکندن و بقیکندن -

الزَّحَفُ - خزیدن و فراغت شدن بانبوهی

وزحف في المشي اعيا

الزَّعْفُ - برجاسے گیشتمس - الزَّعْفُ

افزودن کار به محسن۔

الشفوف - سترتون و فربہ الہیت

گویند و در میان کردن شصت الفلام ادا

خروج براسه قروح شعلف العشب شعلف الحرق

وَقُلِّبَ وَيُقَالُ امْرُؤٌ مُشْتَبَعٌ فَلَان

بکند از شیشه گزوانید و بر او شصت البسمه

بالقطران المشقة

الشفقة - رسد دوستی لغات دل -

الفحمت - برای این که دندان شرب جمیع مافی الاثنا

الْحَقُّ - چرکندت اور اصل داشتگان

مافی السلاسل -

الحکم - امان بر کس افگندن با عمارت موفیقین

لَا تَخَفْ - فُتِحَتْ زُيُونُ -

الشیخ محمد بن عبد الوہاب

آبِ حَقِّ شُكَا فُتُونِ دَاشْتِ كَشْتَمِ

الْكَافِرُ - وَدِيكَرُونِ وَوَحَقَّتِ الرَّحْمَةُ

بالماء وقلقه تقطع -

الذي عني باليهو والتنفير وعيط المائل -

الغوص حتى تلمسه من جوابه ودع الطريق اى

کثر علیہ الوطنی ووعقۃ الدواب اثرت فیہ۔

اللَّهُ هُوَ شَكْسُونِ وَپَارِہِ کَرُون۔

الْوَحَقُّ مَرْمَانِيدَنْ وَشَوْرِكِرْدَنْ طَعَام

وہاں تک کہ وہ دن وندھ ایدھنی بالباہ۔

الزُّهْوِيُّ - برآمدن جان و فیل لقمه

عند بعضم را گنده شدن استخوان و از

پیش کشیدن و نیست شدت باطل و تنبیہ

الشمس ای جاوز الحد.

السوق - سودن - سقما

الفَتْحُ بِرَايَاجِي سَرْمَدِي دِل سَوِي دِل

اللَّهُمَّ سَخِّتْ سَيْبِي سَيِّئَةً

آلحق بکاهیدن نیست بکردن صفت الحرام

اللَّهُ عَمَلُكَ - بِالْبَرِّ -

الذُّكُلُ - يسودون -

اللَّهُ حَكِيمٌ - وورشدن وماندوشدن فی آثار

الشيخ محمد بن سعود وسيدنا زكي بن عبد الله

وفاک از عین بیرون باور

الْمُحْكَمُ - مستنزه كرون -

الملك - السطان والى و بما قالوا اسكن

الایم اے ولکتہ۔

المفت - یوشین جانماکن

مسائل الفقهیہ کے رد و رد فخریوں و رد شریعت

الْكَمْهْلُ وَالْكَمْهْلَةُ وَالْكَمْهْلُوكُ - نزار کردن
بیماری و فعل نته و مبالغه کردن و عقوبت
و منه الحديث انكمو الاعقاب عى بالغوانى غسلها
و تمطيطها فى الوضوء و البها بديل على البالغ فى
حقونه و اذى -

الْكَبْعَلُ وَالْبَعُولَةُ - شوهری کردن و فی
الحديث فمن بعل عليك امرکم ای الی -
الْكَبْلُ - نفرین کردن و بطله خلیه و اراده
الْكَبْلُ - بگفتن -

الْكَبْعَلُ وَالْكَبْعَلُ - کردن و بهو مثل الاتخاف
فی التعدیه و له احوال بمعنى للتصیر كقولهم اجعلنا
قرباناً عربیاً و معنى الاجاب كقولهم و ما جعلنا القبله
و معنى الحكم و القول التسمیه كقولهم و جعلوا الملائكه
و معنى التحق كقولهم جعل نظامات و النور و یاتی
ایضاً صله لما بعده نحو جعل یفعل كذا مشل
طفق و اشتبا كل منها صله لما بعده من الفعل
الْدَجْلُ - و دپایاب که سرش تنگ بود
و بن فروغ شدن و منه الحديث لا تتعلی لا تهراب

و هو انب چاه کشدن و منه الحديث و ادخل فی
الکسری صرّفه جانب النجا کالذی یصیر الذیل
الْدَمْلُ - مشغول شدن و یعدی بمن -
الْكَرْحَلُ وَالْكَرْحَلَةُ - پالان شتر بر بستن -
و الْوَحْلُ وَالْوَحْلَةُ و الْتَرْحَالُ - باراز

منزل و اثن و رحلت له نفسی اذا صبرت على
ازاه و فی الحديث لا رجلكم یستغنی عی لا علونک
الْرَحْلُ - شیر خوردن بز غاله -
الْرَحْلُ وَالْمَرْحَلُ - دور شدن -
الْرَحْلُ - الرغل عن القار لی و صینه دادن
مخ بچه را بمنقار -

الْرَحْلُ - بتان یا نه ندون و سودون و زود نقد
کردن سیم و پوست باز کردن از چیزه و
رختن باران دیک تو تافتن -
الْرَحْلُ - مشغول کردن -
الْرَحْلُ - گردیدن اندک اندک دادن
و تنگ اندک شدن شرباب -

الْرَحْلُ - بر سپردن -
الْرَحْلُ وَالْكَمْهْلَةُ - گشن فرا گذاشتن و بیان
اشتران و الْفَعْلُ - پی کردن شتر بشمشیر -
الْفَعْلُ وَالْفَعَالُ - کلاهها بافتح کردن -
الْفَعْلُ - خشک شدن و فعل فعلاً و فعلاً
ایضاً لغته و الفتح اجمود -

الْفَعْلُ - بگفتن کسی را و ناسپاسی کردن
الْمَعْلُ - کرد و سعایت کردن و یعدی بالبار
الْمَعْلُ - برودن و زود رفتن و عمل الحمار
اسه خصاه -

الْمَعْلُ - کسی را بگفتن نزدیک کسی یعدی بالبار

الْحَمْلُ - بالضم وادون - الْحَمْلَةُ - كامين
 فرادون بخوش منشی - الْحَمْلُ - سخن کسی
 با کسی اضافت کردن و بعدی الی المفعولین -
 الْحَمْلُ - گذاشته شدن تن و فعل فعولا لفته
 و انفتح افصح -
 الْحَمْلُ - تعلیل در پای کردن -
 الْحَمْلُ - النزع -
 الْحَمْلُ وَ الْحَمْلُ - بزرگ شدن آتش و نه الحیم
 الْحَمْلُ - روی ترش کردن -
 الْحَمْلُ - الدق الشديد -
 الْحَمْلُ - ستون فرزندادون و غمهم الحرامی غشیم
 و فعل لفته و غمهم کسر الالف الی باطنه هشتم
 الْحَمْلُ - حکم داشتن فرود شدن آفتاب را
 غم فلان و غم و غم و غمته اذالم یقدر علی الاتصاف
 و منه الحدیث و ان غم الف الی الید و الی
 اذول و فعل لفته عند بعضهم -
 الْحَمْلُ - باران اندک آمدن - الْحَمْلُ
 انبوهی کردن و بدوش برزدن -
 الْحَمْلُ - ضرب من سیر الابل -
 الْحَمْلُ - تیر و قمر بهرون -
 الْحَمْلُ - اطعام اشعم -
 الْحَمْلُ - تهاه شدن طعام و فعل فعلا لفته
 الْحَمْلُ - بهرا سانیدن -

الْحَمْلُ - بندان گرفتن و اشتقاق الی غیره
 الْحَمْلُ وَ الْحَمْلُ - گریستن کودک
 تا آوازش پیری شود -
 الْحَمْلُ - سیاه و نیکو شدن و -
 الْحَمْلُ - بوسه دادن و شدرا حقه الطیب
 الْحَمْلُ - القوم شکفتن گل -
 الْحَمْلُ - غوشتن را در کوی افکندن و -
 الْحَمْلُ - دهن شتر و سر باروان بستن و
 کمت المرأة اذا اتقت فابا عند التقبیل -
 الْحَمْلُ - گوشت دادن و فی الحدیث لحم رجلا
 ای قتل و یقال قرب منه حتی لزیق به نعمت لغا
 اذ انجرت صاحباک بشی لا تسیتقه -
 الْحَمْلُ وَ الْحَمْلُ - بانگ برتر زدن نیک
 بر دوا نیک کردن پول و غیره و منه بکذا ای امل به
 وَ الْحَمْلُ - سنگ انداختن بسر انگشت قال
 القیتی الفیل نیم بالکسر -
 وَ فی الحدیث غن الی ای مال -
 الْحَمْلُ - گرو کردن بقال رعت الشی
 عند فلان و هفته الشی و احم شدن -
 الْحَمْلُ - درنگی شدن -
 الْحَمْلُ - شکستن سنگ و پر کردن و بلان
 الْحَمْلُ - نیکو کردن میان قومی و زدن
 و چیزی دادن در قبح چوبین -

الظن - آرم کردن و گرد شدن بار -
الظن - رفتن و لایکوزان کیون الساکن
مخففا من التمرک لان الفتحة لا تستقبل السهم
والفتحة وکذا کذا القول فیما اشبهه -

الظن - چسبیدن بکسی و بیداری باری
و سخن بر بسته گفتن که جز منی طلب کسی نکند
و بیداری بالام و خطا کردن و سرانگیدن و غفلت
الظن - نفیرین کردن و اصل الطرد -

الظن - آرم کردن و خاک کردن ز چاه بر آوردن
و دادن و بتازید از زدن و کشیدن اویم تا فریخته
شود و منه اخذ اتحن الشد قلوبهم علی احد
القولین و معناه و مع الشد قلوبهم و شرجها

للقوی محنت البیرای اخر جیت ترا بیا
و طینبای عن الفارابی و البحریری رواه بالحاء
المختصة - المخرصة بالفتح عن الاصمعی بالکسر
عن ابی زید و الکسائی - و المختصة

بالفتح جلب الابل عند الصدر -
المکذ - نگاه آمدن و بدیده بامر اذا استقبله به
النجبة - روی فرکاری کردن و الماضي
تسم و زنه تعل لان تاده بدل من الواو -

النجبة - بر پیشانی زدن و مکروه پیش کسی
و ابرون کسی را بدشتی از کار باز زدن و چنان
الماجه و در دناه و لیس علیه اداة الاستقاء

الجله - شکر بنده از جای فراتر کردن -
الذممة - دفع کردن از کسی قبل الهاء مبدل
من الذممة -

الرفقة و الرفقة - باریک کردن شتر بر که خواهد
الشفة - بر است زدن -

الشفة - رفتن اسب چنانکه مانند گی نه اند -
الشفة - سرگشته شدن و مشغول کردن
و الماضي نهاشده -

الشفة - مشغول کردن و شفعتی فلان اذا
لحقه یاک فی المساکستی انقذا عنک منه رجل
مشغور و ما مشغور عنده عضما راه بالهبتان
المشغور - القموج -

الکذ - خراشیدن و کوفتن بستک -
الکذ - المدح -

الکذ - الزجر -
الذرع - النده -

الزجر - الذرک - دور کردن -
النفقة - وریاقتن النفقة به شدن از بیار

النفقة - به کردن و یفعل لفته فیکه الرجل
نفیرت نکته من النومة -

ومن المعتل

الوهب و الهبة - دادن و تقول هب زید
سخیا بمعنی احسب و یعد علی الی معقولین

ولا يستعمل منه ماض ولا مستقبل في هذا المعنى
كـ محمد اى انكر وصله وبع وبع وقد اسيت
ما صبه ولا يقال وودعه ولا وبع وانما قال تركه
وبعد تارك ورجع جاز في الشعر وودعه فهو مودع
الـ زى - بازداشتن - ذا الـ وبع بالفتح اغراء
الـ وبع - سیدی اندر آمدن -

الـ وبع والـ وبع والـ وبع
بهمان والـ وبع بزاد وبتنافتن
ستور ووضیع منه فلان اى خط من درجه
الـ وبع - بالضم والـ وبع - در آخر بابی
آبستن شدن الـ وبع - زیان کردن

ایقال وضع الرجل فی تجارتہ وثور جری
شتر نزدیک آب چنانکه فراتر نشود و نزدیک
شوره و آب چرانیدن ویراد الماضی منها
فعل و فی اسدیث من رفع اسلاح ثم وضعه
قدمه بدرقیل معنی ثم وضعه قائل به وضرب به
یعنی فی الفتنه یقال وضع اقوم ایدیم فی الطعام
اذا اكلوا منه ومنه قول سدید قطع اسیف
اللبیت اى وضع اسیف علی المضروب به -

الـ وبع - فروشتن مرغ و افتادن
یقال وقع ریح بالارض ولا يقال سقط الـ وبع
بخایست بزودن کار و جز آن و تیز کردن
آن و شخون کردن و یعدی بالبار -

الـ وبع - یکسی افتادن و تحت من گذاردن
گذاردن و قع الـ وبع سقطت الـ وبع - بگفتن
وقوله تعالى اذا وقع القول علیهم مناه وحب
السطح علیهم وابل و قولهم حلت علی اهل کافیه
الـ وبع والـ وبع - دروغ گفتن الـ وبع
بالفتح و هو شاذ والـ وبع - حلیص کردن و یعد
بالیاء و جاز و لجه بمعنی حبسه -

الـ وبع - آب و نمون خوردن سباع بزبان
ولید می بشی و حکى البوزید و لکى الکلب لثبیر ایتا
و فی شرابنا و من شرابنا -

ومن الناقص

الـ وبع - واگسترانیدن -
الـ وبع - گردانیدن آسیا -
الـ وبع - السحو -
الـ وبع - دهن باز کردن -
الـ وبع - ملامت کردن و پوست از چوب
باز کردن و قولم لجاه الله لى قبحه و لعنه
الـ وبع - المحو -
الـ وبع - چشم سوزی کسی آوردن -
الـ وبع - البعو -

الـ وبع والـ وبع - چرانیدن و چیریدن
الـ وبع - نگاهاشتن یقال رعیت علیه
حرمته و رعیت النجوم رقیبتها -

ومن المهور العين

۱. الحجاب - کسب کردن -
 الذائب والذائب - پیرسته کارے
 کردن بجد و زنجیر -
 الذائب - راندن شتر و زاب طرده و حفره -
 الذائب - کار اور اصلاح آوردن و توج
 شکسته را و اور بستن -
 الکسائب - خنجر کردن و فراغ کردن مشک
 القاب - طعام و شراب خوردن و عین
 الذائب - خفه کردن -
 الکسائب - شله -
 الحکائب - ترسانیدن و الماضی بحکب الدش
 الکسائب - بانگ کردن و شش -
 الذائب - نیک فرو بردن آب و رسیدن
 مشک و رسیدن در و نه -
 الذائب - دیشدن اندر زمین - الکسائب
 جنیدن باد -
 الذائب - زاری کردن و زرفا -
 الذائب والکسائب - ترسانیدن -
 الذائب والکسائب - خفه کردن -
 الذائب - زکام گرفتن و الماضی فعل
 الذائب - غلبه کردن کسی را بخصومت
 الذائب - بر دل زدن و دوری رسیدن

الکسائب - کار کردن و دیدن - الکسائب
 غیر کردن و بعدی بالبا و سعایت کردن و
 کسب عاملی زکوة کردن و بعدی بعل
 الکسائب - زنا کردن بر پرستار و فی حد
 عمراتی با مار ساین فی الجا بلایه و معنی الساعه
 الزنا و خص الامار به لائنه کن یسین
 علی موالین فیکسین لهم -
 الکسائب و الکسائب - خبر مگ کسی را و
 یقال لعامله و فی الحدیث نبی علی ای یسین
 علی یقال نعیت علیه فعله اے عبید علیه -
 الکسائب - اصفه سکت فلان فغانی بحرف
 اے مانس علیه -
 الذائب - کسی را بلائی صعب رسیدن
 و دایمی شدن -
 الذائب - برداشتن کو با ب چیزے را
 و جناییدن باد و سخت را و زبانه استخفه
 و تهاون بهی الجرح صبیانه و سأل
 و فعل لغتیه
 الکسائب - الکسائب - و از زدن -

ومن المهور القاء

۱. القاء - پاهو و الا امرت شاه تم تفتله
 و فعل یفعل فعله لغتیه
 القاء - پاهو و الا امرت شاه تم تفتله

دل را و گوشت بریان کردن و انکشتن
الماء - خرامیدن سیر شدن و يقال للخصن
اذا كان ناعما يتزهد بما داموا احشا -

اللياء - جاه کردن و غنی نهادن -
التأوى والتؤوى - کفشد کسی را بکشتن و بعد
نفسه و بالبار -

الحواء - زاری کردن و بانگ کردن گاؤ
الظأ - مهربانی کردن شتر و بچه دیگر و هیزان
شدن و س -

الماء - تباہ کردن میان قومی -
الصغار - نقصان کردن حق کسی -
الوئام - مهری کردن -
التراس - بر سر زدن -

النفاس - تبریدن و در لپه ها نه سر زدن
الکماس - المار -

التأش - بایسنگدن و ترسانیدن
و ای بارگاه و در فر اگر رفتن -
اللاطف - مشک پر کردن و خفه کردن
الجماع - بنگندن و تیرسانیدن و جمل
مخزون است جالب -

الزفة و الزفة - مهربانی کردن و
یعدی با اباء و فعل یفعل لتتبرع فعل
فعل التبرع و التبرع ای انفع

الجمال - نگیدن و منه جیل -
الذال والدالان - سفر رفتن و بشا ط
رفتن قال ابو زینب مشیت شیتیدا لثقل
و شی الثقل -

الذالان والدالان - سبک رفتن
السؤال و المسئلة - پرسیدن و نی
سالت لثان تحقیق الهرة و هی للغة الفاشية
والامر من هذا السال و تخفیف او به علی
و هین احدیها ان لا تنقل من هذا الباب و

الثانی ان تجعله من باب فعل یفعل فتقول قلت
اسال کتفت انما و يكون عین الكلمة علی هذا
القول من الود لقلوهم بما تبسار لان والامر
منها سأل و سأل فعل یتعدی الی مفعولین و يكون
المفعول الثانی علی ثلثة اضرب احدیها ان

یعدی الیه من غیر حرف ظاهر و لا مفعول
الرجز سالت عمر بعد بکرها و الثانی ان
یتعدی الفعل لیه باضمار حرف کتوله تعالی
ولا یسأل حمیم حمیما ای عن حمیم و یجوز الاطراء
کتوله تعالی و سلم عن القرین و الثالث ان يقع
موقع المفعول الثانی استلها م کتوله تعالی

سل بنی اسرائیل کم اتیانهم و سل من ارسلنا
قبلک من رسلنا لعلکم تجوز الاستعانة بهم علی
المفعول واحد و يكون علی خبر من بعد ما ان تیدان فی

الرجز سالت عمر بعد بکرها و الثانی ان
یتعدی الفعل لیه باضمار حرف کتوله تعالی
ولا یسأل حمیم حمیما ای عن حمیم و یجوز الاطراء
کتوله تعالی و سلم عن القرین و الثالث ان يقع
موقع المفعول الثانی استلها م کتوله تعالی

سل بنی اسرائیل کم اتیانهم و سل من ارسلنا
قبلک من رسلنا لعلکم تجوز الاستعانة بهم علی
المفعول واحد و يكون علی خبر من بعد ما ان تیدان فی

سل بنی اسرائیل کم اتیانهم و سل من ارسلنا
قبلک من رسلنا لعلکم تجوز الاستعانة بهم علی
المفعول واحد و يكون علی خبر من بعد ما ان تیدان فی

ومن الناقص المهور العين	
۱. الْبَائِي - فخر کردن -	گفته تعالى و اسألهما اتفقتم والثاني بخرني
۲. الْتَائِي - تباه شدن درو -	البحر الباء كقول سأل سائل بعذاب واقع
۳. الْتَجَائِي - گزیدن و پیدایی بعلی و نگاه داشتن	وعن كقولك سال عن زيدا التاء لان
۴. الْكَلَامِي وَالذَّوَاءِي - فریفتن -	مشی الذي كان يهض براسه اذا مشى -
۵. الْكَلَامِي وَالذَّوَاءِي - فریفتن -	دأبكت الحاريط - اى رفعت شل و عمت
۶. الْكَلَامِي - راندن القابض ليعمل في مروه	اللا في عيب کردن و حقیر داشتن -
۷. الْوَائِي - باجهاد چیزی گفتن و برشتن	ش ريم - اى زعفران مات شام نسلان
۸. الْوَائِي وَالْوَائِي - دیدن و نشستن	على قومه شام اذا جبر عليهم -
۹. رَاهُ وَرَاهُ - راندن و راندن و نشستن	الشعور و شيم - عليهم اذا صار شعور ما عليهم
خواب دیدن و تخت الهرة من استقبال اى	فام البعير اذا ملأ فاه من العشب -
و تنقل حرکتها الى الزاوية و بهالم تخت	اللام - ايضا اهم آوردن جراحت و جرا
۱۰. الْكَلَامِي وَالْكَوَالِي - کشیدن و کشیدن	و نیکو کردن و لا مئت السهم لانه ما جعلت
از پیش شدن و کشیدن و کشیدن	لو ادا -
و شأه اعجمه -	النجيم - بانگ کردن بوم و بگس -
۱۱. الْكَلَامِي وَالْكَوَالِي - کشیدن و کشیدن	شانت شانة - قصدت قصده و ما شانت شانة
۱۲. الْكَلَامِي - درنگی شدن و رنجور شدن -	لم اکثر له ولا شانت شانة هم اى لافیدن هم
۱۳. الْكَلَامِي وَالْكَوَالِي - کشیدن و کشیدن	المتان - مؤنت کشیدن و مانت الرجل
۱۴. الْكَلَامِي - تباه کردن قومی بسبب چیزی کردن	ما و تا اصبت ما بهین سمره و عانت و شمسونه
۱۵. الْكَلَامِي - دور شدن و پیدایی یعنی و عین	و مانت ما و نه قيل اکثر له وقيل ماتيات له
و جوی کردن گرویمه از بهر باران تقول	وقيل ما علمت به و هو ما به اى يعلمه
فانجی لو تک اى اصله -	
ومن المهور اللام	من الناقص المهور الفاء
۱. الْبَائِي - سر از زدن از چیزی دهر	۱. الْبَائِي - سر از زدن از چیزی دهر
۲. الْبَائِي - سر از زدن از چیزی دهر	شاز نخوه من حرت الخلق -

عليه الاسود فقتله اى خرج وجهات على الشرب
بنش عنه -

القباء - پنهان کردن -

القباء - بر بالا شدن و دید بانی کردن
گروهی را و انا از باب یک عن هذا الامر اى
از فک عنه و ما ر بازت ر با فلالی علی علی
و لم اکثر له -

القباء و المسبأ - خر خریدن از بخر
و القبأ - بتاز یا نزون و باتش سوختن
القبأ - از دینے بدینے شدن و صابر
شدن و دندان پر آمدن صبات علی القوم
صبار و صبور او طلعت علیهم -

القبأ و القبأ - پنهان شدن و
بر زمین با و وسیدن -

القبأ و القبأ - پاک داشتن و القبأ
عطر آستن و سافتن کار -

القبأ - کسی را فله و شیدن و فی الحديث
من ان تلأ یا يقال نبات الودیه اے
خوشه و سقیمها اول سقیمها خود من اللأ
النبأ و النبأ - کالقبأ و القبأ -

از جایی بجای شدن و القبأ بیگا جانیدن
النبأ و النبأ - فی الاکسید و جاک کردن
النبأ - بعمار کردن -

النبأ و النبأ - بالا گرفتن ریش و جرت
و جز آن -

النبأ - شیر تازه بر ترش ریختن -

النبأ - فرو نشاندن جوش و یک و شیم
النبأ - شیر با شرب آدن و کعبه آوردن
و بر آدن نبات و شیم -

النبأ - شاد شدن و قیدی بالباء -

النبأ - الجماع -

النبأ - بالمدنا گاه رسیدن و فعل لنبأ

النبأ - بالتسکین عن الزجاج و بالتحرک علی
و النبأ - پناه گرفتن و بعدی بانی -

النبأ - بشیم کردن و منه الحديث رد و جاق
السائل بالنبأ اى رد و اشدت نظره اے
طعام لقمه تدفونها الیه -

النبأ - خورون طعام -

النبأ - ابتدا کردن و اهل الحديث يقولون

بدینا بعضی بداننا و آبله و سرخه میرود آدن
و الماضی من هذا فعل -

النبأ - باز گردانیدن -

النبأ - پاری کردن -

النبأ - تابانیدن گیاه و نبات از سر یا
از کرامیت داشتن چیرے -

النبأ و النبأ - بیار آمدن -

<p>الْبَدَأُ - ناپسند آمدن حال کسی و گیاه نور أَخَذَ - زوئی کروں و فعل فاعل لفظ فیہ أَخَذَ - بریدن الْبَرَا - بالفتح از بیماری بہ شدن ہذا قول اہل الحجاز و یفضل فاعل لفظ فیہ عن سیدویہ و المبر و غیر ہما و ہوشا و آخرین الْكَسْرُ - الدفع و منہ الحدیث اور ذالحدوث مَا اسْتَطَعْتُ - الْكَسْرُ وَفَعْل - رفتن ستان از جای خویش و با و رہ شدن شتر و دسرا علینا فلان در ہذا ای اطلاع علینا مفا جاہ و فی الحدیث در آجھتہ ای بسطہا الْكَسْرُ - آفریدن الْكَسْرُ - خایہ نہادن بخ طرات علی القوم طرأ و طرأ و طلعت علیہم من بلد آخر الْكَسْرُ - جمع کردن - وَالْقَمْرُ وَالْقَمَرُ وَالْقَمَرُ - خواندن و منہ الحدیث فلیقرأ فکرة ابن ام عبد قال ابو بکر معناه فلیتر تل ترلیہ او یمن تخمینہ او یجد و حد رہ و لا یجوز ان یعمل معناه علی نظم الحروف لان الاجماع علی مخالفتہ فی حدیث آخر اقرأ کم اتبہ قیسل معنی فی وقت من الاوقات لازید الم احد یتقدنی اتقان و قبل اترأ یعنی قاری و التقدیر قاری من اتی کما قبل التقدیر یعنی کبیر</p>	<p>و فلان قرأ علیک السلام و اقرأ کم السلام یعنی واحد الْكَسْرُ - بگواریدن طعام کسی را لا تقول مرأنی و لکن امرأنی الْكَسْرُ - فحش گفتن و بزدن سر یا چنانکہ بچہ ہلاک بود و نیک بختن گوشت الْكَسْرُ - باز پارہ کردن و فاحشیدن پستہ کردن و بعدی بالباو الْكَسْرُ - بالضم بستہ کردن ستو گیاه تر از آب و الماضي فاعل و فعل الْكَسْرُ و مشتق کو را بچہ را و گرد کردن شتر و راندن و س الْكَسْرُ - مصیبت و زیان رسانیدن و رات الرجل زرا و مزریہ اذا اصبحت منه خیر اماکان و فعل لفظ نیما الْكَسْرُ وَالْكَسْرُ - میان قومی تباہ کردن و زات علیہ نزاع و دجل منہ و بکذا موع بہ الْكَسْرُ وَالْمَهْرُ - افسوس داشتن و فعل یفعل فاعل و فاعل لفظ فیہ و بالباو الْكَسْرُ وَالْكَسْرُ - انس گرفتن یا چیز سے و فعل فاعل و فاعل لفظ فیہ و بعدی بالباو الْكَسْرُ وَالْكَسْرُ - سخت درشت گشتن الْكَسْرُ - دور کردن الْكَسْرُ و در شدن الْكَسْرُ وَالْكَسْرُ - بیرون شدن چشم</p>
--	--

الکسأ - ناپاکی کردن
الکسأ والکسأ والنسأ - تاخیر کردن
فالکسأ - راندن بجسم و شیر یا بچشم و غیره
و باربر گرفتن بدن تقول من هذا السدت
المرأة فی امرأة نسأ -

الجبشأ والجبشأ - از جای برآمدن دل
الجبشأ - مجامعت کردن و زخم شکم زدن
الکسأ - نیک بریان کردن گوشت
النسأ والنسأ والنسأ - پدید آمدن سیخ
الخصأ - سیراب شدن -

النصأ - برداشتن و زبر لثاثة
الخصأ - فاشوریدن آتش -
الخصأ - مجامعت کردن و بیفتادن چیز
و آنچه برشته کسی زدن و بهیضه ای که در
کف انداختن و یک -

خطأ السهم - نفعه فی خطی الشطأ بالان
برشته بستن و گران کردن چیز -
الخطأ - الخطأ الانی المنع الاخیر

الکسأ - بزین باد و سیدن فعل فولا نفعه
الجبشأ - کف انداختن و یک و سیل
و بر زمین افکندن و گولسار کردن و یک
و اما الذی فی السدت نافعوا قد و هم

یا فیها فی لثاثة مجولته -
الکسأ - رفو کردن -
الکسأ - نعل کردن وانی و بازگردانیدن
الکسأ - گوشت از استخوان و پوست از

چوب باز کردن -
الکسأ والکسأ - باز ایستادن شکم
و خون و از قفا علی ظمکاسی و زخم نفسک
ولا تحمل علیها اکثر ما تطیق -
الشفأ والشفأ - دندان شتر بر آمدن
والشفأ - فرق شتر لفرق الشفأ و یصل علی الشفأ

الشفأ - چشم پر کردن -
الکسأ - اندک دادن شیر
الکسأ - نقد کردن -
الکسأ - کفایت بر الارض ای ضربت -
الکسأ والکسأ - پوست باز کردن لیش

الکسأ - تبارز یا نه زدن و پوست بانه کردن
و خلا : مائة درهم ای عطاه و خلا تبارز با کله
ای کله و بهیضه یک علیه و او هم عمل بهیضه
الکسأ والکسأ - حرو و باز کردن -

الکسأ - گذاخته مسکه و تبارز یا نه زدن -
الکسأ والکسأ - نگاه داشتن و کلیت
باید نفعه و لیش الکسأ - گیاه خورون
ستور و کلاً الدین ای تاخره -

<p>الْوَأْدُ - بند دست از جای بیامدن و الماضی سنه فعل یقال و شئت یدره و بیا وردن آن الْوَجَاءُ - فاتولیدن و بکار و زدن و گردن زدن الِوَجَاءُ - رگما سے خایه کشن و کوفتن و منه الحدیث فعليه بالعصم فان العصم له وجاء - و فی حدیث آخر فلیما یمن اسی فلید قمن - الْوَدْعُ عیب کردن و حیرداشتن و بانگ زدن الْوَزْخُ خشک کردن و گشت - الْوَضَاءُ - بسپید روی کس را علیه کردن - الْوَبَاءُ و الِوَبَاءُ - اشارت کردن و بعدی بانی -</p>	<p>۱. الِکَلَاءُ - پر کردن - الِکَلَاءَةُ - زکام ابتلا و و الماضی فعل - الِکَمَّاءُ - برین دادن و شید و شکستن و شکستن الِکَمَّاءُ - لوش از جا بر آوردن - الِکَمَّاءُ و الِکَمَّاءُ - ایستادن بجای - الِکَمَّاءُ و الِکَمَّاءُ - فریاد کردن و سپند الِکَمَّاءُ - ساروغ دادن و فی الحدیث فلیما یمن البصر فلیما یمن البصر - الِکَمَّاءُ - بجای مقیم شدن - الِکَمَّاءُ - بدو آمدن و نشستن و نشستن و نشستن الِکَمَّاءُ و الِکَمَّاءُ - ناکشیدن و فعل و نشستن الِکَمَّاءُ و الِکَمَّاءُ - بالا بردن الِکَمَّاءُ نماه با کسی اود و یقید بانی و بازداشتن بول وزنات و خمسین و ناز و دوت و زنا و الفضل قصر الِکَمَّاءُ - بسیار شدن مال الِکَمَّاءُ و الِکَمَّاءُ و الِکَمَّاءُ - بسیار فرزند شدن - الِکَمَّاءُ - سخت شدن یقال حمز قلعه - الِکَمَّاءُ - پیراستن پوست - الِکَمَّاءُ - ریند و دن بقطران و کس را در عیال خویش داشتن الِکَمَّاءُ و الِکَمَّاءُ - آتیساز فی مناه و حکم</p>
<p>باب فعل یفعل بکلم العین فی الماضی وفتحها فی لغا بر السالمة الِکَمَّاءُ و الِکَمَّاءُ - درویش شدن خاک آلوده شدن - الِکَمَّاءُ - رنجور شدن - الِکَمَّاءُ - هلاک شدن - الِکَمَّاءُ - بیهوش شدن زمین - الِکَمَّاءُ - گرد و گریین شدن - الِکَمَّاءُ - درشت شدن - الِکَمَّاءُ - سلاشتر به پهل و فادوسیدن از غایت تشکی و منفی شدن پای و جنب البعیر ظلع من جنبه - الِکَمَّاءُ - مهربانی کردن -</p>	<p>۲. و من المقل الممهور واللام الِکَمَّاءُ - اشارت کردن و بعدی بانی -</p>

الْحَرْبُ - سخت خشم گرفتن -

الْحَصْبُ - سحر خیز آمدن -

الْحَطْبُ - با چشمه شدن زمین عقب ابغیر
اذا اصاب حطباً فاحس بوله والعام اذا
احس مطره -

الْجَنْبُ - منعنی شدن دست -

الْخَرَابُ - بیران شدن - الْخَرَابُ

ان ترم فرع الناقه والشاة مع ضيق اعلیها

الْحَصْبُ - با بر شدن زمین بخت

الْخَبْ - سست پای شدن -

الْكَرْبُ وَالْكَرْبَةُ - خوسه کردن و
یعنی بالباد -

الْكَرْبُ - تباہ شدن معده و جراحت

ومنہ الحديث زرب النساء علی ازواجهن -

الْكَهْبُ - خیره شدن چشم از دیدن زر -

الْمَاجِبُ - بالتحریک بزرگ داشتن و

منه می رجب رجبا -

الْوَعْبُ وَالْوَعْبَةُ وَالْوَعْبَى - کال سکوی

وَالْوَعْبُوتُ وَالْوَعْبُوتَى - غیبت کردن

در چیز و دیدنی بغی و غیبت از چیز

بگردانیدن و بعد از این -

الْوُكُوبُ وَالْوُكُوبُ - بر نشستن -

الْوُكُوبُ - بالضم - وَالْوُكُوبُ - بالتحریک

وَالْوَهْبَةُ وَالْوَهْبُوتُ وَالْوَهْبُوتَى

تر سیدن -

الْشَرَابُ - چکیدن آب از مشک نو -

الشَّعْبُ وَالشَّعْبُوتُ - گرسنه شدن -

الشَّقْبُ - نزدیک شدن -

الشَّيْبُ - طاک شدن و اندوختن شدن

الشَّرْبُ - بالحرکات الثلاث الشَّرْبُ

اشناسیدن قال ابو عبیدة المصدر بالفتح

لا غیر و قال علی الشَّرْبُ - بالفتح جمع شارب

کصاحب شرب و بالکسر المشروب کالمطعم

بمعنی المطعم و بالضم المصدر -

الشَّكْوُوتُ سخت شدن کار و قول افعل

لثبیب یومنا شنبای بروم و فاعل و فعل

الصَّحْبَةُ وَالصَّحْبَةُ - صحبت کردن -

الصَّحْبُ - باگ کردن -

الصَّقْبُ - نزدیک شدن ضررت الابر

من الضرب -

الطَّرْبُ - سبک شدن و از غایت شادی

یا از غایت اندوه -

الْجَبُ - کلفت داشتن -

الْعَرَبُ - تباہ شدن معده بالراء

و با بر شدن جراحت -

الْعَصْبُ - بسیار پیچیدن گوشت

الْعَصَبُ - رنجور شدن -	الْعَصَبُ - شکسته سرون شدن -
الْبَلْبَلُ - بریده شدن -	الْعَلْبُ - هلاک شدن -
الْكُنْتُ - گنده شدن گوشت -	الْعَلْبُ - سخت شدن الْعَلْبُ سخت
الْحَمَّةُ - تپاه شدن گوز و جزآن -	شدن رشت و نبات غربت عینه اذاکان
الْمُشَامَةُ - شادی کردن بکردی که دشمنی را	بهاورم فی الماکوئی -
رسد و یعدی بالبار -	الْعَقَبُ - وَالْعَصْبَةُ - خشم گرفتن و یعدی
الْعَنْتُ - بزه مند شدن و در کاری افتادن	بسط ایتان غضبت لفلان اذاکان کحیا
که ازان بیرون نتوان آمد و شکسته شدن	و لفلان اذاکان میثا -
استخوان پس از جیره قوله الْعَنْتُ شکم لینه	الْفَهْمُ - غافل شدن -
الْفُجُورُ و الزنا و التزکیب بدل ط مشقه -	الْفَهْمُ بَان - فردیک چیز شدن -
الْعَلْتُ - غلط کردن در حساب -	الْعَلْبُ - سخت شدن سر باز ستانے و
الْفَلْتُ - هلاک شدن -	سخت جریس شدن بر حرب قومی و شبیه
الْعَنْتُ - قلب الفنت -	جنون یا فدا الانسان اذا عقره -
الْحَنْتُ - دروغ شدن سوگند و یعدی -	الْعَلْبُ الْکَلْبُ - یقال جل کلب و رجال کلی
بغی و بزه مند شدن -	الْعَجَبُ - بانگ کردن با نبوی -
الْکَمْتُ - نرم شدن -	الْعَجَبُ نزار شدن از پیری -
الْوَصْتُ - گد کردن شته از خوردن نوعی از شوره	الْعَصَبُ - تسکین پسیدن بکس و غرض کز قی
الْعَنْتُ - درشت شدن	الْعَصَبُ غمشیر و نیام و انگشتری در شست
الْعَبْتُ - بازی کردن -	گرفتن و پوست برتن گرفتن از نزاری -
الْعَنْتُ - گرسنه شدن -	الْعُجْبُ وَالْعُجَابُ - بازی کردن -
الْعَلْتُ - با عین العین شده القتال المزموم	الْعُجْبُ وَالْعُجْبَةُ - تشنه شدن و رجل
الْعَبْتُ - دم گرفتن گوشت -	لهمان و امرأة لبعی -
الْعَبْتُ - بالتسکین و اللبائت درنگ کردن	الْعُشُوبُ - بسته شدن در چیزه -

وجاء في الشعر والتحريك وبالفتح تشنه شدن
والنعت فعلا ب والمرأة فعلى -
البحر - شاد شدن والنعت فعل وفعل
البحر - آرمیدن تن -
البحر - جنبان شدن انگشتری -
البحر - برآسید این کم شتر از خود آید و شود
البحر - خیره شدن چشم و نگاه شدن دل
البحر - مگه کردن از ماندگی -
البحر - ست شدن -
البحر - بسته شدن سخن -
البحر - چشم گرفتن -
البحر - بالتسکین والتلیمان بگلو فرو بردن
البحر - پیوسته جستن باد -
البحر - انجوغ گرفتن -
البحر - فرو شدن آفتاب -
البحر - ناز کردن -
البحر - ان يكون الرجل لا يزال نكاحا في
فعله الرجل - مفلوج شد و مصدرة
البحر - عن المبرود -
البحر - و بجزیه بسته شدن -
البحر - و دهنده شدن -
البحر - حریف شدن و بعدی بالبار -
البحر - الحرج -

التخيم بالسكين بنحته شدن -
التخيم - فربه شدن شتر و نبع الرجل اذا راع
الحمار الضان فقتل على قلبه -
التخيم - و نه نادن و گفته شدن جامه -
التخيم - سرگشته شدن شتر از گریا و از
دم قطران که بر دهنه آید باشد -
التخيم - سراییدن -
التخيم - شاد شدن و فعل لته فيه ضعيفه
التخيم - فراتر شدن از جا و و برج
السخاء اى وضع الامر كانه مذهب لشيء و زال
ولا ابرج افعلا فلما اى لا زال افعلا
التخيم - اندولیدن شدن -
التخيم - سوز کردن -
التخيم - مانده شدن و طلعت الابل اذا شكت
بطونها من اكل -
التخيم - الفرج شاه شدن و بعدى بالبار
و قوله عليه السلام بعدا فرج بتوبة العبد معناه
ارضى بالتوبة واقبل لها ومنه كل حربى لا يريم
فرجى اى راضون و دهنه گرفتن -
التخيم - ریش گرفتن -
التخيم - بالتسكين و ابيكندن شتر الرجل كشيئا
اذا كوى من الكشح و هو اى يصيب الانسان
فى كشح فيكوى ومنه سعى -

الْمَكْشُوحُ - المرادى -

الْمَكْشُوحُ - كرسنه شدن -

الْمَكْشُوحُ - وَالْمَكْشُوحُ - بالفتح - استن شتر -

الْمَكْشُوحُ - نشاطی شدن و لغت فعلی و -

فَيْسِلُ - وَالْمَكْشُوحُ وَالْمَكْشُوحَانِ - در دکان

و تهاه شدن چشم -

الْمَكْشُوحُ - بالسكون - گردگشی کردن -

الْمَكْشُوحُ وَالْمَكْشُوحُ - گنه شدن طعام -

الْمَكْشُوحُ - ناگوار گرفتن -

الْمَكْشُوحُ - بالضم و البعد - پلاک شدن -

الْمَكْشُوحُ وَالْمَكْشُوحُ - خیر شدن و بنا بالیدن

شبات بالمرکب -

الْمَكْشُوحُ - با پشت و مریشها شدن از خوردن

الْمَكْشُوحُ - خون کبجه داد و سیدن انعت

فَاعِلٌ فَعِلَ

الْمَكْشُوحُ - عیش تنگ شدن -

الْمَكْشُوحُ - خشم گرفتن و انعت حار و حر و ان

الْمَكْشُوحُ - سخت تافته شدن رین -

الْمَكْشُوحُ - بالسكون - الرِّقَادَةُ - پلاک شدن

الْمَكْشُوحُ - چشم درد گرفتن و انعت رند و ارند

الْمَكْشُوحُ وَالْمَكْشُوحُ - بالسكون - ابی علی ستمون

الْمَكْشُوحُ وَالْمَكْشُوحُ - راه راست یافتن

الْمَكْشُوحُ - بسیار لغت شدن -

الْمَكْشُوحُ - بالسكون - فرو بردن -

الْمَكْشُوحُ وَالْمَكْشُوحُ - زار شدن يقال

زار عنه اذا رغب عنه وفيه ازار غيب فيه ففعل

يفعل لثمة قد قال البيت الزبد والزارادة في الدنيا

والزارادة عام في الاشياء كلها -

الْمَكْشُوحُ - نيكبخت شدن و انعت

وفي الحديث وما سجد من الماء ما جاء

من الماء سجد المحتاج الى دابة وقيل ما جاء

من غير طلب -

الْمَكْشُوحُ - گشتی کردن و فعل بفعل لثمة فيه

والكسر اجوز -

الْمَكْشُوحُ وَالْمَكْشُوحُ - بالسكون - بنی خواشین

الْمَكْشُوحُ - حاضر شدن الشهادة - گواهی

دادن يقال شهد له عليه كذا وقولهم اشهد

كذا اى اخطف -

الْمَكْشُوحُ - گزاره شدن تیر و سرب یافتن

و حبر و قلبی عن الشئ انتمی عنه -

الْمَكْشُوحُ وَالْمَكْشُوحُ - بر بالا شدن بعدی یعنی

الْمَكْشُوحُ - الحقد -

الْمَكْشُوحُ - تنگ داشتن و خشم گرفتن و انعت

عبد و عابد -

الْمَكْشُوحُ - درو مند شدن بازو -

الْمَكْشُوحُ - فریه شدن سوسمار -

الْعَمَلُ - کوفته شدن اندرون تیرا نشستن
و نیک نگوین شدن خاک -

الْعَمَلُ - وصیت کردن و بعد بانی
و بیان کردن و دیدن و منه الحديث لا یسأل
عما عهد و عهدت الارض مطرت و الباب
یدل علی الاحتفاظ بالشئ و احداث العمدیه -
الْعَمَلُ - نعمت گردانیدن -

فهذا الرجل فهد الشبه الغمدی كثرة نومه تدو
و منه الحديث ان دخل فهد -

الْعَمَلُ - برهنه نشستن بشیم و کته خرد شدن
پوست و قردا ر جل سکت من عی -

الْعَمَلُ - اسخرن المکتوم و لغت فعل و فعل
الْعَمَلُ - شوخ گرفتن بر جاس -

الْعَمَلُ - خوس گرفتن -
الْعَمَلُ - بر سیدن -

الْعَمَلُ - خرده شدن دندان و پوست
باز شدن سم -

الْعَمَلُ - اندک خیر شدن و اندک شدن
آب چاه و تنگ عیش شدن -

الْعَمَلُ - بالسكون فر گرفتن منه الموقد
علیه اجراء التاء اصلیه و لیست ببدل -

الْعَمَلُ - سبک شدن -
الْعَمَلُ - بخواب شدن شوخ چیم شدن

و شقذ ذهب و بعد -

الْعَمَلُ - لیسیدن سگ انازل -

الْعَمَلُ - و البشور و البشور و البشور و البشور
الْعَمَلُ - و البشور و البشور و البشور و البشور
شدن از بیم -

الْبَشَرُ - شاد شدن و بعدی بالباء و بشرنی
بوجه حسن ای القی -

الْبَشَرُ - دیر گرفتن و سرگشته شدن
الْبَشَرُ - البجر -

الْبَشَرُ - و ماندن و منه بقا الکل اذا رای
البشر فتخیر و فی الحديث فاذا هی شربت
ای انقخت -

الْبَشَرُ - فراخ شدن اندرون چاه -
الْبَشَرُ - صدق بشار السائل و اخشن طمینه

و صارا کالحجر -
الْحَبَرُ - زرد شدن دندان و باس شدن جرات

الْحَبَرُ - دانه چسبن از چشتم -
الْحَبَرُ - پرینه پیرن و هو مشد و النعت حذر

و حذر و الباع حذرون و حذاری و حاذر علی
ابی عبیده و جمعه حاذرون قال ابو علی

اما حاذر فانه یزاد الیه الفعل الحذر و فیما قبل
الْحَبَرُ و المذمومة - و ریح خوردن -

الْحَبَرُ - خیزل شدن تنگ دل شدن و باه

وكل من اقع من شئ لم يقدر عليه فقد حصر
عنه والباب يدل على الجمع والمنع والحبس
الْحَصْرُ - يشمر يصيب له اية من تشيع فيمتن فوه
الْحَصْرُ - بالسكون استمر جبر الموضع صار سدا
الْحَصْرُ - شئت شدن اعضا و دروازه شدن
الْحَصْرُ - بالضم والضم والضم والضم
زبان كردن -
الْحَصْرُ - سر و شدن و سر و شدن
الْحَصْرُ - سرگین شدن -
الْحَصْرُ - پنهان شدن از کسی -
الْحَصْرُ - پشت ریش شدن -
الْحَصْرُ - بسیار و و شدن - الّا عارضة
و الّا عو - بلیه شدن -
الْحَصْرُ و الذّم - تنگ موی شدن و نعت
یعنی و زمر -
الْحَصْرُ و المصغر و المصغر و المصغر
افسوس کردن و بعدی بمن و بالبار و هی نعت و تیه
الْحَصْرُ و المصغر و المصغر و المصغر
اشترار گرما و التمدد - خیره شدن چشم
المصغر - خیره و ارناشدن خرما -
المصغر - مست شدن و سکر علیه سکر ایضا
اغی غناب -
المصغر - به خواب شدن -

الشكر - بسيا شير شدن شتر و از بن دخت
بر سيد شايخ يقال شكرت الشجرة تشكر الشجرة الى خارج منه
الصَّغْرُ - وَالصَّغَاوُ - وَالصَّغْرُ خوار شدن
و فعل يفعل الغنم فيه والنعت صاغر -
الصَّغْرُ - تهي شدن و نعت و نعت و نعت
الفار و في الحديث ان رجلا اصابه الصَّغْرُ
قال القتيبي هو الجبن وهو اجتماع امداني
البطن يقال صغر فهو صغور -
الصَّغْرُ - تنگدل شدن -
الصَّغْرُ - تفرقافتن و بعدی بنفسه بالبار
و يقال تفرقت عليه في معنى ظفرت فجا باختر
شدن چشم -
الصَّغْرُ - در و مند شدن پشت -
الصَّغْرُ - اشک فرو آوردن -
الصَّغْرُ - رشوار شدن کار -
الصَّغْرُ - غوش بوی شدن ناعه طره ای کریم
الصَّغْرُ - مدوش شدن -
الصَّغْرُ - گرد آمدن و در و و سبب شدن
و تیره شدن مالخ -
الصَّغْرُ و الصَّغْر - بالسكون فيها و بزرگ شدن
الصَّغْر - با سر شدن جراحت و منه سمي الغرق
الغبر بالکس لانه لا يزال مقتض -
الصَّغْر - بایس ماندن شتر و گو سپند از گله

و تار یک شدن شب -

الْقَفَرُ - بامر شدن بیماری و جراحت و

باز رزده شدن جامه -

الْقَفَرُ - شستن شدن - وَالْقَفَرُ - کینه گرفتن

الْقَفَرُ - تنگ داشتن -

الْقَفَرُ - پلید داشتن چیز -

الْقَفَرُ - سکه کردن ازین کردن -

الْقَفَرُ - اندک گوشت شدن -

الْقَفَرُ - پیر شدن چشم از دیدن برون رفت

الْقَفَرُ - و هوئی یصیبها من القفر کالاحترق

غید خل المارین الا ومة والبشرة -

الْقَفَرُ - کالغیب و المکذوب - کالمشرق باریک

الْقَفَرُ - تیره شدن والنعت فعل وفعل

وفعل فاعله لفته فیه -

الْقَفَرُ - النجر -

الْقَفَرُ - تپاه شدن معده و خایه -

الْقَفَرُ - سقوط الشعر و منه رجل مقروء -

الْقَفَرُ - سخت تلخ شدن -

الْقَفَرُ - هوشانده شدن شتر و مروم -

الْقَفَرُ - بوسیده شدن والنعت فاعله وفعل

الْقَفَرُ - برانستن و بعدی بالباء قال

ابن جنی لم تستعمل العرب لقولهم نذرت بالشی

مصدر اکانه من الفروع المحجورة الاصل فعلی قوله

النسب ر لیس ثبت قال و شفه عس و لیس

لا مصدر لها -

النَّصْرُ - تازه روشن شدن -

النَّصْرُ - بکس گرفتن خمر -

النَّصْرُ - چشم گرفتن - النَّصْرُ - النَّصْرَةُ -

چو شنیدن ریگ و فعل فعلا لفته فیه -

النَّصْرُ - چشم گرفتن و نقرت الشاة لقر و هو ان

یا نذرا و او فی جنوبها -

النَّصْرُ - وَالنَّصْرُ - وَالنَّصْرُ - وَالنَّصْرُ -

النَّصْرُ - بکس شدن والنعت فعل وفعل

النَّصْرُ - منه ارنیا کما نذر امر کما مطرقة -

النَّصْرُ - وَالنَّصْرُ - کالانق والنق و العشق نیک

شکفت داشتن -

النَّصْرُ - گنده شدن طعام -

النَّصْرُ - بالضم - وَالنَّصْرُ - بزرگ کونته شدن نین

النَّصْرُ - بے آرام شدن -

النَّصْرُ - بخیل شدن -

النَّصْرُ - نیست و سپری شدن -

النَّصْرُ - بر سیدن آب پناه -

النَّصْرُ - ناگوار شدن -

النَّصْرُ - سخت شدن و زین و کارزار

والنعت فعل وفعل -

النَّصْرُ - شوخن شدن -

النجس - بكونه من آب فعل نجس بين
 النجس اذا كان لا يلقى السكن -
 النجاسة - نرم نحوه شدن و انفس
 روان شدن بول چنانكه باز نتوان است
 و قد نجس اي نسب عقله -
 النجاسة و النجس - بدخوي شدن -
 النجاسة - صعب خوي شدن النجس
 و على فعل على القياس -
 النجس - النجس -
 النجس - كند شدن دندان از ترشي -
 النجس و النجاسة - شوخ شدن -
 النجس - شخج شدن بر جاي -
 النجس - يلزم شدن بعدى بالباء و در نوشتن
 النجس - زود بستن شدن شتر -
 النجس - سخت شدن سرما -
 النجس - بالفهم پوشيدن و يقال لبست فلانا
 اي اتممت به -
 النجس - بالسكون ليسيدن -
 النجس - شوريدن شدن نشو منه قوله
 عليه السلام لا يقلون احدكم نجس نفسى و لكن يقل
 نفسى نفسى كانه كره لفظ النجس و كان من
 سببه عليه السلام تبديل الاسم النجس بالحقن كقوله
 لنوم من اتمم قالوا بنوعيان فقال بل اتمم

بنور شدن -
 النجس - نته فى النفس او بهته -
 النجس - از مجرى بيقندان رسن بجره
 و رسن گير شدن بجره و سخت كارزارى شدن
 النجس - النقص و الماضى مفهوس -
 النجس - النقص -
 النجس - پليد شدن و النوت فعل و فعل
 فاذا قالوا مع الريح اتبعوه اياها فقالوا ليس
 نجس بالكسر -
 النجس - بالسكون بدختر شدن و النعت
 فعل كمال الهملى لم نعلم منه فعلا الا ان يحيل
 على ضد الذى هو سعد فيكون ذلك الفعل
 تقدير الاسماء -
 النجس - سخت زيرك شدن النعت
 النجس و نجوس -
 النجس - سخت استادن شدن و النعت مثله
 النجاسة - نجيل كرون و بعدى بالباء و النجس
 عليه الشئ نجاسة او الم تره يستاهل -
 النجاس - زخيم شدن و الماضى نجس
 و النعت نفسا و يجمع على نفاس و منهوسته
 و الولد نفوس و منه الحديث لا يرث المنفوس
 حتى يستعمل صارغايى المولود -
 النجس - تباه شدن روحن -

الذی هُشَّ سُرشته شدن و الماضی فعل و فعل
 أَكْوَحَصْتُ - لرزیدن -
 أَكْطَسْتُ - تشنه شدن -
 أَكْمَشْتُ - نقطه سپید و سیاه شدن
 والنعت هَشٌّ -
 أَخْرَصْتُ - گرسنه و سیر بازده شدن بهم
 وعفت الابل من القلیان و هو نبت
 لا غیر غصنا ای امتلات منه حتی منعها
 ذاک ان تجتر -
 أَكْرَهْتُ - تنگیدن ستور از رفتن رنگ
 و الماضی فعل و مکی فعل ایضاً -
 أَخْرَصْتُ - تشنه شدن و هم گرفتن بخا از نم
 أَخْفَصْتُ - خجیل و پودنه شدن -
 أَفْصَصْتُ - شرف گن شدن -
 قِصَصَ الرَّجُلُ قَبْضاً أَفْأَكَلَ التمر علی الریق
 ثم شرب فاصاب عن ذلک وجع الکثیر بزرگ
 شدن -
 أَحْصَى - نسو شدن رسن -
 مَعْصَلُ الرَّجُلِ مَعْصَلاً - اصابت ذلک بهو
 التوار فی عصب الرجل کانه یقیم عصبه فیتعویج
 قدمه ثم یسویه بیده و بهو فی الحدیث -
 أَحْمَصْتُ - بالسکون یجید شدن رو و گاهی
 و الماضی مَحَصَّ -

أَمْلَصْتُ - بخیزیدن نقص الرجل نقصاً اذا
 لم یتم مراده و البعیر اذا لم یتم مشیه -
 أَهْبَسْتُ - تشنه شدن -
 أَخْرَصْتُ - گداخته شدن از اندوه یا از عشق
 و النعت فعل واحد و جمعه سواء -
 أَكْوَحَصْتُ - سوختن پای از گرمی زمین و گرم
 شدن روز و زهرهفت النعم اذا رعت
 فی شدۃ الحر فقرحت اکبادها و جلت رماها
 أَخْرَصْتُ - تنگدل شدن و ستوه شدن
 و یعدی بالباء و آرزو مند شدن و یعدی ببدل
 أَخْخَصْتُ - در دزه خواستن -
 أَكْرَحْتُ - بسکون الراویما شدن و النعت
 مریض و من مرض بالسکون مريض و لا یجوز ان
 یکون مريضاً مخففاً من مرض لان المفتوح
 لا یخفف بخلاف المكسور و المضموم و ما روت
 بالمفتوح نشاء لا یقاس علیه اعنی و ما کل تسباع
 و ان سلف صنفه و التریب یدل علی ما خرج
 به الانسان عن حد الصخره فی ای شی کان حضرت
 من ذاک الامر مَعْصَلاً و مَعْصَلاً اذا غضب
 و شق علیک -
 أَكْطَعْتُ - گنده شدن گوشت و آب -
 أَكْبَحْتُ - بالسکون و أَكْبَحْتُ - باطل شدن
 أَكْبَحْتُ - بر آما سیدن شکم و قاشم شدن

چراحت و بماندن نشان ریش پس از درشتی
الْتَبُّطُ - فخرال شدن موی و التفت فعل
و رجل سبط الجسم و سبط اليضا ان كان تحت القدر
في الاستواء -

الْتَبُّطُ وَالْتَبُّطُ - ناعفونو شدن و شتم
گرفتن و بعدی بعلی -

الْتَبُّطُ - بالسكون بکاو فر و بردن آوردن
الْتَبُّطُ عَلَا كَرُونِ اِنْفَالِ فُلُطْ فِي الْمُنْطَقِ وَالْاَمْرُ
و نلت في الحساب و بعضهم تجعلها لغتين بمعنى
الْتَبُّطُ - بالسكون خوارداشتن و فكل
يفعل فعلا لانه فيه -

الْتَبُّطُ - نشاطی شدن -

الْتَبُّطُ وَالْتَبُّطُ - آبله شدن دست -

الْتَبُّطُ - نگاه داشتن و از بر کردن -

الْتَبُّطُ - سوراخ که پیکانی رو با خنک شدن

الْتَبُّطُ - غار و چوب درست در شدن از

بر مجید آن -

الْتَبُّطُ - بشافتن -

الْتَبُّطُ - در از گردن شدن با سختی آن -

الْتَبُّطُ وَالْتَبُّطُ - الاقرب الی الحق و الخوض

الْتَبُّطُ وَالْتَبُّطُ - گلوگیر شدن طعام -

الْتَبُّطُ - بالسكون الْتَبُّطُ بناهوا ففصح فعل افعل

نخه فيه -

الْتَبُّطُ وَالْتَبُّطُ - بالفتح از پی فرا شدن
و یا با کسی رفتن و قال الانفاس تبعة و ابنة کبخی
الْتَبُّطُ - پر شدن و رجل تبرج صریح لیس
الشعر و الخشب -

الْتَبُّطُ - سیر غذا شدن -

الْتَبُّطُ - بالسكون شرب المار و فعل لغته فيه

و انکره الاصحی -

الْتَبُّطُ - تاشکیبا شدن -

الْتَبُّطُ - سخت تر لیس شدن -

الْتَبُّطُ وَالْتَبُّطُ - پدید ز بان شدن

و بی شرم شدن -

الْتَبُّطُ - سست شدن -

الْتَبُّطُ - ناسپاس بودن در درویشی و هو

فی الحديث و بخاک بادوسیدن از درویشی -

الْتَبُّطُ - الطبع و الحرص الشديد و يقال جل

رائع للمذمى یرضی بالقليل من العطية

و بخاوند اخدان السور و قد رنح الرجل و منها

الحديث ملقياً للرنح -

الْوَضُّطُ - بادوسیدن -

الْوَضُّطُ - بالنقض شیه خوردن -

الْوَضُّطُ - شگافه شدن قدم و پشت دست و

تباه شدن جرات -

الْوَضُّطُ - الذممش -

السلامة - يكتسبها من كثرة شدة قدم -

الشمعة - بالسكون والسماع - ينجيد من يعمى الى
المفعولين وكوش فراشتن ويعيدى بالنفس
باللام ومنه قوله تعالى لا تسمعوا لهذا القرآن
وبالى ومنه لا يسمعون الى الملأ الاعلى -
الشبيه - كالغيب سیر شدن يقال شجعت
خبر او من خبر -

الشمعة - وروند شدن وشمکین شدن -

الصقعة - ربيده شدن چاه -

الصنجر - بگشش آمدن شتر ماده -

الصراعة - الضمير - والذل وفعل التثنية
وفي الحديث مالى اراهما ضارعين لى خفيين

وفي حديث آخر قد مضى به اى غلبه -

الصلمة - كوز شدن -

الطبعة - زنگار رفتن شوخگين شدن كابل
شدن طلعت الجبل طلوعاً عظيماً -

الطعم والطعامعة - طمع كرون ويعيدى
بفى عن الجمع وبالبارضيا عن الفارابى والنعت طعم

الفرع - ترسيدن ويعيدى بين پناه سفتن
ويعيدى بالى وفر يادرسيدن ومنه الحديث

انكم لتكثرون عند الفرع وفي حديث آخر
لقد فرغ اهل المدينة اراوا ستغاثوا -

الفنعة - بسيار مال شدن وبوى مشک ميدن

ونشر الثمار الحسن -

القدح - سست شدن رويشاني چشم
ومنه الحديث كان ابن عمر قد عاى كثير البكاء
وفي حديث آخر اجدني قد عا من مسلة
جنبنا وانكسارا -

القدح - تمى شدن ومنه الحديث قرح حكم
اى خلت ايام الحج عن النساء ومصدر قرح

الرجل اذا كان يقبل المشورة ويرى اذيع

القدح - سست پاي شدن درشتى -

القمعة - باكوهنگ شدن چشم -

القناعة والقنعة - والقنعة خرسند شدن
وقنعت الماشية اذا مات للمنع -

الككة - يدهوش وفتكات شدن پاى -

الككة - باهم آمدن انگشت -

اللطعة - بالسكون بليسين دپاشى دستگاه
كس بازرون -

الككة - شوق گرفتن بر چيزى -

الجماعة - التماجن -

الهرع - فرود وويدن اشك وخورن -

الهلكة والهلالة - سحنت جمرع كرون
والنعت طمع ويطوع وقد جاوز فى الحديث طالع

وقيل ناعال هذا القول ليلان ثم اذ قال ليع الحان
الككة والبطعة - آكوده شدن بعذره -

منه قوله تعالى لا تسمعوا لهذا القرآن وبالى ومنه لا يسمعون الى الملأ الاعلى

الْقَصَاعُ - رَجِيْعَةُ شَدَنَ آب -
 الْقَصَفُ - بَلَاكُ شَدَنَ فِي الْحَدِيثِ مِنْ بَاع
 سَارَ اسْمًا لَمْ عَلَيْهِ تَالِغًا مِثْلًا -
 الْقَصْفُ - بِالسَّكُونِ يَفْتَنُ وَالْمُتَشَبِّهُ
 بِالْمُرَكَّبِ لَفْظٌ فِي الْإِثْمَانَةِ وَالْفَتْةِ شَقِيقٌ وَ
 الْقَصْفُ - سِيلُ كَرُون -
 الْقَصَبُ - بِالْكَسْرِ شَدَنَ -
 الْقَصْرُ - فَرَوْتُ شَدَنَ -
 الْقَصْفُ - بِالسَّكُونِ رُبُودٌ وَفَعْلٌ يَفْعِلُ
 لَفْظٌ رَدِيْعٌ قَلِيْلَةٌ فِيهِ -
 الْقَصْفُ - سَخَتْ بِمَا شَدَنَ وَفَزْدِيكُ شَدَنَ
 أَقْبَابُ بِنُورِ شَدَنَ وَالْبَابُ يَدُلُّ عَلَى
 مَشَارِفِهِ ذِيَابُ الشَّيْءِ
 الْقَصْفُ - يَحْكُمُ شَدَنَ خَيْرَ -
 الْقَصْفُ - أَنْزِلْ بِفَرَا شَدَنَ وَفَعْلٌ لَفْظٌ فِيهِ
 وَمَنْ قَرَأَ الْأَجْرَ رَدَتْ لَكُمْ وَالْكَسْرُ فَصَحَّ وَكَفَرُ
 وَأَنْزِلْ بِكُلِّ فَرَا شَدَنَ -
 الْقَصْرُ - بِالسَّكُونِ جَرَا حَت -
 الْقَصْفُ - الْأَعْفَالُ وَالْخَطَا -
 الْقَصْفُ - نَوْبُ فَرَا شَدَنَ بِنَ نَاخِن -
 الْقَصْفُ - وَشَدَنَ دَا شَدَنَ -
 الْقَصْفُ - لَا تَزِدْ وَجَامِي نَاكَرَتْنِ زَلْ
 وَدَلَّ شَوْعُورُ وَاصِلُ الصَّلَفِ قَلَّةُ التَّزَلُّلِ وَمَنْ

مِنْ مَجْعُورَاتِ الدِّينِ بِإِيْمَانٍ مَعْنَاهُ مِنْ السَّكِينِ
 الدِّينُ بِالْأَلِفِ يَحْيَى فَيُحْيِيهِ وَشَدَنَ وَفَعْلٌ بِالْأَلِفِ تَزِي
 مِنْ الْإِنْسَانِ الْحَيَّةِ وَجَامِيَّةٌ بِإِيْمَانٍ فَيُحْيِيهَا
 الْقَصْرُ - بِالسَّكُونِ مَصْدَرُ فَرَا شَدَنَ الْقَاتِمَةُ أَيْ وَغَتِ
 أَطْرَافُ الْمَرَاغِي وَكَمْ نَجَاطُ بِالْفَتْحِ -
 الْقَصْفُ - بِزَايَةِ تَادُونَ تَنْ أَكْلُ الْعَرَفِ
 وَهُوَ شَجَرٌ -
 الْقَصْفُ - بِدَايَةِ الْفَرْصِ -
 الْقَصْفُ - زَكَاةٌ بِكُلِّ دَا شَدَنَ الْأَقْبَابِ
 يَا زِدْ وَفَرَا شَدَنَ -
 الْقَصْفُ - سَمَّيْتُ شَدَنَ جَوَابَ -
 الْقَصْفُ - شَيْفَتُهُ شَدَنَ وَيَدِي بِالْبَاءِ -
 الْقَصْفُ - بِسَوْتِ خَشْكَ شَدَنَ بَرْتَنَ -
 الْقَصْفُ - بِالسَّكُونِ وَالْقَفَّانُ نَزْوُورُ الْفَتْحِ
 وَزَوْوُورُ الْوَرْدِ -
 الْقَصْفُ - رِيْبِيْدُهُ شَدَنَ بِنَ حَوْضِ وَفَيْقَتَيْنِ
 دِيْوَارَ -
 الْقَصْفُ - أَرْمَانُ خَوْرُون -
 الْقَصْفُ - بِزَايَةِ تَادُونَ أَهْلُكَ -
 الْقَصْفُ - بِالسَّكُونِ وَفَرَا شَدَنَ جَمِيْدَنَ
 أَنْ وَجْهٌ بِدَايَةِ مَانْدُومَنَةِ الْمُنْشَقَةِ -
 الْقَصْفُ - بِالسَّكُونِ يَحْكُمُ شَدَنَ خَيْرَ -
 الْقَصْفُ - أَلُوْدُهُ شَدَنَ بِعَيْبِ وَتَبَاهُ شَدَنَ

چیز و اسراف الشقه علی الدماغ والدبره
علی الجون -

الذکف - تنگ داشتن و فعل لغتیه -

البخف - کیشم شدن -

الذرق - خیره شدن چشم و در کردن شکم

گویند از خوردن بروق و هویت -

الحوق - ریزیده شدن بن موی علق الحمار

حلقا از اسفند فاصبه فسا فی نفسیه بن کفشر

در احمر فیدادی بالغار -

الحمق - بالضم احمق شدن و النعت حمق

الخنق - چشم گرفتن -

الخنق - سرگشته شدن از بیم و یا از غم

الذق - تیز زبان و ستان شدن و النعت

شما فعل و الفیل و به آرام شدن -

الزق - تیره شدن آب و النعت زق یا تسکین

الزق - تباه شدن غشیان اشی بالشی

و منه لایرقی و جزم قمر کول و زرق و زرق

الشی و زرق و زرق و زرق فلان اے و ز

وفیه زرق اے غشیان الحمار -

الزق - مصدر زرق زرق و هو الفشیط

الذی یفرج مع نشاطه -

الزق - غمزه بن یا -

السنق - ناگوار شدن -

الشبق - آرزو مند شدن بجماع -

الشرق - شراب جزآن و زرق زرق و زرق

الصق و الصق و الصق و الصق و الصق

شدن بقال منه صق فهو صق و صق فهو

مصق و قوله تعالی فصق من فی السموات

ای مات طبقت ید و طبقا اذا كانت الغیبط

الطرق - برهم شستن بر -

الطق و الطققان - در کاری استخوان

و طفق بجمع نمل و بات و طفق بالفتح لغتیه

و طفق به اے ظفر به -

النبق و العباقة - بوی خوش و کس

گرفتار و بعدی بالبا و النعت عبق

العبان - بوی گرفتار -

القص - در و رسیدن -

العشق و العشق و العشق و العشق

المحبته علق الامراه علقا و طقت به

علقا اے هدیها -

العلق - خار و جامه و زرق و زرق و زرق

در کام و آید و در و دم و کس و کس و زرق و

استن شدن زن و علق یفعل کذا مثل

طفق و الباب یدل علی قوط الشی بالشی الحالی

العدق - بسیار شدن آب -

العدق عرق شدن و النعت قیل و قال یقما

الْفَلَقُ - بسته شدن گروهی که چنانکه از توان
و به نداشتن پشت ستور خشم گرفتن و منه الرضا
اباک و الفلق و رجل خلق شدید الغضب
کثیر و قیل خلق سئ الخلق حقیق
عسر الرضا -

الْفَقُّ - نکلن شدن -

الْفَقُّ - الغضب -

الْفَرَقُ - بالفرق رسیدن یعنی بن
الْفَشَقُ - انتشار النفس و المحرم -

الْفَهْقُ - پر شدن -

الْفَلَقُ - بے آرام شدن -

الْكَبْقُ - در غم آمدن الْكِبَاقَةُ - زبرد
و چاک شدن -

الْحَاقُ - در رسیدن و بعدی باله و نفسه

الْحَقُّ - باریک میان شدن -

الْزَوْقُ وَالْمُسْوَقُ وَالْمُسْوَقُ - و سیه

شدن الَّلَسْقُ - الَّلَصْقُ - سپرز شتر

به پهلوی و رسیدن از غایت تشنگی -

الْعَقُّ - اسکون رسیدن لَعْنُ فُلَانٍ

اصابه از اذات و بهو کنایت -

الْهَقُّ - سخت سپید شدن -

الْهَقُّ - چاهلوسی کردن و اصل التلین -

الْزَرْقُ - سبکساری کردن -

الْتَشَقُّ - بوی برون و بسته شدن در بها -

الْتَفَقُّ - رسیدن -

الْتَسَكُّ - کینه گرفتن -

الْتَسَدُ - لازم شدن و شمعنده شدن

الْتَشْرُكَةُ - وَالْتَشْرُكُ - انما ز شدن به کسی

الْتَحْجُكُ وَالْتَحْجُكُ - خندیدن و شکت به

و منه بهنی و القرد یعنی اذ اصوت و نه

الحديث یعنی کمال شد الی رجلین ای یجزل

العطاء لهما لانه موجب الضحك الا تری الی

قول کثیر غیر الرداء اذ تبسم ضاحکا علققت

بضکتہ رقاب المال و شکت بهنی حاضرت عن

ثعلب و ابن الاعراب -

الْتَسَدُ - الْتَسَدُ - و لیب دیان بالبار

الْفَرَاكُ - بالکسر دشمن و دشمن زن شوی را

و شوب زن را و الفت فروک و فارک

الْبَحْلُ وَالْبَحْلُ - بخیلی کردن و النعت

باخل و بخیل -

الْبَدَلُ - در و مند شدن دست و پای -

الْبَعْلُ - سرگشته شدن -

الْتَقُّ - ناخوش شدن بوی از بکار نا داشتن عطر

الْتَقُّ - الْتَقُّ - بے نرزد شدن مادر -

الْتَمُّ - اثر کردن شراب و کسی -

الْتَمُّ - شاد شدن -

الْجَعْلُ - بسیار کردن شدن -

الْجَهْلُ - باسکون - وَالْجَهْلَةُ - نادان شدن

الْجَلُّ - آریستن شدن -

الْحَدُّ - ریزیده شدن مَرَّةً خَشِمْ و سرخ

شدن و دمیدن جامی مَرَّةً حَصَلَ الْفَرَسُ حَصَلَ إِذَا

اشتبکی بطنه من اكل تراب الذبابة -

الْحُظْلُ - بسیار نمودن شتر حُظْلٌ راحلت

الاهل حَقْلُهُ كَرَحْمَةٍ وَهَوَانٌ كَبَحْجٍ بَطْنُهُ -

الْحُجْلُ - اتحیر والدش من الاستحیاء و سور

احتمال الغنى ايضا ومنه الى بيت افانبعثن مَجْلُثٌ

اے اشترن الْحُجْلُ - بسیار ناک شدن

الْحُضْلُ - مرشدن -

الْحُظْلُ - تباہ و شوریده شدن سخن -

الْحُجْلُ - بزرگ شکم شدن و چروبلید شدن -

الرَّجْلُ - پیاده شدن -

الْحُفْلُ - بدخو و بد غذا شدن شَبِیْطٌ

احضنا شدن -

الْحُفْلُ - آریستن شدن شَعْرٌ

الْحُجْلُ - گران آواز شدن -

الْحُفْلُ - درمند شدن سبزو تباہ شدن آب

الْحُفْلُ - شتافتن سوسه شر -

الْحُجْلُ وَالْحُجْلَةُ - شتاب کردن و قولہ عجلتم

امر ربک اے استعظم اعلم -

الْعَضْلُ - بسیار عظمه شدن -

الْعَطْلُ وَالْعَطُولُ - خالی شدن زمان آو

وزن از زیور و الباب بدل علی الفراغ و الخلو

الْعُكْلُ - پُر در می شدن چرخ اعدان -

الْعَمْلُ - کار کردن فی الحقیقت فحلت باذن العیسی

الْعَزْلُ - دوست داشتن حایث با زنان و

شدن سگ زبانی کردن آهوی بره و دیو و

الْفُشْلُ - بدل شدن -

الْقَبُولُ - با قطع پذیرفتن و هم مصدر شد

و حالی بنی عربی لَقِمَ ایضا و اگر رفتن و لوازم کشیده

الْقَبْلَةُ - بالکس و اگر رفتن قلمه کوک را -

الْقُفْلُ - پست بر استخوان گرفتن از پیروی -

الْقَمْلُ - با پیش شدن و بزرگ شدن شکم

الْكَسْلُ - کابل شدن -

الْحُجْلُ - شقه بستن دست -

الْمَدْلُ وَالْمَدْلُ - ایضا و خواب شدن

پای مغلت الدابة مثلاً اذا اكلت التراب مع

النقل فاشبهه بطنه -

الْتَزَلُّ وَالْتَزَالَةُ - سخت شدن زمین لک

بر روی نیه ایستد -

الْتَقْلُ - تباہ شدن از کم و کینه و شدن دل

الْتَقْلُ - حاضر جواب شدن -

الْتَمْلُ - قرا اگر رفتن بر زمین -

الْهَوْلُ - اول شربت خوردن و تشنه شدن

وسیراب شدن

الْهَبْلُ - النکل

الْبَدْمُ - ستوده شدن و بیداری بالبار

الْبَشْمُ - ناگوار گرفتن و سیر آمدن از چیز

الْبَهْمُ - شدة التجر و کوه الريح و ذکات تمامه

الْهَكْمُ - لازم گرفتن راه و جا مقام کردن

بخدم الرجل فهو مجزوم اذا اصابه الجذام لا يقال جذم

الْبَشْمُ - رنج کاری کشیدن

الْجَعْمُ - طع کردن و از رومند گشتن مردم

بگوشت و شتر بشوره

الْحَوْمُ - سانه شدن در قمار و الفت حرم و قمار

الْحَوْمُ - کانقص فی الصدر

الْحَطْمُ - پیر شدن چهارپای

الْحَكْمُ - کرم خورده شدن اویم

الْحَشْمُ - پین شدن متین بزرگ

الْحَضْمُ - بالسکون بهمه و بهن خوردن

الْبَسْمُ - چرب شدن و همهم الامر و الخيل و بها

بالسکون غشیهم و فعل یفعل لفته و الکسر اجود

الْرَحْمُ - اجود و الترجمة و الموحاة و الرحمة و الرحمة

و الرحمة و الرحمة - بنشودن يقال رحمة

الْرَحْمُ - نالیدن شتر از زادن پس از زه

الْرَحْمُ - الرحمة

الْرَحْمُ - سرائیدن

الْرَحْمُ - بریده شدن انگشت بول و جزان

الْرَحْمُ و المرحم - لطع فی غیر مطع

الْرَحْمُ - چرب شدن و سپست شدن

الْسَدْمُ - پشیمان شدن و اندوگیدن شدن

الْسَقْمُ - بیمار شدن

الْسَلَامَةُ و السَّلامُ - برستن و سلم نشسته

سلا و سلا ای خلص له و منه رجلا مسلماً الرجل

الْسَدْمُ - بلند شدن

الْسَبْمُ - سر شدن

الْسَحْمُ - آرزو مند بیه گشتن

الْضَرْمُ - زباز زدن آتش و سخت گشتن

و حرم الشی اشتد حره

الْطَعْمُ - بوزن انغم پیشیدن و خوردن

الْظَلْمُ و الظلمة - تاریک شدن شب

الْعَدْمُ - بالتحرک علی غیر قیاس کم کردن

الْعَدْمُ و العدم - الفقر

الْعَقْمُ و العقم - نازا ییده شدن و عقم

لعم و یستعمل یفعل مجهول

الْعِلْمُ - دانستن

الْعَدْمُ - بالسکون الوان خوردن

الْعَرْمُ - بالضم - و العقم تاوان الوان

الْعَلْمَةُ - بالضم و العقم شهوة الضراب

الْفَقْمُ - بالضم غنيت یافتن -
 الْفَقْمُ - حرص شدن و بعدی بالبار -
 الْفَقْمُ - پر شدن -
 الْفَقْمُ - بالسكون والفها مية - ولسن
 الْفَقْمُ وَالْمَقْدَمُ - باز آمدن از سفر
 و آمدن بجای و پیش فرا شدن و قوله تعالى
 وقد مثال ما عملوا بمعنى عهدنا و قصدنا -
 الْفَقْمُ - آرزو مند گشتن و بعدی بالی
 الْفَقْمُ - بالسكون بسردندان خوردن و
 جو خوردن ستور -
 الْفَقْمُ - شهوة الطراب و شهوة اللحم -
 الْفَقْمُ - تباه شدن -
 الْفَقْمُ - بوسه دادن جاء لکم بالفتح -
 الْحَمْدُ - بجاای مقام کردن لزیم الشیء بحیث
 و یهوی الشعر الهندی -
 الْفَقْمُ - لازم شدن و بعدی بنفسه بالبار -
 الْفَقْمُ - بالسكون لقمه فرو بردن -
 الْفَقْمُ - بالسكون فراوان باریدن -
 الْفَقْمُ وَالْفَقْمُ - پیشانی و بعدی بیل
 الْفَقْمُ - التمش على القلب -
 الْفَقْمُ - خوش عیش شدن - الْفَقْمُ -
 بالضم خیر روشن گرانیدن يقال نعم الله بکرمنا

و نیک میداد مثله نعم فلان بکذا اول به -
 الْفَقْمُ - شهوت غلبه کردن بر شتر چنانکه در نقد
 الْفَقْمُ - سخت پیر شدن -
 الْفَقْمُ - سخت گرسنه شدن -
 الْفَقْمُ وَالْبَطْنُ - بزرگ شکم شدن از سیری
 الْفَقْمُ - زیرک شدن -
 الْفَقْمُ - قلب التنت -
 الْفَقْمُ - بوی گوشت بگردد ویدن -
 الْفَقْمُ - درشت شدن -
 الْفَقْمُ - بد غذا شدن -
 الْفَقْمُ - اندوگین شدن انعت فعل و فیل
 الْفَقْمُ - گنده شدن مشک -
 الْفَقْمُ - التنت -
 الْفَقْمُ - بزرگ شدن شکم -
 الْفَقْمُ - دو و گردن آتش و دو و گین طعم
 الْفَقْمُ - شوق گین شدن -
 الْفَقْمُ - کینه ور شدن و بعدی بیل و قنت
 الدوا و اخر زها فاءت شفته مائمه رحبت
 الدابة لقمه فی رحبت الترن بایهم آمدن پو شتر
 الترن - بد استن -
 الترن ما نده - بر جاسه ماندن -
 الترن - گریان شدن چشم و دروید شدن کن
 الترن - نرینه شدن -

الْمَشْنُ - شیت شدن کف سبوح

الْمَشْنُ - اندوگین شدن -

الْمَصْعُ وَالْمَصْعُ - کینه و ر شدن و صغن

الی الدیار کین الیها -

الْمَصْمُ - پذیرفتاری کردن الطمن و

الْمَصْمُ - الزمانه -

الْمَطْنُ وَالْمَطْنُ - زیرک شدن -

الْمَجْنُ - فریه شدن شتر -

الْمَعْنُ - مجازة فی رجل الدابة فوق السخ

من انحر وهو الشقاق ورجح یاخذ البعیر فی عنقه

فیتمک منه -

الْمَعْنُ - موافق آمدن طرف ستودرا -

الْمَعْنُ - گنده شدن پوست دریه استمن

الْمَعْنُ وَالْمَعْنُ - بوسیده شدن و نرم

الْمَعْنُ - آشکارا شدن -

الْمَعْنُ - ضعیف راسی شدن و النعت خمین

الْمَطْنَةُ وَالْمَطْنَةُ وَالْمَطْنَةُ - درین

الْمَعْنُ - سزاوار شدن -

الْمَعْنُ - فریه شدن -

الْمَعْنُ - سبز شدن لب ستودرا گریه

الْمَعْنُ - دروگران غاسقل زبالش و بسیار شیر

الْمَعْنُ وَالْمَعْنُ - الفطنة -

الْمَعْنُ - گنده شدن مشک -

الْمَعْنُ - زبان آور شدن -

الْمَعْنُ وَالْمَعْنُ - اخذ العلم و فهمه -

الْمَعْنُ - کله کردن از مشانه و النعت مشن -

الْمَعْنُ - بالسكون روی فراکاری کردن التا

بذل نیست ببدل خلان باب فعل -

الْمَعْنُ - اندر ک خوار شدن و منه الحديث لا یتفه

الْمَعْنُ وَالْمَعْنُ - بگردیدن خورونی دست

الثانیه عن الفها و ولد با و لو با اذالم تحن الیها -

الْمَعْنُ - فرتوت شدن و الماضي فعل -

الْمَعْنُ - تنک خمر شدن و سفه الشراب

اذا اکثر منه فلم یروا صل الباب الفطنة و استخافه

الْمَعْنُ - سخت حرص شدن -

الْمَعْنُ - ناقص عقل شدن و الماضي فعل قال

ابو یحیی عن الصادق لا یستحق منها الا فعال -

الْعَصْنُ - عضاه جریدن -

الْعَصْنُ - گرسنه و حیران شدن سخت گرسنه شدن

الْعَصْنُ وَالْعَصْنُ - التجر و التزود -

الْفَرْ - و نه گرفتن -

الْفَقْ - دریافته -

الْفَكَهْ - بالفتح خوش شدن -

الْفَكَهْ - بالسكون و الفتح و الکراهیه و الکراهیه و شوا

داشتن -

الْفَبْ - بیدار شدن از بهر کار که از آن غافل بود

الْبُزْجَةُ - بالفم نیکو شدن زمین بر نبات -
الْبُزْجَةُ - کند و مانده شدن -

الْبُزْجَةُ - به شدن از بهاری و در یافتن -

ومما النعت منه على فعل

الْأَجْرَبُ - کین -

الْأَحْدَبُ - گنگ -

الْأَحْدَبُ - الالهوج -

الْأَرْقَبُ - بزرگ گردن -

الْأَرْقَبُ - آنکه یک انوی و از دیگر بزرگتر بود -

الْأَشْعَبُ - آنکه سرون با مثل از یک دیگر دور بود -

الْأَشْعَبُ - آنکه دندانش تنگ تیز و آب را بود -

الْأَشْعَبُ - سپید -

الْأَعْصَبُ - آنکه اندرون سرون می گسترده باشد -

الْأَغْلَبُ - سبب گردن -

الْأَقْلَبُ - آنکه لب وی باز گردیده باشد -

الْأَكْهَبُ - تیره رنگ -

الْأَنْصَبُ - راست سرون -

الْأَنْصَبُ - آنکه کثر و دراز لنگی -

الْأَسْلَتَاءُ - زنی که خضاب نکند -

الْأَفْنَتُ - آنکه سرون دست بیک دیگر پیچیده بود -

وَأَلْفَتْ فِي كَلَامِ نَيْمِ الْأَعْرَدِ

کلام نایم الاحق -

الْأَكْرَبُ - فراخ گوشه دهن -

الْأَشْعَبُ - کالیده موی و گرد آلوده موی -

الْأَشْعَبُ - آنکه سی برهنه شود و موی الحشی -

الْأَشْعَبُ - آنکه شمش فراخ و نیکو بود -

الْأَشْعَبُ - کشاور و صبح آنکه ای مضی اوق -

الْأَشْعَبُ - ای و افصح -

الْأَشْعَبُ - پهن بهشت -

الْأَشْعَبُ - سیاه و سپید -

الْأَشْعَبُ - کز پای -

الْأَشْعَبُ - آنکه سیاهی چشم او سخت سیاه باشد -

و رجل ادعى اى اسود -

الْأَشْعَبُ - الذی له خصیة واحدة ومن

الدواب الذی احدى خصیة عظم من الاخری -

الْأَشْعَبُ - سخت احق و موی الحشی -

الْأَشْعَبُ - گنگ -

الْأَشْعَبُ - آنکه باهاش از یک دیگر دور باشد -

و سربا به نزدیک -

الْأَشْعَبُ - آنکه هر دو الیهی بزرگ باشند و بهم فرزند -

الْأَشْعَبُ - کشاور و دندان و کشاور میان و دست -

الْأَشْعَبُ - آنکه مویش زرد و سو پیشانی باشد -

الْأَشْعَبُ - آنکه گوشت اندک از او بر سرین دندان -

و حة أشع - ای من معتدل -

الْأَشْعَبُ - قریب من الا صمب و هو الذی -

یخالط بها حمرة -

منه فتح اول و آخره ثانی و صلیک انما یخلفه حیرات برآمد

الْأَفْطَحُ - پهن سر -

الْأَفْطَحُ - پسید و شیر و قیل و قیل غبیره فی طحله

الْأَفْطَحُ - شکافته لبیرین ساق و چار ساقی تبار

الْأَفْطَحُ - آن اسپ که پسیدی بر روی د

چند در سه بود یا کم درمی در و شفته فرج خا رنه

و سطلها و اثره بیضار -

الْأَفْطَحُ - زرد دندان -

الْأَفْطَحُ - لنگ -

الْأَفْطَحُ - آنکه را نهانش در هم

سایر در رفتن -

الْأَفْطَحُ - آنکه پشت و سه در شده باشد -

و سپینه بیرون خزیده -

الْأَفْطَحُ - بزرگ منش -

الْأَفْطَحُ - مری و کر -

الْأَفْطَحُ - آنکه برای سر انگشتان و سیم باشد و من

الْأَفْطَحُ - بابا و کند -

الْأَفْطَحُ - کشاده ابرو -

الْأَفْطَحُ - خرد موی و سنه جرد او ای کامله

الاجرد من الابل الذی اصابه القمل فی عصبه

من یده و در جلوه و غیضها و از اسار -

الْأَفْطَحُ - دندان باز گونه افتاده -

الْأَفْطَحُ - چشم در در رفتن -

الْأَفْطَحُ - گزیده سخن و شاه عقده او اکان

و نه اکانه معقود -

الْأَفْطَحُ - آن شتر که سبل دست یا پای وی

بر سوی انسی چسبیده بود -

الْأَفْطَحُ - زنه که میان بزرگ باشد

و آنکه بر در انگویند -

الْأَفْطَحُ - بچه ریش و زنت بزرگ را نه مراد از بچه

الْأَفْطَحُ - و آنکه سگ و نازک -

الْأَفْطَحُ - بد اختر -

الْأَفْطَحُ - بریده و نبال و سه فرزند -

الْأَفْطَحُ - او یخته ناف -

الْأَفْطَحُ - گنده دهن -

الْأَفْطَحُ - آنکه میان لب و زینش بیرون آمده باشد

الْأَفْطَحُ - زنه تکرار کرده -

الْأَفْطَحُ - روز کور -

الْأَفْطَحُ - برگوشت -

الْأَفْطَحُ - آنکه گوشه چشم نگرود -

الْأَفْطَحُ - تیر روی و تیر کند -

الْأَفْطَحُ - تنگ موی -

الْأَفْطَحُ - سرخ چشم -

الْأَفْطَحُ - گندم گون -

الْأَفْطَحُ - آنکه بیک چشم وی گردیده باشد -

الْأَفْطَحُ - دراز نامن -

الْأَفْطَحُ - بزرگ شکم و کیسه بر -

الْأَحْمَسُ - چپ و آنحضرت چپ راست
 وَالْأَقْلُ - آنحضرت
 الْأَقْرَبُ - آنکه کمی دارد پرشت -
 الْأَقْدَرُ - کوتاهه و ابی که پای برجا نگاه
 دست نمیدوید حال آنکه بای و پیش دست نهد -
 الْأَقْشَرُ - سخت سرخ -
 الْأَكْنُ - تیره گون -
 الْأَمْدَرُ - آنکه پیلوش و میدره باشد -
 الْأَمْعَرُ - ریزیده موی -
 الْأَهْبَرُ وَالْهَبْرُ - بسیار گوشت -
 الْأَزْجَرُ - آن که پیش پلزد و در وقت بزخا
 وَتَجَمُّدُ - زنی بزرگ سیر و الاقبال لاند که
 أَجْمَرُ و انا لقال له من الایه عن ابی علی -
 الْأَمْعَرُ - سنگلاخ -
 مَكَانُ أَحْمَسٍ - صلب -
 الْأَخْرَسُ - گنگ -
 الْأَحْمَسُ - سریشی باز پس بسته -
 الْأَهْسُ - خاک و ریگ نرم -
 الْأَمْلَسُ - نامی بینی فرو نشسته -
 الْأَقْسَسُ - الابرخ - وعزة تصام امی ثابته
 الْأَكْبَسُ - سر جکا و پیش درآمده -
 الْأَهْسُ - سهام بام لب و فی الحدیثی راوی
 وَابْنُهُ لَسَا قَالُوا لَاهِرَی طَرِیدَ سَوَادُ - الشفقه -

کما نسر ابوعلی و نانا را و سواد
 الیه انهم و اذا قیل لَسَا و الشفقه
 فهو علی ما نسر و الدلیل علی ان
 الْمَعْسُ فی البدن کله قول النجاشی و بشر
 مع البیاض العشاء الاملس -
 الْأَحْرَشُ - درشت -
 الْأَحْمَسُ وَالْحَمْسُ - بالسکون باریک
 الْأَخْفَشُ - خرد چشم و بدین -
 الْأَذْفَشُ - پهن گوش و موهی الحدیث -
 الْأَعْمَسُ - و الْأَعْمَشُ - آنکه بدیند
 و آب چشم او همی رود -
 الْأَمْدَشُ - آنکه صلب است
 باند که گوشت عن الجوهری و قال الفارابی و الفار
 امرأة مدش و اللحم علی کیدیا -
 الْأَمْحَصُ - سبیلک -
 الْأَمْحَصُ - بیس عین و صا حشی که بیخا خاک دارد
 الْأَعْفَشُ - سرون بایس پیچیده -
 الْأَمْصَاءُ - آنکه بیخا تر دارد -
 الْأَمْحَصُ - آنکه پاک ز و زینش سبیلک باشد
 و قیل هوکا لانه حص -
 الْأَمْحَصُ - اندک موی ابرو -
 الْأَمْحَصُ - و موی -
 الْأَمْحَصُ - چپ و راست -

الْاَقْدَرُ - باریک ابرو و قال ابو زید رجل
 اطرو الحاجبین وهو الذی یلیس له حاجبان
 قال ولا یستغنی عن ذکر الحاجبین -
 الْاَقْطَبُ - المنصب الرجل من الدار و
 ذلک سبب لانه یحجب فیها الانهار و النابل
 الذی فی عصب قوایمه یس خافقه -
 الْاَمْرُطُ - الذی قد خف عارضاه من الشعر
 الْاَمْعُطُ - ریخته موسی -
 الْاَمْلُطُ - الامرطه -
 الْاَبْطُ - آن اسپ که شکم پدید دارد -
 الْاَقْلَمُ - دراز گردن -
 الْاَحْجَدُ - گوش یا بنی یا لب بریده -
 الْاَحْجَمُ - آنکه لباس فرام نیاید چون سخن گوید
 الْاَحْضَمُ - آنکه سر انگشت خفقت ویر باشد
 الْاَحْشَمُ - تنه یک -
 الْاَحْضَمُ الْاَحْضَمُ الْاَحْضَمُ - دراز گردن -
 الْاَحْشَمُ - الاربع -
 الْاَحْشَمُ - نفس و قیل الذی انحر شعره
 مقدم راسه -
 الْاَحْشَمُ - خود گوش دینر خاطر -
 الْاَقْدَمُ - خروده دست یا پای از سوی کعبه
 الْاَقْدَمُ - تمام موسی سر و هونی الحدیث -
 الْاَقْدَمُ - الاکل -

الْاَقْطَعُ - دست بریده -
 الْاَقْطَعُ - انگشتان پای یا پیش چشم و قریب
 او اعلمت ابرته -
 الْاَقْطَعُ - آنکه پیش ساقش باریک -
 الْاَقْطَعُ - آنکه دندانهاش بازگشته افتاده باشد
 و آنکه اندرون لب وی سپید بود و اکثر بایتری
 ذلک السودان -
 الْاَقْطَعُ - آنکه موسی زرد موسی پیشانی موسی باشد
 و ملونش را زرد نماید زغرا گویند -
 الْاَقْطَعُ - الاحمق الذی تیقش انفه -
 الْاَقْطَعُ - آنکه گردن دی فرو نشسته بود
 الْحَمْرُ الْاَقْطَعُ - گوشه که بچینه نگردد -
 الْاَقْطَعُ - آنکه سین را با ناگرداند و را را
 باغین بالام -
 الْاَقْطَعُ - آن شتر که دوشش بر یک
 سوسه چسبیده بود -
 الْاَقْطَعُ - آنکه برو کنار دوشی بود و گویند
 که برانسی رود -
 الْاَقْطَعُ - هموار بینی -
 الْاَقْطَعُ - شتر که موسی چشم و بینی و گوشه باشد
 الْاَقْطَعُ - و رانج -
 الْاَقْطَعُ - شتری که سبل و س از دست
 یا از پا بر سوسه دوشی چسبیده بود -

الْأَعْفَفُ - لا غر -

الْأَعْرَفُ - اسپه در ازفش -

الْأَعْضَفُ - سست گوش وکیل اَعْضَفُ

شبهه تار یک و عیش اَعْضَفُ و اَعْطَفُ ای ناعم

الْأَعْلَفُ وَاَلْأَعْلَفُ - فتنه ناکرده و الاغلف

یستعمل فی کل شی فی غلات -

الْأَقْنَفُ - ستبر و خرد گوش -

الْأَكْتَفُ - پهن کتف و الفرس لذی فی عالی

عرا حقیف کتفیه الفراج -

الْأَكْشَفُ - موی پیشانی با گردیده و ب سیر

الْأَكْلَفُ - آنکه کافه دار بربر و -

الْأَخْرَفُ - آنکه هیچ کار نتواند کرد -

الْأَحْرَقَاءُ - آن گویند که گوش پنهان گافه دارد

الْأَخْلَقُ - سلسو بوی -

الْأَذْفَقُ - آنکه دندانانش بیرون نشسته باشد از دهن

الْأَرْتَقَاءُ - زنه پست اندام -

الْأَسْرَفُ - آن شرکه بازوی او از پهلو و در

الْأَسْرَفُ - گر به چشم و صافی از چیزها -

الْأَمْتَدَقُ - فرخ گوشه مهرن -

الْأَشْرَقَاءُ - ضد الحرقار -

الْأَطْرَفُ - سست زانو -

الْأَعْنَقُ - راز گردن -

الْأَفْطَقَاءُ - ضد الارتفاع -

الْأَقْرَفُ - آنکه موی سر و محاسنی بدوشان

باشد و خروبی ذو خوج و اسپه که یک سرشین تر بود

الْأَمْتَشَقُ - از وی اصطکک الیهما حتی تنجیا

الْأَعْقَلُ - الاحتمق -

أَذْنُ كَرْكَاءٍ وَفَرْكَاءٍ - سست بن -

الْأَجْزَلُ - شرکه سر و دوش ریش بود -

الْأَحْدَلُ - آنکه یک دوش افزاشته تر بود

از دیگر -

الْأَخْلُ - زنی زفت گوش و بیک استخوان

الْأَخْطَلُ - سست گوش -

الْأَرْجَلُ - بزرگیای از بهایم آنکه یک پا بزرگتر

الْأَسْهَلُ - بیش چشم -

الْأَحْرَلُ - بے سلاح و ستوری که دنبال

بر یک سوی دارد از عادات و بهر عیب -

الْأَعْصَلُ - کز دندان بیشتر و کشر ساق -

الْأَعْقَلُ - ستور یک اندک مایه پایش محرم بود

الْأَحْمَلُ - الاثلف عیش اَحْمَلُ عیش فرنی

الْأَقْلُ - آنکه در میان پهلو و ران و ریش و ریش

الْأَقْبَلُ - آنکه چشمش در پیش گرد -

الْقَبْلَاءُ - کین گویند که سر و دوش و پیشانی در

الْقَزَلُ - لنگی زشت -

الْأَحْلُ - سیاه یک از خلقت -

الْأَفْجَلُ - فراخ چشم و طنه بخلا اسی و اسحه

از دیگر -

و پوست سروان شکسته -	اَلَا هَذَا اَوْخِیْتَهُ لَب -
اَلَا قَضَمٌ - دندان ریزیده و سیاه شده باشد	اَلَا بَکْمٌ وَاَلِیْکُمْ - گنگ -
اَلَا قَضَمٌ - بن بینی فرو نشسته -	اَلَا تَرَمٌ - دندان پیش شکسته -
اَلَا کَزَمٌ - کوتاه بینی و انگشتان و اسی که	اَلَا تَلَمٌ - رخنه شده -
لب وی کوتاه و زفت باشد -	اَلَا حَزَمٌ - بریده دست -
اَلَا کَشَمٌ - انقاص الحلق و قیل الخمیس و قد	اَلَا حَزَمٌ - ضد الا بضم -
یکون ایضا فی الحسب -	اَلَا خَشَمٌ - پهن بینی -
اَلَا کَشَمٌ - دندان پیشین شکسته -	اَلَا خَرَمٌ - دیوار بینی یا سر بینی اندک بریده
اَلَا حَضَمٌ - المنصرم الجنبین -	و آنکه در زمره گوش و سوراخ کرده باشند -
اَلَا حَبَبٌ - آنکه استقفا دارد -	اَلَا خَشَمٌ - آنکه گنده بوسه بنود -
اَلَا حَجَبٌ - گوز -	اَلَا دَمَرٌ - آنکه فستالنگ او پنهان بود از گوش
اَلَا حَزَمٌ - تیره و سیاه دام -	و دندان ریزیده و الا درم من العراقیب الذی
اَلَا دَکَنٌ - سیاه دام -	عنه تا امر به -
اَلَا قَرَنٌ - پیوسته ابرو -	اَلَا دَقَمٌ - دیده -
اَلَا کَحْرٌ - شفته و امراة لحناء -	اَلَا دَرَمٌ - آنکه طام بود و حریص شد بر ک
اَلَا لَکَنٌ - کند زبان -	اَلَا کَشَمٌ - شکاف بینی -
اَلَا مَشَنٌ - آنکه بول باز نتوان داشت -	اَلَا حَلَمٌ - گوش از بن بریده -
اَلَا بَلَمٌ - الذی غلبت علیه سلامة الصدر -	اَلَا حَجَمٌ - کز دهن بودن -
اَلَا حَبَبٌ - بزرگ پیشانی -	اَلَا غَضَمٌ - آنکه یک دست وی سیاه بود و یک
اَلَا حَلَمٌ - الا بضم - الا سته - العظیم -	سپید از حیوان -
اَلَا سِتٌ - الا سته - دیرینه -	اَلَا عِلَمٌ - شکاف لب زیرین -
اَلَا کَمٌ - نابینا مادر زاده -	اَلَا قَضَمٌ - آنکه دندانهای زیرینش پیش آید
اَلَا مَرَمٌ - مَرَمٌ - سر نه ناکرده -	اَلَا قَضَمٌ - دندان پیشین از نیمه فرو شکسته

ومن المضاعف

أَلْحَبُّ - وردى کردن
 أَلْحَبُّ - گریزی کردن والنعت حَبُّ بالفتح
 أَلَصَّبَابَةُ - آرزو مند گشتن والنعت مثله
 أَلَصَّبُّ - بسیار سوسمار شدن ترین -
 أَلَطَّبُّ - ران شدن بطب والنعت كَلَبٌ
 وَطَبَّيْبٌ و جسد کردن تقول منه طب الرجل
 أَلَلْبَابَةُ وَاللَّبُّ - خربزه شدن فعل بفعلة
 فيه ما دهری شازده و فی الحديث فَلَئِنْ لَمْ أَسَ
 جَرَلَهُ فَاخْزُونِ ابْلَهْتَهُ -
 أَلَكْتَانَتُهُ - انبوه شدن ریش -
 أَلَحْمٌ - چشم برهم گرفتن -
 أَلَحْمٌ - عینه اے کسر و معها -
 أَلَلْبَانَةُ وَالْبَانَةُ - بد حال شدن -
 أَلَلْبَانَةُ وَالْبَانَةُ - مزه یافتن -
 أَلْبَرُّ وَالْمَبَرُّ - نیکوئی کردن والنعت
 بار و برور است شدن سوگند به برترین
 طاعت تقول بر وجه و بر وجه و بر وجه
 أَلْتَدَارُ قُورُوشَت و بازگشتن و تازده شدن -
 أَلْحَبُّ - بالفتح و الحَبُّ تشبه شدن الحَبُّ بالفتح
 آرد شدن بنده الحَبُّ و الحَبُّ آرد شدن
 والقول فی الحَرُورِیة كالقول فی الحَصَصِیة
 تقدیره الحَرُورِیة الحَرُورِیة -

أَلْمَرَّةُ وَالْمُرُورُ - روشن شدن چشم از
 شادی و فعل بفعلة لَمَرَّةٌ لَمَرَّةٌ لَمَرَّةٌ لَمَرَّةٌ
 أَلْمَرَّةُ سَرَّافَةٌ تلخ شدن والنعت مَرٌّ بالضم
 حَسْبُكَ بِالْخَيْرِ - القنوت به و بها قالوا حَسْبُكَ
 یبدلون السین من الیاء -
 أَلْخَسَّةُ وَالْخَسَّاسَةُ - حقیر و نا کس شدن
 و فعل بفعلة لَمَرَّةٌ لَمَرَّةٌ لَمَرَّةٌ لَمَرَّةٌ
 أَلْبَشَلَشَةُ - کشاده روی شدن خوش طبع شدن
 أَلْمَشَشُ - لگی در رنگ متور آمدن -
 أَلْهَشَّاشَةُ أَلْبَشَّاشَةُ و منه الحديث حَشَشْتُ
 یونانی فرحت و شتیت -
 أَلْقَصَصُ - طعام در گلو ماندن و نعلت
 نعت فی الباب ہی شاذة و تحت تک شدن جائگاه
 أَلْمَصُّ - مکیدن -
 أَلْقَصَصُ وَالْقَصِصُ - دندان گرفتن
 و بعدی بنفسه و بالباء و بعلی و فعل بفعلة لَمَرَّةٌ
 فیه و هی شازده -
 أَلْقَصَصَةٌ - دایه شدن أَلْقَصِصُ
 بلازم شدن و بعدی بالیاء -
 أَلْقَصَصُ - ریگ آلوده شدن والنعت
 قَصَصٌ و قَصَصْتُ من الطعام اذا اكلته و وقع
 بین اخر اسک حصی -
 أَلْمَصَصُ وَالْمَصِصُ وَالْمَصَاصَةُ

<p>نفسه وبعين - أَحْمَمَ - گرم شدن آب و جمت الحجرة اذا صارت حمئة - أَقْفَه - بالتحريك القهاهية در مانند سخن قائه - الرجل بقفه بجنده - كَلَّ السَّكْرَانِ - بهر کرد -</p>	<p>أَكْتُبُكَ مِنَ المصيبة وفي الحديث كل عيب انك قد مضنا - أَلْضُ - المص - أَقَطَطَ سخت يشك شدن موی انت قَط قَطَط بالفتح - أَخْطَ - بهر مند شدن و انت خطيظ و مخطوط و خطي -</p>
<p>و ما جاء من هذا الباب على الاصل صَبِيحَت - البلد بحت عينية و ششت لدا تبه وقطط الشعر وصل الوجل و الباقي على القياس</p>	<p>أَلْفَاظُهُ و أَلْفَاظُهُ - زفت خوسه شدن و انت قَط - أَكْسَفَ - تسكين خورون - أَلْفَكَةُ - احمق شدن -</p>
<p>و ما التثنية منه على افعال أَلْجَبَ - بریده کوبان - أَلْزَبَ - بسیار موی ابرو - أَلْصَبَ - آن شتر که دریل دی درو بود - أَلْقَبَ - باریک میان - أَلْزَبَ - گرفته سخن - أَلْزَبَ - آنکه ابروش باریک باشد و از ویکو أَلْشَبَ - شکسته سر - أَلْفَجَ - ارقب من الفج و الفجار - گمانی که زه دی از و شتر دور باشد - أَلْجَمَ - گرفتن عود از بسیاری با انگ کردن و فعل یفعل لغة فيه و هی شاذة و التثنية الفج أَلْزَحَ - فرانج سم و سیکه پاسه و سه هموار نیز زمین نشینند -</p>	<p>أَلْبَلَّ - ظفر یافتن و بعدی بالبار و فعل یفعل لغة فيه - أَزْلَلُ - بهنزدن و سهوا افتادن در سخن أَصْلَلُ - گرم شدن و قول من ضللت الدار و السجرا و الم تعرف موضعها و كذا لك شئ مقيم لا يبتدي له - أَطَّلَ و أَطْلَلُ - هر روز کاری کردن و العرب تقول ظلمت و ظلمت و قول عشرة و لقد ابيت على الطوى و اطلت ابي ظلت و فعل یفعل لغة ضيقة فيه و منه قرأ خفاة فیظلمن بکسر اللام - أَمْلَلَهُ و أَمْلَلَهُ - سیر دادن بیدی</p>

۱	الأكْبَلُ - بزرگ خلق و بین میان روش	۱۰	الأكْفُ - دیر سخن و سبهران -
۲	والْبَدْوِيُّ - فی الناس تباعد ما بین الفخذین من	۱۱	الاکْحَقُّ - اسپه که عرق نکند و گفته اند آنکه باسی
۳	کثرة لحمها و فی ذوات الاربع بتابعها بین الیدين	۱۲	برجا نگاه دست نهد -
۴	الْحَبْدُ - آنکه شیرش منقطع شده باشد از زبان	۱۳	الاکْشَقُّ و الاَمْشَقُّ - دراز -
۵	و یا از گوسپندان میا از شران و بیابان آب	۱۴	فَرَسٌ آدَقٌ - اذاکان متد اینها عریض الظفر
۶	وزن خرد و پستان -	۱۵	الاکْسَاكُ - خرد گوش -
۷	الاکْثَرُ - سخت خصوصت گر -	۱۶	الاکْصَدُ - آنکه زانو باش در هم کوید -
۸	الاکْثَرُ سبک و اندک موی پیشانی	۱۷	الاکْفَتُ - آنکه دوشش برآمده بود از سستی
۹	و بنال و اسم عروض -	۱۸	الاکْبَلُ - الحلالون العالمون الذی لا یدرک ما عنده
۱۰	الاکْثَرُ - میان تخی و بعیر - آنکه - اذاکان	۱۹	من اللوم -
۱۱	بیکر گرفته و بره -	۲۰	الاکْحَلُ - سست پرول -
۱۲	الاکْثَرُ - خرد کوبان -	۲۱	الاکْثَرُ - لا غریب -
۱۳	الاکْثَرُ - سپید روی -	۲۲	الاکْثَلُ - جنگ -
۱۴	الاکْثَرُ - آنکه دانه اش از هم بر نیاید -	۲۳	الاکْثَلُ - شمشیر زخمه شده -
۱۵	الاکْثَرُ - خرد و دندان -	۲۴	الاکْجَمُ - مروی بنیزه و بنای بی لنگره -
۱۶	الاکْثَرُ - بلند آواز -	۲۵	الاکْجَمُ - گوسپندی سرون و زنی که ران وی
۱۷	الاکْثَرُ - اندک موی سر -	۲۶	پدید بود از گوشت و الجواهر الغیض جماعه الناس -
۱۸	الاکْثَرُ - ناکشاده دندان و آنکه هر دو دوش	۲۷	الاکْخَمُ - سیاه -
۱۹	او نزدیک باشد بگوش -	۲۸	الاکْخَمُ - مروی بلند بینی و کوسه بلند -
۲۰	الاکْثَرُ - درشت -	۲۹	الاکْخَمُ - سخت و کر -
۲۱	الاکْثَرُ - کوسه و قیل الکتط - و تدا الفتح -	۳۰	الاکْخَمُ - آنکه موی بسیار دارد و پیشانی و قفا
۲۲	الاکْثَرُ - ساقط الاسنان -	۳۱	الاکْثَرُ - آنکه گردش بدوش فرورده باشد
۲۳	هیکل آنکه شتر مرغی که برش بر هم چیده باشد	۳۲	و آنکه پشت وی بمرد آمده باشد و اسپه کوه است

الَا ذَنْجُ - آنکه بینی وی روان باشد -

الَا نَحْنُ - آنکه سخن در بینی گوید -

ومن المعتل

الْوَرَبُ - بپاشیدن رگ -

الْوَصْبُ - درویند شدن -

الْوَسْرُ - خشک شدن بول و پشنگ گو سپند -

الْوَسْرُ - تنگ شدن خمیه -

الْوَسْمُ - رییم و ریمناک شدن دست اندام -

الْوَبْدُ - بدگشتن چشم گرفتن -

الْوَمْدُ - گرم شدن و ششم گرفتن و بعدیان -

سبط و ددت لیلنا اذ اشتد حرا و بسیار ششم -

شدن شتر -

الْوَجْرُ - ترسیدن النعت الفعل ولا يقال في

الموت فعلا ولكن قيلته -

الْوَجْرُ - کینه گرفتن یا کسسه فیما الغسة

عن ابی حنبله تقول ذره ای دعه و هو یذره ای

یدعه و اصله ذره شل و سیاه و قد امیت

ما ضمه ولا يقال ذره و لا و اذروا و کن ترک و هو

تارک و قيل هو من باب تنفع یمنع محمولا

على و ذرع یدرع لانه یمنع اه قالوا

ولو کان من باب و جعل یو جعل

لقلیل فی مستقبله یو ذر کیو جعل و لو

لم یکن محمولا لم یخل عینه و لا مسه -

من حرف الحلق و هذا القول اصح -

الْوَضْرُ - شوخ شدن و جهرش گرفتن

الْوَهْوَرَةُ - درشت شدن راه و فعل لفعل

لانه فی النعت منها و عربا سکون -

الْوَعْرُ - کینه گرفتن و سخت گرم شدن و النعت

فاعل و غیره و الکسسه فیما الغسة عن ابی حنبله -

الْوَقْرُ - بالتسکین ان شت شدن و قیاسه الحریکة

الْوَقْرُ - لتکیدن ستور -

الْوَجْعَةُ - التوجع و درویند شدن و الاستقبال

یوجع و یأوجع و یوجع -

الْوَسْعَةُ - همه را فرار رسیدن و فراخ شدن

و الظاهر یوسع یجوز الواد التعدیه لان هذا الباب

لا یكون الا لازما لاجاء متعدیا تحولت به نظاره و قيل

لانه من باب رث یرث و انما فتح حرف الحلق

یدرک علی ذلک سقوط الواو و علی حد سقوطها

فی بیکه لک القول فی الیاء -

الْوَلْعُ - بالفتح سخت حریش شدن

الْوَقْعُ - درویند شدن پای از درشتی زمین

الْوَقْعُ - بزه شد و پلاک شدن -

الْوَقْعُ - بزه شد و پلاک شدن -

الْوَقْعُ - پلاک شدن -

الْوَقْعُ - بالفتح ترسیدن و

حکم کلمه الوجع و المستقبل منه مستقبل و جمع

۱	وَكِرَاسٌ فِيهَا اشْبَهَ مِنْ بَابِ الْمَثَالِ وَكَانَ لَازِمًا الْوَسْعُ وَالْمَوْحَلُ - بالفتح وروحل فتاوت الْوَسْعُ - ترسيدن و فراموش و غلط کردن در این الیهم فی یقی و عن -	۱	الْأَكْبَلُ - کوتاهه دندان -
۲	الْوَحْمُ - برآمدن آرزو خواستن - الْوَحْمَةُ - ناگوارده شدن -	۲	وَمِنَ اللَّفِيفِ الْمَضْرُوقِ الْوَحْمُ - سوره شدن بهم ستور -
۳	الْوَدَّ - دوال دلو بریده شدن - الْوَدْمُ - کینه گرفتن و در غم زدن یا کینه داشتن الْوَحْمُ - غلط کردن و حساب و بیداری نبی الْوَسْمَةُ - الودس بیوش شدن غنودگی و النعت فعل -	۳	وَمِنَ الْمَعْتَلِ الْفَاءُ بِالْيَاءِ الْيَقْظَةُ - بیدار شدن -
۴	الْوَهْنُ - سُت شدن - كَأَنَّهَا لَمْ تَبْهَأْ - ای فطنت از ما و بهت ای بابایت به و انچه تیره غل تجلی بتالی الْوَلْدُ - پناه کس و اذن و بعد ملک مالی -	۴	الْيَقْظَةُ - بیدار شدن - الْيَتْمُ وَالْيَتْمُ - باسکون فیهای پیر شدن مردم و بی مادر شدن چاره پایه و نقل یفعل بالضم فیها الغنة -
۵	وَمِنَ الْمُضَاعَفِ الْمَعْتَلِ الْفَاءُ الْوَدَّ وَالْوَدَّ - بالکسر وَالْمَوْحَلُ - دوست داشتن - الود و الود و الود و الود و الود و الود - و بالفتح فیها آرزو کردن	۵	وَمَا النَّعْتُ مِنْهُ عَلَى فَعْلٍ مِنْ أَوْدَى الْأَوْدَى - بسیار شرم -
۶	وَمِنَ الْيَاءِ لَيْمَةُ الرَّجُلِ - فهو یکتوم از طرح فی البحر وَمَا النَّعْتُ مِنْهُ عَلَى فَعْلٍ الْأَيُّ - سخت -	۶	وَمَا النَّعْتُ مِنْهُ عَلَى فَعْلٍ الْأَيُّ - سخت -
۷	وَمِنَ الْيَاءِ لَيْمَةُ الرَّجُلِ - فهو یکتوم از طرح فی البحر وَمَا النَّعْتُ مِنْهُ عَلَى فَعْلٍ الْأَيُّ - سخت -	۷	وَمَا النَّعْتُ مِنْهُ عَلَى فَعْلٍ الْأَيُّ - سخت -
۸	وَمِنَ الْيَاءِ لَيْمَةُ الرَّجُلِ - فهو یکتوم از طرح فی البحر وَمَا النَّعْتُ مِنْهُ عَلَى فَعْلٍ الْأَيُّ - سخت -	۸	وَمَا النَّعْتُ مِنْهُ عَلَى فَعْلٍ الْأَيُّ - سخت -
۹	وَمِنَ الْيَاءِ لَيْمَةُ الرَّجُلِ - فهو یکتوم از طرح فی البحر وَمَا النَّعْتُ مِنْهُ عَلَى فَعْلٍ الْأَيُّ - سخت -	۹	وَمَا النَّعْتُ مِنْهُ عَلَى فَعْلٍ الْأَيُّ - سخت -
۱۰	وَمِنَ الْيَاءِ لَيْمَةُ الرَّجُلِ - فهو یکتوم از طرح فی البحر وَمَا النَّعْتُ مِنْهُ عَلَى فَعْلٍ الْأَيُّ - سخت -	۱۰	وَمَا النَّعْتُ مِنْهُ عَلَى فَعْلٍ الْأَيُّ - سخت -

خفته و اریخته و بیج الغیر اذ اضربه الرج و انت
مَرُوحٌ و مَرُوحٌ و قیاسه مَرُوحٌ لا غیره لم یمرح
الکد و کرم در افتادن -

الْعَوْرُ و الْعَوْرَةُ - باطل شدن جا
و النعت عَوْرٌ -

الْعَوْرُ - رسیدن شدن -

الْعَوْرُ - نیافت شدن چیزی در پیش شدن
السَّوْسُ سیئه در افتادن پیش کن شدن

الْعَوْرُ - دشوار شدن چیزی -

الْخَوْفُ و الْخَافَةُ و الْخَيْفَةُ - ترسیدن
و النعت خائفٌ و ربما قالوا خائفٌ علی فعل
قوله قال الا ان یخافوا علی یلما و یرتقا -

النَّشَاةُ و النِّشِیْکَةُ - بخار و در رفتن و خار
در پاه - شدن -

النَّشَوُكُ - پستان از جامی برخاستن دندان
شتر بر آمدن و شک الرجل شوکان طهرت شوکته
و حده فهو شاکک المصلح ایضا مقلوب منه
النَّشِیْمُ - نعل مهم الرجل اذا اصابه البرسام -

النَّشَوْرُ - خفتن و گشته شدن جامه کاسه شدن

و من الاجزاف الیائی

الْهَبِیْبَةُ - ترسیدن و یکی مکان مهوب قیاس
هیب لانه من الیهب -

الْمِکْدُ و مِکْدٌ و الْمِکْدُ و الْمِکْدُ

خواستن و نزویک شدن بفعله و یکی فیه
لغة شاذة و هی کدت یضم الکان کاد و یقولون
کید زید یفعل کذا یریدون کاد -

الْحِیْرُ و الْحِیْرَةُ و الْحِیْرَانُ و الْحِیْرُ و حِیْرٌ
سر گشته شدن -

الْغِیْرَةُ و الْغَارُ و الْغِیْرُ - رشک بردن
و منه الحدیث ان التذیفا و غیره الله ان یالی
المومن ما حرم الله قلت قد فسر النبی علیه السلام
غیره الله بالاعایة و راره -

حَاطَطَ یحطط یحطط و ای باح و ح
و هو جعل طاط و نا طط -

الْهَیْجَةُ و الْهَیْجَانُ - بدولی کردن -

الْعِیَافُ - نش بردن -

الْمِخْلُ و الْمِخْلَةُ و الْمِخْلَةُ و الْمِخْلُ و الْمِخْلُ
پند داشتن و قول فی ستم قبله خال بکسر الالف

و هو لا یصح و هو اسد یقل بالفتح و هو القیاس
و الْمِخْلُ - گشتی کردن مازال فلان یفعل کنه
زیا لا همیشه فلان چنین کاری میکرد و ح

ابو الخطاب مازیل یفعل کذا یعنی مازال -

الْمِیْلُ - یافتن و حکی سببیه فازی میل ای
ینال مافیة و هو من ثقلت و قیاسه منول

و معناه ینال مافیة منه الحدیث ینال من الصحیة

یعنی الوقیة فهم و رسیدن ما بهت له ای ما فطنت له

الأخوص - چشم دور وراقا دن۔

۷. الارواح - آنکه جمال وی مردار باشد گفتی آری

الروحه عامه تيزول از سبب اشتغال اليه

٥٠ به الذکر۔

الکلیه و انکه خورده و بیشتر از سبزی

سنگ کثرت

الْحَقُّ مِثْلُ الْمِثْلِ

الأصناف

١٠٠

١٠٠

لا تتركوا

۵۴۲

۱- سیدی - پیوستان و دریا سان ایچا

۹ انہوں نے میرے کوں سنا ہے۔

حکومت اسلامیہ کے تحت

التوبة والعترة والعترة

الأول - ويليام

— ۱۸۰ —

لا بد من

٩

[illegible]

ب. الآخرة من غير وجه والى الله العود

۸ انکار نمود از آنکه در این تاریخ در این شهر بوده

100-443887-100

Journal of Management Inquiry 22(1)

الْأَعْيُنُ - فَرَاخٌ دِهْنٌ -

الْأَعْيُنُ - دِرَازُكَرْدَنٌ -

الْأَعْيُنُ - الَّذِي يَرْفَعُ رَأْسَهُ كِبَرُ الدَّمِيِّ

لَا يَسْتَطِيعُ الْإِنْفَاتُ مَرَجَ الرِّضَا وَاصْلَهُ

فِي الْبَعْرِ كَيُونُ بِهِ دَانِي رَأْسَهُ فَيَرْفَعُهُ -

الْأَعْيُنُ - نَارُكَ خَلْقٌ -

الْأَعْيُنُ - الْإِهْدِيسُ - الشَّجَاعُ -

الْأَعْيُنُ - دِرَازُكَرْدَنٌ -

الْأَعْيُنُ - أَنَاكِ حَيْثُ مَدَى سَبْزِ بُوَدُ وَوَدِغِرْ

سِيَاهُ وَاجِلُ الْعَظِيمِ الثَّيْلِ دَنَا قَهْ خِفَاوُ وَهَمَتْ

جِلْدُ الضَّرْعِ -

الْأَعْيُنُ - بَارِيكَ مِيَانٌ -

الْأَعْيُنُ - نِيلٌ - أَمَكُ رَانَهَاشِ اَزْكَدْ كِرْدُورِ بُوَدُ

الْأَعْيُنُ - شَبِي تَارِيكَ -

الْأَعْيُنُ - بِي شَمِيرِ وَكَرْدُورِ أَمَكُ بَرِشْتِ

اَسْبَ نَتَوَانْدُ بُوَدُ -

الْأَعْيُنُ - فَرَاخُ چَشْمِ -

وَمِنَ النَّا قِصْ

الْأَعْيُنُ - بِالْفَتْحِ وَالْمَدِّ بَاكَوْدَكَانِ بَارِيكَرْدُ

الْأَعْيُنُ - نَارِ فَرِزْنِ وَكَدْ نَقْبِ بَرِيكَرْدُ

الْأَعْيُنُ - جَوَانُ شَدْنٌ -

الْأَعْيُنُ - الْعُتْبَى - فُسَاوُكَرْدَنٌ -

الْأَعْيُنُ - مَسْنَاكَ شَدْنٌ جَامَهُ وَجَزَانٌ -

الْأَعْيُنُ - مَطْلَعُ شَدْنٍ وَمَلَا زَمُ كَرْدَنُ وَيَعْدِي بِالْبَاءِ

الْأَعْيُنُ - اِسْخَوَانٌ وَرُكْلُو كَرْدَنُ وَيَعْدِي بِالْبَاءِ

وَانْدُو كَبْنِ شَدْنٌ -

الْأَعْيُنُ - الْفَضِيحُ وَالْأَعْيُنُ - وَالْأَعْيُنُ -

بَا قَوَابِلُ مَدْنُ فَعْلُ نَفْعُ لَنَفْعِهِ دَالْفُ نَفْعِي نَفْعِي كَرْدَنُ

الْأَعْيُنُ - يَسْتُ شَدْنٌ وَفَعْلُ نَفْعُ لَنَفْعِهِ

الْأَعْيُنُ - رَأُو شَدْنٌ وَنَحِيتُ نَفْسِي عَنِ الشَّيْءِ

اِذَا تَرَكَتَهُ وَنَحِيتُ بِالسَّكِينِ لَنَفْعِهِ فِي اِسْخَوَانِ نَفْعِي نَفْعِي

يَكُونُ مِنْ اَنْ يَثْبِتَ اَبْعَادُ لَعْلُ الثَّقِيلِ فَتَقْتَضِي اَبْعَادُ

بَيْنَ الْجِلْدِ وَالْكَتِفِ تَقُولُ مَتْنُ بَعْدِي الْبَعِيرُ فَوَدَّ

الرَّحْمَةِ - هَلَاكَ شَدْنٌ -

الْأَعْيُنُ - بَسِيَارُ شَدْنُ سِدِّي اَبْعَادُ

اِسْتَرْخَتْ تَفَارِيْقَهُ -

الْأَعْيُنُ - ثَشْنُ شَدْنُ النِّفْتِ صَدْرُ صَادٍ وَصَدِيَانِ

الْقَدِي الْقَدِي وَالْقَدِي كَلُولُ اَصَابِعِ

مِنْ الْخُمْرِ وَفَسَادُ جَوْفِ الْفَصِيلِ مِنْ شَرِبِ الْبَابِ

الْمَدَى - جَوَانُ مَدَى كَرْدَنُ وَالْمَدَى

وَالْمَدَى وَهْ - تَرَشْدُ نَفْعُ نَفْعِهِ دَانِي

بَشِي كِرْ هَامِي اَصَابَتْ -

حَدَّ يَتُ الشَّائِءُ - غَدَى دِهَوَانِ يَنْقَطِعُ

سَلَامِي بَطْنُهُ فَتَشْتَكِي -

الرَّحْمَةُ - سَمَحَتْ لَأَغْرَ شَدْنُ شَتْرُ -

الْقَدَى - فَاشَهُ وَرَشْمُ اَقْتَادَن -

<p>اذا اشتكى نساءه -</p> <p>اَلْخَشْيُ - ومه برافقاندن -</p> <p>اَلْخَشْبَةُ وَالْخَشْيُ - ترسیدن وقوله تعالى فَخَشِينَا مِنْهَا كَرَمًا وَبَارًا فِي الْخَشْيَةِ بمعنى علمت -</p> <p>اَلْخَشْيُ - شام خوردن -</p> <p>اَلْغَشْيَانُ - آمدن ومجامعت کردن برزیر چیز در آمدن يقال غشي الليل انهار وغشي عليه اعمى عليه غشي وغشي غشي فهو غشي عليه -</p> <p>اَلْخَشْوَةُ - بفتح النون مست شدن وبالكسر بويدن ونشيت الخمر نشوة ايضا اذا تخمرت ونظرت من اين جاء ويقال من اين نشيت هذا الخمر من اين علمت -</p> <p>اَلْخَشْيُ - شمشير زدن وبيدي بالباء -</p> <p>اَلْخَشْيُ - دور شدن -</p> <p>اَلْخَشْيُ وَالْوَضْوَانُ وَالْمَرْءُ ضَاكٌ خَشْدًا شدن وبيدي بعل وبعني ويقال ضريت عليه لا من احد بها ان تجعل من باب جواز الشئ مجرى نظيره ووجه ان من مخي عن شئ احبه واقبل عليه فدخل على هذا السبب الا ان قيل من باب جواز الشئ مجرى نقضه ووجه ان سخط بيدي بعل وكذا لك ضي الذي هو ضد</p>	<p>اَلْخَشْيُ - شاد شدن بسيار شدن يكد بالباء اَلْخَشْيُ - بالواو وشدن -</p> <p>اَلْخَشْيُ - بسيار خستين بخنوه وبشترم گرفتن وسخت خشم گرفتن وسستيدن ستور دوراه رفتن ومردم دركاري وشري زمام الناقة اذا اكثر اضطرابه وفي الحديث حتى شري امراي اعظم وتقام صري الماء صري اذا طال لكته وتغير -</p> <p>اَلْخَشْيُ او كذا - خونی کردن يكد بالباء فريدي كذا اَلْخَشْيُ او كذا - مقصورة - والظواهر نازه شدن وفعل بالضم لغت فيه -</p> <p>اَلْخَشْيُ - بالضم والسكون برهنه شدن -</p> <p>اَلْخَشْيُ وَالْخَشْيُ بِالْمَدِّ سَبْوِيهِ مَوْج شدن وغري فلان تهادي في غصبه -</p> <p>اَلْخَشْيُ - مدهوش شدن وتيجر شدن -</p> <p>اَلْخَشْيُ غنودن -</p> <p>اَلْخَشْيُ - بالكسر السكون خوار شدن -</p> <p>اَلْخَشْيُ آية - تشوير خوردن -</p> <p>اَلْخَشْيُ - صبر کردن بر مصيبت -</p> <p>اَلْخَشْيُ - تاريك شدن شب -</p> <p>اَلْخَشْيُ - پوشيده شدن -</p> <p>اَلْخَشْيُ وَالْخَشْيُ - فراموش کردن و دست برداشتن ونسي الرجل نسي فشي</p>
---	--

الکافی - زبانہ زون آگش -

القننى والفرغى كسبيد نـ

اللہ تعالیٰ بہ بسیار غور و دین شراب پر موع شدن و

ایچیزمان بالمبار و سپید و گفتن و لغت من نه الم

الْحَقِيقَةُ وَالْمَوْجِدُ وَالْحَقِيقَةُ وَالْحَقِيقَةُ

بالسرفيس والتميز بالمد والفقير بهما

واللغة حاتم الكفني شيدن پاي آدي و...

والنعت خفيف - المهادرة - بالفتح

از حال این بر سرین بیمارداستمن و بکارو

ویدیو بالیا و موسیقی

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

وہاں سے واپس آئے اور وہاں سے واپس آئے

کے لئے ان کے لئے ان کے لئے ان کے لئے

وہ جس کو انہوں نے سب سے پہلے دیکھا ہے

مختار لکھنؤ

١٠٠٠

فراوردی که از این مصنف است

[Handwritten signature]

الْقَيْطُ وَالْقَاءَةُ وَالْقِيَانَةُ فِيهِ ثَلَاثُ

المرة الواحدة بالتلقاؤ والتلقاؤ والتلقاؤ والتلقاؤ

وَالَّذِينَ كَانُوا يُشْرِكُونَ وَالْمُؤْمِنِينَ قَالَ

سبويه والفراء اللقيان - بالضم خطأ

والکثیر من العوالب کالتشیان بخود الکفا

وَالْقِيَّةُ كَارِزَارُونَ وَالْقِيَّةُ فَارِسِينَ

الْكَفَّارَةُ - پاک شدن -

آئینہ کاغذ بالمتبرول شدن۔

الملك - مولع شدة و ملازم كفتی

المكي الشريف الحسين وولده

المباني والبلدان بالفتح والمدنية

۱۱ من گئی تھی کہ ملاوۃ اسی نصیب ہے

الحمل - بالمستبين بالبرقورشدن

المجلد الثامن عشر

دیس دی بالیاد و بی و نو

وہی ہے جس کا نام ہے اور وہی ہے جس کا نام ہے

سبحي الدعوات والصلوات والصلوات

[illegible]

الطاهر بن محمد بن عبد الله بن أحمد بن حنبل

الْعَلَامَةُ الْكَبِيرَةُ

اسلامیہ دارالعلوم دیوبند

۶ الفی - بالکسر و اکثر شدن
والرضی - ایضا -
۵ البها - ویده شدن آبها و زیر باشند
و ضل بالضم فیه والنعت منها نری و اصله
بها و فخذت الماء -
۶ الشیء و آرزو کردن است من الشیء آبها
و کیا نا افسوسه عنه و تکت ذکر و هر چه
عند و یودی عن بنی النعمان و فی الی شیء
و مسا التفت منه علی اهل
۷ الفی و الفی و
۸ الفی و الفی و
۹ الفی و الفی و
۱۰ الفی و الفی و
۱۱ الفی و الفی و
۱۲ الفی و الفی و
۱۳ الفی و الفی و
۱۴ الفی و الفی و
۱۵ الفی و الفی و
۱۶ الفی و الفی و
۱۷ الفی و الفی و
۱۸ الفی و الفی و
۱۹ الفی و الفی و
۲۰ الفی و الفی و
۲۱ الفی و الفی و
۲۲ الفی و الفی و
۲۳ الفی و الفی و
۲۴ الفی و الفی و
۲۵ الفی و الفی و
۲۶ الفی و الفی و
۲۷ الفی و الفی و
۲۸ الفی و الفی و
۲۹ الفی و الفی و
۳۰ الفی و الفی و
۳۱ الفی و الفی و
۳۲ الفی و الفی و
۳۳ الفی و الفی و
۳۴ الفی و الفی و
۳۵ الفی و الفی و
۳۶ الفی و الفی و
۳۷ الفی و الفی و
۳۸ الفی و الفی و
۳۹ الفی و الفی و
۴۰ الفی و الفی و
۴۱ الفی و الفی و
۴۲ الفی و الفی و
۴۳ الفی و الفی و
۴۴ الفی و الفی و
۴۵ الفی و الفی و
۴۶ الفی و الفی و
۴۷ الفی و الفی و
۴۸ الفی و الفی و
۴۹ الفی و الفی و
۵۰ الفی و الفی و
۵۱ الفی و الفی و
۵۲ الفی و الفی و
۵۳ الفی و الفی و
۵۴ الفی و الفی و
۵۵ الفی و الفی و
۵۶ الفی و الفی و
۵۷ الفی و الفی و
۵۸ الفی و الفی و
۵۹ الفی و الفی و
۶۰ الفی و الفی و
۶۱ الفی و الفی و
۶۲ الفی و الفی و
۶۳ الفی و الفی و
۶۴ الفی و الفی و
۶۵ الفی و الفی و
۶۶ الفی و الفی و
۶۷ الفی و الفی و
۶۸ الفی و الفی و
۶۹ الفی و الفی و
۷۰ الفی و الفی و
۷۱ الفی و الفی و
۷۲ الفی و الفی و
۷۳ الفی و الفی و
۷۴ الفی و الفی و
۷۵ الفی و الفی و
۷۶ الفی و الفی و
۷۷ الفی و الفی و
۷۸ الفی و الفی و
۷۹ الفی و الفی و
۸۰ الفی و الفی و
۸۱ الفی و الفی و
۸۲ الفی و الفی و
۸۳ الفی و الفی و
۸۴ الفی و الفی و
۸۵ الفی و الفی و
۸۶ الفی و الفی و
۸۷ الفی و الفی و
۸۸ الفی و الفی و
۸۹ الفی و الفی و
۹۰ الفی و الفی و
۹۱ الفی و الفی و
۹۲ الفی و الفی و
۹۳ الفی و الفی و
۹۴ الفی و الفی و
۹۵ الفی و الفی و
۹۶ الفی و الفی و
۹۷ الفی و الفی و
۹۸ الفی و الفی و
۹۹ الفی و الفی و
۱۰۰ الفی و الفی و

<p>و قيل هو ان يشر بالبين حتى يتختم و يفسد حرفه ١) الْفَوَّي - نير و مند شدن - ٢) الْفَوَّي - خالی شدن و وایستادن باران ٣) الْفَوَّي - گزافش کردن - ٤) الْفَوَّي - دوست داشتن و منه قری توی الیم و انما قيل الیم لانه حل علی تمیل الیم و انما قلنا ذلك لاجل انك تقول هویت فلانا ای ٥) اجبته من غیر حرف البحر -</p>	<p>الاستقوى - اسپى اندک موی پیشانی و نعلیه سقوا اراى خفیفه سر بخت - ٢) الاستقوى - آنکه موی سے ازد و سوی پیشانی بشده بود گفته اند موی از پیش سر بشده - ٣) الاستقوى - باریک لب و الاستقوى - الاسود الاستقوى - نابینا - الاستقوى - سیاه بام لب - الاستقوى - کز بختی - الاستقوى - خاضه - پندف - الاستقوى - بدول ضعیف -</p>
<p>ومن بنات الباء ١) الْخَيَّوَةُ وَالْخَيَّوَانُ وَالْخَيَّوَةُ بکسر الخاء زنده شدن و الماضى حی و الادغام اکثر لان الحکره لازمه و اذا لم تکن لازمه لم تدغم کتوله تعالى علی بن حنیم الموتى و حی القوم اذا حسنت حال انفسهم - ٢) الْخَيَّوَةُ بکسر الخاء اندر ماندن الماضى غنی و غنی والنعت یاء علی فیل معی علی فعل بالفق - ٣) وهما النعت منه علی فعل</p>	<p>ومن اللطيف المقرون ١) التوى - هلاک المال - ٢) التوى - باسوزش شدن از زنده و یا از در دیا از عشق و جوی نفسی ذالم یو اقلک البلده و فی الحديث تجوی الارض من یقیم امر متین التوى - زنگار گون شدن -</p>
<p>١) التوى - کبود و ام لب و جزآن - ٢) التوى - الرجل المتخلف المنقر و لا یرال کذلک ومن المماهوز و لا من الصیحه ٣) التوى - دزم شدن روزگار و حیات مند شدن آری ب بالشی و رب به و صا یصیر فی و آری الرجل اذا تاسا قطعت اعصابه و - ٤) التوى - بهم در شدن پیشه -</p>	<p>١) التوى - بیمار شدن و کینه در شدن دل - ٢) التوى و التوى - کالری میسر شدن - ٣) التوى - رویت ماز و لبنا و من بار و لبس - ٤) التوى و الصواء - نزار شدن - ٥) التوى - گرسته شدن و باریک میان شدن ٦) التوى - ان لایروی السخلة و فیصیل من لبنا منه و لایروی السخلة من اللبن حتی میوت هزار</p>

<p> الآذق - بخواب شدن - الآق - نهایت رسیدن در کرم - الآق - الفرح والاعجاب بالشیء وانعت فعل - الآکت - اذیل از کای اشکت بطون من اکل الاراک - الآباله - استاذ شدن بکاشتر وانعت فعل وفاعل - اجل الرجل ای نام علی غنقه فاشکاکا الآکل - بشدن وندان از پیچی اکت الناقه اکال - بالفتح اذا اشعر ولد فانی بطنها فحکما ذلک فتاوت - اکت بالرجل نبت به - الآشم - بالکسر والممازیم نبره منشدن لفت فاعل - وفعل - وفعل - الآهم - فتن بزدن والنعت فاعل - الآهم - غشم گرفتن - الآهم - در وند شدن - الآجن - بگردیدن آب والنعت فعل - الآحنه - کینه گرفتن ویدی بعلی - الآذن - گوش فراداشتن وند انعت ماذن - الله شیء والاذن والاذن ومنه - فاذنوا بحر بین الله الذن - بالکسر وستوری - واون ویدی باللام - الآمر - نشاطی شدن </p>	<p> الآبت - گرم شدن روز والنعت آبت وابت و آبت - الآرج و الآرج - خوش بوس شدن - الآرج - غشم گرفتن وابدأ فواید بالفصر الآرج - الآسک - شیرخوی شدن وهورنی انعت وتمجید - شدن از نیم شیر - الآقد - شتافتن والنعت فعل - الآمد - غشم گرفتن - آخذ - الفهیل علی اللبن اخذ ای اتهم عنه - الآشمر - وند گرفتن - الآقو - نشاطی شدن شتوفیه شدن وی پس - ولاغری - الآمر - بسیار شدن و بسیار کردن وند قراة - احسن از ما تفرها بالکسر منشدن الآکنس و الآکنس - بالفتح بینا انس اگر فتن ویدی بالباء - الآوص - تباہ شدن ریش - الآذق - فتن انت فاعل منزویک من الآسف - ارمان خوردن و غشم گرفتن ویدی الآلاف و الآلاف و الآلاف - بالکسر منشدن گرفتن الآلف و الآلف - نداشتن فاعل غیر اشکی - انفس من لبره والنعت فعل - </p>
---	---

الآن سنرجع كالآجن في امنی و احکم و بیوش
شدن از نشوگی

[illegible]

الْإِيمَانُ وَالْمَنَافَةُ وَالْمَدِينَةُ وَالْمَدِينَةُ
وَالْمَدِينَةُ وَالْمَدِينَةُ وَالْمَدِينَةُ
وَالْمَدِينَةُ وَالْمَدِينَةُ وَالْمَدِينَةُ
وَالْمَدِينَةُ وَالْمَدِينَةُ وَالْمَدِينَةُ

وَأَمَّا الْفُلُ فَإِنَّهُ بِأَعْيُنِنَا هَاهُنَا مُتَعِدًّا

کتابخانه و آموزش کردن و آینه سبزی اعتراف
و انقضای لغت فی مشهوره و امثال التغمما
الکذا الخرج بها کذا کافیه ادا الجدری

وَالْمَسْكُونَةُ فِي الْوَقْفِ وَالْأَمَلِ

الاول: بوي گزفتن مشک و الماضي كلس و نه احد
ماجا و با طهار التضميف -

آلہ مؤمنہ اور شہن اشہ

ومن الأجوف المموز الفناء

الاول في كشفه

ومن المناقش لمهموز الفاء

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَآتَمُوا وَحْيَهُ

المشقة

آقای احمدی

ومن لنا قصص المأمورين

الصَّائِغِينَ فِي شَكِّهِمْ وَافْتَادُونَ - وَالصَّائِغِينَ

وَالْقَاءُ فِي أَيْضًا بِيَا خُجْرُونِ آبِ-

الْكَايَةُ مَقْصُورَةٌ وَالْكَاءُ بِأَمْسَانٍ وَكُنْشِدَن

الْبَاءُ وَتَكُنْ شِدْنَ -

اللَّهُمَّ خَوِّفْ فِرَاقِي وَجِيرَ شِدِّي

وہذا فی الحیث

آلشائیں۔ باقی ماندن چیزیں۔

الفاء - بسیار خوش شدن -

آنحضرتؐ آپ در کلو ماندن و بعد سے بالیا

الشيء من بل ارام شدن و در شدن

الباس والبوس والبس - تحت

آنگاه به درخت شدن جانگاہ۔

الْبَاءُ وَالْقَافُ وَالسَّادُ وَالشَّيْنُ وَالضَّادُ

وَالْزَّكَاةَ بِرِيشٍ يَرْتَدُّنَ اَزْكَفَ بَارَ ،

وَالسَّائِفُ بِالسَّكِينِ دُشْمَنُ دُشْمَنِ

الکاف۔ بالشکین خورون وقیل نمف

ۛ فی الشربابی از گوی۔

و النماء في پریشین و سخت خشم گرفتگی

٧٠. مَيْمُونُ الْقَيْسِيُّ - مَاتَ إِذَا دَخَلَ فِي لَمَازٍ

أَلَمْ نَأْتِ بِسَيِّدِ الْإِنْسَانِ مِنْ غَدِيرِ الْبَكْرِ وَوَعَدْنَاهُ

١٠٠

کتابخانه عمومی

<p>الزحمان - مبراني كرون وهو متعدد فلهو كرون سرجا حث زخم به اي صلح و زخم و زخم الم لم يسم فاعلمه - النساء و النساء و النساء و النساء سبر برادن -</p>	<p>القصص - كنهه و بوسيد شدن مشک - الخطا و الخطا بالفتح فيها - والخطا والخطا - بالاسم والتسكين فيها والخطا طيشه گناه كرون و جاز خطي بمعنى الخطا اذا لم يصيب الصواب -</p>
<p>صينته القانو ضارنا اذا شربت النضان ومن المعتل لفاء الموهوز العين اكياس و تشن بلغة النفع و نويد شدن و افضل من نه ايست منه يا س اكيست منه ايست ايا سنا ايضا لا غير مبعناه -</p>	<p>اللذ فاء و اللذ فاء و اللذ فاء - گرم شدن الطوق و فرومرون چرخ و آتش - الخلا - با تخال شدن لب و تباه شدن اديم از زخم كار و در حال پوست باز كرون - الكلل - با گياه شدن زمين -</p>
<p>ومن الموهوز اللام ما فتحت اذ كره و ماتت فتا و فتواي بازلت اذكره لا يكلم بها الا بعد - الجملة معصود رجبيت باشي اذ كنت به و شيننا الخلا - پناه كسي داون و بعد كمي بالي و وشت المان صدا و اذ الوقت به - القصص اذ زنگار گرفتن -</p>	<p>الجماع - بسيار لوش شدن چاه و شتم گرفتن و بعدى بطله - الظما مقصور و الظما و الظما لثنه شدن الكماء كانه شدن پاي كمي الرجل او افعى و عليه نعل - الشنان - بالتحريك و هو شاف في المعنى لاد من بناء الحركه و الاضطراب و التسكين و هو شاف في اللفظ لان المصادر لم تحي عليه -</p>
<p>البراءة - بزار شدن البرء - بالضم از باري به شدن - الخرارة - كالكرامة يحدث كرون - طسنت طسعا اذا تحمت عن الدسم - كشفت من الطعام امي املا ت - القصص - بالتسكين خورون -</p>	<p>والشنان - بغير همزة و الشنأ - بجر كات الثلثة و المثناء و الشنأ - و شمن ثمن و شمن به اسه اقر - القصص و القصص و القصص و القصص ظلم باذن گوشت فبل بالضم نامة و انفت منها فليل</p>

<p>ومن المعتل المتهو من اللام الْوَبَاءُ - بالقصر وبانك شدن زمین يقال منها وبنت الارض في موبرة والوباء كالمشله يقال منها وبنت الارض في وبنة ووبئة - الْوَجَاءُ - كاردزون - الْوَذَاءُ - رنجه داشتن - الْوُطَاءُ - پاسبان سپردن و مجامعت کردن و الغاب منها يطأ بجنه الواو -</p>	<p>الذَّاءُ - پیش رسیدن و فعل بالقصر لَنَتَّيْنِ وَانْتِ افعَل - الْاَذْسَاءُ - سیاه و سپید گوش - الْاَقْطَاءُ - ناسه بینی فرو نشسته - الْاَذْقَاءُ - بدودر آمدن - الْاَجْنَاءُ - و لا دنا - گنج باب فاعل الفعل في الماضي انما هو الالف كل راجع الى النعت منه على فاعل و جده من هذا الباب لانه ذكر النعت منه و لم يذكر على فاعل و جاء عليه و على غيره و ذكر النعت منه - الْجَدُّ فَوَيْتَةٌ - قحط افتادن من النعت فعل فاعل الْجَنَابَةُ رَجَبُ شَدْنِ النعت منه رَجَبُ رَجَبُ و جنيت - الْحَسَابَةُ كَوْرِي و قد اوردند زان و نيك - الْخَطَايَةُ - بالغ خطيئة شدن - الرَّحَابَةُ وَاكْرَجَةُ وَاكْرَجُ - فراخ شدن و النعت و رَجَبُ و رَجَبُ و رَجَبُ و فعل فاعل لَنَتَّيْنِ و يقال رَجَبُكَ الدار و هو شاول و تعدي - الْوُطُوْبَةُ - تود شدن و النعت و رَجَبُ و رَجَبُ الْوُجُبُ - فراخ شکم شدن - الصَّعْوَةُ - دشوار شدن و النعت صعب الصَّلَابَةُ - سخت شدن و النعت صلب و صلب الْعُدَّةُ و بَنَةُ فَوْشُ شَدْنِ آيَةُ النعت فَرْجُ</p>
<p>ومن الاجوف المتهو من اللام الذَّاءُ - در و مند شدن - الْمَشْعَةُ وَاكْرَجَةُ - خراستن - الْكَيْلُ وَاكْرَجَةُ - رسیدن -</p>	<p>و ما النعت على فعل من الالف المتهو اللام الذَّاءُ - در و مند شدن - الْمَشْعَةُ وَاكْرَجَةُ - خراستن - الْكَيْلُ وَاكْرَجَةُ - رسیدن -</p>
<p>و ما النعت على فعل من الالف المتهو اللام الذَّاءُ - در و مند شدن - الْمَشْعَةُ وَاكْرَجَةُ - خراستن - الْكَيْلُ وَاكْرَجَةُ - رسیدن -</p>	<p>و ما النعت على فعل من الالف المتهو اللام الذَّاءُ - در و مند شدن - الْمَشْعَةُ وَاكْرَجَةُ - خراستن - الْكَيْلُ وَاكْرَجَةُ - رسیدن -</p>
<p>ومن المتهو في العين على فعل الْاَجْبَاءُ - زنگارگون - ومن المتهو اللام على فعل الْاَصْدَاءُ - سیاه که اندک سرخ و کمی سرخ الْاَهْدَاءُ - گنج -</p>	<p>و ما النعت على فعل من الالف المتهو اللام الذَّاءُ - در و مند شدن - الْمَشْعَةُ وَاكْرَجَةُ - خراستن - الْكَيْلُ وَاكْرَجَةُ - رسیدن -</p>

الْعَرُوبَةُ وَالْعَرُوبِيَّةُ - تازي بان شدن
الْعَرُوبَةُ - بی زن شدن و به شوهر شدن
والنعت منها فعل -

الْعَصَابَةُ - سخت شدن -

الْعَصَوَةُ - بزان شدن والنعت عصب
الْعَرُوبَةُ - والعَرُوبَةُ - وور شدن والنعت
الْعَرُوبَانُ وَالْعَرُوبِيَّةُ - نزدیکی و فاحش شدن

ان تقرب بذكرك يعني ما تطلب بذكرك التحميد
وفي حديث آخر فاخذني ما قرب وما بعد والعرب
للرجل اذا قلته الشئ وعنه اخذه ما قرب وما بعد

الْعَرُوبَةُ - اندک شیر شدن گو سپند والنعت
كجبه بالحواف الثلث وكجبه -

الْعَجَابَةُ - گویا شدن والنعت عجيب ونجيب
على مثال جملة -

الْعَدَابَةُ - سب شدن والنعت فعل -
الْعَقَابَةُ - نقيب شدن -

الْعُجُوبَةُ - ویزه شدن والنعت فعل -
الْعَبَابَةُ - ثابت شدن عقل -

الْعَمُودَةُ - گرم شدن روز والنعت فعل -
الْعَمَامَةُ - آرامیده شدن -

الْعَمُودَةُ - بار کشیدن النعت شئت وشئت
الْعَمُودَةُ - روشن شدن نسویشانی شدن

والنعت صكت -

الْقَرُونَةُ - خوش شدن آب والنعت فُرَاة
الْقَحْوَةُ - الْقَحْوَةُ - على القلب والنعت فعل
يقال اخذني منه ما قدم وما حدث حدوثا لا يضمن

حدث في شئ من الكلام الا في هذا الموضع وذلك لكان
قد تم على الازدواج -

الْقَبِيحَةُ - كزیر شدن الْقَبِيحَةُ - پدید شدن
الْقَبِيحَةُ وَالْقَبِيحَةُ - نیکو شدن خرمیت المرأة

فلانة اى صارت كثيرة الخروج وهذا يستعمل في
التعجب بدون غير صرف فلا يقال منه يفعل ولا قال
الْقَبِيحَةُ - نازیب شدن والنعت سجع كقبحو

سجع وكشش وسجع كقبح -

الْقَبِيحَةُ - جوامع وشدن والنعت فعل جمل
شجع الذراعين بهن رشن -

الْقَبِيحَةُ - القباضة وتيل به اتباع للقباضة
الْقَبِيحَةُ - نیکو رو شدن والنعت فمیل

وفعال بالضم -
الْقَبِيحَةُ وَالْقَبِيحَةُ - ویزه شدن انعت شلما

الْقَبِيحَةُ - مانده شدن والنعت فمیل وفعل
الذكر والاشی فیها سوار -

الْقَبِيحَةُ - فرخ شدن جای يقال مكان
فصح وجلس فصح بالضم الجمع اى وارسع -

الْقَبِيحَةُ - شیوان بان شدن و غیره شدن
شیراز کف -

الْفُجُورُ وَالْفَبَاحَةُ وَالْفُجُورَةُ شَرُّ شَرِّ
الْمَلَاحَةِ وَالْمَلُوحَةُ تَكْنِينُ شَرِّ شَرِّ شَرِّ
وَالنَّتْ بَلَجٌ وَطَلَجٌ بِالضَّمِّ خَفِيفٌ - الْمَلُوحَةُ
شُرٌّ شَرِّ شَرِّ النَّعْتِ بَلَجٌ وَلَا يُقَالُ بِالْأَفْرِ لِقَرَّةٍ
الْمَلُوحَةُ وَالْمَلَاحَةُ - بَلَجٌ شَرٌّ شَرِّ شَرِّ
الْبُرْدَةُ دَقَّةٌ سَرْدُ شَرِّ وَالنَّتْ فاعِلٌ -

الْبُعْدُ - دَوْرُ شَرِّ -

الْبَلَادَةُ - كُنْدُ شَرِّ -

الْجُحْمَةُ - بَشْكَ شَرِّ شَرِّ مَوِيٍّ وَالنَّتْ جَعْدٌ
الْجَلْدُ وَالْجَلَادَةُ وَالْجَلْدُ دَوَالِجُ شَرِّ
جَلْدُ شَرِّ وَالنَّتْ جَلْدٌ وَجَلِيدٌ -

الرَّغَادَةُ - فَرَسٌ عَيْشُ شَرِّ شَرِّ النَّعْتِ
رَغْدٌ وَرَغِيدٌ قَرْنِيٌّ وَعَبْدُ الطَّاغُوتِ مَعْنَاهُ صَارَ
الطَّاغُوتُ مَعْبُودَ أَكْفَهَ الرَّجُلِ إِلَى صَارَ قَبِيحًا -
الْعَبَادَةُ - حَاضِرُ شَرِّ -

الْمُجْدُ - بَزْرُ شَرِّ شَرِّ وَالنَّتْ فَعِيلٌ فاعِلٌ
الْمُجْدَةُ - تَنْبِيْ شَرِّ وَالنَّتْ مِنْهُ كَذَلِكَ
الْتَجْدَةُ - دَلِيْرُ شَرِّ وَالنَّتْ شَجَرٌ وَنَجْدٌ
الْمُتَوَدَّةُ - تَنَاوَرُ شَرِّ اسْبُ وَالنَّتْ فَعْلٌ
الْمَلَاذَةُ - مَصْدَرٌ -

الْمَلُوحَةُ وَالْمَلَاكَاتُ - وَهُوَ الَّذِي يَنْتَهِي النَّصْحُ
وَيُغْنِيهِ -

الْبَصَارَةُ وَالْبَصَرُ - وَنَسْتَنُ وَيُنَا شَرِّ

دَلٌ وَيُدِيَانُ بِالْبَاءِ -
الْجَمَادَةُ - بَلْدٌ أَوَّارُ شَرِّ -
الْجَمَادَةُ - سَرَادُ شَرِّ -
الْجَمَادَةُ وَالْجَمَادَةُ - فَرِ شَرِّ وَفَرِ شَرِّ
وَالنَّتْ فاعِلٌ -

الْحَقَادَةُ - حَقِيرُ شَرِّ -

الْحَقُّورَةُ - بِاقِدُ رَوَاهُ شَرِّ -

الشَّعَارَةُ - شَاعِرُ شَرِّ وَالنَّتْ فاعِلٌ
الشَّعْرَةُ - خَرْدُ شَرِّ وَالنَّتْ صَغِيرُ مَعْنَاهُ
الْعَمَارَةُ - قَوِيٌّ شَرِّ شَرِّ -

الْعُسْرُ وَالْعُسُورُ - دُشْوَارُ شَرِّ -
الْعُسْرُ وَالْعُسْرَةُ - نَارُ شَرِّ شَرِّ النَّعْتِ

فاعلُ الْأَسْمِ الْعُسْرُ - بِالضَّمِّ
الْعُسْرَةُ - سَيَّارُ شَرِّ سَيَّارَانُ وَعِلْمٌ -
الْعُسْرَةُ - مَصْدَرُ الْعُسْرِ الَّذِي لَهُ حَرِيْبُ الْبُحْرَانِ
وَالنَّتْ فَعْلٌ وَفَعْلٌ -

الْقَدَارَةُ - پَلِيدُ شَرِّ وَالنَّتْ فَعْلٌ
الْقَصْرُ - كَوْنُهُ شَرِّ -

الْقَعَادَةُ - شُرُوتُ شَرِّ شَرِّ وَجَزْآنُ -
الْكِبَارَةُ - بَزْرُ شَرِّ شَرِّ النَّعْتِ فَعِيلٌ
فَعَالٌ بِالضَّمِّ فَإِذَا فَرَطَ قِيلَ كِبَارٌ بِالِشَّدِيدِ
وَلَا تَقْلُ بِكَيْسِ الْكَافِ فَإِنَّمَا لَفْظُهُ رَوِيَّةٌ -

الْكُذْرَةُ وَالْكُثَامَةُ - سَيَّارُ شَرِّ قَوْمٌ

کثیر و هم کثیرون -

الْمَرَّاسَةُ - ظریف شدن و سخت بل شدن

الْمَرَّازَةُ - اندک شدن و النعت فعل -

الْمَرَّازَةُ وَالْمَرَّازَةُ - تازه روی شدن و

النعت فاعل و فاعل و فعل -

الْمَرَّازَةُ - صعب کار شدن -

الْمَرَّازَةُ - سخت شدن و النعت فاعل و فاعل

الْمَرَّازَةُ - پدید شدن و النعت فعل -

الْمَرَّازَةُ - تاریک و پیچیده شدن و النعت

فعل و فاعل -

الْمَرَّازَةُ وَالْمَرَّازَةُ - سوار شدن و النعت فاعل

الْمَرَّازَةُ - غریز شدن -

الْمَرَّازَةُ - سخت زشت شدن و النعت فاعل

الْمَرَّازَةُ - مرموز و سبک کافی شدن و النعت فعل

الْمَرَّازَةُ - محکم شدن -

الْمَرَّازَةُ وَالْمَرَّازَةُ - باریک میان شدن

و النعت فاعل و فاعل -

الْمَرَّازَةُ - ارزان شدن و النعت فاعل و النعت فاعل

نازک شدن و النعت فعل -

الْمَرَّازَةُ - تناور شدن -

الْمَرَّازَةُ - بنیض شدن -

الْمَرَّازَةُ وَالْمَرَّازَةُ - نزدیک شدن

برگ از بهاری و النعت فعل و فاعل و فاعل و فاعل

الْمَرَّازَةُ - بکسر النین و النعت فاعل و فاعل

شدن و النعت فاعل و فاعل بالضم -

الْمَرَّازَةُ - بکسر النین تازه شدن گوشت -

الْمَرَّازَةُ وَالْمَرَّازَةُ - مامون شدن زمین

و النعت فعل و فاعل و النعت فاعل و فاعل

سخن از فهم و النعت فاعل -

الْمَرَّازَةُ - پیر شدن گاو و النعت فاعل و فاعل

الْمَرَّازَةُ - ویزه شدن و حسب و النعت

فعل الذکر و الانثی و الجمع فی سوار و ان شئت

انثت و ثنیت و جمعت -

الْمَرَّازَةُ - بسیار گوشت شدن -

الْمَرَّازَةُ وَالْمَرَّازَةُ - دراز زبان شدن

الْمَرَّازَةُ - ضعیف راس و عقل شدن -

الْمَرَّازَةُ - سبب شدن -

الْمَرَّازَةُ - در گذشتن از اقران بکسر النین و بکسر النین

و فعل یفعل لغة و النعت منه بارع -

الْمَرَّازَةُ - ظریف شدن لایو صفت بها الا

الاصداث و النعت فاعل و فاعل بالضم -

الْمَرَّازَةُ - مصدر الخلیع و هو الذی خلعه الم

فان جنی لم یطلبوا بحنایه -

الْمَرَّازَةُ - لم یطلبوا بحنایه و النعت راضع -

الْمَرَّازَةُ - بلند شدن قال سیبویه و البکر

ابن السری لم یقولوا منهار ف و استغوا بالرفع

واجاز غیره -

الترقاعه - بلند آواز شدن -

الترقاعه - کالیوه شدن و النعت فعیل و فعیلا

الترقاعه - زود شدن و النعت فعیل و فعیلا

بالضم و الکسر -

الترقاعه - نیکو شدن -

الترقاعه - بالفتح ویر شدن و النعت فعیل

و فعیلا بالضم و الکسر -

الترقاعه - زشت شدن و النعت فعیل

و فعیل و فعیلا -

الترقاعه - پهلوان و نیرومند شدن -

الترقاعه - طبع نمودن طبع الرجل فلان ای

صار کثیر الطبع و حکم حکم خج -

الترقاعه - به رسوائی انجامیدن کافضیع الامر

نظاغه فهو فطیع ای شدید شنیع جاوز المقدره

الترقاعه - زادنخواست شدن -

الترقاعه - فرومایه شدن و فعل فعیل فعیلا

نعت فعیل منها کثیر و الکع و الکعان و کع و

مونت کع کع بوزن قطام -

الترقاعه - بگیاه شدن بجای -

الترقاعه و الترکاعه و الترکاعه بالتحکیم و التکین

ایضا استوار شدن -

الترقاعه - الترکاعه تقول بلغ القول بلانته

صار بلانته و بلغ الرجل بلانته اذ کان یبلغ

بعبارة لسانه کنه مافی قلبه -

الترقاعه - فرار عیش شدن و النعت

فاسل و فعیل -

الترقاعه - سست شدن -

الترقاعه - زیرک و بکروج شدن و النعت

فعل بالتکین -

الترقاعه - تمام خرد و قوی رایی شدن -

الترقاعه و الترکاعه - تکلم و دست بان شدن

الترقاعه - بزرگوار شدن و فعل فعیل

الترقاعه - الیوم و شارف عن قلیل ای سبیر شرفا -

الترقاعه - خشک شدن -

الترقاعه - سست شدن -

الترقاعه - نوشیدن و النعت فاعل و فعیل و فعیلا

الطریق فی النوب و هو کثیر الالباء الی الجمل الکثیر

و قد یمح به و النعت فاعل و فعیل -

الترقاعه و الترکاعه - زیرک ماهر گردیدن

ظریف شدن -

الترقاعه - عریف شدن -

الترقاعه - ورشت شدن و یصدی بعلی و بالباء

الترقاعه - باریک و نزار شدن -

الترقاعه - زفت شدن -

الترقاعه - خرد شدن -

<p>مثلهای می تبلیها - الضناكة والضناكة - تنگ عیش شدن وانعت فشكبا ايضا - النساکة - متعبد شدن - الهاکة - دلیر شدن - البسالة - سخت دلیر شدن وانعت فاعل المطولة والبطالة - مثلهای وانعت فعلی التوکید التهال - بوزن العشب گران شدن - الجمالة والجمولة - بسیار موی شدن وانعت فعل - الجزالة - مصدر قوای عطا و جزیل و جزل ای عظیم و رجل جزل الرامی اذا کان اولی الجمال - خوب شدن النعت فیل والمرأة فیلة وفعلاء الضنا قال سیدویه اصله جماله لیک کصباحه و قباحه لکنهم حذوا الماء - الزخالة والزولة - ناکس شدن انعت فعل وفعال بالضم - السفالة والسفل - دوان شدن وفعلى بالفتح لغیر النعت منها فاعل - السهولة - نرم شدن و آسان شدن والنعت سهل - العبالة - بزرگ تن شدن والنعت عبال - العدالة - معروف و انعت عدل -</p>	<p>النجاة - نزار شدن - النظافة - پاک شدن - حیقت الشوق - کسدت - الخلوة - کمن شدن جامد وانعت فعل یستوی فیہ المذکر والمؤنث - الخلافة - سزاوار شدن وانعت فعل الذل - بالتسکین - والذلاقة - تیز زبان رشدن وانعت فعل ایضا وفعلى بکسر الهمزة وفعلى وفعلى بفتح الهمزة وفعلى بضم الهمزة - الرفقة - باریک و نیکو قد شدن رفق الله بک وعلیک رفقا ورفقا عن ابی زید - الشفقة - دور شدن - الشفقة - والشفقة - سخت روی شدن و ثوب سفیق ای صلیق و بها خلات التخیف الطلاقة - الذلاقة - فی المعنی وانعت و کشاد روی شدن وانعت فیل و فعل و فوش و آرا میده شدن شب و روز یقال یوم طلق و لیلة طلق ایضا و رجل طلق الیدین اسے سمح وامرأة طالقة الیدین - العلقة - کمن شدن و فعل یفعل کد خل یدخل لغیر النعت من هذا فاعل - الغیث - گوهری شدن و نیک نژاد شدن - الغماقة - ثروت شدن و دور شدن - المعاقاة</p>
---	---

الْقَسَالَةُ وَالْقُسُولَةُ نَكْسَنَ وَانْعَتَ فَعِلَ
الْمَثَالَةُ - فاعل شدن و انعت فعل -
النَّيْلُ وَالنَّيْلَانِيَّةُ شَدَنَ وَفَرَبَ شَدَنَ -
الْتَدُّ الَّتِي خَيْسَ شَدَنَ انْعَتَ تَدَلُّ فَعِلَ
الْجَسَامَةُ تَنَ أَوْرَشَدَنَ وَانْعَتَ فَعِلَ
وَفَعَالٌ بِالضَّمِّ -

الْجَهْوَةُ سَكَمِينَ شَدَنَ رَوَى وَانْعَتَ فَعِلَ
الْجَوْمَةُ وَالْجَوْمُ كَلَامًا بِالضَّمِّ وَالسَّكُونُ
نَارًا وَاشَدَنَ وَانْعَتَ حَرَّمَ وَحَرَّمَ فَعِلَ فَعَلِيهِ
الْحَزَامَةُ - هُوَ خِيَارُ شَدَنَ وَانْعَتَ فاعِلٌ -
الْحُكَامَةُ - حَكَمَ كَارَ شَدَنَ -

الْحُلْمُ - بَرَدَ بَارَ شَدَنَ -
الْوَحَامَةُ - بِالْوَحْمِ - وَانْعَتَ فَعِلَ -
الْوَحَامَةُ - نَزَمَ وَبَارَكَ شَدَنَ أَوَّازَ -
الْوَعَامَةُ - الرِّيَاسَةُ -

الْشَقْمُ - بَارَ شَدَنَ عَنِ الْفَارَابِيِّ -

الْشَتَامَةُ - زَعَمَتَ رَوَى شَدَنَ -

الْشَحَامَةُ - فَرَبَ شَدَنَ -

الْشَهَامَةُ - تَنَزَّلَ شَدَنَ وَانْعَتَ فَعِلَ

الْقَصَامَةُ - كَلَامٌ وَالشَّيْءُ وَانْعَتَ فاعِلٌ

الْقَضَامَةُ وَالْقَضْمُ وَالْقَضْمَةُ تَنَ أَوْرَشَدَنَ

وَانْعَتَ فَعِلَ وَفَعَالٌ بِالضَّمِّ -

الْعَرَامَةُ - أَحْمَقَ شَدَنَ -

الْعُظْمُ وَالْعُظَامَةُ وَالْعُظْمَةُ بَرَكَ شَدَنَ
وَانْعَتَ فَعِلَ وَفَعَالٌ بِالضَّمِّ -

الْعُقْمُ كَلَامٌ نَارًا شَدَنَ يَقَالُ عَقِمَتْ

الْمَرْأَةُ عَقْمًا وَعَقِمَتْ عَقْمًا وَيَقَالُ عَقِمَ اللَّهُ رَحْمَتًا

بِالْفَتْحِ وَاعْقَمَهَا بِمَعْنَى وَيَقَالُ عَقِمَتْ مَفَاعِلٌ بِهِ

وَرَجُلِيَّةٌ إِذَا بَسَتْ وَمِنْهُ الْحَدِيثُ وَتَعْقُمُ صُلَا

الْمُنَاقِبِينَ -

الْفَخَامَةُ وَالْفَخْوَةُ - الضَّمُّ وَانْعَتَ فَعِلَ

الْفَدَامَةُ وَالْفَدْوَةُ - كُنْدَ شَدَنَ زَبَانَ

وَانْعَتَ فَعِلَ -

الْفَقَامَةُ وَالْفَقْوَةُ - بَرَدَ فَرَبَ شَدَنَ انْعَتَ فَعِلَ

الْفَيْدَمُ - دَبَرَنَ شَدَنَ وَهَيْشَ بَدَنَ -

الْفَسَامَةُ وَالْفَسَامُ - نِكُورَ رَوَى شَدَنَ -

الْكُرَيْيَةُ - كَرَّمَ شَدَنَ وَانْعَتَ فَعِلَ وَفَعَالٌ

بِالضَّمِّ يَقَالُ حَلَّ كَرَّمَ أَيْضًا وَامْرَأَةٌ كَرَمَ وَانْهَسَا

لَمْ يَتَغَيَّرْ لَمْ يَصْدَرْ وَصِفَتْ بِوَكْرَمٍ السَّحَابُ

إِذَا جَاءَ بِالْفَيْشِ -

الْكَحَامَةُ - كَوَشَتْ أَوْرَشَدَنَ -

الْغُفْوَةُ - نَزَكَ وَنَزَمَ شَدَنَ وَانْعَتَ فاعِلٌ

وَفَعِلَ يَقَعْلُ كَعْدَرٍ وَنَزَمَ فِيهِ وَفِيهِ الْقَعْمَةُ تَشْتَرِكُ

مِنْهَا وَهِيَ نَعْمٌ بِالْكَسْرِ نَعِمٌ بِالضَّمِّ وَانْعَتَ فاعِلٌ

نَعِمٌ نَعِمٌ بِالْكَسْرِ فِيهَا وَهِيَ شَاذَةٌ -

الْبِلَالَةُ - تَنَ أَوْرَشَدَنَ وَانْعَتَ فاعِلٌ -

<p>الرجل والمرأة في سواء وفعل ايضا - النجاسة - زفت وسخت شدن - الحرقة - درشت شدن زمین و انعت کردن الحسن - يكو شدن و انعت فعل - الخصانة - استوار شدن حصار و جز آن - والخصانة والخصن بالضم والكنهه شدن - زن و انعت حاسن و حسان بالفتح و خصنا و الخشونة - درشت شدن انعت فعل و افعل الدهانة - انك شير شدن شتر و انعت فعل بلاماء الدراسة - آسته شدن انعت زمان و زرين الرضانة - محكم و استوار شدن - الزكاة - بارام شدن - الشيخة - گرم شدن و انعت فعل كقول فاعل الشفقة - انك شدن عطا و انعت فعل القتاة - والقنن - بالضم و السكون زار خورش شدن - الكمهانة - بالفتح اختر گوی شدن انعت لعل المتانة - استوار شدن - المنانة - روان شدن و فعل ليعمل فيه المكنانة والمكن - كالبرجمي گیر شدن يقال قد كن فلان عند فلان - المنهانة - حقیر شدن و انعت جبين كبر الهم على غير تياسس -</p>	<p>السفالة والسفاهة - تنك خرد شدن - الفرادة والفرودة - الفراهية - سخت زيرك شدن و نيك روشن شدن ستوده انعت منها فاعل ولا يقال للفرس قار و لكن كجور الفقاهة فقيه شدن - النباهة - بزرگوار و معروف شدن و فعل بالفتح لغة فيها و انعت فاعل و فاعل الزاهة - البعد من السور و اصلها من قوم مكان تدرية ابي خلا و بعيد من الناس ليس في احد وما انعت من على فعل من هذا الباب</p>
<p>الشمرة - گندم گون شدن - التجف - لاغر شدن - الجماعة - محقق شدن و انعت منه احمق - الخزق - بخل عقل شدن - الجمعة - گند زبان شدن - الرعونة - كايوه شدن انعت منها آخرن</p>	<p>ومن موهنة الاذمة - گندم گون شدن و فعل ليعمل لغة فيها و انعت منها فعل -</p>
<p>المنانة - روان شدن و فعل ليعمل فيه المكنانة والمكن - كالبرجمي گیر شدن يقال قد كن فلان عند فلان - المنهانة - حقیر شدن و انعت جبين كبر الهم على غير تياسس -</p>	<p>ومن الممثل الوجهية - بدل شدن انعت فعل بالتسكين الوجهية - سخت زفت شدن و انعت مثله الوجهية - دشوار شدن از روی انعت فعل و فعل</p>

۱	اَلشَّرَافَةُ يَشْرِفُونَ -	اَلضَّاعَةُ - خرد و تراز شدن و ضعیف شدن
۲	اَلدَّهْوُ - داهی شدن و انعت داه -	اَللَّوْمُ وَاَلْمَلَامَةُ - وَاَللَّامَةُ نَكِيشَن
۳	اَلْمَهَاوَةُ - بسیار آب تکان شدن شیر و انعت فعل	وَمِنَ الْمَهْمُوزِ اللَّامُ
۴	وَمِنَ الْيَاءِ	اَلرَّدَاءَةُ - بردن -
۵	قَضَوُا الرَّجُلَ شَرِيفًا مِنْ قَضَيْتُ اِذَا جَارَ قَضَاؤُهُ	اَلْجَرَاءَةُ وَاَلْجَوَاءَةُ - عَلِ اسلح و لیر شدن
۶	وَدَمَوْتَ الْيَدَ يَدًا - من ریمیت از اجاور میه	صَوَّرَ الرَّجُلَ اِذَا صَارَ ذَا صُورَةٍ - اِی انسانیت
۷	وَسَيَتَعَلَّمَانِ فِي النَّعْبِ وَحُكْمَا كَمْ فَرَحَبَتِ الْمَرَاةُ	اَلْمَوَاعَةُ - گوارنده شدن و فعل لغتیه و یمن فعل لازم
۸	وَمِنَ الْمَهْمُوزِ الْفَاءُ	اَلْبَطَاءُ اَلْجُطَاءُ و زنگی شدن -
۹	اَلْكَادِبُ وَاَلْكَاذِبَةُ - فَرِنگی شدن اوی شدن	اَلرَّطَاءُ وَاَلرَّطَاءَةُ - احمق شدن -
۱۰	اَلْكَارِبُ كَالصَّفَرِ وَاَلْكَارِبَةُ خَرْدَمَنْدِ شَدَن	اَلدَّفَاءَةُ - گرم شدن -
۱۱	رَجُلٌ اَرِیضٌ - اِی متواضع خلیق الخیر و ارض	اَلْبُكَاءُ وَاَلْبُكُوءُ - وَاَلْبُكَاءَةُ اِنْدک شیر شدن
۱۲	اَرِیضَةُ اِی زکیمه و الماضی من نه افعل	اَلْمَلَاءَةُ وَاَلْمَلَاءَةُ مَلَى شَدَن -
۱۳	و مضموم در بها امار اشته -	اَلْقَمَاءُ وَاَلْقَمَاءَةُ - غوار شدن -
۱۴	اَلْاَسَالَةُ - کشیده روی شدن -	اَلْهَنَاءَةُ - المرأة فی منی الحكم -
۱۵	اَلْاَسَالَةُ - محکم راسی شدن -	وَمِنَ الْمَهْمُوزِ اللَّامُ
۱۶	اَلْاَمَانَةُ - امین شدن -	اَلْوَضَاءَةُ - نیکو و پاکیزه شدن -
۱۷	وَمِنَ الْمَهْمُوزِ الْعَيْنُ	اَلْوَطَاءَةُ وَاَلطَّيَّةُ وَاَلطَّاعَةُ مِزَم شدن
۱۸	اَلذَّائِبَةُ - مجبور گ شدن و غمناک -	فراش و مرکب و جزآن -
۱۹	اَلْمَوْءُ حَبَّةٌ - شور شدن آب	وَمِنَ لَاجُوفِ الْمَهْمُوزِ اللَّامُ
۲۰	وَالنَّفْتُ فَعْلٌ -	حکمی بعض الکوفیون هیو الرجل من البیة
۲۱	اَلْبَاسُ - دیر شدن -	اِذَا جَارَتْ بَيْتُهُ -
۲۲	صَوَّلُ اَلْبَعِیْضَا لَه - اِذَا صَارَ شَتْلُ نَاسٍ	بَابُ فَعْلٍ یَفْعَلُ مِکسر البین فیها
۲۳	و لیر و اعلیم و انعت فَعْلٌ -	اَلْحُسْبَانُ وَاَلْحُسْبَةُ - پنداشتن -

<p>الْفَعْلُ مَعْتَلٌ - نازك ونرم شدن الْفَعْلُ - خوش عیش شدن والفار منها يفعل ويفعل -</p>	<p>٥ أَوْرَمَ - بر آما سیدن وورم افتد أَمَى غصب ٥ أَوَّلَهُ وأَوَّلَهَا - متجشیدن ومن العرب من يقول وليه يوم</p>
<p>ومن المعتل لواوى ١٠ أَوْرَثْتُ وأَوْرَثْتُ وأَوْرَثْتُ وأَوْرَثْتُ - میراث یافتن ویدئى الى المفعول الثانى بنفسه ٢٠ بمن تقول ورثت ابى ورثت الشئ من ابى - ٣٠ أَوْرَعْتُ وأَوْرَعْتُ - پریزگار شدن الفت درع کسر الراء ومن العرب من يقول فروع فروع - ٤٠ أَوْتَقَى - هان شدن والماضى فعل وفعل ايضا ٥٠ أَوْتَقَى وأَوْتَقَى - استوار شدن ویدئى لى لى ٦٠ أَوْتَقَى - سوار آمدن - ٧٠ أَوْتَقَى وأَوْتَقَى - دشمن داشتن -</p>	<p>من اللطيف المفقود ١٠ أَوَّلَى - نزدیک شدن وباران باریدن أَوَّلَى - والى شدن الفت والفتح الواو وهو الوجه ٢٠ ويجوز كسر با - أَوَّلَى - دوست داشتن والفت ولى وكسر الواو وهو الوجه ويجوز فتحها - ومن المعتل لياء المصور العين ٣٠ أَلْيَسَ - نوید شدن - أَلْيَسَ وأَلْيَسَ - وأَلْيَسَ - أَلْيَسَ - أَلْيَسَ - أَلْيَسَ - حسبید وبعثتم ویاوس أَلْيَسَ وأَلْيَسَ - أَلْيَسَ - أَلْيَسَ -</p>

تمت المجلد الاول من تاج المصادر بعون الله الملك القادر

الحمد لله الذي جعلنا من كتابه المصباح المكنون

باب الافعال

الاجتراب - انما هو شدة وفكك شيء كرون
ومنه الحديث انما هو الكتاب فانه انما هو للماضي -
الاجتراب - برنج نیدن -
الاجتراب - هلاک کردن -
الاجتراب - التثريب -
الاجتراب - روشن کردن آتش -
الاجتراب - بے بر شدن زمین -
والاجتراب القوم اصحابهم الجذب
واجتراب الارض كذا وجد تهاجر -
الاجتراب - خداوند شتران کرگن شدن -
الاجتراب - فراهم آمدن و یاری دادن
و بانگ بر ستون زون تا سبقت گیر و خداوند
اشتران فر شدن و پوست فرو آوردن و چرت
و پوست تر بر بالان یا بر زمین کردن و بوی
خشک شود -
الاجتراب - جنب شدن و در باد جنوب شدن
و در کردن منته قراة الجوری و اجنبی -

الاجتراب - کج کردن نیدن -
الاجتراب - دالت کردن بر غنیمت -
الاجتراب - پسند کردن و خوشنود کردن
يقال حسنة امی اعطيت حتى قال حسبي -
احصب الرجل - و هو ان شیر
الحصار في عدوه -
الاجتراب - بهم آمدن زرو با هم شدن زمین
الاجتراب - و حقیقه نهادن و منه الحديث
فاحقها على ناقة امی ارادها على حقیقه الرجل
واحقب ليعمر من الحقب و هو جبل يشد به الرجل
الى بطن البعير مما يلي نيله -
الاجتراب - یاری دادن و دوست داشتن
و بر غیر آن و خداوند شتران ماده شدن و فراهم
آمدن از بهر یاری و ایلیت اهل ماخوذ من
الاجتراب و هو ان تحلب لالهک و انت في
المرعى تبعث به اليهم -
الاجتراب - ویران کردن -
الاجتراب - فراخ سال شدن و با شدن زمین

الْأَخْطَابُ - نزدیک شدن و خطیب المختل
و هو ان یصغر ویصیر فی خطوط مختل -

الْأَخْلَابُ - لوش ناک شدن آب -

الْأَخْنَابُ - سست کردن پامی -

الْأَذْنَابُ - گناه کردن -

الْأَذْهَابُ - برودن و زرانده و گردن -

الْأَرْحَابُ - بزرگ داشتن -

الْأَرْحَابُ - فراخ شدن سراسی و فراخ
کردن چیزی -

الْأَرْحَابُ - بخت شدن خرم و بسیار گناه شدن زمین -

الْأَرْحَابُ - رغب گردانیدن عتبه و ارا -

من الرقبی و هو ان تعطیها ایاة فکانها للباقی

منها و قلت ان مست قبل فی لی و سمت رقبی

لان کل واحد منها یقب موت صاحبه -

الْأَرْحَابُ - بر زمین آمدن ستور و ارکبت

الرجل جعلت له ما یرکبه -

الْأَرْحَابُ - ترسانیدن -

الْأَرْحَابُ - کند موی بر آوردن و بنیدن زهر

الْأَرْحَابُ - گرسنه کردن -

الْأَرْحَابُ - نزدیک شدن -

الْأَرْحَابُ - در میان فراخ شدن و بسیار

یقال من هذا السبب فهو سبب نفع المار

لا غیر و هو نادر و عقل بشوریده شدن از

گزیدن مار و الماضی السبب و اسبب الحافر
اذا بلغ الرمل فلم یخرج الماء -

الْأَشْرَابُ - استغتن يقال اشرب الیهیض

حمره ای علامه فذلك اشرب فی قلبه جهی غایطه

ومنه قوله تعالی و اشربوا فی قلوبهم ایمن ای حبیل

الْأَشْرَابُ - سخت گردانیدن عیش شصیب

الرجل اذا مات او فارق فراقا لای رج -

الْأَشْرَابُ - یاری کردن و یحیی الی الفطین

و متقا و شتن و یحیی باللام و یرج سینه گفتن و می

و شیم جز آن را دست باز داشتن بر پوست

و اصحب الرجل اذا بلغ انه و صحبت الرجل

اذا منعه و منه و لا هم مایصحیون فی قول بعضهم

وقیل هو من صحبک شد -

الْأَصْحَابُ - صعیانن و منه الحدیث

من کان مصعبا ای من کان بعینه و صعبا

و صعب کردن -

الْأَصْحَابُ - نزدیک گردانیدن نزدیک شدن

الْأَصْحَابُ - روی بگردانیدن و شیم شدن

و چشم در پیش فلکندن و بگشنی فردا و ن شتر

و بزردن کس و شتن -

الْأَطْرَابُ - بطرب آوردن -

الْأَطْرَابُ - الاسعاف بالمطوب الاحاج

الیه و هو من الاضداد و و و شدن -

الْأَعْيَابُ - مهاجرة کردن در سخن -

الْأَعْيَابُ - خوشنود کردن -

الْأَعْيَابُ - گفتنی نمودن يقال اعجب

فلان بنفسه وبراءه و خوش آمدن -

الْأَعْيَابُ - باز کشیدن از چیره و کسره

از کار - باز داشتن واحد ب القوم

اذا عذب ماؤهم -

الْأَعْيَابُ - سخن با اعراب گفتن و با تازی

کردن سخن پارسی و میان کردن و منه الجریث

الشیب تعرب عن نفسها اے تفصح و سخن گفتن

و خداوند متو تازی و خداوند فرزند عربی

لون شدن و زبون دادن و هو فی الحدیث

الْأَعْيَابُ - دور شدن چهارپائی از خداوند

و اعزب الله علیه بعده -

الْأَعْيَابُ - باگیاہ شدن و بین النعت

عاشب و معشب و گیاہ یافتن -

الْأَعْيَابُ - سرون کبش شکستن -

الْأَعْيَابُ - پاک کردن -

الْأَعْيَابُ - نوبت کردن و هو فی الحدیث

و پاداش دادن و فرزند را گذاشتن و از سپه

در آوردن و باقی خورده دادن -

الْأَعْيَابُ - غریب کردن نیک خندیدن

و بر کردن مشک نریب گفتن و غریب الرجل

اشدد وجع و افر من و افشت غریه حتی تبطل الاشجار

الْأَعْيَابُ - بچشم آوردن -

الْأَعْيَابُ - بالان شتر بستن -

الْأَعْيَابُ - نزدیک گشتن زن و سپه گویند

بزاون و شمشیر زنیام کردن نزدیک گردانیدن

توج بر پر کردن و اقرب القوم اذا كانت ابلهم

قارب فهم قاربون و يقال مقربون و هو شافو

و فی الحدیث ما نه الا بل المقربة قال شمر اراها

نفع الراوی التی حرمست لکوب و قیل سبه

التی علیها رجال مقربة بالادام و هذا من امراکب

الملوک و اصله من القارب -

أَقْصَبْتُ الْوَجْلُ - اذا قصب بعيره اے

اقنع من الشرب قبل التری -

الْأَعْيَابُ - من شرب - أَقْلَبْتُ الْخُبْرَةَ

اے نضجت و جان کما ان تقلب -

الْأَعْيَابُ - خط آموختن کسی را و منه حدیث الحسن

کان الحجج کلها بالطائف و اطلاق کردن و مشتک

بستن -

الْأَعْيَابُ - الصَّيْدُ - اے اکلنک ماخوذ

من اكل و هو القرب -

الْأَعْيَابُ - دروغ زن یافتن و هو یاکرون

دروغ کسه و بر دروغ داشتن ایه را -

أَكْرَبْتُ الْوَلَدَ شَدَّ ذَنْبَهُ بِالْكَرْبِ و هو

الحبل الذي يشد على العراقي ثم شئ ثم ثلث
والرب اى اسرج -

الْكَسَابُ - الكسب وهى لغة غير فصيحة -

الْكَلاِبُ - كلب سيدن شترانرا و هو شبه

جنون و عمرى مكلمين ساكنة المكان قال ابن

جنى الكلاب الجراح اغراؤا بالصيد لتكون

كالكلب للكلب كلب واكلمته كغرمى واغريته

الْكَنَابُ - شقة بستن و ست -

الْكَعَابُ - ألعب بالسكين -

الْكَغَابُ - مانده کردن -

الْكَهَابُ - نكته يدن اسب و براى خطر آتش

الْكَجَابُ - نجیب اودن -

الْكَدَابُ - خوشستن را کاره خطرناک انگندن

الْكَشَابُ - بسته کردن -

الْكَصَابُ - رنجانیدن و کار در دست کردن

الْكَضَابُ - قلب لا نابض -

أَنْقَبَ الرَّجُلُ - اذا نقب بعيره -

الْكَهَابُ - بغارت دادن -

الْكَهْدَابُ - شتافتن در سخن و نگ بریدن

أَهْرَبَ الرَّجُلُ - اوجردنى الذباب

مذعور او فى الحديث اهبوا معناه تكلموا و

امضوا فيه -

الْكَتَابُ - بجای برشتن و نشستن و نام

و در دیوان اثبات کردن فائده استم اذالم فیاقره

و قوله تعالى لیثبتواکامی بحر حرک جراحه لا تقوم معا

الْكَجَابُ - فروتنی کردن -

الْكَسَبَاتُ - بنا جنیدن و در شنبه شدن جودا

الْكَسَحَاتُ - ازین بر کردن و منه یستخرجون

و مال حرام کسب کردن -

الْكَسَكَاتُ - خاموش کردن و اسکت الرجل

اذا انقطع كلامه ولم یكلم و اسنفت القوم

اچدیو او صلح من السنة فلیو الیاء المنقلبه عن الجواد

فمن الاصل تار للفرق بینه و بین آخری القوم اذا

اقاموا سنة فی موضع -

الْكَشَمَاتُ - شاد کامه کردن و دشمن -

الْكَصَلَاتُ - شمشیر از نیام بر کشیدن -

الْكَصَمَاتُ - الصمت و روى الفاراسی

بمعنى التعمیت ايضا و منه الحدیث یوم است

اسه عتقل لسانه و اگنده میان کردن و یک

رنگ کردن -

الْكَعَدَاتُ - درکاری انگندن که ازان بیرون

تواند آمد و منه الحدیث فیه عتوا علیکم و نیکم اسه

یدخلون الضر علیکم فی دیکم و شکستن استخوان

پس از سب -

الْكَحَلَاتُ - بختن و بجهانیدن -

الْكَثَبَاتُ - برستن و برویا نیدن انبته الله

فمومسوت وهو شاذ وانبت الغلام اى تبت عانت
 الا حداثا - خاموش شدن بغير تنفسه
 وباللام ونصبت الكلامه لغته وقد ورد الا حداثا
 متعد باني الشعر المكيه -
 الا ثلاثا - سه گشتن -
 الا جلاثا - كور كردن -
 الا حداثا - نو كردن وحدث كردن آهن
 نهرو وون -
 الا حراتا - لاغر كردن ستوراز را درن
 الا حداثا - سوگند دروغ خوردن -
 الا حداثا - پديد كردن وپديد قومي گشتن
 الا زغاتا - شير دادن -
 الا زفاتا - فحش گفتن -
 الا زفاتا - از بقيه شير دست برداشتن
 وريستان -
 الا قراتا - دره پيروا ختن وافر را در
 اصحابه اذا عزمهم لا يمت الناس اقعد الرجل
 في ماله اسه اسه وواقعت له العطيه اجر لها
 الا كراتا - غمگين كردن -
 الا كباتا ولا مكاتا - درنگ كردن -
 الا بهاجا - بشاد كردن ابهت الارض
 بچ نباها -
 الا تلاجرا - كشاره كردن دل بزياد شدن دلو

وحضرتي ابلح اى بلغ الطين -
 الا حداثا - سخت شدن خنطن -
 الا حداثا - در بزه افكندن و احرجه اليها -
 ايت حداثا - سخن تر گفتن واصل الاماله -
 الا حداثا - بچه ناقص زادن اشتر اگر چه
 مدتش تمام باشد -
 الا حداثا - بيرون كردن -
 الا حداثا - در نورديدن وادجست الناقه
 اذا جازت السنه ولم تنج -
 الا حداثا - رفتن در اول شب اوجبت
 الشئ اذا افقت في ثوب والتركيب يدل على
 الانطواء والستر -
 الا حداثا - در در بستن وارتج على القاري
 على ما لم يسم فاعله اذا لم يقدر على القراهه وكنك
 ارتج عليه ولا تقل ارتج عليه بالشميه والباب
 يدل على الانغلاق والضييق -
 الا حداثا - پيوسته جستن برق -
 الا حداثا - گرد بر آفتاب -
 الا حداثا - از جا بر آفتاب -
 الا حداثا - در در بستن -
 الا حداثا - چراغ فرا كردن زين بر كردن ستور -
 الا حداثا - دو الهاميد و ان مصحف بهم افكندن
 الا حداثا - لنگ كردن علا بخته افش

اَبَى اسما و بنحو تو لَمْ يَحْمِلْ لَفْجِ اِى لا يَنْزِعُ
 اَفْجِ اسما و سب اذا تعد بين عليهما يعجلهما -
 اَلَا يَمْرَأَجُ - راه دادن و نى اسد رث لا يترك
 فى الاسلام مفرج قيل هو القتل بوجه
 بارض غلاة و لا يكون عند قرته فانه يودى
 من بيت المال و يطل و مه و قيل هارجل
 يكون فى القوم من غيرهم فحق عليهم ان يعقلوا عنه
 و قيل هوان يسلم الرجل و لا يوالى احد فاذا
 جنى جناية كانت حباية على بيت المال لانه
 لا عاقلة له -

اَلَا فَلَاحُج - نظروا دن و حجت آشكارا كرون
 اَلَا نَفَاحُج - مفلس شدن يقال لَفْجٌ فهو مفلج
 بفتح الزاء و هو شاذ و روى القارلى الفج ايضا
 اَلَا نَهَاجُ - اذا سار و افضال قد حجت
 بالرضاع فيعمل عند ذلك غلة يشدها فى الاخلا
 لئلا يرفع الفضيل -

اَلَا مَرَأَجُ - بحر گذاشتن چهار پاى و بجه
 بيقنندن شتر و يقول قوم امج البحر ين مثل مرج
 اَلَا مَلَأَجُ - شير دادن بجه اَنْجَتِ الْفَرْسُ اِذَا
 حان نهارها و قيل اذا استبان حلما و كزلك
 الناقة منى تنوج و لا يقال نتج -

اَلَا نَضَاجُ - پزائیدن و بریان کردن
 اَنْجَمَ الْقَوْمَ - سمته ابلهم -

اَلَا نَفَاجُ - برائى من خرگوش و نى الحديث نَفْجٌ
 اَلَفَاجُ ابانة الانا من الضرع عند اكلب -
 اَلَا نَهَاجُ - كمنه شدن جامه و دمه برافكندن
 و هو پیداشدن راه -

اَهْرَجَ الْبَحِيرُ - اذا حمل عليه فى السير فى
 الهاجرة حتى سدر -

اَلَا هَمَاجُ - نيك و ديدن -

اَلَا هَجَاجُ - شاد کردن -

اَلَا هَرَجُ - بزرگ گردانیدن بشگفتى انگندن
 و سخن نهادن بر كس -

اَلَا بَلَاخُ - بمانیدن و هو فى الحديث رايح
 اتخل صار يا عليه بلحا -

اَلَا تَرَجُ - غمگين شدن -

اَلَا جَنَاحُ - نجسپانیدن -

اَلَا تَرَبَاجُ - سووند گردانیدن -

اَلَا نَجَاجُ - چرب دادن -

اَلَا تَرَدَاجُ - آوردن - و منه الحديث فتنا
 مروءة معناه المثقلة و قيل المغطية على القلوب

اَلَا تَرَسَاجُ - لا غرسين کردن ارسحت الناقه
 اذا دنى فطام ولدها -

اَلَا رَكَاخُ - پشت بجای باز نهادن -

اَلَا سَمَاجُ - نيكو عفو کردن -

اَلَا سَلَاخُ - برودت کردن داشتن -

الاستماع - منقاد شستن ومنه الحديث استمع
 يشعج لك اى سئل يسئل عليك -
 الاستقاع - سرخ شدن غوره خرماء -
 الاستصباح - والمصباح - در باده شدن
 واصبح فلان عالما لى صله -
 الاستفاح - سائل را در کردن و چپا نیدن
 و نه افنى بحد ميسه و پين بگردن و اصفحت
 بالسيف از ضربت بعرضه و سهرنى الحديث
 الاستلاح - با صلح آوردن -
 الاستراخ - كور كردن -
 الاستطاع - پر كردن -
 الاستلاح - مانده كردن ستور -
 الاستماع - چشم برداشتن -
 الاستماع - فراخ شدن سوراخ پستان ختر
 الاستماع - شاد كردن و گران كردن دام
 كسى را و منه الحديث لا تترك فى الاسلام
 مفرح و معناه الذى انقلد الدين -
 الاستماع - تازى زبان شدن و عيره شدن
 شير و پديد آمدن صبح و افصح النصارى
 اذا جاد قصصهم و هو عيدينم و الباب يدل على
 المخلوع النقاد من الشوب -
 الاستماع - منخج و زرد شدن غوره خرماء
 و پديد آمدن صبح -

الاستماع - نظف باليمن افلح الرجل است نظف و فقا
 غير او افلح اى لقي وعاش -
 الاستماع - كارسى زشت كردن -
 الاستماع - ريش كردن و اقرح القوم اس
 اصاب ما شيتيم القرح -
 الاستماع - رفع الراس غض البصر يقال قمه
 الفل اذا ترك راسه مرفوعا من ضيقه و منه
 قوله تعالى قم قمحون ابكت الدابة اذا تلقت
 فاما باللحام انصر بها به تلتقه -
 الكه الكوم - اذا تحرك للابريق و كمت
 الدابة اذا حذبت عنانها حتى ينصب راسه
 الاستماع - روى ترش كردن -
 انقم - الفحل نباته والريح اصحاب الرجل
 انخل اى اطلبها و نعت مخرج و لاق ايضا
 الاستماع - الالبصار بنظر خفيف -
 الاستماع - شاد گردانیدن -
 امضم - عرضه لنته فى مفع -
 الاستماع - نمك بسيار در طعام كردن
 تا تبايه شود و بشور آب بدن خست -
 الاستماع - نزديك آمدن و نه شست -
 الاستماع - به باگه آوردن و نه سگ -
 الاستماع - حاجت روا كردن و روا شده
 الاستماع - سیراب كردن -

الْأَنْكَاحُ - مودة ازن و زن را شوهر دادن
 الْأَبْطَاحُ - بسیار غریزه گشتن -
 الْأَسْبَاحُ - سن السنجه بر زمین شوریده رسیدن
 الْأَصْلَاحُ - فریاد خواستن -
 الْأَقْرَاحُ - زایل شدن بیم و زائل کردن
 آن و با بچه شدن مرغ و افرخ القوم بضمم اذا
 ابد و اسر بهم و افرخ الامر استبان بعد اشتباه
 و اصل لا فراخ الانكشاف -
 الْأَفْسَاحُ - فراموش کردن قرآن -
 الْأَكْمَاحُ - جلوس المتعظم -
 الْأَمْرَاحُ - تنگ کردن خیر -
 الْأَنْسَاحُ - نسوختن یافتن و منه قری فانسح
 اسی نموده نسوختن و انما نموده کذلک نسوختن
 و المعنی متفق و ان اختلاف فی اللفظ -
 الْأَبْرَادُ - رسولی بشتاب فرستادن و آب سرد
 و آن و پختگی کاری کردن و منه الحدیث
 ابرد و البارد قیل صلوا با فی اول وقتها و بلینهار
 اوله و ابردت السحابة جهات بیرد -
 الْأَبْعَادُ - دور کردن -
 الْأَبْلَادُ - خداوند چهارپای پلید شدن و
 زمین باد و سیدن -
 أَتَلَكَ الرَّجُلُ - اسی اتخاذ المال -
 الْأَهْجَادُ - اندک غیر گشتن و تجسده الثوب

از صیغ صیغاً بقوم منه معنی -
 الْأَجَادُ - قمارا کردن از تخمیلی در راه جمادی
 الْأَجْهَادُ - برنجانیدن و اجمد اسی داشتی
 و فی الحدیث لا یجمد الرجل الا یعطى ههنا و ههنا
 الْأَحْصَادُ - بدر و آمدن کشت سخت یافتن -
 الْأَحْقَادُ - شتابانیدن و شتابتن نزدیک
 برخی از اهل دلب -
 الْأَحْقَادُ - بکینه آوردن دنیا یافتن چیزی -
 از معدن -
 الْأَحْصَادُ - ستوده یافتن و احمد الرجل
 صار امره الی الحمد -
 الْأَخْرَادُ - خاموش بودن از غوغای الایبر
 الْأَحْقَادُ - الرجوع -
 الْأَحْلَادُ - جاد و انه کردن و دیر پیر شدن
 و اقامت کردن بجای و حققتن و منه قوله تعالى
 و لکن اخذ الخ الارض اخذ الرجل لصباحه لزمه
 و الباب يدل علی الثبات و الملازمة -
 الْأَهْجَادُ - آتش فرو نشانیدن -
 الْأَوْدَادُ - بجای ایستادن -
 الْأَرْجَادُ - از رانیدن -
 الْأَسْشَادُ - راه نمودن بخت -
 الْأَصَادُ - ساختن و بهو فی الحدیث و
 نگهبان غراز کردن براه و فی الحدیث

كانوا لا يصدون الثمار في الدين وينبغي ان يصد
العين في الدين معناه اذا كان على الرجل
دين وعنده من العين مثله لم يجب عليه
الزكاة وان كان عليه دين واخرجت اخيه
ثم افاد يجب فيه العشر ولم يسقط عنه لاجل ما عليه
من الدين -

الادعاء - لرزايندن و تهدید کردن بارعد
شدن آسمان و ارفع القوم اصحابهم رعد
ارعد الرجل اخذته الرعدة -

الادعاء - خداوند عیش خوش شدن
وارعدوا مواشيهم تركوها وسوها -

الادعاء - الاعطاء و الاعانة و الباء و البسكيت
الادعاء - بخوانيدن و ايتادن بجاء -

الادعاء - درویش شدن و چشم و رو
گیرانیدن و اريدت الشاة اى نزل لبنها بيل
النتاج -

الادعاء - گفت برآمدن -

الادعاء - درویش شدن -

الادعاء - سرفرو کردن و میوه
نگریستن با اهرام -

الادعاء - نیکبخت کردن و مفعول مسعود
و بارى کردن -

الادعاء - برگشتن داشتن مطهر -

الادعاء - پشت بکسی یا بجای بازگذاشتن
و نسوب کردن جبریت بکسی و فی الحدیث
ثم انشدوا اليه اى صدوا اليه -

الادعاء - بخوانی کردن -

الادعاء - گواه کردن و حاضر کردن ندی منی اندر
جراشدن و امرأة مشهد اذا حضر زوجها بماء -

الادعاء - تیر بر چیز گذشتن -

الادعاء - در جهان بشدن و بعد بى لغی

الادعاء - عطا دادن اهل الرجل اى
صلد زنده و اصلد زنده فصلد -

الادعاء - برانیدن چیز فرمودن اى اهدت
صیغه طریقه او الاطراف اوفى الحدیث ان تقول
ان ستقتنى فلک کذا ان ستقتنى فلک کذا

الادعاء - بر بندگی گرفتن و عبد بفلان او کلت
راحله او عطبت اى کلت -

الادعاء - ساختن قال الازهرى بخوان یو
اصل اعتدت اعتدوست ثم قلت احل لک

تأمل فعلی هذا الاصل اعد و اعتد مقلوب منه
و جائز ان يكون اعتد بناء على حرفة و اعد بناء

على الفاعل و هذا هو الاصل عندى -

الادعاء - سب کردن مانع -

الادعاء - ستون فراموش کردن -

الادعاء - فتنه اى فتنه بعضه مصدر الفتن

الْأَعْمَادُ - النعمای در نیام کردن شمشیر -

الْأَفْرَادُ - تنها کردن و یک یک سنج زدن

الْأَفْسَادُ - تباه کردن -

الْأَفْئَادُ - دروغ گفتن و فرودمانه گفتن -

الْأَفْجَادُ - بزرگ گویان شدن - افسردگی

سکن و عمارت و فی الحدیث ایاکم والاقرار

قالوا یا رسول الله و الاقرار قال الرجلین نعم

یکون امیر انیائیه المسکین والاثر لکنه یقول

لهم مکانکم حتی انظر فی حوائجکم و یاتیه الفقی لیسوقوا

عجلوا قضاء حاجتہ -

الْأَقْصَادُ - بر جای بگشتن -

الْأَفْکَادُ - نشاندن و اقعاد الرجل انہ عرج

اقلد البحر علی خلق کثیر ای نفهم کانه اخلق علیہم -

الْأَفْکَادُ - بازار نارا شدن -

أَکْمَدَ الْقَصْدَارَ - الثوب اذ المنقہ -

الْأَفْکَادُ - دو اندیدن خسر -

الْأَفْکَادُ - دین را اند کردن و برهم نشاندن

و برهم نشستن و خد زین بر ستور بستن و شک

بر جوال خرد نهادن و تقیم شدن و البطل العیر

اذا ضرب بمرینہ علی عجزه و قد ثلث علیہ و بال

علی عجزه لبدہ من ثلثه و لولہ و التریب یل

علی تکریر الشیء یقصد علی بعض و فی الحدیث

ان البکر کان یجلب فیقول األبہم ارغی

فان قالوا البذر الزق -

الْعُكْبَةُ - بالضرع فقلب ولا ینکون فذلک الحلب

رغوة فان بان العلبة رغی الشغب لشدة وقوه

فی العلبة و فی حدیث آخر و ذکر الباء و البصر فی

الصلوة یعنی الزامه موضع السجود من الارض

الْحَدَّ - لحد کردن و الحد فی دین الله

حادثه و عدل و الحد الرجل ای ظلم فی الحرم

واصله من قوله تعالی و من یردفہ بالحد و یظلم

الحد و اظلم و الباء فی زائده -

الْهَدِیَّة - ای از ری به -

الْأَفْکَادُ - الاكثر من الشرب رضاع لیل

و غیره ایضاً -

الْأَفْکَادُ - پیرای دادن و بخت شدن -

الْأَفْکَادُ - شعر انشاء کردن و تعریف کردن و

الْأَفْکَادُ - غیبت کردن و بی مال و زانوشتن -

الْأَفْکَادُ - سر گشتن -

أَفْجَدَ الْبَعِیْرَ - اذا القی جراحه بالارض -

الْأَفْکَادُ - جای مقام کردن و شتابان

اندر رفتن و این انوار خدا -

الْأَفْکَادُ - باران سلسلین باران -

الْأَفْکَادُ - ماندن -

أَنْبَسَ الْبَنَدُکُ - لعلہ فحینه فی بند -

الْأَفْکَادُ - فرستادن و جویان بر چیزی

بگذرانیدن و روانیدن فرمان و آنچه
بدان مانند و الباب يدل على مضارع الامر
الانقاذ - برانیدن و الانقاذ - الهذب
و شستن و رنگ در سخن -

الانقاذ - ابر کردن -
الانقاذ - شور شدن آب و دریا شستن
ابر ناسه طلع لنا البدر -

الانقاذ - خوره شدن طلع خرمای کشتی
و دریا باز ایستادن -

الانقاذ - فزوده و اون و شاد شدن بیرون
آمدن زمین نبات را -

الانقاذ - دیدن چشم و بدل و قوله تعالى مبصرة
قيل بنية واضحة مضببة وقيل تبصرهم اي تجعلهم
الانقاذ - بدنه آوردن و مدحوش کردن بطرت
فلاناً فزع اذا كلفته اكثر من طوقه -

الانقاذ - بامداد کردن و کسی را بران داشتن
و ابر الرجل و روت ابله بكرة و كل من باردا
الشي فقد ابر اليه و بكرة اي وقت كان منه الخ
لا تزال متي بخير باكر و البطلوة المغرب -

الانقاذ - بسیار خرا شدن -
الانقاذ - پار و هم برستور بستن -

الانقاذ - پیوه اگر دیدن و بسیار شدن
مال و مسکه بر آوردن شیوه

الانقاذ - بستم بر کار داشتن و النعت جبار
على غير قياس و نسبت کردن با مذنب جبر -
الانقاذ - جنبیده و در سوراخ کردن و کار بک
تنگ فرا گرفتن -

الانقاذ - هنگام بریدن خرمای آمدن و اجز
البيضان له اي يجز و اجز القوم جزوا
اعطيتهم بغير انحر و نه و اجز تهم جزيرة اعطيتهم
شاة يذبحونها و الجز و الابل الجزرة النعم لا شير
أجضرت فلانا - قطعته و ترک زیارت -
الانقاذ - زود رفتن و گرد آمدن -

الانقاذ - آشکارا کردن سخن اجبره ا -
ترک به اثر -

الانقاذ - گره محکم کردن و احترت القوم
انوا قدرت عليهم طعاهم -

الانقاذ - براماسیدن و جاسه را نور و
باز زدن -

الانقاذ - در نهانیدن شتر -

الانقاذ - باز داشتن و تنگ شدن سوراخ
پستان شتر و شکم بگرفتن و الماغي من هذا
احصره المرفض او المرفض او مانع آخر اذا انعه
من السفر او من حاجته يريد ما ومنه فان حصرتم
الانقاذ - حاضر کردن و ویدن اسب
واحضر المهر الاثنا و الاربع و القس و ح

وحيث رواقعه وطلع غير يا -

الاجتبار - خبر دادن -

الاجتناب - بناگاه افتن مسکه -

الاجتناد - ملازم شدن شیر و جزا در

موضع خویش و خدای القوم الظالم المطر -

الاجتناد - کاستن -

الاجتناد - و خطر افکندن بدل گردانیدن

الاجتناد - عهد شکنی و گفته اند که بدرقه

با کسی فرستادن -

الاجتناد - در دل داشتن و اخمرت

الارض کثر عمر با و هوکل ما و احوک و اخمرت

کذا ای اعطیته بیتل و ملکی ایاه -

الاجتناد - پشت بردادن و پشت ستودن

شدن و در باد بورد شدن -

الاجتناد - نوار کردن -

الاجتناد - بیاوردادن و برزادن الفت مذکر

الاجتناد - شکوفه یار و نوبت مروتن کردن چراغ

الاجتناد - در وقت سحر شدن رفتن آنوقت

استعجم شرا - لغت فی سحر هم و انکارین اسکیت

الاجتناد - نواز بروشنی صبح کردن و بعد

بالباء و روشن شدن -

الاجتناد - مست گردانیدن -

الاجتناد - بیدار گردانیدن -

الاجتناد - عطا دادن -

الاجتناد - پلک چشم و اگر دانیدن -

الاجتناد - خون آلود کردن سوخته است

از کوهان شتر که بجم فرستند برای کشتن را

و مستعمل بذاتی الادمی تشبیها و منه الحریث

اشعر امیر المومنین ای اعلم للقتل و برزادن

کردن کار و آگاه کردن از طریق حج و جامه

اندرونی پوشانیدن و باموسی کشتن و باموسی

کردن و اشعه فلان اشرا غشیه - یقال اشعه

الحب مرضا -

الاجتناد - مایان برگزشتن و در راه شدن

و مایه های مقام کردن -

الاجتناد - تشکیک گردانیدن و بقهر کشتن و قهر

سوزاندن -

الاجتناد - بصوابه و ن آمدن -

الاجتناد - باز گردانیدن -

الاجتناد - خرد گردانیدن و مشک و درختن

الاجتناد - درویش شدن -

أضمرت بالقوم - اذا اقصمت بهم و تجرمت

بجوار و نسب او تزیج و منه الحدیث فی صهر

الحجری یدینه و منه المصاهرة فی النکاح و هی

المقاربة -

الاصحاح - تنگدل گردانیدن -

الاصحاح - در دل دشمن باریک شدن و در دشمنی
الاصحاح - پاک گردانیدن و منه قرق الحسن
تطهر بهم -

الاصحاح - نظردادن -

الاصحاح - آشکارا کردن و در گرم جانگاه
شدن و رفتن در آنوقت و مطلع گردانیدن و
غالب گردانیدن و اظهارت بطلان اعانت به
و اظهار انقراض از کاین نعم ظهرا یقولون علیه -
الاصحاح - کوفته ناچیدن و خفته ناکردن -
الاصحاح - دیده در گردانیدن -

الاصحاح - در دروست آوردن مخالفت
کردن و خفته کردن و عذر بر اسب کردن -
و بسیار عذر شدن بجای و خداوند گذشتن
و معذور داشتن و با حجب بسیار شدن و به
فی الحیثیه و عذریه ای ترک به عاذا و به
اثر الجرح -

الاصحاح - تنگ دست شدن -

الاصحاح - ده شدن و بهم و آب شدن
الاصحاح - بجای زمان رسیدن و تر و تر
گشتن ابرو باریدن -

الاصحاح - بسیار عفا شدن و در پیش کردن
الاصحاح - تیره کردن چیزی و خداوند شتر

بسیار شدن و آن از پنجاد و بیرون تا حد -
الاصحاح - زمین آبادان یافتن قال ابو زید
الاصحاح - تنگ کردن و تنگ قال و لا یتقال عمل الرجل
منزل بالانف و اصغر و اراد ان شاء الله بالانف
اعطیته را با و کلت بی ملک عمره او عمرک
قاز است رحمت الی -

الاصحاح - کوشش کردن و در طلب چیزی
و تنگ باریک کردن باران و در و برانگشتن -

الاصحاح - تاریک شدن و شب باریک
گذشتن چارپای از گله و بهانی الحدیث
الاصحاح - خداوند شتران بسیار شستن فی
الحدیث فانقرت بطما و باقیل صابر علیه
کا انقر من البسات و هو الثریه و قیل ان حربت
منافیر بادیه شمی تشبه الصحن و فی الحدیث حتی
انقر بطنه ای واری التراب جلد بطنه و نسهر
غبار الناس لجمعهم من التبن لجمعهم بعض -
الاصحاح - آب شیر گرم کردن و فی الحدیث
نهی عن کل مسکر و مفرق المفرق الذی یفتر
الجسد اذا شرب -

الاصحاح - کسی را بر فخر نهادن -

الاصحاح - روزه کشادن -

اصحاح - النجی و ذلک فی الشیء لان الثری
او کبیر السماء من نظر الیه فصر فاه -

لَا فُتَّارٌ سَتُورٌ بَارِيتٌ فِرَاوَدُونَ وَتُرُوسٌ
كَرُونٌ تُولُوهُمْ أَنْفَرُكَ الْعِيدَ ائِمَّاتُكَ مِنْ فُتَّارٍ فَاوَمَ
لَا فُتَّارٌ - اندیشه کردن -

لَا فُتَّارٌ - کور دادن و فرمان دادن بدین کسی
لَا فُتَّارٌ - درویش شدن و نفقه نیک داشتن
و خوشنشین را بومی کردن بعور -

لَا فُتَّارٌ - باز ایستادن از کاری یا کونانی
و انعت مقصر و قضا و ایضا و شبانگاه
شدن و کم کردن نماز و فرزند کوتاه زادن
واقصرت النعمه و المعرفه مقصر سناسه
تقصیر اطراف اسنانها -

لَا فُتَّارٌ قطره قطره بکپیدن قطره اشلی حیوان
لَا فُتَّارٌ - شرف کردن -

لَا فُتَّارٌ - خالی شدن سرای و بے نان
خورش شدن و افقر الرجال می صادر الی فقر
لَا فُتَّارٌ - بامتاب گشتن شب و اقمرنا
طلع علينا القمر و اقمر القمر و قدره بیت
حلاوت قبل ان یفصح -

لَا فُتَّارٌ - مقهور یافتن و بحال مقهوری گشتن
لَا فُتَّارٌ - الحیض و فسر بعضهم قوله تعالی فلما
راینه اکبره بهذا و الهاء فی هذا القول اجتهاد
المصدر و ابی هذه الکلمه اکثر اهل اللغة -

لَا فُتَّارٌ - بسیار گفتن و مال بسیار شدن

و بسیار گردانیدن و شکوفه بیاوردن و سرما
لَا فُتَّارٌ - کافور خواندن و انکفیه قطره الفقه و انکفیدن

لَا فُتَّارٌ - چیزه نویدن بدانشیه و بشکم
آبستن باشد و اجرت الشاة اذ احملت هم
بطنها فزت و الاسم منه الجوز بالتحریک -

لَا فُتَّارٌ - تباہ کردن امیر خایه را -

لَا فُتَّارٌ - گیاه رویانیدن زمین اشتر
الارض اسی اخرجت الارض نباتا و النضاه
اذا اخرجت لها ورق و اغصان -

لَا فُتَّارٌ - بارانیدن و باریدن -

لَا فُتَّارٌ - درویش شدن -

لَا فُتَّارٌ - سرخ شدن شیر گوسفند از خوف

لَا فُتَّارٌ - سخت تلخ شدن -

لَا فُتَّارٌ - تاریک شدن شب -

لَا فُتَّارٌ - کاوین کردن و باره شدن اسپ

لَا فُتَّارٌ - دیدن بینی و خون زنی بیاوردن

لَا فُتَّارٌ - بیگندن -

لَا فُتَّارٌ - الابلاغ و لایون لانی التجوین

و یعدی الی مفعولین -

لَا فُتَّارٌ - زنده کردن -

لَا فُتَّارٌ - تازه روی کردن -

لَا فُتَّارٌ - زمان دادن -

لَا فُتَّارٌ - بار آوردن و خرت اراک -

لَا تَقَارُ - الاسفار -

لَا تَقَارُ - رسانیدن و حکم کردن بعلیه کسی بر کسی

لَا تَقَارُ - باز ایستادن و هوشی الحدیث -

لَا تَقَارُ - ناشناختن و محو کردن -

لَا تَقَارُ - روان کردن آب و آنچه بدان

ماند و فراخ کردن و انهر نامن النهار -

لَا تَقَارُ - اذ اصار خرفاس الکبر

و منه الحدیث الزین اهر وانی ذکر اندر اے

کبر وانی طاعت اللہ و ہلک نہ اتمم -

لَا تَقَارُ - خش و بیودہ گفتن و در گرم گاہ

آمدن سوی کسے -

لَا تَقَارُ - خون باطل کردن -

لَا تَقَارُ - بسیار گفتن -

لَا تَقَارُ - بیرون آوردن -

لَا تَقَارُ - سخت فر کردن خمیر و اتفر العز و

لحمی ایسہ -

لَا تَقَارُ - خستہ را بکشتن و بعدی البلی اجز

علی الجرح خستہ را بکشت -

لَا تَقَارُ - در حرز کردن -

لَا تَقَارُ - گنج و کان یافتن -

لَا تَقَارُ - عاجز یافتن و عاجز کردن و عجزہ

الشی ای قاتہ -

أَعْيَنَ خِثَّةً - اذ اثار و صف من شانہ و غمر فی الحر

ای فتر فاجترات علیہ و کبت الطریق -

لَا تَقَارُ - جدا باز کردن پنج الغزنی کلامہ

الے عے -

لَا تَقَارُ - خداوند بربا رشدن -

لَا تَقَارُ - و دہ راست کردن و انجر القوم

اے اصاب الملم -

لَا تَقَارُ - انشر عظام المیت ای رفھا الی

موضہا و رکب بعضہا علی بعض -

لَا تَقَارُ - تیر بر ناخن گیر دانیدن -

لَا تَقَارُ - رسانیدن آب چاہ -

لَا تَقَارُ - نو مید شدن و شکستہ

واند و کلین شدن و نو مید کردن علی اللیث

لَا تَقَارُ - ہلاک کردن و ہر روی فلکن

لَا تَقَارُ - پرک کردن مرغ بہان ہنگام تیز

گذشتن و بی پرک کردن پیراپہ و پرک پای

کسے بشنودن و اجریل لہادی ذی احد الابل -

لَا تَقَارُ - بنشاندن -

لَا تَقَارُ - وقف کردن -

لَا تَقَارُ - روزگاری بجای مقام کردن -

لَا تَقَارُ - پلاس پوشیدن مشور من کل

وا حلت فلانا یسینا اذ امر متہا علیہ -

لَا تَقَارُ - گنگ کردن نفس لرجل و اقال

اقیم ما قدر علیہ منہ شراب من فضل می سیرج الاسکار

الآخلاس - كینه شدن موسی -

الآخماس - پنج شدن و پنج باب آمدن شتر

الآخماس - باز پس بردن -

الآخماس - درس بر کسی گرفتن و منفه

قرمی تدربون -

الآخماس - لرزاندن -

الآخماس - قلب الشی علی راسه در زاوله

علی آخره -

الآخماس - و رگور کردن -

الآخماس - شش شدن و ششم باب

آمدن شتر و اسد رسا لم یغیر ذالقی السن بعد

الترابعه و ذلک فی السنه الثامنه -

الآخماس - آفتاب شدن روز -

اصارسه اموی - کذا اقلقه -

اعجبست لاول - اذا صارت ذات عجب -

الآخماس - و لیسر یحقن و لفته قلیله فی التیسر

و اعرس باهلا ذانی بهما کذا کل ذاعشیها و لا

عز الی عامه تقو لیا قال لم تقس السن جبهه لیه الی الکبر

الآخماس - گرگ از رسه گو سپند و برون

و افرس الرجل الاسد حماره اذا ترکه لیفره

و یجو به -

الآخلاس - مغلس شدن -

اقبسته لاجل علما و قبه نار فانی علیها و اعاد

قال قبه نار فانی لای زید و قال الکسانی

اقبسته نار و علما سوار قال و یجو طرح الالف منها

الآخماس - سر و کردن -

الآخماس - تو انگر شدن -

الآخماس - باب فر و برون -

الآخماس - سرگین و بول با هم آمدن رسه

و غیر آن -

الآلباس - پوشانیدن -

الآلباس - یاری دادن و حبستن -

الآخماس - اعاده الحبل من جانبی البکرة

مجره و انشایه بین البکرة و القمو و هو من الاخذ

الآخماس - پلید کردن -

الآخماس - راغب کردن و نفیس شدن

و فی الحدیث و انفسهم امی اعجم -

الآخلاس - پنهان خندیدن پنهان را و گفتن

قری یوم بکطش معناه فسلط علیهم یمن بطش

بهم لیا قال بطش هو البطشه اما کخرج و اخرجه -

الآخماس - گریستن راسا ختن -

الآخماس - فرزند حبشی لون زادن

الآخماس - بخشم کردن و آتش نیک کردن

بهینه بسیار -

الآخماس - مدح و ش کردن -

الآخماس - لرزاندن -

الْأَخْرَاسُ - برقیته شدن انگور -
 الْإِخْطَاسُ - تشنه گردانیدن و خداوند
 چهارپای تشنه شدن -
 الْإِعْبَاسُ - الغش -
 الْإِخْطَاسُ - تاریک شدن فتنه تاریک کردن
 الْإِفْخَاسُ - فحش گفتن -
 الْإِفْرَاسُ - باز ایستادن و گسترانیدن -
 و بره در قفل کردن -
 الْإِفْرَاسُ - غیبت کردن ازترین اقران اسی -
 الْإِمْنِاسُ - جدا پستان شتر بستن و بعدی بالبا
 الْإِفْخَاسُ - سوزانیدن -
 الْإِفْخَاسُ - بجزر گذاشتن گو سپند و شتر
 شبی شبان -
 الْإِبْرَاسُ - بیس کردن -
 الْإِفْرَاسُ - محکم کردن التفت حیرت تریش
 الْإِمْنِاسُ - ویزه کردن -
 الْإِفْخَاسُ - گشتن گریا -
 الْإِفْرَاسُ - ارزان کردن -
 الْإِفْرَاسُ - برهانیدن برپویش آفتن آثر
 الْإِفْرَاسُ - انگانیدن ستورونی الحیث
 و آن زنیه لم یکن عن ارباص ای عن ارباص
 و اضرا و کنده کان عارضاً و اصله من الرصاص
 و هو تاسیس البیان -

الْإِشْخَاصُ - کسب کردن و غیبت کردن
 و تیراز زور بر نشان بگذراشتن و توهم سخن علی سفر
 قد اشخصنا ای جان شتوختنا -
 الْإِعْفَاصُ - عفاص ساختن شیشه را -
 الْإِفْرَاسُ - اسی اکتفتی - اسی اکتفتی -
 الْإِفْخَاسُ - بر جای بگشتن -
 الْإِفْرَاسُ - اندکی از کوفان پدید آمدن
 و فرجه شدن شتر در تابستان -
 الْإِمْنِاسُ - بچه بیگانه زن و بعدی بالبا
 الْإِفْخَاسُ - انجای بر میختن -
 الْإِفْخَاسُ - بول انداختن گو سپند و بسیار
 خندیدن -
 الْإِفْرَاسُ - از اتعاون با ضما و کشر -
 الْإِفْخَاسُ - دشمن داشتن -
 الْإِفْرَاسُ - غیور و گویا گردانیدن -
 الْإِفْخَاسُ - بچه بیگانه اشتروشتا باندیدن
 و افسنی فلان از انکب علی الشی -
 الْإِفْخَاسُ - حق کسی باطل کردن و آب چاه
 برسانیدن تیر و پیش تیر اندازان اقلیدن -
 الْإِفْرَاسُ - فرزند بد را و ن داحمه و نه
 الحب ای افسد -
 الْإِفْخَاسُ - بسیار شور و شعله شدن چرخیدن
 الْإِفْخَاسُ - باطل کردن محبت و بخیر اندیدن

لَا تَبَاحُ - فروخوا بانبیدن گو سپند
وگا ووا سپ و سگ و منه الحدیث فدا
بانام میر نصیر المصطفی یرویمم حتی
یناموا ویمتدوا علی الارض و من رمی
یر یض بالیا رفو من ارجل الوادی ای
استقیق فیہ المار -

لَا تَبَاحُ - فروگذاشتن شتر بے شبان
اَنْ كُنْتُ الْفَرَسِ اَوْ عَظْمٍ وَلَدًا فِی بَطْنِهِ اَوْ حَرَك
لَا تَبَاحُ - سوزانیدن ریگ گرم پای مردم
را و منه قبیل الرضیه الامر -

لَا تَبَاحُ - ردوی بگردانیدن و پدید آمدن
و ممکن گردانیدن چیزی و فیه حدیث عمر فاوان
معهضاً بالمانی ثلثه و یحیی بین زادن نفی کردن
گو سپند و عرض فلان اذ اذیب طولا و عرضا
و فی الحدیث تقد عرض المسئلة ای حجت
بما عیفته ای و استمر - لَا تَبَاحُ بِلان
حد رسیدن مال که زکوة ردوی فرغیده گردد
و عطا دادن -

لَا تَبَاحُ - شمشیر و کار در او بسته کردن
لَا تَبَاحُ - دام دادن -

لَا تَبَاحُ - شراب بیره دادن و دوستی
و بیره کردن و کل شی اخلاصه تقد اعفیه -
لَا تَبَاحُ - هنگام فازدن شیر آمدن -

لَا تَبَاحُ - بیمار کردن و امراض الرجل
اذا وقع فی ماله العاجیه و اذا قابله الصایه فی الزی
لَا تَبَاحُ - به بانگ آوردن زو کمان
لَا تَبَاحُ - جنبانیدن سر -
لَا تَبَاحُ - بی مال و بی زاد گشتن و انقضت
الابل تجبت -

لَا تَبَاحُ - گران کردن بجز است آوردن
و بانگ کردن ماکیان و عقاب بیهوشه و شیشه
جام و نقض باجماعی صوت و انقاض العکاک
نقصیه و به مکره فی الحدیث فانقض به و رید
میدانه تقد بیسانه فی فیه کما یزجر النجار و الشاة فاعلمها
استجماله -

لَا تَبَاحُ - برانگختن -
اَبَسَّتِ النَّاقَةُ - ای ترکت مع ولد -
اَبَسَّتِ فی السَّوْم - مثل البعد -

لَا تَبَاحُ - ورویش شدن و الماضی اَبَسَّ
و اَبَسَّ ایضا و الحاح کردن در سوال -
لَا تَبَاحُ - و نشانیدن باری شیطا و الضل و المکر و یقاف -
لَا تَبَاحُ - باطل کردن عمل و ان بیهیب
ما الزکیة فلما یو کما کان -

لَا تَبَاحُ - همد کردن و سوگند -
لَا تَبَاحُ - دوال خرطیه در هم انگندن
و اخر طت الناقه اذ اخرج لبنها متعقدا -

كقطع الاوتار من عيب او اصابة عين او غير ذلك
الاحطاط - او حال قضيب البعير في حيا، الناقة
السط الرجل اذا امتد وانبط من الضرة
ويقال لي اراك مسبطا امي متليا راسك
كالهجوم شخى البدن -

الاحطاط - بخشم آوردن -
الاحطاط - دارا بيني کسی واکرون دیزه
پر سینه کسی زدن -

الاحطاط - بفکندن و يقال اسقط في
كلامه اذ اجار بالسقط وهو انظار وکلم بکلام نقط
بحرف واما اسقط حرفا عن يعقوب -

الاحطاط - وور کردن -

الاحطاط - اعدا و الابل والغنم للبيع و
اشترط فلان نفسه لامر كذا اسی اعلمها له واعد ما
ومنه سمي الشرطي -

الاحطاط - بظراط آوردن و بزبان تیز
دادن ومنه الحديث فاضطر به لي تخف به -

الاحطاط - پیوسته شدن شب باران و
پیوسته داشتن پالان بر پشت ستور -
الاحطاط - در غلط افکندن -

الاحطاط - از عهد اندر گذشتن و شب تابیدن
ویر کردن و لغزش کردن و افکندن المرأة و الاقارب
الاحطاط - رسانیدن افطنی الرجل مثل افلسی

واقلط الامر فاجاده -

الاحطاط - محط رسیدن و مثل الاستال ايضا
الاحطاط - بدل کردن -

الاحطاط - اللفظ -
الاحطاط - کمان کشیدن و تیر گذرانی
أحطط الشجر - اذ احان له ان يسط -

الاحطاط - بچرا باینگندن شتر پیش از آنکه
موی بر آورده باشد -

الاحطاط - باب رسیدن کاریز کننده -
الاحطاط - کشاده گره و خداوند ستور نشانی
گشتن و انشده الکل ارای سمن -

الاحطاط - فرو آوردن کار تیر کردن آخریان
الاحطاط - بخشم آوردن -

الاحطاط - سخن درشت گفتن و غلظت
الشوب اسی اشتیقة فليط -

الاحطاط - اقامت الذكر و الشبق ايضا -
الاحطاط - شتابانیدن -

الاحطاط - نو آوردن و ابعت الراحلة آ
كلت وقد أبيع بالرجل ای كلت راحلته -

الاحطاط - آخریان قداون و شفا دادن
سائل را و رجواب البضی الماء ای اروانی

و ابعدت المرأة اذ ازوجتها و هو فی الحديث
الاحطاط - بگلو فرو برانیدن -

الآخذ بآء - از پس در رسیدن و در رسانیدن
و منه الاتباع في الكلام مثل من وسين - واپس
کردن و حواله کردن چیز به کسی و الماصی
من هذا الفعل -

الآخذ بآء - پیر کردن -

الآخذ بآء - نه شدن و نهم باب آمدن شتر

الآخذ بآء - بیفراشتن کردن -

الآخذ بآء - در زندان کردن و اجبرت

الصبی اسادت خداده -

الآخذ بآء - در زندان کردن و دو ساله

شدن گو سپند و گا و آه و اسب پنج ساله

شدن شتر -

الآخذ بآء - بر جرع داشتن -

الآخذ بآء - عزم کردن بر کاری قبلی است

الامر على الامر و اتفاق کردن و جملیه پیمان

شتر بستن و اجمع الامرای جمله جمیعاً بعد ما کان

متفرقا و تفرقه انه جعل یبریره فیقول هو فعل

کذا و مرة کذا فلما عزم علی امر حکم اجمعه

جمله جمیعاً و من هذا ما کنست له یوم الی اجمعوا

امرهم بذا معنی اجماع الامر ثم صار بمعنی العزم

حتی واصل علی قلیل اجمعت علی الامر

عزمت علیه و الاصل اجمعت الامر -

الآخذ بآء - پنهان کردن و منه الخیر -

الآخذ بآء و لا خفاء - فروتن گردانیدن

الآخذ بآء - بخاک بادوسیدن -

الآخذ بآء - زبان از دهان بیرون کردن

الآخذ بآء - ریزانیدن اشک -

الآخذ بآء - بسیار گفتن و افراط کردن ران

و با بچه شدن گا و دشتی و فی الحدیث اذ بع

فرا عیدای آخرهما -

الآخذ بآء - در بهار شدن و بهار چرانیدن

و چهار شدن و تب چهارم آمدن تغزل منه

الیت علیه الخی و الی الی الرجل و چهارم

بگب آمدن خستر و دندان رابعه ستر

بیفتادن و در جوانی قترند آمدن و چهار ساله

شدن گو سپند و پنج ساله شدن گا و و هر چه

سم دارد و هشت ساله شدن خداوند سبل

و اربعه آت اقله و فی المراج عن الارتیا و

النجفة یعنی لم یرتها و او لم یثجو و قیل کلها و احد

الآخذ بآء - چرانیدن و ارتع الغیث ای

انبت ما ترع فیہ الابل -

الآخذ بآء - فریب شدن شتر پس از نزار -

و حدیث کردن و باز گردانیدن و لغزش گلی

و اربع الرجل از ابوی سیده الی خلفه لیستول

الآخذ بآء - ناپدید کردن و در مطعون -

الآخذ بآء - شیر دادن -

أَسْرَعَ رَحْمَةً أَرْضًا - أَوْ أَجْلَةً مَزْرَعَةً -

أَكْرَمَ قَاعًا - دَوِيرَ غَرْغُوشٍ وَدَلَّ بِمَكَارَتِي
نَهَادُونَ وَيَعْدِي عَلَى عَهْدِ الْخَلِيلِ وَعَنْدَ الْكَلْبِ الْإِثْمُ
نَهْرًا مَشِيدًا وَهَسْرًا أَخَذَ بِالْقَوْلَيْنِ -

أَلَسْبَاعًا - فَرَّوْكَذَّاشْتَنَ وَهَفَّتْ شَدَنَ وَهَفَّتْ
بَابُ أَمْدَنَ شَتْرَ وَفَرَزَ فَرَادِيهِ دَاوُونَ وَهَفَّتْ
مَاهِرَ دَاوُونَ وَاسْبَعِ الرِّعْيَانِ أَوْ أَوْقَعَ السَّيِّعُ
فِي مَاشِيَتِهِ وَاسْبَعَهُ طَعْمَةُ السَّيِّعِ -

أَلَسْرَاعًا - شَتَّابَانِيدَنَ يُقَالُ اسْرِعْ
فِي السَّيْرِ هُوَ فِي الْأَصْلِ سَتَعْدُو خَدَاوَنَدَ سَتَوْرَ
زَوْدَ وَرُوشَدَنَ -

أَلَسْمَاعًا - شَنَوَانِيدَنَ مَوْشَاهَاوَنَ كَوْشَهْ كَرُونِ
أَلَسْمَاعًا - سِيرَ كَرُونِ -

أَلَسْرَاعًا - وَفَرَا شَاعَ كَرُونِ وَفَرَزَ بَرَكْسَ
رَاسَتَ كَرُونِ -

أَلَسْمَاعًا - وَوَرَكَرُونِ وَنَعْلِينَ رَاشِعَ كَرُونِ
أَلَسْمَاعًا - الْأَغْضَابُ يُقَالُ الْأَمْلَالُ الْأَفْجَارُ
أَلَسْمَاعًا - رُوشَنَ كَرُونِ جِرَافَ -

أَصْقَقَتِ الْأَرْضُ - بَعْلَى حَقَّتْ -

أَلَسْبَاعًا - بَشَشْتَنَ أَمْدَنَ شَتْرَانِ -

أَلَسْمَاعًا - كَسَى رَايَلُو بَزْمِينَ نَهَادُونَ -

أَلَسْرَاعًا - فَرَوْتَنَ كَرَوَانِيدَنَ وَنَزَلَ الْبَنَ
الْشَّاتُ تَقْبِيلُ الشَّاحِ -

أَلَا ضَلَاغًا - بِحِجَابَانِيدَنَ -

أَلَا ضَلَاغًا - وَبُزْ وَرُشَدَنَ أَدْوِيدَهُ وَرُكْرَدِيدَنَ
وَشَلُوْهُ خَرَابِيَا دَنَ وَتِي كَرُونِ وَقَرْمِي قَالَ
وَهَلْ أَنْتُمْ مَطْلُوعُونَ وَمِنْهَا مَقْبَلُونَ -

أَلَا طَمَاعًا - بِطَمِغَنِيدَنَ -

أَلَا ضَرَاغًا - بَشَشْتَنَ فَرُوشَدَنَ بِبَالَابَرَشَدَنَ
وَهَرَا عَرَنَ الْقَارِيَةِ بَلَسَى فَرُوشَادَنَ فَرَحَ شَتْنِ
وَهُوَ أَدَلْ وَلَدَ تَجِبَةَ النَّافَةِ كَانُوا يَزِيحُونَ لَالْتَهِيمِ
يَتَبَرَكُونَ بِهِ وَيُقَالُ شَسَا أَوْ عَسَتْ بِلَسَى أَعْدَاتُ
أَلَا فَرَاغًا - تَبَرَسَانِيدَنَ وَبَسِمَ كَسَى بَهْرُونَ
أَلَا فُطَاغًا - سَخَتْ وَشَنِيغَ شَرَدَنَ كَارُ فُطَمِغَ
يَا قَتْلَنَ أَنْ وَاقَطَعَ الرَّجُلُ أَيْ نَزَلَ بِهِ أَمْرٌ عَظِيمٌ
بَسَمَتِي وَهَوَا الْكُفَّ -

أَلَا فَرَاغًا - فُخْشَ كَفْتَرَنَ -

أَلَا فَرَاغًا - كَفَشَنَ فَرَادَاوُونَ وَمَنْهُ الْحَدِيثُ
كَانَ يَقْبَحُ خَمْنَهُ أَيْ نِيَزَمِي التَّيْسَ عَلَيْهِ أَوْ قَرْنَهُ
أَفْكَدَنَ وَبَسِمَ مَالُ ذَا كَسَى دَاوُونَ بِأَحَى كَرُونِ
وَاقْرَعِيهِ كَهْفَتَهُ -

أَلَا فَرَاغًا - وَاشَدَنَ مِينَ مِيرَ كَنَدَ شَدَنَ قَوْمِ

أَلَا فُطَاغًا - أَقْطَاعَ دَاوُونَ وَبَارَانَ دَقْبَةَ وَخَايَةَ
مَرْغَ مَقْطَعِ شَدَنَ وَوَسْطَوْرِي دَاوُونَ وَدَبِيرِي دَنَ
أَقْطَعَ الْبَعِيرُ أَوْ أَحْفَرُو كَذَلِكَ أَقْطَعَ الرَّجُلُ ذَالِمَ بَرْدِ
النِّسَاءِ وَطَمِغَنِيدَنَ وَكَرَهُ -

الْفَلَاحُ - باز ایستادن -

الْفُتُوحُ - الافلال والقصر -

الْفُتُوحُ - خر سنده کردن و سر برداشتن

و منه مفتوح نوسم و گردن بازیدن شتر سوی

حوض تا آب خور و اقع پدیه فی الصلوة اذا

رفها فی القنوت سُبَّحَانَ بَطُونَهَا وَهَمَّ لِيَدْعُو

وَافْتَحَتْ الْمَاءَ اِذَا اَكَلَتْهُ تَصَبَّحَ مَا فِيلِدَا اسْتَقْبَلَتْ

بِحِزْنِ الْمَاءِ لَيْسَتْ وَاقَعَتْ الْاَبْلُ وَافْتَحَتْ

اِذَا اَطْلَقَتْهَا لِحْمَتِهَا وَاقَعَتْ الرَّجُلُ اِذَا ضَرَبَ

بِالْاَنَارِ جَبَهَتَهُ -

اَلْكُفُوحُ الْفَقُومُ - اِذَا اَصَابَ الْكُفُوحُ وَهِيَ اَوَّلُ سَارِ

قَاوِرُوهَ وَابْهَمَ -

اَلْاَلْفُوحُ - فَرَوْتَن شدن -

اَلْاَلْفُوحُ - رِبُودَن و پیدای بابا و بافتن

پسید گندم گون شدن و اَلْفُوحُ الْفَرَسُ الْاَوْتَانُ وَطَبِي

وَالْبُؤْرَةُ اِذَا اَشْرَقَ الْحُلُّ وَاسْوَدَتْ حَلْمَتَا - فُتْن

اَلْاَلْفُوحُ - بِرُخُور و اَلْفُوحُ الْوَلَدُ وَبِرُخُور و اَرَجِي كَر

و بچه زیاده شدن و پیدای بس -

اَلْاَلْفُوحُ الْبُيَاغُ الْبُيَاغِيَّةُ خُذْنِ الْوَادِي وَبُيَاغُ

كِيَاهَ الْفُتْنِ اَنْزَاوِرُخْنِ بِيَاغُ بَرَسَرُ كَرُون -

اَلْاَلْفُوحُ الْفُتْنُ - خُذَاوِرُخْنِ اَلْفُتْنِ اَلْفُتْنِ اَلْفُتْنِ

اَنْزَعِ الْفُتْنُ - اِنْزَعَتْ اِلَيْهِمْ اِلَى اَوْطَانِهِا -

اَلْاَلْفُوحُ - الْفُتْنُ -

اَلْفُتْنُ الْفُتْنُ - اِسْمِي اَظْهَرُ مَا فِي نَفْسِهِ وَفُتْنُ

لِلْقِتَالِ وَافْتَحَ اَقْشَمَ -

اَلْاَلْفُوحُ - دُرُ اَسْغَشْتَن و شتر کشتن از بهر

و هائی سفر و سیراب کردن -

اَلْاَلْفُوحُ - بِنُحُو اَبَانِيدَن -

اَلْاَلْفُوحُ - بَشْتَانَتَن و الماضی اِهْرَجَ قَوْلَهُ

تَنَالِي مَرْغُونِ اِلَيْهِ اَسْ يَسْتَحْشُونِ اِلَيْهِ كَانَهُ

يَحْتَبِثُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا و اِهْرَجَ الرَّجُلُ اِذَا اُرْعِدَن

غَضَبَ اَوْ حَمِي اَوْ فَرَحَ -

اَلْاَلْفُوحُ - بَشْتَانَتَن و مَرُكَبَتَن و اِهْرَجَ

اِذَا اُرْعِنَتْهُ وَصُوبَ رَاْسِهِ -

اَلْاَلْفُوحُ - رَسَانِيدَن -

اَلْاَلْفُوحُ - فَا اَلْاَلْفُوحُ شَتْرَتَا هِرْ وَت

که خوابه آب خور و -

اَلْاَلْفُوحُ - اَلْاَلْفُوحُ اَلْاَلْفُوحُ اَلْاَلْفُوحُ اَلْاَلْفُوحُ

اَلْاَلْفُوحُ - تَامَ كَرُون و رَجُلُ مَسْبُوحٍ عَلَيْهِ و

سَابِقَتَهُ -

اَلْاَلْفُوحُ - رَجُلُ مَسْبُوحٍ و حَلْمَتُهُ مَسْبُوحَةٌ اَلْاَلْفُوحُ

اَلْاَلْفُوحُ - بَتَا زِيَانَتَ زَوَان -

اَلْاَلْفُوحُ - فَرُود و دین آب و دین و دین و دین

و فُتْنُ اَلْاَلْفُوحُ -

اَلْاَلْفُوحُ - قَاوِلِيدَن و رَسْتَن و رَحْتَن

از برش -

الْأَهْبَاجُ - يَجْرِبَانِيدُن -

الْأَهْبَاجُ - تَحْفَدُ وَادُون -

الْأَهْبَاجُ - اِسْمُ نَمَةٍ وَاتْرَفَتِ النَّمَةُ اِسْمُ الطَّغْتَةِ

الْأَهْبَاجُ - هَلَاكُ كَرْدُنِ وَهَلَاكُ يَافَتْنِ -

الْأَهْبَاجُ - بَرْدُونِ دِيدِي بِالْبَارِ وَكَابَرِ

تَمَكُّ فَرَاكَرْفَتْنِ وَآخَفْتُ بِرَأْسِهِ ضَرْبَهُ

وَأَجَفْتُ اِسْمَ جَارِبِ الْخَفِّ -

الْأَهْبَاجُ - شَتْرَانِزَارُ كَرْدُونِ اِحْرَاقِ اِسْمِ اِلَاصِلِ

الْأَهْبَاجُ - بَدْتَرِينِ بَارْ أَوْرَدُونِ خَرَابِ وَشَفْتُ

الْأَهْبَاجُ اِسْمُ صَاغِرٍ بَاحْشَا -

الْأَهْبَاجُ - شَيْكُ وَوِيدُونِ اسْتَوَارُ كَرْدُونِ

وَنِيكَ تَافَتْنِ رَسْنِ -

الْأَهْبَاجُ - سَوَكْنَدُ وَادُون -

الْأَهْبَاجُ - دَرْخَرِيفُ شَدْنُ دَرْخَرِيفُ

زَادُونِ كُوسِپِنْدِ وَجَزَانِ -

الْأَهْبَاجُ - خَسِيفُ يَافَتْنِ چَاهِ رَا دِي الْحَدِيثِ

أَخَفْتُ اِسْمَ اَوْشَلْتِ اِسْمِ اِبْطِ اِسْمُ زَنْزَرِيَةِ اِسْمُ قَبِيلِ اَوْشَلَا

الْأَهْبَاجُ - اِتْخَصِيفُ -

اِتْخَطَفُ اِسْمُ اِلْخَشَا الطُّوْلُودَه وَهِيَ اِلْرَيْسَةُ

فَاخْطَفَا اِسْمَ اِخْطَابَا -

الْأَهْبَاجُ - وَعْدَه خَلَا فِ كَرْدُونِ وَخَلَا فِ

يَافَتْنِ اَنْ وَبَدَلِ بَارْ وَادُونِ مَالِ وَفَرْزَنْدِ

وَاَنْزَحِيْرِيْكَ اِذَا نِ عَوْضُ خَوَاهِنْدُ آبِ كَشِيدِنِ

وَبُلُوِي دِهِنِ بَكْرِيْدِنِ وَدَسْتُ بَشْتِشِيْرُونِ اَزْ بَهَرِ

كَشِيدِنِ وَفِي الْحَدِيثِ أَخَفْتُ السَّيْفَ يَوْمَ بَرِ

قَالَ شَمْرُ أَخَفْتُ يَدَهُ اِذَا ارَادَ سَيْفَهُ فَاخَفْتُ

يَدَهُ اِلَى الْكَلَنَاتِيَةِ وَفِي حَدِيثِ آخَرٍ فَاخَفْتُ عَمْرُ

اِسْمِي رَدْنِي اِلَى خَلْفِهِ وَخَفْتُ الْبَنَاتِ اِسْمِي اَخْرَجَ

الْخَلْفَةَ وَخَفْتُ النُّجُومَ اِذَا اَحْلَلْتُ فَلَمْ يَكُنْ

فِيهَا مَطَرٌ -

الْأَهْبَاجُ - نَزْدِيْكَ كَشْتْنِ اَقْتَابِ اِبْفَرُوشْدِنِ

وَادْنَفُ الْمَرَضِ اِسْمُ اِتْقَلَةٍ وَادْنَفُ نَفْسِهِ تَعْدِي

وَلَا تَعْدِي الْبَابِ يَدِلُ عَلَى مَشَارَفَةِ زِيَارِ الشَّيْ

الْأَهْبَاجُ - جَافُ - جَزْبَايِ دَرُوعِ كَفْتْنِ اِلْكَسِيْبِ

يَدِلُ عَلَى الْاَضْطِرَابِ -

الْأَهْبَاجُ - اِلَامَرَاخُ -

الْأَهْبَاجُ - اَزْ بِيْ فَرَاشْدِنِ وَازْ بِيْ كَسِيْ

وَرَشْتَسْتِنِ دَرْ نَشَاتْنِ اَرْفُوتِ النُّجُومِ اِذَا تَوَلَّتْ

الْأَهْبَاجُ - سَاغُ - بَانْدَرَانْدِنِ شَتْرُ -

الْأَهْبَاجُ - شَتَا بَانِيدِنِ بِرْ كَرْدُونِ مَشْكُ وَ

خُونِ اَزْ بِيْ بِيَا وَرْدُونِ -

الْأَهْبَاجُ - كُوشُ فَرُوْكَزْدِ شَتْنِ اَشْتَرِ اَزْ مَانْدِيْ

وَهُوْنِي الْحَدِيثِ -

الْأَهْبَاجُ - تَمَكُّ كَرْدُونِ تَمَغُ -

الْأَهْبَاجُ - مَانْدِنِ دَرْ رَفْتْنِ -

الْأَهْبَاجُ - بَشْتِشَا فَتْنِ دَرْ رَفْتْنِ بَشْتِشَا فَتْنِ

الْأَعْلَافُ - ورنه اف ورنه چیز افلاط ساقن
 الْأَقْرَافُ - بدختر او شدن اقرت له ای رناه -
 الْأَقْلَافُ - بو کردن آن گوی خرد و دست و خرد گام شد
 الْأَكْنَفُ - یاری دادن -
 الْأَحْجَافُ - الحاح کردن -
 الْأَهْلَافُ - نیکوئی کردن و الطف الرجل
 البعير اذا دخل قضيبه فی الحیا او کذک اذا
 لم یجد موضع القرباب -
 الْأَهْجَافُ - تزار کردن -
 الْأَنْزَافُ - برسانیدن اشک و آب چاه -
 الْأَنْشَافُ - کف شیره خواستن -
 الْأَنْصَافُ - انصاف کسی از خویشین بدان
 رد او کردن در روز پنجم رسیدن -
 الْأَهْلَافُ - کسی را اتمم کردن -
 الْأَهْلَافُ - استخوان کسی را دادن تا منفر
 از وی بپاشند و قولهم انقف وادیا ای اکثر
 بیضه فیه یعنی الجراد -
 الْأَهْلَافُ - پاک گردانیدن از تنگ و عارضه فی الح
 انقف الله من کل سوء یعنی تنزع عن الارواح
 الْأَهْلَافُ عَلَى الشَّيْءِ - ای اثرن و هد ف الیه
 ای لجأ و اهد ف لك الشئ ای انتصب -
 الْأَهْلَافُ - غلو کردن در حق الفانی از روی مال
 الْأَهْلَافُ - الا بهما شئ قبل ضحك فیه

متر کفتمک المستنزی -
 الْأَهْلَافُ - تمید کردن و ابرق شدن آسان
 و رسیدن برق قوم را و و نهال پر و شستن
 شتر و آبستنی نمودن و بگرستن می بر آراستن
 زن و ابرق الرجل از المع بیغه و فی الحديث
 ابرقوا ای ضحوا بالبراء و هی الشاة التي فی
 خلال صوفها الابيض طاقات سود -
 الْأَهْلَافُ - بالله گشتن شتر پیش از زره -
 الْأَهْلَافُ - فاکشادن در -
 الْأَهْلَافُ - گرد چیزی در آمدن و بعد بالباء
 الْأَهْلَافُ - سوزانیدن و منه الحديث شربها
 الماء الحق ای المغلی بالنار -
 الْأَهْلَافُ - احمق زادن و المرأة محق محق
 و احمق یا قنن -
 الْأَهْلَافُ - غشتم آوردن و باریک کوبان و
 باریک میان شدن -
 الْأَهْلَافُ - مدهوش گشتن -
 الْأَهْلَافُ - دست ماندن غازی غنیمت
 و حیما و از صید و خداوند حاجت از مراد و با
 زدن مرغ تا بر دوروی در نشیب نهادن
 ستاره و انفق الرجل بثوبه استع -
 الْأَهْلَافُ - کمنه شدن جامه و کمنه کردن کمنه
 پوشانیدن و نسو کردن -

الْأَصْحَاقُ - دور کردن -

الْأَصْحَاقُ - الادخال بغیر اذن -

الْأَصْحَاقُ - پر کردن و نیک ریختن -

الْأَصْحَاقُ - باد سست شدن زمین -

بمعنی الذرق -

الْأَصْحَاقُ - جنبانیدن و منتهی وقت لعقب

اسی صفت فی حجره الماویج و فی الحدیث

اذا لقما السوم ای اذ اهما و تحققة اصابتها

السوم بذلقما ای بجدا و وفق کل شی

حد -

الْأَصْحَاقُ - تیز نگریستن و منه ارشفت

الطیبة ای مدت عتقها لتنظر -

الْأَصْحَاقُ - نفع کردن و چرب کردن

و هما متعیران -

الْأَصْحَاقُ - تیره کردن آب -

الْأَصْحَاقُ - دور رسانیدن و منه فحشینا

ان برهتها و تاخیر کردن نماز تا نزدیک گردد

بنمازی دیگر و دشواری داشتن -

الْأَصْحَاقُ - تیرسانیدن و النعت مرفوق

عن الاصحی -

الْأَصْحَاقُ - بنیزانیدن و سترون موس

و سحر بیگندن شتر -

الْأَصْحَاقُ - نیست کردن و تیر انداز بر نشانه

بیرون و بر کردن انا -

الْأَصْحَاقُ - دور کردن و کشته شدن جامه

و نرم شدن پهل شتر و پستان بشکم باد و سیدن

از بیهوشی -

الْأَصْحَاقُ - در فر کردن -

الْأَصْحَاقُ - روشن و در روشنی روز شدن

الْأَصْحَاقُ - ترسیدن و یعدی بن و یکی این درید

و این فارس شفقت و اشفت بمعنی و انکره

اهل الله و مرانی نمودن و یعدی بجای و صلها و احد

الْأَصْحَاقُ - سرشک بستن و اشق یعیره

لغة فی شقة و اشق البعیر بنفسه اذ ارفع راسه

یعدی و لا یعدی -

الْأَصْحَاقُ - کابین نام برون -

الْأَصْحَاقُ - بمیرانیدن و بهوش کردن

و اصغفه لهما ای القت علیهم الصاغفة

الْأَصْحَاقُ - اتفاق کردن و منه الحدیث

فاصغفت و روی فاصغفت له ای جهمت

و در روزی یکبار گویند و و شیدن و دور

فا کردن و اصغفت پده بکنه ای صاغفة و افغته

الْأَصْحَاقُ - باگ کردن -

الْأَصْحَاقُ - اتفاق کردن و یعدی بجای و طبق

بر افگندن -

الْأَصْحَاقُ - بیابیت دادن فعل گشن را -

وفاشوش بودن و چشم در افکندن و از پی
یکدیگر فراشدن شتر و اطرت الهجان بالجلد
و العصب اسی البست و هو فی الحدیث -
الاعطاق - رها کردن از بند و روان کردن
کسی را چیزی می و دوشبه راه کردن میان شتر
و آب اطلق القوم اذا طلقت ابلهم و اطلق
ید و باخی را به بسطها و ترکیب یدل علی
التخلیه و الا رسال -

الاعطاق - آزاد کردن و بشنا بانیست
و اعتقت المال - اصلحه فصح -

الاعطاق - پدید آمدن بار از خر -
الاعطاق - شادی شدن و شتمن شدن فی اللوم
و اکرم جمیعاً و الاضی اعرق و شراوی
کردن و بعدی لغی و بهرق شدن و بیخ آوردن
و شرب آب اندک آسمین -

الاعطاق - چیز را طاقه کردن و از روی
فرد گذاشتن و کام کودک برگرفتن و يقال
اعطقت غایه و هما فی الحدیث و انشاب
الاعطاف فی الشی و يقال سلجل اعطقت
و افلقت اسی جت لعلی فلی و هما الله الیه
و يقال للصاید اعطقت فادک لای علی
الصید فی جالک -

الاعطاق - شرف کردن -

الاعطاق - فراخ رفتن و قلاوه و رگ کردن
سگ کردن -

الاعطاق - غرقه کردن و کمان پرور کشیدن
الاعطاق - نماز شام نیک تاخیر کردن -

الاعطاق - در بستن و منه الحدیث لتعلقه
اسی لتوجه و فی حدیث آخر لاطلاق فی

اغلاق معناه الاکراه و قبل الیطلق التطلقات
فی رفعة و حدة متی لایقی منها شی و لکن

یطلق طلاق السنة و فی حدیث آخر اطلق
خبره و اطلق البعیر صاحبیه اذا اقلع علیه حتی

یدر شبه الذنوب التي اقلعت ظهره بذكرک
افق الحق - اذا افق عنهم النعم و افق -

قرن الشمس اذا اصاب قفا فی السحاب
فبدا منه و فی الحدیث حتی افق من الصدمین

خبر من مضی الوادی الی المسح و قد افقنا
اذا اصاد فافقنا و هو الموضع الذی لم یطر

و قد مر ما له -
الاعطاق - از پی آمدن - بشدن -

الاعطاق - کار عجیب و تنگنا آوردن اطلاق الشی
الاعطاق - پر کردن -

الاعطاق - به آرام کردن -
الاعطاق - ترک کردن اشتقاق من الشی -
الاعطاق - در رسیدن و در رسانیدن -

وفي دمار القنوت ان عداك يك بالظن لمحق

اے لاحق و بالفتح صواب۔

الْأَلْدَانُ وَالْأَلْسَانُ وَالْأَلْسَانُ

چیز سے بار و سیدن۔

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

دبر کت لب شدن عن الفارابی وَالْأَلْدَانُ

ان بیلک الشیء کما حق الامال۔

الْأَلْدَانُ خُورِي بِسِيَارِ كِرُونٍ وَامْرَقَ

الجلد اسی جان لہان نیتف۔

الْأَلْدَانُ بِسِيَارِ كِرُونٍ عَنْ شَمْرٍ وَهُوَ لَفْصِيحٌ

وور ویش شدن و فی الحدیث اطلق من باب

قال اللیث الاطلاق كثرة الالتحاق المال الزني

اذا اضطرر حنيا۔

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

دراك لنته او از دوران و فاعل من فاعل فعل

تاور و فار سیدن میوه و کو کوک و دیدن و ربا

قالوا اورک، الدقيق بمعنى فني۔

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَلْدَانُ بِرُكْتٍ بِرُكْتٍ وَتَرْدِيهِ فِي الْمَحْ

الْأَجْبَالُ - بدل کردن -
 الْإِبْتِئَالُ - خذلان گذاشتن و گو کردن حرام
 الْإِبْطَالُ - باطل کردن و ابطال لرزل اوجا
 بِالْكَفَّاحِ بِالْطَّلَاوَةِ الْمِبْطِلِ نَقِضَ الْمَحْتِ -
 الْإِبْقَالُ - باگیا شدن زمین و اقل الارث
 و د ک و ا د ب و ظ ه ر خ ف و ر ق و ا ل ن ت م ن ه
 باقل و قد جا و م بقل فی الشفر و هو عا شنی
 بعدک و ا م بقل -
 الْإِبْهَالُ - بی پستان بند گذاشتن اشترا
 و کسی را باغاست او بگذاشتن -
 الْإِبْتَالُ - تها و کردن و دوشی دل را و نیست
 کردن روزگار چیزی را -
 الْإِبْقَالُ - ناهوش بوی کردن -
 الْإِبْقَالُ الْفَقْمُ - علینا اذا غلغوا -
 الْإِبْقَالُ - گران کردن و گرا ایشدن بستن
 الْإِبْقَالُ - بی فرزند کردن و نه ان مادر -
 اَنْكَلْتُ الشَّيْءَ - ای البقیه -
 الْإِبْقَالُ - پیوست رسیدن و آمدن و اهل
 القوم ای صاروا الی الجمل -
 الْإِبْقَالُ - نهاد کردن -
 الْإِبْقَالُ - تمام کردن عطا -
 الْإِبْقَالُ - کسی را جملی کردن و گیتی آمدن
 ما و س که سبغ و و یک را از ایدان فرو گرفتن

الْإِبْقَالُ - و دیدن شتر مرغ و باد برون کرا
 و ا ج ق ل ال ر ی ح ای اسرعت و ا ج ق ل القوم
 ای هر یو اسرعتین -
 الْإِبْقَالُ - جمله کردن -
 الْإِبْقَالُ - خورش بد کردن کوک سا -
 اَجَلْتُ الْبَعِیْرَ - اذا اطلقت قیبه من یدیه
 الیسری و شد و ته فی الیمین -
 الْإِبْقَالُ - باغوره شدن خرما س تر -
 الْإِبْقَالُ - بر بیام و رن کشت -
 الْإِبْقَالُ - یاری دادن و بر بار نهادن
 و ا ج ل ت ا ن ف ا ق و ف ی محل اذا نزل لهن من غیر
 جبل و کذا ک الم رة -
 الْإِبْقَالُ - اشته فرا کسی و اون تا بشم و شیر
 بر گیر و اسپ تا غزو کند -
 الْإِبْقَالُ - تشویر و اون و بسیار نبات شدن
 الْإِبْقَالُ - تکر کردن -
 الْإِبْقَالُ - فخش آفتن -
 الْإِبْقَالُ - سبب تمام کردن -
 الْإِبْقَالُ وَالْمُحْدَلُ - در آوردن -
 الْإِبْقَالُ - بسیار درخت شدن زمین
 و ا ل ا د ن م ل فی الا ص ر ح ا ل ف و ل ی س د ه -
 الْإِبْقَالُ - باغرای بد شدن درخت -
 الْإِبْقَالُ - بزم را نهادن -

الْأَذْهَالُ مِشْنُولُ بَكْرُونَ -

الْأَجْمَالُ - پیادہ کردن و فرو گذاشتن
اشتریکہ را نام آور۔

الذی حالہ فریب شدن شتر پس از ترارے
در اعلیٰ دادن و ہی الناقۃ التي تصلح لان تزلزل
و خداوند را جامہ بسیار شدن -

الْأَرْزَاقُ - فرومایہ کروں۔

لا كذبنا - فرستادن و ارسال القوم اوانا
لهم رسول من مواسم وهو اللعين -

الْأَمْرُ عَالٍ - نيز و سخت زبون و زو و زون -

لَا زَغَالَ شِيرِ دَاوُدَ وَبِاسْمِ مَوْشَدَنِ زَمِينِ
لَا سَرَفَالَ رِيفَلِ -

الْأَرَقَالَ بُوَيْدِنِ شَتْر۔

اکثر مال - حصیر بافتن و بیوه شدن زن
و بی زادماندن قوم -

الکثر حال :- فاشط اور دن۔

الکثر عکال شیر وادن واندان حقن شیر بول
راو طعنه خون را و طعنیه وادن مرغ بپهر را بختقار

الایضا - فروگزاشتن ازادماندگان باین
اشک و ماران و خوشه گشت بیرون آمدن

الآن نجالس - پر کروں حوض و اجملت الکلام
ارسلتوا السحابة المنزول المساح الذي لا يمنع

م. راجه دیو فی الحقیقت

الاسماء - كنه شدن جامه و صلیح افکندن

سپان قوی ہے۔

آتشکده شکم براندن دارو و نیزه میزنند

آتشکده - مهربانی کردن و با سچ شدن
شهر و اشیاء را بعد از باران صبر است علی

اولاد افلاک مشرق

الاشعاع - آتش افروختن و پراگنده شدن

ماریت و جزآن و قطران بسیار بیشتر از دود
و بسیار آب از مشک و بنفشه و زعفران و گلاب

الاستعمال - المعروض في المثل -

لا أشك أن يوشيه شدن وپوشيدگی
بروين وندامن باب السلب والایجاب

انفخل اسے طاب رطیبہ واد رک ۔

الکائنات مالک۔ وریاوشمال شدن۔

الْأَخْضَالُ مِنْجِيَةٌ شَدْنُ خَرْمَا -

الأطفال - أبجیہ خروشدن -

و چنان شدند بر گله طوطی که بدان پوست پیرانید

الانجيل - شتابانيدن و بايچه شدن گاو

کتابخانه ای - محنت و استیلا شدن کار و عضله
فلان ای ایمانی امر -

الأعمال وفروغها شهن -

کَلَامُ عَقَالٍ - خردمند و وزیر باید سخن کرد

واعقل "من في عقل فم"

الطَّلَبُ: اى لجا وقلص عند انتهات النهار

الاعمال :- برکار و دانش و کار بستن -

الْأَغْزَالِ بِأَيْرِهْ شَدَن اَمُو گروا نیدن دُرُک

الأغنياء يغفلونكم، ويغفلون ما تقتربون من انشاءكم

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُ ذِكْرًا لِّعِبَادِنَا
فِي الْبَحْرِ وَنُفِثْنَا بِهِ أَعْيُنَ عِبَادِنَا
حِينَ رَأَوْهُ فَاتَّخَذُوا إِلَٰهًا غَيْرَ اللَّهِ

وَأَسْلَمَتْ أَسْمَىٰ إِلَىٰ أَدَارِيسَ عَلَىٰ وَجْهِ الْمَدِينَةِ

الرحمٰل = مل وادن پے کروں

و فی الحدیث فاصلاً علیہ یعنی از دلا

الأفصال: فصل لرون وافرزون ورون

الای قتال۔ پایذاتی کروں و شیم و پیش

روانیدن و قبال کردن محبین را اور وے

کروں یہاں اقبال علیہ السلام پر چرخہ

الأقبال والمف

موقوف الامبار

الْأَوَّلُ - فَرِ الشَّيْءَ وَادْنِ

الان في حال سنه شمس كرويه

أَفْعَلُ الْكُرْمِ - إذا انشَقَّ ثَوْبُهُ وَتَنَاقَرَتْ

آفتاباں - قضا کروں و شک کروں

و باز که و انندن لشکر که سعادتی فرستاد و باشی

افصا آله قوت - انظر النقط الخبز و رقه -

أما القضاة

افضل الزوجين - او الملك ملائيمه

الْكَفَالُ۔ بپائیدانی افراد اور قولہ تعالیٰ

اكتفيينها اى ضمها الى واجلنى كافتلها وقيل جلها

کھلی ای نصیب و کھل نصیب۔

الآن انزلوا من فوقكم -

الأمثال = مشكور، ابن رواشدا، السلسا، ابن رواشدا

١٠٠

الأقوال: ما انزل الله من السماء من نور

الأرجال - باليد العادون ووسعج بسن ودارا

الإيمان بالله
وأنه لا اله الا هو

ماہل و محل۔

الامصال - مال تباہ کروں کو روک بیٹھان

زن در آن حال که مضطرب باشد و شیر بدوشیدن

الْمَقَالُ فِي النِّعَمِ وَغَيْرِهَا أَنْ تَتَّبِعَ فِي السَّنَةِ

مفتی و امقل القوم اذا مضى

الْمَقَالَةُ - زمان و مکان

الانبياء - تيرفرا کسی داماد

آکھنھاں مزار گردین۔

الآن نزال مفرو فرستادن آب اندر وجه

والانزال والمنزل فروعاً وأصولاً -

الانسان يشكو من سوء مزاجه فيكون مصابا

وَسَيُفْعَلُ بَكَ بِمَا تُفْعَلُ بِهِ

ويعلمون انهم قد استلزموا
الفساد

انہیں ملے۔

الْأَفْعَالُ يُفْعَلُ بِسُورَةٍ مَوْزُونَةٍ رَافِعَةٍ
يَكُونُ الْبَيِّنَاتُ فِي مَوْزُونَةٍ مَائِلَةٍ أَحْسَنُ
عَلَى الْأَشْعَرِ لَا يَجُوزُ وَلَا يَسْتَدِيرُ -

الْأَفْعَالُ - مَوْزُونَةٌ يَكُونُ كَرْدُونَ -

الْأَفْعَالُ - نَمَائِي كَرْدُونَ -

الْأَفْعَالُ - فَرْسَتِ أَوَّلُ دَادُونَ دَسِيرَتِ كَرْدُونَ
وَأَنْهَكَ لَرَجَلٍ - أَوَّلُ نَمَلَتِ الْهَلِ -

الْأَفْعَالُ - الْأَشْكَالُ أَهْلُ الْهَلِ أَوَّلُ الْكُفْرِ عَلَيْهِ
كَتَبَ بَعْدَهُ لَهْمَانَا -

أَهْلُ الْفَقْمِ - أَوَّلُ أَصَابَتِ مَوَاشِيمَ شَتَّى فَرْسَتِ
الْأَفْعَالُ - فَرْوَنَدَا شَتَّى -

الْأَفْعَالُ - مَحْتِ تَافِقَتِ النِّعَتِ مَبْرَمٍ وَبَرَكَمٍ
وَبَسْتَوْهَ أَوْرُونَ -

الْأَفْعَالُ - نَاغُورَ أَوْرُونَ -

الْأَفْعَالُ - وَرَمَ كَرْتَنَ لَبِّ فَرْجَتِ شَرَّ مَشِيئَةٍ

الْأَفْعَالُ - بُوْشِيدَ بَكْزَا شَتَّى وَبَسْتَوْهَ كَرْدُونَ

وَبِسَارِ بَهْمِي شَتَّى زَمِينَ وَنَحْوِيُونَ لَيْسُونَ

بَرَا وَشَبَاهَا لَبَّيْهَتِ -

الْأَفْعَالُ - نَاغُورَ أَوْرُونَ لَعَامٍ وَصَلَّ لَنَا وَوَاوُ

الْأَفْعَالُ - تَهَامَ شَتَّى أَوْرُونَ شَتَّى وَ

مَتَهَمَ دَا شَتَّى -

الْأَفْعَالُ - يَوْسَعَتِ شَتَّى بَارَانَ -

أَشْرَعَهُ اللَّهُ - أَيْ جَعَلَهُ أَشْرَمَ -

الْأَفْعَالُ - وَابَسَ شَتَّى أَوْرُونَ -

الْأَفْعَالُ - شَتَّى فَرْجَتِ نَاغُورَ أَوْرُونَ بَحِيرِي

الْأَفْعَالُ - جَرَمَ كَرْدُونَ وَاجَرَتِ شَتَّى أَوْرُونَ كَسْبَتِ

أَيَّاهُ وَمَنَّهُ قَوْلُهُ لَا يَجُوزُ لَكُمْ لَفْظُ الْيَاءِ -

الْأَفْعَالُ - أَتَجَشَّمُ -

الْأَفْعَالُ - وَالْيَاءُ تَادُونَ -

الْأَفْعَالُ - وَرَمَ شَتَّى وَرَمَ هَرَامَ شَتَّى

وَرَمَ كَرْتَنَ بَارَ شَتَّى وَرَمَ كَرْتَنَ كَرْدُونَ وَرَمَ

بَرُونَ وَرَمَ كَرْدُونَ وَرَمَ كَرْدُونَ وَرَمَ كَرْدُونَ

فِي حَرْفَتِ لَاتَمَتِكَ وَفِي الْحَدِيثِ يَوْمَ فَرَسَتِ

أَيْ يَحْلَفُ -

الْأَفْعَالُ - يَحْلَفُ أَوْرُونَ -

الْأَفْعَالُ - اسْتَوَارَ كَرْدُونَ وَرَمَ كَرْدُونَ

أَوَّلُ نَمَلَتِ الْهَلِ - الْأَجْدَاعُ أَوَّلُ دَسِيرَتِ

رَوَاضِعَا وَطَلَعَ غَيْرُهُ -

أَوَّلُ نَمَلَتِ الْهَلِ - أَيْ خَلَّتْ فِي زَيْدٍ نَمَلًا

أَوَّلُ نَمَلَتِ الْهَلِ - أَوَّلُ نَمَلَتِ الْهَلِ -

الْأَفْعَالُ - مَسْرَا لَرَجَلَتِ وَرَمَ كَرْدُونَ

بَسْتُونَ تَانِجٍ وَرَمَ كَرْدُونَ بَارَانَ -

الْأَفْعَالُ - بَرَسَفِيَّةَ شَتَّى مَرِغَ مَائِيَانِ وَ

لَلْنِّعَتِ مَرِغَمُ وَرَمَ كَرْدُونَ -

الْأَفْعَالُ - يَوْسَعَتِ شَتَّى بَارَانَ -

الْأَفْعَالُ - مَسْرَا لَرَجَلَتِ وَرَمَ كَرْدُونَ

الْأَمْرُ دَامَ - بمانگست و ان شتر پانگه دهن باز کند
و بمانگ کردن رعد -
الْأَمْرُ شَامَ - پدید آمدن برق -
الْأَمْرُ سَعَا - دران من الف انشاء ارشم
انفاسی الصقة بالرغام و هو التراب منه الش
دار شمیدای امینیه و اری و فی التراب -
الْأَمْرُ هَمَّتِ السَّحَابَةُ - انت باله بام -
الْأَمْرُ سَامَ - بریدن ابل بر کس و منه الحیرش
لا ترمیدانی -
الْأَمْرُ سَعَا - طمع افکندن -
الْأَمْرُ دَامَ - فرو بر ایندن چیزی بگلو -
الْأَمْرُ سَامَ - باز کام گردانید و الف الف من
از کس الله فو من کوم -
الْأَمْرُ سَعَا - الا شجام -
الْأَمْرُ سَعَا - بیمار کردن -
الْأَمْرُ سَلَامَ - مسلمان شدن و خدا لان گذشتن
و سلم آوردن و بعد ای الفی چیزی فکری سپردن
و گران نهادن -
الْأَمْرُ سَامَ - بلند شدن و بلند گردانیدن
الْأَمْرُ سَعَا - قمر افکندن -
الْأَمْرُ سَعَا - خداوند پیه بسیار شدن -
الْأَمْرُ سَعَا - بوی شیر و بوی کشت بگردیدن
الْأَمْرُ سَامَ - درویش شدن میرون آمدن با خرد

الْأَمْرُ سَامَ - برافروختن آتش -
الْأَمْرُ طَوَامَ - سبز شدن دندان -
الْأَمْرُ طَعَامَ - طعام دادن و اطعمت التخله اذ
ا درک شمرنا -
الْأَمْرُ طَلَامَ - تار یک شدن شرب تار یکی شدن
الْأَمْرُ طَعَامَ - در وقت نماز خفتن رفتن و کاری
و دیگر کردن -
الْأَمْرُ طَعَامَ - عجم زون کتاب را و عجم الکلام
خلاف اعرابه و یا عجم ای مقفل -
الْأَمْرُ طَعَامَ - نیست کردن و درویش شدن
و نایا و آن چیزی می کردن -
الْأَمْرُ طَعَامَ - طمع کسی بوی رسانیدن -
الْأَمْرُ طَعَامَ - چنگ رزون و ملازم گرفتن و
یعتنی بالیا و عجمت طلان ای حیات له
فی الرسل او السرج بالیتهم و لا یسقطوا عجمت
القریه جعلت لها عصا -
الْأَمْرُ طَعَامَ - بزرگ گردانیدن و بزرگ داشتن
الْأَمْرُ طَعَامَ - نازانیدن شدن -
الْأَمْرُ طَعَامَ - یاری دادن برابر بستن -
الْأَمْرُ طَعَامَ - نشان کردن و بیابا باندیدن جا -
بالعلم کردن -
الْأَمْرُ طَعَامَ - توان زده کردن و عجم بای
اولع و اعجم بای عذب بجهها -

الْأَفْعَامُ - در مانیدن و کسی را شاعر یا نقاش
و در اول شب نارقن -

الْأَفْعَامُ التَّفْنِیمُ - سیر رنگ کردن و فدام برستن
الْأَفْعَامُ - پر کردن آوند بخت نهیل -

الْأَفْعَامُ - و الايتادون باران و تب -

الْأَفْعَامُ - پر کردن خنور را دمنه الحیشا
لأفعت اسی ملات و روسی بالین قبل الصواب
نفت یقال ففتنی الرأفة اذ اسدت غیاثیک
وطاة طینا و قال الزهری الروایة بالعین -
الْأَفْعَامُ - دریا بانیدن -

الْأَفْعَامُ - در آوردن چیزی را در چیزه
بشت و منه الحدیث أنحم یابن سیف الله
و اتم ابل البادیة اذا اجدوا فذلوا بلاد الریف
و منه الحدیث اتمت الستة نابتة بنی جعدة -

الْأَفْعَامُ - در پیش کردن و در پیش شدن
و پیشی کردن بر کاره و دلیری کردن -

الْأَفْعَامُ - پروردن شتر برای گشتی را -
الْأَفْعَامُ وَالْمَقْسَمُ - سوگند خوردن -

الْأَفْعَامُ - جو دادن ستور را -

الْأَفْعَامُ - گشتن بار و در کسی را و الماضی

منه انفل -

الْأَفْعَامُ - باز شدن میغ و آرزو کردن طعام

الْأَفْعَامُ - پر کردن مشک -
الْأَفْعَامُ وَالْمَقْسَمُ - گرامی کردن و اکریم الزهل
اقر با و لا و کرام -

الْأَفْعَامُ - گنده شدن بهر -
الْأَفْعَامُ - لگام بر کردن -

الْأَفْعَامُ - پودر با نقن و خداوند گوشت
بسیار شدن و با وانه شدن کشت و الهمک

عرض فلان اذا امكنته منه لیشته و الهمته سیدنی
و الحمت الحرب فالتحت و رجل لم اسی طعم

الصید و زوق منه و الملمح الملقق بالقوم و المغنقو
و یقال المدرك في الحديث حتى الحمة القتال

یقال الحم الرجل و استلجم اذا انشب في الحرب
فلم یجد خلاصا و فی حدیث آخر و الحم عند الثالثة

اسی و وقف عندها فلم یزده علیها و التریسب
یدل علی تداعل اللحم الذی یؤتد اقل بعضه فی بعض

الْأَفْعَامُ - دامن شدن تپ لازم به اولی به -
الْأَفْعَامُ - لازم کردن -

الْأَفْعَامُ - فرو برانیدن المقم اصبعه مرارة
و منه حمرا -

الْأَفْعَامُ - در و ل انگندن -

الْأَفْعَامُ - باز ایستادن باران و سدا
و باز شدن میغ -

الْأَفْعَامُ - پشیمان گردانیدن کسی را

أَشْكَى نَبِيَّ الطَّبِيبَةِ إِذْ أَقَامِي وَلَدِيَا لَوْنَتِ

شہیدین و ولیدہ ایشادین۔

الاستطاك - دوركون -

الاشقان - الشقن -
کوشاک - کوشاک

لاصبان۔ درس لکھن من الصبح۔

الأعْطَانُ فَرُغُوا مَا مَدْرُنْ شَهْرُكَ

آپ کے اعظم، اقدیم اور عظمیٰ، ابلجہ

الْغُلَّانُ: أَشْجَارُ كَرْدِي.

الأخيمان - البمان رفعتن وشدن -

اعضائے پیوستہ باریک دین۔

الآفة من طاقته - سائر

ای صورت له قرنا مطبقا و ختمه شدن ثوب و لباس

خون شدن رسول و ائمه و رحمة ائمه

25

الانسان - در عين نشان دن ولى امر

فانما هو بيننا وبين الله تعالى
فانما هو بيننا وبين الله تعالى

پیش کشی کی ضرورت ہے۔

10

بسم الله الرحمن الرحيم

أَشْكَى نَبِيَّ الْخَبَرِ إِذَا قَوْمِي وَلَدُوا لِحَسْبِ

شہیدین و اولاد ہاشمیان -

الاسطكان - دور لرون -
لا شق قان - الشقة -

الأخضار - وكرش، كفتور من الضمير.

الْأَخْطَاءُ - روان گردانیدن -

الاعطان فروخوا بانیدن ششبرکتارو

آریه انظر، المقوم از حضرت، ابوالحسن

الإعلان - أشتى الرودن -

الأخضار - بستان رطب وسدر -

فتان یقینہ انگندن و انکہ الامم

الاقربان۔ طاقت پذیرے داشتن و سرہ

ای صرت له قرنا مطيقا و بخته شدن نبود لیساله

خون شدن ررول واقمن ررعه ای ررعه

کتابخانه عمومی مسجد جامع اصفهان

فانہ کو کھانا دینا اور ان کو کھانا دینا

تبدیل فرس فی الموق فیل مبرک و سرور و کنت

پیشتر کہیں کہتے تھے کہ وہی کھانہ نہ کھاتے

3119-6

الکتابان - بیهوشی شدن و ضمیر و روان و

الْأَفْعَالُ - دِیَاوَانِ دِن چِرے -

أَكْهَنْتُ التَّوَجُّلَ أَذْأَاهِدِثَ لَمْ شَيْئًا
عَنْدِ قَدْرَمِنْ سَفَرِهِ -

الْأَفْعَالُ رَفَعَنْ آبَ وَرَوَانِ دِن أَنْ وَحَقْ
کِسی بِرَوْنِ وَاسْعَنْ الْفَرْسَ لَمْ تَبَاعِدْ عَنِّي عَدْوَهُ

الْأَفْعَالُ دَسْتِ دَاوَنْ وَیَعْدِ عَمَلِ
الْمَفْعُولِ ثَانِي بَيْنَ مَكْنُ كَشْتِ قَالِ لَازِمِ هِيَ كُنْتِ لَمْ

يَكُنْتِ فَمَوْكُنْ وَلَا يَقَالُ أَنَا لَمْ كُنْتِ بَعْنِي
لَا يَكُنْتِ الصَّوْلُ الْجَلِ قَالِ لَمْ سَائِي كُنْتِ بَعْنِي

جَمْعَتْ بَيْنَهُمَا فِي بَطْنِهَا فَمَوْكُنْ وَتَالِ الْبُورِ فَمَوْ
مَكْنْ وَكَلَّكَ الْجَرَادَةُ -

الْأَفْعَالُ ضَعِيفَ كَرَوَانِ دِن -

الْأَفْعَالُ كُنْدَه شَدَنْ بِرِ جِرِے -

الْأَفْعَالُ قَا آبَ آوَرَنْ اَشْتَرِ بِرْگَاوْ كَهْ خَاوَرِ
وَكَشَرَةُ التَّدْبِیْنِ وَالتَّجَرُّلِ كُلْ یَوْمَ وَقَدْ نَمِیْ عِنْدَ
الْأَفْعَالُ بَا جِزِی مَانِ دِن -

الْأَفْعَالُ كَلَانِ سَرِیْنِ شَدَنْ وَفِی الْحَدِیْثِ
مَنْهَا جَعَلَ الْمَسْتَعْمِلُ الْاَلْتَمِیْنِ كَانَهُ یَقَالُ سَتَهْ
فَبُوسَتَهْ -

الْأَفْعَالُ چَرِیْدَنْ شَتْرُو اَعْضَتِ اے
جَمْعَتْ بِالْبَهْتَانِ -

أَكْهَنْتُ التَّائِقَةَ فَمَوْ مَفْرُوعَةً مَفْرُوعَةً أَذْأَاكَ
تَنْجِ الْفَرَسَ -

الْأَفْعَالُ دِرِیَاوَانِ دِن -

أَكْهَنْتُ التَّائِقَةَ أَذْأَاهِدِثَ فِی لَبْنِهَا خَوْفَهُ
عَنْدَا كُلِّ الرِّیْحِ قَبْلَ أَنْ تَضَعَ فَمَوْ مَكْنَهْ -

الْأَفْعَالُ اَلْبَسْتُمْ بِرْگَاوْ سَے دَاشْتَنْ -

الْأَفْعَالُ بیدَا رُکَرُونِ وَفَرَا مَوْشِ کَمَرُونِ
الْأَفْعَالُ مَانْدَهْ کَرَوَانِ دِن -

الْأَفْعَالُ اَزِ بِیَارِیْ بِهَشْدَنْ وَانْقَهْ فِی
سَمْعِکَ اِیْ اَرَعِیْهَ -

من المصاحف

الْأَفْعَالُ دُوسْتِ دَاشْتَنْ وَالْمَفْعُولِ

مَحْبُوبُهُ قَدْ جَارَ عَجَبَ شَاوْ وَالْمَرْأَةُ مَحَبَّةً وَمَحَبَّ
اِیضًا وَفَرَا خَفْتَنْ اَشْتَرِ مَادَانَهْ شَدَنْ كَشْتِ

وَالْاَحْبَابِ فِی الْاَبْلِ كَالْحَرَانِ فِی الْخَمْلِ -

الْأَفْعَالُ بُلُویَانِ دِن -

الْأَفْعَالُ بَزْمِ مَانْدَنْ -

الْأَفْعَالُ بِتَقِیْمِ شَدَنْ وَدَاغَمِ شَدَنْ مَسْجُ
وَالْاَرَبَابِ الدِّیْنِ اَلشَّیْءِ وَارَبِیَّتِ التَّائِقَةِ

اَوَّلِ الزَّمَنِ الْفَعْلِ وَاجْبِیَّتِهِ -

الْأَفْعَالُ بَزْمِ بَزْمِکَ دِنِ قُتَابِ بَزْمِ شَدَنْ

الْأَفْعَالُ بِرْگَاوْ اَلْبَانِ دِنِ وَبِرْگَاوْ اَلْبَانِ دِنِ
وَحَاوَرِ فَرْزَنْدَانِ جَوَانِ كَشْتَنْ وَبِرْگَاوْ اَلْبَانِ دِنِ

الْأَفْعَالُ بَزْمِکَ دِنِ وَکِنْدَهْ دِرْدَلِ رُفْتَنْ
وَبِیَارِ سَوَا شَدَنْ جَاوْ وَفَرُو دَانِ دِنِ

خون و سخن گفتن قوم بکیار و خاموش شدن
 الکتاب - گاه آه آمدن و آنکه یک روز
 تب آید و یک روز نیاید -

الکتاب - بر روی افتیدن و اقبال
 کردن بر کار و فی الحدیث فاکواری و اطم
 علی الطريق کذا الروایة و الصواب کتوا -
 ای الزیویا الطریق -

الکتاب - مقیم شدن و با سفر شدن گشت
 و برین بستن ستور و لغت من بدو طلب
 عن ابن السکیت و غیره و قال ابن کسان یو
 غلط و قیاسه است -

الکتاب - بیدار کردن -
 الکتاب - بریدن کار و حکم -

الکتاب - شرم داشتن و اخت اند
 حظه لغت فی اخس و هو من ابلد -
 الکتاب - گرفته سخن گردانیدن -

الکتاب - پراکنده کردن امانا بجیش
 الکتاب ای مایخصی عده -

الکتاب - را خوش باد گیرے آشکارا کردن
 الکتاب - کمنه شدن جامه -

الکتاب - تباہ شدن سخن و گوشت
 زرا خریدن و زرا شدن و در شدن سخن
 بد گفتن و فی الحدیث و لا تغث طعاما

ای لافسده -

الکتاب - مقیم شدن و دائم شدن باران -
 الکتاب - بچ فرستادن -

الکتاب - جاجیج نوج کردن نیزه -
 الکتاب - بانگ کردن و بانگ آوردن -

الکتاب - شست و شستن و ثارت الغبار
 الکتاب - شتافتن و شگفته شدن خرمی

الکتاب - در جهان شدن و فی الفرس -
 از بد آب الجری قبل ان یضطم -

الکتاب - گران آواز گشتن از بانگ کردن
 الکتاب - استن شدن زن و اصل اللباس

الکتاب - خدا و چهار پای و درست
 گشتن و مبنی الحدیث -

الکتاب - الحاح کردن و خواستن و اطم شدن
 و الح الجمل اذا حزن خلافة الفاقه -

الکتاب - کمنه شدن جامه -
 الکتاب - ترش شدن خمیر -

الکتاب - فربه شدن و هو فی الحدیث و اخ
 العظم جری فیه اخ

الکتاب - پیرانده کردن دوست و چشم
 سوی چیزی بازیدن -

الکتاب - کوشش کردن و قولهم اجد بها
 ای اجد امره بها نصب الامر علی التیمیز کقولک

قررت به عینای امرت عیسی به و نو کرون بهین
آمدن بار خرماد بهامون شدن زمین بهین
سیدن و خداوند بخت گردانیدن -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ وَيَدْعُ الْمُنِشِقِينَ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُرْسِدُ الْبُلُوكَ بِالْبُرْحَانِ
زاون اردت الشاة اذا نرعت -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ صَوَابُ كَقَتْنِ -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَدَانْدُ سَوِيْخْتِ شَدْنِ -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَكْرِوْنُ زَرْوَاكُ قَتْنِ مِنَ الصَّيْدِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَشْمُ كَرَقَتْنِ -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سَا قَتْنِ -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ پدید آمدن دثبه در اشتر
و خشم کرقتن -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كَسِيْ اَوَا بِيَكْسُوِيْ دَهْنِ فَرُوْكَدَ شَتْنِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مَدُ كَرُونِ وَيَعْدِيْ اِلَى الْفَعْلِ الثَّانِي
بالبار و مداود رووات کردن و هو در شدن
و ائمت الابل و هو ان تشر لها على الماء شيئا
من الدقيق و نحوه فسقيتها و الاسم الممدود
امدت الرجل اذا عطيتة مدة بقله -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اَنْدَكَا بَارِيدِنِ -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ تَنَاهَا كَرُونِ -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ زَرْوَرَقَتْنِ -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَكَا نَهْ زَاوَنِ كُوْ سَبْدِنِ لِقَالِ -

شاة سفذ ولا يقال تارة سفذ لانها لا تكمل الا بالبار
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ غَلِيْبُهُ كَرُونِ وَيَعْدِيْ اِلَى الْفَعْلِ الثَّانِي
كَرُونِ وَفَرَا بِيَرْ قَتْنِ ج وَدَرْوِيَا بَانِ شَسْتِنِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَفْكَنْدُنِ وَكَثْرَةُ الْقَضَاءِ اِلَى الْفَعْلِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ تَرْبَانِ شَتْرِيْجِيْ اَشْكَافَتْنِ تَا تَتِيْوَانْدِ
خورد و نيزه در طعمون بگذاشتقن و اجر دته
رسنه اذا تركته يصنع ماشاء و اجر رية الدليل في
و التركيب يدل على مد الشئ و محبة -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَشْتُهُ كَشْتَقْنِ اَشْتَرُ دَرْوِيْ دَرْوِيْ
شَدْنِ رُوْزِ -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَفْكَنْدُنِ -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ بِيَرْوَسْتُهُ كَرُونِ اَنْدَكَا بَارِيدِنِ
آوردن باد باران را از ابر و منه قوله لهم ان
عوق يديه العقب و قيل معناه يمسكه
و فرقه شتن شير -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ بِنْدُهُ كَرُونِ بَرِ اَهْنِ -
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اَشْكَارُ كَرُونِ بَرِ اَهْنِ كَرُونِ
و الوجهان جميعا يفسران في قوله تعالى و اسروا
النذرانة و كذلك في قول امرئ القيس و اسروا
سقتل و الاصحى يرويه بالشدق و يفسره بالشدق
و اسره اليه حديثا اى انتمى و اسرت اليه و بالمو
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ نَسَبْتُ كَرُونِ بَاشَرُ وَ بَصَرُ
نكره و آشكارا كرون -

اسی طرح اس پر کرنا رقت و ناز کردن و منہ
 غضب مطیع اسی کان فیہ اولاً و الا قیل غضب
 مطیع اذ کان فی غیر موضع و فیما لایوجب عباد
 منہ ایضا اطیع فانک ناعلة اے اولی فان
 علیک تطیع و قیل خذی طر الوادی و ہی
 نواحیه فان علیک تطیع اذ الکی الامریة
 فانک قویۃ علیہ و براغالیہ و ضرر فاطمہ
 اسی قطعہا و اندر با۔

الافوا سہ قن سنگھاسی تیز
 آیتھاسہ۔ باسگین گشتن جامی کی کمان کرد
 الافوا سہ۔ برگشتن داشتن و افریت
 ایل لاشناہ مثل اور مت۔

الآن فتراسع - اقرار كرون وقرار وادان چنبره
وسرگردانيدن والفت من بنده اقرار واثار
المانه ثبت حكاما و اقرار الله عيسى امي
ازال سربا و قيل اعطاه حتى تقر فلا قطع
الى من هو فوقه يقال حتى تبرد لا تسخن فلهذا
دستبرداره و قوله للحرمان ومعه حارقه -

و فی الحدیث ثم ارض و اقر یعنی قبول و انقاد
 اکثر آداب گذرانیدن و سخت تنج گردانیدن و
 شدن و سخت بتافتن و مازال فلان میرفتان
 ای یحییٰ یصبر عودا امرفلان و ما احلی اسی مانع
 مترادواحوا و فی الحدیث صوت امرار السلسله
 يقال امررت الشی اذا جهرتہ۔

لا تجزأنا بدر و آمدن گشت و بیرون آمدن
پشم و خراپ خشک شدن خسرها و نیز القوم
از اجزات هم اوزر هم

الآن سنأخذنا - ونعال نبرين فروبردن طبع اند
بهترین -

آنحضرت عموماً عزیز کردن و قوی کردن و تنگ
سورخ شدن پستان اشتر و سخت آمدن چنبر
بر کت و در زمین درشت افتادن و قوی شدن
و اعزت البقره سر حملها -

کافرانہ ترسانید۔

آلہ کو آتش باہر آوریں انہیں ملو انھیں نکال دینا۔
آلہ کو آتش پارہ آب شدن زمین۔

الاجتماع - نواحق اشتراک از دیک
دو شدن و چرا باب خواندن و البسب الابل
نجرها و قلت من بس و هو من الخیر -

أَحْسَنُ بِمَا يَنْفَعُ بِهِ رِبَاكَ لَوْ
أَحْيَيْتَ بِهِ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْآخِرَةِ يَا أَوَّاهُ

وربما قالوا اما احست منهم احدا قالوا الحمد
 السنين استقفا لا دهر من شواوا التحقيف
 واحسب الشئ وحدث حس قال لا خفش
 احست حنة فلانت وحدث ومنه قلما
 احس عيسى قبل احس عيسى راسه وقيل
 احس عيسى علم
 الا حشاش - كاري دون كرون خميس
 يافش و احس الله حظه اي جعله خيسا -
 الا حشاش - برهون وداشتم
 الا حشاش - كبريه كردن گناه وداشتم
 الا حشاش - يشك كردن شدن دست
 و بچه در شك ما ورد
 الا حشاش - يارنج و باريدن شربت لطفت
 اذ جارت الارشاش -
 الا حشاش - الارشاش في المعنى الاول
 الا حشاش - تاريك و تزار كردن و قوی
 را از جات برانگيختي -
 الا حشاش - حصه کسی فرادادن -
 الا حشاش - اندك شير شدن شتر -
 الا حشاش - در گلو گیر آمدن -
 اقصصت اليه من حقه شيئا اي خرجت
 الا قصاص - قصاص دادن يقال اقص
 الامر فلان من فلان اذا اقص له منه فخره

مثل جرحه او قتل تو را و نزديك گردانيدن برگ
 و آبستنی پديد آمدن گويد و اسب و اقصصت
 الارض اذا باجعت القصيص و هو يبيت و الباب
 يدل على تنال الشئ -
 الا حشاش - بر ميگردان داشتم -
 الا حشاش - شير شدن شتر و گردان
 و درنگي شدن مرد -
 الا حشاش - فرادادن دادن و منه الحديث
 فاعضوه بهن بيه و لا تكتوا اي قولوا فاعض
 بيه اي بيه و لا تكتوا اي لا يلبس بيه و لا يلبس
 و شمشير دون و اعض القوم اذا اكلت اللحم
 الحش و هو علف اهل الامصار مثل اسب
 و التوى الموضع -
 الا حشاش - درشت كردن خوابگاه و نه
 الحديث فاقصه اي جمله حش صغار او درشت
 شدن آن و اقص فلان اذا اتبع المطامع الدنية
 الا حشاش - بدر آوردن جراحه و
 سوختن سوره چشم را -
 الا حشاش - بانگ كردن -
 الا حشاش - پيدار كردن و از حد و رگد شستن
 و چهاراي بر او و بر بدن و ششاشتم -
 الا حشاش - سخت خصوصت گر شدن پوشتن
 و الطي اعانه او حله على ان يلط حتى اي بچرخ

و فی الحدیث لا تلطط فی الزکوة اسی لاتمنعها۔

اَلْاَشْطَا ۖ جوب و در گوشه جوال کردن
ولا نفاذا ایضا۔

اَلْاَشْطَا ۖ لازم گرفتن و دامن شدن با ران
و اَلْاَشْطَا ۖ ایضا و فی الخبر الطوا فی الدعا بها
و اَلْاَشْطَا ۖ الا کرام اسی لازم آوردن۔

اَشْطَتْ اَشْطَسَ ۖ نشرت شعاعها و اَشْطَع
الزیر اخرج شعاعه اسی سفاهت القوم اذا غلطوا
الماء القعاع و هو المظلم الغلیظ۔

اَلْاَشْطَاعُ ۖ بیدار کردن و اَشْطَع
اَلْاَشْطَاعُ ۖ رو بیاوریدن شعاع و بهیونیت نام
فی اول مایه بود۔

اَلْاَشْطَاعُ ۖ روشن و سرسبز کردن و اَشْطَع
را بیدار و دیدن و اَشْطَع ۖ

اَلْاَشْطَاعُ ۖ سبک گشتن و منه الحدیث لا یجوز بها
الا اَشْطَع ۖ و خداوند ستور سبک گشتن و سبکی
الحدیث لا یحقیقی یقال اَشْطَع ۖ اَشْطَع ۖ اَشْطَع ۖ
حتی حکاک علی نفعه الطییس۔

اَلْاَشْطَعُ ۖ اَشْطَع ۖ طعام دادن۔

اَلْاَشْطَعُ ۖ اَشْطَع ۖ بر بوسیدن و اَشْطَع ۖ و لغت
فی الزفات۔

اَلْاَشْطَعُ ۖ نزدیک گشتن چیزه
برین و چیزه یا قتل از بزرگ مامورین گشتن۔

و اَلْاَشْطَعُ ۖ کارهای دون تراشدن و چیزه
نرم بر جای برگردن و الماضی من هذا
اسف و بر بیکندن و منه الحدیث فکانا
تسبهم المل اسی تسفی فی وجوههم المله و سب
التریه الحماة۔

اَلْاَشْطَعُ ۖ فصل نهادن۔

اَلْاَشْطَعُ ۖ برگردن پیمان و سب بقتل
و خدا ماطف لکن اطف لک اسی خدا را ترفع لک
و اَلْاَشْطَعُ ۖ

اَلْاَشْطَعُ ۖ عقیق گردانیدن۔

اَلْاَشْطَعُ ۖ منقطع شدن میانه ماکیان
عند الاصمعی و گرد کردن و اَلْاَشْطَعُ ۖ

اَلْاَشْطَعُ ۖ سر در زیر بال بردن مرغ۔

اَلْاَشْطَعُ ۖ بسیار گفتن و بسیار فرزند شدن
اَلْاَشْطَعُ ۖ برق بدشتن و بحقیقت بدشتن

و واجب گردن و نزدیک کس شدن
و فرزند شدن اشتهر و اشتهر حذر الرجل
اذا فعلت ما کان یحذر۔

اَشْطَع ۖ اَشْطَع ۖ اسی تسع خرما۔

اَلْاَشْطَعُ ۖ اَشْطَع ۖ باریک کردن و اَلْاَشْطَعُ ۖ

اَلْاَشْطَعُ ۖ اَشْطَع ۖ تنگ کردن و بنده کردن و
بنده گرفتن۔
اَلْاَشْطَعُ ۖ اَشْطَع ۖ بستن شدن ستور دانست

عقوق و الايقال معق الانی لغة رويه و
باوخال شدن خرمابن دزد و اعق فلان و
جاء بالعقوق و اعقه الله ای امره -

الاجل لک بر غارش و اشتن -

آساکت السماء مجابو بالطر الرکب بالضعیف
وارکت الارض علی عالم یسم فاعله -

اعکست النافه اذ انبتت لونا غیرونها
الک بکال به شدن از بیاری و ابل الرجل فاعله
اقتنع و غلب -

الک بکال فرمودن بر نیکی کردن خرمابی و اشل
الرجل اذا کثرت عنه الثمة هی الصوت -

الاجل بکال بزرگ و اشتن بیشتر که
یکشم زاده بود و او را و بسیار و او را و فی

الحديث اجلو الله روی بالجیم و الحاکم معناه
اسلمو او قیل ایضا معناه اذ اسروی بالجیم

قولوا یاذا الحلال و الاکرام فی حدیث آخر
ان لی فرسا جلما کل یوم فترای اعطیها یا علفا

و هم یضعون الاجلال موضع الاعطاء -
الاجل بکال فرود آوردن و حلال کردن و

در ماهها حلال شدن از حرم و از میثاق و
عهد بیرون آمدن و مستوجب عقوبت شدن

و شیر در پستان آمدن بزه و فی الحدیث
احل ثمن اصل بک ای من ترک الاحرام و اصل

بک نقانک فاحل انت ایضا به نقانک و ان
کننت محرما -

الاجل بکال محتاج شدن یقال اضل الرجل
و محتاج کردن دوست بداشتن چنانگاه خویش

در حرب و در شیرین گیاه چنانیدن شتر و اخلت
النخلة اذا سارت الحمل -

الاجل بکال باز کردن و بعدی بعلی و استوار شدن
بکسی و بعدی بالباء و فلان یدل علی اقرانه

الحمد به کالبازی یدل علی صیده -
الاجل بکال خوار کردن و خداوند یاران

خوار شدن -
الاجل بکال باخترانیدن و گرناه و اشتن

و احسان کردن و چیزی از حق کسی بوی لون
و الثاني و الثالث یعدیان بالی -

الاجل بکال کاهش گیرانیدن ابله فهو
مسلول و در و بدن و رشوت و او را -

الاجل بکال اشل کردن -
الاجل بکال گنده شدن گوشت -

الاجل بکال ضائع و هلاکت بی راه گردانیدن
و بی راه یافتن و منه الحدیث ان السب

علیه السلام اتی قومه فاضلم اسی و جسد هم
ضلا و مرده را دفن کردن -

الاجل بکال مشرف شدن بر چیز باطل کردن حق

الْكَلَامُ كَلَامٌ سَائِلٌ كَلَمَةً يُقَالُ اَطْلَعْتَنِي
الشَّجَرَةَ وَغَيْرَهَا وَسَائِرَهُ وَارْتَدَّ اَوَّلُكَ
عَلَانِ اِذَا دَنَا مِنْكَ كَأَنَّهُ اَلْقَى عَلَيْكَ ظِلَّهُ ثُمَّ قِيلَ
اَطْلَعَكَ مَرَّةً وَشَرَّ اِذَا دَنَا مِنْكَ -

اَلْاَعْمَالُ اَعْمَالٌ بِمَارْكَوْنٍ وَعَلَّلَ خُورُونَ شَرَّ اَنْ
اَرْسِيَهُ بِلَى -

اَلْاَعْمَالُ اَعْمَالٌ تَشْتَعِلُ وَتُخَيَّاتُ كَرُونَ
وَتُخَيَّاتُ نَسْبُوبُ كَرُونَ وَنَسْرُوكَانِ لَنَبِيٍّ اِنْ
يَعْلَنُ بِهَا وَغَلَّ وَادُونَ زَمِينَ وَغَلَّ قَوْمٌ فَرَسِيْدُونَ
وَعَلَّ اَوْرُونَ بَنَزْدِيكَ قَوْمٌ اَغْلُ لَ اَلْاَبَابِ
اِذَا سَلَخَ وَتَرَكَ فِي الْاَبَابِ مِنَ اللَّحْمِ شَيْئًا وَ
اَغْلُ الْوَادِي اَنْبَتَ الْعُلَانُ وَهَوْنَتُ اَغْلُ
بَصْرُهُ اِذَا شَدَّ وَالنَّظَرُ -

اَلْاَفْطَالُ اَفْطَالٌ بِزَمِينَ رَسِيدُونَ كَرَأْنَجًا بِارَافِ
نَزْسِيْدَهُ بِاَشْدَ وَشَدَّ مَالُ مَرْدٍ -

اَلْاَفْطَالُ اَفْطَالٌ اَنْدَكَ كَرُونَ وَهَدَّ اَشْدَ شَدَّ
وَاَقْلُ الْحَجَرَةِ اَطَاقَ حَمَلَهَا -

اَلْاَفْطَالُ اَفْطَالٌ مَانَدَهُ كَرُونَ سَتُورُهُ خَدَاوَنَدُ سَتُورِ
مَانَدَهُ شَدَّ وَبِكَارِيْدُونَ وَاصْحَبَتُ مَكَلَا اِذَا

اَقْرَبَاتُ دَهْمٌ عَلَى كُلِّ اِذَا عِيَالُ -

اَلْاَفْطَالُ اَفْطَالٌ اَطَاكَ كَرُونَ وَطُولُ كَرُونَ يَبِيْدُونَ
بَعْلَى وَالْاَخِيْرَةُ يَبِيْدُ مِنْهُنَّ اِلْيَا -

اَلْاَفْطَالُ اَفْطَالٌ مَاهُ نُوْدِيْنَ يُقَالُ اَبْلُ اَبْلَالُ

اِذَا بَنَى الْفَعْلُ اَلْمَطْلُ اِذَا بَنَى لِلرَّائِيْنِ قَبِيلُ
اَبْلَانَا اَبْلَانُ اَوْ كَذَلِكَ الْقَوْلُ فِي اَسْتِمْلَالِ
اَلْمَطْلُ وَيُقَالُ اَبْلَانَا عَنْ لَيْلَةٍ كَذَا اَلْاَقْوَالُ
اَبْلَانَاهُ فَعْلٌ كَمَا يُقَالُ اِدْخُلْنَاهُ فَدْخُلٌ وَهَوْنٌ
قِيَاسُهُ اَوَّازُ بَرْدِ اَشْتَنَ وَمِنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى
وَمَا اَيْلُ بِهِ لَعْنَةُ اَللّٰهِ اِذَا نُوْدِيَ عَلَيْهِ تَغْيِيْرُ اِسْمِ اَللّٰهِ
اَلْاَفْطَالُ اَفْطَالٌ مَاهُ كَرُونَ وَتَاهَمُ شَدَّ اِيَّاهُمْ مَاهُ
كَرْفَنَ زَيْنَ -

اَلْاَفْطَالُ اَفْطَالٌ بِرَأْسَانِيْدُونَ وَالْمَاهِي اُجْمُ كَرُونَ
بِرْكَرُونَ بِمَاهٍ وَنَزْدِيكَ اَمْدَنَ -

اَلْاَفْطَالُ اَفْطَالٌ تَهَبُّ اَوْرُونَ اَحْمَدُ اَللّٰهُ فَمَهْمُومٌ
وَنَزْدِيكَ اَمْدَنَ وَفَتْنَاكَ كَرُونَ وَمِنْهُ الْحَدِيثُ

فِي غَيْرِ مَحْمُودٍ يُقَالُ اَحْمَدُ الْحَاجَّةُ اِذَا اَهْمَتْ نَزْدِيكَ
وَتَبْنَاكَ شَدَّ زَمِينَ وَسِيَاهُ كَرُونَ اِنْدِينَ

وَكَرِيمُ كَرُونَ اَب يُقَالُ اَحْمَدُ اَلْمَاهِي اُجْمُ اَلْمَاهِي اُجْمُ
وَبَابُ مَهْمُومٌ وَاجْمُ اِي قَدَرُ فَمَهْمُومٌ

اَلْاَفْطَالُ اَفْطَالٌ مَاهُ شَدَّ كَرُونَ -

اَلْاَفْطَالُ اَفْطَالٌ مَاهُ مَاهِيْدُهُ يَافْتَنُ وَبَابُ مَهْمُومٌ
وَكَارِي كَرُونَ كَرُونَ بَنَكُوْبَهُ وَنَزْدِيكَ

وَاَوْنَ وَانْدَكَ شَدَّ اَبِ اَحْمَدُ اَلْمَاهِي اُجْمُ بِتَهْمَانِ
اَلْاَفْطَالُ اَفْطَالٌ مَاهُ مَاهِيْدُهُ وَفَتْنَاكَ شَدَّ

اَلْاَفْطَالُ اَفْطَالٌ مَاهُ مَاهِيْدُهُ وَفَتْنَاكَ شَدَّ
اَلْاَفْطَالُ اَفْطَالٌ مَاهُ مَاهِيْدُهُ وَفَتْنَاكَ شَدَّ

الافعال لا تستقصى ولا تستأصل على وجهها شام الخ
 ايضا وهو ان تسكن الحروف وتضم شفتيك
 ولا يوجد الا مشافهة لا يدرك الا على حرف الراء
 مع المدور وتقول لله الى الشمنى يدك فهو من
 من ناولنى يدك والباب يدل على المقاربة
 والمداناة -
 الا حمت او كرون وكرشدن وكرياستن
 وشيشه راصام ساقنتون -
 الا حمتهم يسترون آمدن موبى -
 الا حمتاوه خداوند هم بسیار کریم شدن
 وانت مقيم يفتح ويكسر -
 الا حمتاوه اينناك شدن آسمان گرم شدن
 روز چنانكه نفس فرو گیرد -
 الا حمتاوه اردو و دوشن اقم الفحل ايل خريدا
 الا حمتاوه غلامه شين فو بيا - روز چنانكه آيينا
 الا حمتاوه فرو و آمدن ومنه الحيرة الا حمتاوه
 لقب والحيث الاخر او لم اى يقرب من ذلك
 وكن وصغيره كرون ويقال الامام تواتر لمعنية
 من غير موافقة والقباس هو كمال هذا القول الجنى الى
 الا حمتاوه وحركت والفتحة موهوبه
 الا حمتاوه مقیم شدن وایش شین است
 زوینچه روى راحته البقرة -
 الا حمتاوه زانو خواست گردانیدن جابجی

الا حمتاوه - وروانه كرون يقال اينه انش
 فهو مجنون دور آمدن شب يقال اينه الليل
 وپنهان كرون -
 الا حمتاوه - باگ كرون ويزه اوى وندان
 الا حمتاوه - تان مسم كرون -
 الا حمتاوه - جوادير آمدن دوستى همان
 هشت سالگي اشتهر وديانیدن آن -
 الا حمتاوه - غارت كردان -
 الا حمتاوه - گندو شدن وگير كرون -
 الا حمتاوه - باگ آوردن اس ورك
 وآنچه بدان ماند وپيديدن -
 الا حمتاوه - فرايدن وداشتن وداشتن
 الالباب حمتاوه -
 آتش است شفتاوه مى است و او دشمن مى
 كبره اوشيه نكرانه اركان كند كاسه القه
 الزيان فى سوما خنده -
 الا حمتاوه - اندول پنهان كرون شرح
 وقد ذكرته فى الكنى -
 الا حمتاوه - در ايش گردانيدن كند باج گردانيدن
 وروى الجنى -
 الا حمتاوه - بر ايندن -
 الا حمتاوه - واجب كرون واجب
 الرجل زاعل على الجوب لاجل الجنة او النار

الک یصاح - هوید کردن و اوض الرجل لدره	الک یصاح - بسیار شدن گیاه زمین -
اولا یغض قولهم این اوضعت اسی من یطاعت	الک یصاح - درو مند کردن و اوصب
الک یفصاح - یغث شدن سم -	القوم علی الشی از انا بزو اعلیه -
الک یجوا - تنگ کردن خمیر از بسیار آب	الک یصاح ازین برکندن همه اگر کردن
الک یصاح - شوغلین گردانیدن -	الک یفصاح - چیزی در کوی کردن گشتن
الک یجاذ - هست کردن و شوغلیت کردن	الک یجاک - آهنگ کردن مرغ به پریدن و
و با و از چیزی کردن -	او کب البعیر از الزم المواکب -
الک یجاذ - یک بچه زاون دیگران گردانیدن	اذهب که الشی ای دام و یقال الشی
الک یجاذ - حاضر کردن و آب آوردن -	اذا کان معد عند الرجل مثل الطعام هو محبوب
الک یصاح - برافالیدن -	بفتح الماء و اصبح فلان موبیا بکسر الماء می معذرا
الک یصاح - درو بستن -	الک یلک - کم کردن فی الحدیث فتوالا کلم تنقصو
الک یصاح - بیم کردن -	یقال اولت ای نقص قلت الصبح آلت لانه من
الک یصاح - دفر زدن و مطلق شدن چیزی	آلت اذا کان كذلك موضع باب الهزرة -
الک یصاح - آتش افروختن -	الک یزاح - میراث دادن -
الک یجاک - استوار کردن و فی الحدیث تد	الک یصاح - بزرگ نرم رسیدن مال
او کد تاه بداه ای ملته -	باسرات نقه کردن -
الک یلک - وقت زنون آمدن -	الک یصاح - روانیدن اشتر -
الک یصاح - خوب کشتن	الک یلک - در آوردن -
الک یصاح - نماز وتر کردن و بیکتا کردن مکان	الک یصاح - برافروختن آتش -
بره کردن -	الک یصاح - اندک دادن -
الک یصاح - نماز وتر کردن چهاره -	الک یجصاح - بول در نیافتن مردم را و پدید
الک یجصاح - دار و بگو کسی فرو بردن و نیزه	آمدن آتش و راه و حضرتی اوج ای مله الصفا
بر سینه زدن -	الک یلک - گردن نهادن و فرود شدن اشتر -

۱	الکَيْفَ يَمُوتُ - استوار کردن -	أَوْ خَشَلْ لَكُمْ مِاسِي رِدْوَالِ اسْمَامِ فِي الرِّبَابَةِ
۲	الکَيْفَ يَمُوتُ - اندک کردن -	مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى كَانَهُمْ صَارُوا إِلَى لَوْ غَاشَتْ وَالزَّوَالَةِ
۳	الکَيْفَ يَمُوتُ - کم کردن و در گرم گاه شدن و شوم آوردن و چراغ تمام فرا فرستادن و زمین باطل فرادادن و قدسی صمان الخراج ایثار است	الکَيْفَ يَمُوتُ - روشن کردن آتش و اوبست الارض اذ الماعل بنهضانی اول ما یظهر -
۴	الکَيْفَ يَمُوتُ - کوتاه کردن -	الکَيْفَ يَمُوتُ - کوتاه کردن کردن -
۵	الکَيْفَ يَمُوتُ - مثل التوریه فی الرجال -	الکَيْفَ يَمُوتُ - مثل التوریه فی الرجال -
۶	الکَيْفَ يَمُوتُ - بشتاقن و اصله تنعید -	الکَيْفَ يَمُوتُ - بشتاقن و اصله تنعید -
۷	الکَيْفَ يَمُوتُ - نرم جستن بر قی و در دیده نگرستن زن -	الکَيْفَ يَمُوتُ - نرم جستن بر قی و در دیده نگرستن زن -
۸	الکَيْفَ يَمُوتُ - در ورطه افگندن -	الکَيْفَ يَمُوتُ - در ورطه افگندن -
۹	الکَيْفَ يَمُوتُ - بیفکندن کسی چنانکه نتواند برخواست	الکَيْفَ يَمُوتُ - بیفکندن کسی چنانکه نتواند برخواست
۱۰	الکَيْفَ يَمُوتُ - بدر و آوردن -	الکَيْفَ يَمُوتُ - بدر و آوردن -
۱۱	الکَيْفَ يَمُوتُ - و دیعت فرادادن و فرایز فتن آن	الکَيْفَ يَمُوتُ - و دیعت فرادادن و فرایز فتن آن
۱۲	الکَيْفَ يَمُوتُ - فراداد و بول انداختن آستر و سخت موی کردن -	الکَيْفَ يَمُوتُ - فراداد و بول انداختن آستر و سخت موی کردن -
۱۳	الکَيْفَ يَمُوتُ - تو انگر شدن و تمام فرارسانیدن و اوسع الله علیک اسی اغناک -	الکَيْفَ يَمُوتُ - تو انگر شدن و تمام فرارسانیدن و اوسع الله علیک اسی اغناک -
۱۴	الکَيْفَ يَمُوتُ - باشکوه شدن و دخت -	الکَيْفَ يَمُوتُ - باشکوه شدن و دخت -
۱۵	الکَيْفَ يَمُوتُ - مشتاقانیدن و شتاقن و زیان کردن و الماضی من هذا اوضح -	الکَيْفَ يَمُوتُ - مشتاقانیدن و شتاقن و زیان کردن و الماضی من هذا اوضح -
۱۶	الکَيْفَ يَمُوتُ - افگندن و شبنج کردن و ایدس بالباء و اوقع فلان بقلان بالیسوء اسی یخزنه و نیمه -	الکَيْفَ يَمُوتُ - افگندن و شبنج کردن و ایدس بالباء و اوقع فلان بقلان بالیسوء اسی یخزنه و نیمه -
۱۷	الکَيْفَ يَمُوتُ - گم کردن و در گرم گاه شدن و شوم آوردن و چراغ تمام فرا فرستادن و زمین باطل فرادادن و قدسی صمان الخراج ایثار است	الکَيْفَ يَمُوتُ - گم کردن و در گرم گاه شدن و شوم آوردن و چراغ تمام فرا فرستادن و زمین باطل فرادادن و قدسی صمان الخراج ایثار است
۱۸	الکَيْفَ يَمُوتُ - کوتاه کردن -	الکَيْفَ يَمُوتُ - کوتاه کردن -
۱۹	الکَيْفَ يَمُوتُ - مثل التوریه فی الرجال -	الکَيْفَ يَمُوتُ - مثل التوریه فی الرجال -
۲۰	الکَيْفَ يَمُوتُ - بشتاقن و اصله تنعید -	الکَيْفَ يَمُوتُ - بشتاقن و اصله تنعید -
۲۱	الکَيْفَ يَمُوتُ - نرم جستن بر قی و در دیده نگرستن زن -	الکَيْفَ يَمُوتُ - نرم جستن بر قی و در دیده نگرستن زن -
۲۲	الکَيْفَ يَمُوتُ - در ورطه افگندن -	الکَيْفَ يَمُوتُ - در ورطه افگندن -
۲۳	الکَيْفَ يَمُوتُ - بیفکندن کسی چنانکه نتواند برخواست	الکَيْفَ يَمُوتُ - بیفکندن کسی چنانکه نتواند برخواست
۲۴	الکَيْفَ يَمُوتُ - بدر و آوردن -	الکَيْفَ يَمُوتُ - بدر و آوردن -
۲۵	الکَيْفَ يَمُوتُ - و دیعت فرادادن و فرایز فتن آن	الکَيْفَ يَمُوتُ - و دیعت فرادادن و فرایز فتن آن
۲۶	الکَيْفَ يَمُوتُ - فراداد و بول انداختن آستر و سخت موی کردن -	الکَيْفَ يَمُوتُ - فراداد و بول انداختن آستر و سخت موی کردن -
۲۷	الکَيْفَ يَمُوتُ - تو انگر شدن و تمام فرارسانیدن و اوسع الله علیک اسی اغناک -	الکَيْفَ يَمُوتُ - تو انگر شدن و تمام فرارسانیدن و اوسع الله علیک اسی اغناک -
۲۸	الکَيْفَ يَمُوتُ - باشکوه شدن و دخت -	الکَيْفَ يَمُوتُ - باشکوه شدن و دخت -
۲۹	الکَيْفَ يَمُوتُ - مشتاقانیدن و شتاقن و زیان کردن و الماضی من هذا اوضح -	الکَيْفَ يَمُوتُ - مشتاقانیدن و شتاقن و زیان کردن و الماضی من هذا اوضح -
۳۰	الکَيْفَ يَمُوتُ - افگندن و شبنج کردن و ایدس بالباء و اوقع فلان بقلان بالیسوء اسی یخزنه و نیمه -	الکَيْفَ يَمُوتُ - افگندن و شبنج کردن و ایدس بالباء و اوقع فلان بقلان بالیسوء اسی یخزنه و نیمه -

الکریک کاع - سخت کردن -	الکریک کاع - بسیار یا شدن خرابا و سفت
الکریک کاع - سخت حریص کردن -	الکریک کاع - البعیر حمله کرد -
الکریک کاع - هلاک کردن -	الکریک کاع - سوزاننده و زده گمان نهادن
الکریک کاع - از میان برداشتن و غنیمت و ثمن	از بهر این سخن یقال افوق السهم لغته فی افاق
الطعمه تفرغ بالهم -	بالسهم -
الکریک کاع - اندک کردن عطا -	الکریک کاع - بشانفتن -
الکریک کاع - چون برون سباع و آنچه بدان ماند	الکریک کاع - در خاک گردانیدن سنگ
الکریک کاع - برانیدن ستور -	صید را و او عکلت الابل عند الخوض اذا رجعت
الکریک کاع - الوضعت -	فركب بعضها بعضا -
الکریک کاع - فراختر کردن آمدن غلام -	الکریک کاع - ترسانیدن -
الکریک کاع - نیک و دیدن -	الکریک کاع - در و محل انگیزدن -
الکریک کاع - وقف کردن لغته رویه و	الکریک کاع - رسانیدن نامه و جز آن -
از این است و این - که در آن کار بوده	الکریک کاع - روز و رقتن بشتافتن و در آن
این زنی را و او عکاب هینا و اسمی شئی او شک	او غل فی البلاء اذا ابدیها -
هینا ای ای شئی ضعیف الی الوقوف -	الکریک کاع - ناگوار و گردانیدن -
الکریک کاع - پالان کردن و چکیدن آب	الکریک کاع - اخرج واجب کردن بر شویشتن
از این است و یقال بایه شئی الا اخذه ای یا یففع	وفی الحدیث و او زوم العطش یقال او زومت
الکریک کاع - هلاک کردن -	الکریک کاع - از او زومت و فیها الوزم -
الکریک کاع - استوار بستن	الکریک کاع - بزماییدن پستان شتر -
الکریک کاع - گشایش آمدن خداوندسم -	الکریک کاع - پدید آمدن نبات و برق و
الکریک کاع - برگ برآوردن و سخت و بسیار	نکر بستن و چیز -
مال شدن و غنیمت نمایافتن غازی و صید	الکریک کاع - گوشت را جای ساختن که بهر
نمایافتن هیاهو و غائب ماندن طالب -	و می نهند و بهر بی بالام و بنفسمه فی الدیوان

ا	أَوْصَمَ لَحْمٌ أَيْ جَلَدٌ فِي الْوَضْمِ -	أَلَا يُقَاتِلُ - طَاعَتْ وَاشْتَنَ -
	أَلَا يُكَلِّمُ - مَعَانِي عَرُوسِي كَرُون وَهُوَ فِي الْحَدِيثِ	وَمِنْ الْفَعِيلِ الْمَفْرُوقِ
ب	أَلَا يُقَاتِلُ - يَكْمَانِي الْكَلْدَنُ وَفَرُو كَلْدَاشْتَنُ كَتَنِي	أَلَا يُجَاعُ - سَوَّهَ كَرُون سَمَ سَتُورَ -
ج	أَلَا يُقَاتِلُ - يَار كَتَنِي أَرْزَنَازُ وَتَجْمِيدَانُ مَانَدَ -	أَلَا يُجَاعُ - وَجِي كَرُون وَبَعْدِي بِأَلِي وَبَالَامَ
د	أَلَا يُقَاتِلُ - سَهْوَشُ كَرُونِ نِيدَرُ وَبَمَ بَاهَ -	وَالهَامُ كَرُون وَبَنَهَانُ شَتَنُ كَتَنُ وَاشَارَتَ
هـ	أَلَا يُقَاتِلُ - وَطَنُ كَرَفَتَنَ -	كَرُون وَنَاشَتَنَ -
و	أَلَا يُقَاتِلُ - سَتَ كَرُونِ مَانَتَ مَوْهُونِ	أَلَا يُكَلِّمُ - يَلَاكُ شَدَنَ -
ز	أَلَا يُجَاعُ - خَرَدُونْدَ بَاهَ كَرُونِ وَبَاقَتَنَ -	أَلَا يُقَاتِلُ - بِيرُونِ آوَرْدَنِ آتَشُ أَرْزَنَ آتَشُ
ح	وَمِنْ الْيَائِي	أَلَا يُقَاتِلُ - مَرُوسِي سَرَسَتَ وَكَ -
ط	أَلَا يُقَاتِلُ - كَنَدَ شَدَنُ كَوَشَتَ -	أَلَا يُقَاتِلُ - تَرَفَتَنُ مَاعِنْدَ الْفَرَسِ مَنِ السَّيْرِ
ق	أَلَا يُقَاتِلُ - تَوَكَّرَ شَدَنَ -	بَجَجَ - أَوْ كَلَبَتَ -
ك	أَلَا يُقَاتِلُ - بَشَكَ يَاقَتَنَ وَخَشَكَ كَرَفَتَنَ	أَلَا يُقَاتِلُ - أَرْزَنَ أَرْزَنَ كَرُونِ يُقَالُ أَوْصِي بَشَ
ل	وَأَمِيتَ الْأَرْضَ أَيْ مَيَسَ تَقْلِبُهَا	بَشِي وَأَوْصِي بَشَ إِلَيْهِ أَوْ أَجْلَسَهُ وَصِي كَسَ -
م	أَلَا يُقَاتِلُ - بِيدَرُ كَرُونِ وَكَرَمَرُ يَخْتَنَ -	أَلَا يُقَاتِلُ - أَمَدَ دَوَا كَرَدَانِ -
ن	أَلَا يُقَاتِلُ - عَلِي نَفْسَهُ أَيْ وَجِبَهُ وَذَكَ كَسَ أَوْ	أَلَا يُقَاتِلُ - وَفَا كَرُونِ دِيرَ الْأَسَدِ قَامَ وَأَوْنُ حَشِي
ي	تَقْلِبُهَا لَحْمَهُ أَيْ -	أَلَا يُقَاتِلُ - مَرَشَكَ بَلَسْتَنَ مَنِيكَ بَلَسْتَنَ أَوْ كَبَ
هـ	أَلَا يُقَاتِلُ - مَرَدَ أَسَا شَدَنَ كَوَدُكُ وَالْفَعِيلُ يَاقُ	خَلَقَكَ أَيْ سَكَنَ فِي تَلْكَهَا فَسَدَ لَهُ كَانِ يُوْبَكُ
و	أَلَا يُقَاتِلُ - سَجَا سَرِيدَنَ سَيَّوَهَ -	مِنْ الْأَصْفَادِ الْمَرْوَةِ وَفَتَاهُ أَيْ يَلَا مَوْ بَيْنَهُمَا سَيَّوَهَ
ز	أَلَا يُقَاتِلُ - سَنَدَ أَوْ نِيدَرُ تَجْمِيدَتَنَ وَتَيْمِيمُ كَرُونِ نِيدَرُ	كَمَا بَوَكِي الْأَصْفَادَ بَعْدَ الْيَأِي وَ عَلَى الْمَعْنَى الْأَخْصَرِ
ح	أَلَا يُقَاتِلُ - بَكُو سَارَزُونِ وَهُوَ أَنْ يَخْرُجَ	أَنْ لَا تَكَلَّمَ كَا يُوْكِي لَمَهَ -
ط	رَحَلَ الْوَلَدُ قَبْلَ بَيْدِهِ فِي الْوِلَادَةِ -	أَلَا يُكَلِّمُ - نَمَسَتْ دَاوَنَ وَتَرَوِيكَ كَرُونِ نِيدَرُ
ق	أَلَا يُقَاتِلُ - يَكْمَانُ شَدَنَ -	أَلَا يُقَاتِلُ - سَمَسَتْ كَرُونِ نِيدَرُ سَتُورَ -
ك	أَلَا يُقَاتِلُ - يَبِينُ شَدَنَ	أَلَا يُقَاتِلُ - سَمَسَتْ كَرُونِ نِيدَرُ سَتُورَ -

ومن الیائی

اَلْیَئِیُّ اَوَّلُ - دستی کردن بنزدیک کسی -

ومن الاجوف

اَلْیَئِیُّ ثانیة - باو آتش و امن و به شدن از بیامی -
اَلْیَئِیُّ ثانیة - و النجا بفتح یا سنخ و اردن و بعد
بنفسه و یمن و الصبح ان النجا به الطاعة و الطاعة
اسماء و لیست مصادره -

اَلْیَئِیُّ اَبَیة - بگذر از انیدن و غارت کردن -

اَلْیَئِیُّ اَبَیة - به گمانی ننگین بخت بدیل و ارباب
الرجل صار ذلیمه -

اَلْیَئِیُّ اَبَیة - میسپید کردن موی و بعد بنفسه
و الباء و خد و اند و زن و ان جوان گشتن -

اَلْیَئِیُّ اَبَیة - و المصائب و المصائب -

برسیدن یقال اصابه امر و الاصابة صواب
گفتن و یا قتن و خواستن و منه رفا حیث اصابت

و رمی فاصاب القطاس -

اَلْیَئِیُّ اَبَیة - خوش کردن و خوشبوی گردانیدن
و استنجا کردن -

اَلْیَئِیُّ اَبَیة - غائب شدن شوهر یقال منها
امرأة مغیبة بالهاء بخلاف المشره -

اَلْیَئِیُّ ثانیة - باز گردانیدن بخدای عزوجل -

اَلْیَئِیُّ ثانیة - خوانیدن بیمه را و بعد بنی بالباء -
اَلْیَئِیُّ ثانیة - شب بگذر انیدن -

اَلْیَئِیُّ ثانیة - و رگزارنیدن

اَلْیَئِیُّ ثانیة - قوت و اوان و الاقترار علی

الشئ کالذی یطی کل رجل قوته و المقیت
الحافظ للشئ و الشاهد له -

اَلْیَئِیُّ ثانیة - نقصان کردن و باز گردانیدن

اَلْیَئِیُّ ثانیة - بمر انیدن و امانت فلان اذامات
ابن ادنهون و امانت الثانیة اذامات و له بها

فهی محیة و میست و کذکاب المرأة -

اَلْیَئِیُّ ثانیة - چاه پاک کردن -

اَلْیَئِیُّ ثانیة - ویر کردن -

اَلْیَئِیُّ ثانیة - فریاد رسانیدن و رسیدن -

اَلْیَئِیُّ ثانیة - الاسراع و العذو -

اَلْیَئِیُّ ثانیة - خشک کردن نبات و خشک

نبات یا قتن زمین -

اَلْیَئِیُّ ثانیة - مبلج کردن و الباب بدیل علی
سنة الشئ و ظهوره -

اَلْیَئِیُّ ثانیة - تقدیر کردن -

اَلْیَئِیُّ ثانیة - الله ماله یا فجاءت حقه - اے
ایله و هی الشدة التي تحتل المسال من

سنة او قلته -

اَلْیَئِیُّ ثانیة - بر آسانیدن یقال من هذا
المائة و ارحته و مر آسودن و چهار سالی بار

برون بشبانگاه و گنده شدن گوشت

والمردن مع كسب بوسى وادون وارج القوم
 واخلوا فى السج ويقال ارجنى الصيد اذا وجد
 ربح الانسى
 الاكساة احقة تدور كرون
 الاكساة احقة جد كرون وحسدر كرون
 ونسر الحديث فاعرض واشاح بها فان
 اخذته من الاول فمناه جد وانكش على
 الايصار بالقاء النار وان اخذته من الثاني
 فمناه حذر النار كما ينظر اليها
 الاكساة احقة رختن خون مجوشا نيدن ديك
 الاكساة احقة تر سيدن ومع كسب برون
 وورثيدن ستاره وهاك
 الاكساة احقة ذليل نوار كرون اول العربى ايلم
 الاكساة احقة قانيوشيدن ويعدلى باللام
 الاكساة احقة وميدن وميرون شدن افاخ
 الانسان او الدابة اذا بال فخرت منه ربح لما
 صوت ومنه الحديث كل بالكة يفتح
 الاكساة احقة فزوخا بنيدن شتر
 الاكساة احقة هلاك كرون
 الاكساة احقة نيك كرون ونيك گفتن و
 نقد نيك فراكسى وادون وفخا وفخو
 نيك ووشيدن
 الاكساة احقة كيزم ورافتا وادون

الاكساة احقة ياربى وادون بر راندن
 چهار پايه
 الاكساة احقة نحو استن
 الاكساة احقة همتر زادن وسياه زادن
 الاكساة احقة بلند كرون نام ويعدلى بالباء
 الاكساة احقة باز گردانيدن
 الاكساة احقة قائم وادون وقائده گرفتن
 الاكساة احقة قصاص كرون واقد نيك
 خيلا اى اعطيتك خيلا تقودها
 الاكساة احقة باز داشتن ونخواستن كسره را
 الاكساة احقة شلها
 الاكساة احقة هلاك كرون
 الاكساة احقة واگردانيدن كيكا پس از ديگر
 الاكساة احقة بديا گفتن كرون وشوريدن زمين
 ودينغ آوردن باد
 الاكساة احقة زينه را وادون تا نيدن بنزد وادون
 خاز وبران
 الاكساة احقة جواب زادن ولفزونى كرون اكسيا
 الاكساة احقة گردانيدن وگرد كرون دايويز
 بالرجل من دوار الراس
 الاكساة احقة بگذازانيدن مغز
 الاكساة احقة بزيارت داشتن
 الاكساة احقة اشارت كرون بدست

و یجده علی بانی و اشار علیہ بالراس و انکبین رفقته

و ابی الا صمی بهذا

الکجا ساء که گردانیدن و پشپانیدن

الامالة -

الکجا ساء که برانیدن و فی الحدیث فطرت

الحلۃ بین نسائی اسی قسمت مینماید

الکجا ساء که عاریت و ادون و رمانیدن

الکجا ساء که واکتفا ساء که غارت کردن

الکجا ساء که شتافتن و نیک یافتن و نیرین

غوره شدن و باده الامصی و ناس یقولون افار

و انجد قاذو افرد و با قاذو افار که نانی الطعام

و مرانی قاذو افرد و با قاذو امرانی و زن کردن

بر سر زنی ای افار من الغیره -

الکجا ساء که جنبانیدن و دوانیدن خون

الکجا ساء که روشن کردن و منه الحدیث

ثم انار بازیدین ثابت ای او صفا و نور صا

و روشن شدن و شکوفه بیا و برون و جامه را

علم کردن و يقال هذا زنت و هزنت -

الکجا ساء که رواداشتن و صلت و ادون

و آب ساء زون کسی را تا فکر کشد و پشپان پانی و پد

و آب ساء مختلفه و قطعه و آب ساء انقدره و آب ساء

علی اسمہ اذا جعلته جائزاً و الا جائزاً ایضاً ان تم

مصلح غیرک و ان تکلون القافیه طاراً و الا غری

دانی و بانی و نیک

الکجا ساء که پیروز کردن

الکجا ساء که شیشه درختان و با شیش

شدن گو سپید

الکجا ساء که زیرک زاون

الکجا ساء که جنبانیدن

الکجا ساء که صید برانیدن

الکجا ساء که پشپانیدن و تیر اندازانه

الکجا ساء که زنده داشتن

الکجا ساء که بوی افتن و بیداری بالبار

الکجا ساء که گردانیدن کسی را بر چیزی که

از وی طلب می کنی و منه الحدیث و انک

تلاص علی غلامه که تراود

الکجا ساء که و بایه کردن و انماض القوم

ای تمامت خیل و المایه

الکجا ساء که با نر غزل و شدن زمین و آب

آوردن و دزدی و حوض گرد آمدن و آبستان

آن و فی الحدیث فقه بو احتی اراضوا

ناموا علی الارض و ابساط و قیل شربا و ابساط

بعضه ای با خود و من الروفیه و بایه و بایه

الکجا ساء که محوض و ادون

الکجا ساء که کم کردن آب

الکجا ساء که بسیار کردن و انک

<p>دیر کردن آوردن آب بر تن بختن و در حدیث خوض کردن و منه اذ تفيضون فيه و بانویست باز گردیدن و منه فاذا انفضتم من عرفات و شخار بر آوردن شتر و افاض القدر ضربه الان حنة سبحای ربین خرمه الاحاطة گریزی در آمدن و بدین ویدیان بالبار الامشا طهه پلاک کردن و سوزانیدن و فراگشتن و ادن يقال من هذا الشاطه و الشاط دمه و بدین فی الحدیث اشاط دم جزو رای سفله فی حدیث آخر القسامة تشیطه لعقل ولا تشیط الدم ای توخذ بها الدیة و لا یؤخذ القصاص فی الحدیث کان یلیط ای یلمس الامسا طهه و در کردن الاعتنا طهه بخشم آوردن الابا طهه بر سر خشم کردن الان شاع طهه تی کردن الاجا طهه گرسنه داشتن الاداع طهه آشکارا کردن و بعد بالبار و بنفسه الاعتراف طهه انوونی کردن طعام بسیار شدن اشتربچه الامسا طهه فرو گذاشتن چهار پاس</p>	<p>الاشاعة آشکارا کردن الاجزاء ایضا الاشاعة ضایع کردن و بسیار ضایع شدن الاطاعة اطاعة و بعض العرب یقول سطلع یطیع بعضها و قد قالوا ایضا استاع یستیع و الاطاعة فی الخلل و الشجر ادراک ثمرها و امکان اجتنابها و فراخ شدن چراگاه الاشاعة الطالس و الاداة الاشاعة بگردانیدن الاشاعة بگردانیدن الاجا طهه و در کردن و جراحی که در جوف شود الاجا طهه ترسانیدن و خیف یعنی شدن الاشاعة با شمشیر شدن و هلاک شدن مال کسی و بنیه تباه الاشاعة مطلع شدن بر چیزی و فرود آمدن بر الاجا طهه در تابستان شدن و در فرزند آمدن و بچپانیدن الاجا طهه مهمانی کردن و مصاف کردن و رسیدن و بعدی بمن و بجا اگر دانیدن</p>
---	---

اضفت الشئ الى الشئ اى املته -
 الا حافة - کسی فرو و آمدن گریه و زاری
 اعفاف المرء جل - اذا صارت
 ابلت عن الماء -
 اتافت على الشئ - شرف و اتافت الدرام
 على المائت اى زاوت -
 الا حافة - تشنه شدن شران مرو -
 الا ذاقه - چشاندن -
 الا ساقه - ریختن مانع و الماضي راق -
 فيه لئنه اخری -
 هراق الماء بفتح الهاء هراقه و الشئ
 هراق بالتحريك و الماء علی هذه اللغة بدل
 من الهرة و لغة اخرى ایضا حکا بالجوهر
 اهرق الماء يهرق اهرقا علی وزن افعل فاعل
 افعل لا ولغة اخرى اهرق اهرقا علی هراقه علی
 وزن انفعّل به فعل به فعله فهو مريق به فعل
 هراق به فعل و الماء علی هذا القول زیدت
 عوضا من ذباب الحركة من نفس العين لا من الهاء
 اصلا لان اصل راق اروق و اريق فكأنهم
 لما نقلوا الحركة من العين فحروا بها الفاء الساكنة
 و قلبوا العين الفاء فخلقوا بالکلمة ثلثة انواع من
 التغير فعملوا لهذا الهاء عوضا من الهمزة
 لاحتقما و كذلك القول فی اسطاع فاعرفه

الکرم ساقه - شتر کسی و اون تا براند
 اسفت ایها الصدقة لغته فی سفت -
 الا ضاقه - تنگ دست شدن -
 الا طاقة - و الطاقة - توانستن -
 الا فاقه و انقوا اخی - و ایهوشل بدن
 و الا فاقه - فوق تیریزه کمان نماند یقلا
 افقت السهم و بالسهم و گرد آمدن شیور
 پستان شتر میان دودوشیدن -
 الا لاقه - نیکو و سیاه کردن و وات مبار و نید
 یقال بالیقل مدتها من جوده اى بایمسکه و لا یلحق
 الا حاکه - اثر کردن -
 الا لاکه - پیام فرستادن -
 الا باله - بر بول کردن داشتن -
 الا جاکه - گردانیدن -
 الا حاکه - حواله کردن و ام و بر پشت
 ستو جستن و آب از او ریختن و خدود شتران
 ستاغ شدن و محال گفتن و یکسال بجائی مقام
 کردن و سال بر چیزی گردیدن و احال علیه
 بالسوط یعنی اى اقبل و فی الحديث من
 احال دخل الجنة اى اسلم یقال احال الرطل
 اى تحول -
 الا حاکه - امیدوار شدن میغ باریدن
 و امیدباریدن بودن و روی و فراست

کسی پر دن در کسی و انانی الشی اسی اشیا

لا ١٥١ كُتِبَتْ وَارِثُهَا وَارِثُهَا

الْأَمْرُ بِالْإِتْقَانِ خَوَارِجُ رُوحِ قَتْلِ مَرْغُوبِ كُزْ

الآيات الله فأتذكرون -

الکافی سے آیت روانہ کروں آجے انچہ بدوان نامہ

تذکرہ

وَمَا يَكْفُرُ لَكُمْ عَنْهُ وَمَا يُبْدِي لَهُمْ

آلہ مکالمہ - دربار ارباب سرگندو راتو رات

لَا تَجْعَلُوا مَنَاسِكَكُمْ كَمَا جَعَلَهُ السُّفَهَاءُ

شماره اول، فصل دوم، باب اول

الایمانیہ فرزند راہ: بی بی شیوا راہ

فلان ولدہ از اغشی امہ وہی ترضہ

الأقالة بجمع راقالت وزلت عفوكرون -

الکمالۃ چپانین وینا کی شہرہ نامہ

تعميميات ايجاز الفئات من طائفة كدرية

امی پچھن پچھن ایل میں ملتا ہے۔

ماتلک بیخیزات فی سبیل و مہجرات میں

وکیل الامارات العربیہ

المشقة المبرقة

الانابة عطاواون -

الامالة في فروغهم -

الادامة والخر شدن و دانه و اشمن

وچرخش و یک آب بنشانند۔

الکراماتہ چراندن۔

الاجامہ فیہ شیعہ کتب

الاغنامة - ابرناك شدن۔

الْقَامَةِ وَالْمَقَامَةِ وَالْمَقَامِ

و الاقامت و بهر پای کردن در است کردن

منه الحمد والشكر لله رب العالمين

کتاب الفوائد فی شرح التلویح

بنو عبد ربه العامه بنو عبد ربه العامه بنو عبد ربه العامه

لا تاتى الا سمى و التسمية -

و اما در این کتاب که در این باب است

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

آج کے دن کو یاد رکھو کہ وہ دن ہے جس نے

الْحَسَنَةُ مَا كَرِهَ رَجُلٌ حَسِبَ بِهَا لَكَ نَجَاتٌ

الامانة اسم رادى و اوين اوانه فخره

لا تاتوا فيكم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَوْلَى

الْفَقَائَةُ - فَرَايَشِيدَن سَخِ آسْمَان -

آل کائنات: فروتر گمراہ نہیں ہیں۔

ایک کانٹہ نمبر کن

الْإِهْلَاءُ خَوَارِجُونَ -

الإعانة - ان کسی را آنت سیدان من العاجز

الْأَخْيَالُ - الاخالة في السحاب بمعنى تقيل
في النار -

الْأَخْيَالُ - الاخالة -

الْأَخْيَالُ - فرزد را بر آستنی شیر دادن

الْأَخْيَالُ - الاغامة و غیم القوم اصحابهم غیم

الْأَخْيَالُ - به کام بجای ایستادن -

الْأَخْيَالُ - آراسته شدن -

الْأَخْيَالُ - بپوشیده رسیدن و رکندن چاه -

الْأَخْيَالُ - الالاة -

ومن الناقص

الْأَخْيَالُ - اشتراک مصدق نهادن کردن فرو
کشت پیش از آنکه بجای رسد و اصل الکلمة
المنزلة -

الْأَخْيَالُ - فرو نشاندن آتش و خبا کردن
و هوس و بر او صوب و لایکون من شعری علی
ممودین او ثلثه و ما فوق ذلک فهو بیت
ادب الی بیت - اما شبه ما یخرج من قول الباء
و هو فیذ یصلح ان یقول -

الْأَخْيَالُ - ربا دادن و افزون شدن و نهاده
بعد بی بصل -

الْأَخْيَالُ - گرامی کردن و دوا بستن
و دراز شدن دخت و خداوند فرزند ان
زیر که شصت و سه -

الْأَخْيَالُ - وطن بیرون و باکو دگشتن زن
الْأَخْيَالُ - باران اندک شدن آسمان -

الْأَخْيَالُ - آتش زنده چنان کردن که آتش بیرون
نیاید از او -

الْأَخْيَالُ - چیزی از خوشین فراتر کردن -

الْأَخْيَالُ - گرد بر آستین -

الْأَخْيَالُ - فرت و ریافتن -

الْأَخْيَالُ - در زمستان شدن -

الْأَخْيَالُ - قضا کردن -

الْأَخْيَالُ - بزانو در نشاندن -

الْأَخْيَالُ - اعشو -

الْأَخْيَالُ - مصدر را ثلث الشجرة و ما حولها
اذا كانت یقطر منها ماء فیصله -

یُقَالُ مَا كَجَابِرٍ لَدُنْكَ الْكَافِرُ وَ أَجَبٌ لَدُنْكَ الْإِنْفِاقُ
الْأَخْيَالُ - جَاءَ تَارِکُ خَدَنَ شَبِ -

الْأَخْيَالُ - واپس نگه داشتن و چاه را کناره
کردن و نزدیک آمدن زه اشتر -

الْأَخْيَالُ - راندن -

الْأَخْيَالُ - اندوختن کردن و در گویا نیدن

الْأَخْيَالُ - برپا نیدن و بر بالا انگشتن و پوست

از گوشت باز کردن و دخت کردن و بر گشتن

میخ و شاخه از دخت بریدن و کسه را بران

داشتن و فی الحریف یعنی من را با اسهال فقط

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - خداوند سیار شدن -

اَصْحَحْتَ السَّمَاءَ - افشید عنها الغیم و اصحبنا
ای اصحت لنا السمار -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - در چاشنگاه شدن و چاشنگاه کردن
و گردیدن و معنی الفعل کذا القبول کف ظل -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - تو ابل در یک کردن -

اَلْجَنَّةُ عَنْهُ بَصْرَتِي - عدلت و نجیبت
علی طایفه بسکین ای عرضت و انی فی سیر و
ای اعتبار علی الجانب الایسر -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - پرده و جز آن فرو گذاشتن و منند
الحديث ليس كل الناس مخرجي عليه ای موسعا
علیه و نیک و دیدن -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - وار و برین کسی کردن و عطا دادن -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - آشکارا کردن و حدث کردن و ابریت
فی منطقک ای جرت -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - عطا دادن و عطا یافتن و ما یجده
عنک نه اسی مانعینی -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - پاک کردن و افروزی شدن -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - احسان کردن و یعدی الی المفعول
الناس بے وصل و فعل فرو گذاشتن فوت
در یافتن و اسدی انخل ازا ستر خست
تبع بسر -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - آواز باز و دادن کوه -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - ووانیدن و یاری و اذن و گرد
و آنچه بدان ماند و کسی گذاشتن و ابریت
عینی عن کذا ای صرفه اعمه و من و لا تعد

عنیک عنهم و ابریت فی منطقک ای جرت
اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - برترین سخت رسیدن و اندک

خیر شدن و و از اذن از چیز و وقار تعالی
و اعطی قایل و اکر ای قطع التعلیل -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - بزا و بر آمدن بیز -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - رسوا کردن و چرا نیدن اشتر
میان المل و من و کس کردن -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - پدید فرستادن و یعدی باللام
و بائی و نریانی مجرم فرستادن -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - فاش گفتن -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - رنگ فروشتن و بهر فی الحديث
و اجدی انو ثبت تا کما و اذ اهل الفصیل نے
شما شجوا -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - نطین کردن و عطا دادن -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - لاف کردن و ستور چنانکه از فتن با نیت
و لاف و نیت و قدر و نیت ای بنده یقال نیت
و اذ نیت من الشغی و بهو و با نیت -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - فاشه و چشم افکندن -

اَلَا تَحْمَدُۤ اٰءَ - ندی افکندن و اسب یگیا نخل
فرا گذاشتن -

الْأَجْوَاءُ - جره در بينه اشتر کردن -
 الْأَجْوَاءُ - تو اگر شدن و ترک کردن باران
 خاک را و اثرت الارض کثرت را بها -
 الْأَجْوَاءُ وَالْجَوْنِي - راندن و الاجسرو
 با بچه شدن سبلع -
 الْأَجْوَاءُ - کاسته گردانیدن و ماخره
 اسی ما اجمه و آخر به لے اجم به -
 الْأَجْوَاءُ آگاه کردن -
 الْأَجْوَاءُ بيقظون و اشک بيقظون و ميد
 الْأَجْوَاءُ ساقه غوار و اشتن و بعدی بالباء -
 الْأَجْوَاءُ شب رفتن و بنده انت اهل الحجاز
 يقال اسره و اسرى به مثل اخذ الخطام و
 بالخطام و انما قال اسرى بعبد ليل و انما قال اسرى
 لا يكون الا بالليل للتاكيد كقولهم سرنا مس
 نرا و اوبار حه ليل -
 الْأَجْوَاءُ پیر کردن -
 الْأَجْوَاءُ برا غالیدن و خوف کردن کسی را
 الْأَجْوَاءُ ستودن و ستر انگیزن -
 الْأَجْوَاءُ بر نه کردن و غریب دادن و
 انخته یعربها صا جها رجلا محتاجا بجمع لہ غمرا
 عام فیر و اسی یا تیما و هی فعیلة بمعنى مفعولة
 و اوتليت الهاء فیما لانها افزوت فصلا
 فی عدل و السمار کا النطیحة و الاکیلة -

و لو حیت بهان الخلة تقلت نخلة عری يقال عرته
 اذا اتیته تطلب معروفه تا عری کما يقال طاب
 فسا طلبته و سألنی فاسأله و قيل ما عری
 من جملة المزانية فرفع عنه حکما فعرى عن التجریم
 بجهة التحلیل عن الخطابی و اعراه صدایه انما
 ثبا عد منه و لم یصره و فی الحدیث کره رسول
 صلی الله علیه و سلم ان یعرد معناه کره ان
 تصیر و و رجم عرا و اخی قضا و -
 الْأَجْوَاءُ برا غالیدن -
 الْأَجْوَاءُ بریدن اویم بر وجه افسار و
 شکا قتل و افری الا و لاج قطعها -
 الْأَجْوَاءُ و اء و اشتن بیل پرشت ستود
 الْأَجْوَاءُ بکر ایه فرادادن و ناخیر کردن و
 افزون شدن و کاستن و اگر بنا الی پرشت
 الیل الی الی اطلناه -
 الْأَجْوَاءُ فرد گرداشتن اشتر شیر را و فی
 الحدیث امر الهم ای استخرجه و سستیل و
 الْأَجْوَاءُ غلبه کردن و قهر کردن و بعدی بالباء
 و کونسته بیفراشتن -
 الْأَجْوَاءُ بے نیاز کردن
 الْأَجْوَاءُ و و کردن و خوف کردن و رسوا کردن
 و هلاک کردن و معانی هذه الکلمة یقرب بعضها
 بعض و منه الحدیث و لا تخز و الحوار

صله انیت
 الی و یطقت
 علی جملة انشاء
 و قرینه قطعته
 علی جملة الاصل

لَا تَجْعَلُ بَيْنَ رَيْتَيْنِ مِنْ نَعْتِكُمْ -	لَا تَقْصُصْ - بگذشتن گرامر باز ایستادن باران
لَا تَرْتَأِ شَرَّاءَ بِنَاهُ بَاكْسِي دَاوَن -	لَا قُصِّصَ - دور کردن و ترننا منزه الا انقصیه
لَا تَنْزَأْ - بر گشتی داشتند -	ابصرای لایبلغ انقصاء -
لَا حُصَّصَ - بپاشامیدن -	لَا نَصَّصَ - بسیار گنشدن زمین -
لَا شَرَّ سَاءَ - وَالْمَشْرُوعُ - بر جای بدشتن	لَا شَرَّ صَاءَ - خشنود کردن -
لَا حُصَّصَ - الاداء -	لَا حُصَّصَ - تاریک شدن شب و النعت
لَا قُصَّصَ - سخت دل کردن -	عاض و منفص و پیکهای چشم یکگز نزدیک آوردن
لَا مَسَاءَ - وَالْمَقْصُصُ يَقِضُ الا صِلَح	لَا حُصَّصَ - بصر شدن فاسیدن و بیداری
و اسی فلان عالم اسی صار -	بالی و فنی الرجل لی المرأة اسی باشرا و جامعها
لَا نَصَّصَ - فراموش گروانیدن -	نافضیهما اذا جعل سلیکها و اصدا و انفضی بیده
لَا حُصَّصَ - ترسانیدن -	الی الارض اذا مسها بطن را حتم فی سجوده
لَا شَرَّ شَاءَ - دوار رسن ساختن و غیره دادن	و افضیت الی فلان بصری و الترتیب بدل
شتر بچه را و ارشی الخطل اذا اشدت خصانه	علی الساع فی انشی -
شبه بالارشیته -	لَا حُصَّصَ - بگذرانیدن -
لَا حُصَّصَ - شب کور کردن -	لَا نَصَّصَ - گمنه کردن جامه و لا غر کردن
لَا حُصَّصَ - بر پوشانیدن و کور کردن و بیاوردن	اشتر و دادن آن -
لَا فُشَّصَ - آشکارا کردن -	لَا حُطَّصَ - بر کام زدن و دشمن -
لَا مَسَّصَ - فرافتن آوردن و خداوند چهارپای	اذهبت الی الدکن - اذا اخرجت الارطی -
بسیار گشتن و شدن و برانیدن دار و شکم را -	لَا عَطَّصَ - دادن و الاعطاء
لَا حُصَّصَ - دانستن و شمردن بر سبیل انقصاء و	منقا و شدن چهارپای -
و ترانستن -	لَا حُطَّصَ - دادن بلفت اهل الیمین -
لَا حُصَّصَ - چشم بین باز کردن و	لَا حُطَّصَ - فضل نهادن -
لَا حُصَّصَ - برهن کردن و بیاوردن و اخرج عینه	لَا شَرَّصَ - گوش داشتن و بچشودن و بیداری

بجای درو یا نیدن گیاه و اریخته کلاه ادا
جعلت له مرقا.

الاشعاع - اشعال النار -

الاشعاع - برین نشستن سگ و قدسها النی
عن الاقمار فی الصلوة و هو ان یضع الیتمیه علی
عقبیه بین السبعتین بذل التفسیر الفقهاء قاما
اهل اللغه فمندیهم ان یلصق الرجل الیتمیه
بالارض و ینسب ساقیه و یتساند الی ظهره و
سنه الحدیث انه علیه السلام اکل مقبیا -

الاشعاع - بخته شدن خرم -

الاشعاع - بر حستن یاری دادن و جو یا بچه
گردانیدن کسی را و باغی کردن مال کسی را
الاشعاع - گو سپند دادن -

الاشعاع - به بهانه آوردن اشتر و دادن شتر
الاشعاع - گوشه نشین داشتن و سچ پانیدن
و اصنی خطه اسی نقصه -

الاشعاع - طاعی کردن -

الاشعاع - بیرون آمدن شکوفه خنجر و گره آکو
و تباها شدن خرم -

الاشعاع - باطل کردن من اللغو -

الاشعاع - و یک پایه کردن و یک را -

الاشعاع - زین و مانند آن از پشت چهار پا
برداشتن و اجفیت الماشیه اذا تعبت -

و لم یزعمها کل -

الاشعاع - سازه کردن و سوزده

گردانیدن پامی و خداوند سوزده پام

شدن الحاح کردن در سوال و برهنه پامی گردانیدن

الاشعاع - پنهان کردن پناه و اهو انفسه و استکار
کردن -

الاشعاع - تمام کردن خسته -

الاشعاع - نزدیک آوردن کشتی بکناره یا

الاشعاع - پاداش شدن کشت -

الاشعاع - مطلع شدن بر چیزی و بیدار

بعلی و بکناره چیزی رسیدن و چیزی بشفاف

گردانیدن کسی را و چیزی دادن تا بدین شفاف گردد

الاشعاع - برگزیدن و ویژه کردن دوستی و جمله

چیزی باز کردن و غانی شدن مرد و از ادب

و مال و شاعر از شعر و ماکیان از بیضه -

الاشعاع - لته قلیله فی الاطفا -

الاشعاع - بسیار کردن موی و جز آن معافیت

دادن و يقال عفی عن الخرج معک لی و معنی

الاشعاع - منعتن -

الاشعاع - طعام بهین فسرهمان دادن

و از پیرا کردن -

الاشعاع - یاقتن -

الاشعاع - باقی داشتن و بخشودن -

لَا سَقَاءَ كَسَى رَأْبَ دَاوُدَ بِرَأْسِهِ جَاهِرًا
لِأَبْرَامَ نَزَمِينَ وَفَرَاوَسِيدَ وَعَرَبَ غَيْبَتِ كُرْدُونَ
وَبَارَانَ خَوَاسْتَنَ وَفَرَسْتَاوَنَ آنَ وَاسْقَنَى بِأَبَاكَ
أَيَّ اجْعَلْ سَقَاوَنَ وَفِي الْحَدِيثِ اسْقَنَى شَبَكَةَ أَيْ قَطْعِنَا
وَاجْعَلْهَا لِي سَقِيًّا -

لَا سَقَاءَ - بِدَجْتِ كُرْدُونَ -

لَا عَقَاءَ - سَخْتِ تَلَخَ شَدَنَ وَازْدَهَنَ
بِيَقْنَدَنَ اَزْتَنَخِي -

لَا لَقَاءَ - بِيَقْنَدَنَ يَقَالُ الْقَهْ مِنْ يَدِكَ
وَالْقَبْ مِنْ يَدِكَ وَالْقَيْتُ إِلَيْهِ الْمَوَدَّةُ بِالْمَوَدَّةِ
وَالْقَيْتُ عَلَيْهِ الْقَيْتُ كَقَوْلِكَ الْقَيْتُ عَلَيْهِ الْحُجَّةُ
كُلُّ ذَلِكَ يَقَالُ -

لَا لَقَاءَ - يَأْكُ كُرْدُونَ وَمَغْزَاوَرُ كُشْتَنَ -

لَا لَبَاءَ - مَكْرِيَانِيدَنَ -

لَا لَحَاءَ - اسْتَوَارَ كُرْدَانِيدَنَ -

لَا لَدَاءَ - تَنَزَّكَوَانِيدَنَ أَتَشَّ وَجَبْرَانِ وَوَيْدِيَا
فَرَسْتَاوَنَ -

لَا لَزَاءَ - پَنَاهَ بَاكْسِي دَاوَنَ وَكَنَاهَ كَرْنِيَاوَنَ

لَا لَزَاءَ - پَالَانِيدَنَ كُشْتَ -

لَا شَكَاءَ - بِهَكْلَهَ آوَرَدَنَ وَكَلَهَ زَاغْلَ كُرْدُونَ

لَا بَلَاءَ - كَنَهَ كُرْدَانِيدَنَ وَنَعْمَتِ دَاوَنَ

وَأَزْمُودَنَ وَكَفَايَتِ فَرَاغُودَنَ وَوَلَّ كَسَى

نُوحَشَ كُرْدُونَ بِسُكُونَدَشْتَرِ بِسُكُونَدَشْتَرِ

تَابَسِيرَ وَوَهْرَانَ فَعْلُ الْجَاهِلِيَّةِ -

وَالْبَلِيَّةُ فَلَا نَا عَذْرَاءَ - أَسَى الْعِلْمَتَهُ وَبَلِيَّةَ

فِي مَا بَيْنِي وَبَيْنَهُ فَلَا لَوْمَ عَلَى بَعْدِهِ -

لَا تَلَاَعَجَ - بِأَكْبَرِ كُشْتَنَ أَشْتَرُ وَازْبِيْشَ لَبْشَدَنَ

وَعَوَالِهَ كُرْدُونَ وَعَمْدَادَنَ كَسَى رَأْبَ تَلَيْسَتْ تَعْنِي

أَزْوَاقِيَّتِ مَنَهْ بَقِيَّةَ -

لَا جَلَاءَ - اَزْخَانَانَ بِيَرُونَ كُرْدُونَ وَبِيَرُونَ كُرْدُونَ

وَبِيَرُونَ شَدَنَ وَوَأَشْدَنَ اَزْكَشْتَ -

لَا جَلَاءَ - شِيرِينَ كُرْدُونَ وَشِيرِينَ يَأْفَتَنَ

وَيَقَالُ يَا أَمْرُؤَ اَتَحْلِي أَيْ لَمْ يَقِلْ شَيْئًا -

لَا جَلَاءَ - خَالِي كُرْدُونَ وَخَالِي شَدَنَ وَخَالِي

بَاقَتَنَ وَبَاغِيَاةَ بَسِيَارُ شَدَنَ نَزَمِينَ وَفِي الْحَدِيثِ

أَخْلَ وَجَهْلِيَّ اسْتَبْرَأَ نَاسَانَ أَوْ بَشِيَّ وَيَقَالُ

أَخْلَ مَرْكَوَأَخْلَ مَرْكَوَأَخْلَ تَفَرَّدَ بِهِ وَتَفَرَّدَ لَهُ -

لَا كَدَاءَ - فَرُودَ كُشْتَنَ وَلَوْ وَجْهَتِ آوَرَدَنَ وَوَجْهَتِ

يَدِي بِرَحْمَةِ أَيْ بِحَيْثُ بَهَا وَوَلِي بَالَهُ أَيْ الْحَاكِمَ

وَفَعْلَهُ أَيْ وَمَنْهُ تَوَكَّلَ تَعَالَى وَتَوَكَّلَ إِلَيْهِ أَيْ الْحَاكِمَ لَيْسَ الرَّشَدُ

لَا سَلَاءَ - اَمْدُودَ وَابْرَدَنَ -

لَا سَلَاءَ - خَوَانَدَنَ بِهَيْمَ -

لَا حَلَاءَ - وَرَأَتْشَ اَتَكْنَدَنَ وَوَرَأَتْشَ

آوَرَدَنَ وَاصْلَى الْفَرَسَ اَزْاَسْتَرُخِي صَلَوَايَا

وَدَرْكَ زَا قَرَبَ نَتَابَهَا -

لَا حَلَاءَ - جَسْبِيدَنَ كُرْدُونَ اَزْمَرْكَ وَجَزَانُ

ومن الحديث ما اطلق نبي قطاي مال الى هو له
الاعضاء - بئس كرون وخباز آمدن داخل عني
وعن الوسادة اى تخ -

الاعضاء - گران بها کردن و گران بها خریدن
و گران بها یافتن و سچو شانیدن افلى القوم
اس صارو الى الفلاة -

الاعضاء - امل کردن و همت دادن و قيل
رسن اشتر فراح کردن و يعدى بالام -

الاعضاء - گرم کردن و حامى گزفتن و خشم آوردن
الاعضاء - خون آلوده کردن -

الاعضاء - افزون شدن و بگند و بپادادن
الاعضاء - نام کردن و ناسبت ساد و گزفتن -

الاعضاء - بچشم و بيدار صيد را بگشتن و بهود
فى الحديث و همى الفرس على لجامه اس
عض عليه و مضى -

الاعضاء - کور کردن -

الاعضاء - بهوش شدن و پوشيده شدن
غير بر کسی و الماضى منها انعى و يعديان يعلى
الاعضاء - گشتن صيد و بچشم و بيدار و هو فى
الحديث و افزون کردن -

الاعضاء - اى جعله ينى بنا و فى المشل
المزى تى و لاتبى اى لا تجعل منها الابنية -
الاعضاء - شنا کردن و بگندن نينه -

الاعضاء - بوز کردن آمدن سيوه و بسيار
نبات شدن زمين -

الاعضاء - مهربانى کردن -

الاعضاء - بخش گفتن و يعدى يعلى و انعى عليه
الدهر اى اتى عليه و اهلكه و انعى عليه اى افسد
وفى الحديث يعنى باينه اى ليسله و يحفر فتمته -

الاعضاء - نزديك کردن و نزديك شدن و اشتر
الاعضاء - پيوسته نگريستن و داشتن -

الاعضاء - بلند و بزرگوار کردن -

الاعضاء - گران کردن و بيمارى كسى و يقال
هذه حية لا تقطن اى لا يعيش صاحبها تقطن من
ساعتها و اصلها الهزقة -

الاعضاء - برويانیدن و فروتن گردانیدن
الاعضاء - تونگر کردن و بچه نياز گردانیدن
و منه شأن يعنى اى بكفيه عن زيادة عليه من

الاهتمام و غير و قيل يشغله عن الاقرباء و لى عيا
کردن و او داشتن كسى را و منه الحديث غمها

عنى اى كنها و تركها و اعرض عنها ما نحو ذى من
الاستغناء لان كل من استغنى عن شى تركه
الاعضاء - نيست گردانیدن -

الاعضاء - سربايه دادن و دشمنو و کردن -

الاعضاء - منى انگندن و بهنا آمدن -

الاعضاء - آسوده گردانیدن و بديدن

<p>۳. الّا شواء - بنگاهندن و درست برداشتن و قیال کیف اصحیح فیقال سئون صالحون امی و لا ونا و مواشینا سوسیه جاکته - ۴. الّا شفاء - برقتل نازدن و بریان دادن و باقی گذاشتن از آن - ۵. الّا ضواء - ضعیف گردانیدن و فرغ ضعیف نازدن و با ماوی بردن -</p>	<p>و فارغ گردانیدن آورد - الّا شفاء - بی شتر شدن خیمه و اجبت السأ ای انقش عنها النیم و اجمنا اذا اجبت لنا السأ الّا شفاء - واکم گردانیدن و اگر امانیدن - الّا شفاء - سرخ و زرد شدن غوره خرما الّا شفاء - اندک خورش شدن - الّا شفاء - مشغول کردن و گنم و جز آن در دهن آسب انگندن -</p>
<p>۶. الّا شفاء - بے راه کردن و نو مید کردن - ۷. الّا شفاء - خالی شدن سرای و به بیابان رسیدن و به بیابان فرو آمدن و بر سیدن زاد و خدادند ستور قومی شدن و هوئی اشهر مختلف حرکات الرومی بالرفع والنصب بالجر و قبل نقصان حزن من عروض البیت - ۸. الّا شفاء - پیچانیدن سر و دنبال چنانیدن و بیرون چیزه و بعد بے بالیا و اشارت کردن به بیرون و به بیرونیدن و بگردانیدن رسیدن الّا شفاء - خسته نیکندن -</p>	<p>الّا شفاء - آب دادن آهن و تیز کردن آن و آب بردن چاه و بسیار آب و تنگ کردن شیر و اهمیت الفرس و ایزمیه و احمیه - الّا شفاء - برسانیدن خبر و شیر تنگ کردن و فی الحدیث ثم انه مناه انته یقال انهی لرجل اذا اتی فاذا امرت قلت انه -</p>
<p>۹. الّا شفاء - آهنگ کردن و بعد می باللام و انداختن و بعد می بالی یقال ایو می الیه بکذا و آه بالشی اذا اوامات به -</p>	<p>ومن اللقیف الملقون الّا شفاء - هلاک کردن - الّا شفاء - مقیم کردن و بعد می الے المفعول الثاني بحرف الجر ثم یخذف الّا شفاء - الے - الّا شفاء - بیمار کردن - الّا شفاء - فرمایدن -</p>
<p>۱۰. الّا شفاء - سیران کردن و بر روایت کردن شعر و شستن -</p>	<p>۱۱. الّا شفاء - سیران کردن و بر روایت کردن شعر و شستن -</p>

ومن الیائی

<p>واحيت الناقة اناحي ولد ناسي محي وعحية الايجاد يبروت لها ولد واحيت الارض وبه تهاجيه النباتات -</p>	<p>الا يكاكف - خربا لان كرون وجزا وخر را خزان يا يالان ساخن -</p>
<p>ومن المهموز الفاء</p>	<p>الا يلاؤف - الف وادن والف كرتن نهار شدن ونهار كروا نيدن التركيب</p>
<p>الا يكاكف - ممان خواندن - الا يكاكف - واكشادن پيروزي يافتن</p>	<p>يدل على انضمام الشئ الى الشئ - الا يكاكف - بيني ندون الفاهي جعله شتكي انقه</p>
<p>الا يكاكف - نقصان كرون - الا يكاكف - ما وناون -</p>	<p>وانفت الابل ذاتبت بها المعري الذي لم يبيع الا يكاكف - بيدار كرون -</p>
<p>الا يكاكف - تومي كرون - الا يكاكف - برافا ليدن -</p>	<p>الا يكاكف - خوش آمدن - الا يكاكف - سخت سال شدن في الحديث مثله</p>
<p>الا يكاكف - در در بستن - الا يكاكف - استوار كرون</p>	<p>اسي جاييه بالازل وهو الضيق - الا يكاكف - در شالگاه شدن -</p>
<p>الا يكاكف - برگزيين - الا يكاكف - مزد وادن وكرابه فرادادن</p>	<p>الا يكاكف - بخورانيدين و سخن چيني كرون كلك فلانا اوا ككننه منه و ككنني مالم اكل اي اوسيه على اكل الشئ</p>
<p>دوست درجاي انگندن بكشي - الا يكاكف - الممازرة -</p>	<p>في الحينه اي زواجك فيها و او ملكها - الا يكاكف - در بزه انگندن -</p>
<p>الا يكاكف - بسيار گردانيدين - الا يكاكف - شاو كرون وديدن آواز شنيدن</p>	<p>الا يكاكف - الفت انگندن - الا يكاكف - در و مند كرون -</p>
<p>والنسب منه رشدا اسي علمته و الباب يديل على ظهور الشئ وكل شئ خلاف طريقه التوش</p>	<p>الا يكاكف - بياگا يانيدن - الا يكاكف - بگرديدن و ييدني بالبا و ايمن</p>
<p>الا يكاكف - مكره كروا نيدن الفت ارض الا يكاكف - قيم بخنه و قيم بريان كرون -</p>	<p>گردانيدين و ييدني بنفسه و راست گويي دشمن و ييدني باللام -</p>
<p>الا يكاكف - و كمين كرون و ختم آوردن</p>	<p>ومن الاجوف</p>

<p>۱. اَلْاِشْتِاقُ خورده باز گذاشتن و انعت ساز و قیاسه مستحبه</p> <p>۲. اَلْاِشْتِاقُ بے آرام کردن -</p> <p>۳. اَلْاِشْتِاقُ واهیه آوردن -</p> <p>۴. اَلْاِشْتِاقُ پر کردن -</p> <p>۵. اَلْاِشْتِاقُ فـ الدخول فی المائقة و هی الالفه والحمده و البراءة و هو فی الحديث -</p> <p>۶. اَلْاِشْتِاقُ حاجت روا کردن -</p> <p>۷. اَلْاِشْتِاقُ دو یک یک شکم زدن مهر و مجوی کے کردن -</p> <p>۸. اَلْاِشْتِاقُ الاکراه علی الشی -</p> <p>۹. اَلْاِشْتِاقُ مهربان گردانیدن و بار کردن چراحت تا فراهم آید و به شود -</p> <p>۱۰. اَلْاِشْتِاقُ الاستقام بستیوه آوردن -</p> <p>۱۱. اَلْاِشْتِاقُ بشام شدن -</p> <p>۱۲. اَلْاِشْتِاقُ فـ رخ کردن و يقال للبعیر اذا استلأ شحماً قد اقم حارکه -</p> <p>۱۳. اَلْاِشْتِاقُ کاری کردن که مردمان لثیم خوانند و یرا اَلْاِشْتِاقُ بسیار گوسپند پیشینه شدن -</p>	<p>۱. اَلْاِشْتِاقُ نیرومند گردانیدن و منه قرأه المصحف و ایدناه بروح القدس و زنه انعامه لا غیر</p> <p>۲. ومن الناقص المهموز الفاء</p> <p>۳. اَلْاِشْتِاقُ کسی را بر پا داشتن و بحر لایو بے و بار لا یولی اسی لایق طعان من کثر تھا -</p> <p>۴. اَلْاِشْتِاقُ بیاوردن و منه استباحه و انعامنا انعامه استاد و ادن -</p> <p>۵. اَلْاِشْتِاقُ یاری دادن و ساختن چیزی را و بیدنی بالام و تمام صلاح شدن -</p> <p>۶. اَلْاِشْتِاقُ آزار دادن کسی را -</p> <p>۷. اَلْاِشْتِاقُ بر یک آخر ستور را با هم آوردن و علف دادن ایشان را -</p> <p>۸. اَلْاِشْتِاقُ التازیة و الحاذاة -</p> <p>۹. اَلْاِشْتِاقُ سوگند خوردن -</p> <p>۱۰. اَلْاِشْتِاقُ تاخیر کردن -</p>
<p>۱. ومن المعتل المهموز العين</p> <p>۲. اَلْاِشْتِاقُ بترسیدن</p> <p>۳. اَلْاِشْتِاقُ بسیار شدن رشک و سبوی</p> <p>۴. اَلْاِشْتِاقُ شباروزی برقتن -</p> <p>۵. اَلْاِشْتِاقُ زکام رسانیدن و انعت مضبوط -</p> <p>۶. اَلْاِشْتِاقُ تیزنگریستن -</p> <p>۷. اَلْاِشْتِاقُ بر یکدیگر آغاییدن -</p>	<p>۱. اَلْاِشْتِاقُ برنجانیدن -</p> <p>۲. اَلْاِشْتِاقُ بترسیدن</p> <p>۳. اَلْاِشْتِاقُ بسیار شدن رشک و سبوی</p> <p>۴. اَلْاِشْتِاقُ شباروزی برقتن -</p> <p>۵. اَلْاِشْتِاقُ زکام رسانیدن و انعت مضبوط -</p> <p>۶. اَلْاِشْتِاقُ تیزنگریستن -</p> <p>۷. اَلْاِشْتِاقُ بر یکدیگر آغاییدن -</p>

الْأَلْوَانُ لِلَّهِ وَهِيَ الْعِبَارَةُ بِالْأَبْلِ وَالنَّعْمِ وَالْإِلَهَامِ

الایاس۔ نوید کروں الماضی ایاس وائیس

ومن الناقص المشهور العين

لا ثناء في تباہ کرون۔

الأشياء كلها ساعة ولا شيء يثبت

يقال اريته الشىء واحدا اريته شيئا ولا ذاعا

پس از آنکه در این شهر رسیدند و در آنجا اقامت گزیدند.

لا آتاك في يومك ولا في

الايمان اجبا لا تحن كثر كثر

الاصحاباء هم الذين شربوا وندوا -

الافضلاء و خاموش برون برتیزه و لینه

در روی لافتن -

الایمانی: خداوند عالم بسیار ستم و ظلم داد و

کتابخانه و خطاطی
کتابخانه و خطاطی

و ان شاء الله تعالی

مازلت اؤکرمه و لای تکلم به الامع الحذر۔

الْأَهْلَاءُ - مَنَدَه شَدِيدٌ وَحُسْتُ شَدِيدٌ كَرَامَا

الأقنأ و يسا خیار گشتن -

اکثر رجاء۔ باپس افگندنی نزدیکی بدن آہستہ

الانجیاء میستم بکار می و دانشن و یعدنی اسے

المفعول الثاني بابي والنجاة امرى اسے اللہ

ہی اسندیت۔

الاجزاء کرسنلی بنشاندن۔

الابتداء عن ابتد الرود وتواقرين والباب

بیدل می اصلاح استی -

وہ سداۃ سید کی وادوں کو سب سے پہلے

الْأَخْذَاءُ بِرَأْسِ الْوَلَدِ وَخَوَارِجُ الْوَلَدِ -

الان شاء سيند کرون په کرون انځپاري -

آذَرَ آتُوا النَّاقَةَ بِغَيْرِ عِلْمِي مَدْرَسَ

از انزلی است که بن داریت ضرعاً عند المنه

لاذ شاع مولع بکرون -

السنة ١٢٨٠ في الحجرة اذ احان لما ان تلقى بغيرها

الاقوال بينا ز شدن زن و پاک شدن و

وَنَزَدِيكَ أَهْدِي وَنَحْنُ ذُلٌّ مِّنَ الْغَالِبِينَ

ووليد الوبت لعل سه امرات الريح اوداد ملت
ووليد الوبت لعل سه امرات الريح اوداد ملت

فی دین و دنیا و بقیان و نجات و سراد و نجات و سراد و نجات

مدار علم الحیوة

لا خفاء۔ بلکہ امانتیں طعام۔

الْأَهْدَاءُ نِيكَ بَخْتَنِ كُشْتِ تَا از بهم به بنید

و بختن سر کسی را خوشی کار سے کروں

<p>۵۰ وید بجا و اخطا بمعنی خطی ای اثم و منه قوله او اخطا عن الی علی الفارسی و بعض العرب یقولون اخطیت - الک مشطاً - تشره بیا ورون - الک جفأ - کفت انداختن و یک دستل - الک فاء - بختن نیدن - الک مر فاعضه بانه با کسی داون و بعدی بلی و نزدیک آمدن کشتی بکناره وریا - الک طفا - فرو کشتن آتش و چراغ - الک کفأ - فی القوم اذا ارادوا جهرا فصرقهم الی غیره و فی الابل اذا جعلت البانها و اوبارها لاحد و یقال ان تجعلها نصفین تنج کل عام نصفها و تبع نصفها و فی البيت ان یخاطها شیتا الثوب ثم یخل بها موعرا الخما و فی الشعر اذا خالف الشعاع بین فضل و عی کفایت مرفوعة مع مخفوضة و کون بار کردن وانی و گفته اند چپا نیدن و می و من بذا قیل اکفات القوس اذا املت راسها و قوت الرمی الک مر فاء - باز ایستادن خون و اشک طعنه حتی انکاده ای القاه علی هیئته الشکی و بذا علی التوهم لان التو واد - الک حکأ - استوار گردانیدن - الک ککأ - گیاه گرفتن زمین و گیاه خوردن</p>	<p>۵۱ الک جفأ - پیسته بودن و کار و راسته کردن و کفایت کردن و دختر زادون قال الازهری لا ادری ما صحت هذا و اجزت الابل فخرأت ای اکتفت بالقل عن الماء - الک کسأ - انس وادون - الک شأ - زمان داون و تاخیر کردن قوله انسان سیرتی البدرت مذهری - الک کشأ - خشک کردن بربانی - الک شأ - آفریدن و اجتر کردن و شمع گفتن و پدید آوردن مین و بیابانیدن کس و منه أومن یشئوا فی العلیة و اما قوله الجوارمی المنشآت فقیل هی السفن الی رفع قلعبها و اذا لم یرفع قلعبها فلیست بمنشآت و قیل الی انشی اجرا و بانشی عملها و صنعها و قرئی بالکسر علی ان الفعل نسب لیبیا علی الاتساع کقولهم ما زید فکان المعنی المنشآت السیخوف المفعول للعلم - الک حصأ - سیراب کردن - الک فصأ - طعام داون - الک یصأ - درگی شدن و خداوند ستور ویرود شدن - الک کصأ و انصأ - کال عطار خطا کردن و فاذا شستن از کسی که قصد و داری می</p>
---	--

۱-	و سلف وادن در طعام -	۱-	الْأَفَاءَةُ - تیر انداختن کسی -
۲-	الْأَفَاءَةُ - زکام رسانیدن و لعنت مملوک	۲-	الْأَفَاءَةُ - بیاوردن و بجا گردانیدن
۳-	لکان بزور کشیدن -	۳-	الْأَفَاءَةُ - درو مند شدن و درو مند گردانیدن
۴-	الْأَفَاءَةُ - لوش و رجاه کردن -	۴-	الْأَفَاءَةُ - بدی کردن و گمان بد بردن
۵-	الْأَفَاءَةُ - تشنه گردانیدن -	۵-	بکسے يقال اسات به الظن -
۶-	الْأَفَاءَةُ - غوار کردن و اتمام القوم از امنیت	۶-	الْأَفَاءَةُ - بجا گردانیدن -
۷-	ابهم و کثرت مع ذلک و اتمام فی الشئ اے	۷-	الْأَفَاءَةُ - روشن شدن و روشن کردن
۸-	عجیبی -	۸-	الْأَفَاءَةُ - مال کسے غنیمت کردن و منالاش
۹-	الْأَفَاءَةُ - بسیار سمار و غیث تن زبیت	۹-	الْأَفَاءَةُ - لایکین مفارقت علی المعاد الذی انقضت
۱۰-	الْأَفَاءَةُ - شئی شغل علیه الذی انقضت شئی قد بهت	۱۰-	کورد نصارت فینا کاد قال لایلین احدین
۱۱-	الْأَفَاءَةُ - مضطر گردانیدن -	۱۱-	اهل السواد علی الصحابة الذین اقتتحو السواد
۱۲-	الْأَفَاءَةُ - بسیار کوک و گو سپند و شینه شدن	۱۲-	عنة فصال السواد لهم فینا ذوا و اشبهه اگر دانیدن
۱۳-	الْأَفَاءَةُ - چخته ناکردن گوشت -	۱۳-	الْأَفَاءَةُ - بقی آوردن -
ومن المعتل المهور اللام		ومن اللفیف المقرون	
۱۴-	الْأَفَاءَةُ - بر سپردن چیزی دامن و نه	۱۴-	الْأَفَاءَةُ - با ماوی بردن -
۱۵-	الحديث فادعاهم رعاء الابل غلبه ای غلبوهم	۱۵-	باب التفعیل
۱۶-	و قهر و هم بالحقه و توانی اعاده کردن -	۱۶-	الْأَفَاءَةُ - خاک آلوده کردن -
۱۷-	الْأَفَاءَةُ - متکا ساختن کس را و هو متعده	۱۷-	الْأَفَاءَةُ - سرزنش کردن و نکو میدن
۱۸-	الْأَفَاءَةُ - اشارت کردن -	۱۸-	الْأَفَاءَةُ - سوارخ کردن و آتش فروختن
ومن الاجوف المهور اللام		۱۹-	و آفتن سپیدی با محاسن و نقب عود العرج
۱۹-	الْأَفَاءَةُ - قصاص کردن و با ماوی بردن	۲۰-	او امطر لان عوده -
۲۰-	و سنی ارض کذا افلا تبه فی فلاة	۲۱-	الْأَفَاءَةُ - شکسته شدن ندان اشترازی
	اسے تدریب -		

و رنج شدن موسی و نبال وی -

آلْجَرِیْبُ وَ التَّجْرِیْبَةُ - آزمودن -

آلْجَرِیْبُ - گرد کردن و بانگ کردن -

آلْجَنْیْبُ - دور کردن و خداوند اشتراک

اندک شدن -

آلْجَرِیْبُ - خشم آوردن و تیر کردن سنان -

آلْجَرِیْبُ - گروه گروه کردن -

آلْجَسِیْبُ - بر بالش نشان دادن منه ایست

ما حسبوا فیهم ای ما اگر موه و چیزه را بالش کردن

و کسی را چندان عطا دادن که تا ششود و گرد

آلْجَسِیْبُ - سنگ انگندن سنگ در آفتن

و النوم بالشعب النفسی مخیر الی الالباح ساعته

من اللیل و منه الحریث فمن شاء حصب -

آلْجَسِیْبُ - فی القهر انحاء و تویر فی اهل الجلبیدین

و انراکان فی اجل فهو تجیب بالبحریم خربا بویوشم و

الفعال و المبالغة و لغشوا الفعل -

آلْجَدَّیْبُ - برافالانیدن و در بعضی آفتن خود گردانیدن

در بطن بازی علی امید اکثر تیره و رینه اشدا حتی قوی

و سرن علیها و جل مدب و مدرب مثل مجرب و مجرب

آلْجَدَّیْبُ - تیر کردن -

آلْجَدَّیْبُ - پدید آمدن پتگی در خرم از جهت

و نبال و و نبال ساختن -

آلْجَدَّیْبُ - زرانند و گردن -

آلْجَرِیْبُ یکی از پس یکدیگر فراموش کردن

یقال رتب لطلایع موضع گذاشتن ترکیب

یدل علی استقرار و انتصاب -

آلْجَرِیْبُ - بزرگ آفتن و منه ترجیب

العتیره و هو ذیهمانی رجب و چیزه افزا زیر

درخت نهادن تا نبشکند از بسیاری بار -

آلْجَرِیْبُ - مرجع گفتن -

آلْجَرِیْبُ ترک کردن رطب و لعل و لعل المقطع

آلْجَرِیْبُ - راغب کردن و رغبت نمودن

آلْجَرِیْبُ - السخ من قبل الراس و الرقبه

آلْجَرِیْبُ چیزه اندر جای نشان دادن -

آلْجَرِیْبُ - ترسانیدن -

آلْجَرِیْبُ - با کله مویه شدن -

آلْجَرِیْبُ - گله گله گردانیدن اسب و شتر

و ازین سوزان کنند چاه و حیر آن و آب رشک

نویختن تا ورز با استوار گردد -

آلْجَرِیْبُ - آو شود آفتن -

آلْجَرِیْبُ - درخت پیراستن و امله التقشیر

آلْجَرِیْبُ - خاک آب در رشک نو گردان

آن خوش گرد و در مال کسی تصرف کردن

چنانکه خواهدی -

آلْجَرِیْبُ - کاسه وار بستن -

آلْجَرِیْبُ - شغب کردن -

الْتَقِيْتُ بِ- برادر کردن و سخت گردانیدن
چیز و خشک شدن رطب -

الْتَقِيْتُ بِ- گنجه زدن و میان قومی بهم برآوردن
الْتَقِيْتُ بِ- نیک بریان کردن بریانی
و کمان را و نیزه را آتش دادن -

الْتَقِيْتُ بِ- آواز خشک بگردانیدن -

الْتَقِيْتُ بِ- بطنا ب محکم کردن و بجای
مقام کردن و طناب الفرس را طالتن -

الْتَقِيْتُ بِ- کسی را بشکفتی انگندن -

الْتَقِيْتُ بِ- و العذاب عذاب کردن -

الْتَقِيْتُ بِ- سخن گفتن او کس و هذب
کردن سخن از لحن و کلیه که نه عربی باشد عربی

کردن و التَّشْدِيدُ الشَّوْعَرُ علیه فعله اے
تج و منه الحدیث عربو علیه ای رد و علیه انکار

و عرب الزرع ای قصب -

الْتَقِيْتُ بِ- و بر سر بدن به چرا -

الْتَقِيْتُ بِ- عصا به در سه پست درج

بر سر نهادن التَّصَبُّبُ التَّزْبِیُّ بِعَصَا
من الجود و قيل هو الذی اکتة السنون

اے اکت ماله -

الْتَقِيْتُ بِ- از پی در داشتن و منه الحدیث

ان عمر کان یقرب الجود فی کل عالم ای بر

قویا و یبعث آخرین لیا قوم و آمد و شد

کردن و کار به بعد و نخستن پس از تاز

از بهر دعا و منه الحدیث من عقب فی صلوة فهو
فی الصلوة و در سالی دو بار غزو کردن و حکم کسی

را نسخ کردن و او گردانیدن و فی الحدیث ان

نعله کانت مقبیه اسی لدا عقب -

الْتَقِيْتُ بِ- مصدر المقلب هو الذی یخذ العلبه

الْتَقِيْتُ بِ- دور کردن و بجانب مغرب

رفتن و فی الحدیث ان فیکم مغربین معناه الذین

یشکرهم الجن سموان کما لانه دخل فیهم عرق غریب -

الْمَغْلُوبُ - المَغْلُوبُ مراراً و المَغْلُوبُ ایثا من

الشعرار المحکوم له بالمغلبه علی قرنه کانه غلب علیه
و هو من الاضداد و منقیده علیه انا لایبیا -

الْتَقِيْتُ بِ- نزدیک کردن و اسپ هر دو

دست و یکپای بیکبار برداشتن و نهان و در

یک و قرب الله قربانا و هو کل ما تقربت به الیه و

فی الحدیث قرب و حاجته و قرب به فتمه و منه لانه

تصدق بهما تقریبه لک الی الله تعالی -

الْتَقِيْتُ بِ- ریختن بر او بوسی و رجلی مقصوب

الحسب او از مزج حسیبه

الْتَقِيْتُ بِ- مرغولی کردن موسی و قد قرطیب

الربیع تقصیباً و ذلک بعد التقریب -

الْتَقِيْتُ بِ- بریدن زرو شتر را پیش از ریختن

بر نخستن -

التَّعْطِيبُ - روی فراهم کشیدن -

التَّعْطِيبُ - دور بردن در سخن و صاف
معقب از اکان علی حلقه القعب -

التَّعْطِيبُ - نیک برگردانیدن -

التَّعْطِيبُ - لشکر گروه گروه کردن پستان شتر متین

التَّعْطِيبُ - غوره بر آوردن انگور و فی الحدیث

ثم کتب ان تخرج القلوب و هی العنایه -

التَّعْطِيبُ - بدروغ داشتن و بدوی کردن

کذبت الرجل تکذیباً و کذا با قلت له کذبت و

کذک لانه انجرت انه کاذب و قال ثعلب

الکذبة و کذبت بهی و کذب جین و کذب لیس

النازله ای ذهب و فی الحدیث فلم تکذب قریش

- بخواره ای لم ترد جاره و کل من کذب بشی

فقد رده -

التَّعْطِيبُ - تار پستان شدن -

التَّعْطِيبُ - سنگ را تعلیم کردن سنگ ری کردن

و التکبیل ایضا و هو قلوب منه -

التَّعْطِيبُ - اندک شیر شدن گو سپند -

التَّعْطِيبُ - پاره پاره کردن فی الحدیث یجها ایضاً

التَّعْطِيبُ - لقب نهادن -

التَّعْطِيبُ - نذر کردن و کوشش کردن کار

و منه التخبیب و هو شدة القرب للماء -

التَّعْطِيبُ - بسی بیای کردن سنگها و آنچه

بدان مانده و صلیح منصب او انصب بعضی بعض

و منه نصب الخیل و انما و شد و هذا الکثرة و اللمبا

التَّعْطِيبُ - بسی در راه اگر ویدن و نیک

و ایزد میدن چیز -

التَّعْطِيبُ - برگردیدن و برگردانیدن -

التَّعْطِيبُ - جامه را در کشه کردن -

التَّعْطِيبُ - پاکیزه کردن و الاسراع فی

الطیران و العدو و الكلام -

التَّعْطِيبُ - برگردانیدن -

التَّعْطِيبُ - موسی و نبال سب برگردن -

التَّعْطِيبُ - کالتفریق و التعتیف و بکته بالجمه

اے غلبه -

التَّعْطِيبُ - بر جای برداشتن -

التَّعْطِيبُ - سپرد و انیدن -

التَّعْطِيبُ - جرفت اندودن و پروردن بدان

التَّعْطِيبُ - پر کردن مشک -

التَّعْطِيبُ - خاموش کردن -

التَّعْطِيبُ - بالشین و السین عا کردن کسی را

که عطسه زند و بالشین علی و افصح و منه الحدیث

و سمعوا فی الطعام یقول اذا فرغتم فادعوا بالبرکة

لمن طعمتم عنده و فی حدیث آخر ای اسمت ای

الزم سمعت الطریق ای قصده -

التَّعْطِيبُ - زیره و روگ انگندن -

الْتَشْيِيْتُ - فاموش کردن و شدن -

الْتَشْيِيْتُ - پروردن و درخت نشانیدن

الْتَشْيِيْتُ - پدید آمدن خشکی و زخم وانی و...

اكل كفاهته يقال انما هو مسرور -

الْتَشْيِيْتُ - سه گوشه کردن و یکی کردن چنانکه

دو ریخ بشود و یکی بماند و نوعی ساختن با معطر

که آنرا مثلث خوانند و سه خلف اشتریبستن

وفی الحدیث شر الناس المثلث یعنی السامی

بانهی بملک ثلثه نفسه و اخاه و امامه -

الْتَشْيِيْتُ - حدیث کردن -

الْتَشْيِيْتُ - بد و در آمدن و منه می لغت

و بهوش الاغتاث -

الْتَشْيِيْتُ - حرم کردن جا -

الْتَشْيِيْتُ - درنگ کردن -

الْتَشْيِيْتُ - الاراث -

الْتَشْيِيْتُ - پراگنده کردن -

الْتَشْيِيْتُ - گرسنه کردن -

الْتَشْيِيْتُ - فی الکبد مثل الفرت -

الْتَشْيِيْتُ - درنگی کردن -

الْتَشْيِيْتُ - فشانستن -

الْتَشْيِيْتُ - حاشه بیج بافتن -

الْتَشْيِيْتُ - فشانستن و ریختن باران زمین را

الْتَشْيِيْتُ - فطشوش کردن و شیخ الراعی

بالصای جعلها علی ظهره و جعل یدیه من در آنها -

الْتَشْيِيْتُ - نیک نگرستن و نیک فراموشستن

بر کسی و سنگ را قلاوه کردن از گوش ماهی

الْتَشْيِيْتُ - چشم در کوفتیدن و تیز نگریستن -

الْتَشْيِيْتُ - فراراه افکندن شاگرد را و تخریج

الرأیه المرتع ان تاكل بعضه و تترك بعضا و عام

فی تخریج امی خصب و جذبت -

الْتَشْيِيْتُ - بکار می داشتن ملک و در نور دیدن -

الْتَشْيِيْتُ - الملق بالقوم یسینهم و طارحهم لفتح قلیل

الْتَشْيِيْتُ - دندان گرفتن گوشت را و نیک نگرستن

الْتَشْيِيْتُ - نیک گردانیدن روی و جز آن سرچشمه

بالتشدید و التخیف امی وفقه -

الْتَشْيِيْتُ - دوختن نه محکم -

الْتَشْيِيْتُ - باجوخ کردن

الْتَشْيِيْتُ - خون آلوده کردن و مضرت

الْغوب صبغة بالحرق و هو دون الشیخ و فوق المورد

الْتَشْيِيْتُ - ایستادن و بعدی اعلی و جوی نیدن بنا

الْتَشْيِيْتُ - میان پایی از هم باز نهادن -

الْتَشْيِيْتُ - اندوه برون -

الْتَشْيِيْتُ - التقلید کثاره کردن و همان -

الْتَشْيِيْتُ - گره گرفتن نان -

الْتَشْيِيْتُ - در هم کردن و آمیختن و...

و آشکارا کردن خلاف آن که در دل است

تج انحرای اظهر غیر مافی نفسه -

التَّحْرِيجُ وَالتَّاهِيَةُ - نهاری دادن -

التَّحْيِيَةُ - تا یک سال بچه نازاد نضجت الناقه

بولد یا اذا جازت السنة ولم تتج -

التَّحْيِيَةُ - براماییدن -

التَّحْرِيجُ - بانگ بر سباع زدن الاخراج ایضا

التَّحْيِيَةُ - شاد کردن -

التَّحْرِيجُ - رنجانیدن و بیداری بالباء و نسه

الحديث منی عن التبریح و هو قتل السور مثل

القار السمک علی النار شیئا و نحوه -

التَّحْيِيَةُ - فی حدیث عمر اول من کتب المسجد ای

القی فی المحصى و شره -

التَّحْيِيَةُ - بامدن -

التَّحْرِيجُ - اندوختن کردن -

التَّحْيِيَةُ - در شوریدن بسته و آنچه بدان ماند

التَّحْيِيَةُ - الاقدام الشدید و التصمیم و الجبل الرجل

الشدید الاکل و الجبل الماکول -

التَّحْيِيَةُ - چشم کشان از بهرنیک مگر بستن -

التَّحْيِيَةُ - سرنیک و رفود آوردن منه الحدیث منی

ان یج الرجل فی الركوع کما یج المحار و روی هذا

بالزال و الاله عز و جل اذا طأ طهره -

التَّحْيِيَةُ - بسیار کشتن -

التَّحْيِيَةُ - اندکی از مفران و ستران

در آب کردن و کافنه در طعام کردن -

التَّحْيِيَةُ - افزونی دادن و رحمت احدی

علی الآخر -

التَّحْيِيَةُ - لاغر کردن ستور را -

التَّحْيِيَةُ - پروردن -

التَّحْيِيَةُ - بالرفاء گفت او را فی الحدیث کان

اذا رفح انسانا را در فاء و الحاء و الهمزة قریب التَّحْيِيَةُ

یعنی اذا داله بالرفاء -

التَّحْيِيَةُ - اصلاح آوردن -

التَّحْيِيَةُ - و یوش و سرگشته گردانیدن المظی من یج

التَّحْيِيَةُ - خدای عز و جل را بپاکی یاد کردن

و یعدی بنفسه و باللام و منه الحدیث جلد جلدین

سجی بعد العصر فاما قوله تعالی لولا تسبیحون نعمناه

بلا تسبیحون -

التَّحْيِيَةُ و الشَّاح - کسبیل کردن و تحقیق

بالموضع ان یقال ان السراج و السلام و الکلام

اسما علی فعال بمعنی المصدر و لیست مثل عمل

فی انه مصدر جار علی حذف الزیاده اعنی التار

و الیاء من قبل انها جازت و فیها شی من الزیاده

اعنی الالف فیها و کذا لک ما اشبهها

و التسریح آسان کردن و تسریح الشعر

ار ساله و حله قبل الشط

التَّحْيِيَةُ - پهن کردن -

التَّشْمِيْمُ - رست کردن نیزه و آسان رفتن

التَّشْمِيْمُ - مچن کردن -

التَّشْمِيْمُ - شرح کردن و نیک شرحه کردن گوشت

التَّشْمِيْمُ - الزهراء -

التَّشْمِيْمُ - صبوحی و اوان و باد از رویک

کسی آمدن یقال صبحته ای آئینه صبا و لایراد

بالتشديد بهما التکثیر و صبحه اللد و صبحته اسے

قلت له صبا -

التَّشْمِيْمُ - هوید رفتن و هوید شدن و نیزه

شدن شراب پس از کف آمدن و محبت

کمالی احمدیت و سارست مریحه ای خالصه

فی الشدة و کمال اسم للسنة الجدیة -

التَّشْمِيْمُ - دست بر هم زدن و هو فی الحدیث

ماخوذ من صفی الکف و ضرب احد هما بالآخر

و هو سنة النساء فی الصلوة و هم کردن چیزے

التَّشْمِيْمُ - بسیار انگندن و بلند کردن بنا -

التَّشْمِيْمُ - پر کردن حوض -

التَّشْمِيْمُ - مانده کردن اشتہ در ا -

التَّشْمِيْمُ - هر دو در افشیدن طبع بول از راه فی الهواء

التَّشْمِيْمُ - کشاده کردن و بشکافتن -

التَّشْمِيْمُ - شاد کردن -

التَّشْمِيْمُ - مچن کردن -

التَّشْمِيْمُ - شکافتن و چشمه را کردن سگ بچه

و هذا فی الحدیث -

التَّشْمِيْمُ - زشت کردن فی الحدیث لا تقبوا

الوجه ای تنسبوا الی القبح و قیل لا تقولوا

قبح اللد وجه فلان من القبح و هو الالباء و

فی حدیث آخر فلا تقبح ای لا یرو علی تقوسے

لمیلہ الی -

التَّشْمِيْمُ - باریک میان کردن اسپ دور

کو رانندون چشم -

التَّشْمِيْمُ - تو ابل در دیگے دن من القبح مہو از ابر

التَّشْمِيْمُ - دندان پاک کردن از زردے

و هو من باب السلب مثل قروت البعیر و مضمت

التَّشْمِيْمُ - کلید راست کردن بر درخت البنا

اسلحت قناحه علیہ و ہی مفتاح معوج طویل -

التَّشْمِيْمُ - نیک بخرشیدن -

التَّشْمِيْمُ - گشت و اوان خرما -

التَّشْمِيْمُ - بسیار ستودن -

التَّشْمِيْمُ - پر آب کردن مشک تا بویکے حکم شود

التَّشْمِيْمُ - نیک بسیار در طعام کردن تا بناہ گردد

و طبع الشعراء فی تیشی طبع و طبع الجوز و طبع قلیلا

التَّشْمِيْمُ - نیک پیراستن چوب و سخن و مغز

از استخوان بیرون کردن -

التَّشْمِيْمُ - بالخاص و الحاد ان یتیب الرجل

ظہر و یطامی راسہ -

الْتَشْيِيخُ - بک کردن و بیک خفتن و بست

شدن گرامه و اخیدن بنیه و شیم -

الْتَشْيِيخُ - سر کوفتن و التشدید للکثرة -

الْتَشْيِيخُ - بهوی خوش آلودن -

الْتَشْيِيخُ - بزرگ شدن بچه سو سمار -

الْتَشْيِيخُ - بچه بر آوردن مرغ و منه اشتق

فنج الزرع اذ امتلأ بالاشواق بعد ما يطلع -

الْتَشْيِيخُ - رام کردن -

الْتَشْيِيخُ - روغن بادار و در مالیدن -

الْتَشْيِيخُ - سرد کردن و منه الحديث الا تبرؤ من

الظلم اى لا تسمتوه فتخفوا عنه من عقوبة ذنبه -

الْتَشْيِيخُ - و در کردن -

الْتَشْيِيخُ - خوشتر بر زمین زدن -

الْتَشْيِيخُ - شکستن و کشتن پیش از آنکه بر سر و تن بیفتد

الْتَشْيِيخُ - برهنه کردن -

الْتَشْيِيخُ - بیک کردن موسی -

الْتَشْيِيخُ - کتاب را بیکت کردن و پوست

باز کردن و اشتقاق جلد جزیره و قلمایقال

سنگ جزیره -

الْتَشْيِيخُ - لشکر گرد کردن -

الْتَشْيِيخُ - کز کردن و بیت عمر و اس ستم و غفنه

الْتَشْيِيخُ - فیما راوی القصب می قصبات جمع

و تلف علیها البرودی تریینا لها و تخسینا

ثم تسقف بها الغرفة واحد محروم بنظری محروم

ولا يقال هرودی -

الْتَشْيِيخُ - مبالغه المحر -

الْتَشْيِيخُ - مبالغه الخفد -

الْتَشْيِيخُ - جاویدان کردن و بست و رنجن

درست کسی کردن و گوشواره در گوش کسی کردن

و التركيب يدل على الملائمة والثبات -

الْتَشْيِيخُ - التریین فی المعنی الثانی -

الْتَشْيِيخُ - متر کردن -

الْتَشْيِيخُ - خاکستر کرده کردن نزول الی الشاة قبل التلج

الْتَشْيِيخُ - اجیدن بنیه بیکت شدن درهن -

الْتَشْيِيخُ - دروغ گفتن و عذاب کردن و از جرم

زندی جن و المزمذ الضیق الخلیل و ثوب متر

قلیل العرض اصل الترییدان تحمل اشاعر الناقه

بأعنة صغار ثم تشد شعر ذلک اذا اندشت

رجها بعد الولادة -

الْتَشْيِيخُ - فی شئ عن شئ خلان الترغیب

فیه و فی الحديث یزهد بها ای یقللها من العوید

و هو اشی القلیل -

الْتَشْيِيخُ - استیصال شعر الراس و ترک

الادمان ایقنا و هان فی الحديث و سید الشعر

بعد الحلق و هو حین جهت و لیسود و الفرج

اذا بدأ ریشته و شوک -

التَّشْرِيدُ - مِمَّا لَفَتْهُ السَّرْدُ فِي الدَّرَجِ -

التَّشْرِيدُ - لا غرر و انیدن بعد فریبی بنویشت

استغفرنا ای اضمح -

التَّشْرِيدُ - نیکه گین زمین نون استیصال شعر را

التَّشْرِيدُ - چوب فراویار گداشتن و التَّشْرِيدُ

للكثرة -

التَّشْرِيدُ - بر خواب گردانیدن -

التَّشْرِيدُ - راندن -

التَّشْرِيدُ - فی السقی وون الرئی و فی

الطمار و تقلید -

التَّشْرِيدُ - بر کوه شدن و یعدی بقی و بعلی

و در ادوی رفتن و یعدی بقی -

التَّشْرِيدُ - بند کردن -

التَّشْرِيدُ - استوار دگنده کردن و بباله

العصر و بیت مصداق معنی -

التَّشْرِيدُ - جز از ستار چیزی در سبوتن

و فی الحدیث ضم عینیه ای وضع علیها الدوار -

التَّشْرِيدُ - رام کردن و گرامی کردن و بقر

الودون و بندگی گرفتن و تقول ما عبدان فعل

کذا التی نالبت -

التَّشْرِيدُ - ساختن -

التَّشْرِيدُ - گریختن -

التَّشْرِيدُ - مبهم کردن سخن و بسیار گردن

واستوار کردن و بپای جز آن سبک کردن و بپای

التَّشْرِيدُ - آواز گردانیدن و فی الحدیث

طوبی للمفردین فرد الرجل اذ اتفق و اعتزل

الناس و خلاصه احاطه الامر و التی و قیل هم الذین

هکذا لدانهم و بقوا فهم یذکرون الله و قیل هم

المتخفون من الناس بذكر الله -

التَّشْرِيدُ - به دروغ و ضف و عجز و جبل

و حرر منسوب کردن و فی الحدیث انذ فرسا

قیل اذ قتی و قیل ایتط فرسا فاستخذه کانه حصن

الجأ الیه کما لجأ الی الفند من الجبل -

التَّشْرِيدُ - خوار گردانیدن و کنه اشتهر بچین

واصله الخداع و ذلك ان الرجل خارا ادا ان

یاخذ البعیر الصعب فرده اولاکا ثم یزخ فردانه -

التَّشْرِيدُ - در گردن کردن و کلا ده و منه

الحدیث قل و الخیل و لا تقل و لا اوتار قیل

لا تقل و لا اوتار فتنق و قیل لا تطالبوا علیها

الدخول و هذا هو القول و فی حدیث آخر فقل و لا

السماء اے مطرنا لوقت ماخو من قل و لا الخی

و هو یوم و رو با یقال سویق مقدر و مقنود و

القتل غسل قصب السكر -

التَّشْرِيدُ - رسیدن ساره میان آسمان -

التَّشْرِيدُ - تمخین العصور خرق و خواب -

التَّشْرِيدُ - بهم نشاندن و منه الحدیث مله

اسی مرتعا و صمغ و سر کردن محرم تا موسی وی
کالیده نشود و منته الحدیث من لید و جانی حدیث
آخر لید الشجر یعنی تلبد و هو و لید یعنی یوم القیمة
ملبد و العریب یدل علی تکلیف الشیء بعضه
علی بعضی -

الْتَهْمُ یُتَهَمُ - بسیار فاقولیدن -
الْتِهْمُ یُتَهَمُ - بزرگی یا کردن و چهار پاس
راسیرنا کردن و زده لغت اهل نجد -
الْتِهْمُ یُتَهَمُ - سو کردن و بلند کردن بنا -
الْتِهْمُ یُتَهَمُ - التهمین -

الْتِهْمُ یُتَهَمُ - مذر نهادن و نیک بگسترانیدن
تمهید الامور تسویهها و اصلاحها و تمهید العذر
بسط و قبوله -

الْتِهْمُ یُتَهَمُ - راستن و دلیر گردانیدن -
الْتِهْمُ یُتَهَمُ - برهم نهادن و فی الحدیث
فاکلهما حتی یفقد هما اسی است علیها من فقد
الشیء اذا فنی هذا اصله -

الْتِهْمُ یُتَهَمُ - قاجواب کردن -
الْتِهْمُ یُتَهَمُ - بریزانیدن -

الْتِهْمُ یُتَهَمُ - دل کس بیرون و شمیر زدن از
آهن هندی -

الْتِهْمُ یُتَهَمُ - گرده گرده را خواندن و من
الحديث بات یفقد شمیرة المفاخرة الیضا

الْتِهْمُ یُتَهَمُ - مباحثه بلند فی الطرح -
الْتِهْمُ یُتَهَمُ - بالزال الدال الیضا حکم رانی گردانیدن
الْتِهْمُ یُتَهَمُ - فرستادن و رد کردن فرمان
الْتِهْمُ یُتَهَمُ - بریده دم کردن -

الْتِهْمُ یُتَهَمُ - مال باسراف نفقه کردن -
الْتِهْمُ یُتَهَمُ - دیک افزا کردن در دیک -

الْتِهْمُ یُتَهَمُ - خر دوکان دادن -
الْتِهْمُ یُتَهَمُ - التبعیه و التبعیه - بنیا کردن و التبعیه

والا یفناح العینا و لید ی الی المفعول الثاني
بالباء و قد یحذف الباء علی هذا یتوجه بصر و نعم
و التبعیه بصره شدن و یخون اندودن و شیم
باز کشادن سگ بچه و فی الحدیث بصره راسه
اسی قطع راسه -

الْتِهْمُ یُتَهَمُ - کوه موسی بازیدن -
الْتِهْمُ یُتَهَمُ - مادا کردن و مادا و رفتن -

الْتِهْمُ یُتَهَمُ - و التبعیه - هلاک کردن -
الْتِهْمُ یُتَهَمُ - خنک کردن گوشت و خرا -

الْتِهْمُ یُتَهَمُ - بسیار کردن مال و مسکه بر آوردن شیر
الْتِهْمُ یُتَهَمُ - شکسته و ادرستن -

الْتِهْمُ یُتَهَمُ - چاه فرای کردن -
الْتِهْمُ یُتَهَمُ - آبله نشان شدن تقول منه جدر

الرجل من الجدر -
الْتِهْمُ یُتَهَمُ - از بین برکندن -

الْتَشْيِيرُ شَكَرٌ وَتَزْوِجٌ وَكَرْدٌ مَوِي
بر قفا وگروه بر زدن آن دهانی الحدیث و سنگ
جماران افختن و دل خراب بریدن و خوشبو
گردانیدن به بخور -

الْتَشْيِيرُ مَهَانِي بِنَا كَرُون -
الْتَشْيِيرُ كَرْدَن مَاهِ تَحْلِي بَارِيك دِياد فتاد
ور دشن در مرغ و دسم حول عین العیون بمشیر
الْتَشْيِيرُ مَرَسَانِيدَن -

الْتَشْيِيرُ اَز رَمَان خورانی دین و بیفتیدن به مرغ
و فیه الحدیث محسرون و محقرن مودون -
الْتَشْيِيرُ التَّصْحِيحُ -
الْتَشْيِيرُ سَخ كَرُون -

الْتَشْيِيرُ غَم كَرُون -
الْتَشْيِيرُ بَر دُكِي گروانیدن زن لقیول منسه
خدرت البحاریه -

الْتَشْيِيرُ هَلَاك كَرُون و زيان گار گروانیدن
و نسبت كَرُون با خسارت و منسه قوله لقابله
فانزله و نهی غیر تحسیر قبیل كَلَامِ عَوْنِ كَلَامِ هَدِي
و من غیا و كند بیا فزادت خسارتكم -

الْتَشْيِيرُ بَارِيك مِيَان گروانیدن -
الْتَشْيِيرُ سَبَر كَرُون -
الْتَشْيِيرُ شَرَم زده كَرُون و زینهار -
الْتَشْيِيرُ پوشانیدن -

الْتَشْيِيرُ عَجَزٌ اَنْدَشِيه كَرُون و رعایت كار و از
پس مرگ بنده را آزاد كَرُون و از كسے چيزی
روایت كَرُون -

الْتَشْيِيرُ اَشْيَان نيكو كَرُون مرغ -
الْتَشْيِيرُ هَلَاك كَرُون و بعدی بنفسه
و بعلى و تدرخین الصالحه قترته بالوبر لئلا يجبد
الوحش ركيه -

الْتَشْيِيرُ يَاد و ادن و نید و ادن و حريت
را نذر كَرُون و منسه الحدیث فذكر و هاسی فاجلوه
لان في تذكر الشئ اجمالاً -
الْتَشْيِيرُ دَسْت و در فرج آستر كَرُون با بچه
ترست یا ماده -

الْتَشْيِيرُ پَر دُكِي كَرُون -
الْتَشْيِيرُ مِيَالْتَه السج -
الْتَشْيِيرُ مَضِيح طعَام و شراب گروانیدن
و منسه انما انت من السحرة قليل الذي خلق ذا
سحر و فریقین و بسے جادوی كَرُون -

الْتَشْيِيرُ كَسِي رَا كَارِي بَيَكُف كَرُون
بغير و ورام كَرُون -
الْتَشْيِيرُ نَبْشَتَن و با هم كَرُون و بزرگوار
اصلي نباشد و فی الحدیث ما لسطر علی بشی لای
لا تروح -

الْتَشْيِيرُ نَرُخ نِهَادَن و آتش نيك افختن -

التَّشْكِيْرُ وَجُمْلَتُهُمْ وَخَوِي كِرُون -

التَّشْكِيْرُ بِسِيَرَاب كِرُون شِير وَالْإِسَالِ بِإِ
وَمِنْ الْحَرِثِ فَلْيَسِرْ بِأَمِي فَلْيَسِرْ سَلَامًا وَرَوْعًا
بِأَشِينٍ وَمَعْنَاهُ وَاحِدٌ -

التَّشْكِيْرُ بِعَيْب كِرُون وَلِيَعْدِي بِالْبَارِ -

التَّشْكِيْرُ بِمَنْقُش كِرُون بِوَرَقَان -

التَّشْكِيْرُ بِدَوْلَفِ اشْتَرِ بِسِتْنِ بِمَعْنَى اشْتَرِ
شَعْرَ الْجَنِينِ -

التَّشْكِيْرُ بِجَاهِ فَرَاهِمِ كِرُونِ وَفَرَسَاتِ دُنْ وَشَمْرٍ
فِي أَمْرِهِ خَفَ -

التَّشْكِيْرُ بِعَيْب كِرُون -

التَّشْكِيْرُ بِمَعْرُوف كِرُون -

التَّشْكِيْرُ بِهَيْبِ فَرَسُون -

التَّشْكِيْرُ بِمَقْدَارِي اسْبِ اَزْمِشِلِ سَبَانِ
بِشَدْنِ وَبِشِكَاةِ تَشْتِنِ دَادِلِ كِرُونِ نِيدِنِ وَ
صَدْعِنِ الْبَعِيرِنِ التَّصْدِيرِ أَيْ اخْرَاجُ مَصْدَرٍ -

التَّصْغِيرُ بِرُوسِي كِرُونِ نِيدِنِ اَزْكِرْ -

التَّصْغِيرُ بِتَصْغِيرِ كِرُونِ كَلِمَةٍ وَخَرْدُ كِرُون -

التَّصْغِيرُ بِزُرْ كِرُون -

التَّصْغِيرُ بِاَسْتَوَارِ خَلْقِ كِرُونِ نِيدِنِ -

التَّصْغِيرُ بِمِبَالَةِ الْفَقْرِ -

التَّصْغِيرُ بِأَرِيكَ مِيَانِ كِرُونِ وَتَقْصِيرِ
الْفَرَسِ اِنْ تَلَقَّاهُ حَتَّى يَسْمِنَ ثُمَّ تَرُدُّهُ إِلَى الْقُوَّةِ

وَذَلِكُ فِي الرَّيْثِ بِلُغَا -

التَّطْطِيْرُ بِسُتْبِ شَدْنِ شِير -

التَّطْطِيْرُ بِبَاكِ كِرُون -

التَّطْطِيْرُ بِظَفَرِ يَافُتْنِ وَنَاخِرِنِ وَرَسِيبِ وَنَجْجِ
بِرَانِ مَانْدُفِرِ وَبِرُونِ وَمَقْدَارِ نَاخِرِنِ نَبَاتِ
وَرَزْمِنِ بِرْ آمِدِن -

التَّطْطِيْرُ بِظَهَارِ كِرُونِ اَزْزِنِ وَهُوَ قَوْلُ الرَّحْلِ
لَا مَرَأَةَ اَنْتَ عَلَيَّ كَظْهَرَامِي وَلِيَعْدِي بِمَنْ -

التَّطْطِيْرُ بِعِبَارَةِ كِرُونِ وَجَوَابِ كِرُونِ
وَتَعْصِيرِ الدَّرَاهِمِ وَزَهْرَةِ الْعِدَالَةِ الْفَارِيقِ وَالْبَابِ
يُرَايَا عَلَى النُّفُودِ وَالْمَضْنَى فِي الشَّيْءِ -

التَّطْطِيْرُ بِتَقْصِيرِ كِرُونِ وَلِيَعْدِي بِبِلَاوُونِ
وَعَذْرِي وَرُفْخِ آوَرْدِن -

التَّطْطِيْرُ بِزُونِ كِمِ اَزْجِدْ وَكَرَاتِبَارِ كِرُونِ خَرِ
وَالْتَعْظِيمِ وَالنَّصْرِ فِي الْحَدِيثِ تَعَزُّزِي الْإِسْلَامِ
أَيْ تَوْفِيقِي وَالتَّعَزُّزِ فِي الْكَلَامِ الْعَرَبِ التَّوْقِيفِ

عَلَى الْفَرَقِ وَالْأَحْكَامِ وَقِيلَ تَوْفِيقِي وَالْمَعْنَى
تَعَلَّمْنِي الصَّلَاةَ وَتَعَلَّمْنِي اِنْ لَا احْسِنِيهَا -

التَّطْطِيْرُ بِشَوَارِ كِرُون -

التَّطْطِيْرُ بِوَهْ كَيْتِ بِرْ كِرُونِ وَوَهْ مَاهِ بِرْ كِرُونِ
اَشْرَ وَتَعْصِيرِ الْحَمَارِ نَهْيَقُهُ عَشْرَةُ اصْوَاتٍ فِي

طَلْقِ وَاحِدٍ -

التَّطْطِيْرُ بِمِبَالَةِ الْعَصْرِ -

و بهو ریح الشواء و اصله ان میا و الاسد کان
 یقرنی قتره بلحم یجیر الاسد ریحہ فیقبل الی الزیمہ
 ثم یسمی ریح اللحم المشوی کیف کان قنار و فی الحقیقۃ
 یقرین بدیه ان یسوی اتصال -

التفقد یؤی - اندازہ کردن -

التقصیر یؤی - پوست باز کردن -

التقصیر یؤی - کوتاہ کردن و بعد کفایفہ کم کردن
 از نماز و جامہ و موسی و بعد سے بہن و سستی
 کم کردن در چیز سے و بعد سے نفی و باز چیری
 و بعد سے بعن -

التقطیر یؤی - چکانیدن و برہیلوی انگندن
 و نقطہ و قطار کردن اشتہر -

التقیر یؤی - دور و رفتن و سخن و رفتن کردن
 التکلیف یؤی - خدا یا عزوجل بہ بزرگی یاد کردن
 و بزرگ داشتن و فی الحدیث کثیر کثیر اسے
 لتیکلم الاکبر من القوم -

التکلیف یؤی - بسیار گردانیدن -

التکلیف یؤی - تیرہ کردن -

التکلیف یؤی - نیک شکستن و جمعی کردن اسم کہ میج
 سلامت باشد -

التکلیف یؤی - ناگزشتن از گناہگار و کفارت
 کردن سوگند و بعد بیان بہن و سرور
 فرود آوردن و در خدمت کسی را و بعد سے

بالام فی الحدیث الاعضاء کلها تکفر اللسان ہی
تمثل وتضع و فی حدیث آخر المؤمن کفر
ای مزانی نفس و مالہ لیکفر خطایہ -

التَّشْفِیُّ - الاشارة فی العشاء ونشاط النفس
للجوع و هذا فی الحدیث والتفریق -

التَّحْصِیُّ - شهر کردن و اندک شیه کردن
بزورنگ جامه چنانکه اندک یزدی زردی باشد -

التَّحْضِیُّ - کسی را بجزایان منسوب کردن یا پاک
گردانیدن و فی الحدیث مظهر الضیاع فی النار

ای جهنم یا وقیل اصله من مظهر اللبن و هو قرضه
اللسان و انما شد و لمبا لنته او للکثرة فعلی هذا القول

اشتیق التضمین من المضمین فیه تخیل مضمینا
فتمظهر کفینا فتمظهر ای صیه زاه که لکسان نسبتا بهما -

التَّشْنِیُّ - سبالة النثر والتشبیه سبالة التثنية
و تشریف شد و للکثرة -

التَّحْجِیُّ - سخن گفتن و فی الحدیث تحرواتی کلها
و علمه ما خوز من النخیر -

التَّزْنِیُّ - کم کردن قولم فلان لا یطی حتی یزید
ای حتی تلج علیه و یصغر من قدره -

التَّشْبِیُّ - فسون کردن نشره رقاءه او
کتب له النشرة و هی کالتعویذ و الرقیه

و صحت نشره شد و للکثرة -

التَّشْمِیُّ - ترسا گردانیدن -

التَّشْفِیُّ - باز روی گردانیدن و از اقلیت
نظر الله امرای یعنی نعمه -

التَّشْفِیُّ - روانیدن و منه الحدیث لا تنظر الا انسا
ای لا تنظر اعم و منه ایضا قوله نعم نعمه ای لقبه

کانه عندهم تنفیر المحسن و العین و فضل نسا دن
کسی را بر کس در حسب -

التَّشْقِیُّ - واپس دیدن و شمولیدن -
التَّشْکِیُّ - ناشناسا کردن و نکره گردانیدن -

الی کل صلوه و لم یرد الخرج فی العاجرة و نه لفته
حجازیه و قرمی سامرأ تجرون و معناه تکفرون

من الحج و هو الهزبان او هجر النبی علیه السلام
و کتاب الله -

التَّهْجِیُّ - باگ کردن اشتر -
التَّجْرِیُّ - بیرون آوردن و از اقران عیش

و گردشتن و فضل و نه اید علی بعلی و بر الفرس
از اسبق -

التَّجْلِیُّ - الحلا -

التَّهْجِیُّ - ساز کردن -

التَّجْزِیُّ - بر کردن شک -

التَّطْرِیُّ - طرا کردن جامه -

التَّجْزِیُّ - پیر شدن زن و بجز نسو کردن
دورگی کردن -

التَّجْرِیُّ - دنبال فرودن و بزمین از بهر فایه

التفتیش - پلید کردن و شئی کانت العرب
 تفتله كالعوزة تدفع بها العين -
 التفتیش - واپردن غم -
 التفتیش - دیوار را نقش در کردن -
 التفتیش - نگو سار کردن -
 التفتیش - بازی کردن -
 التفتیش - گرد کردن و کسب کردن -
 التفتیش - بر یکدیگر آغاییدن -
 التفتیش - بخشم آوردن -
 التفتیش - بهالته الخدش -
 التفتیش - لرزانیدن -
 التفتیش - آراستن قول و جسم آن و سخن چینی کردن -
 التفتیش - زرجفته کردن -
 التفتیش - واپز و هیدن -
 التفتیش - خشت با سنگ در میان سرای
 انگندن و پرواز کردن مرغ پرچیز
 و بهن باز شدن کشت -
 التفتیش التفتیش - واپیدن -
 موسی و پنبه فی الحديث نفث النفس
 یعنی واسع التفتیش المتطامن المانر
 کانون الزنج -
 التفتیش - نقش کردن -

التفتیش - کالتفتیش -
 التفتیش - استوار کردن -
 التفتیش - برپا نیدن و دوشه گردانیدن -
 التفتیش - درخشان کردن زره -
 التفتیش - زخمت دادن و بعدی باللام
 التفتیش - برپا نیدن مادر کودک را
 و جز آن فی الحديث فلیشق التفتیر
 فلیعضها اعضاء للبیع -
 التفتیش - گوشت در میان سرای
 باز انگندن تا خشک شود -
 التفتیش - بسیار زده انشا شدن فی الحديث
 قضیه بالمادای قطیه -
 التفتیش - با هم آمدن و فرس قتل ای مرتفع -
 التفتیش - پیراهن در پوشانیدن -
 التفتیش - هوید کردن -
 التفتیش - آزموده گردانیدن گناه گردانیدن
 التفتیش - ناخوش گردانیدن عیش -
 التفتیش - التفتیش -
 التفتیش - پاره پاره کردن -
 التفتیش - و دشمن گردانیدن -
 التفتیش - برافزودن و لیدن بر قتال و جز آن
 التفتیش - بگندن -
 التفتیش - اندک کردن -

التَّخْفِيفُ - فردو شدن آواز و آسان کردن
 التَّخْفِيفُ - اندک آب در مشک ریختن کردن -
 التَّخْفِيفُ - چشم داشتن کسی را و فی الحدیث
 لا ترمضها یقال رمض الراعی ما شیته اذ ارعاه
 فی الرمضاء -
 التَّخْفِيفُ - پیش چیزی و ابرو و پیر کردن
 و بشویده نشستن و راه آوردن و سخن بر بسته
 گفتن و تمام ناختمین گوشت و دانه پختن کردن
 اشتربستن یقال عرض فی سقااک
 اے لامله و فلان بجر لا یخبر
 اے لا ینرح -
 التَّخْفِيفُ - چشم فرار کردن و در معاملت
 مساملت فرا گرفتن و سخن را مشکل کردن -
 التَّخْفِيفُ - التخریز و فریضها مختلف کردن
 و منه و فرضنا و قال ابو عمر بن العلاء و فضلنا
 التَّخْفِيفُ - یا هم آوردن و دادن مال
 مرا آنرا که فراموش کرد -
 التَّخْفِيفُ - التقریط و هو ان تمدح الانسان
 بالحق او بالباطل -
 التَّخْفِيفُ - بیمار دانی کردن و تقصیر کردن
 التَّخْفِيفُ - نیک بیفشانیدن -
 التَّخْفِيفُ - بانگ بسیار کردن سنگوار -
 التَّخْفِيفُ - بکوه و اشیدن و هو فی الحدیث -

التَّخْفِيفُ - یا سنگ سرامی افکندن باین
 التَّخْفِيفُ - درنگی کردن -
 التَّخْفِيفُ - مرده را حوط کردن -
 التَّخْفِيفُ - شکم بر اندن دارو -
 التَّخْفِيفُ - تخلیط کردن و آمیختن -
 التَّخْفِيفُ - نغمه بزرگ کردن -
 التَّخْفِيفُ - فی الناقه کارجاع و اسقاط
 النوع و دل -
 التَّخْفِيفُ - برگماشتن -
 التَّخْفِيفُ - چیزی از دوال زمین در آویختن
 التَّخْفِيفُ - و رخون گردانیدن -
 التَّخْفِيفُ - الاضراط -
 التَّخْفِيفُ - رسن از گردن اشتر بیرون کردن
 و داغ کردن بر گردن اشتر بهینا -
 التَّخْفِيفُ - و غلط افکندن بلفظ نسبت کردن
 التَّخْفِيفُ - فرط فی الامر قصر فیهِ ضیعته حتی قاتا
 و فرطه ترکته و تقدته و فرط الله عنه یا کره
 اسی سخا و قلما یستعمل لانی الشعر -
 التَّخْفِيفُ - گوشواره در گوش کسی کردن
 التَّخْفِيفُ - بریم چراغ فرا گرفتن و گاه بر اسپ کردن
 منه الحدیث فیکرطها انفتها و قبل معناه ان
 یدالفا رس یده حتی یحیلها علی قذال فیرسم
 فی خضره ای عوده -

عبدالله بن محمد بن ابراهیم بن ادریس

التَّشْيِيطُ - فانشاء آوریون -

التَّنْقِيطُ - نقطه برزیدن -

التَّحْقِيقُ - کسی را بر حفظ چیزی داشتن -

التَّغْلِيقُ - ورشت گرفتن چیزی بر کسی

و ورشت گرفتن و ستر کردن -

التَّحْرِيطُ - ستودن زنده -

التَّنْكِيطُ - الانکاظ -

التَّبْدِيلُ - بتدع خواندن -

التَّبْدِيلُ - پدید آمدن سپیدی و درموس

التَّبْدِيلُ - اپنی فرا شدن و از پی فرا داشتن

الاول تبیدی الی مفعول و التبعی الی مفعول

التَّجْوِيزُ - پزمرده کردن قوط گیاه را و جود

تجدید اسی قال جد فالك -

التَّجْوِيزُ - آموده و کم و جز آن بگلو کسی برون

التَّجْوِيزُ - نخته شدن بیشتر از خرد اقبال بسیر

مجزع و پاره کردن گوشت -

التَّجْوِيزُ - نیک جماع کردن و بنماز آویند

آمدن و گزاردن آن -

التَّحْدِيقُ - بمالنه النحرع -

التَّحْدِيقُ - پاره پاره کردن و در حین خونی

عظیم فی رجلی اسی قطعتی عن لشی -

التَّحْدِيقُ - فروتن گردانیدن -

التَّحْدِيقُ - بنده باز جاسے بیاوردن و قطع

مستفعلن فی عروض البسيط و ضربہ جمیعاً فیثقل

الی مفعولین فیسی البیت خلعا -

التَّذْرِيعُ - زده و پیر این زمان پوشانیدن

التَّذْرِيعُ - بسی سپوختن کسی را -

التَّذْرِيعُ - بمالنه الدرع -

التَّذْرِيعُ - کسی را خفه کردن و دست

جنبانیدن و در فتن و بدست ایشان شارت

کردن بشیر -

التَّرْبِيعُ - چهار سو کردن -

التَّرْبِيعُ - نغمه گردانیدن و انا لله و انا الیه

راجعون گفتن و ترجیع الدایه بدانی السیر رجعا

التَّرْسِيعُ - تباہ شدن پیک چشم و الماشی

فعل و تباہ شدن چشم -

التَّرْصِيعُ - پیوستن تلح در آن -

التَّرْصِيعُ - نیک نیک بر اندن شتر -

التَّرْصِيعُ - بسی و زرنگ در جامه و اوان -

التَّكْبِيعُ - هفت کردن -

التَّكْبِيعُ - سبع کردن -

التَّكْبِيعُ - نیک سوختن گر مالون مردم را

و سیاه گردانیدن آتش چیز را -

التَّكْبِيعُ - شکافتن -

التَّكْبِيعُ - معرون کردن به بدی و نیکی و

یعدیان بالیار و شنو انیدن و منه الی حدیث

مَسْمُومًا مَرَامِي مَقِيدًا مَسْجُورًا مَسْمُوحًا مَسْمُوحًا
 الْقَيْدُ وَالزَّيَارَةُ السَّاجِرَةُ -
 التَّشْجِيعُ - دَلِيلُ كَرُونِ وَدَلِيلُ غَوَامِدِن -
 التَّشْرِيعُ - بِاشْخُورًا وَرُون -
 التَّشْشِيعُ - مَبَالَغَةُ الشَّيْءِ -
 التَّشْفِيعُ - شَفَاعَتُ كَسِي رَابِدُون -
 التَّشْنِيعُ - تَشْنِيعُ كَرُونِ وَبَعْدُ بَعْلُ
 وَنَيْكُ بُوْشُ كَرُون -
 التَّصْدِيعُ - بِرَگَنده كَرُونِ وَتُكَافَتُنِ مَرُونِ
 سِرَّ سَانِيدِنِ وَالْمَاضِي مِنْ هَذَا الصَّيْغِ -
 التَّصْرِيعُ - بِرَگَنده كَرُونِ وَتُكَافَتُنِ مَرُونِ وَتُفْقِيعُ
 الْمَصْرَعُ الْأَوَّلُ يَسِي بِيكُنْدِنِ مَرُونِ وَتُحْتِ كَرُونِ
 هَمْزُ التَّوْنِ - إِذَا رَفَعَ رَاسَهَا
 حَتْمُ التَّهْمِ - إِذَا تَبَتَّ قَدْفُهُ مِنَ الْمَرْغِ وَتُفْقِيعُ
 التَّضْبِيعُ - بَارِزًا مَزِيدِنِ اسْبِ دَشْتِ وَرَقَتِن -
 التَّضْبِيعُ - تَقْصِيرُ كَرُون -
 التَّضْرِيعُ - تَرْوِيكُ كَشْتِنِ أَقْبَابُ بَفَرُوشِنِ
 وَضَعْتَ الْقَدْرَ إِذَا حَانَ أَنْ تَدْرِكَ -
 التَّضْلِيعُ - بِرَشْتِ پَهْلُو نَقَشِ كَرُونِ جَامِه
 التَّطْبِيعُ - بِرَگَرُونِ بَشَكِ وَبِرَگَرُونِ بَرِگَرُونِ
 كَرُونِ شَتْر -
 التَّطْمِيعُ - طَمَعُ الْفَدْن -
 التَّطْجِيعُ - بِدَرُو آوَرُون -

التَّخْطِيعُ - كَرُونِ وَدَانِيدِنِ فِي الْحَدِيثِ الْمَنْعُ الْإِنْشَاءُ
 عَمِلَ الْفَدْنُ عَمَلًا وَفَدْنُ الْفَدْنِ وَفَدْنُ فِي الْمَفَاصِلِ
 التَّخْطِيعُ - بِالْأَبْرِشْدِنِ وَبَشِدُونِ وَشَدْنِ وَبَشِدُونِ
 فَرَجُ كَرُونِ وَفَرَجُ تَشْتِنِ وَبَشِدُونِ الْحَدِيثُ فِي الْحَدِيثِ
 آخِرُ فَرَجٍ مِنْهُمْ أَيْ بِحَسْبِ تَرْجُمٍ قِيَالُ فَرَجٍ وَفَرَجٍ
 وَفَرَجٍ مِنْهُمْ وَفَرَجٍ وَفَرَجٍ وَفَرَجٍ وَفَرَجٍ
 التَّخْطِيعُ - تَرْسَانِيدِنِ وَانْدَرُو دَارُونِ وَ
 بِرَگَرُونِ -
 التَّخْطِيعُ - بِرُونِ كَرُونِ -
 التَّخْطِيعُ - تَرْكُ الْأَنْكَشَانِ بِأَوَرُون -
 التَّخْطِيعُ - تَرْكُ تَقْتِنِ -
 التَّخْطِيعُ - مَلَامَتُ صَعْبِ كَرُونِ وَمَعَالِجَةُ
 الْفَصِيلِ مِنَ الْقَرَعِ كَمَا يَنْشُرُ مِنْ ذَلِكَ هُوَ شَبْرُ
 الْبَيْضِ يَخْرُجُ بِالْفَصَالِ وَدَوَاهِ الْمَلْحِ وَجَابِ
 الْبَانِ الْأَبْلِ فَإِذَا لَمْ يَجِدُوا الْحَاثِمَةَ أَوَّارُوا وَبَارُوا
 جَلِدَهُ بِالْمَارْتَمِ جَرْدَهُ عَلَى السَّيْفِ -
 التَّخْطِيعُ - مَوِي سَمْعِي بَسْتَرُونِ وَبَسْتَرُونِ
 التَّخْطِيعُ - بِرُونِ وَرُون -
 التَّخْطِيعُ - بِرَشْدِنِ جَرَا حَتَّ الْأَرْخُون -
 التَّخْطِيعُ - بِرَگَرُونِ وَرُونِ وَرُونِ وَرُونِ
 التَّخْطِيعُ - بِرَگَرُونِ وَرُونِ وَرُونِ وَرُونِ
 وَتَقْطِيعُ الشُّعْرَ وَبَارِگَرُونِ وَرُونِ وَرُونِ
 الْأَمْطَلَا أَيْ مِثْلُ الْحَلْقَةِ وَبَارِگَرُونِ -

التقليد - مائة الف -

التَّائِبِينَ - قُلَاعِلُ شَانِيْدِيْن وَمِنْهُ قُنُصْت

راسه بالسوط ضربا وقع الديرک اذا رد برائله

الی راسه کشف اللبیب ای علو سمنه ختور ته راسه

وكنعت القدر رمت بزبدها -

التلخيص - مصدر فو لك رجل فليسع اذا لم يج

فانبع الماء في طهره -

المستقيمة - إمامهم ابن -

آلہ کونہ - رنگہ رنگہ دانندہ فی المہم

و تفتیح طیبها می شعله و ناصح کلتم خالصه۔

الحمد لله - پر خور واری و اون و بلند گردانیدن

التَّحْصِيصُ يُمْرُ - پر اگندہ کردن -

التَّحْذِيرُ - مبالغة المنع -

التنزيہ - نیک پرکرون

الحقیقہ - نیک فرائض کرو

الکھنڈی نیر - پارہ پارہ کردن -

البليغ - رساليدن -

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ إِلَّا بِحَمْدِهِ

المصنف في ما قبل التصغير وصفه: الرط

مثل زینب فی المعنی الاول

المنبر - فایز کردن و برای نجاتن -

التصنيف - مرانہ وادون ستور۔

التمشيد - التلطيخ -

التَّحْقِيقُ - راست کردن بنبره -

التَّحْدِثُ يُف - المكفر بالنعم -

التجربة - فيك فارمدين -

التجلیف - ہلاک کر دینا بالسنی مجلیف الذی

اخذ من جوانبه وقيل الذي اخذ من وسطه وتزيت

جو انہی حدوں میں ہی پیدا ہوئے۔

آلله اعلم

الحیث - اخف کروں۔

التَّحْرِيفُ - خَرَفَ خَوَانِدَن -

التَّحْصِيفُ - مبالغة التحصيف

التَّخْلِيفُ - واپس گزارشتن و یکجا

التذرية - افزون شدن و عید می بعلی

التَّزْدِیْفُ - ازپے درآوردن -

التَرْصِيفُ - مبالغة الرصف في

كان القليبي ينفذ امي ينفذ في الحديث زلفها

لشجرة في الجنة

السقف - خزانة اسقف

التسليم عشر رؤساء

التشریف - بزرگوار کردن۔

التَّشْيِيفُ - گوشواره در گوش کسی کردن
التَّصْنِيفُ - الخطار فی الصحیفه و هی الکتاب
التَّصْرِيفُ - گردانیدن و منصرف الفعل
و هو یأکر و منصرف غرون -
التَّصْنِيفُ - تیزه الاشیا بعضها من بعض تصنیف
الکتاب من هذا -
التَّضْعِيفُ - افزون کردن و ضعیف کردن
و ضعیف خواندن -
التَّطْرِيفُ - کارزار کردن گرو بر گروشکر
التَّجْهِيفُ - الاکل و ون الشیع -
التَّجْرِيفُ - بیابا پانیدن و تعریف کردن
که شده و خوش جو گردانیدن -
التَّطْطِيفُ - مهربانی گردانیدن نیک و زور
التَّعْجِيفُ - کثر کردن -
التَّعْجِيفُ - سرزنش کردن -
التَّعْلِيفُ - غالیه پر کردن -
التَّثْقِيفُ - مبالغه القذف -
التَّقْصِيفُ - مبالغه القصف -
التَّكْثِيفُ وَ التَّكْسِيفُ - التَّطْطِيفُ بآلات
صن الفارابی و یالسیر عن الجوهری -
التَّكْشِيفُ - مبالغه الکشف -
التَّكْطِيفُ - چیزی را بر کسی خوار کردن یا بزرگ
التَّكْجِيفُ - گرد چیزی را آید

التَّجْهِيفُ - جوانب چاه کنندن -
التَّلْقِيفُ - فرو خواندن و تلقین کردن
التَّثْقِيفُ - مبالغه الثقل -
التَّثْجِيفُ - بلند نمودن یا توده را و فی الحدیث یثجف
ای رفعت منه و التثجفه مشبه التل -
التَّكْثِيفُ - مبالغه الثروت -
التَّشْشِيفُ - بافت شدن شیر شتر -
التَّصْنِيفُ - بدویم کردن و واهی سر کشیدن
التَّطْطِيفُ - گوشواره در گوش کسی کردن
و حکانیدن شراب و مانند آن -
التَّطْطِيفُ - پاک کردن -
التَّكْثِيفُ - باند و شدن آتش -
التَّجْرِيفُ - چشم فراموش باز کردن یا تیز نگریستن
التَّجْهِيفُ - نگاه کردن فی الحدیث یجھفون
لقاحنا ای یجھون ابلنا و یلون و مارا
التَّجْهِيفُ - تیز نگریستن و گرد کسیه و اکت
و یعدی بالبار -
التَّجْرِيفُ - نیک سوزانیدن -
التَّجْهِيفُ - دور هوا بر شدن مرغ و یعدی بالبار
التَّحْلِيفُ وَ التَّحْلِاقُ - بسیار شدن سرفنی
و حدیث خلق های بر ماه -
التَّجْهِيفُ - احمق خواندن -
التَّجْرِيفُ وَ التَّجْرِاقُ - نیک بدیدن مالی افشاء

فقال من هذا وراثة ليل لته يراثة نصير من الخلق
بسي ورسف گفتن -

الْتَشْرِيقُ - مخلوق يمشي دون و تمام خلق کردن
و نسو کردن -

الْتَدْبِيرُ - به سرش استوار کردن -

الْتَدْقُ - نیک ریختن -

الْتَدْبِيرُ - استقصا کردن و نزدیک گشتن
مخود شیده به فرو شدن و آنچه بدان نامده

الحديث يدل على الموت اي يدنو من الموت
و پیوسته سوی چیز میگریختن -

الْتَدْبِيرُ - تیزه کردن کناره چیزی -

الْتَدْبِيرُ - رسنه که در گردن بره کند -

الْتَدْبِيرُ - تیز نگریستن -

الْتَدْبِيرُ - و اعم نگرینستن ضعف یکون فی
البصر و فی البدن فی الامر -

الْتَدْبِيرُ - ثابت ماندن مرغ در هوا و لقی الطائر
او خفتن بجنایه فی هوا و ثبوت لم یطوق ولم یدر

الموت فی نطق ای انتظار الوفاة لانما تراکی طالع العبد
الْتَدْبِيرُ - بسیار شدن مهمان نزدیک کسی

و تمت کردن کسی را به بدی -

الْتَدْبِيرُ - موی بستر کردن -

الْتَشْرِيقُ - بد زوی منسوب کردن منه
قری ان انبک سرق -

الْتَشْرِيقُ گوشت قدیر کردن و بسوسه
مشرق شدن و نماز عید کردن و فی الحديث

الْتَشْرِيقُ الانی مصر جامع -

الْتَشْفِيقُ - اندک اندک کردن -

الْتَشْفِيقُ - تقطیع بالطول و فی الحديث
و شفق لایقنی لانا ته ای عاجبا بر ما

ولها الترفع راسها -

الْتَصْدِيقُ - راست گوی و دشمن و زکوة
گو سپندان و جز آن و صدقه بستن -

الْتَصْدِيقُ - آمیختن شراب بآب و دوست
بر هم زدن و هونی الحديث ما غو من صفتی احدی

الیدین بالآخری لایطوئها و لکن یطوئها اصابع الیمن
الیده من ید الیسری هونته لیسائی اصلوة و تشر

از انای یانای مردن و شتر از چاگای بچه را گای
برودن و التریب یدل علی طاقاة شیئی و فی

بشی مثله بقوة -

الْتَطِيقُ - بر بندگاه آمدن شمشیر را جدا کردن
عضو و منه الحديث طبقت ای اصبت و جر

الفتیاد هر دو دست و میان ان نهادن در
رکوع و هونی الحديث حدوی زمین گرفتن

باز ان تطیق النهرس تقریبه -

الْتَطِيقُ نزدیک گشتن مرغ سنگوار بنیایه
نهادن لایقال ذالک لغير القفاة -

وكم شتم شتم وزن گرفتن و بازداشتن
شتر از گیاه و جز آن در راه بازواری -
التعليلُ طلاق دادن و طلق اسليم ادا کردن
و جمع بعد العداو -
التعليلُ کینه شدن -
التعليلُ بسیار شاخ خرما بریدن -
التعليلُ شرب آب با نیکو بامختار و بی گوشت
کردن تن و پیر ناکردن دل -
التعليلُ بگردانیدن -
التعليلُ در آوختن و منه فتنه و با الحاقه
و هی التي قد زوها و عاشق گردانیدن
و الماضی من هذا علق -
التعليلُ تیرت کردن و باستقصا کردن
فی الحدیث تعلیقها ای تاخیزی بقیه او و تعصیرها
التعليلُ عرقه کردن و منه لجام مغرق بالفضة
ای محلی و بکشتن و الباب میل علی آنهاست
شیء بلغ اقصاه -
التعليلُ در در بستن -
التعليلُ بشکافتن -
التعليلُ و التعليلُ پیرانده کردن و منه
الحدیث فترقا عن المنیة یقول اشتر و شمن
الرفیق الواحد یقین لانه ان مات الواحد
بقی الآخر و اذا کان كذلك فکما یفرق عن المنیة

التعليلُ فاسق خواندن -
التعليلُ شکافتن -
التعليلُ بنار و نعمت پروردن -
التعليلُ چرب کردن -
التعليلُ فراوان آوردن مرقای غنایافته است
التعليلُ و التعليلُ پیرانده کردن و منه مرقاها
کل مرق و اصل التعليلُ یقال مرق شیب
التعليلُ رنگ کردن بگل سرخ -
التعليلُ شیر دادن -
التعليلُ نیکو نبشتن و پیر نشاندن درخت کناره
و کذا کلشی مستودع مذنب -
التعليلُ بر سبکترانیدن اسپ -
التعليلُ پیوستن سخن و جز آن -
التعليلُ کمرب میان کسی بستن -
التعليلُ در سوراخ شدن موش و فی الحدیث
لا یفقی بفسکم بعض ای لما یقصه ان ینفق سلحت
عن جبهه النجش -
التعليلُ نبشتن و منق الکتاب ای نقش و صورت
التعليلُ نیک بریدن و پاره پاره کردن بیک
اوان یا لانعام ای قطع باشد و التعليلُ و التعليلُ
التعليلُ دعای برکت خواندن -
التعليلُ جنبانیدن -
التعليلُ استوار فرو گردانیدن کما هو

فالیدن بجزا و جزآن -
 التَّشْبِيهُ - انگشتان بهم در گذاشتن و آنچه
 بدان ماند -
 التَّشْرِيطُ - شرط کردن و تعلیل را و انباز کردن -
 التَّحْيِيلُ - آنچه را که در عمل را می من اهلست مثل لقلته
 ثم جعله في لسان الفصيل للمايرضع و فلان سے
 الحارثه ای استدار -
 التَّشْبِيهُ - چنگ و زبون و بعدی بالباء
 و خداوند شک کردن و مشک رنگ کردن
 و بدان بیالودن و فی الحدیث خدی فرسته
 مسکه ای محمله بقول تخلفه ما معک تعالجین بها
 قبلک علی بذا هو معتد و قبل مطیبه بالمسک
 و الاول اصح لقله ذات الید سمی -
 التَّحْيِيلُ - مراغه کردن ستور را -
 التَّحْيِيلُ - بادشاه گردانیدن استوار گردانیدن
 التَّحْيِيلُ - مبالغه التکب -
 التَّهْلِيكُ - هلاک گردانیدن -
 التَّيْبِيلُ - دل زدنیایرون فی الحدیث -
 ان النبي عليه السلام تلب لعمری ای اوجها -
 التَّحْيِيلُ - بنزدگ داشتن -
 التَّحْيِيلُ - نسبت کردن به بخل -
 التَّحْيِيلُ - الابدال منهم من جعل التبدیل
 تغییر الشی عن حاله و الابدال جعل شی مکان آخر

التَّحْيِيلُ - مثنی فلیختلف بین العنق و العجوة
 مشتق من البغل -
 التَّحْيِيلُ - گران کردن و انیدن -
 التَّحْيِيلُ - باقی داشتن -
 التَّحْيِيلُ - مبالغه الجمل -
 التَّحْيِيلُ - بر زمین انگندن -
 التَّحْيِيلُ - نیکو کردن يقال جعلک لعلی و لعلی
 التَّحْيِيلُ - بخل منسوب کردن -
 التَّحْيِيلُ - چشم بکوفه روشن و دست و پا سپ
 سید کردن -
 التَّحْيِيلُ - حاصل کردن و اصله التمهیر و قبل
 جمع الشی و منه حوز الطائر و حصل کلامه ای
 رده الی محصله -
 التَّحْيِيلُ - التصری -
 التَّحْيِيلُ و التَّحْمَالُ - بار نهادن و شغلی از
 کسی در خواستن -
 التَّحْيِيلُ - تهاه خورد و اعضا گردانیدن -
 التَّحْيِيلُ - بخل کردن -
 التَّحْيِيلُ - بر خدایان گذاشتن و اشتد فی الحدیث
 التَّحْيِيلُ - تر نمودن خضلی قنار عک ای
 ندیها و طبعها بالهین لیدرب شعشها -
 التَّحْيِيلُ - گرد کردن چیز -
 التَّحْيِيلُ - جمله اعضا بطهران بیالودن

وزراند و در کردن شمشیر و الترهیب بیدل علی
التفطیة والترسیل -

التزجیل - بود اگر در سخن به تکلف
التزجیل - بعد کردن موسی و فوکر و در
موسی بشانه -

التزجیل - روان کردن کسی را از جای
خبریش و فی الحدیث ترسل الناس قیل تنزل
معهم اذا نزلوا و تقبل اذا قالوا و قیسل
منهم لهم المنازل -

التزجیل - چرب کردن موسی از فقر و
التزجیل - التظیم و التبدیل و اجامه الکرکبة
التزجیل - بهمایا یا بهما گوشتن -

التزجیل - خن آلوده کردن -
التزجیل - سست گردانیدن گوشت
فی الحدیث ویرفلسا ای خفید و من ردا و حنا
بالجیم فمنا ویرفلسا -

التزجیل - در جای به چپیدن -
التزجیل - سبیل کردن -
التزجیل - بجل کردن -

التزجیل - سست آرمه شدن خردان
التزجیل - بزیز فیه کردن -

التزجیل - آسان گردانیدن -

التزجیل - بچسپیدن آفتاب بفروشن

در روی خاک کردن تاریکی شب و طفیلی کردن
و طفلت الابل اذا کان معها اولادها و نرفت
بها حتی تلحقها الاطفال -

التزجیل - الاستحاث و طبع اللحم علی عجله
و عجلت لمن اثنین کذا ای قدمت و المعجل
الذی یاتی الیه بالا عجله و سخره ما یعجله الرعی
من اللبن الی الابل قبل الحلب -

التزجیل - عدل کردن خواندن و راست کردن
التزجیل - المتعدال - بسی ملامت کردن
التزجیل - الگبین توشه دادن و به الگبین

پروردن فی الحدیث و انوار الله بعد خیر
عشده قبل یارسول الله و ما عسله لال یفتح لهما
صالحین یبھی موده حتی یرضی عنه من جوده
فی حدیث آخر عسله فی الناس ای طیب کون

ما خور من لیس -
التزجیل - بچسپیدن تیر و انداختن فی الحدیث
عصلا ای باله -

التزجیل - استوار شدن بچم و رشک مارد
چنانکه نیر و نواند آمد و تنگ آمدن جای
از مردمان و کار هر کس تنگ فرار کردن -
التزجیل - فرو گذاشتن و بپز کردن
و تهمه زدن -

التزجیل - بسیار عقال برپای آشتی بستن

فی الحدیث فی فضل اکرم ای یخرج التفضیل بهما الحصر

التفضیل - توفیر العمل -

التفضیل - غسل نمودن بعد جماع فی الحدیث من

غسل ای جامع قبل الخروج الی الصلوة وقیل غتسل

بعد الجماع وروی بالتخفیف ومعناه جامع -

التفضیل - غفلت منسوب کردن و احمق گردانیدن

التفضیل - نیک تافتن -

التفضیل - ناکس خواندن و المفصلة المرأة

التي اذا نشط زوجها فغشاها اعتلت -

التفضیل - هوید کردن و جدا کردن از یکدیگر

و باره باره کردن -

التفضیل - فاضل گردانیدن و فضل نهادن

التفضیل - بر سه دادن -

التفضیل - سخت رزم گرفتن و مبالغت کردن

و کشتن و جمل مفضل ای مجرب -

التفضیل - قفل کردن -

التکبیل - بند کردن -

التکبیل - بر سه کردن -

التکفیل و التکفلة - پائندانی فراموشی و ن

التکبیل - تمام کردن -

التکبیل - صورت بستن بیکدیگر ای اینچا شستن شستن

که کذا ای صورت له مثاله بالکتابه و غیره -

التکبیل - واداشتن شیر در دهان -

التکبیل شیر اندک فرو دادن در دهان -

التکبیل - زمان دادن -

التکبیل - بستن استنجا دادن کسی را و بگفتن

فلانا بطعامی تا ولته شیدا بدش فی الحدیث

وفتی بنیده ای بعلیه النبل -

التکبیل - سرگردان کردن خداوندی -

التکبیل - نیک بختی -

التکبیل - فرو فرستادن و الترتیب ایضا

التکبیل - پیگردن چنان موی و پر و چشم

التکبیل - در نشاندن شیخ و پیکان نشان

و پیروان کشیدن آن و هوین الاضداد -

التکبیل - فعل بر بستن -

التکبیل - غنیمت دادن -

التکبیل - بسیار فرمودن و موزه و جزایان کردن

التکبیل - رسوا کردن و بعدی بالبار و امانیت

وفی الحدیث لا تکل ای لا ترفع عما سلطت علیه

لشواتها فی الارض -

التکبیل - لعن کردن کسی را گفتن که بیست

اگر و بیدار الخ مثل اهل بیت و هو فی الحدیث -

التکبیل - سخن فرجام نهادن و جزایان کردن

التکبیل - دو گردانیدن شیخ و رفع و انچه بدان ماند

التکبیل - بی مار چراندن و بی و لا و انصاف

التکبیل - زشت کردن -

التَّشْلِيمُ - بسیار رخنه در آمدن -

التَّجْمِيعُ - جمع کردن -
و شایه و لکیمیم هم می حتی قتل و قذری عن ذلک
التَّجْمِيعُ - نیز در کسی نگریستن -

التَّجْمِيعُ - مبالغة الجمع -

التَّجْمِيعُ - تمام کردن سال -

التَّجْمِيعُ - پر کردن مشک و عاجز شدن -

التَّجْمِيعُ - تن آو گردانیدن -

التَّجْمِيعُ - التکلیف -

التَّجْمِيعُ - حرام کردن و ناپیر و تن پوست

دریانه است تمام نایافتن - تنور و شکوه من

کردن و التَّجْمِيعُ - لعلی المنع و التَّجْمِيعُ

التَّجْمِيعُ - یک گشتن -

التَّجْمِيعُ - منع کردن و طاکم گردانیدن -

در مال خویش بی الهیت او حکم نفسه

تمن کسر اکان فمناه المنصف من نفسه

ومن فتمناه الرجل یقع فی ید العدو فیموت

الکفر و القتل فیموت بالقتل -

التَّجْمِيعُ - بر و باری کردن -

التَّجْمِيعُ - نیک مهر کردن -

التَّجْمِيعُ - پامی رخنه پای کسی کردن

و قوم مخدومون ای مخدومون یراد به کثرة

الحدم والحشم -

التَّجْمِيعُ - پاره پاره کردن -

التَّجْمِيعُ - پاره چیزی بریدن -

التَّجْمِيعُ - مبالغة الخزم -

التَّجْمِيعُ - مبالغة الخطم -

التَّجْمِيعُ - جعل الدم علی شیء ومن یقال

دم لطر الاضی بله ادم یقال وسم

سبالهم اذا طعمهم شیدا و سما فی الحدیث و سمو

نونه او سو و و ذلک الموضع منه لکما

تصیبه العین -

التَّجْمِيعُ - الاستحسان الامور الذیة -

التَّجْمِيعُ - سنگ برید گردانیدن پندخت

خون گفتن -

التَّجْمِيعُ - مبالغة الرحمة -

التَّجْمِيعُ - نرم کردن و گفته اند می کنند و

منه نرمی الاسم فی الذل و هو ان یخرب

من آخره حرج او اکثر -

التَّجْمِيعُ - جامه وزنک در دادن -

التَّجْمِيعُ - بر و زره بستن -

التَّجْمِيعُ - جامه بخت کردن -

التَّجْمِيعُ - رقم کردن -

التَّجْمِيعُ - آواز گردانیدن -

التَّجْمِيعُ - بخیل گردانیدن -

التَّجْمِيعُ - راست تراشیدن و نیکو کردن

ای بابی را در کتابی دیگر در ذیل این کلمه ذکر کرد

وانك كرون عطا-

التزنيمة - وان شان كرون -

التسنيمة - با لئا و الحار سياه گردانيدن -

التسنيمة - و بين شتر بويستن -

التسنيمة - بيار كرون -

التسنيمة والسلام - سلام كرون و يعدي بيط

و التسليم نام سپردن و يعدي الى المفعول الثاني

بالي و گردن نهادن و يعدي باللام و بيار بانيك

و يعدي الى المفعول الثاني بمن و سلم دادن

التسنيمة - چيزه برسان خرشته كرون -

التسنيمة - و بخط بافتن -

التسنيمة - تبا و كرون طعا -

التسنيمة - خستن با جراحت و نيك شكافتن

التسنيمة - تمام كرون و استوار كرون -

التسنيمة - مبا لثة الصدم -

التسنيمة - منقطع شدن شير به لاج و پا

پاره كرون برين و جزآن -

التسنيمة - از بين بریدن بيني يا گوش -

التسنيمة - نيك افروختن و بختن -

التسنيمة - التام من كل شئ عالج به فهو

بالج اجمال و قيل ليطعم من الناس المكنم اليه

الحلق قال بن فارس و هذا صحيح الحديث الذي

روى في حقه عليه السلام لم يكن بالمطعم ولا بالمكتم

اسي لم يكن بالمدور الوجه ولا بالموجب ولكنه مسنون الهم

التسنيمة - نظام خواندن في الحديث و اذا

منظلم المظلم المروق ما خور من الظلم -

التسنيمة - و پيدا شدن و درنگي شدن و بيار بانيك

از كار و يعدي بمن و در وقت عتمة رفتن -

التسنيمة - عجم برزدن -

التسنيمة - بزرگ داشتن و بزرگ دانيدن

التسنيمة - نيك فربه شدن و در برنده شدن

التسنيمة - در آموختن و بيا گاهانيدن -

التسنيمة - خضاب كرون -

التسنيمة - بر كسي تاوان كرون -

التسنيمة - قيمت دادن -

التسنيمة - تارفتن و راول شب تا يك شب شود

التسنيمة - بزرگ گردانيدن و ايلات كرون -

التسنيمة - فدا كردن بختن بجاي شراب را -

التسنيمة - دريا مانيدن -

التسنيمة - بخت و داد و دادن چيزي بزرگ

و كندك اسب سوار را -

التسنيمة - و التقدمة - و پيش شدن

و در پيش كردن و منه لا تقدر مواهين بهي الله

و رسول و فرمودن ليقال قدم اليه في كذا -

التسنيمة - و خشيدن و نيكو گردانيدن

و قد و روي اشعر قسمت بمعنى عمت في القسم

التَّكْلِيمُ - بسیار چیدن ناخن و سم -

التَّكْتِيمُ - نیک پوشانیدن -

التَّكْدِيمُ - مبالغه المدم -

التَّكْرِيمُ وَالتَّكْوِمَةُ - گرامی کردن -

التَّكْلِيمُ وَالتَّكْلَامُ وَالتَّكْلَامَةُ - با کسی سخن گفتن -

والتَّكْلِيمُ - خسته کردن -

التَّكْدِيمُ - الترویم التَّكْلِيمُ مبالغه المظم

التَّكْلِيمُ - تهمه فرو برانیدن و تهمه دادن کسی را

التَّكْلِيمُ - بار بار دادن مال و آنچه بدانند

و به نجوم حکم کردن -

التَّكْسِيمُ - بوی گوشت بگشتن در شدن کار

ولا يكون الا في الشر -

التَّكْطِيمُ - مبالغه انظم -

التَّكْسِيمُ - هزار نعمت پروردن -

التَّكْدِيمُ - مبالغه المدم -

التَّكْرِيمُ - انفضیه -

التَّكْدِيمُ - بزاویه آمدن -

التَّكْطِيمُ - جامه را استر کردن و فی الحدیث

یهطن لحیته اسی یا خذ من تحت الذقن الشعر

و هذا من باب السلب -

التَّكْطِيمُ - باریک کردن نظره و بی الحیث

التَّكْمِيمُ - هشت گوشه کردن -

التَّكْطِيمُ - بد دل خواندن و بد دل کردن

حقیق اذا اطمع في الحفان -

التَّكْطِيمُ - آواز زار بگردانیدن و سنی

الحديث ان الشيطان يحزنه معناه يوسف السیه

و يقول له لم تركت الملك مالك يندم حتى يكثر

التَّكْطِيمُ - نیکو کردن -

التَّكْطِيمُ - استوار کردن -

التَّكْطِيمُ و فرقت کردن خجسته صدره او غمزه

التَّكْطِيمُ - بگمان سخت گفتن -

التَّكْطِيمُ - دور کردن -

التَّكْطِيمُ - سگین شدن زدن و نال قوم

و رجم و بهر تسوید هم ایاماً جمع فیها -

التَّكْطِيمُ - چرب کردن و منه قوم و منه قوم و منه

علیم اثار انهم -

التَّكْطِيمُ - پنبه آگنده کردن -

التَّكْطِيمُ - من الرودن جامه ابرن آستین کردن

التَّكْطِيمُ - خضاب کردن به حنا و الترتیب

فی کتاب الحسابات تسوید الموضع للمایه و هم

انه ابيض للمایه فیه حساب و هو نقطة بنطیة و

معناه الفانغ -

التَّكْطِيمُ - التثبیه -

التَّكْطِيمُ - گرم کردن -

التَّكْطِيمُ - برپایی کردن ستونها

التَّكْطِيمُ - بیار ما نیدن -

التَّشْمِیُّنُ - روغن دادن و فرو کردن سرد
 کردن بفتیدن -
 التَّضْمِیْنُ - چیزی بپایندانی فراموشی دادن
 و در میان چیزی نهادن و منه الحدیث لا تشتر
 لبن الغنم و البقر غنماً ای لا تشتر بهوشه الفرج
 و المخص من الشتر فاشتمه بیتاً و من البیت
 ما لم یتم منه الا بالذی یلیه منه ایضاً -
 التَّعْمِیْنُ - رو کردن و منه الحدیث غنوا
 لها یرید غروا لها -
 التَّضْمِیْنُ - تشنج و الرجوع و یثماً -
 التَّفْمِیْنُ - بفتنه افکندن -
 التَّسْمِیْنُ - همبستن کردن -
 التَّطْمِیْنُ - پیچیدن و انداختن -
 التَّكْمِیْنُ - کفن کردن -
 التَّكْمِیْنُ - خشت زدن -
 التَّجْمِیْنُ - برگ خطمی نمودن یا تجمیع و شستن
 التَّجْمِیْنُ - بطن مسدود کردن -
 التَّسْمِیْنُ - چیز را زبانه کردن
 التَّعْمِیْنُ - پاشیدن اللعین فلان ملحق القدر
 او کان لا یقری الضیف -
 التَّكْمِیْنُ - التَّفْمِیْنُ -
 التَّكْمِیْنُ - نهامی دادن -
 التَّكْمِیْنُ - استوار کردن -

التَّكْمِیْنُ - شهر ساختن -
 التَّكْمِیْنُ - نرم کردن -
 التَّكْمِیْنُ - شیر فرو داشتن بکبره -
 التَّكْمِیْنُ - دست دادن و جاس دادن
 یقال لكشك و كنت لك مثل نصحتك و نصحتك
 و قال ابو سلیة یجوز ان یکون علی صدقوله
 ردف کم -
 التَّكْمِیْنُ - گنده گردانیدن -
 التَّكْمِیْنُ - جعل الشئ یجیناً و تحمین الامر تقبیه
 التَّكْمِیْنُ - نر و ناپ کردن کورک غنم و دین
 شیدن و به نر و گردانیدن -
 التَّكْمِیْنُ - در سبب العتق من الهوی -
 التَّكْمِیْنُ - آسمان گردانیدن کار کسی -
 التَّكْمِیْنُ - به خردن خواندن -
 التَّكْمِیْنُ - مانند کردن -
 التَّكْمِیْنُ - خامه بریدن -
 التَّكْمِیْنُ - التَّكْمِیْنُ - التَّكْمِیْنُ -
 التَّكْمِیْنُ - زیرک تفهیم گردانیدن -
 التَّكْمِیْنُ - دشمن گردانیدن -
 التَّكْمِیْنُ - بیدار کردن و مشهور کردن
 و دلالت کردن بر چیزیکه ازان غافل باشد
 و نه ابعده علی الی المفعول الشئ فی لعلی -
 التَّكْمِیْنُ - دور کردن و بدو صفت کردن

التَّشْيِيبُ - الانقاه -

ومن المضاعف

التَّشْيِيبُ - هلاك کردن -

التَّشْيِيبُ - از جنگ بگریختن و ان یسبغ

التَّشْيِيبُ - رکتة الید و عروب الرجل -

التَّشْيِيبُ - دوست گردانیدن و سیراب

شدن شتر -

التَّشْيِيبُ - بیهوش کردن را بروی تنباه کردن

التَّشْيِيبُ - شتافتن در رفتن و رفتن و زبانه

رسیدن و زبانی اکثر الذب و طعان غیر

تذیب از ابله فیه -

التَّشْيِيبُ - پروردن -

التَّشْيِيبُ - پاک شدن و بپوشیدن و بپوشیدن

التَّشْيِيبُ - بسبب ساختن -

التَّشْيِيبُ - صفت جمال و زینت کردن

و حال خود با وی و عشق یافتن -

التَّشْيِيبُ - بشیر برزدن و بپوشیدن و بپوشیدن

ای استخوان و بپوشیده و بپوشیدن و بپوشیدن

للصبي في علة -

التَّشْيِيبُ - مغز و میان مشک گرفتن -

التَّشْيِيبُ - تقصیر کردن و منه الحدیث

ینیب عن هلاک المسلمین ای لهم بکثرة من

هلاک منهم و در روزیکبار دوست داشتن

و گویند و غیب عن اسی دفع -

التَّشْيِيبُ - بقیه کردن -

التَّشْيِيبُ - گریبان کسی بگریختن و بکشدن

و باران شدن کشت -

التَّشْيِيبُ - پراکنده کردن -

التَّشْيِيبُ - خرد کردن -

التَّشْيِيبُ - روغن در گل پروردن یا بپوشیدن

خوشبوی کردن -

التَّشْيِيبُ - آشکارا کردن و بپوشیدن و بپوشیدن

التَّشْيِيبُ - برافروشدن -

التَّشْيِيبُ - التبیث -

التَّشْيِيبُ - ابرناک شدن و بپوشیدن

سلح در پوشیده شدن سلح -

التَّشْيِيبُ - بپوشیدن و بپوشیدن و بپوشیدن

ثم نزع و بپوشیده و بپوشیدن و بپوشیدن

ماخوذ من ترجیح الحواجب و هو جند

زوا و لشرف و بپوشیده و بپوشیدن و بپوشیدن

بپوشیده و بپوشیدن و بپوشیدن و بپوشیدن

و هو ان يكون انقر قد وقع في طرف من الخشبة

تشد علیها لیسک و بپوشیده و بپوشیدن

التَّشْيِيبُ - مبالغة الشج -

التَّشْيِيبُ - الاعمال و خاتمه پروردن -

التَّشْيِيبُ - در شرفی دریا شدن کشتی -

التَّحْقِيقُ - چشم بگشودن -

التَّضَخُّعُ - درست شدن -

التَّشْخِيقُ - دنبال بریدن فرو بردن -

التَّكْدِيدُ - پراکنده کردن -

التَّحْدِيدُ - نو کردن و بریدن پستان

اشتر و کسار مجد و فی خطوط مختلفه -

التَّحْدِيدُ - تیز نگریستن و حد چیزی پدید کردن

التَّحْدِيدُ - تیز نگریستن -

التَّوْدِيدُ - ای بسا و اگر دانیدن

و رجل سرود و حاضر باشد -

التَّكْدِيدُ - توفیق دادن و راست

گردانیدن و فی الحدیث ثم یسعد و یسعد

یتعده فلا یفلو ولا یسرف -

التَّكْدِيدُ - استوار کردن و سختی نهادن

نکستی و تشدد کردن و محو شدن -

التَّكْدِيدُ - مایه آرزو و بیاور با تشدد

جمع کردن و بسته نهادن چیزی بر سر کردن -

التَّكْدِيدُ - قد پیکر کردن و نوشتن -

التَّكْدِيدُ - کشیدن -

التَّكْدِيدُ - کسی را بدی معرون کردن

و یعد فی البیاد و او را تشدد و تشوین -

التَّكْدِيدُ - بیم کردن -

التَّجَرُّؤُ - نیک بگشیدن -

التَّجَرُّؤُ - آزاد کردن و هذب کردن سخن

و تحریر الولدان تقرره بطاعة الله و خدمته

اسجد -

التَّشْخِيقُ - با کتاب خشک کردن فی الحدیث

و خراطا لفران من الكلام ای با نهمان زبده و کلام

التَّطْوِیُّ - تیز نگریستن -

التَّكْدِيدُ - تیز نگریستن و زمین زدن -

التَّكْدِيدُ - و خط و پاکت کردن

و یعد فی البیاد و خورتن بیکار البیاد اول ما تطلع

شبیانه و فی الحدیث الا تقریر و یعد من الغرر

و هو اليوم القلیل -

التَّكْدِيدُ - فخر را آوردن و آرام دادن

التَّكْدِيدُ - ای بسا و اگر دانیدن

التَّكْدِيدُ - تیز نگریستن و دانیدن -

التَّجَرُّؤُ - تیز نگریستن و دانیدن

جوانان را تشدد -

التَّكْدِيدُ - آرا دادن و معرون کردن

و زینت کلام و تشوین و تشوین و تشوین

التَّكْدِيدُ - تشوین و تشوین و تشوین

التَّكْدِيدُ - تشوین و تشوین و تشوین

التَّكْدِيدُ - تشوین و تشوین و تشوین

وین را -

التَّكْدِيدُ - استوار کردن -

التَّكْدِيدُ - نیک بگشیدن -

التَّخْفِيفُ شَيْءٌ - اندک برگ و بار یکای شدن
خرابن و گره گرفتن نان و شک شدن
وی و آشیان کردن مرغ و منه الحدیث
ولا یزال یبئنا تعشیشا ای لا تخوننا فی طعامنا
تخفنا فی هذه الزاوية شیئا و فی تلك الزاوية
شیئا کالطیور اذا عشت عشته فی
مواضع شتی او عن شش الخبز اذا کخرج
و عند ترید انما تحسن مراعاة الطعام الخبوز
و قصده بان تطعم منه اولافا و لا طریا و لا تغفل
امرہ فیکبر و یفسد و من رواه بالغین فهو
یروی بینا بالنونین و یکون ماخوذة من
النش و قال ابن السکیت التَّخْفِيشُ
النبیة -

التَّخْفِيفُ حَشْمٌ و اکرون سگ بچه -
التَّخْفِيفُ - بحش کردن و التَّخْفِيفُ الضَّ
التَّخْفِيفُ - خاص کردن -
التَّخْفِيفُ - الرَّمْسُ و قَابِ نَکَ بَرَسْتَن
زن چنانکه جز چشم وی نتوان دید باز بر بندون
التَّخْفِيفُ - التَّخْفِيفُ -
التَّخْفِيفُ - فی البیان التَّخْفِيفُ -
التَّخْفِيفُ - برافرو لیدن -
التَّخْفِيفُ - مبالغة العف -
التَّخْفِيفُ - یسیر گرفتن -

التَّخْفِيفُ - مخط بانتن -
التَّخْفِيفُ - مبالغة -
التَّخْفِيفُ خَشْکٌ کردن و بگره کردن پوشانیدن
التَّخْفِيفُ بگره چیزی و آوردن و فی الحدیث
حفت و جهد اسی قل ماله -
التَّخْفِيفُ - سبک کردن -
التَّخْفِيفُ - بالدال زود بگشتن بسته بالان
ایضاً عن الفارابی و یعود علی بابی -
التَّخْفِيفُ - رسته کردن و تنگ کردن گوشت
التَّخْفِيفُ - کم بهیودن کیل و منه الحدیث
طففت لی الفرس مسجد بنی زید یق حتی کاد یساق
المسجد یعنی قارب و لم یبلغ هناك فقیل یساق
یقال طففت بفلان موضع کذا ای رسته
الیه و حاذیة به -

التَّخْفِيفُ - نیک و بر چیدن -
التَّخْفِيفُ حَقِيقَةٌ کردن و برانستن حقیقت
قوله و طه اسی صدقت -
التَّخْفِيفُ - باریک کردن و نیک بگوختن -
التَّخْفِيفُ - تنگ و نیکو کردن سخن و مثل
أعز صبور ترقق الترقیق السلیخ من قبل
الراس علی خلایا السلیخ الناس الیوم و فی
الحدیث مالی اراکم نقا قال تمیز یعنی تخفیف شهر
التَّخْفِيفُ - نیک شگافتن و شفق الکلام

انوار حیرت حسن منجج -

التَّخْلِيلُ - نیک بخاریدن -

التَّخْلِيلُ - شک افکندن -

التَّخْلِيلُ - از هم باز کشادن -

التَّخْلِيلُ - نیک تر کردن -

التَّخْلِيلُ - جس بستور افکندن و همرا

فراریدن و پیرشاندن و نیزه

التَّخْلِيلُ وَ التَّخْلِيلُ - تارال کردن و تفعیل

کسی بجای فرو آوردن و قولم فعلیه تجار

ای لم فعل الالباقه حاله به پیشی ان

لا افعله ولم بالغ ثم قال لكل شیء لم بالغ فیه

تعلیل یقال ضربته بخالد و آتاه بدار علی

فتح الشیء -

التَّخْلِيلُ - خلال کردن و سرگردانیدن

و سرگردانیدن فعل فلاح فی و عا اذا خفضی

التَّخْلِيلُ - خوار کردن و قولم تقاسم

و قلت قطره فانه لیرا اے سویت غنا

قدیرا و ذلیت من الاء و قیل معنی

ذلیت او بیعت شتم من قولم حاکم ذلیل

اذا انان قصیرا -

التَّخْلِيلُ - نیک گردانیدن گوشت -

التَّخْلِيلُ - براه کردن -

التَّخْلِيلُ - سائمان کردن و در سایه کردن

التَّخْلِيلُ - پیایه شراب دادن و میوه پیایه

رفتن و پیچیده مشغول کردن و طلت زایل

کردن و چیز پراغلت نهادن -

التَّخْلِيلُ - نیک خالیه را بکار داشتن -

التَّخْلِيلُ - رخنه سی کردن التقلیل اندک

کردن و باندکی فامودن و منه یقللکم فی اعینهم

التَّخْلِيلُ - پوشانیدن تاج و بزدلی کردن

در حمله و بزدلی کردن کانه من الاضداد

و صاحب مکمل طبع بالبرق و یقال هو الذی

حواله قطع من السحاب فهو مکمل بس و هو اخذ

من الاکلیل و در دشت مکمل ای حفت بالنور

و فی الحدیث منی من تقصیر القبور و تکلیفها

قیل رخصا ببناء مثل الککل و سیه اصوات

و القباب التی تنی علی القبور و قیل ضرب

الکلمه علیه هسی ستر مسج -

التَّخْلِيلُ - لاله الا الله گفتن و بدولی

کردن و حریب -

التَّخْلِيلُ - التَّخْلِيلُ - تمام کردن تکمیل

اذا صار شیء الراسه و الیوسه و الحاکم تمت

اعظم تمیاز و ذکات و اکان عتقا فافتمت -

التَّخْلِيلُ - التَّخْلِيلُ - التَّخْلِيلُ - التَّخْلِيلُ -

التَّخْلِيلُ - التَّخْلِيلُ - التَّخْلِيلُ - التَّخْلِيلُ -

التَّخْلِيلُ - التَّخْلِيلُ - التَّخْلِيلُ - التَّخْلِيلُ -

التَّخْلِيلُ - التَّخْلِيلُ - التَّخْلِيلُ - التَّخْلِيلُ -

الْمُتَّحِدِينَ بِمَا شَدَّ سِرْجِي وَجُودِي
وَمَقْدُونِ زَنْ رَاهِسِ اِرْطَاقِ دُرُوي
رَا سِيَاهِ كِرُونِ بَاكُشْتِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا نَمَّ الدَّمُ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا رَهَارِ دُرُكِرُونِ كِرُونِ
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا بَكَشْتِ دُرُفْتِنِ وَجَزْآنِ
وَكَبَشْتِ شَمِشِ زَانِ چِنِسِ كِه بَرَانِ آيِدِ
وَقَتْمِ اِسْعَاضِ وَنَيْبِ قَلَمِ يَرْسَلِ مَاعِضِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا قَلَمِ الطَّائِرِ اِذَا وَتَعِ عَلَى فُتْنِ
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا اَنْزَارِ سَاعِدِنِ وَكُنْ بَرْدِ
غَيْرِ تَشْبِيهِا بِالْهَامَةِ وَحَمَامَةِ بِوِشَانِيدِنِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا غَلَاظِ شَكُونِ بِيْرُونِ آوِرُونِ
دُرُخْتِ وَكَلَاهِ بِوِشَانِيدِنِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا بَانَاكِ آوِرُونِ مَكَانِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا عَنَانِ كِرُونِ لَغَامِ اسْبِرَا
وَعَنَانِ كِرُونِ نَامِ رَاوَعِنِ الرَّجُلِ مِنْ رَأْسِ
اَوْ اَحْكِمِ اِقْضَايِ عَلَيْهِ بِاللَعْنَةِ اَوْ مَنَعِ عَنِهَا
بِاسْفَرِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا كُونَاكُونِ كِرُونِ وَنَمَّ
الْحَدِيثِ مَثَلِ تَنْبِيْنِ فِي الثَّوَابِ وَهُوَ بَقْعَةٌ
السَّخِيْفَةِ فِي الثَّوَابِ الصَّغِيْقِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا وَرَمَدِنِ -

من المعقل الواوی

الْمُتَّحِدِينَ بِمَا شَدَّ سِرْجِي وَجُودِي
وَمَقْدُونِ زَنْ رَاهِسِ اِرْطَاقِ دُرُوي
رَا سِيَاهِ كِرُونِ بَاكُشْتِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا نَمَّ الدَّمُ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا رَهَارِ دُرُكِرُونِ كِرُونِ
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا بَكَشْتِ دُرُفْتِنِ وَجَزْآنِ
وَكَبَشْتِ شَمِشِ زَانِ چِنِسِ كِه بَرَانِ آيِدِ
وَقَتْمِ اِسْعَاضِ وَنَيْبِ قَلَمِ يَرْسَلِ مَاعِضِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا قَلَمِ الطَّائِرِ اِذَا وَتَعِ عَلَى فُتْنِ
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا اَنْزَارِ سَاعِدِنِ وَكُنْ بَرْدِ
غَيْرِ تَشْبِيهِا بِالْهَامَةِ وَحَمَامَةِ بِوِشَانِيدِنِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا غَلَاظِ شَكُونِ بِيْرُونِ آوِرُونِ
دُرُخْتِ وَكَلَاهِ بِوِشَانِيدِنِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا بَانَاكِ آوِرُونِ مَكَانِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا عَنَانِ كِرُونِ لَغَامِ اسْبِرَا
وَعَنَانِ كِرُونِ نَامِ رَاوَعِنِ الرَّجُلِ مِنْ رَأْسِ
اَوْ اَحْكِمِ اِقْضَايِ عَلَيْهِ بِاللَعْنَةِ اَوْ مَنَعِ عَنِهَا
بِاسْفَرِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا كُونَاكُونِ كِرُونِ وَنَمَّ
الْحَدِيثِ مَثَلِ تَنْبِيْنِ فِي الثَّوَابِ وَهُوَ بَقْعَةٌ
السَّخِيْفَةِ فِي الثَّوَابِ الصَّغِيْقِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا وَرَمَدِنِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا كُونَاكُونِ كِرُونِ وَنَمَّ
الْحَدِيثِ مَثَلِ تَنْبِيْنِ فِي الثَّوَابِ وَهُوَ بَقْعَةٌ
السَّخِيْفَةِ فِي الثَّوَابِ الصَّغِيْقِ -
الْمُتَّحِدِينَ بِمَا وَرَمَدِنِ -

التَّوَكُّيْدُ - گُلون کردن و گل بیرون آوردن و زنج -

التَّوَكُّيْلُ - چیزی را با بش کردن -

التَّوَكُّيْتُ - بر جای برداشتن استوار کردن

التَّوَكُّيْتُ - وند فرستادن -

التَّوَكُّيْتُ - آتش برافروختن -

التَّوَكُّيْتُ - استوار کردن -

التَّوَكُّيْتُ - از گوشت بچه گرفتن و از اسلحه

چیزی پدید آمدن و پدید آوردن و عروبه

مولده در جل مولد از اکان عویا غیر محض و

فی الحدیث انا ولد تک ای ریتیک -

التَّقْوِيَةُ - التقویه و محو الاثر

و برت الارنب از امشت فی الخروبه

للایتین اثر با و من الحدیث

لا تروا اثارکم -

التَّوَكُّيْتُ - کمان بزمه کردن -

التَّوَكُّيْتُ - نرم کردن لبه و مانند آن -

التَّوَكُّيْتُ - پا و پا را کردن گوشت و

میشتر زدن جراحت -

التَّوَكُّيْتُ - تیر کردن و دندان -

التَّوَكُّيْتُ - دشت کردن راه -

التَّوَكُّيْتُ - سخت گرم کردن -

التَّوَكُّيْتُ - تمام کردن و بسیار کردن -

التَّوَكُّيْتُ - بشکوه داشتن شکوه مند کردن

التَّوَكُّيْتُ - مالی بنا کردن و پر کردن شک و شک

التَّوَكُّيْتُ - الایاز -

التَّوَكُّيْتُ - بوس رنگ کردن آن

بناسی که بفرمان ماند -

التَّوَكُّيْتُ - او باش فراهم کردن -

و تمش الی - ازاری شود بسلامه خانه آن

یلمق فی الحدیث قدوش ای بیس تضارل

التَّوَكُّيْتُ - بر یکدیگر اغالیدن -

التَّوَكُّيْتُ - آرد کردن و به بقال ضرر و

فما طش الیهم اے لم یف عن نفسه -

التَّوَكُّيْتُ - چشم باز کردن سگ بچه -

التَّوَكُّيْتُ - فی الانتقاب الترمیص -

التَّوَكُّيْتُ - بزمه باریک آتش فلندین -

التَّوَكُّيْتُ - ان تخرج الرجل غاکله و

نحوه بقره واحدة و کندک فی کل شیء و فی

الحدیث لا یعام لمن لم یورق من اللیل

ای لم یوقی الی ایضت الصوم و رفته اذ انوبه

التَّوَكُّيْتُ - و هلاکت انگیدن -

التَّوَكُّيْتُ - اندر میان کردن و بزمه کردن و

التَّوَكُّيْتُ - بدو کردن و دست برداشتن و

بناز پروردن کشن بر ای کشنی و چیزه

در جای نهادن تا تبا نه شود و ترکیب

یدل علی التکر والتخلیه -

التَّوَكُّيْعُ - الكف ومنه الحديث ورع

الصل ولا تراعه -

التَّوَكُّيْعُ - بخش کردن -

التَّوَكُّيْعُ - فرار کردن

التَّوَكُّيْعُ - پنهان کردن و پنهان کردن جامه

التَّوَكُّيْعُ - گنده زدن جبهه -

التَّوَكُّيْعُ - نامه را تویع کردن و شمشیر و

پیکان را آنچه بدان مانند تیر کردن و در هر چیز

افکندن و ستور را پشت ریش کردن و در

موقع ای مدلل در جل موقع للذی اصابه

البلايا وكذلك البعير -

التَّوَكُّيْعُ - التلویع الاستطالة

و زرع الجنین اذا صومر فی لیطن

التَّوَكُّيْعُ - الوجع و بعضا دن -

التَّوَكُّيْعُ - و طیفه بر نهادن و ترکیب

یدل علی تقدیر الشئ -

التَّوَكُّيْعُ - واقع گردانیدن و دست برخن

در دست کسی گردان و بموقف الیتاد -

التَّوَكُّيْعُ - استوار کردن و ثقت فلانا اذا

قلت له انه ثقة -

التَّوَكُّيْعُ - برگ بیاوردن درخت -

التَّوَكُّيْعُ - استاختن و ثقت الخطه ای حلتها و مقار

التَّوَكُّيْعُ - بسیار قدید کردن -

التَّوَكُّيْعُ - بدخواندن -

التَّوَكُّيْعُ - سزاوار کردن گردانیدن ابنا

یدل علی طامته الشین -

التَّوَكُّيْعُ - گناه بر کسی نهادن بر زمین

ستور شستن و یک سر بر زمین نهادن

و در خاک الحیل جا زدن و در کن ای عدلن

و التوریک فی الیمین نیه یو بها الحالت غیر

مانواه مستخلفه و هو فی حدیث ابراهیم الخمی

و کان یخیره انکان الحالف مظلوما -

التَّوَكُّيْعُ - تروسی که چمن و یعدی ای

التَّوَكُّيْعُ - مبالغة الوصل -

التَّوَكُّيْعُ - وکیل کردن و کسی را چهره

گماشتن و کما بر کسی گذاشتن -

التَّوَكُّيْعُ - آرزوی آجستگی بدان و

گویند کشتن از بهر وی -

التَّوَكُّيْعُ - اخرون نفوس قلاوه در گردان سنگ

التَّوَكُّيْعُ - علاج کردن و ذم المبالغة

اذا قطع ما یخرج من رحمها -

التَّوَكُّيْعُ - برابا بیدن و منه ورم فلان

بالفه اذا شمع بالفه و تحیر -

التَّوَكُّيْعُ - بموسم آمدن و بسی رخ کردن

التَّوَكُّيْعُ - مبالغة الوشم -

التَّوْحِيدُ في الجسد كالتكسير والفترة والكسل
ومنه الحديث لا توحي في الدين اي لا تفرق في
اوامره المحرور ولا تخالوا فيها -
التَّوْحِيدُ - بطلان افكندن -
التَّوْحِيدُ - وطن گرفتن دول بر چیزی نهادن
التَّوْحِيدُ - بست کردن -

التَّوْحِيدُ - چیزی ب یک نسق کردن و روی
فر کردن ایند کسی را کسب کردن بکار می التَّوْحِيدُ
ایضا الحركة قبل الروي المقيد فتمت راسه
المفرق وكسرةميم الحقيق وضمت راسه
الطرق واختلافها عيب وفي الحديث
قد رجعت سلفته اي اخذت وجهها منك
سترك فيه وقيل وجهها اى از تنها من لنگان
التي امرت ان تزيها وجعلتها اماك -
التَّوْحِيدُ - شئی که گردانیدن ومنه الحديث
لا تولد والد له بولد اى لا يفرق بين المرأة
ولدها وذلك في السبا -

ومن المصنف المفقود

التَّوْحِيدُ - فسا بانیدن -
التَّوْحِيدُ - بپوشانیدن چیزی با فکندن
خبری دیگر با خود من در داشی کاک ترک
الشئی الذي يترك وتجاوزت الى ما وراءه
وانه يتركه من کردن رشتی جبراحت دار وکننده

راوا تشی کردن آوردن انباشتن زنده و حریف
کردن و بهی فی الحديث -

التَّوْحِيدُ - مباقة الوشي -
التَّوْحِيدُ - اواز کردن فرمودن
التَّوْحِيدُ - تمام پیدادن -
التَّوْحِيدُ - مباقة الوثاية -

التَّوْحِيدُ - روی فر کردن و پشت بگردانیدن
و بهی من الاضداد والی گردانیدن و چیزی
بدانچه خریده باشی فر کسی دادن و يقال لتيك
القبلة اذا حيرته ليستقبلها بوجهه منة فلتنك
قبلة ترضها والبا بديل على اقرب -

ومن المصنف المياتي

التَّوْحِيدُ - آسان کردن و در برابر الله ليس
اي وفقه لها و ليس اشد من نفس الشير كوسپند
التَّوْحِيدُ - خشک کردن -

التَّوْحِيدُ - گرد بر آنگشتن و بيدار کردن
التَّوْحِيدُ - رنگ کردن با بر و هو انظر ان
التَّوْحِيدُ - گردانیدن گردانیدن مفاعله -

التَّوْحِيدُ - کسی را تمام دادن و قصد کردن
التَّوْحِيدُ - بر دست بستن و بهی را
و به برکت دعا کردن کسی را يقال بين عليه

ومن الاجزى الواوى

التَّوْحِيدُ - باب کردن -

الْتَّوْبُ - پاداش دادن و پیاپی خواندن
 الْتَّوْبُ - گریبان کردن پیرین را فی الحدیث
 مجتوب علیای متوس علیه ماخو من الجوبه بالیس
 الْتَّوْبُ - زجر کردن اشترا -
 الْتَّوْبُ - بگدا ازانیدن و فی الحدیث
 کان یزوب امه ای یضفره و ابتها -
 الْتَّوْبُ - ماست گردانیدن -
 الْتَّوْبُ - به نشیب فرود آمدن و کسی را
 در کاری بصواب فسوب کردن -
 الْتَّوْبُ - فایست کردن -
 الْتَّوْبُ - بهیرانیدن -
 الْتَّوْبُ - فریاد خوانستن -
 الْتَّوْبُ - آلوده کردن و تیره کردن -
 الْتَّوْبُ - تاج بر کسی نهادن -
 الْتَّوْبُ - روا کردن -
 الْتَّوْبُ - مرد رازن و زن را شوئی دن
 و بعدی الی الفعول و علی عن الکسانی زوجناه
 امرأه و امرأة ایضا و قهرین کردن
 و بعدی الی الفعول الثانی بالباء -
 الْتَّوْبُ - کفر کردن -
 الْتَّوْبُ - دامن بندن و ترویح
 و خوشی کردن و بامادی بودن چارپای
 را شبا نگاه -

الْتَّوْبُ - خشک گردانیدن آفتاب
 نبات را و خشک شدن آن بکلام عن لغاری
 و فی الحدیث قبل ان یصوح اسے قبل
 ان یستین خلاخه و حلوه من مرة -
 الْتَّوْبُ - فافکندن -
 الْتَّوْبُ - غلبه کردن کسی را -
 الْتَّوْبُ - اشارت کردن و بگردانیدن آفتاب
 و آتش گزند چیز را و گرم کردن چیز را بآتش
 الْتَّوْبُ - خوار کردن کسی را و دفع المباد
 اسی قمر را و استولی علی الیها -
 الْتَّوْبُ - رام کردن -
 الْتَّوْبُ - سره کردن و نیک گفتن -
 الْتَّوْبُ - بشتاب رفتن -
 الْتَّوْبُ - گرم در آفتاب طعام افتادن
 الْتَّوْبُ - مبالغه الذود -
 الْتَّوْبُ - توشه دادن -
 الْتَّوْبُ - متمر کردن و سیاه کردن و سوت
 الابل و هو ان تدق السح الباسی من شعر
 قد اوی بهاد باز با -
 الْتَّوْبُ - بسی فافکندن و در کوهها -
 الْتَّوْبُ - خوی فاف کردن کسی را و پیر شدن
 الْتَّوْبُ - مبالغه القود -
 الْتَّوْبُ - نرم رفتن و نرم کردن و ففستن

<p>اذا الشمس كورت: الفاظ مختلفه والجمع يرجع الى اصلين الرمي اللف وتكون الليل على النهار نقشية اياه ويقال زياده من هذا في ذلك التثنيه روشن کردن و روشن شدن و شگوفه بیاوردن و نماز پرورشی صبح کردن و نور زراعه اذا غرز با بالابره ثم ذر علیها النور و جاس فی الحدیث نور یعنی قلل بالمعنی الاول -</p>	<p>و مست گردانیدن بشارب - التثنيه تعویذ کردن و بازداشتن هر کسی التثنيه برانگیختن گرد و فتنه و جنگ و شتم و شورانیدن - التثنيه بجور منسوب کردن و بیفکندن التثنيه خوریدن بپدید کردن جامه و جز آن و گرد کردن نان در وقت نختن و داغ کردن و هوئی الحدیث -</p>
<p>التثنيه برانیدن چیزی - التثنيه واداشتن - التثنيه شتر با بیاوردن - التثنيه ممرین و نور الرطل بابل و ارباب بها المفاضة -</p>	<p>التثنيه گرد کردن - التثنيه بپارستن و کرامت الزائر و فی الحدیث زور نفسه علی نفسه اسم اتها علیه التثنيه دست رنجین پوشانیدن - التثنيه تشویر دادن و بعد می بالبار و اشارت کردن بدست کسی بیدنی بلی</p>
<p>التثنيه بربوبیت و طعام افتادن - التثنيه بدور آمدن و دور آوردن - التثنيه نگه دار کردن - التثنيه مهوس گردانیدن - التثنيه شوریده کردن و بعد می بلی</p>	<p>التثنيه صورت کردن - التثنيه یک چشم کردن بینا شدن چشمه چاه و عورت فلان اذا کذبت عنه و ردت و عورتی عن الامر ای صرفه عنه - التثنيه بغر آمدن و قیلولة کردن - التثنيه شکله بر کشیدن جامه و خیزه و آه بدان مانند -</p>
<p>التثنيه هوینادادن - التثنيه در استیختن مردم و سخن جز آن بهوش القوم اختلطوا کل شیء غلطه فقد هوشنه - التثنيه نرا کردن چیزی را اگر چه اندک باشد و يقال خوصه اشیب و خوص فیہ</p>	<p>التثنيه گرد کردن کالار و بستن آن و حمامه بر بستن و بیفکندن و شعر قوله تعالی</p>

انظر فيه وفي الحديث مثل التاج الخوص في الذهب
وتحويل التاج ان يجعل فيه صفائح من ذهب
كالخوص من خوص النخل والديلم الخوص المنسوج
التحويض حوض کردن -

التحويض بسیار و چیزی است - ان يقال
خوص فی نجیبه -

التحويض نیک رام کردن ستور و مرغزار
کردن و شدن -

التحويض عوض دادن -

التحويض کار و کسی گذاشتن فی التکاح
الترج بلا مهر -

التحويض خیمه بر کردن و قوضت البناء
نقضت من غیر مردم -

التحويض دیوار پست کردن -

التحويض بسیار بیاختن -

التحويض چیزی فآتش داشتن
تاموی او بسوزد -

التحويض چیزی از جای در آورختن -

التحويض گرسنه داشتن -

التحويض کاستن و کاسته شدن -

التحويض ترسانیدن و فی الحديث مؤمن
المروع الملمه کانه یلقی فی روعه الصواب -

التحويض تصویح و فی الحديث صوغ به

فرسه ای بجمع براسه -

التحويض فرمانبرداری کردن طوع فعل طاع
الشي يطوع از اسهل و التقاد و منه فطوعت له

نفسه قتل خیمه ای سهلت الامر فيه عليه -

التحويض مبالغة اللوع -

التحويض بقی آوردن -

التحويض چرب کردن لقمه -

التحويض روا داشتن و بعد سے بالام

التحويض مبالغة الصوغ -

التحويض میان تھی کردن و الجوف من
المد و اب لزمی لفتح البياض جوفه -

التحويض ترسانیدن و بعدی الی المفقولين
بحر الجرم يتبع فيخذت -

التحويض کار و الیس انگندن و سئوفه
ای حکمه ناله -

التحويض مبالغة الشوف -

التحويض بسی فاداشتن -

التحويض برد با خطها سپید یافتن -

التحويض بکوفه شدن -

التحويض صفائی گردانیدن البيت المروق
الذي فيه سترون السقف و ربما قالوا روق

الليل فامروا رواق ظلمة و الرواق سقف فی تقدیر
التحويض آراستدن و رست کردن سخن کنایه فی التحويض

وصور فيه من الزئبق ثم قيل لكل منقش زئبق
وان لم يكن فيه الزئبق فزوقت الكلام والكتا
از احسنه و قومه -

التَّشْوِيقُ - مبالغة السوق -

التَّشْوِيقُ - كزومند کردن -

التَّشْوِيقُ - تو را گردانیدن و طوق و گردانیدن
و ملو شک الشئ ای گفته و طوقش که گفته شد
طواعت ای رخصت و سهلت -

التَّشْوِيقُ - التَّشْوِيقُ -

التَّشْوِيقُ - تیرا سوار کردن و پرانیدن
شیر و دادن و فوق تیر برده کمان نهادن -

التَّشْوِيقُ - حیرت و بزم کردن طعام -

التَّشْوِيقُ - رام کردن است -

التَّشْوِيقُ - مسواک کردن یقال سَوَّكَ
قاه و اذ قيل سَوَّكَ و سَوَّكَ لم يذكر الفهم
التَّشْوِيقُ - پستان از جای برخاستن و

ندادن شیر بر آمدن و خار بر دیوار نهادن و
باموی شدن چو زه و سه پس از ستر و
باموی شدن پس از ستر و -

التَّشْوِيقُ - سبب فراوان دیدن -

التَّشْوِيقُ - بگردانیدن و گردیدن -

التَّشْوِيقُ - خداوند چیزی گردانیدن با شما
گردانیدن چیز -

التَّشْوِيقُ - نیک به الیاس نان بر و غن و
فر و گذشتن اسب آب و پس را در تو بر و
ان بام را زهر بول -

التَّشْوِيقُ - فراتر کردن -

التَّشْوِيقُ - پیار بستن -

التَّشْوِيقُ - سبب شیر گردانیدن شتر -

التَّشْوِيقُ - در اند کردن و زمان دادن و
بعدی بالام -

التَّشْوِيقُ - اعتماد کردن و ظاهر ساقط کردن
باران و آواز کردن -

التَّشْوِيقُ - سبب بر آید بختی منی الحیث
انوار ما قولی الله ای الهی و امری ان انوار -

التَّشْوِيقُ - ماله اگر و -

التَّشْوِيقُ - طار را -

التَّشْوِيقُ - ترسانیدن و خوشی بستن بسیار بستن
زن و بول الشیخ حنده جعله املا -

التَّشْوِيقُ - و یجود الله و او - گردید آمدن مرغ
در دیوار بر دیدن و ایستادن آفتاب بسیار
آسمان و جوشش و یک آب نشانند و ترک کردن

چیزی و زعفران در آب و بختی و دوست
انحرشاید از اسکر فدا -

التَّشْوِيقُ - جویان گردانیدن یقال مندر و
غلام و بخلان -

الْتَّوْنِیَّةُ - هر چه گذاشتن ستوران با نشان
 کردن ایشان و جرات و نیکو خلق گردانیدن
 ایشان و حاکم کردن کسی را در مال خویشش
 و غارت کردن بر قومی و بعد از بیعت و سوخت
 الرجل از اخلیة و سوسه ای مایهیدن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - دسته بسیاری بر هم نهادن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - ناله گندی بختن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - راه کردن فیهت کردن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - تودا کردن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - مبالغه الیم -
 الْتَّوْنِیَّةُ - بخواهید -
 الْتَّوْنِیَّةُ - بخت کردن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - خائن خواندن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - در دیوان بختن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - کد با نشدن زن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - هست کردن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - سرنگ کردن درگاه آوردن خود -
 الْتَّوْنِیَّةُ - معون کردن کم -
 الْتَّوْنِیَّةُ - آسان کردن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - سرنگ کردن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - زشت خلق گردانیدن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - تعریس و کل من احتیس فی
 مکان نقد محوره -

الْتَّوْنِیَّةُ - زبان آوردن و فراخ کردن
 الْتَّوْنِیَّةُ - آب آوردن و مویشتن شی ای
 طلیقه او بهب تحت ذلک نخاس او حدید و
 منه التمویه و بهر التلبیس -
 الْتَّوْنِیَّةُ - بزرگوار گردانیدن و نام کسی
 بلند گردانیدن و بعد از بالاء -

ومن الیاتی

الْتَّوْنِیَّةُ - کالم شدن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - پیرایه را که بیان کردن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - نوید کردن -
 الْتَّوْنِیَّةُ - پله کردن متور و آنچه بدانند
 و بنده را سائبه کردن و سائبه کان الرجل
 از اقال لغلامه انت سائبه نقد حق لایکون
 دلاوه لمتقه و یقع بالحیث شاء و هو الذی
 ورد النبی عنه -
 الْتَّوْنِیَّةُ - سبید کردن بقال شیب
 الحزن را سه و بر سه -
 الْتَّوْنِیَّةُ - الا صاته و هو قناره طاهره و
 الا کتب التلک -
 الْتَّوْنِیَّةُ - خوشه های کردن خوش کردن
 الْتَّوْنِیَّةُ - میوه کردن و بهر سبب کز
 الْتَّوْنِیَّةُ - نمایب کردن و فی الحدیث از
 ای للمیج السب ضالته ولا نقطه -

ولا من عزما ای معیبا -

۸ التَّشْيِيبُ - پیر شدن اشته و چیز پیرا بدندان
نشان کردن -

التَّشْيِيبُ - با همیت گردانیدن -

۹ التَّشْيِيبُ - شخون کردن و شبکاسی ساختن
و منه الحدیث فکرت ان ابدیه نفسیه تیسیت

۵ اشی حب عندک لیلما و از حال بگردانیدن چیز

التَّزْيِيبُ - روغن زیت دادن کسی را -

التَّهْيِيبُ - کسی را باهاگ خواندن و بهوت
نفته فیه و بعدیان بالبار -

التَّذْيِيبُ - رام کردن -

التَّزْيِيبُ - رنگ کردن -

التَّعْيِيبُ - در تانیک چیز حسبتن و جتن اعمی چیز
التَّهْيِيبُ - برانگیختن -

التَّشْيِيبُ - بر دخط بافتن -

التَّشْيِيبُ - تشک گردانیدن آفتاب نایت

التَّشْيِيبُ - شیر آب جستن کسی را دادن و جستن
التَّشْيِيبُ - سرگشته کردن -

التَّشْيِيبُ - ریم گرفتن و جراحت -

التَّشْيِيبُ - سخت و قوی گردانیدن فی الحدیث
لا یج الله عضامای لاصلیها ولا شدونها

التَّشْيِيبُ - خوار کردن

التَّشْيِيبُ - پیر شدن و پیر خواندن لغت معنی

التَّشْيِيبُ - آلوده کردن کسی را بقولی یا عملی زشت

التَّشْيِيبُ - بلند کردن بنا -

التَّشْيِيبُ - عید حاضر آمدن و عید کردن -

التَّشْيِيبُ - بند کردن و زخم بر زدن بر کتاب
ای عجم بر زدن بر کتاب -

التَّشْيِيبُ - سرگشته کردن -

التَّشْيِيبُ - گزیدن و به گزین کردن و فی الحدیث
فخیر انیس اے نفر -

التَّشْيِيبُ - ان تلطخ اطباء انا تبه بالبعراض
البار تفضیها التفصیل -

۶ التَّشْيِيبُ - لونه به بر سر ستور کردن -

التَّشْيِيبُ - گردانیدن -

التَّشْيِيبُ - پیرانیدن -

۷ التَّشْيِيبُ - سرزنش کردن و بعد اے
الفعول الثاني بنفسه -

التَّشْيِيبُ - از حال بگردانیدن و منه الحدیث
کر و قیبه الشیب اسی تنفه -

التَّشْيِيبُ - به قیر بنید و دن -

التَّشْيِيبُ - جامه را علم کردن -

التَّشْيِيبُ - التمهید -

۵ التَّشْيِيبُ - جدا کردن و لیس التمهید منتقلا من التمهید

۶ لانه لوکان منه تعدی اے مفعولین

ولمذا انظار -

<p>التَّخْيِيلُ - رام کردن خیمه ای زلله - التَّكْيِيلُ - زیرک کردن فی الحدیث نیسوا عن البیوت ای تاخروا - التَّخْيِيلُ - لشکر کردن - التَّكْيِيلُ - سپید کردن و مشک از آب و انار شیر بر کردن - التَّغْيِيطُ - میم شدن شیر در بیشه غیضت الدم نقصه و حبسته - التَّخْيِيلُ - تقدیر کردن و بسبب ساختن التَّكْيِيلُ - سپیدی در پدید آمدن - التَّشْيِيطُ - التشویط و منه شیطان فلان الحم اذا وخته ولم یفهم - التَّغْيِيطُ - الاناطة - التَّغْيِيطُ - پسند آمدن چیزی کسی را بگرمای غیظی بذلشی ای کفانی تقیظی - التَّكْيِيلُ - بجا گل کردن - التَّكْيِيلُ - از بی مسافر و جازه فاشدن و دیگر و آتش بهیمه نیره تیر کردن و آتش سوختن - التَّغْيِيطُ - ضایع کردن - التَّكْيِيلُ - بقی آوردن - التَّكْيِيلُ - چرب کردن ثرید - التَّخْيِيلُ - مردار شدن - التَّكْيِيلُ - بهره کردن -</p>	<p>التَّخْيِيلُ - پسندیده بودن تابان را - التَّكْيِيلُ - همان فرود آوردن و همان کردن و کشیدن - التَّغْيِيطُ - بدول شدن - التَّكْيِيلُ - فرو شدن شدن فلان علی السبیل التَّغْيِيطُ - کارنگ از گرفتن و تنگ کردن التَّغْيِيطُ - تباها گردیدن غیظ الرجل فی رایه اذا اضطط فله یثبت شیء - التَّخْيِيلُ - کسی بخیاالی و ظنی افکندن يقال خیل الیه انه کذا و باران ناک شدن آسمان و خیلت الناقه اذا وضعت قریب ولد یا خیلا لایفرج عنه الذئب فلا یقر بخیلت علی الرجل اذا وجبت التهمة الیه - التَّكْيِيلُ - دراز دامن کردن مائج - التَّغْيِيطُ - التسیب بمرور و دن - التَّغْيِيطُ - ضعیف را می خواندن - التَّكْيِيلُ - شرب نیم روز دادن فی الحدیث لایقل مالا ولا یبتیه ای لایمسک من الممال اجاره صباحا الی وقت القائله اجاره مسامر ولا یسکه الی غد - التَّكْيِيلُ - میان دو کار متر و بدون تا که نام کند التَّغْيِيطُ - بشق بند کردن يقال قیمة الحب التَّغْيِيطُ - معقم شدن و چون خیمه کردن چینه را</p>
---	---

آفتاب کی روشنی سے شبنم باران و پیر و تیر کے رون
آفتاب کی روشنی سے مقام کروں جامی و پیر و تیر کے رون
آفتاب کی روشنی سے ابر ہانک شبنم -

آنچه که در این کتاب است - هر یک که در این کتاب است -
آنچه که در این کتاب است - هر یک که در این کتاب است -
آنچه که در این کتاب است - هر یک که در این کتاب است -
آنچه که در این کتاب است - هر یک که در این کتاب است -

آرامیاتی - آرامستان -
آنندانیاتی - بگل کرون و غیره
ایرول مان -

آنحضرت ﷺ: میں چیز می فراموش نہ دنی
الحديث عن علي بن ابي طالب
عليه السلام في حديثه ان
استوار گردد و سوراخ کردن مروارید و بهر
کسی در روی وی گفتن -

آنکسینے عروس پر بارہ تن۔
 آدھ گینے۔ نرم کروں۔
 آدھ گینے۔ حسن النور۔

ومن المناقص

آنستینست - مواظبت کردن بر چپ زنی
و در زندگانی کسی بروی شنا گفتن -
آنچه که برایت را کمان اینارن فی الحقیقه
و بعدون تجویز رجل واحد تیا ساء التجهیز

(يقول) ان نيكب علي وجهه باركانا في الحديث
 لرواة حجة اني برونه فيل ارا اجموية اسم
 متبعة فقم الياء و اخر الواو و اعلموا

آتش به خبا کردن -
 الکتریک به پیر و بر وزن -
 الکتریک به پیر و بر وزن -
 الکتریک به پیر و بر وزن -
 الکتریک به پیر و بر وزن -

[illegible]

آتشکده و آتشکده و آتشکده
آتشکده و آتشکده و آتشکده
آتشکده و آتشکده و آتشکده

التشريع في سنة بلون من سنة
التي في سنة بلون من سنة بلون من سنة
التي في سنة بلون من سنة بلون من سنة
التي في سنة بلون من سنة بلون من سنة

الفهرست
 آتشگیر
 آتشگیر

الکیمیہ: برہانیدن و بر بالاء اعدان و
ارضه اذا کسبها خائفه الفرق -
الکیمیہ: ہجاء کردن حرث -
الکیمیہ: رفق کردن و ایستادن

آنحضرت ﷺ کی شان و شان و در سجد و
خیمہ پیدن و ہما فی الحدیث و بدو و آملن
آلتر دیکہ - روا برا فکندن کسے را -

التصديقية - دست برهم زدن و اصلها
تصدوقا بربط اليا من اليا -

کہ روئے بگفتول و فی الدیشہ و عدی عن
الآخری اسی ترکہ لمارایہ قتال و عن ہذا
اسی سبب ازہ من غیرہ

التفكيرية - किसी रागفتن के मन्त्रों को

شعروا سبب میان منزل و علم و منتهی الی

رویدن آب و خون -

الْمَقْنِيَّةُ مَا شَاءَ مِنْ بَيْتٍ

البرقيہ وکیل کرون۔

ستودن و پالان دادن و منہ الحی سبب یہ

وہو ان تجربہ منہا و تبع فوق نظر مایشیا

آلہامیہ: امروزہ ماہرین اقبال شریعت

التمريض - كوشيدنا نوشيدنا

و اینست که هر چه در این کتاب است

القاضي بك البزاز

[illegible]

التحقيق في بئر بئر بئر

الکیمیة فی نوم و نوم و نوم

التَّهْزِيَةُ عَمَّا سَمِعُوا مِنْ رِوَايَتِهِ -

[illegible]

الانجليزية - بيشني و آستن و الشستر و لينستر

روزنامه‌ها و مجله‌ها -

آلہد سیکہ پنہان کروں گنا

کریں۔

و الأصل خمس فابدلت من لسين الأخيرة ياء	۱	التَّعْطِیَّةُ - بدی از کسی دور کردن -
التَّعْطِیَّةُ - مساک الله یجیرکتن وشبانگاہ		التَّعْطِیَّةُ - خدمت کردن -
چیزی آوردن و بعدی الی المفعول النانے		التَّعْطِیَّةُ - پوشانیدن -
بالبار و شہانگاہ آوردن	۵	تَرَغِیْتُ فَلَانَا - اسے قلت لہ رعاک النکر
التَّعْطِیَّةُ - فراموش گردانیدن -	۵	التَّعْطِیَّةُ - کت بر آوردن شیر -
التَّعْطِیَّةُ - بر کسی انگندن	۶	التَّعْطِیَّةُ - ویک بر دیگر پایہ نہادن -
التَّعْطِیَّةُ - ترسانیدن	۷	التَّعْطِیَّةُ - کار بر کسی آسان گردانیدن -
التَّعْطِیَّةُ - کسی را شام دادن و رقی کردن	۸	التَّعْطِیَّةُ - صافی کردن -
و بعدی لعن -		التَّعْطِیَّةُ - نیک بدروس کردن و عقی الکلمہ
التَّعْطِیَّةُ - چیزی بر کسی پوشانیدن و شیت		ای و فرقی علی مالکان منہ اذا اصل بعد الفساد
الرجل بالسوط ضربتہ -		التَّعْطِیَّةُ - چیزی ہی از لپس چیزی فدا داشتن
التَّعْطِیَّةُ - پوست باز کردن -		و بقیہ کردن سخن و فی الحدیث ثم نظر الیہ
التَّعْطِیَّةُ - فرارفتن آوردن و رفتن -		و ہو مقلی می مولی یقال قفی الرجل اذ الاک قفاه -
التَّعْطِیَّةُ - گوشت از استخوان جدا کردن -	۹	التَّعْطِیَّةُ - بخش کردن حق کسے -
التَّعْطِیَّةُ - ناخن بچیدن و اصلہا تقصصہ	۱۰	التَّعْطِیَّةُ - باقی داشتن -
فابدلت من الصاد الأخيرة یاء و یجوز ان یكون		التَّعْطِیَّةُ - بلند گردانیدن و رقی علیہ کلاما
الیاء اصلا فیکون ماخوذاً من اقاصی الاشے		اسے رفع -
لان الماخوذين الاظفار اطرافها واقاصیها		التَّعْطِیَّةُ - بسیار آب دادن و باران خواستن
التَّعْطِیَّةُ - خوشنود کردن	۱۱	التَّعْطِیَّةُ - تیر ہوا و راندن و دور بردن مچ
التَّعْطِیَّةُ - عضو عضو کردن و پراگندہ کردن		دور بردن و فی الحدیث بل عقبتہم بیکم ای بل
التَّعْطِیَّةُ وَالْقَضَاءُ - تمام بگزاردن حاجت		سقیم و عسل لیک قطع عنہ عقیدہ -
و قاضی نہ کردن و قضاوتنا یا بینہم ای تقویم		التَّعْطِیَّةُ - چیزی بیش کسی باز آوردن
التَّعْطِیَّةُ - بسیار بر کشیدن جامہ -		و بعدی اے المفعول النانے بالبار و نقبہ

و بالبا راجع عن انفارابی و الصیح لقوله و تقسم
نفرة و سرور و یلقون فیها تحية -

التنقیة - پاک کردن -

التنکية - بگریستن و بگریانیدن -

التنکية - گوییدن و بزاد بر آمدن و نیز
گردانیدن آتش -

التنکية - مذکوة بر آردن از مال و زکوة بستن و
بستون خوشستن و پاک گردانیدن و منه تنکیمها

التنکية - کنه کردن پوشانیدن و تنکیر کردن و بستن

التنکية - در پی رفتن و تنی الرجل و کان بحر
رمق و تنی بعد الفریقة اذا تبها النفل -

التنکية - هوید کردن و نیز بگریستن -

التنکية - شیرین کردن طعام و با هر و با ضیه
و اصله غیر المزدحین و در چشم کسی شیرین

کردن و باز یور کردن و نشان کسی بر آردن
و کسی را صفت کردن و در نشان

تامل کردن -

التنکية - دست باز داشتن و بعد
بعن و راه و آردن -

التنکية - کسی را و کاری انگندن بچلته
و هوین اولاد الدو و چیز بجای فرو گذاشتن

التنکية - اندود و برون و سکوت نمودن
و سلی انشاء نفع سلاما و هو الذی یکون فی الولد

التنکية - نماز گزاردن و در و در آردن
و در آتش انگندن سوختن را در است کردن

عصا و جوب آتش و دوم آمدن بسپ سباق
التنکية - بیمار دانی کردن -

التنکية - بلند کردن و طیت الجبل فته
الی موضعه من البکرة و المعلى الذی فی الحلوته

من قبل بنوا -

التنکية - روزگار و از بر خورداری و آردن
التنکية - خون آلود کردن و

التنکية - نام کردن و بعدی الی المفعول و کان
بنفسه و بالبا و مکفی التیدی و کالافه -

التنکية - کور کردن و پوشیده کردن -

التنکية - لقیبت علیه التمسک و التراب
و اصله التعمية -

التنکية - التعمية نقل کردن و خبر و بصلاب
و افروختن آتش بر هم -

التنکية - بسیار بنار زدن -

التنکية - دو کردن -

التنکية - همراهی کردن -

التنکية - ضعیف شدن و انبلی کار باشند
ضعیف و ضعیس و خرد شدن و فی المیش

و و لوالی کلوا ما بین ایدیکم و قرب منکم -

التنکية - بنامناسوب کردن -

اَلتَّشْوِیَّةُ - واکشادن و آسان کردن -

اَلتَّطَنُّیَّةُ - علان کردن ازطنی و هو لزوق

الطال یا بحسب من شاة العطش -

اَلتَّشْوِیَّةُ - برنجانیدن و او آشتن و فی الحدیث

عنوا اصوات و طلا کردن ببول -

اَلتَّشْوِیَّةُ - کسی را سرد و گفتن -

اَلتَّشْوِیَّةُ - کاریز کنی کردن -

اَلتَّشْوِیَّةُ - کنیت نهادن و بیداری الی المفعول

اثرانی بنفسه و با لبار و حکمی فی التقدی کلا اختیار

اَلتَّشْوِیَّةُ - کسی را بر آرزوی چیزی داشتن -

اَلتَّشْوِیَّةُ - کسی را گفتن که چه آرزو کند تا بجزم

و نه از فی شیء الطدام ان یمل علی اشتباه

اَلتَّشْوِیَّةُ - بجز می مشغول کردن -

اَلتَّشْوِیَّةُ - آب دادن چه برانی الحدیث جسد

رجل می کل شیء صفی فاشبه المهادی البلور و قوی

اَلتَّشْوِیَّةُ - و الیبتادن -

ومن اللفیض المقرون

اَلتَّشْوِیَّةُ - مقیم گردانیدن -

اَلتَّشْوِیَّةُ - نرمک در مشک دادن -

اَلتَّشْوِیَّةُ - گردو کوبان شتر گلیم نهادن برای

بشستن فی الحدیث کان یجوی بولاه بعبارة

ای یعل جوی و هو ان یدیر کساحال السام ثم یرکب

اَلتَّشْوِیَّةُ - فکرم از زمین برداشتن شتر

در حال فروختن و مردان را در حال سجده و بول

فرو گذاشتن مرغ و چسپیدن ستاره از بهر

منه روشن و خویت المرأة اذا علمت

لها خوی تا کلهما و هی طعام -

اَلتَّشْوِیَّةُ - بایست شدن سرش

و دومی الفعل اذا سمعت لهدیه دو یا کلب

اذا جال فی الارض و المرء اذا ارتجس -

اَلتَّشْوِیَّةُ - سیراب کردن و کسی را بر روایت

مشعر داشتن و در کار اندیشم کردن -

اَلتَّشْوِیَّةُ - راست کردن -

اَلتَّشْوِیَّةُ - بریانی کردن

اَلتَّشْوِیَّةُ - خشک کردن پستان گوشت را

فهری و منها الحدیث التصویة خلافة و قبل

التصویة بمنی التصویة و شتر از بهر کشنی بوزن

اَلتَّشْوِیَّةُ - بچانیدن و عویت عن الرجل اذا

کذبت عنه و ردوت علی مقابله -

اَلتَّشْوِیَّةُ - پرورین کردن -

اَلتَّشْوِیَّةُ - نیرومند کردن -

اَلتَّشْوِیَّةُ - نیک بچانیدن -

اَلتَّشْوِیَّةُ - کسی را بانیت او گذاشتن -

ومن اللفیض الذی عینہ یاء

بیاک الله - ای اعتمادک بالتمتیه و یسل

احیاک و قیل ضحک و قیل معناه بواک منزلا

الانزال المأجور مع حیک تبرکت همزتها وحولت
واوها یاراً -

التَّخَيُّتُ - بادشاه گردانیدن وزندگان اول
وسلام کردن بمرکسی -

التَّخَيُّتُ - چیزی بزرگی کسی کردن تقول زیته
والقیاس زیوته وباراستن وحق زانگی و
التَّخَيُّتُ - رایت برپایی کردن رایت کردن
عن القتیبی -

من المهموز الفاء

التَّخَيُّتُ - کسی را او باموختن وادب کردن

التَّخَيُّتُ - استوار کردن وتمام کردن -

التَّخَيُّتُ - تباه کردن میان قوم -

التَّخَيُّتُ - گرد کردن لشکر و بفرستادن

التَّخَيُّتُ - سز زدن و ملاست کردن -

التَّخَيُّتُ - التوقیت -

التَّخَيُّتُ - شترانگختن میان قوس

و آتش افروختن -

التَّخَيُّتُ - موت کردن -

التَّخَيُّتُ - التاریس -

التَّخَيُّتُ - التورخ قال ابن فارس

ولیس بجزی -

التَّخَيُّتُ - جاوید کردن -

التَّخَيُّتُ - التوحیدیک کردن -

التَّخَيُّتُ - کسی را شامک پوشانیدن
التَّخَيُّتُ - التوکید -

التَّخَيُّتُ - بند کردن زن شوهر را از زنان دیگر

التَّخَيُّتُ - گشتن دادن خرابن -

التَّخَيُّتُ - نشان کردن و لیدنی بقی -

التَّخَيُّتُ - واپران گفتن -

التَّخَيُّتُ - کسی را از ار برستن و فی الحدیث

موز را ای بالانماقه اسن الازرای القوة

التَّخَيُّتُ - التخمیر -

التَّخَيُّتُ - امیر کردن و بسیار کردن -

التَّخَيُّتُ - خوار کردن -

التَّخَيُّتُ - بزرگری کردن -

التَّخَيُّتُ - انس دادن -

التَّخَيُّتُ - شترانگختن و آتش حرب افروختن

التَّخَيُّتُ - نیت روزه کردن و آماده شدن برای آن

روز و آراسته نمودن کلام فی الی بیضا لم یتم

من اللیل الی لیم یومیه لیموه قیال فست کلام ادا و بیضا

التَّخَيُّتُ - دیگ بر دیگ پایه نهادن -

التَّخَيُّتُ - حد چیزی پیدا کردن -

التَّخَيُّتُ - جماع کردن و هزار دادن -

التَّخَيُّتُ - کناره چیزی تیز کردن -

التَّخَيُّتُ - بخواب کردن -

التَّخَيُّتُ - اتخذا بلا و افتناها -

الاحرف واحد قوله ناصب لما يد من بده	التَّائِيلُ - التَّائِيلُ -
الالف الى آخر القصيدة -	التَّائِيلُ - زمان دادن و در کردن کسی
التَّائِيلُ - ات کردن -	علاج کردن -
التَّائِيلُ - کناره چیز تیز کردن -	التَّائِيلُ - تیز کردن سر چیزی -
التَّائِيلُ - آمهنگ کردن -	التَّائِيلُ - اصلی کردن -
ومن الاجوف المهموز الفا	التَّائِيلُ - مال فاکسی دادن که آنرا بخورد
التَّائِيلُ - همه روز رفتن و تسبیح گفتن -	و در آن تصرف کند چنانکه خواهد و اکلنتی
التَّائِيلُ - دشوار نهادن بر کسی و اندک کردن طعام -	بالمثل ای او عیته -
التَّائِيلُ - مایول الیه الشیء وقد اولته تاویلا	التَّائِيلُ - بوسیدن و پیوستن گفتن کسی
التَّائِيلُ - بزرگ خلق گردانیدن گیاه	التَّائِيلُ - سزای چیزی کردن -
چهار پای را -	التَّائِيلُ - بزه منسوب کردن -
اَوْنُ الحمار - اذا اكل وشرب فصارت به شل	التَّائِيلُ - مرده راست کردن و چشم داشتن
الاَوْن وهو الخرج -	و از بیهوشی فراریدن -
التَّائِيلُ - آه کشیدن -	التَّائِيلُ - بانگ نماز کردن و گوش کسی
ومن الیائی	بر مالیدن و فعل و جز آنرا گوش کردن و اذن
التَّائِيلُ - نیرومند کردن -	ناومی و صلاح لا علام و بعض العرب یجری
التَّائِيلُ - نوسید کردن و ایستادن شرفیه	از نیت مجری آذنت اے اعلمت -
فیما یقال -	التَّائِيلُ - آمین کردن -
التَّائِيلُ - بیوه کردن -	التَّائِيلُ - التعبیه
التَّائِيلُ - بانگ خواندن و یعدی بالبار -	ومن المضاعف المهموز الفا
ومن الناقص المهموز الفا	التَّائِيلُ - آتش برافروختن -
التَّائِيلُ - راه آب دادن -	التَّائِيلُ - بنیاد افکندن و فی القافیه
	هو الالف التي ليس بينا وبين حرف الرومی

باب التفسير

من الناقص الممهور العين وغيره

7

الى المفعول الثاني بعين -

اَلتَّكَلُّفُ سَلَمٌ وَاوْنٌ طَعَامٌ وَاوْنٌ
كشش در کناره دریا -

اَلتَّكَلُّفُ ورتباهی شدن از باد -

اَلتَّكَلُّفُ المَلَارُ وَاوْنٌ قَرْنٌ وَاوْنٌ
رعباً وَاوْنٌ اَلانْفُشُ المَلَا اَكْثَرُ اَلتَّمَلُّهُ اَوْدُ
اَلتَّكَلُّفُ تَشَنُّهُ وَاوْنٌ -اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ اَلتَّكَلُّفُ خَضَابٌ كَرُونٌ بَعْدُ
اَلتَّكَلُّفُ كَارِ كَسَ تَنَگَ فَرَا كَرَفْتَن
وَتَنَگَ كَرُون -

اَلتَّكَلُّفُ سَخْتٌ سَخْتٌ سَخْتٌ -

اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ تَهْنِيتٌ كَرُونٌ وَاوْنٌ
گوارانیدن -

وَمِنَ الْمُعْتَلِّ الْمِيمُوزِ الْعَيْنُ

اَلتَّكَلُّفُ نُسُودٌ نُسُودٌ -

وَمِنَ الْمُعْتَلِّ الْمِيمُوزِ اللَّامُ

وَدَّاتٌ عَلَيْهِ لَأَمْرٌ مِّنْ تَوَدُّيْكَ

سویست به الارض -

اَلتَّكَلُّفُ كَرُونٌ شَكٌّ وَاوْنٌ

وَوَزَارٌ اَلنَّاتَةُ بَرَا كَبَا تَوَزَّرَتْ اَسَ صَرَعَتْ

اَلتَّكَلُّفُ كَسِی رَاوَسَتْ وِرْوِی شَوِی

وَارِنٌ وَاوْنٌ كَرُونٌ -

اَلتَّكَلُّفُ نَزَمٌ كَرُونٌ وَاوْنٌ فَعْلَةٌ سَوَاطِلُ عَقَبٌ

ای کثیر الاتباع -

وَمِنَ الْأَجْوْفِ الْمِيمُوزِ اللَّامُ

اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ كَسِی رَاوَسَتْ وِرْوِی شَوِی

وَعِدَی اِلَى الْمَفْعُولِ الثَّانِي بِاللَّامِ وَنَفْسُهُ تَدَا

يَهُوَ اصْحَحْ يَدِلْ عَلَيْهِ قَوْلُهُ لِيُوَفِّيَهُمْ اِلَاقَةً عَزَّيْنَا

وَلَقَدْ بَوَّاهُنِي اسْرَائِيلُ مَبُوءٌ اَصْدَقٌ وَنَبِيٌّ

كَسِی رَاوَسَتْ كَرُونٌ -

اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ كَرُونٌ بَعْدُ

اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ كَرُونٌ بَعْدُ

وَعِدَی بَعْلِي -

وَمِنَ الْيَائِ

اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ كَرُونٌ بَعْدُ

اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ كَرُونٌ بَعْدُ

صَيَّاتٌ رَاوَسَتْ اَسِی تَصَيَّنَّا - اَوْنٌ

وَوَزَارٌ وَاوْنٌ وَاوْنٌ -

اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ كَرُونٌ بَعْدُ

اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ كَرُونٌ بَعْدُ

اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ كَرُونٌ بَعْدُ

باب المفاعلة

اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ كَرُونٌ بَعْدُ

اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ كَرُونٌ بَعْدُ

اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ كَرُونٌ بَعْدُ

اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ اَلتَّكَلُّفُ وَاوْنٌ كَرُونٌ بَعْدُ

انی لانا قشن نفسی فہم حوتہ والذب عنہ
وانصح۔

الْمُعَاوَنَةُ - المعاونة۔

الْمُخَاطَبَةُ وَالْمُخَاطَبُ -

باکے سخن گفتن۔

الْمُلَاعَبَةُ - باکسی بازی کردن۔

الْمُرَاقَبَةُ - از کسی ترسیدن کسی را ختم داشتن

الْمُسَاوَاةُ - باکسی شرب خوردن۔

الْمُسَاغَبَةُ - با یکدیگر گفتگو کردن۔

الْمُصَاحَبَةُ - باکسی صحبت کردن۔

الْمُصَاحَبَةُ - باکسی بانگ کردن۔

الْمُصَاقَبَةُ - باکسی نزدیک نمودن۔

الْمُضَارَبَةُ - باکسی شمشیر زدن

والمضاربة باکسی عقد مضاربیت کردن۔

الْمُطَابَعَةُ - چیزی از کسی درخواستن

الْمُعَاتَبَةُ وَالْعِتَابُ - باکے عتاب کردن

والعتاب مخاطبة الاولاد ونداکرة الموجهة۔

الْمُعَارَبَةُ - فی الحدیث من معاربتہ النساء کانه

اراد اسباب الجماع۔

الْمُعَاقَبَةُ وَالْعِقَابُ - عقوبت کردن از پی

کسی در آمدن و بنوبت کاری کردن و غنیمت

یافتن و منہ تولد نما قبتہ تا ویدہ فکانت العقبی

والغلبہ لکرم حتی غنیمت و منہ عاقبتہم استموم

فی القتال لبقوتہ حتی غنیمت۔

الْمُعَاضَبَةُ - المراجعة وقوله تعالى معاضباً

ای معاضباً لقوله۔

الْمُعَالَبَةُ وَالْعِلَابُ - غلبہ کردن کسی

و دلو نزدیک شدن بہ پیر شدن۔

الْمُقَارَبَةُ - فی الحدیث سدودا وقاربوا ليقال

قارب فلان فلاناً اذا ناغاه بكلام حسن۔

والمقاربة القصد فی الامور ومنها قاربتہ

فی البيع مقاربة وقيل قاربوا الا تقبلوا

وسدودوا ای اقصدوا السيد او دلو لعلوا

الْمُكَاتَبَةُ - نامه بنشتن یکدیگر و المكاتبة

والمكاتبة بنده را ہم بر دی باز فروختن۔

الْمُكَاتَبَةُ - المشادة۔

الْمُلَاعَبَةُ وَالْعِلَابُ - باکسی بازی کردن

الْمُنَافَعَةُ - المنفعة۔

الْمُنَاسَبَةُ - باکسی خوشی داشتن۔

الْمُنَاسَبَةُ - باکسی جنگ آشکارا کردن۔

الْمُنَاصَبَةُ - باکسی دشمنی و جنگ آشکارا کردن۔

الْمُنَاقَبَةُ - کسی را یا چیز را ناگاہ دیدن۔

الْمُنَافَعَةُ - باکسی غارت کردن و نیک

نور و کردن و رنگ۔

الْمُبَاحَثَةُ - المباحثة۔

الْمُبَاحَثَةُ - المباحثة۔

الْمُبَاحَثَةُ - المباحثة۔

الْمُتَأَمِّلَةُ - نرم خوردن و بعدی با الهاء -

الْمُتَأَمِّلَةُ - بایکدیگر خاموش بودن -

الْمُتَأَمِّلَةُ - بایکدیگر و اثر و هیدرن -

الْمُتَأَمِّلَةُ - چیزی بی ثمرت فرادادن -

الْمُتَأَمِّلَةُ - بکسی حدیث کردن و بزدودن -

الْمُتَأَمِّلَةُ - تشیدن چیزی ببرد کردن -

الْمُتَأَمِّلَةُ - از یکدیگر و کشیدن -

الْمُتَأَمِّلَةُ - المداواة -

الْمُتَأَمِّلَةُ - الْعِلَاجُ - چیزی بردارمان کردن

و این نیز و اکوشیدن و منه الحدیث قما لجا

این مایه العمل و فی حدیث آخر لم یعالج

لم یعالج سکه الموت -

الْمُتَأَمِّلَةُ - المكافحة بالمداواة -

الْمُتَأَمِّلَةُ - سود بازگانی کردن -

الْمُتَأَمِّلَةُ - بکسی ننگ نبرد کردن بآرام -

الْمُتَأَمِّلَةُ - وَالسِّفَاحُ - بکسی زنا کردن -

الْمُتَأَمِّلَةُ - کاسه مل فرارفتن -

الْمُتَأَمِّلَةُ - وَالسُّنُوحُ -

الْمُتَأَمِّلَةُ - وَالصُّلُوحُ - با کسی کار

ک... و باروی -

الْمُتَأَمِّلَةُ - وَالصِّبَا - منع کردن بایکدیگر -

الْمُتَأَمِّلَةُ - سسله بیکدیگر افکندن -

الْمُتَأَمِّلَةُ - با کسی بجا آمدن بکشدن

و با کسی چیزی ابتدا کردن -

الْمُقَارَحَةُ - الموداهنة -

الْمُقَارَحَةُ - ان ترد الابل الماد لم تشرب

و ترفع راسها من دایکون بها و ببرد -

الْمُقَارَحَةُ - بکسی دشمنی داشتن -

الْمُقَارَحَةُ - بکسی روبرو جنگ کردن و

شمشیر زدن و دوسه دادن فلان یکنالغ الامور

اذا باشه بانفسه و کافجهم اذا استقبلوهم

فی الحرب بوجوههم لیس و نه باثرین و لا غیره و

منه الحدیث ما کافحت عن رسول الله فی

حدیث آخر کلمة الله کفاحاً -

الْمُقَارَحَةُ - الْمُشَادَّةُ -

الْمُقَارَحَةُ - وَالْمُزَاكَمَةُ - الْمُتَلَاعِبَةُ - الْمُتَأَمِّلَةُ -

الْمُسَاهَلَةُ - الْمُتَأَمِّلَةُ - الْمُتَأَمِّلَةُ - وَالْوَصَاءُ -

الْمُسَاهَلَةُ - کسی نصیحت کردن -

الْمُسَاهَلَةُ - وَالْوَصَاءُ - بایکدیگر زدن -

الْمُسَاهَلَةُ - از کسی فر کردن و بعدی باین

نزع عن فلان ای ذر عنه -

الْمُسَاهَلَةُ - بکسی نکاح کردن -

الْمُسَاهَلَةُ - وَالْمُسَاهَلَةُ - بایکدیگر فر کردن -

الْمُسَاهَلَةُ - المراتب بالحوارة -

و الْمُتَأَمِّلَةُ - فی المیراث الْمُتَأَمِّلَةُ -

الْمُسَاهَلَةُ - وَالْمُسَاهَلَةُ - و شمرن کسی و دیگران

من مفاعلة الكلام الموعود من الموعود

المُتَلَاذَةُ - المبالطة -

الْمُجَالِدَةُ - الْجَلَادُ - المضاربة والضراب
الْمُجَاهِدَةُ - وَالْجِهَادُ - بكس كايتهار کردن ردا
خدای عزوجل -

الْمُجَاهِدَةُ - انك شیر شدن شتر و اندک
باران شدن سال -

الْمُكْرَفَةُ - کسی را یاری دادن -

الْمُسَاعَدَةُ - مُسَاعِدًا -

الْمُسَانَدَةُ - المعاهدة والمكانفة والمساندة
والاستناد في الشعر اختلاف الزوفاين
كقول الشاعر في مافية عین و سفي
الاخرى لحین -

الْمُشَاهَدَةُ - کسی را دیدن کسی را حاضر کردن
الْمُطَارَدَةُ - وَالْمُطَرَادُ - بریگیه کردن
الْمُعَاوَدَةُ - کسی را برودن -

الْمُعَاوَدَةُ - کسی عقد بستن -

الْمُعَانَدَةُ - وَالْعِيَادَةُ - کسی ستمیدن
و کسی برابری کردن -

الْمُعَاهَدَةُ - المعاهدة - الْمُعَاوَدَةُ - کسی شستن
الْمُكَابَدَةُ - سختی کشیدن -

الْمُتَجَدُّة - کسی نبودن کردن بجد -

الْمُتَجَدُّة - کسی یاری کردن -

الْمُتَشَادُّة - کسی اشعار خواندن و سؤالات

الْمُتَشَادُّة - با هم نزو و حاکم شدن خصوصت کردن
يقال فدر عن قلمی خاصه خصم منافی استفرغ همه
في الخصومة و تحريره يريد كل واحد انقاذ حجة صاحبه -
الْمُتَشَادُّة - کسی کاری کردن باستقصا -
الْمُتَشَادُّة - المعاشرة -

الْمُتَشَادُّة - و انجشیدن چیزی بر آوردن
و با کسی برابری کردن در حرب -

الْمُتَشَادُّة - کسی جنگ کردن و دشمنی شکا -

نمودن نایزه الحرب امی کاشف و فی الحديث
منی عن المتبادرة والنباه و هو ان يقول
الرجل لصاحبه اني اني ان يقول و اني اني
يجب البيع بحد النبذ و قيل ان يقول و اني اني
ايك الحصة فقد وجب البيع و قيل ان يجهز الرجل
القطع من الغنم فينبذ الحصة فيقول لصاحبه
ايما احاب الحظ فولي بكذا و في هذا غرر و جهل
بالبيع فلم يجز عن الخطابي -

الْمُتَشَادُّة - مشتافتن -

الْمُتَشَادُّة - وَالْبَيْدَةُ - کسی پیش رفتن
الْمُتَشَادُّة - جماع کردن خودی خود بکار می کردن
الْمُتَشَادُّة - از دور برافراشته گزشتن با صر

از او شرفت نظر الیه من بید -

الْمُتَشَادُّة - کسی با مدد بجای یا شغل شدن

الْمُتَشَادُّة - کسی باز نگانی کردن -

الْمُتَابِرَةُ - برکاری مداومت کردن -

الْمُجَاهَرَةُ - بالعداوة المباداة بها -

الْمُبَادَرَةُ - بهما و با و از خواندن -

الْمُحَادَثَةُ - وَالْمُحَدَّثُ - از کسی خبر کردن

الْمُحَاصِرَةُ وَالْمُحْصَرُ - کسی را در محاصره کردن

الْمُحَاضِرَةُ - بایکدیگر دیدن و حاضرته جانشینه

عند السلطان و هوک المخلبة و المکاثره -

الْمُتَابِرَةُ - کشاورزی کردن بر سر

یا بر بجه و ماشبه و قيل صلها من خیر

لان رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم كان قرا

في ایدی الیها علی نصف فقيل خابرهم ای

عالمهم فی خیر ثم ثنا ذواتهم عن ذلک ثم

اجازت بعد -

الْمُتَحَوِّقَةُ - دست بر یکدیگر گرفتن در رفتن

و المحاصرة ایضا -

الْمُتَحَاسِنَةُ - و هو ان یأخذ صاحبک فی طریق

و تافهذاته فی غیر حتی تلقیانی مکان -

الْمُتَحَاكِرَةُ - فروختن میوه پیش از آنکه صلاح

وی پیدا آید و هنوز سبز بود -

الْمُتَحَاكِرَةُ - در خطر افتادن و بعد به بالبار

و با کسی گریختن -

الْمُتَحَاكِرَةُ - بیاختن و پنهان شدن لایق

شدن بجای -

الْمُكَلَّبَةُ - با کسی دشمنی کردن و شاة مدا بره

ضد قواک مقابلت و قلا ان مقابل و مدا بره

اذا کان محضاً من ابدیه -

الْمُتَدَاكِرَةُ - با کسی چیزی یاد کردن -

الْمُسَاكِرَةُ - با کسی چیزی پوشیدن

الْمُسَاكِرَةُ - با کسی دوستی داشتن -

الْمُسَاكِرَةُ وَالْمُسَاكِرَةُ - سفر کردن بیستی

الْمُسَاكِرَةُ - با کسی سمر گفتن -

الْمُسَاهَرَةُ - با کسی بیدار بودن -

الْمُسَاكِرَةُ وَالْمُسَاكِرَةُ - با کسی خلوت کردن

و المشاکرة غورن شتر و خسته را از نایانت گیاه

الْمُسَاكِرَةُ - چیزی با کسی با دو نیم کردن -

الْمُسَاكِرَةُ - با کسی بشعر نبرد کردن و با کسی

در یک جامه خفتن -

الْمُسَاكِرَةُ - من الشغار و هو نکاح کان فی

الجابلیة و هو ان یقول لرجل لا آخر و بجنه

نیک و اخک علی ان از و یک اُسخته

او نبتی علی ان صدق کل واحدة منهما

بضع الاخری کا نهما یفما المر و اخلیا البضع

و منه الحدیث لا شغار فی الاسلام -

الْمُسَاكِرَةُ - چیزی بهاه دادن -

الْمُسَاكِرَةُ - با کسی بصر نبرد کردن -

الْمُسَاكِرَةُ - الذي قتال فرقة فی الصحراء و لا یخاطبها

الْمُصَادَرَةُ - کسی را مصادره کردن یعنی
الی المفعول الثاني بلی -

الْمُصَاعَرَةُ - بُخْ کر ز بگردن -

الْمُصَاهَرَةُ - با کسی بنکاح وصلت کردن

الْمُضَافَةُ - منه الحديث ايضا فلهذا يامى

يعاود ووصايقال هو ايضا فلهذا يداغله -

الْمُطَاوَرَةُ - با کسی یا بودن -

الْمُظَاهَرَةُ - از زن ظهار کردن و یعنی

بمن هم پشت بودن و در جامه هم پوشیدن

الْمُعَاوَرَةُ - و شوارفر گرفتن کارے -

الْمُعَاكَرَةُ - با کسی زندگانی کردن -

الْمُعَاوَرَةُ - پیوسته کاری کردن و با کسی

کاویدن و در شام یا در بهجا یا در خصوصت

الْمُعَاهَرَةُ - المسافحة -

الْمُعَادَرَةُ - پیوسته بگذشتن و الباب

یدل علی ترک -

الْمُعَامَرَةُ - خوشن را در جنگ سخت افکندن

الْمُعَاخَرَةُ - با کسی فخر نبرد کردن -

الْمُعَاهَرَةُ - وَالْمُعَادَرَةُ - مرو فان -

الْمُعَاوَرَةُ - چیزی را که میدانی انکار کردن

و با کسی بزرگی نبرد کردن و منه الحديث

لا تباكروا الصلوة بتملها من التمتع في مقام

واحدی تغالبوها اسے خفوقا فی التمتع بعد

التسليم وقيل لا يكتسب بأكبر من صلاتك

الْمُعَاوَرَةُ - با کسی نبرد کردن به بسیاری

الْمُعَاوَرَةُ - با کسی هم دیوار بودن معنا یا

ان يكون كسبه حية الى جانب كسبه بئيك وهو

اسفل شقة البيت التي تلي الارض من حيث

يكسر جانبا من غير كسبه بئيك و ليسا رك -

الْمُعَاوَرَةُ - دندان برهنه کردن -

الْمُعَاوَرَةُ - با کسی مکر کردن -

الْمُعَاوَرَةُ - معروفة قرأ خطا و خطا خطا

میسرة و معناه ساعه و یا سره و ليس امرأ

من المناظرة اى الحاجة والمجادلة ومن الحديث

لا تناظره كتاب الله ولا بسنة رسوله قيل

لا تجعل شيئا نظيرا لهما اى لا تتبع قول قائل

وتدعها وقيل لا تجعلها مثالا للشيء يعرض

كقول القائل للرجل كجنى فى وقت يحتاج اليه

فيه وجبت على قدر ما موسى -

الْمُعَاوَرَةُ - با کسی در فخر بجا کم شدن -

الْمُعَاوَرَةُ - وَالْمُعَادَرَةُ - با کسی واکا ویدن

و خصوصت -

الْمُعَاوَرَةُ - با کسی بد پازنگی نبرد و کار کردن

الْمُعَاوَرَةُ - از زمین به زمین شدن و از

کسی بریدن و فی الحديث من لا يذکر الله

الا ما جبر اى قلبه ماجر للسانه غير مطابق له

الْمُبَاسَرَةُ ۱- الْبَرَاءَةُ - بَكْسِي بِحِجَابٍ وَنَشِدٍ
 الْمُبَاسَرَةُ ۲- يَكْدِرُكَ الْبَرْكَاتُ بِأَرْوَاقِهِ
 الْمُبَاسَرَةُ ۳- بَكْسِي بِحِجَابٍ كَرُونَ
 الْمُبَاسَرَةُ ۴- كَارِخُوشِ كِيَا - هَا بَكْسِي بِحِجَابٍ
 وَبَكْسِي بِحِجَابٍ كَرُونَ وَرَكَارِي -
 الْمُبَاسَرَةُ ۵- الْمَعَانِدَةُ وَالْمَجَانِبَةُ -
 الْمُبَاسَرَةُ ۶- الْمُبَادِرَةُ إِلَى الْمَكَانِ وَالْإِخْتِبَارُ فِيهِ
 الْمُبَاسَرَةُ ۷- الْفَرُوسَةُ قَرِي وَيْلَ الْمَرْكَ فِي الصَّدَقَاتِ
 الْمُبَاسَرَةُ ۸- بَكْسِي بِحِجَابٍ كَرُونَ -
 الْمُبَاسَرَةُ ۹- فَرَسَتِ حَيْثُ رَاسَتِ وَبَحِيرَةٍ
 نَزْدِيكَ مَشَدَن -
 الْمُبَاسَرَةُ ۱۰- مَنَشِينِي كَرُونَ -
 الْمُبَاسَرَةُ ۱۱- بَاخِيرِي بَانِيدَن -
 الْمُبَاسَرَةُ ۱۲- حَيْرِي اَزْ كَسِي وَبَلُودَن -
 الْمُبَاسَرَةُ ۱۳- بَكْسِي بِحِجَابٍ دَرَسِي كَرُونَ
 الْمُبَاسَرَةُ ۱۴- بَكْسِي نِيَزُفَرُونَ -
 الْمُبَاسَرَةُ ۱۵- بَكْسِي فَرَسِيبَ آوَرُونَ -
 الْمُبَاسَرَةُ ۱۶- مَثَلُ الرُّوسِ -
 الْمُبَاسَرَةُ ۱۷- بَايِ بَانَشِدْكَاهِ كَسِي زَرُونَ
 وَهَا كَسِي دِيَا وَبَاخِيرِي كُوَشِيدَن -
 الْمُبَاسَرَةُ ۱۸- يَكْدِرُكَ رَأْبُ فَرُودَن وَخُوشِيدَن
 حُورِ مَيَانِ حَرْبِ اَمْدُ خَلْتَن -
 الْمُبَاسَرَةُ ۱۹- بَكْسِي نَبَرُ دَرُونَ بَنُودَن -

لَا بَسْتُ لَكُمْ خَالِطَةً وَلَا بَسْتُ
 فَلَا نَا - عَرَفْتُ بِالْمَدَن -
 الْمُبَاسَرَةُ ۲۰- مَجَامَعَتِ كَرُونَ وَيَكْدِرُكَ الْمَكُونِ
 وَفِي الْمَبِيعِ اَنْ يَقُولَ لِقَائِلِ اِذَا لَسْتُ الْمَبِيعِ
 مِنْ غَيْرِ اَنْ تَفْسِرَهُ وَتَقْلِبُهُ لِلنَّظَرِ اِلَيْهِ وَتَرُدَّهُ اِلَى
 بِالْعَيْبِ فَقَدْ وَجِبَ الْمَبِيعُ بِبِنَا كَذِبَةٍ اَوْ قَدْ جَابَرَ الْمَاسَ
 فِي الْحَدِيثِ وَالْمَرْوِيَةِ ذَا كَرَت -
 الْمُبَاسَرَةُ ۲۱- اَلْمُبَاسَرَةُ اَلْمُبَاسَرَةُ - بَكْسِي بِبَاخِيرِي
 وَكُوَشِيدَن -
 الْمُبَاسَرَةُ ۲۲- اَلْمُبَاسَرَةُ اَلْمُبَاسَرَةُ - بَكْسِي وَرَحْمَتِي
 مَكَّاسِ كَرُونَ -
 الْمُبَاسَرَةُ ۲۳- الْمَطَاعِنَةُ -
 الْمُبَاسَرَةُ ۲۴- نَحْبَتِ وَفِي حَيْرِي بِطَرِيقِ الْمَارَاتِ فَرَسَتِ
 مَنَافَسَتِ فَنَافَسَتِ اَوْ نَحْبَتِ فَرَسَتِ عَلَى وَجْهِ الْمُبَارَاةِ فِي الْكُرْمِ
 الْمُبَاسَرَةُ ۲۵- بَكْسِي رَاكُشَتَن وَهَذَا التَّامُوسُ
 وَفِيهِ هِيَ مَقْلُوبَةٌ مِنَ الْمُنَاسِمَةِ -
 الْمُبَاسَرَةُ ۲۶- الْمَشَاوَةِ -
 الْمُبَاسَرَةُ ۲۷- يَكْدِرُكَ رَأْبُ فَرُونَ بَعْدَتِ -
 الْمُبَاسَرَةُ ۲۸- يَكْدِرُكَ رَأْبُ فَرُونَ وَبَاخِيرِي اَيْضًا
 الْمُبَاسَرَةُ ۲۹- رَسَانِ بِرَكْدِيكَ اَقَالِيدَن
 الْمُبَاسَرَةُ ۳۰- اَلْمُبَاسَرَةُ اَلْمُبَاسَرَةُ - يَكْدِرُكَ رَأْبُ فَرُونَ
 الْمُبَاسَرَةُ ۳۱- الْمَعَانِفَةُ فِي الْقِتَالِ -
 الْمُبَاسَرَةُ ۳۲- بَكْسِي بِسَقْمَا شَهَارِ كَرُونَ -

أَلْمُتَّاعَةُ شَيْءٌ وَالْمُتَّاعَةُ الْمَجَارِثَةُ -

أَلْمُتَّاعَةُ - بَأْسِي دُوسْتِي وَبِزْدِ دِشْتَن

أَلْمُتَّاعَةُ - نَگَاهِ گِرَقَتَن -

أَلْمُتَّاعَةُ كَيْسِي رَا زِجَنِي بَا زِدْتَن مِثْلَ بَانِيَدَن

فِي أَحَدِيثٍ نَجَافَتِي عِنْدَ ابُو سَفِيَّانٍ أَيْ يَنْفَعِي عِنْدَ

أَلْمُتَّاعَةُ - بَأْسِي اِسْتِطَاعَتَن -

أَلْمُتَّاعَةُ - بَأْسِي بَرَا بَرِي كِرُونِ دَاوَكِسَ

بَا يَكِ سَوْشَدَن وَبَرَا بَرِي كِرُونِ كِتَابِ بَا يَكِي گِر

وَعَارَضَتِ أَيْ اخَذَتِ فِي غَرَضٍ وَنَاحِيَةٍ -

أَلْمُتَّاعَةُ - بَا يَكِي گِر شَرِ لَقَتَن بَرَسَبِيلِ

مُجَاهِدَتِ وَتَا رَضَتِ جَا زِيَّةِ وَالمُقَارَضَةُ

وَالْقَرْضُ الْمَضَارِبَةُ هِيَ أَنْ تَدْرِكَ الْمَالَ لِي

أَخْرَجَ فِيهِ وَيَكُونُ الرَّجُلُ يَتَكَلَّمُ عَلَى مَا تَشْرَطُ طَائِفَةٌ

الْوَضِيعَةُ عَلَى الْمَالِ فِي الْحَدِيثِ أَنْ قَامَتِ

النَّاسُ قَادِرُ ضَوْكٍ مَعْنَاهُ أَنْ سَاءَ بَيْتُهُمْ سَابُوكَ

وَأَنْ تَمَلَّتْ سَهْمُ نَالُوا مَنَكَ وَاصْلَهُ مِنَ الْقَرْضِ

وَهُوَ الْقَطْعُ -

أَلْمُتَّاعَةُ - قَوْلُ كَيْسِي رَا نَقَضَ كِرُونِ

هِيَ فِي الْقَوْلِ أَنْ تَكْثُرَ بَاتِنًا قَضَى فِي مَعْنَاهُ

وَمِنْ عَظَمِ التَّرَكُّبِ يَدُلُّ عَلَى كَثَلِ الشَّيْءِ -

أَلْمُتَّاعَةُ - الْمُقَامَةُ -

أَلْمُتَّاعَةُ - الْمُجَادَلَةُ -

أَلْمُتَّاعَةُ - الْخِلَاطُ بَأْسِي أَيْ تَقَرَّرَ مِنْهُ الْحَدِيثُ

لَا خِلَاطَ لِي خِلَاطُ رَجُلٍ لِمَا بَلَغَ غَيْرُهُ لَمِنْ حَقِّ الْبَلَدِ

وَمِنْهَا وَيُخْبِرُ الْمَصْدَقُ كُلَّ مَا يَجِبُ لَهُ وَخِلَاطُ

الرَّجُلِ فِي عَقْلِهِ خِلَاطًا -

أَلْمُتَّاعَةُ وَالزَّيْبُاطُ - شَيْءٌ مُقِيمٌ شَدَن -

أَلْمُتَّاعَةُ وَالْمُسَاقَطَةُ - فِي الْفَرَسِ اسْتِخْرَاجُ

الْعَدْوِ وَسَقَاطُ الْحَدِيثِ أَنْ تَحْدِثَ الْوَاحِدُ

يَنْصُتُ لَهُ الْآخَرُ وَإِذَا سَكَتَ تَحْدِثُ السَّكَاتُ -

أَلْمُتَّاعَةُ - بَأْسِي شَرَطُ كِرُونِ -

أَلْمُتَّاعَةُ - بَأْسِي غِلَاطُ آوَرُونِ -

أَلْمُتَّاعَةُ وَالْفَرَاطُ بَأْسِي يَشِي گِرَقَتَن -

أَلْمُتَّاعَةُ - جَوْرُ كِرُونِ بَا يَكِي گِر -

أَلْمُتَّاعَةُ - بَرَجَنِي نَگَاهِيَانِ بُوَدَن

بَنَگَا دِشْتَن وَبَرِي بِلَعِي وَيَقَالُ أَنَّهُ لَزْدُ

حِفَاطُ وَزْدُ وَحَافِظَةُ إِذَا كَانَتْ لَهَا نَفَقَةٌ -

أَلْمُتَّاعَةُ وَالْمُتَّاعَةُ الْغُوشُ فَرَا دِشْتَن

وَرِي گُوشِ شَهْمِ كَمَا سَوَى الْغُوشِ وَارِي زِي جِي مِثْلَ سَتَن

أَلْمُتَّاعَةُ وَالْبَصَاغُ - جَمَاعُ كِرُونِ -

أَلْمُتَّاعَةُ وَالْبَصَاغُ - بَسِ رَوِي كِرُونِ

وَجِي زِي بِيَا بِي كِرُونِ وَتَحْكُمُ وَتَقِيضُ كِرُونِ

جِي زِي وَتَنْهَ الْحَدِيثُ تَابِعَاتُ الْأَعْمَالِ أَسَ

أَحْكُمَا بَا وَغَرَنَاهَا -

أَلْمُتَّاعَةُ الْخِصْمَةُ -

أَلْمُتَّاعَةُ الْقَوِيَّةُ - مُجَادَلَتُهُمْ بِالْفُحْشِ -

وتمنازعهم عند اليب والقمار -	أَلْمَصَّاجَعَةُ - با کسی خفتن -
أَلْمَجَامَعَةُ وَالْمَجَامِعُ معروفان المجامعة	أَلْمَصَّاسَةُ عَمَّةٌ - با چیزی مانیدن -
با کسی پییزی اتفاق کردن -	أَلْمَطَالَعَةُ - چیزی با کسی نشستن تا او بر آن واقع شود
أَلْمُخَادَعَةُ وَالْمُخَادِعُ - فریب دادن کسی	و پیوسته و پییزی نگریستن -
أَلْمُخَالَعَةُ - جدائی کردن زن و شوهر از هم برآلی	أَلْمُقَامَرَةُ عَمَّةٌ وَالْمُقَامَرُ - با کسی قرعه زدن
المرأة بطلها ارادة على طلاقها ببدل نهاله ففی خالغ	و با کسی شمشیر زدن -
أَلْمُدَاقَعَةُ وَالْمُدَاقِعُ - از کسی فب کردن	أَلْمُقَاطَعَةُ - با کسی و ابریدن و بعدی لب
و بعدی لعن و المأطعة ايضا -	المفعول الثاني يعلى -
أَلْمُرَاَبَعَةُ - بار کسی بر گزفتن و عا لته مرابطة	أَلْمُكَا مَعَةُ - المضاجعة -
کما يقال مضافة مشاهرة -	أَلْمُصَا صَعَةُ وَالْمُصَا صِعُ - المجادلة -
أَلْمُرَّاجَعَةُ - با کسی گردیدن و پییزی -	أَلْمُتَابَعَةُ - کسی را پییزی بازو نشستن -
أَلْمُرَّاصَعَةُ - فرزند را فراوایه دادن -	أَلْمُتَابَرَةُ عَمَّةٌ - پیکار کردن و منه احدیث
أَلْمُرَّافَعَةُ چیزی با کسی بک و بقاضی نشستن	مالی انازع القرآن ای اجازب قراتها کاهم
أَلْمُرَّاقَعَةُ - بهو قلب المعارقة بمعنى مراقة النحر -	هر و با القراة فشقوه المتارعة و النزاع
أَلْمُرَّارَعَةُ - زمین به بزرگری دادن -	آرزو مند گشتن -
أَلْمُسَابَقَةُ چیزی به هفته فرادون -	أَلْمُسَابَقَةُ - در چیزی غلو کردن -
أَلْمُسَا سَرَةُ عَمَّةٌ - نشستن و بعدی مالی و شتابانید	أَلْمُسَادَعَةُ - کا لغازاته -
قال ابن جني سارع متعده وسرع واسرع	أَلْمُسَا قَعَةُ - من قه لك ثقت الرجل اذا صار
لا زمان و بينهما فرق لان سارع غريزة و	حادوثا خفيا -
اسرع كلف نفسه السرعة -	أَلْمُجَا حَقَةُ - المراجعة والمدانة -
أَلْمُسَا قَعَةُ - یکدیگر را کشیدن و کسی فرار گرفتن	أَلْمُجَا سَرَةُ قَمَّةٌ وَالْمُجَا سَرُفُ - بگزان فرار گرفتن
أَلْمُصَادَعَةُ وَالْمُصَادِعُ - با کسی کشتی گرفتن	فارسی معرب -
أَلْمُصَا نَعَةُ - رشوت دادن و دلا کردن	أَلْمُصَا جَعَةُ - المعارضة والمدافعة -

الْمُخَالَفَةُ - كَيْسِي أَمِيرُ دُرِّي كَرُون فِي الْحَدِيثِ
 إِيجَارَتِ عَلَى عَمَلِهِ إِسْجَارَتِي -
 الْمُخَالَفَةُ - الْمَعَادَةُ وَالْمُخَالَفَةُ حَالَتَيْنِ
 قَرِيبَتَيْنِ وَالْإِنْصَارُ فِي أَمْرٍ يَنْتَهِي بِهَذَا وَاصِحٌ فِي تَقْسِيمِ
 لِقَوْلِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّ الْإِسْلَامَ
 الْخُفَارَةُ - حَيْرِي بِخَيْرِي فَرَادُونَ -
 فِي الْحَيْثُ كَانَتْ فَرَسَةٌ خَافَتْ فِيهَا أَيْ احْفَرَتْهَا -
 الْمُخَالَفَةُ وَالْخِلَافُ - كَيْسِي خِلَافُ كَرُون وَتَوَاقُفُهُمْ
 يَخَالَفَتِ إِلَى امْرَأَةٍ فَلَانِ أَيْ يَأْتِيهَا إِذَا خَابَ عَنْهَا -
 قَوْلُهُ الْجُرَادُ رُكُوبًا لَكَ عَلَى الْأَثَرِ وَالْثَالِثُ
 عَلَيْهِمَا وَهَذِهِ دَابَّةٌ لَا تَرُدُّ أَيْ لَا تَحْمِلُ رَدْفًا
 وَالْبَابُ يَدُلُّ عَلَى اتِّبَاعِ الشَّيْءِ -
 الْمُسَاخَقَةُ - الْحَاقِقَةُ -
 الْمُسَاخَقَةُ الْمَوْلَاةُ وَالْمُسَاعَدَةُ -
 الْمُسَارَقَةُ - بِرَجْسٍ مَطْلَعٌ بُوْدُونٌ وَفَحْرٌ بُوْدُونٌ
 بِأَكْبَرٍ لِكَيْ يَرْتَبِعَ -
 الْمُسَادَقَةُ - يَأْقَنُ -
 الْمُسَاوَرَقَةُ - بِكَيْسِي بَعْضُ مَعَامَلَتِ كَرُون -
 الْمُسَاخَقَةُ - أَفْزُونُ كَرُون -
 الْمُسَاوَرَقَةُ - نَزْوِيَّتُكَ وَكَانِيْدُكَ مَيْزُكَ وَنَگِيْنَا
 قَارَتِ فَلَانِ السَّخِيَّةُ أَيْ خَالِطَهَا وَقَارَتِ لِمَرْأَةٍ أَيْ جَاهَا
 الْمُسَاوَرَقَةُ - كَيْسِي أَشْكَارًا جَنَگَرُونِ وَدَشْمَنِي
 كَرُونٌ وَقَدْ جَاءَ كَاشَفٌ بِمَعْنَى كَشَفٌ -

وَنَسْتَرُ قَتَارَةً ثُمَّ إِذَا كَاشَفَ الْعَمْرُ عَنْكُمْ -
 الْمُسَاوَرَقَةُ - بِكَيْسِي يَارِي كَرُونُ الْمُلَاخَقَةُ -
 الْمُلَاخَقَةُ - بِكَيْسِي طَعَفَ كَرُون -
 الْمُسَاوَرَقَةُ - الْمُسَاوَرَقَةُ -
 الْمُسَاوَرَقَةُ بِمَعْنَى فَرَادُونَ أَيْ قَالَ لَعَنَتِ الطَّرِيقُ بَيْنَ وَدَعَا
 الْمُسَاوَرَقَةُ وَالْثَقَافُ - وَنَاغِي كَيْسِي شَكْسَتُون -
 الْعَمَلُ الْفَقْدُ - الْمَارِجَاتُ -
 الْخُفَارَةُ - الْمَجَامَعَةُ -
 الْمَجَامَعَةُ - لِلسَّاعِدَةِ عَلَى الْحَقِّ -
 الْمُخَالَفَةُ - بِكَيْسِي خَلَقَ نِيكُوْرِيْدُون -
 الْمُلَاخَقَةُ - بِكَيْسِي رَاهِي كَرُون -
 الْمُسَاوَرَقَةُ - بِظَرْفَتِ وَهَدَاوَتِ دِيرِنِ يَقَالُ
 هَذِهِ الْخَلَّةُ تَرَامِقُ بِفَرْقٍ لَا تَحْمِلُ وَالتَّوْبَتُ وَتَرَامِقُ الْأَمْرُ
 إِذَا انْتَبَهَوْا فِي الْحَدِيثِ أَلَمْ تَنْصُرْ الرَّاقِي لِعَيْنِي الْخِلَافُ
 يَقَالُ الْمُسَاوَرَقَةُ مَا تَوَدَّ أَنْ تَنْظُرَ فِي الْأَمْرِ الْعَدَاوَةُ يَقَالُ لَمْ
 تَضُقْ لَوْ كُنْتُ عَنِ الْحَقِّ يَقَالُ عَيْشَةُ رَاقٍ أَيْ ضَيْقٌ -
 الْمُسَاوَرَقَةُ - نَزْوِيْكُ بُلُوْغُ رَسِيْدُونِ فِي الْحَدِيثِ
 إِذَا دَخَلَ مَكَتَهُ مَرَّاسَةً فَخَرَجَ إِلَى عَرَفَةِ قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ
 بِالْبَيْتِ لِعَيْنِي إِذَا ضَامِقٌ عَلَيْهِ الْوَقْتُ حَتَّى يَخْلُفَ
 فَوْتَ الْوَقُوفِ بِعَرَفَةِ -
 الْمُسَاوَرَقَةُ وَالسَّيْبَانِي - بِكَيْسِي شَيْءٌ كَرَفْتَنِ دَر
 دَوِيْدُونِ تَادِرَاتُحْتَن -
 الْمُسَاوَرَقَةُ - مَعْرِي كَرُونُ نَزْنِ بَارِزِن -

من السائل

الْمُتَسَارِقَةُ - وزيد به گزشتن -

الْمُصَادَقَةُ - با یکدیگر دوستی گرفتن -

الْمُطَابَقَةُ - با کسی موافقت کردن و یا بند

رفتن و پاسی و رجاء گاه دست نهادن آپ

وطاقت بین اشپین مطابقت و طباق

و ذرا جلتهما علی حد واحد و از قتها و طابق

فلان یعنی مرن و الباب یدل علی وضع شی

مبسط علی مثله حتی یطیبه -

الْمُطَارَقَةُ - تو بر تو و رفتن و در و جامه

بر سر پوشیدن -

الْمُعَانَقَةُ وَالْعِنَاقُ - دست بگیردین

یکدیگر و کردن و فی الحدیث فانطلقا معاً

ای سارحین فی الحدیث یعنی علیها ای لیترن

الْمُتَسَارِقَةُ وَالْفِرَاقُ - از یکدیگر جدا شدن

الْمُتَفَانِقَةُ - بنا بر و زدن -

الْمُجَادَقَةُ - دوستی و بره نداشتن -

الْمُنَاسَقَةُ - همان پیروی یکدیگر کردن فی الحدیث

باسقوا این الحج و الهمة ای نابعدا -

الْمُنَاطَقَةُ - با کسی سخن گفتن -

الْمُنَافَقَةُ وَالْفَنَاقُ - و زدن و در و اینافقة

در سرخ شدن موش -

الْمُبَاسَرَةُ - برکت کردن و بعدنی بنی بعلی

باللام و بنفسها و يقال بارک علیه ای اطلب -

الْمُتَسَارِكَةُ - مع با یکدیگر دست برداشتن و جفا

یکدیگر دست برداشتن -

الْمُتَدَارِكَةُ وَالْمُتَدَارِكُ - بهایی کردن

الْمُتَدَاكِلَةُ وَالْمُتَدَاكِلُ - حق کسی بدست گرفتن

الْمُتَشَارِكَةُ - با کسی نبازی کردن -

الْمُصْلَحَةُ - با کسی خندیدن و النور یعنی احک

النس ای یسبل معاً حیث مالت -

الْمُعَارَاةُ وَالْعِرَاةُ - ابقال -

الْمُتَدَاكِلَةُ - شدة الملازمة و المداخلة ای

لوحک نقار نظره و اذا دخل بعضها فی بعض

و منه الحدیث و کان الجدار یلاصک و وجه

ای بر می شخص الحدیث و وجه -

الْمُتَصَلِّحَةُ - با یکدیگر حاج کردن -

الْمُتَعَاكِلَةُ - المماطلة -

الْمُبَادَاةُ وَالْمُبَادَاةُ - با یکدیگر بدل کردن

الْمُبَاسَلَةُ - المصادرة فی الحرب -

الْمُبَاةَاةُ وَالْمُبَاةَاةُ - بازی کردن زن با شوهر

الْمُبَاهَاةُ - یکدیگر را نفرین کردن -

الْمُتَافَلَةُ - مداومت کردن بر طعامی که

از خوب باشد -

الْمُجَادَاةُ وَالْمُجَادَاةُ - بیکارخت کردن

با یکدیگر -

الْمُجَامَلَةُ - المعاملة بلعیل -

الْمُجَاهِلَةُ - با کسی سفاقت کردن -

الْمُجَاهِلَةُ - گندم و خوشه گندم فروختن

و يقال أكثر الارض بالخطه وقيل هي المزارعة

بالربع والثلاث و اقل من ذلك أكثر وقد نسي عنها

الْمُجَاهِلَةُ - با هم هر داشتنن في الحديث في حال عليها

ای بیادونه علی الحمل فحیلاً نه بینها -

الْمُجَاهِلَةُ - الخاومة -

الْمُكَلِّ أَخْلَجَ - در کار یکدیگر شدن و با کسی

در کاری یادرجای شدن -

الْمُكَلِّ أَكَلَهُ - با کسی دورویی کردن و در اکثر

الْمُكَلِّ أَخْلَجَ - کسی بر یاری دادن و بر برگشتن

الْمُكَلِّ - با کسی مکاتبت کردن و با یکدیگر

در آب کشیدن و رفتن و آنچه بدان ماند -

الْمُسَاخَلَةُ - در کناره و در یارفتن -

الْمُسَاخَلَةُ - با کسی آسان فرارفتن -

الْمُسَاخَلَةُ - با چیزی رسانیدن -

الْمُسَاخَلَةُ - المشاتمة -

الْمُعَاجَلَةُ - شتابانیدن يقال عاجله بیدیه

اذا اخذته به ولم يهلبه -

الْمُعَاوَلَةُ - با چیزی برابر آمدن و با چیزی

برایم کردن -

الْمُعَاوَلَةُ - وَالْعِطَالُ - بر نه یکدیگر شدن

لخ از بهر نشی و گذرک الکلاب والعطال

في القواني التضمين -

الْمُعَاوَلَةُ - به خرد با کسی نبرد کردن و المرأة

تعاقل الرجل الى ثلث دینها ای توازیه فلان

بلغ ثلث الدین صارت دین المرأة علی

النصف من دین الرجل -

الْمُعَاوَلَةُ - معروفة -

الْمُعَاوَلَةُ - بادوست بازی کردن -

الْمُعَاوَلَةُ - از یکدیگر جدا شدن -

الْمُعَاوَلَةُ - با یکدیگر نبرد کردن به فضل -

الْمُعَاوَلَةُ - با یکدیگر نبرد کردن و بر این شدن

و روی فرار و در کردن و در این و در آن

که در بیان ایشان باشد -

الْمُعَاوَلَةُ وَالْعِطَالُ - الحارة و مصدرها

الباب علی مفاعله و فعال و ان الیهم ليقولون

فیعالا و فی السخیر قاتل الله الیه و اے

لعن ومنه قاتلهم الله اے لعنهم الله

و فی حدیث آخر قاله فانه شیطان ای و انعمه

و فعا صیفا -

الْمُعَاوَلَةُ - ان تباع الدار الی جنب دارک

وانت محتاج الیهافوخرشهرها بالیشتریهما

غیرک ثم تاخذها بالشفقة وقد کره ذلك

و اصل المکابلة الا خیر و المحبس -

الْمُعَاوَلَةُ - کسل شدن و نیزاد بر آمدن -

أَلْمَأْمُورَةُ - الشَّامِتَةُ -

أَلْمَأْمُورَةُ وَالْمَحَالُ - بَأْسُهُ كَرِيمٌ كَرُونَ

أَلْمَأْمُورَةُ وَالْمَحَالُ - فِي الْحَيَاةِ الْمَدَالِ الْغَنَاقِ

وَهُوَ انْ يَلْقَى الرَّجُلَ الْفَرَّانَةَ الَّذِي يُضَاجِحُ حَامِلَتَهُ

وَيَتَحَوَّلُ عَنْهُ تَتِي بِفَرَشَةٍ غَيْرِهِ مَاغُورٌ مِنَ الْمَنْزِلِ

أَلْمَأْمُورَةُ وَالْمَحَالُ - بِكَيْسٍ مَطْلٍ كَرُونَ

وَيُعِيدُ إِلَى الْمَفْعُولِ الثَّانِيَةِ بِالْبَاءِ -

أَلْمَأْمُورَةُ - كَيْسٍ نَبْرُكَرُونَ نَبْرِي وَتَبْرَانْدَ خَتَنِ -

أَلْمَأْمُورَةُ وَالْمَحَالُ - بِكَيْسٍ كَرِيمٍ فَرْدٍ أَمْنٍ جَرَبَانِ بَكْرَزَانِ

أَلْمَأْمُورَةُ وَالْمَحَالُ - بِكَيْسٍ كَرِيمٍ تَبْرَانْدَ خَتَنِ -

نَبْرُودَ كَرِيمٍ دَفْعُ كَرُونَ -

أَلْمَأْمُورَةُ - كَيْسٍ دَرَجَانِ كَاهِ وَدَسْتِ نَهَادُونَ

سَوْرُ قَبْلِ مَنَاقِلَةِ الْفَرَسِ انْ يَضَعُ يَدَهُ

وَرَجُلُهُ عَلَى غَيْرِ حَجَرٍ يَحْسِنُ تَقْلُفِي الْحَجَارَةِ وَبِأَكْبَرِ كَرِيمٍ

حَدِيثُ كَرُونَ وَنَهْلٍ وَعَلَّ غَدُونَ شَتْرُوَيْ كَرِيمٍ

أَلْمَأْمُورَةُ - بِأَكْبَرِ كَرِيمٍ حَدِيثُ كَرُونَ بِأَوَّلِ زَمَرٍ

أَلْمَأْمُورَةُ - حَزِينِ زَبِينِ وَكَيْسٍ يَوْمِيَّةٍ شَدِيدِ

أَلْمَأْمُورَةُ - الْخَاصِمَةُ إِلَى الْحَاكِمِ -

أَلْمَأْمُورَةُ - كَرِيمٍ حَزِينِ وَزَبِينِ -

أَلْمَأْمُورَةُ - الْخَاصِمَةُ - الْخَاصِمَةُ -

أَلْمَأْمُورَةُ وَالْمَحَالُ - كَرِيمٍ أَوْرِي كَرُونَ

أَلْمَأْمُورَةُ - كَرِيمٍ دُوسِي وَزَبِينِ -

أَلْمَأْمُورَةُ - أَرْكَسُ ذَهَبِ كَرُونَ -

أَلْمَأْمُورَةُ - جَائِي مَقَامُ وَرَادِرُونَ وَبِيَايَ

كَرُونَ وَفِي الْحَدِيثِ إِذَا كَلَّمْتُمْ فَرَّازًا قَبْلَ أَنْ يَلْطَوَا

الْأَكْلَ يُشْكِرُ الْفَرَّانَةَ قَبْلَ أَنْ يَلْطَوَا قَبْلَ أَنْ يَلْطَوَا

وَسَائِلُ مَعَ مَشَبِّبٍ وَقَبْلَ كَلَوَا يَوْمًا مَحْمَدًا وَيَوْمًا

غَيْرِ ذَلِكَ -

أَلْمَأْمُورَةُ - كَيْسٍ شَتْرُوَيْ كَرِيمٍ أَرْكَسُ ذَهَبِ كَرُونَ

أَلْمَأْمُورَةُ وَالْمَحَالُ - بِكَيْسٍ زَهْمَتِ كَرُونَ

أَلْمَأْمُورَةُ - نَبْرُودَ كَرِيمٍ شَدِيدِ خَيْرِي -

أَلْمَأْمُورَةُ - أَشْتِي كَرُونَ بِكَيْسٍ -

أَلْمَأْمُورَةُ - كَرِيمٍ قَرَمَزُونَ -

أَلْمَأْمُورَةُ - كَرِيمٍ وَشَتْمُ قَلُونَ -

أَلْمَأْمُورَةُ - بِأَكْبَرِ كَرِيمٍ مَعْمُوكُوتُونَ -

أَلْمَأْمُورَةُ - أَرْكَسُ ذَهَبِ كَرِيمٍ بَرِيدِ -

أَلْمَأْمُورَةُ - كَرِيمٍ شَوْنِي كَرُونَ -

أَلْمَأْمُورَةُ - الْخَاصِمَةُ -

أَلْمَأْمُورَةُ - كَرِيمٍ لَهْلَهْمُ نَبْرُودِ -

أَلْمَأْمُورَةُ - بَوَسْدَ دَاوَنَ -

أَلْمَأْمُورَةُ - جَمَاعِ كَرُونَ -

أَلْمَأْمُورَةُ - خَيْرِي بِكَيْسٍ قَسَمَتِ كَرُونَ وَ

كَرِيمٍ رَاسُوكُنْدُ غُورُونَ -

أَلْمَأْمُورَةُ - خَيْرِي أَرْكَسُ ذَهَبِ كَرِيمٍ -

أَلْمَأْمُورَةُ - بِكَرِيمٍ نَبْرُودِ وَفِي الْحَدِيثِ

أَفْلَا الْكَارِمُ بِهَا يَوْمًا أَفْلَا الْكَارِمُ

لهم يشيرون عليها
 المُنْكَأَمَةُ - كسرى را بوسه داودن -
 المُنْكَأَمَةُ - با كسى سخن گفتن -
 المُنْكَأَمَةُ - چیزی بخیر بگوید فارویدن -
 المُنْكَأَمَةُ وَاللَّغَامُ - با کسی پیوسته بودن
 یا با چیزی -
 المُنْكَأَمَةُ وَاللَّغَامُ - با کسی شت زدن -
 المُنْكَأَمَةُ - ندی می کردن و بعد از آن
 المفعول الثاني بطل -
 المُنْكَأَمَةُ - قانبرویدن -
 المُنْكَأَمَةُ - المفاعلة -
 المُنْكَأَمَةُ - با کسی سخن بگوید و کلامی بگوید
 که بگوید بگوید که کسی را چیزی یاری داودن -
 المُنْكَأَمَةُ - می صحبت نامونی بجا بگویم
 می یعوین به با هم -
 المُنْكَأَمَةُ - بگوید می فکر کردن با کسی -
 المُنْكَأَمَةُ - و اما وی کردن -
 المُنْكَأَمَةُ - المصادقة -
 المُنْكَأَمَةُ - با کسی دوستی کردن -
 المُنْكَأَمَةُ - المفاصلة -
 المُنْكَأَمَةُ - کماله بخت -
 المُنْكَأَمَةُ - المصانعة والترکیب بدیل
 علی لین و سهولت و کفایت -

الْمُنْكَأَمَةُ - با کسی سخن گفتن
 الْمُنْكَأَمَةُ وَاللَّغَامُ - با کسی گرو بستن
 الْمُنْكَأَمَةُ - رطب بر درخت بخورای پیوسته
 یا سخن بفرودتن -
 الْمُنْكَأَمَةُ - بزبان معامله کردن -
 الْمُنْكَأَمَةُ - حسن المباشرة والمخالطة -
 الْمُنْكَأَمَةُ - با یکدیگر در سر می شستن -
 الْمُنْكَأَمَةُ - با یکدیگر دشمنی کردن -
 الْمُنْكَأَمَةُ - فی الحدیث و صفاء تم ای تقیید
 الْمُنْكَأَمَةُ - با کسی نیزه زدن -
 الْمُنْكَأَمَةُ وَالْعِلَانُ - الاعلان بالامر -
 الْمُنْكَأَمَةُ - المفاعلة مکاسرة العینین
 الْمُنْكَأَمَةُ - من الفطنة -
 الْمُنْكَأَمَةُ وَالْعِلَانُ - با یکدیگر قرین
 کردن و قرین شدن -
 الْمُنْكَأَمَةُ - المفاعلة و معناه بان تفهیم
 و بین المفاصل کلها لا یفطن لک غیر کمالها
 عن المقادیر من الکلام -
 الْمُنْكَأَمَةُ وَالْعِلَانُ - المباشرة -
 الْمُنْكَأَمَةُ - المباشرة فی الغایت یقال بان
 سیر امتنا ای شدید او منما امتنا سیرین
 از اقال نه اینها و فلک بیتا کماله بخت
 الی غایت برید اینها و هی المفاعلة ایضا -

الْمُتَّسِقَةُ - با کسی فرار کردن در الحریث فاروا
الْبَصْلَةُ معناه السكون فيها -

الْمُتَّسِقَةُ - با کسی کاویدن تا بیکفشی ویرا -

الْمُتَّسِقَةُ - کسی را در روی بخت بد گرفتن

الْمُتَّسِقَةُ - المغالبة والممانعة -

الْمُتَّسِقَةُ - الملامقة -

الْمُتَّسِقَةُ - با کسی چیرا بر او کردن یا بکنی کم شدن

في الحريث راشوا الصلح انهم سبوا ابي ابي

الْمُتَّسِقَةُ - کسی یکدیگر را بچون بخت کردن -

الْمُتَّسِقَةُ - التماسح - اسی حصه کردن -

الْمُتَّسِقَةُ وَالْفَيْحَةُ - اسی سیریزه به بدو کردن

فرار کردن في الحديث الاناس عبد الانعبدته

اسی لا استقصی علیه -

الْمُتَّسِقَةُ - یکدیگر را برافروزیدن -

الْمُتَّسِقَةُ وَالْمُتَّسِقَانِ - یکدیگر را در گرفتن

ونسه يقال ما من القوم العيش منذ العام

فاشته عن اضاهم اى يعيشهم -

الْمُتَّسِقَةُ - الممارسة الشديدة في الحرب -

الْمُتَّسِقَةُ وَالْمُتَّسِقَةُ - المشاققة

والمنازعة -

الْمُدَّةُ وَاللَّيْلُ كَافٌ وَالْمُدَّةُ وَاللَّيْلُ كَافٌ

خسته را بکشتن -

الْمُتَّسِقَةُ - با قومی صفت کشیدن -

الْمُتَّسِقَةُ - الممانعة -

الْمُتَّسِقَةُ وَالْحَقَاقُ - الممانعة -

الْمُتَّسِقَةُ - با کسی کاویدن یا یک فرار کردن -

الْمُتَّسِقَةُ وَالشَّقَاقُ - الممانعة -

الْمُتَّسِقَةُ - كالمباراة -

الْمُتَّسِقَةُ - با کسی فروز آمدن -

الْمُتَّسِقَةُ وَالْخِلَالُ - با کسی دوستی کردن

الْمُتَّسِقَةُ وَالْتِجَامُ - با چیزی نبرد کردن بتمامی

الْمُتَّسِقَةُ - الممانعة -

الْمُتَّسِقَةُ - چیزی را فزونیدن نزد کسی یا یکدیگر

ومنه المشاهدة وهي ان من العهد حتى تباري الفرقان

الْمُتَّسِقَةُ - نزدیک کسی شدن -

الْمُتَّسِقَةُ وَالسِّنَانُ - طر والفصل الناقصة

حتى يوجع السفد -

الْمُتَّسِقَةُ وَالْعِنَانُ - با کسی برابری کردن

ومنه شکره النان وهي ان يشتر كاه في شئ

خاص وون سائر اموالها كانه محض لها شئ

فاشته بانه شكرين فيه -

ومن المعتل

الْمُؤْتَبَةُ - با کسی بر حقیقت جنگ را -

الْمُؤْتَبَةُ - مکر و فریب خود را با هم در جنگ

وارج واربوک اسی خادع وک ان جعله من

الارب وهاو الداء فوضعه باب الهمزة حقه -

اربک الا اذ ابلت ورن جلته من الوب وهو الفساو وضعتنا -

المواظبة ببرکاري اليتادون وليعدى بلع المواظبة - باکسی در مرکب اورفتن و فرخ کردن و رفتن اشتر و ببرکاري اليتادون المواظبة المساجلة الا انها استعملت في السيرة وهو سیر ليس بالشدید -

المواظبة باکسی باب و یا بجائی آمدن المواظبة باکسی و عده نهادن - المواظبة في السیر مثل المواظبة -

المواظبة والمناظرة بالمعنى الشان ولا يكون المواظبة عن الاشياء الا اذا وقعت بينهما فترة والافعى ما ركنه و مواظبة و كذلك مواظبة الصوم و هي ان تصوم يوما تقطع يوما او يومين و تاسه به و ترا و ترا مواظبة الكتب و هي في بعضها في اثر بعض و ترا و ترا من غير ان ينقطع لان اصلها من التوهم وهو الفرد -

المواظبة کسی را و زير کردن - المواظبة ضرب من سیر الابل و هو ان يمشي و توسع خطوها و لا تكون المواظبة الابل المواظبة - قريب آوردن باکسی - المواظبة - راز کردن با یکدیگر -

المواظبة ببرکاري اليتادون و هو مواظبة خود در دیگر مواظبة في الحديث لا وراط و هو ان يغيب الرجل ابله في ابل اخرى او في مكان فلا يری الخفي موضع علی المصدق ما خوز من المواظبة و هي الموة في الارض و قيل ان يورط البعض بعضا فيقول احد من فلان صدقة و ليس عند فلان مواظبة - المواظبة المواظبة -

المواظبة المواظبة - المواظبة المناظرة -

المواظبة باکسی گروستن و باکسی بر چیزی فرا اليتادون في الحديث جئت الا منعك الزمان معناه اضعه و تضعه و یکنید گروستن بداشتن - المواظبة و الوقايع مثل المفاضة و الحامية المواظبة باکسی پیچ کردن بصفتی روتیه المواظبة و الوقايع - باکسی در جنگ استلای و باکسی بر چیزی فرا اليتادون در معالطة - المواظبة و الوقايع - الفت گروستن -

المواظبة باکسی عهد بستن - المواظبة و الوقايع باکسی موافقت کردن و واقفة ای صادقة -

المواظبة سیر کردن و رفتن با یکدیگر و مواظبة الابل در اعناقها في السیر - المواظبة الايشاك -

<p>يَا دَيْتُ فَلَا تَجَانِسْ نَيْتُ يَدَا بَيْدَا أَعْطَيْتُهُ مَبَادَاةً أَيْ مِنْ يَدَيَّ إِلَى يَدِهِ</p>	<p>أَلْمَوَاحِلَةُ - بَأْسِي نَبْرُكَرُونِ وَرُحْلُ رُفْتَن - أَلْمَوَاصِلَةُ وَالْوَصَالُ - بَأْسِي يَوْسَتَن وَ</p>
<p>ومن اللقيف المقرون</p>	<p>كَارِي يَيْسَتَه كَرُون -</p>
<p>أَلْمَيَا وَمَتَه - جِينِيرَابِرُ وَزَارُ وَزَفَرَادُون -</p>	<p>أَلْمَوَاكَلَةُ - بَرِيكِيكِرِ اعْتِمَادُ كَرُون وَنَهْسَا</p>
<p>ومن المعقل المياني</p>	<p>الْوَكَالُ فِي الدَّائِمَةِ وَهِيَ أَنْ تَسِيرَ لِسِيرَ الْأُخْرَى</p>
<p>أَلْمَيَا سَرَّةٌ - بَأْسِي سَانُ فَرَا رُفْتَن وَكُسَى</p>	<p>كَانَهَا تَنْكَلُ عَلَيْهَا -</p>
<p>سَوِي جِبِ بِيرون وَهَذَا يَحْدِي بِالْبَارِ -</p>	<p>أَلْمَوَاخَمَةُ - نَبْكَ وَنَبْرُكَرُونُ بَكَرَانِي</p>
<p>أَلْمَيَا مَنَّةٌ - يَمِينُ شَدَن وَكُسَى رَأْسُ سَوِي</p>	<p>أَلْمَوَا سَمَةُ - بَأْسِي نَبْرُكَرُونُ بَنِيكُوتِي -</p>
<p>بِيرون وَهَذَا يَحْدِي بِالْبَارِ -</p>	<p>أَلْمَوَا تَمَنَّةٌ - الْمَازِنَةُ فِي قَلَّةِ التَّفَرُّقِ -</p>
<p>ومن الأجوف الواوي</p>	<p>أَلْمَوَا سَنَةَ قَبْلِ الْوَسَائِلِ - بَأْسِي مَهْمَنُك</p>
<p>أَلْمَجَا وَبَةُ - بَأْسِي كَرُون كُسَى رَا -</p>	<p>يَا بَرِيرَ آدَلَن وَدَارَنَتَ بَيْنَ الْأَشْيَافِ مَوَاكَلَتَه وَ</p>
<p>أَلْمَنَّا وَبَةُ - بَجَايَ دِيكِرَ بَايَتَاوَن -</p>	<p>وَزَلَّاعَاوَلَتَه -</p>
<p>أَلْمَجَا وَتَةُ - الْمَرَادِفَةُ -</p>	<p>أَلْمَوَا جَمَّةٌ - الْمَقَابِلَةُ -</p>
<p>أَلْمَنَّا وَجَةُ - بَايَكِرِيكِرِي جَفَتَ شَدَن -</p>	<p>ومن اللقيف المفروق</p>
<p>أَلْمَوَا وَحَةُ - كَاهَايَنُ رَايَا بَسْتَنُ وَكَاهَا نَزَا</p>	<p>أَلْمَوَاخَاةٌ - لَغَةٌ ضَعِيفَةٌ فِي الْمَوَاجِزَةِ</p>
<p>أَلْمَكَا وَحَةُ - الْمَشَاتِمَةُ وَالْمَجَاهِرَةُ -</p>	<p>وَأَنَّمَانِيَّتُ عَلَى يُونَانِي -</p>
<p>أَلْمَسَا وَحَةُ - الْمَقَابِلَةُ وَهَذَا أَوَّلُ الْبَابِ -</p>	<p>أَلْمَعَا سَرَاةٌ - بَقَاوُ شِيدَن -</p>
<p>أَلْمَجَا وَدَةُ - بَأْسِي نَبْرُكَرُونُ بَجَا مَرُودِي</p>	<p>أَلْمَوَا سَاةٌ - لَغَةٌ ضَعِيفَةٌ فِي الْمَوَاسِيَةِ وَأَتَا</p>
<p>أَلْمَوَا وَدَةُ - كَارِي أَرَكُوسِي وَرُخَا سَتَن وَ</p>	<p>بَنِيَّتُ عَلَى يُونَانِي -</p>
<p>يَحْدِي إِلَى الْمَفْعُولِ الثَّانِي يَعْنِي الْمَرَادِفَةُ</p>	<p>أَلْمَوَا نَاةٌ - مَصْدَرُ وَاقَاهَايَ آتَاه -</p>
<p>وَالرَّوْعَاوُ كُوسِي رَا بَرَكَا سَهْ وَاشْتَقُّ بِرِيكِي</p>	<p>أَلْمَوَاكَاةُ - بِيَا بِي كَرُون وَبَأْسِي وَسْتِي وَرُفْتَن</p>
<p>إِلَى الْمَفْعُولِ الثَّانِي فِي بَعِي -</p>	<p>وَرُودِي وَرُكَرُونُ وَمَنْزَقَرِي لَوَالُوَالِيهِ كَانَ لَوَالُوَالِيهِ</p>
<p>أَلْمَسَاوَدَةُ - بَأْسِي نَبْرُكَرُونُ بَهْمَتِي بِيَا</p>	<p>ومن اليائي</p>

الْمُسَاوَدَةُ وَالْمُسَاوَدَةُ بِكَيْسٍ رَازٍ كَرُون -

الْمُعَاوَدَةُ وَالْعَوَادُ - دِكْرَارُهُ بِكَارِي كَثَرَتْن

الْمُعَاوَدَةُ - المَوَادَّة -

الْمُعَاوَدَةُ - الْمُخَالَفَةُ وَقِيلَ الْمَوَافَقَةُ -

الْمَلَاوَدَةُ وَاللَّوَادُ - دَرِيسٌ يَكْدُرُ كَيْفَ يَنْهَانِ

الْمُتَاوَدَةُ - المَوَاشِيَةُ -

الْجَوَادَةُ وَالْجَوَادُ - وَالْكَافُوسُ كَيْفَ سَالِكُهُ كَرُون

يَقَالُ جَوَارَتْ بَنِي فَلَانٍ وَفِيهِمْ بَنِي وَوَزِيئُهُ كَرِي

شَدَنَ وَالْجَوَادَةُ عَمَّكَانَ كَرُونَنَ دَرِيسُجَد -

الْمُعَاوَدَةُ وَالْجَوَادَةُ - الْجَوَابَةُ -

الْمُسَاوَدَةُ - كَالْعَالِيَةِ -

الْمُسَاوَدَةُ - المَوَاشِيَةُ -

الْمُسَاوَدَةُ وَالْمُسَاوَدَةُ - مَعْرُوفَةٌ -

الْمُسَاوَدَةُ - فِي الْحَرْفِ شَانِ فَلَاوَرِي حَمَلِيْنِ لَتَانِ

وَالْمُسَاوَدَةُ لِيَقَالَ شَمْلُ الْمَعْرُوفَةِ ظَاهِرٌ بِالْحَرْفِ وَهُوَ

الْقَطْعُ الْفَاتَةُ اِزْمَاتٍ وَلَهُمَا اَوْفُجٌ عَلَى وَلَدٍ آخِرَةٍ

الْمُسَاوَدَةُ - رَاسَتُ كَرُونٍ بِمِثْلِهِمَا وَتَرَاوِي

وَأَكْمَحِيْرِي كَاهِ اِيْنِ كِيْرُو كَاهِ اَنْ وَطَاوَرِي

الْمُسَاوَدَةُ وَالْعَوَادُ - يَكْدُرُ كَيْفَ غَارَتُ كَرُون -

الْمُسَاوَدَةُ وَالْعَوَادُ - اَنْ يَكْدُرُ كَيْفَ كَرُونُ كَرُونُ

الْمُسَاوَدَةُ - اَلْمَخَالَفَةُ -

الْمُعَاوَدَةُ - اَمِيْنَتْنِ يَكْدُرُ كَيْفَ اَلْحَدِيْثِ

كَنْتُ اَبَاوُشْمُ فِي الْجَابِلِيَةِ مَاخُوفُ التَّهْوِيْشِ هُوَ اَلْخَلِيْطُ

الْمُعَاوَدَةُ - بِدَنْبَالٍ شَيْخُمُ نِيْهَانِ كَيْسِيْ نَكْرِيْ سِتْن -

الْمُعَاوَدَةُ فِي الْحَرْفِ اَلْبَيَانِ -

الْمُلَاوَدَةُ - اَنْ تَنْظُرَ فِي الشَّجَرِ كَيْفَ تَاتِيْهَا تَطْلُعُهَا

الْمُسَاوَدَةُ - بَاخِيْرِيْ وَكَوْشِيْدِن -

الْمُسَاوَدَةُ - مَدَارُ كَرُونٍ بِكَسِيْ دَرِيسُ

تَاْزِيْ مِيْرَانِيْ الْحَدِيْثِ كَرِهَ الْمُرَاوَدَةُ قَالَتْ شَمْلُ

اَنْ تَوَاصَلَ الرَّجُلُ بِالْمُسْلِمَةِ لِيَدْتَ عِنْدَكَ وَهُوَ

مِثْلُ مَعِ الْمَوَاضِقَةِ -

الْمُسَاوَدَةُ - بِأَوْدَاشٍ دَاوَن -

الْمُسَاوَدَةُ - كَانَتْ رَاوَدَنَ بِكَسِيْ سَهْدِيْثِ

مَعَاوِدَةٍ قَالَتْ شَمْلُ بَحْمُ بَلَّتْ مَاوَرِيْ قَالِ

بِمَعَاوِدَةِ الْعِلْمَاءِ اَلْمُعَاوَدَةُ الْمُسَاوَدَةُ وَنَهَانَتْ

الْمُعَاوَدَةُ وَسَيَّحَ الْاِشْتِرَاكُ فِي الْمَالِ اَجْع -

الْمُلَاوَدَةُ - بِكَسِيْ لَوَاطَتُ كَرُون -

الْمُسَاوَدَةُ - بِسَاعَاتٍ مَعَالَهُ كَرُون -

الْمُسَاوَدَةُ - كَيْسِيْ رَاوَرَانِ بَرُونِ وَالْمَخَوِيْنِ

رَبَا لِيَسْمُوَ الْفَعْلُ اَلْاَزَامُ مِثْلُ اَوْدَاشٍ

الْمُسَاوَدَةُ - بِكَسِيْ سَالِكِيْ وَهُوَ اَلْمُسَاوَدَةُ بِكَسِيْ

الْمُسَاوَدَةُ - اَلْمُسَاوَدَةُ - اَلْمُسَاوَدَةُ -

الْمُسَاوَدَةُ - بِكَسِيْ فُخْرُ كَرُونِ رَزْشِيْ سَاوِيْ

بوام و بوام داون -	الْمُتَّاعِلَةُ وَالْغِيَاثُ - با کسی فخر کردن
الْمُعَايَنَةُ - ببینم - وبقدر معالمت کردن با کسی -	الْمُعَايَنَةُ - الماحدة -
الْمُعَايَنَةُ وَالْعِيَانُ - رو باروی چیز را دیدن و اصلها من العین -	الْمُعَايَنَةُ - با کسی خبر کردن بپیدای -
الْمُعَايَنَةُ وَالْعِيَانُ - نرمی کردن با یکدیگر	الْمُعَايَنَةُ - المعاوضة - بالتنازع -
ومن الناقص	الْمُعَايَنَةُ وَالْعِيَانُ - المصاحمة -
الْمُعَايَنَةُ - با کسی در معالمت معا با کردن و با کسی	الْمُعَايَنَةُ - با کسی خشم گرفتن -
بخطا داون و خبر و کردن -	الْمُعَايَنَةُ - با کسی بیعت کردن -
الْمُعَايَنَةُ - شمشیر و نیزه کز در نیام کردن -	الْمُعَايَنَةُ - با کسی یاری کردن -
الْمُعَايَنَةُ - چیزی برستان نفس را داون	الْمُعَايَنَةُ وَالشَّيْءُ - ان یصعق الراس
الْمُعَايَنَةُ - چیزی فراموشی داون -	بالر ویدعو اذا استأخر بعضها والمشتاع الا حق
الْمُعَايَنَةُ - با کسی هم زانو شدن -	الْمُعَايَنَةُ - با کسی شمشیر زدن -
الْمُعَايَنَةُ - برده بر کسی داون -	الْمُعَايَنَةُ - چیزی بتابستان فرادان
الْمُعَايَنَةُ - المداواة يقال واجهته اذا دارته	الْمُعَايَنَةُ - با کسی تنگ فرار گرفتن کار -
کامک سائرته العداوة -	الْمُعَايَنَةُ - امیر شدن بر برابرین جنگند و کردن
الْمُعَايَنَةُ - يقال ملاجیت بعضی اذ ارضته	الْمُعَايَنَةُ - و التزیل از کسی جدا شدن -
بلین غیر امر او متعنه اللبن و قد یتم بالطعام	الْمُعَايَنَةُ - با یکدیگر بجهان معالمت کردن و منها
وفي الحديث طالماعاجیه وعا جانی امی عالجته	الحديث من عن المكالمة و به ان تکمل له
الْمُعَايَنَةُ وَالْعِيَانُ - با کسی راز گرفتن -	شکل با یکدیگر من قولهم جازیه بیه بالصلع
الْمُعَايَنَةُ - یکدیگر را هجا کردن -	الْمُعَايَنَةُ - چیزی شب فرادان -
الْمُعَايَنَةُ - فی الحديث ضاحت بلادنا من	الْمُعَايَنَةُ - با یکدیگر و چپیدن در کاری
ضمی المكان اذا برز الشمس -	الْمُعَايَنَةُ - از یکدیگر جدا شدن -
الملاحاة وَالْعِيَانُ - المنازعة -	الْمُعَايَنَةُ - بن کام معالمت کردن -
	الْمُعَايَنَةُ - با یکدیگر خرید و فروخت کردن

الْمُكَادَاةُ - يُقَالُ رَأَيْتُ مِنْ خَلَاةٍ بِمَعْنَى خَصِيَّةٍ
 الْمُكَادَاةُ - رَوِي بَارُوِي وَشَمْنِي كَرُون بَاكْسِي
 الْمُكَادَاةُ - قَلْبٌ لَمْرَاوَةٌ وَبَعْضِي لَمْرَاوَةٌ وَرَاوَةٌ
 عَنْ الْقَوْمِ إِذَا مِيتَ بِالْحَجَارَةِ -
 الْمُخْصَاةُ - الْمَعَارِفَةُ وَالْمَدَاةُ وَالْمَلَابِجَةُ
 وَالْمَسَاوِرَةُ وَقَرَأَ الْحَسَنُ صَادُ وَالْقُرْآنَ مَعْنَاهُ
 عَارِضٌ عَمَّاكَ بِالْقُرْآنِ وَالْوَاوَةُ فِي الْقُرْآنِ
 عَلَى هَذَا الْقَوْلِ بِمَعْنَى الْبَاءِ -
 الْمُكَادَاةُ وَالْعِدَاةُ - بَاكْسِي وَشَمْنِي كَرُون
 وَجِزِي بِبَاكْسِي كَرُون -
 الْمُكَادَاةُ - الْمَبَارَكَةُ -
 الْمُكَادَاةُ وَالْعِدَاةُ كَيْفَ أَرَسِي زَخْرِيدَن
 الْمُكَادَاةُ وَالْعِدَاةُ نَحْوَانَدَن وَبَاكْسِي
 وَرَأَيْتُ نَشْتَن -
 الْمُكَادَاةُ - كَسِي - بَادُوتَن وَرُون خَنَاكِي
 بِرَكِي جَانِبًا شَدِيدِي بِرَكِي جَانِبٍ وَقَرَأَ أَبُو سَمَالٍ
 وَالَّذِينَ يَأْوُدُ الْفِتْنَةَ الدَّالِ يَنْفَعِي أَنْ يَكُونَ فَاغْلَا
 مِنْ الْمَدَاةِ أَسَى رَامُوا أَنْ يَكُونَ بَادُوتَن
 مِنْ غَيْرِهِمْ -
 الْمُكَادَاةُ - بَاكْسِي بِرَكِي كَفْتَن -
 الْمُكَادَاةُ - مُقَابِلُ شَدَن يُقَالُ حَادَاهُ
 مُحَادَاةً وَحَدَاهُ أَسَى صَارَ بَحْدَاهُ -
 الْمُكَادَاةُ - بَادُوتَن وَرُون -

الْمُكَادَاةُ وَالْمَدَاةُ - أَنْ يَكُجَّ الرَّجُلُ بَيْنَ
 رَجَالٍ وَنَسَائِرَ تَحْلِيهِمْ هَذَا يَكُونُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا وَالْيَابُ
 يَدُلُّ عَلَى سَهْلَةٍ فِي جَرِيَانِ شَيْءٍ مَالِحٍ -
 الْمُكَادَاةُ - بَاكْسِي نِيرُودُون -
 الْمُكَادَاةُ وَالْمَدَاةُ - بَاكْسِي وَفَتَن - بَاكْسِي
 جِزِي وَارَسِيدَن مَدَارَاتِ النَّاسِ يَهْتَمُّ
 وَلَا يَهْتَمُّ وَمَعْنَاهَا الْمَدَاةُ وَالْمَدَاةُ -
 الْمُكَادَاةُ - بَاكْسِي لِحَاجِ كَرُون -
 الْمُكَادَاةُ وَالْعِدَاةُ - بِبَاكْسِي كَرُون -
 الْمُكَادَاةُ وَالْعِدَاةُ - جِزِي بِرَكِي وَرُون
 الْمُكَادَاةُ وَالْعِدَاةُ - بَاكْسِي سَتِيدَن
 الْمُكَادَاةُ بِرَدَشَن أَوْنِ بَاكْسِي نِيرُودُون وَرُون
 الْمُكَادَاةُ - نِيرُودُون بَاكْسِي بِرَدَشَن
 الْمُكَادَاةُ - نَجْ جِزِي بِكَشِيدَن -
 الْمُكَادَاةُ - بَاكْسِي جِزِي فَرَامُوشَ كَرُون -
 الْمُكَادَاةُ - اسْتَنَّا كَرُون -
 الْمُكَادَاةُ - نِيرُودُون بَاتَرَسَ وَحَاشِيَتِ
 فَلَانَا مَي تَارَكَنَ وَهَوْنِي الْحَمِيَتِ -
 الْمُكَادَاةُ - الْمَضَاهِرَةُ -
 الْمُكَادَاةُ - بَاكْسِي وَفَتَن -
 الْمُكَادَاةُ - كَسِي رَانَا فَرَامِي كَرُون -
 الْمُكَادَاةُ - أَرَكْسِي وَرَشَدَن وَفَقَال
 لَمْ أَكْ صَكْ أَيْتَا بَعْدَ مِنَ الشَّرِّ -

الْمُتَّصَاتُ - ناصب یکدیگر را بگرفتند و منها
الحديث ناصب منی اسے تنازعے پر پورستہ
شدن بجای بجای دیگر -

الْمُتَّصَاتُ - از یکدیگر کشاف و شدن
و نیز کردن با یکدیگر بخشندوی
الْمُتَّصَاتُ - کاری بجز کردن با کسی
و ہی فی الحديث -

الْمُتَّحَاتُ - چیزی فکسی دادن کوئی
خدمت کردن -
الْمُتَّحَاتُ - اتناطی -

الْمُتَّحَاتُ - التماحاة - التماحاة
الْمُتَّحَاتُ - گوش فاداشتن و حق کسی را
مراعت کردن و ہم چا کردن و رعایت
الامر نظرت اسی این بھیر -

الْمُتَّحَاتُ - با کسی اشتباہ رفتن و ترا کردن
با برستاران و لا يقال فی الحرة -
الْمُتَّحَاتُ - با کسی زنا کردن -

الْمُتَّحَاتُ - الماخلة والمرأة تناغمی الصبی
اسی تکلمہ یا بچہ ویسہ و ہذا الجمل بناغمی اسما
اسی یا اینما الطولہ -

الْمُتَّحَاتُ - چیز سے از جای برداشتن
الْمُتَّحَاتُ - پیکار کردن با کسی در سخن
الْمُتَّحَاتُ - تمام بکرون سبتہ -

الْمُتَّحَاتُ وَالْمُتَّحَاتُ - الاتهام والا تفاق
الْمُتَّحَاتُ وَالْمُتَّحَاتُ - سفاہت کردن
با یکدیگر -

الْمُتَّحَاتُ - با کسی دوستی و شیرہ داشتن
الْمُتَّحَاتُ وَالْمُتَّحَاتُ - عن المبر و عافیت دادن
الْمُتَّحَاتُ - یادداشت دادن -
الْمُتَّحَاتُ - یکدیگر را نفی کردن -

الْمُتَّحَاتُ - با کسی نہر کردن بہ بقا -
الْمُتَّحَاتُ - ہم آب کشیدن و یکدیگر را آب
دادن دان تستعمل رجلان فی شیل او کروم
لیقوم باصلاحا علی ان یکون کہ ہم
معلوم عاتقہ -

الْمُتَّحَاتُ - المعاناة والممارسة و نیز کردن
با کسی اشتباہت -

الْمُتَّحَاتُ - کسی را دیدن و چیزی رسیدن
الْمُتَّحَاتُ - با کسی نہر کردن بگریستن -
الْمُتَّحَاتُ - چیز بہ احکایت کردن و اصل
الحاکاة - المشابہة -

الْمُتَّحَاتُ وَالْمُتَّحَاتُ - کلبالة - واصلا
بالیہ کالعافیہ پاک داشتن و بعد سے ہنہ ہنہ
و بابا و بین خالیتہ بالاصرا ذاجا ہر تہ یہ -

الْمُتَّحَاتُ - المطابۃ -
الْمُتَّحَاتُ - یکدیگر را فرو گذاشتن -

الْمَدَاكَاةُ - الداراة -

۵ الْمَدَاكَاةُ - باکسی نبرد کردن بر بلند می بلند کردن و برز بر چیزی نهادن و بجزاز آمدن و حال یعنی اسب تنج و حال علی ای حمل یعنی بار برین نه -

الْمَدَاكَاةُ - گران خسیدین و رفتن گوشت و نزل کردن و بیداری بالباء و قد یجوز ان یکن الباء فوصل الفعل كما قال انما لى اللحم للاضیاف نیئا -

۸ الْمَدَاكَاةُ وَالْمَدَاكَاةُ - از کسی زب کردن و بیداری بن کسی را نگاه داشتن و بعد سه علی -

۳ الْمَدَاكَاةُ - باکسی تیر انداختن و از کسی زب کردن ۵ الْمَدَاكَاةُ - باکسی بزرگ نبرد کردن -

۶ الْمَدَاكَاةُ - نزدیک کردن و بچیزی نزدیک شدن ۷ الْمَدَاكَاةُ وَالْمَدَاكَاةُ - باکسی زنا کردن -

۴ الْمَدَاكَاةُ - بچیزی رسال فرادادن و سبب هذا اصلها من الواو وسانیت الرجل اذا وضیته و حذت معاشرته -

الْمَدَاكَاةُ وَالْمَدَاكَاةُ - المداکاة -

۵ الْمَدَاكَاةُ - الْمَدَاكَاةُ - قائمیه سکنته ۶ الْمَدَاكَاةُ - ایتمن و موافق آمدن و قانی

له الشئ ای و ام -
الْمَدَاكَاةُ - ویر یا چیزی بهیون چشم داشتنی

کسی را ویدار کردن با کسی -

الْمَدَاكَاةُ - المفاخرة -

الْمَدَاكَاةُ - فی العشرة ترک الاستقصاء الْمَدَاكَاةُ وَالْمَدَاكَاةُ - مانندگی کردن باکسی یا بچیزی و اصل التركيب من -

ص ه ی لا من حق ه تن الهنزة فاما قراءة ه هم یضاهون بالهنزة فطالعة واشتبهما ابن الانبار سے فیکون کلر کجیت و اکر جات -

ومن اللغيف المقرون

۸ الْمَدَاكَاةُ وَالْمَدَاكَاةُ - کسی واد کردن -

۳ الْمَدَاكَاةُ - برابر کردن و برابر آمدن ۵ الْمَدَاكَاةُ - باکسی کردن مغلطای و علی کلامی بیصام

۶ الْمَدَاكَاةُ - نبرد کردن با یکدیگر و نبرد ۷ الْمَدَاكَاةُ - با یکدیگر دشنام دادن -

۴ الْمَدَاكَاةُ - دشمنی کردن با یکدیگر و اصلها من الهنزة لانهم النور و هو النور و هو -

۵ الْمَدَاكَاةُ - الموافقة والملاحة و شدت السیر

ومن الیائی

الْمَدَاكَاةُ - ان تالی بالامر لا یتدی له -
الْمَدَاكَاةُ - بشمشیر سایه افکندن بر سر یا اقسام فوق راس فلان بالسيف کانما ظلوه -

ومن الممهور الفا

۱	المؤانسة - با کسی و سنان آوریون -	۱	المؤانسة - کسی و چیزی همچون نوشیدن و آشپزی -
۲	المؤانسة - کسی را به گناه گرفتن -	۲	ومن المهور العین
۳	المؤانسة - چیزی بمنزله کسی فرادادن -	۳	المؤانسة - المظانسة -
۴	المؤانسة - المعاونة -	۴	المظانسة - وایگزین و نظایران تصطف
۵	المؤانسة - مثل المکاشرة و معانایان بودن	۵	المؤانسة - وایگزین و نظایران تصطف
۶	اصار بیتی اسے جنب اصاریتی و بهو جبل	۶	المؤانسة - الفخرة و ما آرتت بهم مارة
۷	تصیر شدہ فی اسفل النجارالی و حد -	۷	اذا عادت بئیم و افسدت و اصلها من الميرة
۸	المؤانسة - المجاهرة -	۸	وہی الذحل -
۹	المؤانسة - المشاورة و العانة نقولها	۹	المؤانسة - از یکدیگر سیدین -
۱۰	بالواو -	۱۰	المؤانسة - با کسی خاک نمک بازیدن
۱۱	المؤانسة - کسی را نیانت کردن -	۱۱	المؤانسة - شیخ الثوب علی خطین یعنی سداہ
۱۲	المؤانسة - کسی را مونس کردن -	۱۲	و مجتہ طافین -
۱۳	المؤانسة - با کسی پیوستن	۱۳	المؤانسة - قلع و اور بقین -
۱۴	المؤانسة - با کسی طعام خوردن و فی الحدیث	۱۴	المؤانسة - کسی را از سوی جنب میزدن
۱۵	نمی عن المؤانسة ہی ان يكون للرجل على	۱۵	المؤانسة - سهم سفلی کردن با کسی -
۱۶	الرجل بین فیدعی له فیوخره و یسکع فی قضای	۱۶	المؤانسة - فراہم آوردن میان دو چیز
۱۷	المؤانسة - با کسی بکشد و شستن -	۱۷	المؤانسة - اندیشہ کردن در کاری -
ومن الناقص المهور الفاء		ومن المفضل المهور العین	
۱۸	المؤانسة - الموافقة و الطاعة -	۱۸	المؤانسة - از کسی ساجستن -
۱۹	المؤانسة و الإخاء - با کسی برادری کردن	۱۹	المؤانسة و الوفاء - الموافقة و الميابة الصفا
۲۰	المؤانسة - الحازاة و فی الحدیث و فرقة	۲۰	ومن الناقص المهور العین
۲۱	الملك فقامت عن دین الله اسے	۲۱	المؤانسة و الوفاء - کاری برای پیدا کسی کردن
۲۲	قامت بهم -	۲۲	یقال رأی فلان الناس برأیهم مآاة و

ومن المهموز اللام

الْمُؤَامَّةُ بِالْأَمْرِ وَنَبْرُكَ وَنَبْرُكَ لِبَيْدِ
رَبِّي -

الْمُؤَاظَاةُ الْوُطَاةُ الْمَوَافَقَةُ -

ومن الأهموز المهموز اللام

الْمُؤَاظَاةُ وَالنِّوَاءُ - بِكَيْسٍ وَنَمْنِي كَرُون
وَمِنْهَا الْحَدِيثُ وَنَوَائِلُ الْإِسْلَامِ -
الْمُتَّحَاوَاةُ - الْمَوَافَقَةُ -

باب الأفعال

الْأَجْتِنَابُ - الْجَنَابُ -

الْأَجْتِنَابُ - الْجَلْبُ -

الْأَجْتِنَابُ - بِالْكَيْسِ وَنَمْنِي كَرُون

الْأَجْتِنَابُ - وَرَبْرَدَ شَدَن -

الْأَجْتِنَابُ - بِالْكَيْسِ وَنَمْنِي كَرُون -

الْأَجْتِنَابُ - مَزْدَوَاتُ آبِ حَيْثُمُ دَاشْتَنِ أَنْهَامِي

عَزَّ وَجَلَّ الْكَارِ كَرُونِ وَرَبْرَدَ شَدَنِ بِرَبْرَدَ شَدَنِ

وَهِيَ التَّدْبِيرُ قَالِ اقْتَسَبَ فَلَانِ انْبَالِ

اَوْبَتَالِ اِذَا مَاتَ دِهْوُ كَبِيرِ -

الْأَجْتِنَابُ - جَمْعُ الْمُحْطَبِ -

الْأَجْتِنَابُ - كِنَاهُ وَانْجِبَ بَدَانِ بَرْدَشْتَنِ

الْأَجْتِنَابُ - الْحَلْبُ -

الْأَجْتِنَابُ - خِيزِي اِزْتَنِ خَوْضُ خَضَابِ كَرُونِ

الْأَجْتِنَابُ - بِرُفْرُوشْتَنِ زَنِ دَاشْتَنِ خَبْرُ كَرُونِ

رَايَاةٌ عَلَى الْقَلْبِ بِعَيْنٍ -

الْمُتَّحَاةُ - الْمَسَاقَاةُ -

ومن المهموز اللام

الْمُؤَابَاةُ بِرَبْرَدَ كَرُونِ وَتَرْسِيدَ اِذَا مَاتَ شَيْ

مَرَابَاةٌ اِذَا حَضَرَتْ وَالتَّقْبِيَةُ -

الْمُفَاجَاةُ وَالْفَجَاءُ - كَيْسِي رَانَا كَاكَ نَمْنِنِ

الْمُبَاسَاةُ - اِزْكِدْ كَيْسِي اِزْشَدَنِ وَارِ

يَكْدِ كَيْسِي اِشَدَنِ -

الْمُدَّارَاةُ - الْخَالِفَةُ وَالْمَدَافِقَةُ -

الْمُقَاسَاةُ - بِالْكَيْسِ قَرَّانِ خَوَانَدَنِ -

الْمُتَّحَاةُ - هَمْدِ كَيْسِي رَوْدِيَارِ مَانْدَنِ

رَفْتَنِ شَاطَاةُ الرَّجُلِ اِذَا مَشِيَتْ عَلَى شَاطِئِهِ

وَشَيْءٌ عَلَى الشَّاطِئِ الْآخِرَةِ -

الْمُتَّحَاةُ - بِالْكَيْسِ خَمَامَا كَرُونِ وَرَبْرَدَ -

الْمُتَّحَاةُ وَالْكَفَاءُ - كَيْسِي رَا بَرْدَرَارِ

اَوْ مَكَافَاتِ كَرُونِ وَمِنْهَا الْحَدِيثُ كَانِي بِهَا

عَيْنِ الشَّمْسِ اِسْمُ تَدَافِعِ وَهَلْ لِمَكَافَاةِ

الْمَقَاوِمَةِ وَالْمَوَازِنَةِ -

الْمُدَّارَاةُ - الْمَرَامَةُ -

الْعَمَالَاةُ - الْمَعَاوَنَةُ -

الْمُعَامَاةُ - مَوَافَقَتِ نَمُونِ يَقَالُ لِبَاسِي

نِزَامِي مَافَقَتِي -

الْمُجَانَاةُ - بِرُفْرُوشْتَنِ فَانْدَنِ جَانَا عَلَيْهِ اِسْمُ الْكَبِ

کَلَامُ رَبِّكَ - ترسیدن -

الآز تَغَاب - الرغمة -

الاسم يقاب - چشم و شمش

الْأَرْضِ تَكْأَبُ گناہ وانہیچہ بیان ماند کردن

الآن دعاب - برداشتن -

الاستيلاء - السلب -

الْاِسْتِغَاثُ۔ پارہ از چیزے فراموش

الاشفاق علیہ سپید شدن سر

الاضطرابات - با یکدیگر صحبت کردن

و اصل الطائر تاج فابذل واعلم ان الطائر تاج

من تارة الاقوال فا كانت فاء الكلمة جبراً مطبقاً

نحوه انتخاب و اضطراب و اطلب و استعلام و غیره

الدال تبدل من تاء الافتعال فما كانت لفاء

زایا و الامداد الا کو از دجبر و لو روا ہے۔

الاصححایبیم بانک لرون -

الافضل والابشيرم روشيدن -

الإصطلاب - خبر يس من إذا سحران يحسن

و میری دل اور دن اربابان عدل و ہدایت

11/1/1944

الامم والارباب من جبال عدن و

بالماء المستيررون وليم والوصف في

احمد طرب خان اسی سال ان یطرب لہ

الخطاب - الطرب -

الإِطْلَاقُ - الطَّلَبُ -

الْأَعْتَابُ - از چہرے و اگر ویدن

واعتنبت لطریق اذا ترکت سہلہ و اخذت

فی دعوہ۔

الإِعْتَصَابُ عَمَامَهُ وَرَسُولَهُ لِبَيْتِهِ نَاجٍ

بر سر نهادن -

الإعتقَابُ - واداسن سى واداسن

چیزی از مشتری پس از بیخ تا ہا ہا سود

و فی الحدیث معتقبات ضامن نشینی از اولفت

عنده و يقال جعلت كذا واصفيتها منه نداء

امی وحدت فی عالمیت ندر است۔

الإغتراب - بغير إذن و اعتزب

فلان اذا تزوج الى غير اقرار به ومنه الحديث

اعتر بوالاصحوا -

لَا عِصَابَ عَلَى الْغُلَبِ -

لا فتراب۔ غریب آمدن۔

الإقصاب در حال پیری حسن پاره

ایک چھتر کے بارہ نژادوں کو اس سرور پر پیش
ان افراد نے شہر

از پائین به بالا -
 ۱. کف پا - ۲. کتف - ۳. کمر - ۴. کتف - ۵. کف پا

الإِسْبَابُ - السَّابِقُ وَالْمُتَّبِعُ

وَمِنْهُمْ مَن مَّا تَتَّبِعُهُ أَهْوَاؤُهُ فَسَافِهٌ فَاحٍ

سبب الیه نظرب الامیر اسحق و امام

<p>لا بُعَاثُ - فرستادن - لا بُعَاثُ - کور کردن - لا بُعَاثُ - کسب کردن و کشت کردن لا بُعَاثُ - سرشک و ابرون نوردیدن لا بُعَاثُ - غضب - لا بُعَاثُ - گرفتن آتش زنده از دهن ناخدا که آتش دهد یا نه يقال اثلث الرجل زندان الشجر اخذه ولم يدري ايم يصلد - لا بُعَاثُ - پاک داشتن - لا بُعَاثُ - شستن - لا بُعَاثُ - مطاوع النکث - لا بُعَاثُ - شاد شدن و فی الحدیث کانت شجره ای انا کانت علی نطقه الجمل - لا بُعَاثُ - کشیدن و جستن اندامها - لا بُعَاثُ - رفتن با خرب - لا بُعَاثُ - الدخول فی الشیء و هو المستعار فیہ لا بُعَاثُ - بسته شدن - لا بُعَاثُ - پیچی بستن رقی و بسیار شدن لا بُعَاثُ - پاکیزه و بی اختیار کردن گرفتن و آنچه بران ماند و سخت جنبان شدن موج دریا آنچه اے و لک الامر ای الجاه و انحصه الیه - لا بُعَاثُ - آمیخته شدن -</p>	<p>ورود و ان سلطان اثبات کردن - لا بُعَاثُ - لغت کردن و کسب و کسب کردن و ترکیب یدل علی الجمع لا بُعَاثُ - افروخته شدن آتش - لا بُعَاثُ - برگزیدن - لا بُعَاثُ - الخیب - لا بُعَاثُ - الانتحاب و انتخابی شمره لا بُعَاثُ - بزودی پاسخ کردن - لا بُعَاثُ - خوشتن را بکسی طغواندن لا بُعَاثُ - النشوب - لا بُعَاثُ - برپای خاستن و بکاری قیام کردن و به نصب شدن حرف - لا بُعَاثُ - روی بند بر بستن - لا بُعَاثُ - غارت کردن مال - لا بُعَاثُ - در وقت چیزی گفتن چون شعر و مانند آن و انقله - فلان علی مالهم فاعلمات فجاره و انتمت انفسهم ایضا ما خود من الفلته و هی الفجاءه - لا بُعَاثُ - وانگریستن - لا بُعَاثُ - الانصات - لا بُعَاثُ - النعت - لا بُعَاثُ - بر سر افتادن - لا بُعَاثُ - البیث -</p>
---	--

الْأَمْتَلَاخُ - مَكِيدَن شِير -	جمله مال -
الْأَنْتَسَاخُ - بَاقَتَه شَدَن -	الْأَمْتَلَاخُ - المَوج -
الْأَنْتَقَاخُ - بِرُونِ آمَدَن تَهْگَه چارای	الْأَنْتَقَاخُ - فَرَاخ شَدَن -
از بیاری خوردن و جز آن بهی التَّجَانِ اِیضاً	الْأَنْتَقَاخُ - دُور شَدَن -
الْأَنْتَقَاخُ - بِرُونِ آوَرَدَن رَاه -	الْأَنْتَقَاخُ - نَفِیْعَتِ کَسِی رَا فَرَاخِ دِیر فِتَن -
الْأَنْتَقَاخُ - الجَوج -	الْأَنْتَقَاخُ - پاشیده شدن آب و
الْأَنْتَقَاخُ - الْاَنْسَاب -	یعدی بعلی و فی الحدیث الانتضاح بالماء
الْأَنْتَقَاخُ - کَشْتِی سَاخْتَن -	و هو ان یاخذ قليلا من الماء فيضع به فاكهه
الْأَنْتَقَاخُ - اَکْنَدَه شَدَن -	بعد الوضوء لينقي عنه الوسواس -
الْأَصْطَبَاخُ - شَرَابِ بَامَدَاوَرَدَن	الْأَنْتَقَاخُ - بَاکِیدِگِیر سِرُون زَدَن -
الْأَصْطَبَاخُ - بَاکِیدِگِیر صِلَاحِ کَرَدَن -	الْأَنْتَقَاخُ - مَفْزَا از اِستِخوانِ بِرُونِ کَرَدَن
الْأَصْطَبَاخُ - چِیزِی وَاکِیو اَنَدَافِتَن	الْأَنْتَقَاخُ - سَخَنِ غَیْرِ صَبِیحِ آوَرَدَن فِی الْحَدِیْثِ
الْأَصْطَبَاخُ - الطَرَح -	ان صبيبا كان ير تفض لكه روميه اسی ينزع
الْأَصْطَبَاخُ - کَفِ از دِیگِ فَرَاگِرَفِتَن -	الی الروم لا یستمر لسانه علی العریقه استمرارا
الْأَصْطَبَاخُ - قَچِ کَرَدَن وَا بَندَا کِیو دَن	الْأَصْطَبَاخُ - الصَّرَاح -
الْأَصْطَبَاخُ - رَسُو اَشَدَن -	الْأَصْطَبَاخُ - نِجَتِی سَاخْتَن -
الْأَصْطَبَاخُ - الْفَلَحِ فِی الْمَرْقَةِ وَالزَّيْدِ	الْأَصْطَبَاخُ - از غُورِ خَرَا سِکِی سَاخْتَن اَشَدَن
الْأَصْطَبَاخُ - چِیزِی تَکْمَلِ از کَسِی خُرا سَتَن	الْأَصْطَبَاخُ - بِرُونِ کَشِیدَن -
و یعدی بعلی و چِیزِی دُور وَ قَوتِ بَکَفِتَن و	الْأَصْطَبَاخُ - بِرُونِ کَشِیدَن دَندان و
اَفْتَحَتِ الْجُلَّ رُکْبَتَه قَبْلَ اَنْ یَرْکَب -	چشم و شمشیر -
الْأَصْطَبَاخُ - خُورَدَن -	الْأَصْطَبَاخُ - کِنَفَتِ گِرَفِتَن -
الْأَصْطَبَاخُ - کَسَبِ کَرَدَن -	الْأَصْطَبَاخُ - الْاَنْتَضَاحُ الْاِنْ الْخَارِیْدِ
الْأَصْطَبَاخُ - الْکَسَجِ وَا بَغَارَتِ بِرُون	طے نرے اگر کثر منه لان الحار اقوسه

من الحار فحسب قوته اعطى الحكم له انظار
 الا یتفاح - یاوگر قن واما بید و شدن
 الا یترا - خوشتن را باب سر و شستن
 الا یترا - التزو الماضی اثر و هو الاثر
 و یجوز اثر و باشار و کذا کل موضع اجتماع
 اشار مع التاد فی هذا الباب -
 الا یتعاد - باگ اندک آمدن و اصله
 من التزو قد مرشد -
 الا یتعاد - باکید گر شمشیر و ن -
 الا یتعاد - بکشیدن نه اذا المعبود
 و رای صواب جستن و نه امتعد -
 الا یتعاد - بوش کردن و گردانیدن -
 الا یتعاد - قلب اعتماد
 الا یتعاد - کالابرهم نهادن -
 الا یتعاد - لرزیدن -
 الا یتعاد - الکسب -
 الا یتعاد - الابتلاع -
 الا یتعاد - اندک فسر و ن عطا -
 الا یتعاد - پشت چیزی باز گذاشتن -
 و پناه با کسی دادن و منه یقال خرج القوم
 متساندین اسے علی رایات فتنی و لم یکنوا
 تحت رائه امیر واحد و الباب یدل علی
 انضمام الشی الی الشی -

لا یتعلل

الا یتطها - القصد -
 الا یترا - روان شدن -
 الا یتعاد - پربندی گر قن -
 الا یتعاد - کسی را یا رگر قن و چیز
 در باز کردن و التوکید علی عضو ثم
 یستعار فی موضع القوة المعبود و المعین -
 الا یتعاد - ضیعتی ساختن و در دل گرفتن
 و قرار دادن و دل و سخت شدن چیز
 و الباب یدل علی شد و شدة و توفیق -
 الا یتعاد - اعتماد کردن بر کسی و تمکین کردن
 بر چیزی و بعد بیان لعلی و قصد کردن چو بعد
 الا یتعاد - در تاریکی و آنچه بدان مانع پنهان
 شدن که جعل اللیل نفسه عمداً -
 الا یتعاد - القصد -
 الا یتعاد - الفقد -
 الا یتعاد - میانجی نگا داشتن -
 الا یتعاد - خست را مرکب خویش کردن -
 الا یتعاد - برهم نشستن -
 الا یتعاد - بچسبیدن و بعدی لعلی -
 الا یتعاد - الاجتذاب بمرشد -
 الا یتعاد - پهن و بلند شدن کوبان -
 الا یتعاد - نقد فاستن و پهن چیزی کردن
 الا یتعاد - فاکر قن و تاده اصلیه بمنزله تار

الاتباع ويعيدى اسے مفعول واحد
وہو کثیر فی القرآن وغیرہ الی المفعولین ایضا
الثانی ہوا الاول فی المعنی کقولہ اتخذوا ایمانہم
جنہ وغیرہ وحکی عن بعضهم استخذ فلان ارضا
یعنی استخذ وقیل اصلہ افعل فابدل السین
من الاء الاولی کما بطل الاء مکاتباتی
وجاز ابدال کل واحدہ منہما من اختصا لانا
مہمستان وقیل ہوا متفعل من اتخذ فحزت
الاء التی فارز من الخرت -

الاحتباء - الجبد -

الاحتباء - ان یضرب الکبش الالیہ حتی
ترفع فیہ -

الاحتباء - پارہ از مال کسی فاستدن -

الاحتباء - بیکسوی شدن -

الاحتباء - سعی چیزی شاققن و بعدی

بالی و بنفسہ -

الاحتباء - گشتی کردن اشتر یا ماوہ کہ

گشتی نمایدہ باشد فی الحدیث اللہم بک

ابسترت ای ابتدأت سفری -

الاحتباء - نو باوہ چیزی فرا گرفتن و

بامداد کردن و مداو از جاسے بشدن و

روشنی ببردن -

الاحتباء - زسنے بیگناہ را بخوشتن

آلودہ کردن -

الاحتباء - باز رگانی کردن -

الاحتباء - دندان بر آمدن و قد و رو

بمعنی السقوط فی حدیث ابراہیم -

الاحتباء - نیکو شدن -

الاحتباء - خوشین را سوراخی ساختن

الاحتباء - شکرگشتن و پوست باز کردن -

الاحتباء - بزرگ داشتن چیزی و شرم و

دیدار و رفتن جاہ از لوش و التکلیف بدل علی

اعلان الشی و علوہ و کشفہ -

الاحتباء - حجرہ ساختن -

الاحتباء - حصار بر شتر انگندن و آن

پاش پاش باشد شبیہ پالان -

الاحتباء - المحضور و المحضر الذی یاتی

المحضر و هو خلاف البدر الایضا شباہ ستار

الاحتباء - زمین کندن -

الاحتباء - المحقر -

الاحتباء - غلبہ و او شدن امیدنگی را

الاحتباء - آزمودہ کردن -

الاحتباء - کوتاہ کردن سخن و راہ کوتاہ

ترین گرفتن و عصارہ دستہ گرفتن از مہر

عکبہ و ہذا فی الحدیث -

الاحتباء - نبات پسندی و درودن

و یجوز ان گران بنام علی التشییه الفعل من تفتنه
 الا احتجاء سرپوش برافکندن و بگردیدن
 بوی خمر برآمدن خمیر -
 الا احتجاء الذخر -
 الا احتجاء کاژ - یا داروون -
 الا احتجاء حجار - باز زده شدن و باز زدن
 و منقوله تعالی وارو جبر -
 الا احتجاء دار باربرداشتن -
 الا احتجاء دهاژ - نگا برداشتن چیزی بقال
 از و هر بالشی اسی حفظه به -
 الا احتجاء آزمودن -
 الا احتجاء پرده شدن -
 الا احتجاء در سحرگاه رفتن و بانگ کردن
 خرو و در آنوقت -
 الا احتجاء بنشستن -
 الا احتجاء افروخته شدن آتش و
 استعاره الجرب فی البعیر از ابتدا با باطنه و ارفانه
 الا احتجاء پیکار کردن و ست بار شدن
 گذاشتن از آمد و بهم در شدن -
 الا احتجاء بسیار فراخ شدن و شوریده
 شدن شمار -
 الا احتجاء پر خمیر شدن پستان نیک
 باریدن باران -

الا احتجاء مشهور شدن -
 الا احتجاء شکبای کردن و فی الحديث
 نهاده بدی نماز طبع طره مناه فلیقتص -
 الا احتجاء بار یک میان شدن -
 الا احتجاء ناخن در چیزی آویختن و ظفر
 یافتن -
 الا احتجاء عبرت گرفتن و با اندیشه
 از پی چیزی فرا شدن و ترکیب بدل علی
 النفوذ و المضي فی الشی -
 الا احتجاء دستار در بستن بی تحت الحک
 و میجوز برافکندن زن -
 الا احتجاء خداوند عذر و دوشینگی
 بدون و در روس شدن ظلل و عذر خواستن
 يقال اعتذرت الی فلان من جرمی و المعتذر
 قد کیون محقا و غیر محق -
 الا احتجاء غریم یاد و وقت ننگدستی
 بگرفتن و بستم بر کار و داشتن و مال فرزند
 برگرفتن بی رضای و سه و اعتسرت
 الناقة و کتبها قبل ان تراض و الباب یدل
 علی صعوبة و شدت -
 الا احتجاء عصیره ساختن و پناه کسی
 و یا بچیزی دادن و بعد از و الباب
 و افشردن انگور و فی الحديث لیقتصر مقدرهم

اراد الذي يريد ان تفرغ الفاظ و مال انه
 انوس کسی بیرون کردن و نهانی الحديث
 والمعطر الذي يعيب من الشيء و ياخذ منه
 الاغتفار - ريش شدن پشت سوارزين
 يا انوبالان -
 الاغتفار - تاريک شدن و بسيار شدن
 باران -
 الاغتفار - عمره کردن و زيادت کردن
 و قصد کردن و عمامه و رسيستن -
 الاغتفار - المنفوق -
 الاغتفار - الفقر و عدي بعلی -
 الاغتفار - درویش شدن قل سبويه
 استغنوا با فقر من فقرت و في الحديث
 اتقوا من معان عود اى فتح عن معان
 فامسقة و التركيب يدل على الفرج في شيء
 الاغتفار - توانا شدن و عدي بعلی
 و در و یک چیزی ساختن -
 الاغتفار - النفس -
 الاغتفار - بر چیزی فرو ايستادن
 و پسنده کردن بدان و عدي بعلی -
 الاغتفار - از پله فرار شدن -
 الاغتفار - الکس -
 الاغتفار - بهين برگزیدن -

الاغتفار - خضاب کردن بوسه -
 الاغتفار - آبله شدن دست -
 الاغتفار - افشاده شدن و نین و رویدن
 الاغتفار - خويشتن بکشتن و انحرار القوم
 على الشيء او اتمامه عليه حرصا -
 الاغتفار - النفس -
 الاغتفار - پراگنده شدن و الانعاط ايف
 و الانفعال في عصب الدراج و يكون ذلك
 من التذب التركيب يدل على فتح الشيء و تشعبه -
 الاغتفار - داو بستن -
 الاغتفار - چشم داشتن -
 الاغتفار - مهانی خاص کردن و گزیده
 کردن و في الحديث انتقرا عكرته بنين
 ان اراد التصديق فمضى انتقرا استينها
 من القرآن و انتقرا البحث و ان اراد
 التلخيص له ففناه انه اختص بها افعالها
 من قبل نفسه و الانتقار الاختصاص -
 الاغتفار - باهارانیدن -
 الاغتفار - شکستن -
 الاغتفار - رفتن اسب -
 الاغتفار - از ابر بر میان بستن و عدي
 بالبار و سحاز شدن -
 الاغتفار - خويشتن را گوشه داشتن -

الْأَعْتَابُ - بِرَسُولِ اللَّهِ فِي الْحَدِيثِ
أَوْ صَدَقَ الرَّأْيُ فَتَحْتَفِزُ أَيْ تَتَضَامُ إِذَا جَلَسَتْ
وَالْأَعْتَابُ دَلَّ عَلَى كَمَا تَحْوِي الرَّجُلَ -

الْأَعْتَابُ - نَانَ بَحْتِنَ -

الْأَعْتَابُ - رَجَزُ كَفْتِنَ -

الْأَعْتَابُ - كُوشَةُ جِزْرِ بَرٍّ أَوْ زَمِنَ نَهَادَ
تَكْنِيهِ كَرُونُ يُقَالُ ارْتَكَزْتُ عَلَى الْقَوْسِ إِذَا وَضَعْتُ
سَيْتَهَا بِالْأَرْضِ ثُمَّ اعْتَمَدْتُ عَلَيْهَا -

الْأَعْتَابُ - مَضْطَرِبٌ بُوْدُنُ أَرْزَحْمَ -

الْأَعْتَابُ - بَايَكُ سَوِي شَدَنَ -

الْأَعْتَابُ - وَشَوَارُكَ دِيدَنُ وَرَشْتُ كَشْتَنَ
اعْتَمَرَ السَّيْرَ إِذَا وَاسَمِيرَه -

الْأَعْتَابُ - بَكَارِي بَرِّي عَيْنَا كَرُونَ -

الْأَعْتَابُ - أَكْنَدَه شَدَنَ مَغْرَاخُؤَانُ جَزَانُ -

الْأَعْتَابُ - كَسِي رَا انْشَرُونُ -

الْأَعْتَابُ - بَغْنِيْمَتُ كَرَفْتَنُ وَفِي الْحَدِيثِ
وَأَنْتَهَرَ الْحَدَّثُ أَيْ سَارَعَ إِلَيْهِ قَبْلَهُ اسْرَعَ تَأَوَّلَهُ

الْأَعْتَابُ - دَوَا شَتَنَ وَدَوَا شَتَه شَدَنَ

الْأَعْتَابُ - خَوْشِيْتَنَ رَا أَرْجِيْزَه -

الْأَعْتَابُ - وَكَوْشِيْدَنَ وَرَدِيدَنَ بِشَبَبَ

يَا رَجُلَ أَكَاهُ وَهَوْنِي الْحَدِيثُ -

الْأَعْتَابُ - بَقِيْرُ فَرَا كَرَفْتَنَ -

الْأَعْتَابُ - رِبُودُونُ -

الْأَعْتَابُ - الدَّامِسْتَه -

الْأَعْتَابُ - أَكْنَدَه شَدَنَ -

الْأَعْتَابُ - بَايَكُ كَرُونُ أَوْ رَفَقُ الْحَدِيثِ

فَارْجَسَ الْإِيْدَانُ كَسَرِي أَيْ تَحَرَّكَتْ كَمَا سَمِعْتُمْ

الْأَعْتَابُ - الْمَارْتَاشُ -

الْأَعْتَابُ - الْوَقُوعُ فِي أَمْرِ بَعْدَ النِّجَاحِ مِنْهُ فِي

الْحَدِيثِ إِذَا ارْتَقَسَ أَيْ تَقَسَّسَ وَفِي الْحَدِيثِ

أَخْرَجَ الصَّامِتَ يَرْجَسُ وَلَا يَنْتَقِسُ قِيلَ الْمَارْتَاشُ

إِنْ لَا يَطِيلُ اللَّيْلُ فِي الْحَدِيثِ وَجَرَّاهُ ثُمَّ

الْعَرَبُ تَرْجَسُ بَعْنِي الْأَضْطِرَابُ قَبْلَ الْمَهْمِ فِي

الْقَتْنِ وَمِنْ رَوَاهُ بِالْأَشِينِ أَوْ أَوْنَاهَا قَطْلَهُ

فَقَتْنَهُ وَمِنْ رَوَاهُ بِالْكَافِ وَالْبَسِيْنِ أَوْ أَوْتَرَهُ

عَوْدًا عَلَى بَدَرٍ -

الْأَعْتَابُ - الْأَصْطِرَاعُ -

الْأَعْتَابُ - خَيْرُ بَرِّ خَوْسِي رِيْجَتُونُ -

الْأَعْتَابُ - بَابُ فَرُوشَدَنَ -

الْأَعْتَابُ - الْفَرَسُ -

الْأَعْتَابُ - فَرَا كَرَفْتَنَ عِلْمُ وَآتَشَ وَبَعْدَ بَيْنَ

الْأَعْتَابُ - بَلُو شِيدَه وَشَوْرِيدَه شَدَنَ

بِأَرْوَادِي بِلَعْلَه وَمِنْهُ الْحَدِيثُ فَلَا تَبْسُ

أَيْ خَوَلَطْتُ مِنْ قَوْلِهِمْ فِي رَأْيِهِ لَيْسَ -

الْأَعْتَابُ - جَبْتَنَ -

الْاِشْتِغَالُ - خورشید بن پیری بکاریدن
 و يقال اشتغل السن فی المصنوعات ای لاجت
 الْاِشْتِغَالُ - نگه دار کردن -
 الْاِشْتِغَالُ - بدندان پیشین گزیدن -
 الْاِشْتِغَالُ - بی عقل شدن -
 الْاِشْتِغَالُ - یکدیگر را خراشیدن و من
 الحديث و تحرش بها الضباب ای تصاعد
 الْاِشْتِغَالُ - سخت خشم گرفتن -
 الْاِشْتِغَالُ - الاستراش -
 الْاِشْتِغَالُ - لرزیدن -
 الْاِشْتِغَالُ - ان تصکسا لداية بعض
 حافره عرض عجایب من الیدی الاخری فریما
 او ما و ذلک لتضعف به با وان تترک القوس
 اذ ارسى عنها فیض و ترابطا نفها -
 الْاِشْتِغَالُ - بر چیده شدن انگور -
 الْاِشْتِغَالُ - المعاشه -
 الْاِشْتِغَالُ - دورش بر زمین نهادن و
 مجامعت کردن و بیگندن کسی را و گسترده
 شدن افترش لسانه اذ اکل کرم کفیت شد
 ای بسط فی الحديث الا ان یکون لا منفشا
 ای مقصود باقدا بسطت فیه الا یدرس
 بغیر حق -
 الْاِشْتِغَالُ - سوخته شدن -

الْاِشْتِغَالُ - الاستراش ایقال و مترشت
 اشی من اشی خلسته فی الحديث الممشتة جاز
 تفسیره من اجده بیت انما التي تخلق وجهها
 بالموسی قبل البار بدل من الحار و اصلها من
 ایش و قیل البار اصل بنفسه -
 الْاِشْتِغَالُ - نیکو شدن حال کوفی رست
 خاستن افتاده و بلند شدن -
 الْاِشْتِغَالُ - خارا زتن بیرون کردن و
 انقش البعیر اذا ضرب بیده الارض شش
 یدخل فی رجليه رسول الله علیه السلام -
 الْمَشْتِغَالُ - هلی لیتی شش و جها عند المصیبه
 فناخذ له باظفارها و منه تمشته الکلب -
 الْاِشْتِغَالُ - بهم در شدن مردمان و مانند آن
 الْاِشْتِغَالُ - و روع گفتن -
 الْاِشْتِغَالُ - ارزان بخیریدن و ارزان شمردن
 الْاِشْتِغَالُ - سخت چیدان شدن -
 الْاِشْتِغَالُ - گران شدن نریخ -
 الْاِشْتِغَالُ - نیک واپز و رسیدن -
 الْاِشْتِغَالُ - اشتیاق الفرحه -
 الْاِشْتِغَالُ - الاتحاق بیه گروانمیدن
 کاری منسوب مردم را و خود را بیه شدن
 و الا لتحتاج ایضا -
 الْاِشْتِغَالُ - بشدن گوشت -

۱- اختصار قاص - کم کردن و کم شدن و سنا حدیث
 و اختصار الما قبل اختصار البول بالمارا
 غسل المذکیر و قبل هو الانقضاح به -
 ۲- اختصار قاص - خوشتر را که بین زن -
 ۳- زکاح حق - بچه بچیدن در شکم -
 ۴- زکاح قاص - کردن در کار می -
 ۵- اختصار قاص - سوخته شدن از در و دانه
 و تپا شدن جگر -

[illegible]

لا يفتقر إلى شيء من هذه الأشياء
 ولا يفتقر إلى شيء من هذه الأشياء
 لا يفتقر إلى شيء من هذه الأشياء
 لا يفتقر إلى شيء من هذه الأشياء

الْمَيْمَنُ - شَيْءٌ مِنْ خُورُونِ -
الْمَيْمَنُ - شَيْءٌ مِنْ خُورُونِ -

الْأَيْتَاقُ - المعض والعضى بمن -
 الْأَيْتَاقُ - تزارشیدن و الماضی
 ایتض و گوشت از استخوان باز کردن -
 الْأَيْتَاقُ - افشاندن شدن -
 الْأَيْتَاقُ - ویران شدن بناوشکسته
 شدن عهد و تاب باز شدن رسن و معظم الباب
 بدل علی نکت شمی -

الإنتهاض - النهوض -
الاحتياط - الغضب والزعيم -

لاختیاداً - برگزیده از دست فرد گردن چهارپایه
 و نیز در یک کسب و کار شدن تا بر تو کی کوئی که در این قهرمانی
 و نیز در یک کسب و کار شدن تا بر تو کی کوئی که در این قهرمانی

تاریخ حضرت ششدر نیام هر کشیدن -
 و تاریخ را که میخیزد در ششدر و ششدر
 از زمانه - الربط -

الاستمرارية كما - فراهم آمدن فی الحديث فاقطعنا
ووضوح ارتباطی افرق مرتبطون مصدر اقامه
مقام الفاصل كقول الخسار فانها هی قبایل و
می قبله و مدره و هو ماخوذ من المرتبط -

الإستراتيـا السـريـة

الاستعاط - دارو به بینی خویش فاکردن

الْأَشْرَاطُ - پیمان کردن -

الْعَبَاطُ - شَرِّ رَأْيٍ عَلَى كَثَرَتِهِ فِي الْحَدِيثِ

من یحیط بمؤمن قتلًا فانه قد واصل
بلا حیایه کانت منه ولا حیرة توجب ذلک
فان القاتل یقارب دروغ گفتن صریح بر کسی
الاختیاط کسی ایشان بر بدن و شاد شدن
الاختیاط فرزند نارسیده مردن کی القاتل قتل
فلان قتلًا اذ مات و لا یغنی قتلان بل یبلغ العلم
الاختیاط عمامه در سر بستن بے تحت الحاکم
الاختیاط سخت بدویدن فتر و فی الحدیث
یلتفت فی الجنبه اللبط القلب علی الریاض غیره
الاختیاط بهر چیدن ناگاه فاسر چیزی سیدن
الاختیاط بینی پاک کردن شیز زینام بر کشیدن
الاختیاط موسی فرد کردن زین خویش را
الاختیاط کشید و شدن در روز و در بر آمدن
الاختیاط کشیدن رسن جز آن تا گروهی
نشاره شود

الاختیاط عیب کردن و دشنام دادن
الاختیاط نگاه داشتن بعدی لبا و شکم گرفتن
الاختیاط خوردن
الاختیاط چیزی نو آوردن
الاختیاط بلع
الاختیاط در رسیدن و از پی فرار شدن
الحدیث فلیتبع اسی فلیتبع من الحوائط
الاختیاط المخرج

الاختیاط چوب از درخت باز شکستن
الاختیاط فراهم آوردن و آمدن و بجای
مردمان رسیدن

الاختیاط فریفتن
الاختیاط شکافته شدن و فریافتن و نو کار
کردن و فی الحدیث مالم یخترع ماله اے
لم یختر له و لقتطعه الاختراع بهریدن

الاختیاط المشوع
الاختیاط الخضوع
الاختیاط خویشتن باز خریدن زین
الاختیاط چینه در پو شیدن

الاختیاط بهار از جای بودن و بهار خوردن
و در پو شدن مردم و جنگ افزایشن بیک
و در پو اشتر

الاختیاط اشتر فروختن بهار آن مانند
آن یا چیزی دیگر خریدن و کذلک فی اوجبت
علی رب المال اسنان فاخذ المصدق
مکانها اسنانا فو قها او در نما

الاختیاط آلوده شدن و از کار
باز ایستادن
الاختیاط شیر خوردن
الاختیاط بلند شدن و از جای بر آمدن
الاختیاط الاكثر و بعدی بالبار

وباللام ايضا -

الاستماع - كشت کردن -

الاستماع - گوش فاداشتن و بعدی بنفسه

وباللام وبالف عن ابن على الفارسی -

الاستماع - باکدیکه کشتی گرفتن -

الاستماع - کسی نیکویی کردن و بعدی

بنفسه وبائی بعن و فی الحديث و اصطفوا

ای اتخذوا طعاما تنفقونه فی سبیل اللہ

و کسی را از بهر خویش برگزیدن و فی حدیث

آخره ائمه رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم

خاتم من ذهب ای سائل ان یصنع لکما

تقول کتیب لے سائل ان یکتب له -

الاستماع - دراز زیر بغل است

و آوردن و بردوش چسپان کردن چنانکه

دوش راست برهنه بود و چسپ پوشیده بود

فراک الابدان الضعیفین -

الاستماع - قوی گشتن بر کار -

یا بر بار و بعدی بالبار -

الاستماع - دیده در شدن -

الاستماع - دوشیرگی بپوشان افست حتی

من فلان - افستد کل علی مکان لا تفت الی فلان

الاستماع - سرشک بین گرفتن و پنج روی

الاستماع - برگزیدن باکدیکه برعه زدن

و معظم الباب يدل علی ضرب الشئ بالشئ -

الاستماع - باره از چیزی واکردن -

الاستماع - برکردن -

الاستماع - همه شراب از اناء بخوردن و

یا بیرون کردن و الاقتبال ایضا -

الاستماع - القنعة -

الاستماع - و نهال زیر در آوردن

سکت فی الحديث حتی انکسعت ای سقطت

من ناحیه مؤخر یا -

الاستماع - باهم آمدن و سخت گشتن حاضر

آمدن فی الحديث ثم انکسعت الیه ای و نامنها

و التکیب يدل علی التشنج و التقبض -

الاستماع - سوختن آتش و آنچه بدان ماندند و در

الاستماع - جمله که در حوض الماء باشد بخوردن

الاستماع - چادر بر در گرفتن و سبزشدن زمین

الاستماع - لون برگزیدن و الماضی التبع

الاستماع - گونه روی بگشتن و الماضی مثله

و در شنیدن و در بودن -

الاستماع - المتوَع -

الاستماع - بشدن در زمین -

الاستماع - الاتقاء و الماضی مثله -

الاستماع - و الیتادن و قوی گشتن -

الاستماع - در شدن از زمین خوشین

الْأَنْتِغَاءُ - بركدن و برکنده شدن -
 الْإِنْشَاءُ - الاسقاط -
 الْإِنْتِفَاعُ - سودمند کردن -
 الْإِنْشِقَاعُ - لغة ضعيفة في الامتقاع والمضي
 مثله وانقطع النجوم انما هي انما هي الغيبة
 شيئا -
 الْإِنْتِزَاعُ - لرزیدن و بشناختن -
 الْإِنْشِقَاعُ - الامتقاع والمضي مثله -
 الْإِنْطِبَاعُ - ناخوش گرفتن و بعدی بالیه
 الْإِنْتِزَاعُ - آب برخواستن ریختن -
 الْإِنْخِرَافُ - الاجتناب والاحتلاف مثله
 الْإِنْخِرَافُ - بیهوش شدن و در الحیرت
 یعرف المسلمین فیما یمیکتب لهم بازار
 ما یأکل من اموالهم -
 الْإِنْخِرَافُ - الخوف -
 الْإِنْخِرَافُ - فعلین در زمین -
 الْإِنْخِرَافُ - الخلق -
 الْإِنْخِرَافُ - بزدلی کسی آمد و شد
 گرفتن بعدی بالی و با یکدیگر خلاص کردن -
 الْإِنْخِرَافُ - الاستعداد بار و از پی
 کسی بر شور نشستن -
 الْإِنْخِرَافُ - الرشفت -
 الْإِنْخِرَافُ - یقال الخیر حتی ارتفعوا فی قدسوا و سبوا

الْإِنْخِرَافُ - فرایش شدن و با یکدیگر نزدیک
 آمدن و گرد آمدن و الباب يدل علی اندفاع
 و تقدم فی قرب الی شیء -
 الْإِنْخِرَافُ - سبک داشتن و بریدن
 و هلاک کردن چیزی و فیه ازدهانت است
 استعمال و لغو -
 الْإِنْخِرَافُ - الانتهاب و فرش مشرف
 ای مشرف الخلق -
 الْإِنْخِرَافُ - علیه کردن و هر من اعراف
 یعنی الکیه فی قول یونس -
 الْإِنْخِرَافُ - چیزی نو عهدین -
 الْإِنْخِرَافُ - اقرار کردن و بعدی بالیه
 و صبر کردن و در سیدین چیزی از سبک و درین
 وضعوا الصلوات و وضع عربت کما وضعوا اعراف
 موضع اعراف و فی الخیر شیء و اعراف
 عرفاه است تحقیق لکن از آن عرفان یقال الخیر
 اذا تحقق -
 الْإِنْخِرَافُ - بی راه رفتن -
 الْإِنْخِرَافُ - الکسب -
 الْإِنْخِرَافُ - الاعتبار و منه الاعیان
 فی السجده -
 الْإِنْخِرَافُ - طاعت خوردن -
 الْإِنْخِرَافُ - ناخوش شدن و جانی بجنب نرا گرفتن

الْأَعْرَافُ - آب برست و غردی بچین و درختن
 الْأَشْجَافُ - نیک آشناسیدن -
 الْأَعْرَافُ - کسب کردن و شتم شدن -
 الْأَكْتِنَافُ - گرد چیزه در آمدن و شنگاه
 ساختن شتر از شاخ و رخت -
 الْأَلْبَافُ - چادر و جز آن بسر در گرفتن
 الْأَلْبَافُ - فرو آوردن و بزودی و گرفتن
 الْأَلْبَافُ - پراکنده شدن موی -
 الْأَلْبَافُ - الاستخراج -
 الْأَلْبَافُ - زود شدن چینه -
 الْأَلْبَافُ - بر کردن و پوست باز کردن
 و آتیه و لذای افتح -
 الْأَلْبَافُ - کش شیر یا شامیدن -
 الْأَلْبَافُ - اندر نیمه دیدن روز و آنچه در
 مامور و او بستن و در پیش بر فاندن نور را
 الْأَلْبَافُ - شمر کردن و آنچه مان -
 الْأَلْبَافُ - بدیگری ماندن و آنچه ایقال
 است و الشیء را فیقیر -
 الْأَلْبَافُ - الاستخراج -
 الْأَلْبَافُ - از باران گرفتن و آنچه
 ایضا و مثل الکدن فی المعنی الآخر فی المثل
 و امکن ای انتلیع -
 الْأَلْبَافُ - سوخته شدن -

الْأَخْتِلَافُ - سرورن -
 الْأَخْتِلَافُ - بزودی و دیدن باد و ریح گرفتن
 الْأَخْتِلَافُ - دروغ فرایافتن -
 الْأَخْتِلَافُ - خفه شدن -
 الْأَخْتِلَافُ - مطاوع الریق و آه و جز آن
 بدام در آن خفتن و فی الحدیث فاجود -
 من سلاح ارتبق فاقبضه ای صیب عقل
 يقال رقبته و ارتبقة كما يقال ربطته -
 الْأَخْتِلَافُ - بسته شدن -
 الْأَخْتِلَافُ - روزی بستن -
 الْأَخْتِلَافُ - آیین تکیه زدن و بچین و گرفتن
 الْأَخْتِلَافُ - بر یکدیگر پیش گرفتن و دوستی
 و یکدیگر تیر انداختن -
 الْأَخْتِلَافُ - زودیده فراگوش داشتن -
 الْأَخْتِلَافُ - هم و او گرفتن و او را زودان
 زود و او بچیدان ماند -
 الْأَخْتِلَافُ - در میان بر هم جرمیدن و شتر
 و بعدنی بالباء -
 الْأَخْتِلَافُ - بر هم چیده شدن و بعدنی بالباء
 الْأَخْتِلَافُ - کنشاده شدن -
 الْأَخْتِلَافُ - اندک گوشت کردن و گوشت
 از استخوان باز کردن و فی الحدیث فاعترقا
 يقال عرق فی الارض اذا ذهب فيها -

الْأَسْتَقَالَ - گیاه خوردن -
 الْأَسْتَقَالَ - زاری کردن و ییدی بالی
 وقیل فی قوله ثم یتصل ای مخلص فی الدعاء
 الْأَسْتَقَالَ - شاد شدن -
 الْأَسْتَقَالَ - کردن و مزد گرفتن -
 الْأَسْتَقَالَ - الجمل -
 الْأَسْتَقَالَ - بهام آهورا صید کردن -
 الْأَسْتَقَالَ - گرد آمدن و زود شده شدن
 و اعتقل الوادی باللیل ای امثالاً -
 الْأَسْتَقَالَ - الاشتکال -
 الْأَسْتَقَالَ - برداشتن و از کسی فرو بردن
 و از منزل برفتن و خشم گرفتن -
 الْأَسْتَقَالَ - تها و خرو و ناقص تن گردانیدن
 الْأَسْتَقَالَ - فریقین -
 الْأَسْتَقَالَ - الاقطاع -
 الْأَسْتَقَالَ - الدخول -
 الْأَسْتَقَالَ - بی اندیشه بسیار خطبه و شعر
 و انچه بدان ماند گفتن و پای کسی گرفتن و کلاه
 طرح گرد کردن بهر بریان کردن و از جمل
 الفرزل و از غلط العنق شئی من العلمیة -
 الْأَسْتَقَالَ - از منزل برداشتن و برفت
 کسی خستیدن و بهونی الحديث -
 الْأَسْتَقَالَ - آلوده شدن بخون -

الْأَسْتَقَالَ - برداشتن -
 الْأَسْتَقَالَ - نقیض الاعتلاء -
 الْأَسْتَقَالَ - افروخته شدن آتش و بهودا
 شدن سپیدی و رموی -
 الْأَسْتَقَالَ - مشغول شدن -
 الْأَسْتَقَالَ - مشکل شدن -
 الْأَسْتَقَالَ - پیچیزی در آمدن و ییدی علی
 و جامه بخوشتن و در گرفتن و فی الحديث
 منی عن اشتغال الصماء و فی قولان قال
 اهل اللغة هو ان یشتمل بالشوب حتی
 یجمل به جسده مخافة ان یدفع منها الی
 حاله سادة لمثقتة فیدلک و قال لفقهاء هو
 ان یشتمل شوب واحد لیس علیه غیره ثم ریفه
 من احد جانبيه فیضعه علی منکبیه و هو ابه الی
 کراهیه الکشف و ابداء العورة -
 الْأَسْتَقَالَ - راست شدن -
 الْأَسْتَقَالَ - سخت شدن گرما و اعتدل
 الرجل ی لام نفسه و اعتب -
 الْأَسْتَقَالَ - یکسو شدن -
 الْأَسْتَقَالَ - نیزه بمان ساق و در کاب
 برداشتن و پای کسی پر پیچیدن و کشتی
 و پای گو سپید و میان پای گرفتن از بهر
 دو خیزن و بهونی الحديث و اعتقل الرجل

محسوس و عقل لسانه اذالم یقرر علی الکلام
 لا غتعال - میخیزد و ملتفت شدن را
 انحر احکامه و اعتکال الشوریان تناحطا -
 لا غتعال - الاضطراب فی العمل -
 لا غتعال - الغول -
 لا غتعال - سروتن شستن -
 لا غتعال - غافل گرفتن کسی را -
 لا فتعال - از شیر باز کردن -
 لا فتعال - تابانن -

لا فتعال - نوگرفتن کسی را با دستان خفته
 بدان گرفتن در جل مقبل اقبال و الم یمن انکر
 لا فتعال - گشتن عشق و یار پری کسی را
 یقال منه قتل الرجل کارزار کردن با یکدیگر
 لا فتعال - مطایع الاقفال فی المعنی الاول
 لا فتعال - چشم خفتن را سرمه کردن -
 لا فتعال - مصدر اکتفل البعیر من الکفل
 هو ان یراکه ارجل سام البعیر ثم یکب
 و یقال اکتلت بکذا اولیة فکلت -
 لا فتعال - تمام خرد شدن و کمبود رسیدن
 و یجای رسیدن نبات -

لا فتعال - بجای آمدن فرمان -
 لا فتعال - نبله با حقن و بعد از بالام قیال
 و انبتل نبله انا باخروای انبت و باسے به

لا فتعال - از میان گردیدن بیرون شدن
 لا فتعال - خاک از چاه بیرون گردن -
 لا فتعال - سخن دیگر برخواستن بختن تحلت
 اشی استقصیت انفسه -
 لا فتعال - گوشت بر کشیدن از دیگر
 و آنچه بدان ماند و فی الحدیث و اتصل
 اسی سقط نصله -
 لا فتعال - برگزیدن و با یکدیگر تیراندن
 و متقبل تصفوا بالکلام و الاشعار -

لا فتعال - غلبیدن و سپاهی کردن -
 لا فتعال - از پیروی نیرایه کردن -
 لا فتعال - از جای بجای شدن -
 لا فتعال - الاختتام و الاختمال -

لا فتعال - البعیر
 لا فتعال - نگاه کردن با خیرا بریدن -
 لا فتعال - بریدن خیرا و خرد کردن -
 لا فتعال - حجامت کردن -

لا فتعال - شکار کردن و زبانه شدن
 لا فتعال - جزوت در شستن -
 لا فتعال - در پوشیدن جامه صلی و مبرور
 و شرم الرجل اذا شد بسله کبیل -
 لا فتعال - شست و شستن از کینه و بعد از
 بنفسه و بمن و شرم آوردن -

الاعتقال - شستن و منبه قری لا یحکم
سلیس ای لا یحکم

الاعتقال - حکم کردن بر کسی و هم چاکم شدن
الاعتقال - حکم

الاعتقال - ختم کردن و ترکیب بدل علی
بلوغ آخرانی

الاعتقال - بریدن از بن کردن تقال خرم
الاعتقال - قطع کردن و الباطل علی ضرب اللقطاع
الاعتقال - بایکدیگر مصوت کردن و
شمشیه نیام را خوردن از چیزی

الاعتقال - تکیه کردن بر عمدی محو بیت
الاعتقال - مدغم کردن و شدن

الاعتقال - الامثال دعا و تکبیر کردن
الاعتقال - مهر کردن غلد و آنچه بدانند
الاعتقال - در گل پیاز کار می و شکار
گرفتار شدن

الاعتقال - برهم نشستن

الاعتقال - انبوهی کردن و یعدی علی
الاعتقال - الاتباع

الاعتقال - بسودن حجر سود را بوسه
و یا بدست ماخوذن المسلم و هو الحجر
میخورد

الاعتقال - بایکدیگر قدم زدن

الاعتقال - بهم و کوفته شدن

الاعتقال - بار خرم بریدن

الاعتقال - از بن بر کردن

الاعتقال - زبانه زدن آتش

الاعتقال - طعم یافتن و طعم فرا گرفتن میوه

الاعتقال - و الا حلال و الا حلال

بیدار کردن نهادن

الاعتقال - حسست و وقتن مزاده

الاعتقال - دل بر کاری نهادن و یعدی

یعنی و از دم القصص فی الشیء العظیم و فی الجیش

اعتبر من لا لک ای اعتناء و اطفاء الا ان

فی العزم الصریح و القطع الاعتقاد ان

الشار و یا تے الراعی فلیتقی الله کل واحد

ولد با اولیاتی

الاعتقال - چگ دیز زدن ایستان

از مصیبت و یعدیان بالبار

الاعتقال - ان تحفر البیر فاذا قربت من

الما حفرت بیراً صغیراً بقدر ما تجد طعم

الما فان کان عذبا حفرته یقینا

الاعتقال - جمله شیر که در یستان باشد بخورد

الاعتقال - سخت شهوت شدن جانور نه

الحديث المارقین المستلین و الاغلام ان

یتجاوز الانسان حده ما امر به من غیر

والمباح وفي الحديث اذا اقلعت -

الاعتناء به نفيت داشتن -

الاعتناء به عنف وشدن متعير داشتن -

الاعتناء به بخش کردن بهم سوگند خوردن -

الاعتناء به الكتمان -

الاعتناء به دهن بند بستن -

الاعتناء به پیوسته شدن جراحه جنگ -

الاعتناء به الاضطراب سینه درن لطمه کردن -

الاعتناء به در برگرفتن مقرر شدن الزام -

الاعتناء به بر یکدیگر خوردن موج دریا -

الاعتناء به التلثم -

الاعتناء به ولائها به الابتلاع -

الاعتناء به همه شیر لپان خوردن بجهلهم -

الفصل مافی الضرع استوفاه -

الاعتناء به راست شدن رو به بازو داشتن -

الاعتناء به کینه کشیدن -

الاعتناء به الانزجار و هوئی الحديث -

الاعتناء به با یک کردن رعد و جز آن -

وگوشت کشیدن -

الاعتناء به بیدار کردن فاضل کس -

که کردن -

الاعتناء به بچه گرفتن بقال تبطن الناقة -

عشیره بن تبطنها عشوات -

الاعتناء به با یکدیگر راست آمدن -

الاعتناء به فاخته کشیدن کشیدن -

الاعتناء به الحزن -

الاعتناء به واداشتن از حاجت و پیوسته

در بغل گرفتن -

الاعتناء به چیزی از بر خویش شدن فرار کردن

و کسی را ازین بر کردن -

الاعتناء به خفته کردن بقال اعتن الرجل

الاعتناء به فی الطعام کالخبث -

الاعتناء به خویش شدن را خفته کردن -

الاعتناء به خیره و خزینه نهادن پوشیدن

آن -

الاعتناء به دور کردن بقال اخنت النار -

الاعتناء به ولاد فان فی الحديث ان

یرفع العبد عن مواليه اليوم والیوم والیوم

عن المصر -

الاعتناء به خوش شدن را بر و غن چرب کردن

الاعتناء به شوریده شدن چیزی -

الاعتناء به برگرفتن -

الاعتناء به الاضیان -

الاعتناء به کین گرفتن و چرخ کردن گرفتن

اضطن الرجل فاضرب لقدمه مؤخر نفسه

الاعتناء به با یکدیگر تیره زدن -

الْأَفْعَالُ - سوار گردیدن زن هودیه را بپا
 ابعبر تظنعه المرأة بالنظار ای مریکه -
 الْاَعْتِجَانُ - آرد و سترش -
 الْاَعْتِشَانُ - برآید و خولیش سخن گفتن -
 الْاَفْتِشَانُ - در نقشه گفتن و در نقشه افتادن -
 الْاَفْتِرَانُ - قرین شدن -
 الْاَكْتِمَانُ - پنهان شدن -
 الْاَفْتَحَانُ - بیاز و دودن -
 الْاَفْتِشَانُ الْاَقْطَاعُ - والاخذ من السال السيف -
 الْاَفْتِشَانُ - بادوزه داشتن و ضعیف کردن -
 الْاَفْتِجَانُ - مصدر استجنت الجارية اذا
 وطئت وهي صغيرة وفي الحديث وقد استجنت
 ابي تميم حملا -
 الْاَشْتِیَاءُ - پوشیده شدن کاری بعدی بلی
 الْاَكْتِشَاءُ - بغایت رسیدن و بپاکلام مؤلف
 الْاَفْتِیَاءُ - بیدار شدن -
 الْاَفْتِجَاءُ - النجم -

ومن المضاعف

الْاَحْتِیَابُ - انجیب - واختب
 من ثوبه ختمه لای اخرج وهي اخرقة
 كالصنابة -
 الْاَحْتِیَابُ - پیر شدن مشک -
 الْاَفْتِیَابُ - یکدیگر را و شام دادن -

الْاَفْتِیَابُ - دست کسی بریدن -
 الْاَفْتِیَابُ - فاکشتی آمدن -
 الْاَفْتِیَابُ - ازین بر کردن و ابعثت ضرب
 من الشعر الاثبات برافزودم شدن -
 الْاَفْتِیَابُ - خشمه که روی جان باشد
 از جایی جنگ برداشتن بقال ارث ایچ
 و خور خانه گرد کردن -
 الْاَفْتِیَابُ - حجت آوردن -
 الْاَفْتِیَابُ - کوز رفتن اشر و شتاب -
 الْاَفْتِیَابُ - جنبیدن -
 الْاَفْتِیَابُ - بهم در شدن آوازها -
 الْاَفْتِیَابُ - شوریده شدن کار و شوریدند
 شدن مست و بهم در شدن گناه -
 الْاَفْتِیَابُ - مغز از استخوان بیرون کردن
 الْاَفْتِیَابُ - از و سوی چیز و آمدن -
 الْاَفْتِیَابُ - تیز شدن از خشم و مالی منه
 مقدس مالی منه بد -
 الْاَفْتِیَابُ - از مسلمانی برگشتن و جزآن -
 الْاَفْتِیَابُ - استوار شدن و راست
 گردیدن بقال و استدت عیون الخرز -
 الْاَفْتِیَابُ - سخت شدن قال سلیبیه
 استقوا باشتن شد و دودیدن -
 الْاَفْتِیَابُ - و اشمر و آوردن و لیدی

بالباد و عدت و شستن و شمرده شدن -	۱	ماده و فریه شدن شمر ماده -
الْأَقْبِلَادُ - ازین بریدن و نیکوایه شدن که در عهد	۲	الْأَقْبِلَادُ - البئر -
و مترا کردن بقال و قتلان موراد از بر بادیدن	۳	الْأَقْبِلَادُ - الجزو الماضی است و اجز -
الْأَقْبِلَادُ - خود را در و یکسو می بین فرد کردن	۴	الْأَقْبِلَادُ - به تیر بهم فاد و ختن -
و مالی منه متدای مالی منه بد -	۵	الْأَقْبِلَادُ - متوار شدن چیزی در چیزی
الْأَقْبِلَادُ - کشیده شدن بلند بالا شدن	۶	و از تر الخیل عند المسألة اذا بقروا -
و افزون شدن آب دریا و جوی -	۷	الْأَقْبِلَادُ - عزیز شدن و بعد می بالبار
الْأَقْبِلَادُ - الجزر -	۸	الْأَقْبِلَادُ - جعبیدن و فی الحديث
الْأَقْبِلَادُ - مرد یا فتن لید می بالباد و بنفشه	۹	استخر العرش لموت سعد قبل ارتاح بر وجهه
الْأَقْبِلَادُ - بریدن نه و دی -	۱۰	حین صعبه و استبشر کرامته علی ربه و اکثر
الْأَقْبِلَادُ - بشیدن و شخوار زدن -	۱۱	اهل العلم علی انه عرش الرحمن و قبل سر بره
الْأَقْبِلَادُ - شک شدن سم -	۱۲	الذی حل علیه استتره و قبل فرج اهل العرش و
الْأَقْبِلَادُ - چهار گردانیدن بقال صطره	۱۳	الْأَقْبِلَادُ - بریدن -
الی الشی و قوله تعالی فمن اضطرای حرج و اسبج -	۱۴	الْأَقْبِلَادُ - شب نشستن و الاکتساب
الْأَقْبِلَادُ - تعرض کردن در سوال -	۱۵	و الطلب ایضاً -
الْأَقْبِلَادُ - فروخته و فافل شدن	۱۶	الْأَقْبِلَادُ - گیاه و اکردن -
و ناگاه گرفتن و فی الحديث لا تغفرون	۱۷	الْأَقْبِلَادُ - اندک چیزی فا گرفتن -
اس لا تغفلوا بین ولا تغفلوا لیکن علی	۱۸	الْأَقْبِلَادُ - انحصار -
غمره -	۱۹	الْأَقْبِلَادُ - روایت کردن سخن
الْأَقْبِلَادُ - بکاریدن و دندان برهنه کردن	۲۰	بر وجه و از پے فرا شدن و قصاص
الْأَقْبِلَادُ - خوشن بآب سر شستن	۲۱	کردن بستن و بعد ستمین و الباب
ورینه ازین دندان فاک کردن و ناخویش	۲۲	یدل علی تنج الشی -
کردن از ان و آرام گرفتن آب گش در رحم	۲۳	الْأَقْبِلَادُ - المص -

الْأَفْتَضَالُ - اندک اندک بخین
 آب را یا آب روان رسیدن افتضاضت
 المارای اصبته ساعته مخرج و فی الحدیث
 فافقه المای صبا و فی حدیث آخر ثم نقص ای
 مینی مکه کانت فیدر الحدیث لک لک
 معنی فلک ان تمسح بها جلد و لیل نقص ای
 متقطعت ما خرد من الفضة تشبیها ما بقا لها صبا
 الْإِفْضَالُ - سوخته گی ببردن -
 الْإِفْضَالُ - الامتصاص -
 الْإِفْضَالُ - شکستن -
 الْإِفْضَالُ - تان بنا بر کشیدن سرشتین
 الْإِفْضَالُ - تم کردن استخوانی اسوم ابد
 الْإِفْضَالُ - آب دادن اشتراک یا اقط
 الرطل بران یستعیر ثم شته فله لک فاف
 اصا عطش ففصر فرثم و شرب -
 الْإِفْضَالُ - پر شدن رودخانه از بسیاری
 آب و هو فی الحدیث -
 الْإِفْضَالُ - موی از روی خولین مکرر
 زن و جمله هر چه در یک باشد خوردن -
 الْإِفْضَالُ - الزفاف -
 الْإِفْضَالُ - خوردن -
 الْإِفْضَالُ - جمله که در اندام باشد یا شایسته
 الْإِفْضَالُ - رسته شدن چهار پا -

الْإِفْضَالُ - خوردن را در جامه پیچیدن
 و فی الحدیث و ان قدر الف و بهم و رشتن -
 گیاه و رشاخای درخت -
 الْإِفْضَالُ - با یک دیگر خصوصت کردن فی الحدیث
 متی ما یفلو یحقو القول کوا احد منهم الحق بیدی
 و بار یک شدن میان نسب و لغایت و شایسته
 چهار پا - و رمی الصید فافتح بقضا اس
 قتل بعضا و ترکیب یدل علی احکام
 الشی و صحت -
 الْإِفْضَالُ - شکافتن سخن از معنی و نیز فاستدن
 و الاخر فی الکلام فی النصوص و شایسته
 مع ترک القصد -
 الْإِفْضَالُ - یکیدن همه شیه پستان -
 الْإِفْضَالُ - خوشن را بجزی خاریدن و
 بعدی بالبار و کسی و لک شیدن -
 الْإِفْضَالُ - کمر شدن و بهم و رشتن هر دو
 الْإِفْضَالُ - هم کوفته شدن -
 الْإِفْضَالُ - گرد باز شدن -
 الْإِفْضَالُ - انبوهی کردن -
 الْإِفْضَالُ - الاستفان -
 الْإِفْضَالُ - تر شدن -
 الْإِفْضَالُ - ابل -
 الْإِفْضَالُ - فرو و آمدن -

الْأَفْتَالُ - بهم باز دوختن و بخل شدن
 کار و نیاز مند گشتن بخیری و لیدی با لے
 و نزار گشتن -
 الْإِسْتِلَالُ - اسل و از کار بهانه بستن
 و بهاییدن بالبار -
 الْإِعْتِلَالُ - بهانه آوردن و لیدی بعلی
 و بیمار شدن و واداشتن از کار -
 الْإِعْتِلَالُ - تشنه شدن -
 الْإِكْتِلَالُ - در نشیدن میغ به بنجوه
 و گماریدن -
 الْإِفْتِلَالُ - بریان کردن در خاکستر گرم
 و نیک و دیدن -
 الْإِشْتِمَاءُ - الاتهام -
 الْإِحْتِمَاءُ - الحم -
 الْإِسْتِمَاءُ - خورن از خم الزب سخته
 فذهب بهار قفا راسه -
 الْإِسْتِمَاءُ - الشتم -
 الْإِحْطَاءُ - بسوختن کشیدن پیله و فراغ کردن
 آخر اخطت علیه الفلوع ای اخطت -
 الْإِعْتِمَاءُ - عمامه در سر بستن و لیدی
 بالبار و بجای رسیدن نبات و لقال
 لشاب از اطال قدا عتم -
 الْإِعْتِمَاءُ - نند و گهین شدن -

الْإِفْتِمَاءُ - هر چه بر خوان باشد خوردن و قفت
 الشاة اکت -
 الْإِفْتِمَاءُ - اند و گهین شدن و نیاز داشتن
 لقال اکت -
 الْإِحْتِمَاءُ - پنهان شدن و سیکزیدن
 اسپ راه و سنت کسی گرفتن و لیدی
 بالبار و مسواک کردن از سنون و بهوشی
 لیتاک بها -
 الْإِفْتِمَاءُ - تمت کردن کس را بنج
 تقول منه اظنه و اظنه و مسله اظنه
 فا دغم و فی الحدیث لم یکن علی ظنن لے
 بهیم و مسله لظنن -
 الْإِفْتِمَاءُ - پیش آمدن -
 الْإِفْتِمَاءُ - سخنهاي مختلف آوردن -
 الْإِفْتِمَاءُ - الانتصاب لقال اکت
 الوعل اذا انتصب علی القته -
 الْإِفْتِمَاءُ - پوشید و شدن -
 الْإِفْتِمَاءُ - بست نمودن و نعت و ادون
 و لیدی بالبار -

ومن المعتل

الْإِفْتِمَاءُ - سیه فا پذیرفتن -
 الْإِفْتِمَاءُ - الوعج -
 الْإِفْتِمَاءُ - الوعج -

در آید این کلمات در کتاب الفهرست

<p>۱. لا تَشَاءُ - ناکوار شدن و بعد از این کن و ن</p> <p>۲. لا تَشَاءُ - خوشن را بچیزی نشان کردن</p> <p>۳. لا تَشَاءُ - شکر کردن فی الحقیقه شکر می باشد</p> <p>۴. لا تَشَاءُ - کلامی که در آن افعال متعدیه لا</p> <p>۵. لا تَشَاءُ - انما جازات فی الاصل</p> <p>۶. لا تَشَاءُ - کسی را بچیزی تعجب کردن</p> <p>۷. لا تَشَاءُ - ترک کردن و ترک شدن</p> <p>۸. لا تَشَاءُ - سخته و استدن</p> <p>۹. لا تَشَاءُ - وطن کردن</p> <p>۱۰. لا تَشَاءُ - متوجه شدن و آنچه را می خ</p> <p>۱۱. لا تَشَاءُ - اندوه مند شدن و گشته گردیدن</p> <p>۱۲. لا تَشَاءُ - بر فرزند و جزان افعال متعدیه لا</p>	<p>۱. لا تَشَاءُ - الوسخ</p> <p>۲. لا تَشَاءُ - یکی شدن</p> <p>۳. لا تَشَاءُ - فایز شدن با یکدیگر و عدو نهادن</p> <p>۴. لا تَشَاءُ - افر و خسته شدن آتش</p> <p>۵. لا تَشَاءُ - علاج کردن خوشن را بوجوه</p> <p>۶. لا تَشَاءُ - و هو و اولو جبرنی وسط الفهم</p> <p>۷. لا تَشَاءُ - گناه کردن</p> <p>۸. لا تَشَاءُ - پند گرفتن</p> <p>۹. لا تَشَاءُ - به ناز زلین</p> <p>۱۰. لا تَشَاءُ - و الیتیدن</p> <p>۱۱. لا تَشَاءُ - فراغ شدن</p> <p>۱۲. لا تَشَاءُ - فرومایه شدن و آن شخص</p> <p>۱۳. لا تَشَاءُ - راسل بعیر تضع قدک علی عقبه ترکیب</p> <p>۱۴. لا تَشَاءُ - هفت کردن و نصف</p> <p>۱۵. لا تَشَاءُ - ای صارتوا صفاء</p> <p>۱۶. لا تَشَاءُ - فایز شدن و تمام شدن</p> <p>۱۷. لا تَشَاءُ - قد کردن</p> <p>۱۸. لا تَشَاءُ - با یکدیگر سوخت کردن</p> <p>۱۹. لا تَشَاءُ - و بعد از این افعال متعدیه لا</p> <p>۲۰. لا تَشَاءُ - پیوسته شدن و فی الحقیقه</p> <p>۲۱. لا تَشَاءُ - من اتصال و عی الحاطیه و هو ان</p> <p>۲۲. لا تَشَاءُ - نقول ما فلان</p> <p>۲۳. لا تَشَاءُ - انما و کردن بر کسی بعد از این</p>
<p>ومن الیاء</p> <p>۱. لا تَشَاءُ - الاجترار الاجز و الاقسام</p> <p>۲. لا تَشَاءُ - اعضاها</p> <p>۳. لا تَشَاءُ - خشک شدن</p>	
<p>ومن اللقیف المقرون</p> <p>۱. لا تَشَاءُ - دینت ستان</p> <p>۲. لا تَشَاءُ - حذر کردن و اتقاء بجهت اس</p> <p>۳. لا تَشَاءُ - سبیل الی نفس تبوقیه ایاه و ترکیب</p> <p>۴. لا تَشَاءُ - یل علی وقع شیء عن شیء لغيره</p>	
<p>ومن الاجوف</p> <p>۱. لا تَشَاءُ - بریدن بیابان در پوشیدن</p>	

اَلْاِجْتِيَاؤُ - خوفًا كرون اُمدن اندوه و خزان	اَلْاِجْتِيَاؤُ - ثوبت امدن و قصد کردن
اَلْاِجْتِيَاؤُ - القود -	و کسی را کاری رسیدن -
اَلْاِجْتِيَاؤُ - فریب خوردن فی الحدیث فلا یسبح	اَلْاِجْتِيَاؤُ - فرود آمدن مرغ بر صید
امر الیکتادان به الا و عاه هو من الکید اخر جبر	و ربودن گرگ گو سپند را و انهم یجتان تون
علی وزن الافتعال -	اللیل ای لیسرون و یقطعون الطریق -
اَلْاِجْتِيَاؤُ - خوار بار خواستن -	اَلْاِجْتِيَاؤُ - بسبق الی الشیء و نون بایتمار
اَلْاِجْتِيَاؤُ - عاصه و سر بستن -	من یومر ماخو من الفوت بعدی الی -
اَلْاِجْتِيَاؤُ - آزمودن و ضد الاتهام الیقنا -	اَلْاِجْتِيَاؤُ - قوت گرفتن -
اَلْاِجْتِيَاؤُ - برگزیدن و هوشی تعدی	اَلْاِجْتِيَاؤُ - پیچیده شدن بر چیزی و دشوار شدن کار
کالا استغفار و الاختیار الیقنا افتعال من الخیرة	اَلْاِجْتِيَاؤُ - نیاز داشتن و تعدی بالی بالالام
نقال اختاره الله -	الضامن الاخصش -
اَلْاِجْتِيَاؤُ - افتعال من الزیارة -	اَلْاِجْتِيَاؤُ - آنگیزه شدن -
اَلْاِجْتِيَاؤُ - بر رفتن و خوار بار آوردن -	اَلْاِجْتِيَاؤُ - ازین برگزیدن بیرون و بیرون
اَلْاِجْتِيَاؤُ - آنگیزه رفتن و فریه شدن خستر	اَلْاِجْتِيَاؤُ - شاد شدن و عید بالالام
اَلْاِجْتِيَاؤُ - شکله برگزیدن -	و قولهم اراح الله لفلان ای رحمه
اَلْاِجْتِيَاؤُ - دنبال برداشتن اسب و عیدین	اَلْاِجْتِيَاؤُ - کشته شدن -
اَلْاِجْتِيَاؤُ - خوار بار آمدن -	اَلْاِجْتِيَاؤُ - عطا دادن -
اَلْاِجْتِيَاؤُ - اهل بکار روشن -	اَلْاِجْتِيَاؤُ - الفتح -
اَلْاِجْتِيَاؤُ - بگذشتن -	اَلْاِجْتِيَاؤُ - جستن -
اَلْاِجْتِيَاؤُ - جمع کردن -	اَلْاِجْتِيَاؤُ - افزون کردن افزون شدن
اَلْاِجْتِيَاؤُ - گرفتن کوفه فی الحدیث نیکتازی یقرن	اَلْاِجْتِيَاؤُ - مقرر می را کشتن و یا اسیر
اَلْاِجْتِيَاؤُ - جدا و اشیدن -	گرفتن و مقرر زنان قومی را بخواستن -
اَلْاِجْتِيَاؤُ - الجوس -	اَلْاِجْتِيَاؤُ - امید کردن -

۱	الْأَهْتِيَاكُ - انقياس واقعدا کردن کسی	۱	الْأَهْتِيَاكُ - در میان چپیدن شدن -
۲	ویراده وی رفتن ویدنی بالبار -	۲	الْأَهْتِيَاكُ - انبوییدن -
۳	الْأَهْتِيَاكُ - نیکو شدن حال کسی -	۳	الْأَهْتِيَاكُ - بر برتن و جز آن نگرستین -
۴	الْأَهْتِيَاكُ - فاگرفتن و فی الحدیث	۴	الْأَهْتِيَاكُ - تابان جای مقام کردن
۵	فانتاش الدین ای استدراکه -	۵	و یعدی بالبار -
۶	الْأَهْتِيَاكُ - شووار شدن کاری و سلاخه	۶	الْأَهْتِيَاكُ - به قضای حاجت شدن -
۷	بدان ماند و یعدی بالبار و بر ناکرفتن شتر -	۷	الْأَهْتِيَاكُ - القوف -
۸	الْأَهْتِيَاكُ - خود و بر پوشیدن -	۸	الْأَهْتِيَاكُ - تشنه شدن -
۹	الْأَهْتِيَاكُ - ریاضت پذیرفتن -	۹	الْأَهْتِيَاكُ - راندن -
۱۰	الْأَهْتِيَاكُ - عوض بستن و یعدی بن	۱۰	الْأَهْتِيَاكُ - آرزو مند شدن و حال تشنگی
۱۱	الْأَهْتِيَاكُ - شکستن استخوان پیر زهر -	۱۱	و اشتقت الیک -
۱۲	الْأَهْتِيَاكُ - با استواری فراگرفتن و اقاط	۱۲	الْأَهْتِيَاكُ - العوق -
۱۳	الخیل به احدیت به -	۱۳	الْأَهْتِيَاكُ - درویش شدن -
۱۴	الْأَهْتِيَاكُ - العیاط -	۱۴	الْأَهْتِيَاكُ - برگزیدن -
۱۵	الْأَهْتِيَاكُ - اللیطونی الحدیث فاطمته	۱۵	الْأَهْتِيَاكُ - مسواک کردن -
۱۶	الْأَهْتِيَاكُ - دور شدن -	۱۶	الْأَهْتِيَاكُ - الجول و برگزیدن و فی الحدیث
۱۷	الْأَهْتِيَاكُ - ختم گرفتن و یعدی بالبار	۱۷	فاجا التهم الشیاطین ای استحققتهم فی الواسع
۱۸	الْأَهْتِيَاكُ - خریدن -	۱۸	اجبال الرجل الشی فزهب به وساقه -
۱۹	الْأَهْتِيَاكُ - ترسیدن -	۱۹	الْأَهْتِيَاكُ - چاره ساختن و یعدی باللام
۲۰	الْأَهْتِيَاكُ - جو شیدن شتر ماده برای گشتن	۲۰	و حواله پذیرفتن و یعدی باللام
۲۱	یقال اقلع الفعل ای باج -	۲۱	فی الفقه اذا وصل باللام فهو الطالبلندی
۲۲	الْأَهْتِيَاكُ - سوخته شدن دل و عشق باز ماندن	۲۲	له الدین و اذا وصل بجله فهو الذی قبل
۲۳	الْأَهْتِيَاكُ - الارافه -	۲۳	المحواله و اذا وصل بالبار فهو المال الذی

أُحْتِيلُ بِهِ وَالْحِيلُ هُوَ الَّذِي لَهُ الدِّينُ الْأَصْلِيُّ
قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ فِي الصَّحِيحِ اخْتَالَ مِنْ الْحِيلَةِ
وَإِخْتَالَ عَلَيْهِ بِالْدِّينِ مِنَ الْحَوَالَةِ -

الْأَحْتِيَالُ - كُنْتِي كَرُونَ -

الْأَحْتِيَالُ - الْأَزَالَةُ -

الْأَشْتِيَالُ - بَرْدُ اشْتِنٍ وَنَبَالٍ -

الْأَعْتِيَالُ - نَاكَاةٌ كَرَفْتَنَ وَنَاكَاةٌ كَشْتَنَ
وَفَرَبَ وَزَفَتَ شَدَنَ غَلَامٌ -

الْأَقْتِيَالُ - تَحْكُمُ كَرُونَ وَيُعَدُّ الْعُلَى جَارٍ
فِي شَعْرِ لَبِيدٍ بِمَعْنَى الْقَوْلِ -

الْأَكْتِيَالُ - بِمُودَةٍ فَاسْتَدَنَ -

الْأَهْتِيَالُ - تَرَسِدَنَ -

الْأَثِيَالُ - كُوسِبَدٌ عُلْفَى كَشْتَنَ -

الْأَسْتِيَالُ - بَهَا كَرُونَ يُقَالُ اسْتَامَ عُلْفَى

الْأَعْتِيَالُ - بِهَيْنٍ بَرَكَزِيدَنَ -

الْأَحْتِيَالُ - الْحَيَاةُ -

الْأَدْيَالُ - وَامُ خَوَاسْتَنَ بَوَامُ خَرِيدَنَ

وَكَلِيمَا فُسْرٍ فِي الْحَدِيثِ فَادَانُ مَعْرُضَا -

الْأَسْرَدِيَالُ - تَهْمَا سَتَهْ شَدَنَ -

الْأَعْتِيَالُ - بِنَسِيَةِ خَرِيدَنَ وَخَيْشَمُ كَرُونَ

وَبِهَيْنٍ خَيْشَمُ فَرَسْتَدَنَ وَدِيْبَانِي كَرُونَ

وَلِيْعِدِي بِاللَّامِ -

الْأَقْتِيَالُ - فَيُكُونُ شَدَنَ نَبَاتٌ وَمَرْغَزَارٌ -

الْأَكْتِيَالُ - يَأْتِدَانِي كَرُونَ وَلِيْعِدِي بِاللَّامِ
وَبَالْبَاءِ وَمَعْنَى الْكَيْنُوتَةِ أَيْضًا وَهِيَ شَعْرٌ
عَالِشَتُهُ الصَّدِيقَةُ -

وَمِمَّا جَاءَ بِالْوَاوِ عَلَى صَدْرِهِ

الْأَسْرَدَوَاجُ - الْمَزَاوِجَةُ -

الْأَجَبَوَاسُ - التَّجَاوِرُ -

الْأَعْتَوَاسُ - يَكْدُ يَكْدُ فَرَا كَرَفْتَنَ -

الْأَقْدَوَاسُ - فَكَلَهُ بِرُكْشِيدَنَ -

الْأَهْقَاسُ - هَلَكَ شَدَنَ -

الْأَكْوِاسُ - آبُ بَكُوزَةٍ بِرُكْشِيدَنَ -

الْأَحْتَوَاسُ - كَسَ رَادِمِيَانُ

كَرَفْتَنَ وَيُعَدُّ بَعْلَةً وَمَنَةً وَ

أَحْوَشُ الْقَوْمِ الصَّيْدُ إِذَا أَنْفَرَهُ لِبَعْضِهِمْ

عَلَى بَعْضٍ -

الْأَعْتَوَانُ - هَمَّ لِبَشْتِ شَدَنَ فَا نَمَا طَرَتْ

الْوَاوُ فِي أَحْوَشِ الْقَوْمِ وَأَخَوَاتُهُ لَانِ الْأَصْلُ

فِيهَا تَفَاعُلٌ -

ومن الناقص

الْأَجْتِيَالُ - بِرُكُوزِيدَنَ وَقَوْلُهُ تَعَالَى لَوْلَا

أَجْتِنِيَا أَجْتِنِي الرَّجُلُ إِذَا جَمَعَ ظَهْرَهُ وَسَاقِيَهُ

لِبَاسَتِهِ وَقَدْ تَحْتَنِي بِهَيْبَةٍ -

الْأَسْرَدِيَالُ - بَرْدُ اشْتِنَ -

الْأَسْتِيَالُ - اسِيرُ كَرَفْتَنَ -

<p>وہی الاسوءۃ۔</p> <p>الْاِنْتِدَاءُ۔ بآئین شدن و آئین کردن۔</p> <p>الْاِنْتِدَاءُ۔ راہ راست گرفتن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ کسی بی بیرون و بیرون ہونے کے</p> <p>کاری کردن و فعلین در پای کردن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ پروردہ شدن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ فریفتن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ بردا سیدن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ حقیر داشتن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ برگزیدن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ خریدن و فروختن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ کاری رسیدن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ فروغ یافتن و پویشیدن برپوشیدن</p> <p>الْقُرْءُ۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ کرافاستن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ لشک شدن و لیدنی و</p> <p>بیرون آوردن باران از ابر و شیراز پستان</p> <p>و تپک از ستور۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ خوش شدن را کسی و اخواندن</p> <p>و لیدنی بالی۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ آشامیدن و آب از میان</p> <p>دگر بیرون آوردن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ جامہ و زخود پوشیدن۔</p>	<p>الْاِنْجِثَاءُ۔ بخواندن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ خوش شدن را بخور کردن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ الرجاء۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ بایک گیر راز کردن و کسی اخص</p> <p>کردن بر راز کردن با وی۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ قلب الاصلیج۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ بارش شدن پستان و چوب در کردن</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ لنتہ ضعیفہ فی الانحاء۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ الاعتماد فی السیر علی الجانب الیسر</p> <p>ہذا ہو الاصل ثم صار الاعتماد والمیل</p> <p>فی کل وجہ و فی الحدیث فاتحی لہ اسے</p> <p>عرض لہ و قصد۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ بن خوردن کو دک۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ بیزار شدن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ فرو تکر کردن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ عطا خواستن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ رو بردوش افکندن</p> <p>خویشتن را۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ از حد و گزشتن و بیداد</p> <p>کردن و لیدنی بلی۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ الغدو۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ خوش شدن را باز خریدن۔</p> <p>الْاِنْجِثَاءُ۔ بی بیرون کب یا خور یا خور</p>
--	---

<p>الافعال: نوازش فراوان کردن فی الحدیث فاحقاه ای بالغ فی الطاف و مسأله الافعال: برفان آوردن الافعال: شفا یافتن الافعال: برگزیدن الافعال: بنزدیکی شدن بامید احسان الافعال: از پی فرا شدن و برگزیدن الافعال: رانده شدن و پیفتیدن برگ از درخت و موی از عضو نیست شدن ولی گناهی نمودن و بیرون شدن الباب ید علی تعریفی و الباء منه الافعال: مثل الرقی و یعدی ای الافعال: آب کشیدن الافعال: قلب الاغیاق وان یافتن بکافر فی البیر و لیسرة اذا لم یکسر ان فی سبط الما من قهر یا و کذکب الاخذ فی شعب از طام الافعال: واهم رسیدن و یکدیگر را دیدن الافعال: برگزیدن و منزه از استخوان بودن کردن الافعال: اعتماد کردن الافعال: گله کردن و شکوه گرفتن و سپه تفرقه صغیره</p>	<p>الافعال: آگنده شدن الافعال: رشوت دادن الافعال: شباهت و یکدوشی و فالتشی فی اول البیل ای سار الافعال: مست شدن الافعال: خوشتر رخصی کردن الافعال: تکیه کردن بر عصای استین و غیر بجای عصاره دست گرفتن سخت شدن و ترکیب ید علی صلین و غیره و الاخر الفتره الافعال: برگزیدن و راز شدن و وسه الافعال: پسندیدن الافعال: و ام بازداشتن الافعال: ششیر از نیام بر کشیدن و کینه کردن جامه الافعال: الخطو الافعال: ترک گرفتن الافعال: مهر و نشستن و بعدی بالبار الافعال: زبانه زدن آتش الافعال: و قوی کردن بر کوه و زوایا و نشین بر آن و تکرار در چیزی الافعال: جبران کردن الافعال: مجتهدین الافعال: گفتن غیره و ادب</p>
--	--

رسیدن و قصد چنینست کردن و بر چیز سے
اقبال کردن و بعدیان بالی و دست افتن
بر چیزی بر پشت ستود قرار گرفتن و بعدیان علی
الاستواء - استخا و الشوار -

۴۰

الاستواء - خریدن و فروختن لقال شتری
الشکار شکار نمودن و قود و قلی بدیده حتی بلغ غایه نمند
الافتواء - چاکر داشتن خدمت خواستنی و الحادیث
ان القوة فرق بینما ای استخذه هذا ما خود من القوة
اذا ورد فی هذا الباب الامن القوة -

۴۱

الافتواء - بدایع شدن -
الافتواء - پیچیده شدن و له کردن از طعام
الافتواء - نیت کردن و فی الحديث
انما تنوی ای متکل و تقول و انتوی
القوم مترا یوضع کذا و کذا ای قاموا -

۴۲

۴۳

۴۴

۴۵

ومن المهور الفاعل

الاستیاب - بیارن بے آستین پوشیدن
الاستیاب - شوریده ترا شدن -
الاستیاب - شوریده شدن کار -
الاستیاب - یکدگر گرفتن در جنگ -
الاستیاب - کسی را فا گرفتن تا حاضرین
گفتن و -

۴۶

۴۷

۴۸

۴۹

۵۰

۵۱

۵۲

۵۳

الاجر بذلك و یجوز التجرد -

الاستیاب - ازار پوشیدن -

الاستیاب - با یکدگر مشورت کردن و فرمان

قانون و یکدگر را فرمودن -

الاستیاب - با یکدگر الفت گرفتن و پیوسته شدن

الاستیاب - ندر گرفتن و قوله ماذا قال انفا قال

ابو علی هو اسم الفاعل من انتفتت الكلام

اذا ابتداه و القیاس ان يكون من انت قال

وقد یجی اسم الفاعل علی غیر القیاس كفقیر

من افقر و قد یمن اشتر -

الاستیاب - سنجاب شدن -

الاستیاب - درفشیدن -

الاستیاب - برگردیدن برگردانیدن -

الاستیاب - لقال فلان یقبل ای ثبیت علی

الایال ذار کبها و کذا کذا اقام علیها فیما یصلها

الاستیاب - خورده شدن دندان و سر

و آنچه بدان ماند و فلان یا تکل من الغضب

انی یجترق و تیوبج -

الاستیاب - الاصطباح و بعدنی بالباء

او قلم علیه ای اجبتس بطنه -

الاستیاب - امین داشتن -

ومن المضاعف المهور الفاعل

الاستیاب - ساختن -

۵۴

الاستیاب - همز و فاستدن و بعدنی علی
وفی الحديث و التجرد ای قصد قواطع این

٦٩	الْأَيْتَاءُ - نَحْنُ نَهَادُنْ -	٦٩	الْأَيْتَاءُ - افروخته شدن آتش -
٧٠	الْأَيْتَاءُ - كَشْنَدَهُ خَوْشِ رَا بَكْشْتَن -	٧٠	الْأَيْتَاءُ - نیک جو شدن دیگ -
٧١	الْأَيْتَاءُ - دایه گرفتن -	٧١	الْأَيْتَاءُ - بچاره گردانیدن کسی بیدار
٧٢	الْأَيْتَاءُ - نالیدن آمدن و گین کاره شدن	٧٢	الْأَيْتَاءُ - گرم شدن روز -
٧٣	الْأَيْتَاءُ - جتر شدن -	٧٣	الْأَيْتَاءُ - الاقندار -
٧٤	الْأَيْتَاءُ - یابس شدن -	٧٤	وَمِنْ الْأَجُوفِ الْمَهُورِ الْفَاءُ
٧٥	الْأَيْتَاءُ - از شرم نگر بستن -	٧٥	الْأَيْتَاءُ - ساختن و نیکو کردن چیزی
٧٦	الْأَيْتَاءُ - بقال گرفتن -	٧٦	وَمِنْ النَّاْقِصِ الْمَهُورِ الْفَاءُ
٧٧	الْأَيْتَاءُ - پیوسته شدن بایکدیگر -	٧٧	الْأَيْتَاءُ - الاقندار بیدار بعلی
٧٨	وَمِنْ الْمُعْتَلِ الْمَهُورِ الْعَيْنُ	٧٨	الْأَيْتَاءُ - بر شدن استخوان از شکم
٧٩	الْأَيْتَاءُ - شرم داشتن -	٧٩	الْأَيْتَاءُ - تقهیر کردن و بیدار می بفت
٨٠	الْأَيْتَاءُ - آهستگی کردن -	٨٠	و سوخته خوردن -
٨١	الْأَيْتَاءُ - ایلاس -	٨١	وَمِنْ الْمَهُورِ الْعَيْنُ
٨٢	وَمِنْ النَّاْقِصِ الْمَهُورِ الْعَيْنُ	٨٢	الْأَيْتَاءُ - بر داشتن -
٨٣	الْأَيْتَاءُ - رای دیدن -	٨٣	الْأَيْتَاءُ - آمد و گین شدن -
٨٤	الْأَيْتَاءُ - از پیش بردن و گوش گرفتن	٨٤	الْأَيْتَاءُ - باطل گفتن به کسی و بیدار
٨٥	الْأَيْتَاءُ - ورنگی شدن و مفلس شدن -	٨٥	بعلی و مستبد شدن برای خویش و بعد
٨٦	الْأَيْتَاءُ - النازی بالعیین -	٨٦	بالبار اذا انتهدت بائین الکلمتین من الفوت
٨٧	وَمِنْ الْمَهُورِ اللَّامُ	٨٧	نقد هز و اما لیس بمهوز دان اخذ تمام غیر
٨٨	الْأَيْتَاءُ - پنهان شدن -	٨٨	فوق علی الاصل -
٨٩	الْأَيْتَاءُ - دید بانی کردن و بریده شدن	٨٩	الْأَيْتَاءُ - لرزیدن تن از تاریکی و زجر
٩٠	الْأَيْتَاءُ - خمر خمرین از بهر خوردن -	٩٠	الْأَيْتَاءُ - بریان کردن گوشت -
٩١	الْأَيْتَاءُ - فله خوردن بچه گو بچند -	٩١	الْأَيْتَاءُ - نیکی سب کردن -

ومن المقتل الموهون اللام

الآلئاء - باز زده شدن -
 آلئاء - مانده شدن فی الحقیقت و اظفار العشار
 یقال و طائر انشی فاطاوی و یا نه قهیا و اراکما
 الظلام العشار و طائر بعض الظلام بعضا -
 آلئاء - تکیه کردن و بعد می بعلی -

ومن الاجوف الموهون

الآلئاء - اندوختن شدن -

باب الانفعال

الآلئاء - رفتن آب و خون از بینی -
 آلئاء - کشیده شدن و نیک رفتن -
 آلئاء - دویدن خون -
 آلئاء - در کبکین شستن صیاد -
 آلئاء - قارب و بسوختن آمدن از قیل و جری و جری
 آلئاء - کشیده شدن -
 آلئاء - در سرب شدن -
 آلئاء - ریخته شدن آب انسکت
 الناقه اسرعت فی سیرها کانهما تخرج
 من جلدی -
 آلئاء - دویدن خون -
 آلئاء - السیلان والانشاب شاخ
 زدن و بمردن و پراکنده شدن و پراکنده
 شدن -

الآلئاء - فراموشی و بعد می بالام و مضاعف
 من فلان می مشتت منه خوفا و حیا -

الآلئاء - شعله و زنده شدن و شعله و شعله
 آلئاء - التیاء -

الآلئاء - آواز کردن و آواز می بعلی
 و قهیا و التیاء -

الآلئاء - ویر شدن و بعد می بعلی -

الآلئاء - خواندن -

الآلئاء - پسند کردن و بعد می بالام -

الآلئاء - دور و واپس آمدن -

الآلئاء - موافقت نکردن چیزی چیز را

یقال و جشاشی البلاء و اجشاشها اذ الم تفرقک

الآلئاء - برکنده چیزی چیز را و آه -

الآلئاء - شعله و شعله -

الآلئاء - تسنیدن یعنی گرم شدن -

الآلئاء - باز کردن اوهانی -

الآلئاء - مسکه گذاشتن -

الآلئاء - الاحتراز و بعد می بعلی -

الآلئاء - پیر شدن -

الآلئاء - گود می گشتن و مجوزان بکون

المراد اصله و مجوزان بکون بدلا من العین

والماضی التی -

الآلئاء - شرم داشتن -

الانصاف سخت شدن -

الانقضاب بریده شد و ستاره ای بختن

الْإِنْقِلَابُ وَالْمُنْقَلَبُ - واگر ویک

الحکمائیکتابی۔ مجتمع شدن ریگ بقال انکشب

الرجل الى اجتماع وكما ان الصب في شئ فقد انكشبت فيه

الْأَنْبِيَاءُ - بِرَأْفَادِن -

الانسيات - نخته شدن خرم -

الْأَصْلَاتُ - بگذشتن و بعد می رفتی

الْأَنْفَالُ - بَجَسْتَن وِلَعْدِي الْعَيْن - وَرَأَى

الانكفات - از خود بر داشتن بگردیدن گوید

مردم فی الحدیث ان نیلست بل المعرب فیهم

المنابر لم يزلت الشىء ما نعت اى محمده فام

لا بعات براهمة سدن
مکتبہ اشرفیہ - غورخ پور - اتر پردیش

والله اعلم بالصواب

والا فمستحب است۔

۱- نَفَاسٌ - بار و بار شدن -

لَا تُقَاتِلْهُمُ يَبْغْتُونَ دِينَكُمْ وَلَوْ أَنَّا رَأَيْنَا

لاستغفار من شکر شکر

لا يزال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فصل الحریّت من شاولان بنجم نلیچینو اسی

يقدم من القبط و تاشيق وقوع الرجل في غير الخشب فيه

1000

آلہامی جامعہ گورنمنٹ لکھنؤ لکھنؤ

وانتج اذا دخل في الشئ فاستمر فيه

لا تَزْعَاجُ بِرَأْفَتِهِ شَدِيدٌ

الْأَيْحَاجُ خَرَّاشِيْدَةٌ شَدِيدَةٌ

لا تشرأج شگافه شدن -

لا شفاجر با انجوغ شدن۔

الاضراب شکافته شدن و قسری شدن

النفوس العظام -

اینجا که شده است در زمین

محبت ساقاہ سے امسی می استعانت۔

لهی اجراء دوه واد شدن
نشدن اسخه و اگر در هر یک از این دو باشد

نفقہ حاکم استیفاء و منعقا۔

کُنْطَاخِرُ سِرْوِي افْتَاوَن۔

لا تسلاح - رشت نام روی افتادون -

انسان اح - روان شدن و در رفتن

المفسر ح طيس من العروق

اسطوخودوس و رازشدن و خنیش کردن

يقال النسيط الرجل اذا استدل على قناه ولم يتحرك

کتابخانه کهنه - کتبا و روشدن -

لَا تُصِرُّوا حُرَّ - هُوَ بِدِشْدَن -

لَا نَضِيَّاحُ - گونه بسوختن -

الإنفطاس - شكاية شدة والتركيب

پیل علی فتح نشی و ابراہیم۔

لَا يُفْقَأُ - دهن شگوفه و اشمن -

الْأَيْقِدَارُ - باندازه شدن -

الانقسام - پوست داشتن

الْأَفْعَالُ - اَنْتُمْ مَرَكُزُهُ شَدَن -

لَا تَكْفُرْ بِاللَّهِ - الْقُرْآنُ شَدِيدُ نَجَاتٍ وَدِينٍ

آلتکسار شکستدن

لَا فَمَا رِيحَانُ شَدَنَ آبَ -

و او داشته شدن یک کار شدن

لا تملأ من الأقطار -

الآنهماء مطاوعهم والحق -

الانتماء الى - الانتماء الى -

الْأَخْنَامِ سَبْعِينَ مِائَةً فِي الْحَرْثِ

انجمن مشایخ و ارباب غنچه و گلشن

الأنفاق (1000)

الانوار السنية

لا تتركوا الصلاة على قوم كان لکم بآلہکم

هَذَا كِتَابُ بَابِ الْوَسْطَى -

شماره ۱۰۰ - باب ۱۰۰

مجلس

وَيُحْيِي الْمَيِّتَ وَيُخْرِجُهُ مِنَ الْقُبُورِ وَيَوْمَ يُنْفَخُ الصُّورُ فَهَاجُوا فَجُودًا

أهـ هـ و ز ح ط ياء

آلایملائی فمیشن۔

آلہامیہ ہونا۔

آنکھیں کھلیں۔

لَا تُفْجَأُ وَتُفْجَأُ بِنَارِ اللَّهِ

[illegible]

طریقہ سید پر
انعام الشریف

لا ينفذها في فروعها

شماره ۱۲۱

— ۱۰۰ —

الانقاذ - كوشه - ونقصان - ما مضى

البريد في طريقه من

کتابخانه ملی افغانستان

لا تفرحوا بآتيكم من الغنم بل تفرحوا بآتيكم من الغنم

فمنه ما في الدنيا وما في الآخرة

عَلَيْهِ السَّلَامُ

تنبیہ الی العذرہ - رقم: ۱۰۰۰

الانجیلاط - یوم شدن -

الإمام أبو عبد الله محمد بن أبي حمزة

الإمام علي عليه السلام في الحديث في الحديث في الحديث

ایم مین با

ایامند
۳۰۳۰۳۰۳۰

اللاهيات في وادان -

الأحمد اعلى الله شأنه -

لَا يُخَوِّعُ شُكَّانَةً شَدَنَ وَازْجَا سَ
بَادَن كَتَفَ -

لَا يُخَوِّعُ بِرِيدَهُ شَدَنَ رَسَنَ از نِمِدَ -

لَا يُخَوِّعُ از جَايِ بَادَن كَتَفَ -

لَا يُدْرِغُ رَاغَةً دَرِيشِي شَدَنَ -

لَا يُدْرِغُ قَاعَ سَبُوحَتِهِ شَدَنَ دَنِيكَ بِرِيشَن
و دَر حِدْثِي خَوْضَ كَرْدَنَ -

لَا يُدْلَاغُ ذَا الِيتَادَن -

لَا يُفْشَاغُ بَارِشَن مَنِيغَ -

لَا يُفْطَاغُ بِرِيدَهُ شَدَنَ وَانْقَطَعَ مَنَسَ
فَمَوْفِطُ بَاذَا عَمْبَزَن سَفَرَهُ مَن نَفَقَتَ
و هَبَّتْ اَوْ قَامَتْ عَلَيْهِ اَوَاتَاهُ اَمْرًا لِقَدَرِ
عَلَى اَنْ يَتَحَرَّكَ -

لَا يُقْلَاغُ بِرَاگَنده شَدَنَ -

لَا يُقْلَاغُ مَقْهُورَ شَدَنَ وَفِي الْحَدِيثِ
اَنْقَعَنَ اِمِي تَقِينَ وَرَوِي تَقَعَنَ مَعْنَاهَا وَاحِدٌ
لَا يُمْلَاغُ شُكَّانَةً شَدَنَ -

لَا يُنْزَاغُ رَسِيدَن دَلِ بِرِيشَن اَنْفَرِجَ اَلْبَاحِجَ جَاوَدَ -

لَا يُنْزَاغُ بِرَاگَنده شَدَنَ -

لَا يُضْبَاغُ رَنگَبِنَ شَدَنَ -

لَا يُفْشَاغُ بِرَاگَنده شَدَنَ -

لَا يُجْعَاغُ - الْاِنْقِلَاعَ -

لَا يُخَوِّعُ بِگِشْتَنَ وَبَعْدِي بَعْدِي كَوْنِ شَدَنَ

لَا يُخَشَاغُ بِرِيدِهِ رَنِيهِ شَدَنَ شُكَّانَةً اَوْ اَنْفَقَتَ فِي رِيهِ
لَا يُخَشَاغُ بِرِيدِنَ فَرُوشَدَنَ -

لَا يُضْطَاغُ بِبَارِگِشْتَنَ -

لَا يُضْطَاغُ بِدَوْرَادَن - الْاِنْقِطَاعَ شَلَهَ -

لَا يُغْرَاغُ - الْاِنْقِطَاعَ -

لَا يُضْطَاغُ دَر كَرِشَن

لَا يُضْطَاغُ سَبُوحَتِهِ شَدَنَ وَنَسَمَ الْحَدِيثِ
مَن اَنْقَصَا فَمَايَ رَجَمْتُمُ دَوْنَهُمُ -

لَا يُفْشَاغُ از بَرِجِ اَنْدَاوَن اَوْ اِيَا اَنْقَطَعَ الْحَالُ الْاِنْقِلَاعُ مِنْ
اَصْلِهِ

لَا يُكْشَاغُ - الْاِنْجَسَارَ -

لَا يُبْشَاغُ بِرِيدِهِ شَدَنَ بِنْدَ آبَ -

لَا يُبْشَاغُ شُكَّانَةً مَنِيغَ بِبَارَاگَن اَنْ يَشْفِقَ
عَلَيْكَ الشَّيْءُ مَقَابَاةَ وَانْتَ لَا تَشْعُرُ بِهِ -

لَا يُبْشَاغُ كَشَادَهُ شَدَنَ دَر -

لَا يُبْشَاغُ كَاَسَدَ شَدَنَ بَا زَارُ كَنَدَن شَدَنَ جَاوَدَ

لَا يُخَوِّعُ - دَرِيدَهُ شَدَنَ -

لَا يُخَنَّاغُ - خَفَهُ شَدَنَ -

لَا يُدْهَاغُ - خَرُوجَ الرِّجْمِ بَعْدَ الْوَلَادَةِ -

لَا يُدْهَاغُ - رَسِخَتَهُ شَدَنَ آبَ -

لَا يُدْهَاغُ شَيْشِيرَ از نِيَامِ وَامْعَا از شُكْمِ بِرِيشَن
و دَرِيشَن شَدَنَ نَاگَا هِيلَ فُضِيلَ فَرُوشَدَنَ كَسِي رَا

لَا يُدْهَاغُ - اَلدُمُوقَ -

لَا يُزْبَاغُ - الْاِنْزِقَابَ -

لَا يُزْعَقُ - بپس شدن بالان شتر

لَا يُزْعَقُ - ترسیدن -

لَا يُزْعَقُ - وثوب الدابة من الضرب وانفقا

لَا يُسْقَى - سوده شدن -

لَا يُسْقَى - دفتانیدن -

لَا يُسْقَى - الانصراف -

لَا يُطْبَقُ - موافق و برابر آمدن فی الحدیث

فانطبق عليهم كطباق التلقين ومعناه

انسد عليهم الفار -

لَا يُطْلَقُ - بشدن -

لَا يُعْقَى - الانطاف -

لَا يُفْلَقُ - بسته شدن در -

لَا يُفْتَقُ - خفاخته شدن -

لَا يُفْهَقُ - فراخ باز شدن فی الحدیث

تفتق له وتمتع -

لَا يُفْحَقُ - نیت شدن -

لَا يُفْلَقُ - نوشیدن اتمق نمی فلت

لَا يُبْشَأُ - بریده شدن -

لَا يُسْلَأُ - ورامدن چیز در حیرت

لَا يُفْرَأُ - ست شدن دوش -

لَا يُفْهَأُ - دریده شدن پرده -

لَا يُفْهَأُ - سیهیدن جد و خوش کردن

لَا يُفْهَأُ - افک

لَا يُبْتَلُ - بریده شدن -

لَا يُبْذَلُ - شدن -

لَا يُجْذَلُ - بر زمین افتادن -

لَا يُجْهَلُ - شتافتن و گریختن فی الحدیث

حتی که بچغل اسی تقلب -

لَا يُجْزَلُ - سست و مانده شدن از

خیز و بریده شدن -

لَا يُدْخَلُ - الدخول و ليس بالقصوع -

لَا يُدْهَلُ - به شدن از بیماری -

لَا يُنْجَلُ - ریخته شدن آب -

لَا يُسْجَلُ - نوشیدن هم و يقال للتطليب

العمل بالكلام اذا جرعه به -

لَا يُسْلَلُ - فروخته شدن جامه و موس -

لَا يُعْدَلُ - گشتن و بعدی بعین -

لَا يُفْقَلُ - نافته شدن الانصراف ایضا

لَا يُفْصَلُ - جدا شدن -

لَا يُفْعَلُ - کرده شدن -

لَا يُفْهَلُ - فرو دویدن اشک

لَا يُفْرَأُ - دندان بشین ببقاوند -

لَا يُفْلَأُ - رفته شدن -

لَا يُجْذَأُ - بریده شدن -

لَا يُجْزَأُ - بچغم شدن حرن -

لَا يُجْهَأُ - الانجرام -

<p>الْأَنْفَعَالُ - در میان چیزی بشدن و بعدی نفی الْأَنْفَعَالُ - شکسته شدن - الْأَنْفَعَالُ - بگاریدن و درفشیدن برق - الْأَنْفَعَالُ - سخت ریخته شدن ابرو باران يقال نزلت السماء صبوت وانزل المطر سال بشدة والباريد على ربيع صموت - الْأَنْفَعَالُ - گداخته شدن تن و تنم عایه انزال الْأَنْفَعَالُ - باهم آمدن - الْأَنْفَعَالُ - پوشیده شدن - الْأَنْفَعَالُ - گداخته شدن -</p>	<p>الْأَنْفَعَالُ - بیفتادن بنا و رفتن ستاره و فرو آمدن مرغ و اسب بر چیزی - الْأَنْفَعَالُ - شکسته شدن - الْأَنْفَعَالُ - شتافتن و فرو آمدن و انحط الشعر و غيره - الْأَنْفَعَالُ - شگانه شدن - الْأَنْفَعَالُ - باب فرو شدن - الْأَنْفَعَالُ - چوب گداخته چو ال گردن فی الحدیث فان شطتا یلکسرت ای صارت ذات شطتیه - الْأَنْفَعَالُ - بیرون آمدن تن از دهن و خون از بینی و جراحت - الْأَنْفَعَالُ - کوفته شدن - الْأَنْفَعَالُ - شکسته شدن پر گنده شدن کار - الْأَنْفَعَالُ - شگانه شدن الانعقاد کشاده شدن - الْأَنْفَعَالُ - از جامی بشدن عضو و از او و گردن و ماتنک تفعل کذا ای ماتزال - الْأَنْفَعَالُ - کشاده شدن پیوند های زن و نوت ولادت آنهاک صلی المرأة اذا انفج عند الولادة - الْأَنْفَعَالُ - کشاده شدن - الْأَنْفَعَالُ - از میان چیزی بیرون آمدن الْأَنْفَعَالُ - روان شدن -</p>
<p>ومن الاجوف الْأَنْفَعَالُ - وا شدن ابرو مانند آن - الْأَنْفَعَالُ - بر رفتن آب و آنچه بدان ماند - الْأَنْفَعَالُ - بدو داشتن خایه و سوراخی بزمین فرو شدن - الْأَنْفَعَالُ - انفعال من الاصوات و نشر قولهم فانصت اذا اجاب و انقبس کانه صوت فان فعل و دراز کشیدن جوانی کسی الْأَنْفَعَالُ - گداخته شدن چیزی در آب - الْأَنْفَعَالُ - الانعطاف - الْأَنْفَعَالُ - فراخ شدن و گداز شدن و شگافه شدن و نهانی الحدیث فی قوله فانصت الاصوات و اصلا انصت و الصادات السین</p>	<p>الْأَنْفَعَالُ - کوفته شدن - الْأَنْفَعَالُ - شگانه شدن پر گنده شدن کار - الْأَنْفَعَالُ - شگانه شدن الانعقاد کشاده شدن - الْأَنْفَعَالُ - از جامی بشدن عضو و از او و گردن و ماتنک تفعل کذا ای ماتزال - الْأَنْفَعَالُ - کشاده شدن پیوند های زن و نوت ولادت آنهاک صلی المرأة اذا انفج عند الولادة - الْأَنْفَعَالُ - کشاده شدن - الْأَنْفَعَالُ - از میان چیزی بیرون آمدن الْأَنْفَعَالُ - روان شدن -</p>

وَمِنْ رَوَاهُ بِالْجَاءِ الْمَجْمُوعَةُ فَتَحُظُّ -	الْأَنْصِيَاءُ - دَاكِرْدِيْن وِپَرَاگَنْدِه شَدَن
الْأَنْصِيَاءُ - شَكَاةُ شَدَن رُوشَن شَدَن	الْأَنْصِيَاءُ - بِرْخُوشِيْتَن حِجِيْن چَوَزِه -
الْأَنْصِيَاءُ - بِرْخُوشِيْتَن حِجِيْن چَوَزِه -	الْأَنْصِيَاءُ - مَنَقَا دَشَدَن -
وَقَالَ النَّصَاحُ الْمَاءُ وَنَفَخَ أَيْ النَّصَبُ -	الْأَنْصِيَاءُ - رَفْتَن شَرَاب -
الْأَنْصِيَاءُ - كَشِيْدِه شَدَن وَاكْرَدَن مَهَادَن	الْأَنْصِيَاءُ - يَكْلُو فَرْوَشَدَن اَنْسَاغْ لِه اَفْعَالِ اَسَاغْ
الْأَنْصِيَاءُ - سَجِيْدَن -	الْأَنْصِيَاءُ - مَنَحِي وِپَرَا سِيْدَن اَوْزَن - اَمَرَن اَقَال
الْأَنْصِيَاءُ - وِرِيَان شَدَن چَاه -	اَنْبَاقْ عَلِيْهَا اَلْقَةُ شَرَشَلِ السَّاحَتِ اَمِيْ اَنْفَقَتْ
الْأَنْصِيَاءُ - بَنِيَادَن مَوْنِ -	وَاَنْبَاقْ عَلِيْهَا اَلْقَةُ شَرَشَلِ السَّاحَتِ اَمِيْ اَنْفَقَتْ
الْأَنْصِيَاءُ - رِيْمِيْدِه شَدَن -	مَنْ اَلْبُوقُ وَقَالَ ابْنُ فَارَسٍ هَذَا كَيْبُ لَيْسَ بِأَمَلٍ
الْأَنْصِيَاءُ - بَشْتَن اَزْخِيْزِيْ وَاَعْدِيْ بَعْن -	وَلَدِيْ اِنْ اَقَاتَ بَدَلُ مِنْ اَلْجَم -
الْأَنْصِيَاءُ - جِدَاوَا شَدَن -	الْأَنْصِيَاءُ - رَوَان شَدَن
الْأَنْصِيَاءُ - كُوفَتِه خَرَمَن گَشْتَن -	الْأَنْصِيَاءُ - سَوَا فَا تِيْر شَكْتِه شَدَن -
الْأَنْصِيَاءُ - رَوَان شَدَن	الْأَنْصِيَاءُ - رِيْخْتِه شَدَن خَاكْ تَرَا اَنْفَارِيْدِه
الْأَنْصِيَاءُ - رِيْمِيْدَن وَاَعْدِيْ بَعْن -	شَدَن مَرُوْمَ اَنْدِه رَا حَا -
الْأَنْصِيَاءُ - اَلْاَنْقَبَاضُ وَهُوَ فِي الْحَدِيثِ	الْأَنْصِيَاءُ - اَلْجَوَالَن -
الْأَنْصِيَاءُ - اَلْاَنْقَبَاضُ وَهُوَ فِي الْحَدِيثِ	الْأَنْصِيَاءُ - اَزْجَايِ بَجَايِ لَقْلُ كَرُون وَاَنْدَال
الْأَنْصِيَاءُ - رِيْمِيْدِه شَدَن اَزْ بَرْنِ بَرَكْتِه شَدَن	اَلْبَطْنِ اَمِيْ اَسْتَرَحِيْ -
الْأَنْصِيَاءُ - كَم شَدَن آب -	الْأَنْصِيَاءُ - قَا تَر شَدَن وَجِدَا شَدَن -
الْأَنْصِيَاءُ - شَكَاةُ شَدَن اَوَا رُو خَايِ مَرَع	الْأَنْصِيَاءُ - سِيْكَا اَزْجَايِ بَرَا مَدَن -
وَوَدَّ اَنْ اَزْوَازَ -	الْأَنْصِيَاءُ - رِيْخْتِه شَدَن -
الْأَنْصِيَاءُ - شَكَاةُ شَدَن اَسْتَحْوَالِ اَلْاَنْصِيَاءُ	الْأَنْصِيَاءُ - مَنظُورِه اَلرَّشْدَن وِچِيْزِيْ شَدَن
الْأَنْصِيَاءُ - يَا زِيْدِه شَدَن -	وَمِنْ اَلنَّاقِصِ
الْأَنْصِيَاءُ - اَلسَّج -	الْأَنْصِيَاءُ - مَحْوُودِه شَدَن -

۱	لَا تَعْوَأُ - مطاوع عويت راس الفاقة اذ تعجبت	۶۰	لَا تَحْشَأُ - بيزار شدن -
۵	لَا تَهْوَأُ - الهوى وهو السقوط -	۷	لَا تَهْوَأُ - پیش آمدن و بعدی باللام -
	ومن الممهور الفا		لَا تَهْوَأُ - داشتن غم -
	لَا تَهْوَأُ - بدور آمدن -	۸	لَا تَهْوَأُ - شکافته شدن -
	ومن الممهور الا جوف الفاء	۹	لَا تَهْوَأُ - بگذشتن سرا -
۷	لَا تَهْوَأُ - بدور آمدن -	۱۰	لَا تَهْوَأُ - سپری شدن بگردن و زگار -
	ومن الممهور العين	۱۱	لَا تَهْوَأُ - جواب باز دادن عن الخفش -
۱۲	لَا تَهْوَأُ - آجر دریده شدن مشک -	۱۲	لَا تَهْوَأُ - نراوا گشتن يقال نبي كل فعل كذا اى طاعتك النقاد لك فعل كذا و نبي لك اى تيسر لك اضله من قولم بغيت الشئ طلبته فان نبي الى الشئ اى سهل و حصل كما تقول كسر فانك لم يستعمل من هذه الكلمة الا الماضى المستقبل
	ومن الناقص الممهور العين	۱۳	لَا تَهْوَأُ - و اشدين غم و مسخ و آنچه بدان ماند
	لَا تَهْوَأُ - الاشفاق -	۱۴	لَا تَهْوَأُ - دروده شدن -
	ومن الممهور اللام	۱۵	لَا تَهْوَأُ - بجانده و بعبث شدن
۱۶	لَا تَهْوَأُ - از چيز بيرون آمدن -	۱۶	لَا تَهْوَأُ - رنجته شدن و بعدى بعبث
۱۷	لَا تَهْوَأُ - ناگاه آمدن بر کسی و گوز شدن -	۱۷	لَا تَهْوَأُ - پنهان شدن -
	لَا تَهْوَأُ - دور شدن -	۱۸	لَا تَهْوَأُ - و اگر دیدن و بدور آمدن -
	لَا تَهْوَأُ - فروردن آتش -	۱۹	لَا تَهْوَأُ - الانعطاف -
	لَا تَهْوَأُ - و گشتن و فی الحديث انكفا لونه اى تغير عن حاله -		ومن اللفيف المقرون
	باب الاستفعال		لَا تَهْوَأُ - با هم آمدن و بکسو شدن -
	لَا تَهْوَأُ - الاجتلاب -	۲۰	لَا تَهْوَأُ - بر بیان شدن -
	لَا تَهْوَأُ - فرا برده داری کردن -	۲۱	لَا تَهْوَأُ - در نور دیده شدن -
	لَا تَهْوَأُ - الاحتجاب -		
	لَا تَهْوَأُ - شیر بردن آوردن از پستان		
	و فرا هم آمدن مردمان و هذا فی الحديث		

<p>الاستسقاء - شعر خواندن خواستن -</p> <p>الاستسقاء - تمام کار بستن توانائی خویش</p> <p>الاستسقاء - برپا نیدن -</p> <p>الاستسقاء - شاد شدن -</p> <p>الاستسقاء - بیدار شدن بیداری سبب</p> <p>الاستسقاء - مصدر استشفار التوبل بشویب از در دفر بین رجلیه الی حجره و الکلب بذنبه ای جعل بین فخره -</p> <p>الاستسقاء - بسنگ استخاک کردن -</p> <p>الاستسقاء - سخت شدن گل چون سنگ -</p> <p>الاستسقاء - مانده شدن -</p> <p>الاستسقاء - حاضر آمدن خواستن -</p> <p>و اندین اسپ -</p> <p>الاستسقاء - بگندن آمدن جوی -</p> <p>الاستسقاء - حقیر داشتن -</p> <p>الاستسقاء - خبر خواستن -</p> <p>الاستسقاء - الاستسقاء -</p> <p>الاستسقاء - از پی فرا شدن -</p> <p>الاستسقاء - یاد کردن خواستن -</p> <p>الاستسقاء - افسوس داشتن -</p> <p>الاستسقاء - الرفع و الارقاله جمیعاً و مشر غداً سه شنبه شنبه رات فمن روى فتح الزای حلیه من المتعدی ومن روى بالکسر حلیه من اللام</p>	<p>و از کسی نصیحت خواستن -</p> <p>الاستسقاء - التلاح -</p> <p>الاستسقاء - فریاد خواستن -</p> <p>الاستسقاء - اگر رفتن کبوتر از مهر بچسب -</p> <p>الاستسقاء - سخت کردن -</p> <p>الاستسقاء - دور شدن و دور شمردن و دوری بستن -</p> <p>الاستسقاء - بر در آمدن و استوار شدن و فراهم آمدن قوم -</p> <p>الاستسقاء - نمودن خواستن -</p> <p>الاستسقاء - راه راست خواستن و گواه گرفتن و حاضر آمدن خواستن و قد استسقاء فلان فی سبیل الله قتل -</p> <p>الاستسقاء - خوشترین از پیش دشمن محبت بدادن برای فریقین و بر او بعد می باللام الاستسقاء - به بندگی گرفتن -</p> <p>الاستسقاء - زخم بریدن میوه چیدن فی الحریه لطیفه و استسقاء بر لری تینه من شجره لاکل و اصل العند قطع الاستسقاء - تنها داشتن بچیز -</p> <p>الاستسقاء - تباها شدن و تباها شدن خواستن الاستسقاء - افترونی گرفتن و افترونی خواستن -</p> <p>الاستسقاء - باری خواستن و قوی شدن پس از ضعف و دلیر شدن بر کسی پس از شکوه</p>
--	---

والباب يذل على انفعال في الشيء
عن الطريقة المستقيمة -

الاستفسار - ودل گرفتن بیم -

الاستفسار - خرد و خوار شمردن -

الاستفسار - یعنی استفتی کردن

الاستفسار - شک کردن و خواب گرفتن تعبیر نگذار

الاستفسار - فی الحديث و ان النبی

صلی الله علیه و سلم استغفر بابا بکر من عایشه

ای طلبان یعنی در آنها ای میخنده کانه عتب

علیها فی شئ فقال لابی بکر کن عذیر می نهسا

ان اوتیها ای تم بعد از اینها تا تبه الی الی المکره

ای تم بعد از این عاقبتها علی سوء فعلها -

الاستفسار - آبادان کردن خواستن و

زندگانی دادن منه و استعمرم فیها و قیل جعلکم عمارا

الاستفسار - باب گیر شدن جای -

الاستفسار - چیزی را در آن تافه کردن از واپس

الاستفسار - فی الحديث استغفر لیال استغفر اطلب

اکثر ما اعطی -

الاستفسار - آمرزش خواستن و یعنی

الی المفعول الثانی بمن و باللام و هو الاصل

و بنفسه یخفف حرف الجر و کان الواجب فی

القیاس ان یبعد الی المفعولین بطریق الاصله

لان غیر متعد و مبین الاستفعال ینزیه

مفعولا کالاستکتاب و الاستنطاق و غیرها -

الاستفسار - تفسیر کردن خواستن -

الاستفسار - تقدیر کردن خواستن -

الاستفسار - چیزی را پدید شمردن -

الاستفسار - کسی را کوتاه آمدن و مقصر شمردن

الاستفسار - چکیدن خواستن -

الاستفسار - گردن زدن -

الاستفسار - بسیار خواستن و چیزی را بسیار کردن

الاستفسار - استقبال کردن بالا نف و جار فی

الحديث بمعنى استدبار الريح -

الاستفسار - باران خواستن -

الاستفسار - کالاجتذاب مرة بعد

اخر می یعنی الاستعبار و فی الحديث

یستتر عند بولہ -

الاستفسار - میدان بینی -

الاستفسار - کرکس شدن -

الاستفسار - بر میدن و بر مانیدن

و بیرون شدن خواستن -

الاستفسار - ناشناختن -

الاستفسار - فراخ شدن -

الاستفسار - موی کردن يقال استهتر

فلان فی الشراب فی الحديث لعودک من ان کون

من المستهترین يقال استهتر فلان فهو مستهتر

<p>اَلَا سَتَبْطِئُ - برون آوردن آب و راحی علم و خزان و بطن شدن و فی الحدیث الاستنباط ای لا تشبهوا بالنبط فی الحدیث لیستنبطوا ای طلب نسلها و تناهوا و التریب لعل علی تخریج الشیء - اَلَا سَتَحْفَظُ - یاد گرفتن یا نگرفتن خواستن - اَلَا سَتَحْلَظُ - ستب شدن و ناخریدن بجامه از مهر زنتی و س - اَلَا سَتَبْدَأُ - بدیع شمردن - اَلَا سَتَبْشَأُ - ناخوش شمردن چیزی سببی اَلَا سَتَبْصَلُ - آخریان فاداون و نفع من اهل الجاهلیة و هو فی الحدیث - اَلَا سَتَبْجَأُ - پس وی کردن خواستن - اَلَا سَتَبْجَأُ - گرد آمدن خواستن و فراموش آمدن سیل زهر جامی - اَلَا سَتَبْجَأُ - واداشتن بدی خواستن اَلَا سَتَبْجَأُ - انا سددنا الیه راجعون گفتن در وقت مصیبت و فراموش کردن چیزی که فراداده باشی - اَلَا سَتَبْضَأُ - دایر گرفتن فرزندان - اَلَا سَتَبْضَأُ - بیاره آمدن جامه - اَلَا سَتَبْضَأُ - شفاعت کردن خواستن - اَلَا سَتَبْضَأُ - شیخ شمردن - اَلَا سَتَبْضَأُ - اضع - اَلَا سَتَبْطَلُ - دیده ور کردن خواستن -</p>	<p>اذا كان غير الا باطل و التبر الباطل - اَلَا سَتَهْمَأُ - بوش کردن خواستن کاری اَلَا سَتَهْجَأُ - روا کردن حاجت خواستن - اَلَا سَتَهْجَأُ - انبوه شدن چیزی قال تحمل البت او اعلی اللز بفرته و الرجل لقول فاعلم بقارقه و منه الحدیث استحسنا الخون ای استمدها الخون فاعلم من الخون اَلَا سَتَهْجَأُ - التخص فی المعنی و الحكم اَلَا سَتَهْجَأُ - سخت نگه داشتن - اَلَا سَتَهْجَأُ - گرش گردیدن قال شکرته الا ان الکثر لعمی القه نام یاکل الحدیث ذاکل کمی شاد و قد شکر اَلَا سَتَهْجَأُ - دیره کردن از مهر خود - اَلَا سَتَهْجَأُ - ارزان شمردن و خریدن - اَلَا سَتَهْجَأُ - طلب الفرصه - اَلَا سَتَهْجَأُ - کم کردن خواستن - اَلَا سَتَهْجَأُ - عرضه کردن خواستن و هر که پیش آید بکشتن فی الحدیث فاستعزم الخواجه و یاعطا داون و انچه بدان ماند - اَلَا سَتَهْجَأُ - وام خواستن - اَلَا سَتَهْجَأُ - نکستی هر چه باشد جامی تنهضت امکانی نظریه جمیع ما ذی تنهضت اقول ای شواذ فی تنهضت و اطلیعه فی الحدیث تنهضت بهامنه ای تنهضت ما فخر من اَلَا سَتَهْجَأُ - برداشتن خواستن - اَلَا سَتَهْجَأُ - گشتی کردن شتر -</p>
--	---

الاستفْعَاءُ - قطع يافتن کاری را
الشيء وجوه قطعاً

الاستفْعَاءُ - گشتن خواستن از کسی و
گشتن آمدن ماده گاؤ -

الاستفْعَاءُ - اقطاع خواستن و بهیو فی الحدیث
الاستفْعَاءُ - القلع -

الاستفْعَاءُ - بر خور داری گرفتن و یعدی بالبا
الاستفْعَاءُ - بانگ بر آمدن و فریاد آمدن آب

و بایستادن آن در جای و فی الحدیث اذا
استنقعت نفس المؤمن یعنی اذا اجتمعت

فی فیهین ترید تخرج کما یستخرج الماء فی قراره
و النفس الروح باهنا و چیزی در آب

استنقعت و الماضی استنقع و استنقعت فی لغیر
ای نزلت فیه و انفسک کما ثبت فیه

لتبصر و الباب یدل علی استقرار شیء کالماء
فی قراره و علی صوت -

الاستفْعَاءُ - همه توانائی خویش کار بستن
و تنهی شدن تن خواستن از افزونیه که در

طبیعت باشد -
الاستفْعَاءُ - استوار شدن -

الاستفْعَاءُ - سوگند دادن -
الاستفْعَاءُ - ایستاده خواستن بجای کسی

و غلیفت کردن خواستن و آب بر کشیدن -

الاستفْعَاءُ - از بی بر نشاندن خواستن
الاستفْعَاءُ - التقدیم و اودا و اخصی نسیم البعیر

الاستفْعَاءُ - سلف خواستن - تنظر
الاستفْعَاءُ - ان ترغی بصرک خواستی

الیه تبسط کف ففوق حاجب کالذی یستظل من
الشمس استشفی الهم ای تعینها -

الاستفْعَاءُ - گردانیدن خواستن -
الاستفْعَاءُ - ضعیف یافتن و شمر دن -

الاستفْعَاءُ - طرفه شمر دن و نوگرفتن -
الاستفْعَاءُ - آشنائی فادادن -

الاستفْعَاءُ - مهربانی کردن خواستن
الاستفْعَاءُ - دشنام دادن -

الاستفْعَاءُ - الاستخلاط -
الاستفْعَاءُ - همه پاک شدن پاک شمر دن

الاستفْعَاءُ - ننگ داشتن -
الاستفْعَاءُ - نشانه چیزی شدن یعنی اللام

الاستفْعَاءُ - احمق شمر دن -
الاستفْعَاءُ - روزی حبستن -

الاستفْعَاءُ - کشن بباریت فاختن -
الاستفْعَاءُ - کشاده شدن شکم -

الاستفْعَاءُ - همه را فارسیدن فاکرفتن -
الاستفْعَاءُ - بسته شدن و یعدی بعلی -

الاستفْعَاءُ - دعوی کردن که فرزندان

و خواستن تا در این باشد

از ان هست فی الحدیث -

الاستفعال ماخوذ من الملق الجوی مدله و انهما

الاستفصال ارب با دانی و اکشیدن -

الاستفصال یمن گفتن خواستن و

سخن با کس گفتن -

الاستفصال رک - دریافتن چیزی -

الاستفصال خندیدن -

الاستفصال جگر زردن و یعدی بالبا

الاستفصال هلاک کردن -

الاستفصال بدل گرفتن -

الاستفصال تن مرگ یا بر زخم نهادن

الاستفصال بی نیاز گشتن خرمای آن آب

داون ماخوذ من البعل و هو التخلل الذی یشر به

بعروق من غیر سقی و لا سماء و قیل الذی یسقیه

السماء و الا اول اصح لقال لبه شیبان استعمل

السواحل لا تمم کافوا نازلین یسط الحجر

لا یصل الهم السلطان ما یقلون ماشاوا

الاستفصال گرانبار داشتن و گران کردن

الاستفصال یکنین آمدن در ده ماده -

الاستفصال اشتر ز گشتن -

الاستفصال تاوان شمردن و سبک داشتن

فی الحدیث من استعمل مؤثرا اثمه ای جمله علی الجبل

یعنی من جمله علی شئی لیس من خلقه فینفضبه

الاستفصال برداشتن -

الاستفصال طلب الخبال -

الاستفصال اندر آمدن خواستن

الاستفصال پیاده شدن -

الاستفصال بالان بر گردن خواستن -

الاستفصال بشارت شدن و یعدی البلی و

فروهرشته موی -

الاستفصال از پیکه گیر فرار شدن گوشتن

واستعمل ای خرج فی اول لریل -

الاستفصال بسیار بانگ و پلید زبان گردیدن

استعمل لمره صارت سحابة اذا صارت صخره بمره -

الاستفصال آسان شمردن -

الاستفصال شتافتن خواستن و پیش شدن

الاستفصال انگین خواستن -

الاستفصال عاقل شمردن -

الاستفصال بر کار می داشتن و کار بستن -

الاستفصال بشوی آمدن جامه -

الاستفصال بزرگ شدن کار -

الاستفصال ناکس شمردن -

الاستفصال افزون آوردن -

الاستفصال پیش داشتن -

الاستفصال قله المبالاة بالموت للشجاعة

الاستفصال تمام کردن -

لَا سِتْمَالَ - مِلّت خواستن -

لَا سِتْمَالَ - تیر خواستن -

لَا سِتْمَالَ - در پیش شدن و ساخته شدن
مکارى لو نه ایدى باللام -

لَا سِتْمَالَ - باز آب شدن جای -

لَا سِتْمَالَ - فرو آمدن خواستن
و استنزل فلان اى حطعن مرتبه -

لَا سِتْمَالَ - بیرون کردن -

لَا سِتْمَالَ - عطا و غنیت خواستن -

لَا سِتْمَالَ - بسته شدن و یعدى بعلی

لَا سِتْمَالَ - بگش آمدن میش و کدک
کل نشی من زوات الظلف خاصه -

لَا سِتْمَالَ - استوار شدن -

لَا سِتْمَالَ - خدمت خواستن -

لَا سِتْمَالَ - بجنائش خواستن -

لَا سِتْمَالَ - گردن نهادن و یعدى باللام

لَا سِتْمَالَ - غور نش خواستن فی الحدیث
ان استظم الامام فاطمه و نه اعلی التشبیه

و سعاد ان استفتح فافتحا علیه -

لَا سِتْمَالَ - بسته شدن -

لَا سِتْمَالَ - چنگ زدن -

لَا سِتْمَالَ - بزرگ شمردن و تکبر کردن

لَا سِتْمَالَ - آگاه کردن خواستن

لَا سِتْمَالَ - تنگ کردن فیج و بار و فی الحدیث
یا بنی المستقره بحب الزیبالفرم ان تضیق المرأة عینا

بالاشیاء العفصه و قد استقرمت اذا اتششت
فرما تعالج بحب الزیبالفرم و هو التفریم و التفریم

لَا سِتْمَالَ - مفهوم کردن خواستن -

لَا سِتْمَالَ - در پیش شدن خواستن
و در پیش شدن -

لَا سِتْمَالَ - گش شدن چو اندیش وقت

لَا سِتْمَالَ - سوگند و بخش کردن خواستن
از تیر بار قمار و کشف الازهرى عن معنی

الاستقسام فقال هو طلب ما قسم الله لنا من حب
عنا من حیوة او موت او شقاوة او سعادة

و هو قسمه لى نصیبه الذی له فصار لكل واحد قسمه

لَا سِتْمَالَ - پوشیده خواستن استگرم فلان
ای استخفت عرقا گریما -

لَا سِتْمَالَ - گوشت خواستن و استلحم

الرجل اذا احوشه العدو فی القتال فلم یجد
مخلصا و استلحم الطريق لزمه -

لَا سِتْمَالَ - و ایل دادن خواستن -

لَا سِتْمَالَ - در نهان داشتن و نهی

الحدیث لیستبطنها اى یطلب ما فی بطنها

لَا سِتْمَالَ - نیکو شمردن -

لَا سِتْمَالَ - گردن خواستن -

الرفیق یقال غذا استطف لکسی خدا را	الاستفعار است - محرم شدن یک جزآن سخت
ارفع لک واکمن -	شدن در دیار و اما کسی من هذا استقر
الاستعفاف - طلب العفة ومنه ویتعفف	یقال استعففان بحق اے غلبی و الباب یدل
الذین لا یجرون واستعف من المسأله ای عفت	علی شدت و قوه و ما هنا باها من غلبه و قهر
الاستعفاف - فراهم آمدن بهر -	الاستعفار از - سبک گردانیدن -
الاستعفاف - دست برابریدن دان تا بهر	الاستعفاس خیس شمردن -
به معنی دوست بسو کسی بازیدن از بهر	الاستعفاس - خاکن شمردن -
کدیه و گرد چوبه و گردن فی الحدیث استعفاف	الاستعفاف صاخص قصاص و ادن خواستن
جنابی عبد المطلب احاطوا به -	الاستعفاف یقال تبعض مع و فدا می تخرج
الاستعفاف - سزاوار شدن -	الاستعفاف - ورشت یافتن خوا نگاه
الاستعفاف - الدقه -	الاستعفاف احسان عظیم استن یقال فلان
الاستعفاف - تنگ شدن و بنده گردفتن -	ستیف تر فلان می استخیر و اخذ منه شئی بعد شئی
الاستعفاف کانه ضعیف یافتن -	الاستعفاف کم کردن خواستن از بهای چیز
الاستعفاف ال - از بیماری به شدن -	الاستعفاف - سبک گردانیدن و سبک
ولید می بین -	داشتن منه لا یستحقک و الذین لا یقنون اے
الاستعلال - بجل خواستن و حلال داشتن	لا یکنک علی الجبل و استخفاف کردن و لید می
الاستعلال - دلیل گردفتن -	بالبا و استخففت ای طلبت خفت -
الاستعلال - خوار کردن -	الاستعلال فاف - الاستنباب و یقال
الاستعلال - بازیدن خواستن و	خدا استد لک اے خدا اکن
بافزاییدن و برگزاه داشتن -	و شمل مثل استطف و الدال مبدیه من
الاستعلال - طلب ضلالت کردن یقال استفضل ضلالت	الطارفی الحدیث فاستدت بهای خلق عات
ای طلب نهان فیض ففضل کما یقال حق خیرنه -	بالموسی و اسماصل طقها و استشف ماداره
الاستعلال - سار گردفتن و لید می بالبا و	ای البصر ما خو من الشف و بهو الثوب

<p>الاستفعال - از چیزی غله گرفتن - الاستفعال - امرک شمردن و برداشتن و بخودی برکاری ایستادن و استقل القوم ۱. است مضوا و ارتخا و از جای برخاستن و از جای برداشتن - الاستفعال - الاملال - الاستفعال - ماه نو دیدن يقال استمل الملال و هو بداشدن ماهه و کشفاده روی شدن بانگ کردن گرگ و باران در وقت بنهین آمدن - الاستفعال - تمام کردن - الاستفعال - برآمد سودن و دست برداشتن از آب کشیدن از چاه تا آب گردد و درو - الاستفعال - خوی گرفتن و نوشیدن آب گرم شستن بر آب و الاصل ثم صار كل فقال استحماما بای ملکات - الاستفعال - قاهره و استرا و ارامت گشتن الاستفعال - عمارت خوانستن بنا - الاستفعال - الاستعام لعجم گرفتن - الاستفعال - الاستنار و الاستطراب ايضا الاستفعال - الاستطراب - الاستفعال - نزار شدن - الاستفعال - الاکتان و نفث گرفتن -</p>	<p>۱. الاستفعال - سزاوار شدن - الاستفعال - ازین بر کردن همه فارسیدن الاستفعال - بخشیدن چیزی به خواستن - الاستفعال - بسیار شدن مال - الاستفعال - درآمدن خواستن - ۲. الاستفعال - از کسی خواستن تا از چیزی هوید کند و دست برابر و نهاده و تا چیزی بگیری که هست یا نه الاستفعال - نت شدن - الاستفعال - سطر و آنگه شدن چو زه يقال استوحت الفرج ای غلطت - ۳. الاستفعال - حاضر کردن - الاستفعال - شگاه ساختن گو سپند را - الاستفعال - آمدن خواستن و نفعه فی الايفاز - الاستفعال - آتش گرفتن انداخته شدن لامر و متعدي الاستفعال - صحبت کردن با کسی تا از وی فرزند آید ۴. الاستفعال - بسیار خواستن چیزی - الاستفعال - فاور است کردن وزارت خواستن يقال استوزر فلان - الاستفعال - ورشت یافتن - الاستفعال - تمام فاشدن - ۵. الاستفعال - بر سر و پای نشستن - ۶. الاستفعال - در نرم ناخوش شدن و کینه ۷. الاستفعال - عیان شدن در رفتن و ماندن -</p>
<p>ومن المقل</p>	<p>۸. الاستفعال -</p>

۱	الاستفعال - چیزی بنزهار فاکسی دادن	۱	الاستفعال - ترسیدن -
۲	الاستفعال - قائل دادن خواستن	۲	الاستفعال - ناموافق آمدن هوای جاسی
۳	الاستفعال - فرخ شدن -	۳	و ناگوار نده یافتن -
۴	الاستفعال - التوقع -	۴	الاستفعال - گنده کردن دست مانندان
۵	الاستفعال - سخت شدن معده -	۵	الاستفعال - ستم کردن -
۶	الاستفعال - از گزینش ناپاک داشتن	۶	الاستفعال - قوی شدن -
۷	الاستفعال - چکیدن -	۷	الاستفعال - غنودن -
۸	الاستفعال - وصف خواستن -	۸	الاستفعال - وطن گرفتن -
۹	الاستفعال - داشتن تنور خواستن	۹	الاستفعال - فراهم آمدن وردانه شدن
۱۰	الاستفعال - چکانیدن بر شانه زلفا فاستوگن نشا	۱۰	افشیدن و مقهور شدن خشم -
۱۱	الاستفعال - غیر از شایسته بودن البیت کانه اخذ کشیدن من الممار		
۱۲	وقیل بالغ غسل الی حتی و کیف منها الماء -		
۱۳	الاستفعال - از گزینش دار کردن استوار کردن		
۱۴	الاستفعال - الایدیاق -		
۱۵	الاستفعال - سوراقت کردن خواستن -		
۱۶	الاستفعال - فراهم آمدن و تمام شدن -		
۱۷	الاستفعال - توفیق خواستن -		
۱۸	الاستفعال - بخشیدن سبند و استولیت البلیا		
۱۹	استوخته و ذکا که لم یوفقت بیک ان کنت خجسته		
۲۰	الاستفعال - باو حل شدن جاسی -		
۲۱	الاستفعال - حوی در موی پیوستن خواستن		
۲۲	الاستفعال - بغل شستن فی البحر فیلسوغل		
۲۳	ای فیصل الغابن والبواطن -		
۲۴			
۲۵			
۲۶			
۲۷			
۲۸			
۲۹			
۳۰			
۳۱			
۳۲			
۳۳			
۳۴			
۳۵			
۳۶			
۳۷			
۳۸			
۳۹			
۴۰			
۴۱			
۴۲			
۴۳			
۴۴			
۴۵			
۴۶			
۴۷			
۴۸			
۴۹			
۵۰			
۵۱			
۵۲			
۵۳			
۵۴			
۵۵			
۵۶			
۵۷			
۵۸			
۵۹			
۶۰			
۶۱			
۶۲			
۶۳			
۶۴			
۶۵			
۶۶			
۶۷			
۶۸			
۶۹			
۷۰			
۷۱			
۷۲			
۷۳			
۷۴			
۷۵			
۷۶			
۷۷			
۷۸			
۷۹			
۸۰			
۸۱			
۸۲			
۸۳			
۸۴			
۸۵			
۸۶			
۸۷			
۸۸			
۸۹			
۹۰			
۹۱			
۹۲			
۹۳			
۹۴			
۹۵			
۹۶			
۹۷			
۹۸			
۹۹			
۱۰۰			

ومن اللقیف المرفوق

- ۱ الاستفعال - الاستخراج -
- ۲ الاستفعال - الاستخراج -
- ۳ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۴ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۵ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۶ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۷ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۸ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۹ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۱۰ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۱۱ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۱۲ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۱۳ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۱۴ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۱۵ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۱۶ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۱۷ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۱۸ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۱۹ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۲۰ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۲۱ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۲۲ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۲۳ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۲۴ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۲۵ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۲۶ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۲۷ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۲۸ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۲۹ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۳۰ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۳۱ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۳۲ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۳۳ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۳۴ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۳۵ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۳۶ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۳۷ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۳۸ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۳۹ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۴۰ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۴۱ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۴۲ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۴۳ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۴۴ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۴۵ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۴۶ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۴۷ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۴۸ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۴۹ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۵۰ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۵۱ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۵۲ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۵۳ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۵۴ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۵۵ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۵۶ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۵۷ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۵۸ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۵۹ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۶۰ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۶۱ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۶۲ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۶۳ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۶۴ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۶۵ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۶۶ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۶۷ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۶۸ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۶۹ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۷۰ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۷۱ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۷۲ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۷۳ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۷۴ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۷۵ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۷۶ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۷۷ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۷۸ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۷۹ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۸۰ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۸۱ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۸۲ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۸۳ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۸۴ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۸۵ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۸۶ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۸۷ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۸۸ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۸۹ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۹۰ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۹۱ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۹۲ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۹۳ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۹۴ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۹۵ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۹۶ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۹۷ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۹۸ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۹۹ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه
- ۱۰۰ الاستفعال - طلب البراءة یا الی غایه

<p>الاستغناء - فربه شدن شتر - الاستغناء - دست یافتن و پیرایه يقال ستولى على الامر اي بلغ الغاية والركيب مع كثرة بداي على القرب -</p>	<p>١٤ الاستغناء - درنگی شمر دن - الاستغناء - فریاد خواستن - الاستغناء - مبل کردن و مباح یافتن واژین بر کردن -</p>
<p>ومن المعقل اليائي الاستغناء - آسان شدن و پیرایه بالا ام - الاستغناء - بیدار شدن - الاستغناء - بیکان شدن - الاستغناء - مثل الاستغناء من بنات الواد الاستغناء - طاعت داشتن -</p>	<p>١٥ الاستغناء - برآسودن و پیرایه بودن - الاستغناء - عطا خواستن شفاعت کردن خواستن الاستغناء - فروختن شتر - الاستغناء - نیک شمر دن نیک آمدن - الاستغناء - افزون خواستن نقص شمر دن الاستغناء - سخن داد خواستن فی الحقیقه واستغید و پیرایه اعتماد و پیرایه - الاستغناء - فائده گرفتن و الفائدة استغناء مال و خیر - الاستغناء - متقاعد شدن و پیرایه بالا ام و قصاص خواستن -</p>
<p>ومن الاخوف الاستغناء - توبه خواستن - الاستغناء - پاداش خواستن - الاستغناء - پاداش کردن و پاداش گرفتن و تحبب کس الاستغناء - کاری بنام وین استغناء ان را بنام مایه الاستغناء - صواب آمدن الاستغناء - خوش و استغناء کردن و فی الحقیقه استغیاب بهایه و الاحلاق - الاستغناء - نیابت داشتن خواستن - الاستغناء - رغن زیت خواستن - الاستغناء - قوت خواستن الاستغناء - الاستقلال - الاستغناء - الاستخراج -</p>	<p>١٦ الاستغناء - باز داشت خواستن و پیرایه بالایی الاستغناء - گرد بر آگین داشتن و استغناء الارنب و غیره اذا انصفها من موصفا - الاستغناء - زینهار خواستن - الاستغناء - الاستنطاق و امتلاء المكان بالماء و استغیر الشرب استغی و المستغیر سحاب ثقیل متعدد لیس در کج تسوته - الاستغناء - خیریت خواستن از خدا تعالی</p>

وهر بکروه واستفاحن لوادی شجر الی شجر کثر شجر	وهر بانی کردن خواستن-
الاستفاحۃ از فتم بسوفان و فتم شدن است	الاستفاحۃ امره - گردیدن و گردیدن در آمدن
الاستفاحۃ - باخوشتان گفتن و منه -	و فی الحدیث ان الزمان قد استدار ای دارد
اشکلم هم نهر الرجل را و استحققتهم و فکانت انهم	الاستفاحۃ امره - زیارت کردن خواستن
لما استحقوا الدماء و صار لهم العاقبة بالعقود و...	الاستفاحۃ امره - مشاورت خواستن و فتم شدن
الحدیث الاخر استدارا لیرثه و...	الاستفاحۃ امره - برگزیده شدن فاش شدن
بالرجل - فی النسب البانیل - علی العاقبة	الاستفاحۃ امره - عاریت خواستن منه قولهم کیم
الاستفاحۃ - فرو رفتن و غیره خواستن	مستعار و قیل مستعار یعنی مستعار اری متدالی
الاستفاحۃ - گردانی نمودن -	الاستفاحۃ امره - فرو بردن
الاستفاحۃ - توانستن و المانی استعاره	الاستفاحۃ امره - روشن شدن
و یقال سطا سطا یسطح بعض العرب یقولان فی استیعاب	الاستفاحۃ امره - عطا خواستن و اجازت
الاستفاحۃ - فرا بردن شدن و فتم -	خواستن و جواز خواستن و آن آبی باشد
الاستفاحۃ - فرا بردن شدن -	که با چهار پای و کشت و منهد -
الاستفاحۃ - طلب الهیافته -	الاستفاحۃ امره - جدا داشتن و بعدین -
الاستفاحۃ - طواف کردن -	الاستفاحۃ امره - شکر خواستن -
الاستفاحۃ - یقال امر متذاق له	الاستفاحۃ امره - واپس شدن -
عرب معلوم -	الاستفاحۃ امره - من بعضی یقال استحضرت
الاستفاحۃ - باهوش شدن و به آسودن	المرأة ای شمرها الدم بعدا بهانه مستحاضه
و یقال استحق تا تک فیه فوائدهم فلیس	الاستفاحۃ امره - فراخ شدن جایگاه و آب
الاستفاحۃ - بول فرا گرفتن -	گرد آمدن در وادی -
الاستفاحۃ - محال شدن و از جای برگردیدن	الاستفاحۃ امره - عرض خواستن -
و شملت اشخای نظرت بل تحرك الارض	الاستفاحۃ امره - فاش شدن خبر وایه ای و...
المستحیلة الی التي لیست بمستویة و هی فی الحدیث	استفاحن الزمان شاع و بعضهم یقول استفاحوه

<p>الاستفالة - قال كرفتن وفي الحديث استخيل الربام اذا نظرت اليها فخلتها مطرة - الاستطالة - كزكشي كرون يعدي بعل ووراز شدن - الاستفالة - اقات خواستن - الاستماله - سوي خريش خربانيدن</p>	<p>الاستفالة - فروتنی کردن و تن دادن واشتقاق من الكين وهو لحم داخل فج المرأة عن ابن علي الفارسي - الاستفالة - نرم شدن - الاستفالة - استخفاف کردن و بعدی بالبار الاستفالة - نيكافور آمدن یعنی لائق آمدن</p>
<p>ومما جاء على الاصل</p>	<p>يقال سماله و استمال بقلبه -</p>
<p>الاستصواب صواب آمدن -</p>	<p>الاستصامة - خيمه يا فتن خواستن و خيمه زدن</p>
<p>الاسترواح - بوی بردن و بياراسیدن يعني</p>	<p>وفي الحديث من حب ان يستقيم له الرجال و هو من</p>
<p>بال و دم گرفتن گوشت -</p>	<p>خام نيم و خيم نيم اوقام بالمقام قاله ابن قتيبة</p>
<p>الاستلوا - ت شدن -</p>	<p>الاستدامة - دوام خواستن و استدمت</p>
<p>الاستخواذ - دست يافتن و بعدی بعل</p>	<p>الامر اذا تاقبت به -</p>
<p>الاستخواس - كور شدن پير -</p>	<p>الاستصامة - پيداوي کردن -</p>
<p>الاستخواص - گرو آمدن آب -</p>	<p>الاستفالة - قيمت گرفتن و بزرگداشتن اهل ك</p>
<p>الاستخواف - الاستخافة -</p>	<p>وراست شدن و راست بایستادن -</p>
<p>الاستخواف - ناته شدن -</p>	<p>الاستلامه - كاری كرون كه سزاوار است</p>
<p>الاستخواف - احق شدن -</p>	<p>باشدا سلم الرطل الى الناس ي استدم -</p>
<p>الاستخوال - خال گرفتن الاستخوال ايضا</p>	<p>الاستنامة - بياراسیدن و بعدی بعلی -</p>
<p>ومن اليان</p>	<p>الاستفالة - شيفته گرواشیدن -</p>
<p>الاستيساس - كشف شدن بجن -</p>	<p>الاستبانة - بجای آوردن و پوياد شدن</p>
<p>ومن الناقص</p>	<p>الاستفالة - دام خواستن -</p>
<p>الاستجاء - مجازدن و دروس شدن</p>	<p>الاستفالة - يارے كرون خواستن</p>
<p>الاستفقاء - قوتی خواستن -</p>	<p>و حلق العانة ايضا -</p>

<p>۳. الاستسقاء - رشوت خواندن شیر خواندن اشترنج -</p>	<p>الاستسقاء - ناخوش شدن چیزی خوش فرج ناقد را فی الحدیث فستیجی استجی الحما اذا تفر من المرض</p>
<p>الاستسقاء - جامه بپوشیدن - الاستسقاء - مهمل خوردن -</p>	<p>العارض للبعير - الاستسقاء - مسح موضع النجس او غسله و</p>
<p>الاستسقاء - بوی خوش کردن فی الحدیث اذا مضمت وانتشیت به - انتشفت با خود</p>	<p>شستادن و مکان کشیدن در طب چیدن و قدر از بن بریدن -</p>
<p>من ثبوت الحج - الاستسقاء - نافرمان شدن -</p>	<p>الاستسقاء - شستادن و فرو گذاشتن الاستسقاء - الاجتدار -</p>
<p>الاستسقاء - جدم تمام کردن - الاستسقاء - خوشنود کردن خواستن</p>	<p>الاستسقاء - یاری خواندن و نیندن آب الاستسقاء - بدیشتن راه نمودن خواندن</p>
<p>الاستسقاء - قاضی کردن الماضی استقصی الاستسقاء - عطا خواندن -</p>	<p>الاستسقاء - تعلیم خواندن - الاستسقاء - فروتنی نمودن -</p>
<p>الاستسقاء - خواندن - الاستسقاء - نگاهبانی خواستن -</p>	<p>الاستسقاء - وکیل کردن - الاستسقاء - پناه گرفتن بکس و سایه</p>
<p>الاستسقاء - کار کردن خواندن - الاستسقاء - فرا بیش شدن فاش شدن</p>	<p>گرفتن و بعدی بالبار و استدرت المعز ای شستن الفحل -</p>
<p>الاستسقاء - الشراذم تابع به الشراذم الاستسقاء - الشاة اذا القدها و دعوتها تشبعك -</p>	<p>الاستسقاء - ستمیدن نمودن در رفتن و در کار الاستسقاء - فریقین صیدین حیث لا یعلم</p>
<p>الاستسقاء - جانی شمردن - الاستسقاء - پنهان شدن و پیداستن -</p>	<p>الاستسقاء - در شهر اگر دیدن و فی الحدیث فاستقرت منی فجلت اتبعهن و فی حدیث</p>
<p>الاستسقاء - شفا حقیق بخیر می بعدی بالبار الاستسقاء - همه مال گرفتن الاستسقاء - مساف کردن استغفار الخروج مساف</p>	<p>آخر فرج استقری الزقاق الاستسقاء - الاکراه الاستسقاء - دوشیدن خواستن</p>

الاستفعالُ - يحوطني دكن راو دپي رقتن خواشن
 في الحديث فاستفقاها بسيفه أي أناه من قبل قفاه
 الاستفقاء - كفايت كردن خواستن
 الاستبقاء - برخي ز چيزي ها كردن زود بگذشتن
 الاسترقاء - افسوس خواستن
 الاستسقاء - استخوان و علت استقا گرفتن
 الاستسقاء - ستان و فتن و بعدی بعل
 الاستبكاؤ - بگریانیدن
 الاستخلاؤ - شيرين آمدن
 الاستخلاؤ - خالی خواستن
 الاستسلاء - برهانیدن و كل من عوته
 حتى تخرج و تخليه من موضع او كان فقد استسليته
 الاستسلاء - بلند شدن و غلبه كردن کسی را
 يقال استعلاه و اذا قيل استعلى عليه فحمل على
 المعنى شو غلب عليه
 الاستفلاء - سروا بستن
 الاستسلاء - املا كردن خواستن
 الاستسلاء - بزمي خواستن حق خود را از غريم
 المستدعي الذي يستخرج من غريمه تارة بالرفق
 والمطاطة تارة سريقة منه الدم استدميت ما عند
 فلان و انتبعت و انذت
 الاستسقاء - انشاء الله تعالى لفتن و شتتا
 كردن الباب يدر على تكريمه الشئ مرتين و جعله

شيئين متولين او متباينين والاستسقاء من قياس
 الباب و ذلك ان ذكره شئ مرة في الجملة مرة
 في التفصيل لانك اذا قلت خرج الناس فخرج
 الناس زيد و عمر و فاذا قلت الا زيدا فقد ذكرت
 زيدا مرة أخرى ذكره اظاهرا -

الاستسقاء - نزدك كردن
 الاستسقاء - بي نیاز شدن بعلیه
 الاستسقاء - استدعا خروج المقتي -

ومن اللفيف المقرون

الاستسقاء - الاستسقاء و استسقاء فلان
 جماعة اذا اتفق بهم الى الفتنة -
 الاستسقاء - بی راه كردن
 الاستسقاء - سرگشته گردانیدن -

ومن اليكالي

الاستسقاء - شرم داشتن و بعدی بنفسه بمن
 فذم به بل الحجاز اخيا - يحيى بيايين مذموب
 تميم استي - يا واحدة من زنده بگذشتن -

ومن الموهوز الفاء

الاستسقاء - التاديب
 الاستسقاء - بدوین شدن جل سار بفتح الازكان
 الدين اخا بار باي اعضاءه -
 الاستسقاء - منفرو شدن -
 الاستسقاء - بجای سیدن و لیثرتن بیدنی بلی

ومن المعتل المأمور العين

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

ومن الناقص المأمور العين

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

ومن المأمور اللازم

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

الاستيلاء أسس لمير شدن وید می کن

باب التفعّل

التشوّب - خاک لوده شدن -

التشوّب - سوراخ شدن -

التشوّب - الاجتناب برب شدن -

التشوّب - الحدب وید می کن -

التشوّب - گروه گروه شدن -

التشوّب - خبر خستن فی الحدب تجمیعون

الصلوة ای تیوحن وقرة نایا آرنها قبل الماوان

التشوّب - جمع الخطب -

التشوّب - وشش خستن -

التشوّب - التقوس -

التشوّب - پس عا مفر وگذاشتن -

التشوّب - چشم داشتن -

التشوّب - استود شدن چیزی ویرمستن

التَّزَيُّبُ - راهب شدن -

التَّزَكُّبُ - ناز کردن و یعدی بعلی -

التَّسْرِبُ - الانسراب -

التَّسْلُبُ - جامه ماتم پوشیدن -

التَّشْرِبُ - درخوشیدن چیدن -

التَّشْعُبُ - پراگنده شدن -

التَّطْرِبُ - بطرب آوردن -

التَّطَلُّبُ - الطاب مره بعد مره -

التَّحْشُبُ - خشم گرفتن -

التَّعْجِبُ - العجب و یعدی بن -

التَّعْرِبُ - سیلابانی شدن تبخیه کردن بجز

التَّعْرِبُ - عرب شدن -

التَّعْصِبُ - عصیت کردن و یعدی باللام

و یستن عصبه -

التَّعْقِبُ - از پی در آمدن کسی را بگناه

دی گرفتن از چیزی پرسیدن و عاقبت نیک یا

التَّغْرِبُ - به غرت شدن -

التَّغْضِبُ - خشم گرفتن -

التَّغْلِبُ - غلبه کردن و یعدی بعلی

التَّقَرُّبُ - نزدیکی جستن و یعدی بالی

و نزو مک شدن و دست بر تپگاه نهادن -

التَّقَلُّبُ - برگردیدن و فواشدن -

التَّكْثِبُ - گزه گزودن لشکر -

التَّكْذِبُ - تکلف الکتب -

التَّكْسِبُ - تکلف الکسب -

التَّكْعِبُ - بسیار بازی کردن يقال تلعب

ای لعب به مره بعد مره -

التَّثْلِبُ - لقب گرفتن تقول لقبه بكذا فلقبته

التَّكْهَبُ - الالتهاب -

التَّتَسُّبُ - و هو لمی خوشاوندی کردن -

التَّهَبُ - برای خاستن و بلند گردیدن غبار

و ایستادن ماده خزان گردن يقال تنصبت لائن

حول اعمار من الانتصاب -

التَّنْقِبُ - نقاب بستن زن -

التَّنْكِبُ - بتافتن از چیزی می گمان و باز گردان

التَّثْبِثُ - دنگ کردن و بجای آوردن

التَّزْمِتُ - آهسته شدن -

التَّسْمِتُ - التعمد -

التَّسْنِتُ - تزوج الرجل للیثم المرأة الکرمیة لقلة

مالها و کثرة ماله -

التَّعْزِثُ - زارت جستن -

التَّقْلُثُ - بجستن فی الحدیث ان غیرین

الجن ثقلت علی البارحة اسی تعرض لی فلتت

ای فجاره لیغلبنی علی صلواتی -

التَّكْفِثُ - الاتفات مره بعد اخر می یعدی بالی

التَّهْمُثُ - دشمنی نمودن -

التَّشَبُّهُ - رستن -
 التَّبَعْتُ - برآمدن و روان شدن يقال
 تبع من الشعر أي انبعث كانه سأل -
 التَّحَدَّثُ - حديث کردن -
 التَّحَنُّتُ - عبادت کردن و از گناه خد کردن
 و سره القار الحث من النفس -
 التَّخَنُّتُ - بدو درآمدن و منه سمي الحنث
 و نرمی کردن و هذا یعدی بقی یقال تخنث
 فی کلامه -
 التَّزَيُّتُ - رنگ کردن -
 التَّزَعُّتُ - گوشواره در گوش کردن -
 التَّشَبُّتُ - چنگ زدن و یعدی بالباء
 التَّشَبُّعُ - برآنده شدن شاخ زدن
 التَّكَلُّتُ و التَّمَكُّتُ - رنگ کردن -
 التَّهَيُّجُ - خوشیدن بیارستن -
 التَّبَهُّجُ - باز آمدن و او شدن يقال
 تبَّه السحاب انفرجه من الودق -
 التَّبَاهُ - روشن شدن و خندیدن و کشاده روشن شدن
 التَّهَجُّجُ - از گناه بکسو شدن -
 التَّاهُّجُ - جنبیدن بر و فلیدن چیزی می زل فی التَّهَجُّجِ
 لا یجعلن صدرک طعام ای لایدخل قلبک مت
 شی یعنی انه نظیف و روی بانخار و معناه
 لا یجهر کن الشک فی قلبک يقال ذع ما تجلج

فی صدرک طعام بالحاء و الخاء ای ما شکلت فیه
 التَّهَجُّجُ - بعلوم رسیدن -
 التَّخَلُّجُ - جنبیدن و لرزیدن يقال المفلوج یتهلج
 فی مشیتة ای یتفکک یمائل فی الحدیث وقع حیا
 یتهلج ای یتحرک -
 التَّدَرُّجُ - اندک اندک سوی چیزی شدن -
 التَّرَّجُ - گنده شدن -
 التَّدَرُّجُ - بلغزیدن پای از فصولی -
 التَّسْبِجُ - گلیم سیاه در پوشیدن -
 التَّسْبِجُ - نیک خراشیده شدن -
 التَّسَدُّجُ - دروغ گفتن و بر یافتن دروغ
 قال تسدج ای کذب و تخلق -
 التَّسَرُّجُ - بافتن يقال تسرج اللحم بالشحم
 ای تداخلا -
 التَّشْجُجُ - انجوغ گرفتن -
 التَّصَرُّجُ - خون آلوده شدن و شکافه شدن
 التَّعَرُّجُ - بایستادن و یعدی بعلی یجیبیدن
 التَّعْجُجُ - بر خوشیدن بچیدن -
 التَّعْجُجُ - ناز کردن -
 التَّفْجُجُ - باز از هم باز شدن
 التَّفْجُجُ - انس جستن و یعدی بالباء -
 التَّفْشِجُ - التفج -
 التَّفْطِجُ - خوی کردن بن موی -

التَّكَلُّفُ - تَكَلُّفُ شَيْءٍ شَدْنٌ قَدَمُهُ فِي الْحَدِيثِ
لَمَّا رَأَى التَّكَلُّفَاتِ هُنَا لَمَّا رَأَى يَحْمِلُهَا
لَتَفْعَلُ يَقَالُ فَعْلٌ -

التَّكَلُّفُ - كَرْدُ كَرْتَن -

التَّكَلُّفُ - دَوَسْدَه شَدْن -

التَّكَلُّفُ - التَّنَظُّ -

التَّكَلُّفُ - جَنَابِيدَن جِيزِي -

التَّكَلُّفُ - فَمَا يَهْمُ آدَمَن وَمَنْهُ مَرْجُ -

التَّكَلُّفُ - بَرَأْمَاهِدَه شَدْن -

التَّكَلُّفُ - مَرَبَانِي كَرْدَن شَتْر مَرْجِرِ الرَّقْطِ
فِي أَرَعَاش -

التَّكَلُّفُ - سِرَاسِيدَن وَمَهْرَجَتِ الْقَوْسِ إِذَا
صَوَّرَتْ عِنْدَ أَنْبَاضِ الرَّامِي عِنْدَهَا -

التَّكَلُّفُ - شَاوَشَدْن -

التَّكَلُّفُ - خَرَامِيدَن زَبَن -

التَّكَلُّفُ - دَر هَامُونِي بِهِن وَاشَدْن -

التَّكَلُّفُ - اِعْتِمَادُ كَرْدَن بِرَدُ كَفِّ دَسْتِ رَجُلٍ

فِي الْحَدِيثِ أَمْرُ رِوَالٍ لَدَى صَلَوةٍ وَالسَّلَامُ
بِالْتَّجَنُّ فِي الصَّلَاةِ قَالَ شَتْر التَّجَنُّ فِي الصَّلَاةِ

كَانَهُ الْاِعْتِمَادُ فِي السُّجُودِ عَلَى الْكَعْبَتَيْنِ الْأَوْعَامِ عَلَى
الرَّاحَتَيْنِ وَتَرْكُ الْاِقْرَاشِ لِلزَّرَاعِيْنَ -

التَّكَلُّفُ - بَكْرَاسِيدَن -

التَّكَلُّفُ - تَرَاوِيدَن -

التَّكَلُّفُ - كُوفَتَه شَدْن -

التَّكَلُّفُ - كَسْبُ كَرْدَن -

التَّكَلُّفُ - چَپِيدَن اَز مَسْتِي وَجَرِ آفَن -

التَّكَلُّفُ - سَلَاجُ بُوَشِيدَن -

التَّكَلُّفُ - بَامَدَاوُفَتَن وَتَمَرِيَاوُفَتَن

التَّكَلُّفُ - نَكِيسَتِن بَيزِي بِاشْتَقْصَا -

التَّكَلُّفُ - كَشَاوَه شَدْن وَرُفُ شَكْفَتَن كَل -

التَّكَلُّفُ - فَرَجُ نَشْتَن وَبَعِيدِي بَهِي -

التَّكَلُّفُ - شِيدَه اَز بَانِي نَمُودَن -

التَّكَلُّفُ - شَكْفَتَن كَل -

التَّكَلُّفُ - مَسِيرَه بِرَدُ شَتَن اَز سِيرَتِي فِي الْحَدِيثِ لَام

زَبَن فَاوَشَدْن وَرُفُ بَالَتَن فَاوَشَدْن الشَّرْبَتَن

الرُّفُ وَالتَّكَلُّفُ اِلَى النَّدْنِ يَرُفُ فَاوَشَدْن اِلَى تَمَرِيَاوُفَتَن -

التَّكَلُّفُ - خَرَاشِيدَه شَدْن -

التَّكَلُّفُ - سِيدَه وَوَاكَرْدَن وَدَدَن وَتَرَش

رُفُ وَتَرَش رُفُ كَرْدَن وَبَيزِي دَر شِيدَن تَن

يَقَالُ تَكَلُّفُ الْبَرْقِ اِذَا تَنَالَجَ -

التَّكَلُّفُ - قَسَمُ النَّاتَةِ إِذَا رَدَّتْ نَهْلَاتُهَا وَكَانَ كَلَامُهَا

التَّكَلُّفُ - سَنَاسُ خَوَاسْتَن وَتَوَدُّگِي نَمُودَن

التَّكَلُّفُ - بِالذَّالِ تَمِيگَاه بِرَأْمَدَن اَز سِيرَتِهِ

وَالذَّالِ اَعْرَفَ -

التَّكَلُّفُ - خَوَاشْتَن دَر جِيزِي مَالِيدَن وَبَعِيدِي

بَالِيَاوُفَتَن اِلَى التَّوَصُّفِ عَن اِبْنِ زَيْدٍ -

التَّشَجُّعُ - الاستنجاح -
 التَّشَدُّعُ - من واشدن كوسندان چراكاه
 التَّشَعُّعُ - نيكو اهي نمودن فو متبصح مخيط بالتوكيد
 التَّنْفِيعُ - اندك پيش شدن شتر -
 التَّبْدِيعُ وَالتَّبْلِيعُ - كزوكشي كردن -
 التَّرْتِيعُ - ست شدن -
 التَّصَرُّعُ - آواز برداشتن و عطسه نمودن
 التَّضَخُّعُ - بوي خوش برخودن آلودن و بعدى بالبا
 التَّضَيُّعُ - از بهر بيزيدن و تفخيخ الربيع تحت
 العمل التَّضَلُّعُ - اذا لم يهمل
 التَّكْشُفُ - آلوده شدن و بعدى بالبار -
 التَّكْشُرُ - تهنه نشستن چهره كردن -
 التَّكْبُرُ - خويشتن بآب سر و پشتن
 التَّكْبَلُ - سبب البلاء و تهميده التجلد
 و وضع اليد على الصاير و التَّكْبِيلُ - تهميد و تهميد
 التَّكْبُرُ - ميرهند شدن و بوش كردن و كزار
 و بعدى باللام -
 التَّكْشُرُ - تناسور شدن -
 التَّكْجُدُ - جعد شدن -
 التَّكْجَلُ - تكلف الجملادة -
 التَّكْشُدُ - فراهم آمدن -
 التَّكْجُدُ - منت بر نهادن -
 التَّرْتِدُ - روى ترش كردن و ميعن كاشدن

و تربد وجه فلان اى تغير من الغضب و الجحش من
 الرُّبْدَةِ و هى لون الى الغيرة -
 التَّرْصُدُ - چشم داشتن -
 التَّرْبُدُ - باف شدن و من تزييد فلان اذا
 ضاق بالجواب و غضب -
 التَّرْهُدُ - عبادت كردن -
 التَّرْسُدُ - سوراخ كردن -
 التَّشْدُ - تجمات نشستن و بعدى بلفه
 به شهادت آوردن -
 التَّصْعُدُ - برنجانيدن و پير شدن -
 التَّضْعُدُ - مطاوع التضميد و رسم بر جرم است
 خویش بستن -
 التَّعْبُدُ - به بندگى گرفتن و عبادت كردن -
 التَّعْجُدُ - بسته شدن -
 التَّعْجُدُ - قصد خيزى كردن -
 التَّعْجُدُ - نگاه داشتن چيزى و عهد تازه
 كردن من تعاهدت و تعهدت ضيعتى و بهوا فصيح
 من تعاهدت لان التعاهد انما يكون بين اثنين
 و فلان تعهدت صرع اى ياخذ -
 التَّعْجُدُ - التفريد -
 التَّعْجُدُ - گناه پوشيدن و جزآن -
 التَّعْجُدُ - بكار نشدن و بعدى بالبار -
 التَّعْجُدُ - الانفساد -

التّفقّدُ - واجستن گم شده -
 التّقصدُ - بگردن و پاره پاره گشتن پند -
 التّقعدُ - بنشستن از کاری و بعدی
 و راداشتن کسی را از کاری -
 التّقلُدُ - در گردن خویش کردن گردن دیگر
 التّکبّدُ - بپایان آسان رسیدن آفتاب
 و تبرّش ن شیر -
 التّکلّدُ - برهم نشستن چیزی و نیز بر زمین
 نهادن مرغ تکلّدی لازم بعضه بعضا -
 التّصدّدُ - شریخ و شنبیه شدن و مدّتی بی ریش
 ماندن پس ریش بر آوردن -
 التّمهّدُ - التّمکن يقال تمهّدت له عند حال
 التّهمّدُ - بادر و بر کشیدن -
 التّهمّدُ - اخذ حب و غفل و کسر -
 التّهمّدُ - خفتن و بیدار بودن بشب و بهو
 من الاضداد و تحریر تهجیه سهر که البهو
 مثل تائم و تحوب و تحرج -
 التّنفّدُ - مثل الاستنفاد -
 التّبتّثُ - بآبله شدن پوست -
 التّبحرُ - دور در شدن در علم و بعدی بفی
 التّبحرُ - غلبیدن را بوی کردن به بخور -
 التّبتّثُ - نیک نگریستن -
 التّبتّثُ - التّدبّع فی العلم و المال -

التّکبّرُ - بگاه خواستن -
 التّجبرُ - گردنکشی کردن و رستن نبات پس
 از خوردن -
 التّجعدُ - رن بر میان بستن روقت فرو شدن چاه
 التّجعدُ - واداشته شدن لشکر و نفر -
 التّجعدُ - تنگ کردن فی الحديث التّجعدُ -
 التّجعدُ - بنشیب فرود آمدن -
 التّجعدُ - ارمان خوردن و بعدی بعل
 و مانده شدن شتر و بنیادن بشم و بی -
 التّجعدُ - حاضر آمدن -
 التّجعدُ - خبر خراستن و يقال تجعد الخبر اذا
 اشتروا شاة فزجوها و اقسّموا لحمها -
 التّجعدُ - بر دگ شدن -
 التّجعدُ - وضع اليد علی النخاسة من التّجعد
 التّجعدُ - بالید ایضا و کلاهما فی الحديث
 التّجعدُ - شرم داشتن و تحفرت بفلان اذا
 استجرت به و سالته ان یکون لک خفیراً -
 التّجعدُ - خمار بر افکندن -
 التّجعدُ - باندیشیدن بی کاری فراموش کردن و
 الباب يدل علی آخر الشیء و خلفه -
 التّجعدُ - جامه پوشیدن در گرفتن و بستن
 نشستن و بر شدن نمود -
 التّجعدُ - یاد کردن و بایاد آوردن و بگردن

وذكر شدة كلمة كمنوت باشد -

التكسر - افتر و ليد شدة و يعدي لبنة

و خوشستن را ملامت كرون و طل يتقر على

فلان اذا تنكر له و او هده -

التزكز - پر شدن چیزی -

التسكس - در پرده شدن -

التسكس - سحر و غرور و دن -

التسكس - سحر گرفتن -

التسكس - افروخته شدن آتش -

التسكس - الاستغفار بالتوب و بالذنب

و العهد و التوب و القتال و ركوب الفرس في راه

التسكس - باسوی گشتن -

التسكس - بغایت جد و امكان رفتن بجهت نهایت

رسیدن يقال تسكر بغير الم يدع جذا في سيرة

التسكس - سپاس داری نمودن و يعدي بالام

التسكس - و فكه و ده شدن -

التصبر - تكلف الصبر -

التصدد - در پیشگاه نشستن -

التطهر - سر و تن شستن و يعدي بالبا

و هم تطهرون اي تنه و بدن من الاناس

التطهر - ظاهر كردن از دن -

التعكر - بسر در آمدن -

التعكر - با شكنج شدن شكم -

التعكر - و شوار شدن و يعدي بلف

و عذر خواستن و عذر و رس شدن رسم و اكوده

شدن بعذر -

التعصر - و شوار شدن -

التعصر - پناه با کسی یا با چیزی دادن و شوار

شدن -

التعصر - خوشستن را عطر كردن في الحديث

كان كبره تعطر السارقيل را و تعطل النساء اللام

و الرار تعاقبان مثل سمر عینه و سلمها كا ذكره

ان تكون المرأة عطلا لاحتل عليها و لا خضاب

التعبر - اخذ العبر و هو البقية من اللبن النديع

و منه تعبرت من المرأة و ولد و تزوج رجلا امرأة كسيرة

فصيل لني و لك فقال على التعبر منها و ولد اظلم و له ساه غير

التعفر - يغفر جدين اخف الناس تعفوا و اخبروا

يجتنبون المنافع من شجرة و هي مثل الصنم يخرج من

المرث و غيره و حلوي و كل و اكثر العرب يقولون

ففعلا في هذا ما اشتهبه و هو الصحيح -

التعمر - التعمير بالمعنيين -

التعبر - روان شدن آب -

التعكر - بزرگی نمودن -

التعكر - از همه بشدن جامه و آنچه بدان ماند

التعكر - و گاه شستن -

التعكر - اندیشه كردن و يعدي بلف

التَّقَطُّرُ سَاخَتْ شَدَن جَبَا رَا -

التَّقَطُّرُ سَاخَتْ شَدَن وَيَعْدِي بِاللَّامِ
وَابْنَا زَه شَدَن وَكَرَاهِيَت دَا شَتَن جِي سِي سِي

التَّقَشُّرُ يُوَسِّت دَا ز شَدَن -

التَّقَطُّرُ يَكْبِدُ شَدَن وَبِرْهَلُو مِي أَفْدَا دَن
وَالْتَقَرُّ اِيضًا -

التَّقَطُّرُ دَوْرُ دَرِ شَدَن وَيَعْدِي لِي
فِي الْحَرْثِ تَقَرُّ عَنَّا لِي يَرِيدُ اِنْقِلَاعَ مَن صِلَه -

التَّقَطُّرُ اَزِي سِي فَرَا شَدَن -

التَّقَطُّرُ نَزْدِيك كَسِي شَدَن دَر مَاهِتَاب
وَبِيرُون شَدَن شِير دَر مَاهِتَاب اَز سِهْرِي
وَقَمَرِ فَلَان اِي قَلْب مَن يَقَامِرُه -

التَّقَطُّرُ كَرْدَن كَشِي كَرْدَن وَبِرْ كَوَارِ شَدَن
التَّقَطُّرُ بِي شِي خُودَن بَال كَسِي وَبِي سَا جِسْتَن
التَّقَطُّرُ حِيرُ شَدَن اَبْهِي شِي جَزْآن -
التَّقَطُّرُ خِرُودُ مَرْدُ شَكْسْتَن -

التَّقَطُّرُ يُوَسِّدُ شَدَن رِي لَاحِ دَنِي الْحَدِيثِ
اِذَا رَا وَاحِد كَمِ الْبُولِ فَلْيَتَخَرَّجْ اِلَى فُلَيْظَر مَن اِيْن
جَرَا فَاظْلَا تَسْتَقْبِلُهَا كَيْلَا تَرُدَّ عَلَيْهِ الْبُولُ -

التَّقَطُّرُ يُوَسِّدُ اِنْفَس -

التَّقَطُّرُ يَكْبِدُ -

التَّقَطُّرُ يَكْبِتُ شِيرُ دَرِ شَدَن -

التَّقَطُّرُ يُوَسِّدُ شَدَن رَا بِمَهْرَا شَدَن كَرْدَن -

التَّقَطُّرُ شَتَا فَنَن دَوْرُ زَمِيْن شَدَن -

التَّقَطُّرُ يُوَسِّدُ مَوِي وَلَوْنُ بَرُوِي كَرْدِيْدَن خَشْتَم
التَّقَطُّرُ كَم شَدَن دَخُو دَر اِيْن اَرِيْسُو بَا خَتَن لِي قَال

تَقَرُّ الرَّجُلُ وَالتَّشْبُّهُ بِالزَّرَارِيَةِ اَوْ اَدْخُلْ نَفْسَهُ فَيَسْمُ -

التَّقَطُّرُ سَتَرْدَه كَرْدِيْدَن لَشَرُ شَتَن مَن فُسُون كَرْدَن
فِي الْحَدِيثِ اِذَا تَشْتَرْت مَا خُوْذْ مَن التَّشْتَرِ فِي

ضَرْب مَن عِلَاجِ الْمَصَابِيْلِ بِنَ الْوَجْهِ وَفَعْلُ السَّحَرِ -

التَّقَطُّرُ تَرَسَا شَدَن -

التَّقَطُّرُ جِشْمُ دَا شَتَن بِرْ وَرَنَك -

التَّقَطُّرُ اَز حَالِي كَرْدِيْدَن -

التَّقَطُّرُ دَر اَزْ كَشِيْدَن اَز وَرَقْتَن تَرَسَا يَدَن تَنِيْدَن
تَقَرُّ اَوْ عَدَه لَانِ اِنْمَرَا تَقَاهُ اَبْدَا اِلَا غَضْبَانِ طَاوِل

اَشَاعَرُ تَنَمُّرُ وَا حَلَا وَا قَدْ اَمْعَنَاهُ تَشْبَهُوا بِالنَّمْرِ لَانِ اَشَاعَرُ
اِلَا اِن الْقَدَّ وَالْحَدِيْدَ -

التَّقَطُّرُ كَرْم كَاه رَفْتَن اَلْقَمَرُ وَالتَّمَجُّرُ تَشْبَهُ بِالْمَاهِجَرِ
التَّقَطُّرُ اَخْرُجْ اِلَى الْبِرَازِ لِلْحَاجَةِ هَذَا هُوَ اِلَا صِل

ثُمَّ يَتَسَعُ فَيَقَالُ جَهْرًا رَجُلٌ اَسَ خَرَجَ اَسَ
الصَّوَاءُ -

التَّقَطُّرُ سَاخَتَن وَيَعْدِي بِاللَّامِ -

التَّقَطُّرُ اَلتَّوَقُّ -

التَّقَطُّرُ يَنْبِيْدَن -

التَّقَطُّرُ يَكْنُسُ سَدْرُ شَتَن -

التَّقَطُّرُ يَقْفِزُ اِلَى النِّسَاءِ -

المسلمون - التخاص -

التنجيز الاستنجاز

الْبَيْتُ - التَّقْوِيَةُ فِي مَشِيدَةِ تَبَخُّرِ

التجسس - نفقت لفتن -

النَّبِيَّاتِ - وَالْأَيْتَانِ وَيُعَدُّ لَعْنَةً

التَّحْدِثُ مِنْ خَيْرِ عَمَلٍ وَخَفِيفٍ وَيُعْدَى تَنْفِيسًا

التحريض - الاحتراس في المعنى الاول -

التحسين والتشدد

التَّحْبِيسُ - غنیمت یافتن چیزی يقال

تختبئ الشی اسی اخذہ وغنمہ۔

التخلص - الاختلاس -

اللَّهُمَّ اغْنِنِي عَنْ خُلُقِي

آفتابش - و آفتاب شدن -

التَّطَلُّسُ - مخروم شدن و طلیان پوشیدن

-129

التَّطْمِيسِ - ستوده شدن -

التعشيس - رومی نقش کردن -

از این جهت می فرماید -

التفحيم - التكرار والفهم -

آلہ فہرست - فہرست بیرون و بیرون بی

۱۵۰۱ - یک ششما -

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لَكَ شَاكِرِينَ

الْمَلِكُ وَوَسَائِلُ شَرِّهِ خَالِدَةٌ وَأَرْوَاهُ لَكُمْ وَأَخْذُكُمْ بِلُحْيِكُمْ كَالثَمَرِ ۚ إِنَّكُمْ بِعِندِ اللَّهِ كَادِتُونَ

ویشلی افرس کا رشتہ نقل۔

الْعُلَّكْسُ - در کتاس شدن آهوا -

التكليس - پوشیدن عجزی شدن يقال

مَلْبَسٌ بِالْأَمْرِ وَالشُّوبِ -

التَّكْمِيسُ - التَّطْلُبُ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى -

آلہ حبیبیہ و نشر شدن -

الکھڑکس خوشنم راجپوتی خاریدن و فی

الحديث ان من علامات الساعة ان يتيمس

الرحلہ میں کما تیرس البعیر بالشقیل تلیق

مدینه خمس البعیر بالشی و قیل یارس الفتی و یخرج

عسلی امامه فیضیه قلانیفقه غلوہ فی

کالحرمین الابل اذا تحکک بالشجر او ماہ ولم یسک

— ۱۰۰ —

التحقيق في القضايا -

الجلسه فی یوم شنبه

التحقيق في كيفية شدة وقتل التبريد من النجاسة

اللَّهُمَّ جَسَدِي كَرَامَةٌ تَقَالُ تَعَسُّدُ الْخَبْرُ عَنْ الْخَبَرِ

از آنجایی که عذر و تنقیح را با اشیاء شمار و کم از یک است و علاوه بر آن

التحذير - التحذير -

الخط في التطهر كما هو اذق النظر

استقصاء علماء الفقه من نظم خطب الأئمة

تحت نظر

الذی یحب الیہ الکریم و یحب الیہ الکریم

کمان و باد و سر و کشیدن و آب پاشیدن موج
و بر زرد و دم بر آمدن و نفس در کل فی ریه
متنفس و واپ الماء لارئات الهانی الحدیث
منی عن النفس فی الانوار فی حدیث اکثر کان
تینفس فی الانوار و الجمع بینهما ان النفس لم یضیان
احدهما ان یشر الماء و یو تنفس فی الانوار ثبوت
انفس سببین فاه عن الانوار فی کل نفس و البایب
علی خروج النسم کیف کان من یحی او غیره
النفس یبہان شدن در خانه صیاد
النفس مگر آمدن

النفس فی نفس گفتن و فی الحدیث النفس
اسی الذی یمثل النفس و یتبعه و یکون لیس
الذی یلحق الفاحشة المتبعی عنها
النفس فی غیر آواز و زدن مرغ
النفس فی الاکتساب الجمع ایضا
النفس فراموش کردن و ترنجید و نرم شدن
روے یقال تکرش و جلدی تقبض
النفس بشتافتن و پوش کردن
النفس التجرک و فی الحدیث فتشش
و موسی رایتی خواستن
النفس التکسب
النفس التقبض و هو فی الحدیث
النفس دروغ گفتن

التخلص برستن
التخلص چشم داشتن
التخلص آسان فر گرفتن و بعدے بے
التخلص واپر و بیدن و بعدے بے
التخلص الجمع
التخلص فراموش آمدن
التخلص پیران در پوشیدن
التخلص صید کردن
التخلص التخلص
التخلص ناعوش آمدن عیش
التخلص نقص کردن کسی را
التخلص کسی را فا گرفتن تا موسی از روی
او بر کند و هو فی الحدیث
التخلص باندک باندک و زکار گذشتن اندک
اندک فاستدن
التخلص یاره پاره شدن
التخلص و شمنی نمودن
التخلص شوره خوردن
التخلص آه و گرفتن در گرما گاه
التخلص پیش آمدن یقال تعرضت
معرفتم و بعد و فهم و تعرض بمعنی تفرج یقال
تعرض الجبل فی الجبل اذا اخذ فی سیرہ بینما و شما
لصعوبة الطريق

التَّخْفِضُ - فراهم آمدن ترجید شدن پوست
التَّخْفِضُ - جنبیدن شیر در کونش و کودک
در کم و در زده خاشن و آبستن شدن -
التَّخْفِضُ - کیفیدن زمین از ساروغ یقال
تنقصت المكان اسی نظر شد جمیع نافی و
تنقصت الارض عن الكمات ای تقطرت
التَّخْفِضُ - از هر سوی رفتن -
التَّخْفِضُ - درنگی شدن -
التَّخْفِضُ - حوط بر خویشتن کردن و بعدی بالباء
التَّخْفِضُ - بنامه و ناقص عقل کردن و برقیق یافتن
التَّخْفِضُ - باگ کردن آشت و آشوب کردن دریا
و الغضب والتكبر ایضا -
التَّخْفِضُ - اندک شمردن -
التَّخْفِضُ - خطا جستن -
التَّخْفِضُ - گماشته شدن و بعدی بعلى -
التَّخْفِضُ - در خون غلطیدن -
التَّخْفِضُ - بقیه و بندی گرفتن گیاه سیدن گویند
فی الحدیث فخطبوا هم یقال تضبطت علی فلان
ای اخذت علی حبس می نه و قهر -
التَّخْفِضُ - در گذشتن کاری یقال افطو الغرض فان
التَّخْفِضُ - باگ شو ار شدن -
التَّخْفِضُ - در عود بر ابر قسمت کردن چیزی یقال
تقسما الشی بنیا اسی قسمناه حصصا ما خود من

القسط و هو الحصة والنجيب -
التَّخْفِضُ - به پهل و در خاک گردیدن هوفی الحریف
التَّخْفِضُ - از هر چیزی بر چیزی سه بر چیدن
التَّخْفِضُ - بنی باک کردن -
التَّخْفِضُ - و التمهيط - ریخته شدن موسی -
التَّخْفِضُ - نشاط کردن و بعدی باللام
و نیک نیک رفتن فستر -
التَّخْفِضُ - آبله شدن دست -
التَّخْفِضُ - التبیط و قلة الفطنة واستثمار
الكتاب شیئا بعد شی -
التَّخْفِضُ - گفتن و بعدی بالباء -
التَّخْفِضُ - اللطف -
التَّخْفِضُ - چیزی دادن که واجب نباشد
دادن آن و بعدی بالباء -
التَّخْفِضُ - ظریف شدن کوک و بزرگ شدن شتر
التَّخْفِضُ - عرق اندک اندک بیرون آمدن -
التَّخْفِضُ - رفتن غمی -
التَّخْفِضُ - از بی فرا شدن -
التَّخْفِضُ - شتافتن -
التَّخْفِضُ - گردن بازیدن از بهر خاستن
دور پیش شدن -
التَّخْفِضُ - فرو خوردن شتر و آنچه بدان ماند -
التَّخْفِضُ - بخش گنده گرفتن فی الحدیث فخر عوا اسی

التّجشّع - الجشع -
التّجشّع - گرد آمدن از بهر جائی -
التّجشّع - واپس ایستادن و خراجه‌ی بن
الاز و سوا و بک لان الاز و لما خرجت من
لتطرف فی البلاد تخلف عنهم خزاعه
و قامت بها و تخزع عنها الشیء سینا اس
اتسناه قطعاً -
التّجشّع - کلف الخشوع -
التّجشّع - فروتنی نمودن -
التّجشّع - التّفکک فی الشیء و فی الحدیث قد
تخلع فی الشراب امی شرباً لللیل و النهار -
التّجشّع - زره پوشیدن - و التّجشّع -
بدرعه در پوشیدن -
التّجشّع - بسیار گفتن و باندازه کردن
چیزی بدست رس و نزدیکی جستن بکلی ترکیب
بدل علی امتداد و تحرک لی قلم -
التّجشّع - بر نشستن بپای و بهار
خوردن و بهاران بجا می بودن -
التّجشّع - الارتجاع -
التّجشّع - الشّطک -
التّجشّع - بر ترمی نمودن -
التّجشّع - جنبیدن -
التّجشّع - بدخوی کردن و شتم گرفتن -

التّجشّع - شکافه شدن -
التّجشّع - بشافتن و یعدّ باس
التّجشّع - سرشته شدن -
التّجشّع - شکافتن -
التّجشّع - زدن یک شیدن گوش نهادن بوسی کمال
تسمع ای سمع فی جمله شینه بعد شینه -
التّجشّع - کلف خود را سیر نمودن فی الحدیث التّشع
بالم یط کلابس ثوبی زور و هو المتشعین بالشرع
یکثر ذک و متشعین بالباطل قیل ان الثوب
مثل و معناه ان المتشع بالم یط صاحب
رعد و کذب کما یقال فلان طاهر الثوب
لقی الجیب و روی عن نعیم بن حماد انه قال فی
الحی رجل له سبکته و شبارة فاذا احتجج الی شهادة
الزور شمه له فیقبل لنبذ حسن توبیه فیقال قد
امضاهما توبیه یعنی الشهادة فاضیف الزور
الیها فقبل لابس ثوبی زور و لثوب علی هذا
القول یحیل علی نفسه -
التّجشّع - دلبری نمودن -
التّجشّع - شفاعت کردن و الباطل علی تهاشیه بین
التّجشّع - آماده شدن جنگ و بر سپ سوار شدن
وسلح جنگ پوشیدن قیال تشعفت الغارة بثبنا و
الفرس رکبته و علوته و السلاح لبسته -
التّجشّع - پراکنده شدن -

النشام من فراهم آمدن بر تیر از خون -
 النشام من نوشتن بسیار استن -
 النشام من کار می قیصر کردن مقام کردن منجی
 النشام من زاری کردن و یعدی با لے
 النشام من پر شکم شدن از سیری یا سیراب
 گردیدن تا آنکه با ضلوع رسد يقال فصلع
 الرجل اذا املا شعباً وریاً -
 النشام من پر شدن مشک و جزآن -
 النشام من چشم داشتن و یعدی بالی -
 النشام من اندوه نمودن و یعدی باللام -
 النشام من بر زمین چیزی شدن و شام
 بسیار زدن و دست قوی را بر نمی کردن -
 النشام من بر سیدن -
 النشام من شکافته شدن -
 النشام من دل هم آمدن تب -
 النشام من ای انقلاب -
 النشام من آنگ و دیدن کردن ناسب -
 النشام من وا شدن میغ و پراکنده شدن قیام
 النشام من پاره پاره شدن و قطعه امیریم
 بنیم ای قشموه و فی الحدیث اذا قطعت
 الظلال ای اذا نصرت -
 النشام من پراکنده شدن و فی الحدیث اذا
 شتی قلع ای کان قوی المشی -

النشام من غسل زخوشین باز راندن آهوا -
 النشام من قناعت نمودن و مقنه بر افکندن ن
 النشام من وضو کردن جهت نماز يقال نکرع
 الرجل اذا توضأ للصلاة لانه یفیل اکاره -
 النشام من داهم انجمن یعنی بر بستن -
 النشام من جامه بستر پای و در گرفتن به اشتمال
 الصمان عن العرب و با بر گشتن ذریع یعدیان
 بالباء و تلفع فلان اذا شمل الشیبه -
 النشام من ربودن چیزی و در نشین برقی
 فی الحدیث قد و تلفع ای شطفت الشی فی القضا
 و روی تلفع يقال لمع اطامر یحاجله ذلفق بها
 و الحدیث و الحدیث و لفة اهل مکة -
 النشام من بر خورداری گرفتن و یعدی بالباء و منه
 النشام و هو ان یتمرغ الشمر بالی و لطون اکثر
 طواف عمره ثم یحرم الحج منی عامه و لا یسمن
 غیر ان یرجع بها بنیها الی الله حلالاً و انما قیل له
 متبع لانه قضی العمرة و الحج فی سفر واحد
 فکأنه تمتع باسقاط احد السفرین من نفسه و
 الباب بدل علی شفقه و املا و مدة فی غیره -
 النشام من خردا و رشیر آفتاب غورین -
 النشام من پاره پاره شدن -
 النشام من التبع فی الاستعجار و هو فی الحدیث
 النشام من استوار و قوی شدن -

التَّخَطُّفُ - نخاعه انداختن -

التَّخَضُّعُ - دويدن و شتافتن يقال رأيت فلانا تخضعاً الى كذا اي متسرّعاً اليه تازعاً -

التَّخْطُّعُ - دور در شدن -

التَّخَشُّعُ - لرزيدن و شتافتن بپاره شدن

التَّخَصُّعُ - التناكي -

التَّخْلُعُ - روزگار نكاه داشتن باندك سخت

شدن بپارسي -

التَّخْرُفُ - فراخ زبنتن -

التَّخَفُّعُ - داپرواختن و بیداري باللام -

التَّخَشُّعُ - بسيار شدن سپیدی در محب

و خون در تن و تشنگی الرجال المرأة و خل بین جلد و زخم

التَّخَفُّعُ - جامه نیکو پوشدن في الحديث قد تشفوا

ای بسوا احسن ثيابهم ولم يتبهوا -

التَّخَرُّعُ - در خاک غلطیدن و تخرق و ان

اذا رشح لعابه من فيه -

التَّجَرُّفُ - التجربین -

التَّجَنُّفُ - التجانف -

التَّخَرُّفُ - بگشتن -

التَّخَفُّعُ - التفسر و بدو في الحديث -

التَّخَشُّعُ - جامه کن پوشیدن -

التَّخَفُّعُ - دین خفی بر زیدن يقال تخف

اخفقن و يقال عززل الاضنام و تعید -

التَّخَطُّفُ - ربودن -

التَّخْلُفُ - واپس ایستادن و بیداري بعین -

التَّخْلُفُ - رفتن و بیداري يقال فلان ليدي تمشي و في

التَّخَشُّعُ - کمیدن -

التَّخَجُّعُ - رفتن -

التَّزَقُّعُ - التلقف -

التَّزَبُّعُ - فرايش شدن -

التَّسْلُفُ - سلف فاستدن و بیداري کن

التَّشْرِفُ - بزرگوار شدن و تشرف بکذا اي

عده شرفاً و في الحديث لا تشرفوا للعلماء لا تشطوا

اليه -

التَّشَفُّعُ - باورگوشی شدن -

التَّصَرُّفُ - تاداشتن در کار و بیداري على

التَّصْلُفُ - لاف زدن -

التَّضَعُّعُ - ضعیف شمردن و سست نشستن

في الحديث فضعت رجلا اي استضعفته -

التَّطَرُّفُ - نوگر رفتن يقال تطرفنا قرة

روضة بعد روضته اذا كانت لا تثبت على

مرعى و

التَّظَرُّفُ - ظرافت نمودن -

التَّعَرُّفُ - تعریف چیزی بکردن و في الحديث

تعرف الى الله في الرخاء يعرفك اي بجا بک

التَّعَسُّفُ - رکو بالا مر من غیر تدبیر و مفارقة

على غير طريق -

التكثف - مبرأى کردن و دراء بر انگیدن

و بدو در آمدن -

التكثف - دوتا و كز شدن و طلقه بستن باره

شكستن يقال تكثفت عيناى مال قشنى و كسر

التكثف - غاليه بكار و افستن و يعيدى بالباء

التكثف - پوست و اشدين ريش -

التكثف - التيق بالقوة والمرق -

التكثف - فكسته شدن فى الحديث يقصف

عليه يار الشكرين و بناؤ بهم اى يزداهم حتى

يسقط بعضهم على بعض و يرمى يقذف

عليه و بهو تصحيف -

التكثف - جبران رفتن يقال مكثت الخيل اذا

ارتفعت فروج الكناها فى المشى -

التكثف - برهنه شدن و تكثف البرق اذا

اطأ السماء -

التكثف - بسخ چيزى بكشيدن و از خوشبين

چيزى نمودن كه آن نباشد و التكثف العريض بالآية

التكثف - كرد چيزى در آمدن -

التكثف - مكال كردن كرد اگر چاه لازم و مستعد

يقال تلجفت البير اى انخسفت و لجفت البير

اذا خضرت فانه يما -

التكثف - لا امر التوقف له -

التكثف - فراواريدن و زود فرارفتن

التكثف - ارمان خوردن و يعيدى بالياء

التكثف - آب بخران از خوشبين چيدن -

التكثف - سرويش بر انگستن و ن خدش كز

التكثف - التفرط و التلخ ايضا -

التكثف - پاكي نمودن -

التكثف - سخت فرو رفتن ابر باران را يقال

تثقف السحاب بالماوى نصيب -

التكثف - يوفته شدن -

التكثف - سخت بخيل شدن فى الحديث

لم يكن جواب رسول الله صلى الله عليه وسلم

بالتحقيق اى التثمين -

التكثف - حلقه حلقه پشتن مردان -

التكثف - بريده شدن و فراخ و شى كردن در

عطا و دروغ فرا رفتن -

التكثف - خرمى كسى گرفتار و التكثف فى الخلق

و يعيدى بالباء -

التكثف - ريخته شدن آب -

التكثف - التثنية بالدين عن القين فان

صح هذا فانون فى الدين فان زائدة -

التكثف - رفتن كردن و يعيدى بالباء -

التكثف - تا خدا لمرق يقال تخرق اهل

اذا اخذ مرفقه -

التَّزَيُّعُ - آب آشامیدن -
 التَّزَيُّعُ - تخیزیدن فی الحدیث عرجا من
 اجماع متفرقین یقال تزلی الرجل اذا انهم حتى
 یكون لونه یحیی -
 التَّسْلُی - بدیوار بر شدن -
 التَّسْلُی - لب چیدن در غوار بانه
 ولید می بخت -
 التَّشْرِی - در آفتاب گاه نشستن -
 التَّصْدُق - صدقه دادن یقال تصدق بالثمن
 علی المساکین -
 التَّصْلُق - فریاد کردن زن از دروزه فی
 الحدیث تصلق ذات لیلۃ اسی تلوی -
 التَّطْبُق - با پوشش شدن و منزه قولهم تطبیقت
 السماء علی الارض فاعلمت کذا -
 التَّطْلُق - بگشتن و کشته روی شدن -
 التَّغْرِی - گوشت زراستخوان قازندیدن -
 التَّغْصِی - در و رسیدن و بعدے بالباء -
 التَّعْشِقُ - عشق نمودن -
 التَّعْلُقُ - چنگ زد و بعدے بالباء
 و بنفس و در آیهین و قولهم لیس المتعلق کائنات
 امی لیس من یتعلق من العیش بالشیء الیسیر
 لمن یتانی یا کل ما یشار و هو ما خور من لعلقه
 و سببه الباعه -

التَّعْمُقُ - دور در شدن -
 التَّغْبِقُ - شراب خوردن شبانگاه -
 التَّغْفِقُ - کثاده شدن و شگافه شدن
 التَّغْرِی - پراکنده شدن -
 التَّغْلُقُ - شگافه شدن -
 التَّغْفِقُ - پرازن لیتن -
 التَّغْفِقُ - نیست شدن -
 التَّغْرِی - خروج الولد فی قولهم روید الغز و یمرق
 فی الحدیث در اسه مرق امی شمرط -
 التَّغْرِی - دریده شدن -
 التَّغْمُقُ - زبان بکام از و از خوشی طعام -
 التَّغْلُقُ - چا پلوسی کردن و بعدے بالباء
 التَّغْمُقُ - شرب نوشیدن ساعت بساعت یقال
 تمزقت الشراب ذا شربه ساعه بعد ساعه -
 التَّغْلُقُ - کمر بر میان بستن خود را یقال تغلق لثقل
 والمنطقه امی شد بهانه وسطه و التغلق من
 المنطقه -
 التَّغْرِی - التیمن و بعدے بالباء -
 التَّغْلُقُ - مقیم شدن -
 التَّغْرِی - جنبیدن و بعدے بالباء -
 التَّغْلُقُ - حمامه نیز مرغ در آوردن -
 التَّغْلُقُ - خوشتن بالیدن -
 التَّغْلُقُ - باورینه شدن پستان زن -

التَّعَدُّلُ الْفُضْلُ وَكَذَا لِبَعِيرٍ وَالدَّوِيُّ لِحِمِيهِ
 التَّعَدُّلُ بِنَجْدٍ وَزُرْدَنٍ وَبَعْدِي بِالسَّارِ
 وَفِي الْحَدِيثِ فَمَتَّعْنِي قَبْلَ مَنَافَةِ طَبِيبِي مِنْ نَسِيبِ
 التَّعَدُّلُ وَرَخَاكَ غُلَطِيدَن -
 التَّعَدُّلُ بِأَوْشَاهُ شَدَن وَخَدَاوَنَدَن
 يَقَالُ تَعَدُّلْ أَيْ تَكَلِّمْ أَيْ تَكَلِّمْ قَهْرًا -
 التَّعَدُّلُ عِبَادَتُ كُرْدَن -
 التَّعَدُّلُ رَسُوأَشَدَن -
 التَّعَدُّلُ الْأَنْهَامُكَ تَهْمُكَ فِي إِبْطَالَةِ إِذَا هَلْ
 نَفْسِهِ فِيهَا -
 التَّعَدُّلُ اخْلَاصُ الطَّاعَةِ تَدْوِيلُ ذِكْرِكَ
 مِنْ لَهْتَلْ وَهُوَ الْقَطْعُ نَفْسِهِ عَنِ الدُّنْيَا -
 التَّعَدُّلُ بَلْ كَرَفَتَن -
 التَّعَدُّلُ بَاوَرَزَهْ كَرَفَتَن -
 التَّعَدُّلُ شَكَاغَتَهْ شَدَن -
 التَّعَدُّلُ خَدْمَتُ كُرْدَن زَنْ شَوَهَرَا -
 التَّعَدُّلُ گِیَاهُ خُورُون -
 التَّعَدُّلُ اخْتِلَاطُ فِي الْكَلَامِ وَالتَّغْنَمُ أَيْضًا
 وَبِكَلَوَهُ إِذَا عَلُوهُ بِالضَّرْبِ وَالتَّغْنَمُ -
 التَّعَدُّلُ نِيَكُو خَالِي نَمُودَن مَجْرِبَتَن كَدَنَتَهْ شَدَن
 التَّعَدُّلُ الْأَحْتِبَالُ وَهُوَ فِي الْحَدِيثِ -
 التَّعَدُّلُ اَزْدُودَهْ شَدَن -
 التَّعَدُّلُ اِتِّحَالُ اَزْ نَزَلِ بَرُوأَشْتَن وَبَارِ

بَرُوأَشْتَن يَقَالُ تَحْمِلُ الْحَالَةَ لِسَ حَمَلَاوِي اِتِّحَالَهُ
 عَنِ الْقَوْمِ مِنْ الدُّرُودِ وَالْقَرَامَةِ -
 التَّعَدُّلُ سِرْشَدَن جَهَنِيمِي -
 التَّعَدُّلُ وَجَعِيَّتِي كُرْدَن -
 التَّعَدُّلُ دَرَامَدَن اَنْدَكْ اَنْدَكْ -
 التَّعَدُّلُ التَّوَكُّلُ هِيَ اَرْقَاعُ الْإِنْسَانِ فِي
 نَفْسِهِ يَقَالُ هَمْ تَبْدُكُونُ عَلَى السُّلْطَانِ إِذَا كَانُوا الْأَمْرَ
 السُّلْطَانُ مِنْ عَزْهَم -
 التَّعَدُّلُ فَرِيهْ شَدَن وَسَبْرُ شَدَن نَبَات
 لِسَ زَخْمَكِي -
 التَّعَدُّلُ بِيَادَهْ فَرَتَن وَرُوزِ بَرَاخِ بَا شَكَاغَه
 رَسِيدَن وَمُوسَى بَشَانَهْ كُرْدَن وَتَبْرَجَلُ فِي الْبِيرِ
 أَيْ تَبْرَجَلُ فِيهَا مِنْ غَيْرَانِ كَرْتِي -
 التَّعَدُّلُ اَزْجَامِي بَرُوأَشْتَن -
 التَّعَدُّلُ خَدَاوَنَدَبِرَهْ مَادَهْ شَدَن -
 التَّعَدُّلُ آهَشَكِي خَوَانَدَن وَبَعْدِي سَبْفَه
 وَرَسَالَتَهَا اَنْشَا كُرْدَن -
 التَّعَدُّلُ الْأَرَفَالُ فِي الْحَدِيثِ وَتَبْرَجَلُ عَلَى
 الْأَقْوَالِ -
 التَّعَدُّلُ التَّسْوَدُ -
 التَّعَدُّلُ پَايِ دَرِبِلْ زُون تَابِرِ زَبِينِ فَرُو
 شُو -
 التَّعَدُّلُ الْوُدَهْ شَدَن نَجُون -

التّشعّل - زور ورشدن -

التّشعّل - خوشن را در جامه چیدن -

التّشعّل - زیر فرو شدن -

التّشعّل - آسان شدن -

التّشعّل - بعضی از سیوه پنجه شدن -

التّشعّل - طفیلی کردن -

التّشعّل - شتابن و شتاب فاستدن

و التّشعّل لعل وهو الذی یأتی اهلہ بالاعجاب و هو

ما یجله الرأى من اللبن لى امله قبل الخلب -

التّشعّل - الاعتزان -

التّشعّل - ب زور شدن و بکار شدن

التّشعّل - گرد آمدن بر کس -

التّشعّل - مکلف العقل -

التّشعّل - بچ بودن در کاری -

التّشعّل - عشق نمودن -

التّشعّل - بنیت گرفتن غفلت کس -

التّشعّل - جامه ورشت پوشیدن و تشبه

کردن به فعل -

التّشعّل - رویدن آب -

التّشعّل - فضل کردن و دعوی فضل کردن

بر اقران و بعدیان بعلیه و یکجا به پوشیدن

برای کار -

التّشعّل - پذیرفتن -

التّشعّل - بشکند فتن و قتل از بسل حاجت

تا قی ایا -

التّشعّل - رشانیه الهیه و قیل شکوی الحاجه -

التّشعّل - ضرب من الشی و قیل هو تارة اخطو

التّشعّل - الاحتمال و کمال الرجل اذا خد الحکمة

التّشعّل - پائندانی کردن و بعد علی بالبارکفالت

البعیز از اردت کسان فوق سنامه شم که بشود و هو

فی الحدیث -

التّشعّل - داستان زبون و بعد علی بالبارکفالت

و رشانیه الهیه و قیل شکوی الحاجه -

التّشعّل - آبله افتادن و بریناک شدن آن

فی الحدیث فتمثل قیای اشیاء -

التّشعّل - حیلت کردن -

التّشعّل - الشد -

التّشعّل - درنگ کردن و التّشعّل الی ص

عن ابی عبید -

التّشعّل - بگردن و از چیرگی بن بر گردیدن و

تعلیل نمودن و تاثیر شدن -

التّشعّل - الاحتمال و فلان تشعّل بذهب کذا و یحتمل

کذا و انتسب الیه -

التّشعّل - برگزیدن و اصل من نخل الدقیق -

التّشعّل - و ستار و بر سر بن و دست در

دستار و ان مالید و تمسک الیه و انک و کسائی

الْتَنَزُّلُ - فرود آمدن بدرنگ -

الْتَنَصُّلُ - از گناه پیروی نمودن و بیرون کردن

چیزی در فی الحدیث متصلت ای قیامت

و چیزی متصلت ای تقصید لبطریقاً اصلت

اذا انجرو -

الْتَنَعُلُ - تعلین در پای کردن -

الْتَنَطُّعُ - التَطَوُّعُ -

الْتَنَقُّلُ - از جای بجای شدن و پیوستن

نقل کردن -

الْتَهْدُلُ - فرو رفته شدن بخی اشتراک

وخت و جز آن -

الْتَبَرُّ - سیر برآمدن و بعدی بالبار -

الْتَبَسُّ - برگردانیدن -

الْتَبَهُّ - بسته شدن کلام بقال

تسم علیه الکلام اذا رجع علیه -

الْتَشْلُمُ - ریخته شدن -

الْتَجَرُّ - تمام شدن سال کسی و کسی را جمعه

ضاد و تجیم الملیل ذهب -

الْتَجَسُّ - تن آور شدن و کامین پیش گرفتن

و تجست فلان نام بین القوم اذا اختره کانه

قال تصدت جسمه التركيب يدل على تجج استه

الْتَجْسُّ - ریخته چیزی کشیدن -

الْتَجْهُّ - روی ترش کردن يقال تجسه

اذا لم في وجهه -

الْتَحْمُ - نان ریزه خوردن -

الْتَحْرُمُ - حرمت بستن -

الْتَحْزَمُ - الاحترام -

الْتَحْطَمُ - التکسر فی الحدیث تحطیم علیه غلب

ای تباطی -

الْتَحْلُمُ - علم نمودن و آگنده و فرستادن -

الْتَحْنَمُ - التکسیر فی التکسیر کردن و بعدی بالبار

الْتَحْرَمُ - از بن بر کردن و شتم نشستن و مقعد

حرفی گشتن و الحرمة محاب تنازع و الاباحه -

الْتَرَحُّمُ - نشودن و بعدی بعلی -

الْتَرْدُّ - برزنگ آمدن جاسه و زنگ

در دادن آن -

الْتَرْسُّ - نشان چیزی نگریستن -

الْتَرْعَمُ - شتم گرفتن -

الْتَوْتُ - سر آمدن و بانگ کردن و کان کانی

الْتَرْعَمُ - التکذب -

الْتَرْعَمُ - التفضیل مع کلام -

الْتَرْقُمُ - التلقم افواه کردن آشنا میدن شیر

الْتَسْلَمُ - فایز گرفتن تسلیم الرجل اذا کان یعی

زیداً او غیره و سلم اسلم -

الْتَسْلَمُ - برز بر چیزی شدن -

الْتَشْرَعُ - التمرق و التشفیق -

التّصوّرُ - باره باره کردن و جلّدی کردن -
 التّصنّفُ - ختم گرفتن و یعدی اعلی از زبان زدن -
 التّعطّفُ - چشیدن -
 التّطهّرُ - کراست داشتن طعام -
 التّظکّرُ - از بیدار کسی شالیدن و یعدی بمن
 و ظلمنی فلان می ظلمنی مالی -
 التّعزّزُ - التّعزّز -
 التّغفّلُ - بزرگی نمودن -
 التّعقّمُ - چاه کردن و آمد و شد کردن -
 التّعلمُ - یاد گرفتن بقال تعلّم فی موضع العلم
 و الاقال تعلّم فی موضع علمت -
 التّعلّمُ - بزرگواران خوردن -
 التّلقّمُ - غنیمت شمردن -
 التّقصّصُ - شکسته شدن بجدائی -
 التّفقّمُ - شکستن گل -
 التّفهّمُ - دریافته شدن بزرگ -
 التّفحّمُ - دسکاری شدن باندیشه -
 التّقذّمُ - در پیش شدن رستا و بر نهادن
 و یعدی مالی -
 التّقرّمُ - القروم -
 التّقسّمُ - پراکنده کردن و پراکنده شدن -
 التّقصّصُ - شکسته شدن با جدائی -
 التّکرّمُ - بزرگی نمودن -

التّکلمُ - سخن گفتن و یعدی بالبار و بنفشه -
 التّکلمُ - اتمام بر بستن -
 التّجّمُ - بجام محکم کردن -
 التّکدّمُ - التّروم بالمشیین -
 التّکفّمُ - بوی خوش در گرداگرد و برین کردن
 و یعدی بالبار و قبل لا عرابی متی المسیر
 قال تلغوا بیوم السبت معناه ذکر و ده شتاقه
 من انهم حرکوا ملائمتهم -
 التّلقّمُ - لغام بر بستن -
 التّلقّمُ - لغمه فرو بردن بزرگ -
 التّجّمُ - بخامه بنگیدن -
 التّندّمُ - پشیمان شدن و پشیمانی نمودن -
 التّسمّمُ - النفس دخی الحیث لما تشموا
 روح الحیوة ای وجد و انشمها و خبر بر سیدن -
 التّنعّمُ - بناز راستن و یعدی بالبار و یعدی
 ارض فلان فنعتمنی از او افتخه -
 التّنعّمُ - سخن نرم گفتن -
 التّنهّمُ - خرد و مرد شدن و ندان -
 التّهدّمُ - دیران شدن سخت شکنجیدن شدن -
 التّهنّمُ - شکسته شدن و بانگ کردن بر عهد
 التّشمّمُ - میرانی کردن -
 التّهمّمُ - بیدار کردن و بیدار کردن نهادن
 التّهمّمُ - لغمه بزرگ فرو بردن -

التَّكَلُّفُ شِدَّةُ شَتَانٍ كَرُونِ وَوِزَانِ شَدْنِ
وَسَخْتِ خَشْمِ كَرَفْتِنِ وَتَكْبِرُزْنِ سِرُودِ كَفْتِنِ
التَّكَلُّفُ كَيْفِيٌّ زِيَادَرُونِ كَرُودِنِ دَرِجِرَاكَاهِ
التَّكَلُّفُ دَرِجِرَاكَاهِ كَرُودِنِ دَرِجِرَاكَاهِ
تَشِينِ اِيْ عَمَلِ لِبْشَانِ وَهُوَ الْوَعْدُ الَّذِي تَحْمِلُ فِيهِ شَيْ
بَيْنِ يَدِيكَ -

التَّكَلُّفُ زَفْتِ شَدْنِ -
التَّكَلُّفُ اَنْدَوْدِ كَلِينِ شَدْنِ -
التَّكَلُّفُ مَصَارِ كَرَفْتِنِ وَغَفْتِ نَمُودِنِ -
التَّكَلُّفُ دَوْدِ كَلِينِ شَدْنِ -
التَّكَلُّفُ بَرِ سَرَكَلِينِ شَدْنِ اَبْ وَجَزْ اَنْ -
التَّكَلُّفُ خَوَشْتِنِ رَاچِبِ كَرُونِ بَرُوشِنِ
وَتَمَدُّ بَيْنِ الرَّجُلِ اِذَا اخَذَ مَدِينَا -
التَّكَلُّفُ خَاوَرِ بَسْتِنِ خَوْدَرَا -

التَّكَلُّفُ الزَّجْنِ - الزَّجْنِ -
التَّكَلُّفُ نِيكَوْدِيْدِنِ نِيكَوْدِيْدِنِ قِيَالِ سَخْتِ
الْمَالِ فِرَايْتِ عَمَّاوَهْ حَسَنَتِهْ -

التَّكَلُّفُ وَالتَّكَلُّفُ بِيْجَارَهْ شَدْنِ
التَّكَلُّفُ فَرِهْ شَدْنِ فِي الْحَدِيثِ تَوْثِيْقِ بِيْزُونِ
اِيْ يَكْشُرُونِ بِالْيَسْرِ فَيَمُوتُ مِنَ الْخَيْرِ وَبِزَعُونِ
بَالِيْسِ فَيَمُوتُ مِنَ الشَّرِّ -

التَّكَلُّفُ بِيْهْمِ وَرَشْدِنِ دَرِجِتِ -
التَّكَلُّفُ رَاسْتِ فَرَايْتِ اِيْ سَادِنِ وَاَكْسِ

وَرِخْصُوْمَتِ وَجَزْ اَنْ وَفِي الْحَدِيثِ تَشْتَرُوْا
اِيْ تَحْرُوْا وَفِي الْحَدِيثِ اٰخَرُوْا تَشْتَرُوْا بِاَعْتَمَا
اِيْ اَسْعَدْتِ بَحْلِيْمَا -

التَّكَلُّفُ دَرِجِرَاكَاهِ كَرُودِنِ اَسْدَانِ فَايْدِرِ فَرْتِنِ
التَّكَلُّفُ نِيْشَانِ لِبْشَانِ اَبَايْ نِيْشَانِ اَشْبَهْ
التَّكَلُّفُ وَاشْكِنِ شَدْنِ -

التَّكَلُّفُ التَّخْجِ -
التَّكَلُّفُ اَنْدَمِ عَلٰى مَافَاتِ -
التَّكَلُّفُ التَّوْحِيْ -
التَّكَلُّفُ اَخْتَرُ كَرُونِ -

التَّكَلُّفُ اَتْلُجِنِ دَوْسَدَهْ شَدْنِ وَتِلْجِنِ رَاسِهْ
اِيْ غَسَلَتْ لَمْ يَنْقُ وَتِلْجِنِ الْقَوْمِ اِذَا اخَذَ الرَّجُلُ
وَدُوْهَهُ وَخَطَطُوْهُ بِالْمَوِيِّ لِلْاَمَلِ -

التَّكَلُّفُ دَرَنْكِ كَرُونِ -
التَّكَلُّفُ تَبْلَقِيْنِ فَاكْرَفْتِنِ -

التَّكَلُّفُ هَرِيْهْ وَهَرِيْنِ اَسْفَرِ اَيْنَدَهْ رَاوَنَهَارِ كَرُونِ
التَّكَلُّفُ دَوْرَانِ شَدْنِ اَقْرَارِ كَرُونِ وَبِيْسَايَهْ شَدْنِ
وَفِي الْحَدِيثِ تَوَعْنِ عَلٰى بَسَاطَرِ اِيْ تَصَاغُرُ زَنْدِ لَامِ خَوْفِ
مِنْ اَمْعَنِ وَهُوَ الشَّيْءُ الْقَلِيْلُ وَقِيْلَ اَحْمَرُ مَا خَوْفِ
مِنْ اَمْعَنِ بَحْتِيْ وَرُوِيْ تَمَكَّكْ عَلٰى بَسَاطَرِ -

التَّكَلُّفُ دَسْتِ يَافْتِنِ وَيَعْدَسْ -
بِمَنْ -

التَّكَلُّفُ اَبْلَهْ شَدْنِ -

التَّشَبُّهُ - سفاقت نمودن و شنوانیدن
و بیداری بعلی و کسی را از غیبه فریاد کردن چنانکه
با و رخت را -

التَّشَبُّهُ - سال ده شدن که تفریح و خوشی
التَّشَبُّهُ - مانند کردن و بیداری بالبا -
التَّشَبُّهُ - خوشیدن و بوی انگلی و کالیو فاشتن
التَّشَبُّهُ - فقه آموشن -

التَّشَبُّهُ - شگفتن نمودن و پشیمان بودن و
برخورداری گرفتن و بیداری بالبا و فی الحقیقه
التَّشَبُّهُ - الاصله یعنی ازین بیتی و من نماز صبح
التَّشَبُّهُ - روی ترش کردن -

التَّشَبُّهُ - سرگشته شدن و بقال خراج بیکه اذا
رکب راه لایدری این توجه -

التَّشَبُّهُ - التمدح -

التَّشَبُّهُ - بیدار شدن -

التَّشَبُّهُ - النجم -

التَّشَبُّهُ - دور شدن و احوال و اهل و اعیان
خوبی و تنزه از احوال الی البساتین -

ومن المضاعف

التَّشَبُّهُ - دوستی نمودن و بیداری با
و سیراب شدن خمر -

التَّشَبُّهُ - پروردن و فراهم آمدن -

التَّشَبُّهُ - التزیم - فی الكلام -

التَّشَبُّهُ - ریخته شدن -

التَّشَبُّهُ - فربه شدن و کوه -

التَّشَبُّهُ - بختی کردن -

التَّشَبُّهُ - برهم نشستن -

التَّشَبُّهُ - سلاح پوشیدن فی الحقیقه

تشبیه لباسی بالثوب و منزه متوجه به صدره

التَّشَبُّهُ - پاره پاره شدن جامه -

التَّشَبُّهُ - پراکنده شدن -

التَّشَبُّهُ - پیمیدن و سخن بقال تست
فی کلامه اذا استمر فی -

التَّشَبُّهُ - ریزه ریزه شدن -

التَّشَبُّهُ - سلاح تمام در پوشیدن -

التَّشَبُّهُ - پروردن و شدن خانه -

التَّشَبُّهُ - میفران از بخوان بیرون کشیدن -

التَّشَبُّهُ - پراکنده شدن -

التَّشَبُّهُ - نوشیدن و شیر بستن از پستان -

التَّشَبُّهُ - دایم جو گرفتن و لاغر شدن -

التَّشَبُّهُ - آمد و شد کردن و بیداری بالی -

التَّشَبُّهُ - غیل شدن و سخت شدن -

التَّشَبُّهُ - زیارت آمدن و عدد -

التَّشَبُّهُ - شگافه شدن و پراکنده شدن

التَّشَبُّهُ - چپ راست سرگشته نگریستن بقال ترکته

تیلد دای یافت و کایا و شالا اخذ من اللد یدین

التَّكْصُصُ - اندک اندک مکیدن -	التَّكْصُصُ - بیازیدن -
التَّبْصُصُ - اندک اندک گرفتن همه چیزهای تاضضت	التَّبْصُصُ - التَّهْدِیدُ فی الحدیث -
جقی منه اے آنقدرت قلیلًا قلیلًا -	التَّكْذَابُ - خوش آمدن و بعد می بالباء -
التَّقْصُصُ - پراگنده شدن -	التَّكْزُورُ - باندنه شدن -
التَّكْصُصُ - آب خورده هر دو لب را فشار دادن	التَّكْشَرُ - التَّسْرِی -
فی الحدیث تهمین می بخیزد -	التَّكْشَرُ - تهمین بخور شدن -
التَّكْطُطُ - التَّهْدُ -	التَّكْطُطُ - درست شدن خبر و قرار گرفتن
التَّكْطُطُ - تناول العلاج و هبوط نامم فی اول المید	التَّكْطُطُ - مکر شدن -
و يقال منه تلعت فادلو من لاین الاخرة و التَّكْطُطُ	التَّكْطُطُ - پاره پاره شدن -
تلعت عنات تطینت -	التَّكْطُطُ - عزیز شدن و سخت شدن و بزرگ
التَّكْطُطُ - موزه دریا پوشیدن فی الحدیث	شدن سوراخ پستان اشتر -
و تخفف من اے طلبت الخفة تخلفك	التَّكْطُطُ - لغت نمودن از چوب کبر
ایاے -	التَّكْطُطُ - اندک اندک مکیدن -
التَّكْطُطُ - لغت نمودن و اقیست شیر که	التَّكْطُطُ - التَّهْدِیدُ -
در پستان باشد خورون -	التَّكْطُطُ - التَّهْدِیدُ فی الحدیث -
التَّكْطُطُ - کف پیش مردمان و اشتن کردی	خبر خستن -
فی الحدیث تکلفون الناس فی حدیث آخر	التَّكْطُطُ - پنهان کردن -
و کان الناس تکلفونه ای یاخذونه بالکفص -	التَّكْطُطُ - پیرسیدن خبر -
التَّكْطُطُ - خوشتر را در جامه پیمیدن -	التَّكْطُطُ - چکیدن و حل آنچه بدان ماند -
التَّكْطُطُ - درست شدن و درست پنداشتن	التَّكْطُطُ - آنچه نرم باشد از استخوان بخاک
التَّكْطُطُ - بختااش نمودن و بعد می باللام -	و مغز آن در مزیدن -
التَّكْطُطُ - شکافته شدن -	التَّكْطُطُ - از بپز فرار شدن -
التَّكْطُطُ - اندک اندک خورون شراب يقال	التَّكْطُطُ - زردی کردن -

<p>التعلیل - کلل کرد در آمدن</p>	<p>تعلیل کسی که او شیرین و بعد به بار بار</p>
<p>التعلیل - کشاده رو</p>	<p>التعلیل - تشن</p>
<p>التعلیل - و نشان شد</p>	<p>التعلیل - یابین و سستیدین غنیم</p>
<p>التعلیل - و گویا به</p>	<p>التعلیل - بریدن و فتن معظم را یقال تعلل</p>
<p>التعلیل - و شک</p>	<p>التعلیل - استنای کردن در سوگند و کبی</p>
<p>التعلیل - و شک</p>	<p>التعلیل - و معنی التعلل التفتی من عمدة البین</p>
<p>التعلیل - و شک</p>	<p>التعلیل - و معنی التعلل التفتی من عمدة البین</p>
<p>التعلیل - و شک</p>	<p>التعلیل - و معنی التعلل التفتی من عمدة البین</p>
<p>التعلیل - و شک</p>	<p>التعلیل - و معنی التعلل التفتی من عمدة البین</p>
<p>التعلیل - و شک</p>	<p>التعلیل - و معنی التعلل التفتی من عمدة البین</p>
<p>التعلیل - و شک</p>	<p>التعلیل - و معنی التعلل التفتی من عمدة البین</p>

<p>۷ التَّوَدُّسُ - الايداس - ۸ التَّوَهُشُ - بشي ائقل - التَّوَهُشُ - ذرم شدن و همی شدن شکم التَّوَقُّشُ - جنبیدن - ۹ التَّوَقُّصُ - نذر و الفرس مع مقاربه الخطو و هو في الحديث - ۱۰ التَّوَسُّطُ - در ملاکت اقیب بن - التَّوَسُّطُ - در میان چیزی شدن میانجی کردن التَّوَجُّعُ - بخشودن و اندوه نمودن - التَّوَدُّعُ - در سبب نگا بدشتن و در حاجت خودش دشتن فی الحقیقه نقد و مع منعم ای ترکوا و ما تمخو من المعاصی حیث یفر و فیها فلیستعیبوا یعقوبه فیما قبا و اصل من التودیع و هو التکرر - التَّوَسُّعُ - برهیزگاری نمودن - التَّوَسُّعُ - و جنبشیدن و جنبشیدن شدن ۱۱ التَّوَشُّعُ - فراخی کردن و فراخ نشستن توسع النفس فی الجبل اذا ارتقت فیہ ترعاه - التَّوَقُّعُ - چشمداشتن - ۱۲ التَّوَذُّعُ - التنبه و تیل الاسراع - التَّوَسُّعُ - پوست از چیزی و آ شدن - ۱۳ التَّوَقُّفُ - ورنه کردن و چپین زدن التَّوَكُّفُ - چشمداشتن - ۱۴ التَّوَقُّفُ - با ستواری و زانفتن و یعدی بلفظ</p>	<p>التَّوَجُّدُ - اندوگین شدن - التَّوَضُّعُ - یگانه شدن و تودعه الله بصمتا عصمه و لم یکنه الی غیره - التَّوَدُّدُ - باب آمدن و گلاگون شدن تور و انخيل البلیدة سے تخلصها - التَّوَسُّدُ - چیزی را بالش کردن فی الحديث لا یتوسد القرآن کیون نراه و یكون دوما فالمرح انه لا ینام اللیل عن القرآن فیکون القرآن متوسدا معه لم یجد الذم انه لا یحفظ من القرآن شیئا فاذا نام لم یوسد معه القرآن التَّوَطُّدُ - الثبات - التَّوَعُّدُ - بیم کردن - التَّوَقُّدُ - افروخته شدن آتش - التَّوَوُّدُ - استوار شدن - التَّوَلُّدُ - پدید آمدن چیزی از چیزی - التَّوَوُّرُ - وزیری کردن - التَّوَعُّرُ - درخت شدن راه - التَّوَفُّرُ - خن کس و یاض چیزی آبادن التَّوَفُّرُ - وقار نمودن - التَّوَكُّرُ - پوشیدن - التَّوَجُّرُ - التجزؤ - التَّوَهُرُ - وطن البعید ائقل - التَّوَجُّسُ - بیم در دل دشتن و ترسیدن</p>
--	---

بعلی فی الحدیث کیف اذا اقال کمان فلوله ملک فی قبرک
 التَّوَهُُّمُ تعریض کردن سخن سرسبب گفتن با کسی در
 غلط افتاد قال تو بخت فلان ای عرضت لاجل بی نی
 التَّوَهُُّمُ ناگوار آمدن -
 التَّوَهُُّمُ براماییدن -
 التَّوَهُُّمُ فرستادن و همه برکردن
 و توهم الرجل طلب کار او می فی الحدیث
 الشيخ التَّوَهُُّمُ ای التَّوَهُُّمُ السَّجْمَةُ الشَّيْخُ
 التَّوَهُُّمُ مجامعت کردن -
 التَّوَهُُّمُ چشم گرفتن -
 التَّوَهُُّمُ گرفتن -
 التَّوَهُُّمُ گمان بردن -
 التَّوَهُُّمُ گشتی کردن فعل ناقص وایه ۱۱
 توهم توهم ای اتهام و نامتو میرید و
 ایتان الفصل الثالث
 التَّوَهُُّمُ یا مکرر شدن -
 التَّوَهُُّمُ بنامت فرزند و
 التَّوَهُُّمُ اکتان -
 التَّوَهُُّمُ سبب شدن

التوجه إلى ديوانه في شهر ربيع
المثل الثاني من جمادى الآخرة
العام ١٢٠٠ وبعثه إلى
مقابلة القاضي

<p>الْتَمَنَ بفرخندگی گرفتن والْتَمَنَ التمسك الْيَمَنُ ايضاً -</p>	<p>الْتَوَكَّلْ - الايلاه - ومن اللقيط المقرون</p>
<p>ومن الاحوف الواوي الْتَوَكَّبْ - دربان گرفتن -</p>	<p>الْتَوَجَّعْ - الوجع - الْتَوَجَّعْ - شتافتن -</p>
<p>الْتَجَوَّبْ - التجمع التخرن از گناه پرهیزیدن وتحرر القاء الحوب عن النفس -</p>	<p>الْتَوَجَّعْ - مستن في الحديث فتوحاً التقد الْتَوَجَّعْ - فاتمام شدن جهان بردن تيفال</p>
<p>الْتَصَوَّبْ - بنشيب فروشدن - الْتَقَوَّبْ - پوست شدن و چیزی از زین برکنده</p>	<p>توفي فلان وتوفي اذ مات فمن قال توفي فمناه قبض واخذ ومن قال توفي فمناه توفي</p>
<p>شدن و شکافته شدن خایه مرغ - الْتَكْوَبْ - کم کردن -</p>	<p>اجله واستوفى اكله وعمره على هذا توجه قراءه من قرا يتوفون بفتح الياء -</p>
<p>الْتَوَشَّعْ - فروشدن و درشدن و نفوت عليه في مال الهي فات به -</p>	<p>الْتَوَقَّى - حذر کردن - الْتَوَقَّى - برگشتن و بعدی لعن منه ثم توليتهم</p>
<p>الْتَقَوَّتْ - فوت گرفتن - الْتَبَوَّجْ - التكشف في البرق -</p>	<p>وان تولوا و دوستی داشتن با کسی و منهم من توليهم منكم و بکار کسی قیام کردن و منه و الك</p>
<p>الْتَوَجَّعْ - تاج بر سر نهادن - الْتَرَوَّجْ - زدن کردن و شوی کردن و بعدی</p>	<p>كبره منهم و دلایت دادن و عن ابی زید فلان ليولي غليظا كسیر و ان يكون مورث</p>
<p>نفسه و المذ شعله بعد و نه بالياء الْتَوَجَّعْ - کثر شدن -</p>	<p>ومن المعتل اليائي الْتَمَسَ - آسان شدن و بعدی باللام -</p>
<p>الْتَوَجَّعْ - شاکاه رفتن و مجروح با و کردن و بک با و درون و رختن و در شربت و دراز</p>	<p>الْتَمَسَ - بپایار شدن - الْتَمَسَ - قصد کردن و در راه و الاصل التمسك</p>
<p>شدن و بپایار و آب جوی چیر بر او گرفتار شدن الْتَمَسَ - شکسته شدن و گناه و شکسته شدن</p>	<p>استمالهم لهذا الکلمه حتى صار اليهم مسج الوجه و اليد بالتراب -</p>
<p>میر و چیران -</p>	<p>الْتَمَسَ - بیکان شدن -</p>

[illegible]

والخلق جمع خلقة من الناس في الحديث و
 تفوض أي تخيّل وذهب ولا تفر -
 التَّخَوُّطُ - الاعتباط -
 التَّخَوُّطُ - حدث كردن -
 التَّخَوُّعُ - تعذّب الجوع -
 التَّخَوُّعُ - التَّقْصُصُ -
 التَّخَوُّعُ - التَّفَرُّعُ -
 التَّخَوُّعُ - پرانده شدن و خشک شدن گیاه
 التَّخَوُّعُ - لوی خوش میدن -
 التَّطَوُّعُ - تكلف الاستطاعة و چیزیکه
 بر فرضیه نباشد کردن و بعدی بالباء -
 التَّكْوِيعُ - خردده دست از سوسه انگشت
 سترگ کن شدن و هو فی الحديث -
 التَّنَوُّعُ - نوع نوع شدن -
 التَّهْوِيعُ - تی کردن -
 التَّهْوِيعُ - شوریده شدن خون و بعدی بالباء
 التَّخَوُّفُ - در میان چیز می بکاستن -
 التَّخَوُّفُ - بترسیدن و بعدی بعی کم کردن
 التَّشَوُّفُ - خوشتن را بیا راستن چشم داشتن
 و بعدی بالباء -
 التَّطَوُّفُ - گردیدن تنگ الزمان بقوم
 ای استاد و تگوف الرّجل اذا تشبه

بابل الكوفة أو نسب اليهم -
 التَّكْوِيعُ - پاره پاره کشیدن چیزی را بقالند و
 ای زقته شيئاً بعد شيء -
 التَّشَوُّفُ - باز جستن و خرید و فروخت کردن
 التَّشَوُّفُ - باز زومند شدن و آرزومند بودن
 و بعدی بالباء -
 التَّطَوُّفُ - طوق در گردن خویش کردن
 التَّخَوُّفُ - التَّشَبُّطُ -
 التَّنَفُّوُفُ - فواق فواق بکیدن بچه شیر را بقابل
 تفوق اللبن ای شرب فواق و فی الحديث ما نانا تفوق
 تفوق اللقوح ای لا اقرأ و س من القرآن
 بمره و لكنی اقرأ منه شيئاً بعد شيء فمات
 الليل و النهار ماخوذ من فواق الناقة -
 التَّنَوُّفُ - التَّنَاقُفُ - و بعض العرب لا يقول تنوق
 التَّسْوُوكُ - مسواک کردن -
 التَّشَوُّوكُ - باخوار شدن -
 التَّهْوُوكُ - سرگشته شدن و القوم فی الشئ
 بقله سالاه -
 التَّنَوُّلُ - از گردن بدشام و قه و زدن قبال
 شول علیه القوم ای علوه بالشتم و الضرب -
 التَّحْوِلُ - اوجای بجای شدن و بعدی بعی
 و پشتواره بر گردن و حیل کردن و احوال کسی
 طلب کردن و هذا فی الحديث -

التَّكْوِيلُ تَعْمِدُ كِرْدُنَ وَفَرَسْتَ حَبِيزِي دَر كَسِ
التَّكْوِيلُ فَضْلُ كِرْدُنَ وَلَعِيدُ سَلِ اِبِلِ -

التَّكْوِيلُ اِنْجَالُ كِبْرِيْدِنَ وَفِي الْحَدِيثِ
اِنْ تَزْنِ سَلِ الْفِيلَانِ -

التَّكْوِيلُ سَخْنُ فَرَايَقْتَنَ بَرَكَسِ -
اَلْتَّكْوِيلُ مَالِدَارُ مَرَا -

التَّكْوِيلُ خَرَشْتَنَ رَاثِيَانِ كِرْدُنَ وَرُكُ
التَّكْوِيلُ وَرُكُ كِرْدُنَ رُشْمُ اَشْمَنَ وَفِي الْحَدِيثِ
وَالشَّابَابُ اَلْمُلُومُ اِي الذَّيْ سَلِ سَلِ اَلْبَيْجِ
فِيهِ اَلْاَلَمَةُ -

التَّكْوِيلُ كَمُ كِرْدُنَ وَتَعْمِدُ كِرْدُنَ -
التَّكْوِيلُ سَكْفُ الصَّيَاةِ -

التَّكْوِيلُ مَسَرَّةُ شَدْنِ -
التَّكْوِيلُ رُكُ بَرَكُ شَدْنِ -

التَّكْوِيلُ كَرَسِيْدُ صِيْدِ كِرْدُنَ وَفِي الْحَدِيثِ
عَلَى اَلْاَقْلَ مَا احْسَنَ تَقْصِيْبِي اَعْيُنَ تَشْوَهَ

سَلِ تَكْرَهُ لَوْ تَقُولُ -
التَّكْوِيلُ سَخْنُ كَفْتَنَ فِي الْحَدِيثِ فَلَمَّا تَقَوَّهَ لَقِيَ

اَسَ وَخَلَّ فَمُ الْبَقِيْعِ -

ومن الاجوف الیاء

التَّكْوِيلُ خَوِشْتَنَ رَاخُو شَبْوِي كِرْدُنَ -
التَّكْوِيلُ عَيْبُ كِرْدُنَ -

التَّكْوِيلُ غَاثُ شَدْنِ -

التَّكْوِيلُ تَرَسِيْدِنَ يَقَالُ تَهْيِيْبُ اَشْيَ تَهْيِيْبِي
اَشْيَ اِي فَتْمَةُ وَخَوْفِي وَشَكْوَهُ دَاشْتَنَ

التَّكْوِيلُ رُكُ كِرْدُنَ -
التَّكْوِيلُ نَرْمُ شَدْنِ زَمِيْنِ -

التَّكْوِيلُ بَرَاغَمْتَنَ بَاوُ كِرْدُنَ وَنَجْمُ بَرَاغَمْتَنَ
اَلْتَّكْوِيلُ اَلْمَرْجِ -

التَّكْوِيلُ كَرِيْدِنَ شِيْءٍ وَفِي الْحَدِيثِ شِيْءٌ اَبَا مَيْمَنَةٍ
فِي الْحَدِيثِ لَا تَقْضِيْ اَبَا الَّذِي يَرُدُّ اِلَيْهِ اَخْرَ
اَلْاَسْمَاءُ مَا تَرَسَّبَ مَا رَا الْحَوْضَ اَلْقَوِيْلَ اَلْمُخْلَطَا
بَغِيْرِهِ وَاصْنَعُ مِنْ اَلْمَرْجِ وَاصْنَعُ وَفِي الْحَدِيثِ اَلَّذِي

مَرْجُ بِالْمَاءِ حَتَّى يَكُوْنُ قَلِيْبُ سَوَادِ الْمَاءِ بِرِيَا ضَمَّةٍ -
اَلْتَّكْوِيلُ اَلْمَرْجِ -

التَّكْوِيلُ رِيْمُ كَفْتَنَ -
التَّكْوِيلُ بِيْرِي مَوْدُنَ -

التَّكْوِيلُ اَكُوْدَةُ شَدْنِ -
التَّكْوِيلُ دَرَسَخْنُ اَفَزُونِ كِرْدُنَ كِرَانُ شَدْنِ

نَرْخُ وَالتَّكْوِيلُ فِي السَّيْرِ فَوْقَ اَلْعَتَقِ -
التَّكْوِيلُ الصَّيْدِ -

التَّكْوِيلُ خَرَامِيْدِنَ -
التَّكْوِيلُ خَوِشْتَنَ رَاغِبُ كِرْدُنَ -

التَّكْوِيلُ مَرْكَشْتَنَ شَدْنِ وَتَحِيْرُ الْمَكَانِ بِالْاِي اَمْتَلَا
اَلْتَّكْوِيلُ مَرْكَشْتَنَ -

التَّكْوِيلُ مَرْكَشْتَنَ -
التَّكْوِيلُ مَرْكَشْتَنَ -

التَّهَيُّظُ القَيْطُ -	التَّهَيُّظُ تَأْشُرُ مَشَابِهُ دِيدَن بَاكْسِي يُقَالُ
التَّزْيِيعُ - آدُوشْدن كِرْدَن مَالُ -	تَصْبِيحُ فُلَانٍ أَبَاهُ إِذَا نَزَعَ إِلَيْهِ فِي الشَّيْبِ -
التَّشْيِيعُ - دَعْوَى شَيْتَانِ كِرْدَن -	التَّطْيِيرُ - قَالُ بِكَرْفَتَن كَيْدُ بَابَا وَبِجَن بَا
التَّصْيِعُ - خَشَكُ شَدَن كِيَا ه -	التَّغْيِيرُ - اَزْ حَالِ كَبُشْتَن وِلْعِدِي الْعَيْنِ -
التَّضْيِيعُ - التَّفْوِيعُ -	التَّهْيِيزُ - رَهِيدَه شَدَن -
التَّهْيِيعُ - رَوَانُ شَدَن وَكَدَاخْتَن يُقَالُ	التَّخْيِيزُ - بِرَغْوِشْتَن بَچِيدَن يُقَالُ مَالِكُ تَخْيِيزِ
تَمَيُّعُ الشَّيْءِ إِذَا جَرَى عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ -	الْحَيَّةُ وَقَالَ سَيُورِيَهُ هُوَ تَفْعِيلُ مِنْ حَزْتِ الشَّيْءِ
التَّيْبِيعُ - التَّبَوُّعُ -	التَّهْيِيزُ - اَزْ كَيْدِ كَرْدِ شَدَن -
التَّزْيِيعُ - التَّرْيِيزُ -	التَّقْيِيسُ - التَّشْبِيقِيسُ وَالتَّسْكُ مِنْهُمْ سَبَبُ
التَّخْيِيفُ - التَّخَوُّفُ -	أَمَّا خَلْفُ أَزْجَوَارٍ أَدْوَالٍ -
التَّصْيِيفُ - تَابَسْتَانُ جَامِي مَقَامُ كِرْدَن -	التَّكْلِيسُ - زِيرِكِي غَمُوزَن -
التَّضْيِيفُ - مِمَّانُ شَدَن وَخَشِيدَن	التَّهْيِيسُ - خَرَامِيدَن -
التَّغْيِيفُ - جَسِيدَن -	التَّجْيِيسُ - شُورِيدَن چِيزِي فِي الْحَدِيثِ
التَّهْيِيفُ - بَاوْگَرَمُ مَقَامُ كِرْدَن -	فَتَحْيِشْتَ أَنْفُسَ الصَّيِّتَةِ مِنْهُ أَيْ جَاشْتِ
التَّوْقِيقُ - دَرْشِيدَن سَرَابِ -	وَحْيِشْتَ وَرَوِي أَيْضًا بِأَلْحَارِ وَمَعْنَاهُ نَفَرْتِ
التَّزْيِيقُ - التَّرْيِيزُ -	التَّغْيِيشُ - مَجْمُوعَةُ زَيْسَتِن -
التَّخْيِيلُ - خِيَالُ بَسْتَن يُقَالُ تَخْيِيلُهُ تَحْيِيلُ	التَّخْيِيفُ - حَالُفُ شَدَن وَتَخْيِيفَتُ أَيْ قَدَرْتُ
وَسَمَرُ أَوَارِشَدَن آسْمَانُ بِيَارِيدَن وَتَخْيِيلَتِ	أَيَّامُ حَيَاتِهَا عَنْ الصَّلَاةِ فِي الْحَدِيثِ تَخْيِيفُ فِي عَالَمِ اللَّهِ
عَلَى الرَّجُلِ إِذَا اخْتَرَتْهُ وَتَقَرَّسَتْ فِيهِ الْخَيْرُ -	سَمَاءٌ أَوْ مَعْنَاهُ -
التَّزْيِيلُ - پَرَاگَنْدَه شَدَن -	التَّقْيِيفُ - مَانْدَن كِرْدَن كَبْسِي بِرُوفَنِيدَن دِلَالِ
التَّقْيِيلُ - اَنْبُوَه شَدَن وَخَرْتِ -	وَيَاوَرِ پَارَه شَدَن خَايَه مَرِغِ -
التَّقْيِيلُ - اَقْدَارُ كِرْدَن وَمَا تَنْدَن كِرْدَن	التَّقْيِيطُ - الْإِعْتِيَاظُ -
بَكْسِي وَشَرَابُ خُورَدَن وَتَقْتِ قِيلُولَه -	التَّغْيِيطُ - خَشْمُ كِرْفَتَن -

التَّكْوِيلُ - التَّكْوِيلُ -

التحصيل - رمیده شدن -

[illegible]

الذی یستعمل فی التشریح بحامی و رشدن -

التقديرات - معجزة كاشف -

الشمس: كائنات وروا وروا شدن و رنگ و...

[illegible]

۱۷۹

تتم: انك انتي يا رسول الله امرأة واحدة في وقت معلوم

پیشتر حکم میں ہیں جبکہ سرکاری طور پر

المطبعة المطبوع في دار السلام بين يدي

الكلبي اراسه سن ويكدي بابا بدار

من اهل البيت عليه السلام

والله اعلم بالصواب

المجلس الأعلى للدراسات الإسلامية

الذین - اراستہ شدن -

التابع - رمى لرون وليد مئ باللام -

ومن الناقص

التبليغ بنهاره -

التركي - يورون -

الَّتِي كُنَّا نَمْنَحُهَا صِيَادًا وَخَوِشْتِنَا

تاور انجمنہاں شور۔

النصيب ولهم يومون -

التَّقِيّ - قِيَانُ شَيْءٍ -

التكليف - الاعتبار -

التَّحْقِيقُ اثْنَانِ يَدْرُجُ فِيهِمَا فَافْهَمْ

فی الحدیث جاریست می امی بنفین

الْشَّيْءُ خِزْمَتَانِ جَايِ رَهْمَا كِرُونِ وَلِيْدِي رَايِ

التَّعَبُّ - تَأْفُفَانِي كَرُونَ -

الفی - جو انروی (زند) و انروی نوٹن

الحمية - فونتيغ القوس من الحبال -

[illegible]

والله اعلم بالشكر. اللهم اني ارجو ان يكون لي نصيب من الخير كله.

بسم الله الرحمن الرحيم

التحفة السنية

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ

۱۰۰

القصة

آلہ

الشيخ - وسيد الرئيس في هذا الموضع

اسی بیلوی شہر کی محدث مسجد علی گاہ

وجوبه معناه قصد الحجة التي

ان خوت الشئ اكونه -

التشخيصي - كاف لرون ورون

الطهني - بزارشدن -

التَّائِبُ إِلَىٰ رَبِّهِ يَجْزِيهِ

الْتَوَدِّيُّ - دابر گفتند که اگر شدن از جا
در افتادن یا در جایی افتادن -
الْتَسَدِّيُّ - بر روی چیزی شدن -
الْتَصَدِّيُّ - پیش شدن یا بقا تصدی که اسه
تعرض و هو الذی تستشرفه ناظر الیه -
الْتَعَدِّيُّ - فالگشتن رافزونی جستن یکجای
الْتَغَدِّيُّ - چاشت خوردن -
الْتَشَدِّيُّ - التشنج و چرا کردن اشتها نبل
وعلل فی الحدیث لم یتمیز بقال مانیت اثبتی بکریه
ای صاحبیت و ماندیت هذا الامر ای ما قربته -
الْتَبَدِّيُّ - التبدی و التعرض
الْتَحَدِّيُّ - رای صوابه جستن و منه قوله
فادولک تحروا و ارشد ای تو خوا و عهد و
درنگ کردن -
الْتَدَدِّيُّ - فتریق و موی فرو کردن ن
الْتَدَرِّيُّ - پیر و ریحیری شدن و الفرج
فی اشرف القوم -
الْتَزَدِّيُّ - الزرانیه -
الْتَسَدِّيُّ - سیریت غریب یا بقا تسری
الرجل و صل تسری من السرد و هو الشکاح
او ضد العلانیه او السرد فابهلوا من احدی
المرآت یا و قیل الیا و صل و بی بدل من
الواو فی السرد و الشرع هذا القول اجم لقولهم

تسریا و لا تقولون تسریا و تکلف السرد و الفی
فی الحدیث یروى تسریه التمر فی الذی یخرج
فی السریه باذن الامام و فی حدیث آخر الیوم
تسریه ای لقیل سرکم -
الْتَسَرِّيُّ - غواج شدن -
الْتَهَرِّيُّ - برهنه شدن -
الْتَقَرِّيُّ - واثگفته شدن و واشدن -
الْتَقَرِّيُّ - از پیه فراشدن -
الْتَهَرِّيُّ - بوضارون -
الْتَهَرِّيُّ - شکلیاتی کردن و انتساب کردن
الْتَهَرِّيُّ - التوشب و التسرع -
الْتَهَرِّيُّ - شامیدن بدرنگ -
الْتَهَرِّيُّ - کلیم پوشیدن -
الْتَهَرِّيُّ - ندری کردن با یکدیگر -
الْتَهَرِّيُّ - شام خوردن -
الْتَهَرِّيُّ - پوشیده شدن و مجامعت کردن
و منه قلنا تنشها -
الْتَهَرِّيُّ - فرخ شدن و تباها شدن لیش
الْتَهَرِّيُّ - برفتن پیش شراپه بپایان اندر اندامها
الْتَهَرِّيُّ - از دشواری و تنگی بیرون آمدن
و گوشت از استخوان باز شدن -
الْتَهَرِّيُّ - الاستقصاء فی الحدیث تفصیلهما
ای صرت فی اقصیهما -

التَّشَعُّبُ مَعْوَى شَانَهُ كَبْرُون وَهُوَ فِي الْحَرْثِ
وَالْتَرْجُوحُ فِي خِيَارِ الْقَوْمِ -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى شَانَهُ كَبْرُون بِسِ اسْجَد -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى بِرَا كَنْدِه شَدْنِ اِيضًا بِمَعْنَى اَخْرِيقَال
تَفْضِيتٍ مِنَ الْفَضَّةِ وَاصْلُهُ تَفْضُتْ -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى اَزْهَوَادُ اَمْدَن بَارُو اَنْجِه بَدَان مَانْد
وَاصْلُ هَذَا التَّقْضُضِ فَا بَدَلُ مِنْ اَحَدِي اَهْتَادَا
بَارُو سِيرِي شَدْن -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى كَبْزِ شَتْن -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى نِزَارُ كَرُون شَتْن -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى فَا كَزْ شَتْن -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى عَطَانُو اَمْنٍ وَبِمَعْنَى التَّطَالِي -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى بُو شِيدِه شَدْن وَلَعِيدِي بِالْبَارِ
التَّشَعُّبُ مَعْوَى خَوْشِي شَتْن بَارِيدَنْ وَخَرَامِيَنْ
وَقِيلَ اَلْيَا رَمِيدَلَه مِنْ الطَّارِ -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى تَوْبَرُ تَوَارِيْمُ بِرَقَاسْتَنْ نَحْ وَاسْجِه
بَدَان مَانْدُ جُون شَبَكَنْد -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى زَانِه زُون اَتَش -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى بِمَعْوَى شَدْن اَفْعَالُ اَرْجَالِ اَمْرَاكَ اَلَا فِى نِ اَشْر
التَّشَعُّبُ مَعْوَى فَرْخَتَنْ كَرُون شَتْن اَلْبَسِيَنْ اَلْبَسِيَنْ اَقَال
خَرْجَانِ تَلَه وَاصْلُهُ تَلَه فَا بَدَلُو اَوْدَقْدَمُو تَلَه اَلْمَسَالِى تَعْقِد
التَّشَعُّبُ مَعْوَى جِشْتَنْ -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى مَبَاغَه كَرُون وَرَا كَرَامِي كَرُون

وَدَرْ بَرِيدَنْ اَزْ اَعْمَالِ كَسِيْ بَعِيدِيَنْ بِالْبَارِ -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى شَفَا جِشْتَنْ وَلَعِيدِي بِبَنْ -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى مَدْرُوسِ شَدْن -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى زَانِيْ بِفَرَا شَدْن -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى دَرَا زْ شَدْن گِيَاه وَبَا لُ شَدْن اَقِيَام
فِي الْحَرْثِ اِذَا مَشِيْ تَكْفِيْ تَفْيَا اِيْ تَمَّ اَلِ اَلِيْ قَدَام
مَاتَكَا اِسْفِينَتَه فَرْجِيَا وَالاَصْلُ فِيْهِ الْهَضْرَةُ
ثُمَّ تَرَكْت -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى اَلْبَقِيَّة -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى جَا بِالْبَارِ شَدْن -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى خُون وَبَا شَدْن اَرْخُو شَتْن جِيدَنْ -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى بِيْشَا اَشْدَنْ جِيْزِيْ اَزْ كَسِيْ فَا كَزْ شَتْن
التَّشَعُّبُ مَعْوَى بِرَقَزْ بِيدَنْ -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى صَدْرَقَه دَاوَنْ دِيَا كِيْ كَبْرُون -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى كَا كَرُون -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى التَّوَصُّوْ وَاصْلُهُ مِنْ تَكْمِي الْفَرَسِ
اِذَا مَلِيْ عَلَيْهِ بِرَكْبَتَه -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى دَرِيْ بِشَدْن كَسِيْ يَقَالُ تَلِيْت
حَقِيْ اِيْ تَبْعِيْتَه حَتَّى اسْتَوْفِيْتَه -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى بِوِيْدَا شَدْن -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى جِيْرَا بِرُكُون وَلَعِيدِي بِالْبَارِ -
التَّشَعُّبُ مَعْوَى خَمَالِيْ شَدْن وَفِي الْحَرْثِ اَوْ تَخْلِيْت
اِيْ جِيْرَا تَمُو اَلشَّرْكَ وَاقْطَعْتِ عَمْدَةَ التَّدَلِي

الامن علواً الى سفلى -
 التسلل سلوطاً فتادون وواشدن امدوده تاريكى
 وانجى بدان ماند -
 التصلل كرم شدن با تش -
 التطلل اندوه شدن وليدى بالباد -
 التعلل بلند شدن بدرنگى فى الحديث
 تيعلى عنى مى تيرخ على وپاك شدن زلفاس
 وپه شدن از بيمارى -
 التعلل غاليه بكارداشتن -
 التقلل بربان شدن و دشمنى نمودن -
 التكلل وراخص قوت اليستاون در حرب
 و هو مقلوب من التكيل -
 التكلل روزگار دراز بر خوردارى گرفتن -
 التوقل تير و نشانه و جزآن انداختن -
 التسلل نام نهادن خوشنيتى او يعنى بالبا
 التكلل پوشيده شدن تكلمت القننه الناس
 اى غشيم و قيل الياء بدل من الميم -
 التلجج الارتفاع -
 التلجج كسى را پسر گرفتن فى الحديث و قعد
 تبثت اى فوجت رجلبا -
 التلجج ووتاشدن و بدور آمدن -
 التلجج جنابت كردن و يعنى لجلل -
 التلجج هربانى كردن و بدور آمدن -

التلجج نزديكته مدن انك انك -
 التلجج بگزوين قيل الياء بدل من النون
 وقيل بل الياء متقلبه عن الواو فى الاصل فيكون
 على هذا القول ماخوذ من الستة فيمن اخذ بالواو
 التلجج اعمال النون واصله التلجج
 التلجج رنجنايدن ورنجور شدن و التلجج
 بالعنيه و هى اخلاط تقع فى ابدال الابل ثم تطله
 بها من الجرب و هو فى الحديث -
 التلجج سزايدن و فى الحديث كاذبه ليه
 يعنى بالقرآن و بى نیاز شدن و تفسير من لم يتغن
 بالقرآن كايه افسى ليه الاستغناء فيكون ماخوذاً
 من الغنى و هو ليه التطير و التحسين فيكون ماخوذاً
 من الغنا و هو ان الصوت الحسن اوقع فى النفوس
 و انجى فى القلوب قيل كانت العرب تلج بالثناء
 و التلجج فى كثر احوالها لما نزل القرآن و حب
 ان يكون القرآن جبرهم مكان الغنا فقال
 ليس منا من لم يتغن بالقرآن فى الحديث ربطاً تعظيماً
 و تعظيماً اى طالباً بتاجها الفنى والعقده -
 التلجج كسيت گرفتن -
 التلجج آرزو بردن و دروغ گفتن خواندن
 و الباب يدل على تقدير شئ و نفاذه القضاء به -
 التلجج آرزو كردن و يعنى لجلل -
 التلجج بازي كردن و روزگار گذشتن بجزيه -

ويعرّى بالبار وتولّ فانت عنه تلتى اى تشاغل -	التَّاهِبُ سَا
ومن اللّيف المقرون	التَّانَتْ - مَو
التَّوْى - گرد شدن و فراهم آمدن -	التَّاسُو - كَش
التَّوْى - سیراب شدن -	التَّاهِرُ - وَا
التَّسْوِى - راست شدن و منه تسوى بالمراض	التَّاسِرُ - اَز
اى تسوى بهم تطوت الحية تحت -	نبات وقوى شد
التَّقْوِى - نیر و مندر شدن -	التَّاطُرُ - جُرود
التَّكْوِى - تیز نگه داشتن سوى كسى داغ کردن	التَّكُو - كَوَا
فى الحريث اكوى بجارى اى ستنفى بها -	التَّامُرُ - مَسَا
التَّكْوِى - پيچیده شدن -	التَّابَسُ - كِب
ومن اليا تى	التَّاسُ - اِ
التَّيْتِ - قصد چيزى كردن -	التَّابَسُ - اِ
التَّوْى - گردى هر چيزى و حلقه شدن و يقال توتى	التَّابُصُ - ش
وفى الحديث فتيا سنى يري توى و اتوى التلوى -	وى يقال تاضل
التَّزِى - التزىن يقال تزى فلان بزى الصالحين	و داهم آمدن
التَّيْتِ - پيچیدن و خمیدن و گرد آمدن چيزى يقال	التَّابُصُ - فَا
تعا عليه لامر اى اى اعطيه -	و تاضل الى الارض
ومن المهموز الفاء	التَّابُطُ - چيز -
التَّاهِبُ - اوب گردن -	و سست است
التَّارِبُ - اشد و التابى مخر و مندر شدن	اگندن و كان
التَّاسِبُ - بهم در آميختن و جمع گشتن يقال	التَّاسِعُ قول اِ
تاسلهم اخلطوا -	التَّاسِفُ - كَر و چيز
التَّائِبُ - جمع شدن -	التَّاسِفُ - اِ

التَّأَلَّفُ - دل بدست آوردن و ابرام پیوسته شدن
 التَّأَلُّقُ - پنهان شدن و گفته اند وداشته شدن
 التَّأَسُّفُ - دل تنگ شدن
 التَّأَلُّقُ - بدرفشیدن
 التَّأَنُّفُ - نیک نیک نگرستین در کار تانی کونی
 التَّأَبُّلُ - باز ایستادن از جماعت
 التَّأَثُّلُ - فرو بردن چاه و صلی گرفتن بقال
 تأمل ای اتخاذ حاصل مال
 التَّأَجُّلُ - گاه بگله شدن گاو شتی و آنچه بدان ماند
 و گرو آمدن آب در آبگیر و فی الحدیث قناجل
 تأمل ای استاذن فی الرجوع الی الیه
 و طار به ان یفید به الی الاجل

التَّأَرُّقُ - التازق
 التَّأَصُّلُ - التأسل فی المعنی الثانی
 التَّأَكُّلُ - خوردن خوردن دندان و آنچه بدانند
 و در ششیدن شمشیر از تیزی
 التَّأَمُّلُ - نیک نیک نگرستین
 التَّأَهُّلُ - زن کردن
 التَّأَهُمُ - به بهنیریدن و حقیقه القاء الاثم
 عن النفس

التَّأَجُّمُ - افزونته شدن آتش و سخت
 گرم شدن روز و سخت خشم گرفتن
 التَّأَكُّمُ - اقامت کردن تا زرم القوم

در ابرام اذ اطلبوا الاقامه بها
 التَّأَلُّفُ - التاجم فی المعنی الثانی
 التَّأَلُّفُ - در نمودن
 التَّأَذُّنُ - بیایا گمانیدن و بدستیدن
 التَّأَسُّنُ - بگرییدن آب و بهانه آوردن و درنگی
 شدن و خوی کسی گرفتن
 التَّأَنُّفُ - التکبر
 التَّأَبُّلُ - مبدل می التعمد و التخیل و ایضا
 التَّأَثُّلُ - التعمد و التفسک
 التَّأَجُّلُ - بجاوردی گرفتن و الهام لام الفعل
 عند قوم و اصح انها زامه

ومن المضاعف المهموز الفاء

التَّأَثُّثُ - بسیار کالاشدن
 التَّأَجُّجُ - افزونته شدن آتش
 التَّأَزُّزُ - سخت جوشیدن یا بجوش آمدن و جوش
 المجلس تا ز زای میوج فیسه الناس ماخوذ
 سن از نیر المجل
 التَّأَفُّفُ - آف کردن
 التَّأَهُمُ - قصد کردن و گرفتن

ومن الاجوف المهموز الفاء

التَّأَوُّبُ - الادب
 التَّأَوُّدُ - بدو در آمدن
 التَّأَوُّلُ - تاویل کردن

٨	التَّأَوُّدُ - افخ کردن -	٨	التَّأَوُّدُ - الارتاد -
	ومن اليائي		التَّكَاؤُ - رنجانیدن -
٨	التَّكَاؤُ - نیر و منه شدن -	٩	التَّكَاؤُ - بانگ کردن شیر -
٩	التَّأَيُّمُ - بے شوهر شدن زن و بی زن شدن مرد -	٩	التَّكَاؤُ - رئیس شدن -
	ومن الناقص المصهور الفاء	٩	التَّكَاؤُ - اشتراک گرفتن و بعد از باب
	التَّأَيُّمُ - بیداری گرفتن و گردنشی کردن -	٩	التَّكَاؤُ - پوشیدن آب چیر بر آتش بر و راه
	التَّكَاؤُ - پیش شدن کار و رفتن کردن باین	٩	التَّكَاؤُ - بر آمدن -
	اللام	٩	التَّكَاؤُ - شوم و دشمن و بعد از باب و تشام
	التَّأَيُّمُ - بیداری گرفتن و التَّكَاؤُ - الفاء	٩	الرجل التَّكَاؤُ - الشام مثل تقیس و كوف -
	التَّكَاؤُ - رسیدن يقال تادی لے الخبر	٩	ومن المعتل المصهور العين
	التَّكَاؤُ - از رده شدن -	٩	التَّكَاؤُ - الا تا اذا استلک نمودن من الانتقال -
	التَّكَاؤُ - بجای قامت کردن تکیه یا بنا بر چیزی	٩	ومن الناقص المصهور العين
	التَّكَاؤُ - صبر کردن -	٩	التَّكَاؤُ - دیدن و پیش آمدن بر اے دیدن
	التَّكَاؤُ - سوز خوردن -	٩	فی الحدیث انه صلی الله علیه و آله و سلم قال لا تأیسی
	التَّكَاؤُ - داه گرفتن یعنی بر بر تارگی گرفتن	٩	احدکم بال دنیا ای بی نظریه و الاصل فیہ راس
	التَّكَاؤُ - درنگ کردن -	٩	التَّكَاؤُ - فرار شدن پوست و تباه شدن قوم
	ومن اللغيف المقرون المصهور الفاء	٩	ومن المصهور اللام
	التَّأَوُّمُ - اتجمع -	٩	التَّكَاؤُ - دعوی پیغامبری نکردن -
	ومن اليائي	٩	التَّكَاؤُ - گناه و باره شدن -
	التَّكَاؤُ - قصد چیزی کردن و درنگ کردن	٩	التَّكَاؤُ - ولع و پیش شدن بچیزی بعد از باب
	ومن المصهور العين	٩	التَّكَاؤُ - چشم کردن -
	التَّكَاؤُ - آب چستن با دانه سوس -	٩	التَّكَاؤُ - ابتدا کردن -
		٩	التَّكَاؤُ - تباه شدن زخم و پاره پاره گردیدن

<p>تهدأت القرحة إذا فسدت وتقطعت - التَّهَدَّى - بيزار شدن و بعد می بین - التَّهَجَّرُ - ویرسی کردن و بعد می بلی تذرا عاصی تطاول - التَّهَشُّرُ - قرائی کردن -</p>	<p>۹ التَّكَلَّمَ - اجتناب الکلمات و کلمات الارض علی فلان ای استنوت علیه و وارته - التَّهَمُّ - التَّهَمُّ - التَّهَنُّ - گوارده شدن -</p>
<p>التَّهَمُّ - قرائی کردن - التَّهَمُّ - تکلف المردرة و فلان تهمرا تها می طیل لمرورة بنقصنا و عینا - التَّهَمُّ - از هم بیزیرین گوشت - التَّهَمُّ - پاره پاره کردن و پسند کردن چیز التَّهَمُّ - التَّهَمُّ - التَّهَمُّ - التَّهَمُّ - التَّهَمُّ - آردغ زدن - التَّهَمُّ - پراکنده شدن -</p>	<p>ومن المعتل المصنوع اللام التَّهَمُّ - دست فاکسی زدن - التَّهَمُّ - برابر کردن و منقطع گردیدن يقال تَوَّأَ علیه ای اهلکه - التَّهَمُّ - دوست و رویی شستن و بعد می باللام و اما قوله علی الله علیه السلام تَوَّأَ و تَوَّأَ و تَوَّأَ النار قبل مناهة نطفة ایدیکم من التَّهَمُّ - التَّهَمُّ - بیای سپردن - التَّهَمُّ - تکیه زدن و بعد می بعلی -</p>
<p>التَّهَمُّ - تدبیر کردن پوست باز شدن انیم التَّهَمُّ - عطا نمودن از خوشی با آنکه تو به صواب باشی و خطا است له فی المسألة ای اخطات -</p>	<p>ومن الاجوف المصنوع اللام التَّهَمُّ - جای گرفتن اخذ من المباداة و بی الحلة و تبعی الی مفعول واحد و قال ابو علی تبعی الی مفعولین ایضاً -</p>
<p>التَّهَمُّ - تبسیدن - التَّهَمُّ - فاوا شدن - التَّهَمُّ - خکافه شدن - التَّهَمُّ - التَّهَمُّ و التَّهَمُّ یعنی بن التَّهَمُّ - تاخیر خواستن - التَّهَمُّ - برابر آمدن -</p>	<p>ومن الیائی التَّهَمُّ - مطاوع ذی یقال تها یا یح و اما سید تها یا حه - التَّهَمُّ - شیر فرا گذاشتن بی ووشیدن - التَّهَمُّ - فاوا گذاشتن سایه و سایه چیزی شدن التَّهَمُّ - تکلف القی -</p>

الْحَيَاةُ سَاخِطَةٌ فِي دِينٍ وَدِينِي بِاللَّامِ -

باب التَّعَاظُلِ

التَّعَاظُلُ - أَنْ يَكِيدَ بِيَدِهِ وَكَذِبَ شَتْنُ -

التَّعَاظُلُ - التَّجَنُّبُ -

التَّعَاظُلُ - التَّرَايُ بِالْحَسْبَاءِ وَهُوَ فِي الْحَدِيثِ

التَّعَاظُلُ - الْإِحْتِرَابُ وَفِي الْحَدِيثِ

تَحَارَبَ لَهَا يَدَا نَهَاكَ نَتِ تَعَرَّضَ لَهَا أَنْ تَقْرَى

بِهِ مِنْ حَرَبٍ فَلَا تَأْذُ أَحْرَشُهُ عَسَلِ آخِرِ

وَأَعْرَبَتْ بِهِ -

التَّعَاظُلُ - بِرَيْبِ شَتْنُ -

التَّعَاظُلُ - بِأَيْدِيهِ شَمِشِ زَوْنُ -

التَّعَاظُلُ - بِهِمْ وَرَشْدُنْ وَرَكَارُ -

التَّعَاظُلُ - بِأَيْدِيهِ عَتَابُ كَرُونُ -

التَّعَاظُلُ - أَزَلِيسُ يَكِيدُكَ وَرَأَعُنْ -

التَّعَاظُلُ - بِكَيْدِ كَرِيدٍ زَوْدِكُ شَتْنُ فِي

الْحَدِيثِ إِذَا تَقَارَبَ الزَّمَانُ قَبْلَ اقْتِرَابِ

السَّاعَةِ وَقِيلَ اقْتِرَالُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ قَبْلَ

قَصْرِ مَدَّةِ الْإِزْمَةِ وَقَصْفُهَا عَاجَزَتْ بِهِ الْعَادَةُ

فِيهَا وَوَكَلَتْ أَطْلَعَتْ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا

وَقِيلَ قَصْرُ زَمَنَةِ الْأَعْمَارِ وَقِيلَ تَقَارُبِ

أَحْوَالِ النَّاسِ فِي غَلَبَةِ الْفَسَادِ عَلَيْهِمْ -

التَّعَاظُلُ - بِكَيْدِ كَرِيدٍ مَسْخُوتُ شَتْنُ -

التَّعَاظُلُ - بِأَيْدِيهِ كَرِيدُ وَرَغْ كَفْتُنْ -

التَّعَاظُلُ - التَّوَاتُؤُ -

التَّعَاظُلُ - بِأَيْدِيهِ كَرِيدُ خَرِيشِ وَشَتْنُ فِي

الْحَدِيثِ تَنَاسُؤُ أَيْ تَضَامُؤُ وَنَسَبُ يَعْنِيهِمْ

بَعْضُ أَيْ تَعْلُقُ -

التَّعَاظُلُ - بِأَيْدِيهِ كَرِيدُ رَازِ كَفْتُنْ -

التَّعَاظُلُ - بِأَيْدِيهِ كَرِيدُ رَازِ كَفْتُنْ -

طِ سَقُوطُ شَيْءٍ -

التَّعَاظُلُ - بِأَيْدِيهِ كَرِيدُ كَرُونُ -

التَّعَاظُلُ - بِأَيْدِيهِ كَرِيدُ كَفْتُنْ -

التَّعَاظُلُ - بِأَيْدِيهِ كَرِيدُ كَفْتُنْ -

الْأَرْضُ إِذَا كَثُرَ زَوَارُهَا -

التَّعَاظُلُ - التَّنَادُّ وَفِي حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ

تَيَخَّرَ الشَّرِيكَانِ أَهْلَ الْمِيرَاثِ قَالَ أَبُو عَبْدِ

يَعْنِي إِذَا كَانَ لِمَنْعَةٍ بَيْنَ وَرَثَةٍ أَوْ شَرِكَايْنِ

لَمْ يَقْسِمُوا وَهُوَ فِي بَعْضِهِمْ وَفِي بَعْضٍ فَلَا يَأْتِي

أَنْ يَتَبَايَعُوا وَأَنْ لَمْ يَلْعِنُوا كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ

فَنَصِيبُهُ لِبَعْضِهِمْ وَلَمْ يَقْسِمُوا وَلَوْ أَدَا جَنْبِي أَنْ

يَشْتَرِي نَصِيبَ بَعْضِهِمْ لَمْ يَجْزِ حَتَّى يَقْسِمُوا بِالْبَائِعِ

قَبْلَ ذَلِكَ قَدْ رَوَاهُ عَنْهُ عَطَاءُ مَقْسُرًا فِي الْحَدِيثِ

قَالَ لِلْبَائِعِ أَنْ تَخَارِجَ الْقَوْمَ فِي الشَّرِكَةِ تَكُونُ مِنْهُمْ

فَيَاخُذُهَا عَشْرَةً وَنَائِمَةً نَقْدًا وَيَاخُذُهَا عَشْرَةً

وَنَائِمَةً وَنَائِمَةً -

التَّعَاظُلُ - بِجَلِيدِ وَرَوَلِ -

و اصل میراث قائم الم قسمه فی الحدیث لم یکن نبوة
الانسان سحت ای تحولت من حال لی حال یعنی ملائمة

التَّيْبَاتُ - از یکدیگر دور شدن -

التَّجَالُدُ - التَّضَارُّبُ -

التَّجَاهُكُم بِذِلِّ الْوَسْعِ وَالْجُودِ -

التحاشد یکدیگر را حسد کردن -

التوافق - كبرياء ياري داوون -

التساقط - يذير ذريته الشئ ليردك ولا يغيره

بذاتی السباع۔

النساء: ١٢١

القوم مساندین یحیی را یث استی و دم یو لیا

النفاسه و رغبس فراح واستحسن

وہاں سے وہ اپنے گھر کے سامنے پہنچے۔

المقام: پست یلدریم بارهان

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُ ذِي الْقُرْبَىٰ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمَ يَسْرَافَ

تقلاً تینا تحت، اطالہ ام، رتہ العتہ صدقہ۔

النَّشَاطُ كَمَا رَأَيْتُكَ كَرُونَ وَالْمَاءُ

بدل علی ملازمین الشیشین و اصلاح کما۔

اَللّٰهُمَّ بِنَدْوٰى كَلِمَةٍ يَكْمُرُ رَاسُهَا وَزَوْجُهَا يَكْمُرُ فَاكْمُرْ

التبائن والنفاس واخراج المرأة عيها

التراضية السراية بالمجارة -

التمناهم على الميراث ان يموت ورتة بعد ذلك

بذاتی السباع۔

النساء: ١٢١

القوم مساندین یحیی را یث استی و دم یو لیا

عزت رایة امیر و احد و الباب بیدل علی اعظم
لشکر الالباب

وہاں سے آکر ایک اور جگہ پر پہنچے۔

کتابت اخلاص -

تَعَاهِدُ: التَّعَاهُدُ كَسَمَرٍ رَاقِعٍ وَانْزَالٍ

التَّفَاقُدُ - گم کروں، بیکار کروں۔

المقَاعِدُ - عدم الاخراج الى الشئ يقال مقاعد

فلان اذا لم يخرج اليه من حقه -

للتجارت بالیکہ مگر فخر کردن۔

لقد انشأ فيهم شعرا نادر -

التشاكس القاسم

دستگاه - مورخه ۱۳۰۰ -

التَّعَاذُرُ - بهم نشافتن -
 التَّنَاسُلُ - یکدیگر را متزویگان و اوان -
 التَّجَاسُّرُ - چیرگی نمودن -
 التَّخَادُّمُ - رختن و افتادن فی حدیث التَّسْقَا
 حتی رایت المطر تهجد علی التَّحِیَّةِ یرید ان یسقی
 المسی قد وکف حنی فخلص الماء الیه -
 التَّخَاذُرُ - حقیر آمدن بچشم کسی و لیه بی بالی -
 التَّخَاذُرُ - تنگ کردن بک چشم تا نگاه تیز شود و یقال
 تخاز الرجل فی فدیق جفنه لیمجد و انظر کقولک
 تعامی و تعایل -
 التَّخَاصُّمُ - دست یکدیگر را زدن و رفتن در رفتن
 التَّنَادُّرُ - پشت در یکدیگر گذاشتن -
 التَّنَادُّرُ - فرسودن بیکدیگر -
 التَّنَادُّرُ - بهم یاد کردن -
 التَّنَادُّرُ - یکدیگر را بزرگ افتز و لیسن
 التَّنَادُّرُ - مستی نمودن بیهستی -
 التَّنَشُّابُ - نزدیک گشتن و حرب با یکدیگر
 صاری نه شبر و ده کلو احد من نهالی صاحب الشبر -
 التَّنَشُّابُ - با یکدیگر خط کردن با یکدیگر نیزه کردن
 التَّنَشُّابُ - با یکدیگر نظر کردن بدنهال چشم یقال
 تنشاز القوم اسی نظر بعضهم الی بعض شذراً
 و هو نظر الغضب ان یخراصین -
 التَّنَشُّابُ - شاعری نمودن کسی که شاعر نباشد

التَّضَامُّرُ - با یکدیگر صبر کردن و دگر و دگر جنگ
 التَّضَامُّرُ - التَّخَاذُرُ -
 التَّضَامُّرُ - والتَّضَامُّرُ - بهم پشت شدن
 و منه یقال تظا هر کس و نیه و التظا هر -
 التَّنَادُّرُ - کانه ولی کلو احد ظره اسی صاحب
 التَّنَادُّرُ - با یکدیگر دشوار ناکر رفتن -
 التَّنَادُّرُ - بهم زبستن -
 التَّنَادُّرُ - یکدیگر را گشتن و نبر کردن با یکدیگر
 و ربه کردن اشتر -
 التَّنَادُّرُ - بر یکدیگر نیزه کردن قوم و یکدیگر و با هم
 و را یختن یقال تناد القوم اسی تنادوا -
 التَّنَادُّرُ - با یکدیگر نگر کردن و الیابید علی
 غنم و قدم -
 التَّنَادُّرُ - پیاده شدن -
 التَّنَادُّرُ - بهم تها و بازیدن -
 التَّنَادُّرُ - با یکدیگر نبر کردن و بسیاری قوم و مال
 التَّنَادُّرُ - پیوسته سوی چیزی نگرستن -
 التَّنَادُّرُ - بهم پاشیده شدن -
 التَّنَادُّرُ - فی القتال التناح علیه و یقال تناد لهم
 تنادری تعقابل -
 التَّنَادُّرُ - یکدیگر را بهم کردن -
 التَّنَادُّرُ - یکدیگر را یاری کردن -
 التَّنَادُّرُ - بهم نظر کردن و یقال و در ماتناظر

ای تقابل تناظر القوم بنیم الحقوق ای تسامو فیما
التشاکس - بهم یکم شدن تا اصل کے بزرگتر است
التشاکس - التماثل -

التشاکس - بیکدیگر دعوی باطل کردن -

التشاکس - از یکدیگر بریدن -

التشاکس - بروی یکدیگر سب و ن شدن در جنگ -

التشاکس - از یکدیگر باز شدن در گروه و حرب -

التشاکس - یکدیگر را بچشم اشارت کردن -

التشاکس - یکدیگر را لقب نهادن یکدیگر را لقب اند -

التشاکس - شتابی کردن و دکن یکدیگر را بارت -

شهری و بیکدیگر فرصت یافتن یقال

بما تینا نهران اماره بلد کذا ای بتبادران -

التشاکس - بهم نشستن -

التشاکس - خوشین لنگ ساختن -

التشاکس - از یکدیگر ربودن -

التشاکس - بهم درس خواندن -

التشاکس - با پیش شدن دندان تباہ

شدن میان قوسے -

التشاکس - با یکدیگر دشمنی کردن -

التشاکس - با یکدیگر بدخوی کردن -

التشاکس - با دندان شدن چپے -

التشاکس - خوشین را غافل ساختن یقال تعاسر

على فلان ای تعامی علیه و ترکہ فی شتمه من موه

التشاکس - واپس شدن -

التشاکس - ریختن یکی بر دیگر سے وقی الحدیث

عذر تناقض ہے لیسب بعضا نے بعض کمان

الواحہ بنس الاخر ای بدفعہ -

التشاکس - رغبت کردن و لیدے یعنی -

التشاکس - التماسی عن الشے -

التشاکس - سخت زشت شدن و با یکدیگر

فحش گفتن و ہونے الحدیث -

التشاکس - نیزہ بهم در شدن بحرب -

التشاکس - یکدیگر از نردون بہانی نیت خریدن

و ہونی الحدیث و التریب بدل علی امارۃ شے

التشاکس - در یکدیگر افتادن سگان -

التشاکس - التماسی -

التشاکس - انقراض بنوبت کردن گروہ

چیز پر اقبال کلا واحد منها اصل براسہ و قال لرافض

الرافض مقلوب -

التشاکس - یکدیگر را دشمن فساد شدن -

التشاکس - بهم ستور و وانیدن -

التشاکس - یکدیگر را پیش آمدن -

التشاکس - بوام فراوان یکدیگر را و استعمل

فی الخیر و الشر و القران بیمار زمان النظر اذا

نظر کل واحد منهما الی صاحبه فہم را حیل

القرض القطع فی الحدیث و تقارضون یقال

التَّاسَفُ - راز کردن با یکدیگر -

التَّاسُفُ - انصاف یکدیگر بدادن از خوشیمن
التَّائِبُ - الاپان -

التَّامُّقُ - احمق نمودن بے حق -

التَّرَافُ - برآبی کردن و بهم یار بودن -

التَّسَابُغُ - بر یکدیگر پیشی گرفتن -

التَّصَادُقُ - با یکدیگر راست گفتن و راستی

و نیز در اشتن -

التَّصَاقُ - دست بردست یکدیگر زدن بر بیت

التَّطَاقُ - اتفاق کردن -

التَّطَاقُ - از یکدیگر فرار شدن اشترا -

التَّعَاقُ - دست نگه داشتن یکدیگر از گردن و سینه

فی الموتة -

التَّلاخُ - در یکدیگر رسیدن -

التَّلاخُ - اتلاؤم -

التَّهَارُكُ - التماثل و التماثل و التماثل علی

نات الشی -

التَّارُكُ - در یافتن و در یکدیگر رسیدن -

التَّلاَعُ - با یکدیگر کاریدن و در ب -

التَّشَارُكُ - الاشتراک -

التَّضاحُ - خندیدن -

التَّلاَحُ - التداخل -

التَّحَاكُ - با یکدیگر بجان کردن -

التَّاسُفُ - خوشیمن فروداشتن - فی الحدیث

باون و تاسک مستلحق بمسک بعضی مضاعفا

التَّالُكُ - بر خوشیمن باوشاهی دادن -

التَّهَالُكُ - در افتادن و چینی کردن تهاکب

الرجل علی الفاش المی سقط -

التَّيَادُلُ - با یکدیگر بدل کردن -

التَّشَاقُلُ - خوشیمن را گران ساختن -

التَّجَادُلُ - با یکدیگر بیکار کردن -

التَّجَاهُلُ - نادانی نمودن بے نادانی -

التَّحَاوُلُ و التَّحَاوُلُ - بر کسی چسبیدن و چسبیدن

در نیمه بدان مانند وید علی و تهاکت علی نفسی

و تهاکت اشئی علی مشقة -

التَّخَاوُلُ - التماثل -

التَّخَاوُلُ - یکدیگر را فرو گذاشتن و الپشتن

وضعیف شدن و تماذات الوحشیة اذ قامت علی لدا

التَّخَاوُلُ - با یکدیگر گرد بستن و تیر انداختن

التَّخَاوُلُ - بهم در شدن و یقال تداخلنی من فشی

التَّزَاوُلُ - یکدیگر پیغام و رسول فرستادن

التَّوَاكُلُ - پای فراموش کردن -

التَّسَالُلُ - پای شدن -

التَّسَاوُلُ - التماثل و التماثل -

التَّسَاوُلُ - خوشیمن را مشغول کردن و زچیز

التَّشَاكُلُ - التماثل -

التَّعَاوُلُ - بشاقتن یکدیگر -

التَّعَادُلُ - با یکدیگر راست شدن -

التَّعَاظُلُ - المعاذلة -

التَّعَاوُلُ - خردمند می نمودن بی خردمندی

فی الحديث تبعاً لقول بعضهم معاقلم الاولى اسه

یکدرون علی ما كانوا علیہ فی الجاہلیۃ فیما یأخرون

الریات ویطوون منہ صیغۃ عرض انا التفاعل

المضغ بیننا ای لا یأخذ بعضنا من بعض العقل

وہو الذی وہ المضغ جمع مضغ وہو قطعۃ من اللحم

التَّعَادُلُ - عشق برزیدن با یکدیگر -

التَّعَاوُلُ - غفلت نمودن با یکدیگر بی غفلت

التَّعَاوُلُ - از یکدیگر افزودن آمدن -

التَّعَاوُلُ - با یکدیگر بهم شدن در وی

فرار وی کردن -

التَّعَاوُلُ - با یکدیگر زار کردن -

التَّعَاوُلُ - خویشی را کامل ساختن -

التَّعَاوُلُ - تمام شدن -

التَّعَاوُلُ - از بیماری شدن مانند یکدیگر شدن

التَّعَاوُلُ - و زود مضطرب شدن و متعجب شدن

المدن فی الحديث امور استعجلیۃ ای متطاولة -

التَّعَاوُلُ - التناوط -

التَّعَاوُلُ - ریختن و چید شدن مثل البت اسه

التَّعَاوُلُ - بعضی طول من بعضی تنال البت ای

التَّعَاوُلُ - یکبار کردن با یکدیگر -

التَّعَاوُلُ - مثل التفاعل -

التَّعَاوُلُ - از یکدیگر زار کردن -

التَّعَاوُلُ - با یکدیگر تیر انداختن -

التَّعَاوُلُ - بهم حاکم شدن و یزدی باری

التَّعَاوُلُ - حاکم نمودن به علم -

التَّعَاوُلُ - بهم خصومت کردن -

التَّعَاوُلُ - یکدیگر گستاخیدن -

التَّعَاوُلُ - بر یکدیگر بخشودن -

التَّعَاوُلُ - بر هم نشستن -

التَّعَاوُلُ - انبوهی کردن و پیری بلی -

التَّعَاوُلُ - هر یک سخن موثوق بر گفتن

نمودن فی الحديث تیرا عان ی تیرا عیان شینا

فمنه لسان فیہ -

التَّعَاوُلُ - با یکدیگر صلح کردن -

التَّعَاوُلُ - بهم فریب زدن -

التَّعَاوُلُ - یکدیگر را دشنام دادن -

التَّعَاوُلُ - بهم ناکوفته شدن -

التَّعَاوُلُ - التناطح -

التَّعَاوُلُ - کنه شدن بهم مختلف شدن کار -

التَّعَاوُلُ - مظلومی نمودن به مظلومی -

التَّعَاوُلُ - بهم سخن گفتن زبان بهم نقطه ها و

نوشته را فی الحديث ما کننا تعاجم ای مکنی و نورس

التَّعَابُظُ - با یکدیگر غمزدن آمدن -
 التَّعَابُظُ - بهم بداشتن -
 التَّفَاقُظُ - بزرگ شدن کار -
 التَّفَادُظُ - دیرینه شدن -
 التَّقَابُظُ - بهم دانستیدن بهم گویند و درون
 التَّكَاظُظُ - از یکدیگر پوشیدن -
 التَّكَاسُظُ - گرم نمودن - به گرم -
 التَّكَاظُمُ - با یکدیگر سخن گفتن پس از پیش
 التَّلَاحُظُ - بهم پیوستن و تکیه نمودن
 التَّلَاطُظُ - با یکدیگر تکیه زدن -
 التَّلَاكُظُ - با یکدیگر مشت زدن -
 التَّنَادُظُ - با یکدیگر ندی کردن -
 التَّهَادُظُ - بهم بیفتادن -
 التَّهَاسُظُ - خواندین را پیر ساختن -
 التَّهَانُظُ - برابر شدن -
 التَّهَاسُنُ - نیکو کردن -
 التَّهَادُنُ - التَّهَادُنُ - با یکدیگر آفریدن کردن -
 التَّهَاطُظُ - بهم سخن گفتن و بیفتن عرب
 التَّهَارُظُ - گردیدن -
 التَّشَاظُظُ - بهم در شدن -
 التَّضَاظُنُ - بهم بخش کردن آب -
 التَّضَاعُظُ - بر یکدیگر کین گرفتن -
 التَّطَاعُظُ - نیزه زدن با یکدیگر -

التَّعَابُظُ - با یکدیگر غمزدن آمدن -
 التَّلَاظُنُ - با یکدیگر شیر خوردن -
 التَّهَابُظُ - سخن نمودن -
 التَّهَادُظُ - سبک شمردن يقال تهادون الامرا
 استقام -
 التَّهَادُظُ - با یکدیگر بدیهه گفتن -
 التَّهَالُظُ - خواندین را ابله ساختن -
 التَّشَابُظُ - التَّشَاكُظُ - بهم مانیدن -

ومن المضاعف

التَّحَابُظُ - یکدیگر دوست داشتن -
 التَّهَابُظُ - یکدیگر را دشنام دادن از یکدیگر پیریدن
 التَّهَابُظُ - باقی آب کدو را تا باشد آشامیدن -
 التَّهَاتُظُ - فرود نیدن -
 التَّهَاتُظُ - یکدیگر را افزا و رسیدن -
 التَّهَابُظُ - التَّهَابُظُ -
 التَّهَابُظُ - پانی زهم باز نهادن -
 التَّلَاظُظُ - با یکدیگر ستییدن -
 التَّهَابُظُ - حریص نمودن -
 التَّهَابُظُ - همتار آفریدن و همت -
 التَّهَادُظُ - با یکدیگر خلاص کردن -
 التَّهَادُظُ - بر یکدیگر رو کردن -
 التَّهَادُظُ - بر یکدیگر دشمنی و ناهتانی کردن
 التَّهَادُظُ - التَّهَادُظُ -

التَّسَادُّ - از یکدیگر رسیدن -

التَّسَارُّ - با یکدیگر تکلوفی کردن -

التَّسَارُّ - با یکدیگر را گرفتن -

التَّضَادُّ - با هم آمدن گردی -

التَّضَادُّ - بشب بیدار شدن لا یكون ذلك

الاصح کلام -

التَّغَاثُّ - از یکدیگر گریختن -

التَّغَاثُّ - با یکدیگر فرار گرفتن -

التَّغَاثُّ - یکدیگر را بهیچون -

التَّغَاثُّ - با یکدیگر و آتشیدن -

التَّغَاثُّ - تنگ و در یکدیگر با بستادن -

التَّغَاثُّ - قعاص از یکدیگر بستن

یقال تفاعل القوم اذا قاض كل واحد منهم ضایه

فی حساب او غیره

التَّحَاثُّ - التَّحَاثُّ -

التَّحَاثُّ - یکدیگر را گردیدن -

التَّحَاثُّ - هر یکدیگر باب فرد بودن -

التَّحَاثُّ - اندر در گذشتن در شمی کردن با یکدیگر

التَّحَاثُّ - با یکدیگر پیکار کردن -

التَّشَادُّ - بر یکدیگر نشستن -

التَّشَادُّ - هر چه در آنها باشد از شر با بخور

التَّصَادُّ - بهم دست زدن -

التَّعَاثُّ - دو اکبر و ناقه را و شیدن با یکدیگر

یقال تفاعل با یذا تکتلی اهلها بعد الحالی

التَّحَاثُّ - التَّحَاثُّ -

التَّحَاثُّ - المداقة -

التَّشَادُّ - التَّشَادُّ -

التَّبَاكُّ - بر هم نشستن از دحام نمیدن

تباک تقوم ای از دحموانی الحدیث حتی اذا کتب

الرب معناه اذا التساوین من النیرت -

التَّبَاكُّ - التَّبَاكُّ -

التَّحَالُّ - التَّحَالُّ -

التَّحَالُّ - التَّحَابُّ -

التَّضَالُّ - غولتیرن را که او ساختن -

التَّطَاوُلُ - گردان بر غیر اتمن تاجیه سے کہ دور

بست یبنی

التَّعَالُّ - پاک شدن زن از نظام بنایت تیز باند

ناقه را یقال تعاللت الناقة اذا تخشعت مانعاً

من السیر ما خوذ من العلالة و هی الباقیة

التَّعَالُّ - اندک شمردن و سبونی الحدیث -

التَّسَادُّ - بهم تمام شدن یقال تماموا اسه

جاؤا ظم و تموا -

التَّشَادُّ - بهم انبوهیدن

التَّصَادُّ - غریبیتن کراختن

التَّضَادُّ - فراهم آمدن

التَّجَانُّ - دیوانه ساختن

<p>كما يقطع اللحم اذا قدو - التَوَافُفُ - الاتفاق والتطاهر - التَوَافُفُ - بهم رفعت - التَوَافُفُ - بالكيد كير يوسن - التَوَافُفُ - ترك اوان وبر كيد كير اهما ذكر دن في الحديث فتواكل النظام اني التكل كل وحسد منها على الآخر فيه - التَوَافُفُ - بهم سبب اسدن -</p>	<p>التَشَانُ - التشنن - ومن المعتل التَوَافُفُ - بهم ديشدن - التَوَافُفُ - بهم ندر كيرتن شرو ودي او فتنه انما فتن لقال لو اطمعوا الشرب فبما بنهم امي ندا واده التَوَافُفُ - بهم آس دن - التَوَافُفُ - بالكيد كير وده نهد اوان در غير التَوَافُفُ - بهم بجاسه شدن - التَوَافُفُ - بهم نادر دن و توالدوا امي اشرار و دالديهم بعنا -</p>
<p>ومن المضاعف المعتل الفاع التَوَافُفُ - بالكيد كير ووسن كرون - ومن اللفيف المقرن التَوَافُفُ - نهان شدن و ليدس بعن بمن - التَوَافُفُ - كيد كير اندر ز كرون و پيوسته شدن نبات بكيد كير - التَوَافُفُ - بهم تمام شدن - التَوَافُفُ - كير كير پي شدن - التَوَافُفُ - سستی كرون -</p>	<p>و دالديهم بعنا - التَوَافُفُ - پيا پي شدن - التَوَافُفُ - اسيا شدن - التَوَافُفُ - اذ قص والنسب في الحديث ثم تواترست عليها لئلا تستطيق قول مسكت على البردة لينتقي وهو ان يعني - عليها عقمه - التَوَافُفُ - التفاع -</p>
<p>ومن المعتل لياي التَوَافُفُ - بهم رده بعضهم وفي الحديث تياسر واني الصداق يقول تراضوا بما استيسر ولا تفاوا به - التَوَافُفُ - براست شدن در ده بعضهم في الحديث فامرهم ان تيا منوا عن التيسر</p>	<p>المواضعه و تني نمودن و وضع شدن - التَوَافُفُ - بهم رده بعض كرون - التَوَافُفُ - بايتادن و كرون و كرون و كرون التَوَافُفُ - بالكيد كير استواي كرون - التَوَافُفُ - و شيق سافتن قوم كرون و كرون في الحديث فني استقوه اسيا فم لقطعوه</p>

ای یاخذوا یمنیاعنه

ومن الاجوف الواوی

التجاوب یکدیگر را جواب دادن -

التناوب به نوبت کردن -

التفاؤد در فرو شدن و یکی بوزن دیگر

الواد و فتحها الفیاء و هو علی غیر قیاس -

التضاؤد هر دو یکی نمودن و خوشن را از هم

کشیدن از پارسائی نمودن به دروغ -

التزاؤد مجر با یکدیگر هم جفت شدن -

التراؤد با یکدیگر روی یافتن و در چیزی گردیدن

یقال ان یدیه لتراوحان بالمعروف نای تاخذ

نیزه و نه در هر دو -

التطاول و همج بینداختن یقال تطاولت

بهم التمری ای متر است -

التکاؤد با یکدیگر رسیدن و در شرب و بی تعالی

تکاح و الرجال ای تمارس و تعالجا الشربیا -

التناؤد همج - التقابل -

التعاؤد فی الحرف بغيره اذا عاقل فریق الی صا -

التقاؤد - الانقیاد -

التجاؤد با یکدیگر همسائی کردن -

التجاؤد همج - التجاوب -

التزاؤد یکدیگر را زیارت کردن و چسبیدن

ومنه قرئی تزاود عن کتفهم -

التساؤد التواضع -

التشاؤد با یکدیگر مشاورت کردن -

التعاؤد از یکدیگر فراموش کردن -

التجاؤد همج یکدیگر را غارت کردن -

التجاؤد فالتشتن التشتن بکارت و شکر و شکر

و فالتشتن التشتن بکارت و شکر و شکر

التجاؤد همج از یکدیگر و التشتن و التشتن

التناؤد همج بکارت و شکر و شکر

التکاؤد همج التواضع -

التناؤد همج فالتشتن -

التکاؤد همج التشتن و التشتن

التشتن و التشتن و التشتن و التشتن

التشتن و التشتن و التشتن و التشتن

التشتن و التشتن و التشتن و التشتن

التشتن و التشتن و التشتن و التشتن

التشتن و التشتن و التشتن و التشتن

التشتن و التشتن و التشتن و التشتن

التشتن و التشتن و التشتن و التشتن

التشتن و التشتن و التشتن و التشتن

التشتن و التشتن و التشتن و التشتن

التشتن و التشتن و التشتن و التشتن

التشتن و التشتن و التشتن و التشتن

التشتن و التشتن و التشتن و التشتن

التشتن و التشتن و التشتن و التشتن

<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن - التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن وَشَام دَاوَن كَيْدٌ لِّرَايِهِ</p>	<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن - التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن</p>
<p>التَّاهِي تَقْوِي كَرْدَن تَرَايِي بَا مَنِيَاي تَبَاعَد - التَّاهِي الْمَبَادِي وَتَشْبِي كَرْدَن بِلَا دِيهِ</p>	<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن - التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن</p>
<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن وَتَبَاه شَدَن رِيَان نَمِي كَفْتِه لَدَا نَمِي كَرْدَن وَرَشَدَن تَعَادُوا</p>	<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن - التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن</p>
<p>اِذَا اَصَابَ بِنَا مِثْلَ دَاوَنِ اَسْنِ الْعَدُوِّ وَ مِيُو تَبَعْدَن فِي اَسْنِ الْعَدُوِّ فِي الْحَدِيثِ فِي الْمَسْبُورِ</p>	<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن - التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن</p>
<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن وَتَبَاه شَدَن اِذَا اَصَابَ بِنَا مِثْلَ دَاوَنِ اَسْنِ الْعَدُوِّ وَ</p>	<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن - التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن</p>
<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن وَتَبَاه شَدَن اِذَا اَصَابَ بِنَا مِثْلَ دَاوَنِ اَسْنِ الْعَدُوِّ وَ</p>	<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن - التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن</p>
<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن وَتَبَاه شَدَن اِذَا اَصَابَ بِنَا مِثْلَ دَاوَنِ اَسْنِ الْعَدُوِّ وَ</p>	<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن - التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن</p>
<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن وَتَبَاه شَدَن اِذَا اَصَابَ بِنَا مِثْلَ دَاوَنِ اَسْنِ الْعَدُوِّ وَ</p>	<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن - التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن</p>
<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن وَتَبَاه شَدَن اِذَا اَصَابَ بِنَا مِثْلَ دَاوَنِ اَسْنِ الْعَدُوِّ وَ</p>	<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن - التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن</p>
<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن وَتَبَاه شَدَن اِذَا اَصَابَ بِنَا مِثْلَ دَاوَنِ اَسْنِ الْعَدُوِّ وَ</p>	<p>التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن - التَّاهِي كَيْدٌ لِّرَايِهِ كَرْدَن</p>

<p>اذا قومها فقامت في شئ ففاني التقاوى سوار فاذا اشتربها احد بها فاشترى ودون صاحبه وقد اتواها البائع والتقاوى الاقواء والاقواء يكون بين الشكر ففاني غير الشكر ففاني التقاوى ان يبيد يبيد في رتار ففاني</p>	<p>اَلتَّقَاوِي - بايکدیگر نزدیک شدن - اَلتَّقَاوِي - از یکدیگر به نیاز شدن - اَلتَّقَاوِي - بهم فانی شدن - اَلتَّقَاوِي - التفاهر - اَلتَّقَاوِي - بهم لود کردن - اَلتَّقَاوِي - و الا یستقیم و یکدیگر را نمی کردن</p>
<p>ومن الیاء تعبا یا علیه الامور معنی اعیان اَلتَّقَاوِي - سایه افکندن نه الحدیث فاذا احاطتم قد فانی فوق رؤسائیه انوار الا حدود ففانی من النایه و هو کل شئ اظلم الا انسان فوق راسه مثل السحابه والغیره و انظاره و نحو ذلک -</p>	<p>و بنا به تار سید و تنابلی ففانی و تنابلی لمار اذا و قعت فی الغیر و سکن و الباب یبدل علی غایه و بلوغ عن ابن فارس - ومن اللغيف المقرون اَلتَّقَاوِي - گردگی هر چیزی و حلقه شدن فی الحدیث ما تجاوزت تقاوت علی من حیث الشئ اذا جمعت -</p>
<p>ومن المهموز الفاء اَلتَّقَاوِي - العجا و يقال حی متما صردن ای متجاوون مانو من الامار و هو الطنب - اَلتَّقَاوِي - یکدیگر را فرمودن و التثاور ایضا اَلتَّقَاوِي - نزدیک شدن بیکدیگر - اَلتَّقَاوِي - با هم خوردن و کشتن بعضی بعضی ایضاً ما اكلت الا بطل فی الحرب از اکل و بضم بعضاً -</p>	<p>اَلتَّقَاوِي - خوشن را پیچیزی دارد کردن و بعدی بالیا - اَلتَّقَاوِي - برابر و یکسان شدن - اَلتَّقَاوِي - گرد آمدن نه الحدیث فتقاوی علی المشکون ای تقاوی و نه تقیم سختی تقاوی - اَلتَّقَاوِي - فراهم آمدن بر بدی - اَلتَّقَاوِي - افزون شدن شیرین و شیرین شدن از شیر</p>
<p>ومن الناقص المهموز الفاء اَلتَّقَاوِي - برادری گرفتن با یکدیگر - اَلتَّقَاوِي - ساز و زنگار فرارفتن -</p>	<p>قال بوزید اذا کان العلم او الحاریه او الدابة او الدارین الرحیلین فقد تقاویا منها و ذلک</p>

<p>التَّشَائِيُّ يَكِيدُ بِكَرٍ بِالْبَعِيرِ فَرَمُودَن - وَمِنَ الْمَهْمُوزِ اللَّامُ</p>	<p>التَّشَائِيُّ يَكِيدُ بِكَرٍ بِالْبَعِيرِ فَرَمُودَن -</p>
<p>التَّخْلُجُوْا التَّبَاطُؤُ -</p>	<p>وَمِنَ اللَّقِيفِ الْمَقْرُونِ الْمَهْمُوزِ الْفَاءُ</p>
<p>التَّكْدَرُوْا - بِأَيْ يَكِيدُ خِلَافَ كَرْدَن وَاَزْوَاجِشْتَن</p>	<p>التَّشَائِيُّ - النَّمْدُ -</p>
<p>نَمُودَن كِه بِرِخْلَامُ وَنَبَاشِي -</p>	<p>وَمِنَ الْمَهْمُوزِ النِّينِ</p>
<p>التَّكَاخُوْا بِأَيْ يَكِيدُ بِرَابِرِ آدَن -</p>	<p>التَّشَاوُؤُ بِ - آسَا كَشِيْدَن -</p>
<p>التَّكْدُكُوْا كَرْدَن وَفَرْحَمَتِ كَرْدَن وَرَا نَدَن</p>	<p>التَّكْدَرُوْا - التَّخَاوُؤُ بِ -</p>
<p>تَدَاكَ الْقَوْمُ اَزْ دَجْمُو -</p>	<p>التَّكَاوُؤُ - رَنْجَانِيْدَن -</p>
<p>التَّجَاوُؤُ سَمِ لَشْتِ شَدَن -</p>	<p>التَّشَاوُؤُ م - بِأَيْ يَكِيدُ بِأَنْكَبِ كَرْدَن شِيَر -</p>
<p>التَّجَاوُؤُ مَبْرُورِي اِقْتَادَن يُقَالُ تَجَانًا</p>	<p>التَّشَاوُؤُ مَش - التَّبَاعِدُ وَالنَّخَاذَةُ مِّنَ النَّفْسِ</p>
<p>عَلِيَا مِي كَبْتِ عَلَيْهِ -</p>	<p>وَبِهَوَاكَ كَرِيْهِ فِي الْإِلْطَافِ وَقِيلَ مِّنَ التَّشَاوُؤِ وَهُوَ التَّطَلُّبُ</p>
<p>التَّشَتَّاتُ - التَّبَاغُضُ -</p>	<p>التَّشَائِيْلُ - يَكِيدُ بِكَرٍ بِرَابِرِ سِيْدَن وَاَزْكَرِ كَرْدَن</p>
<p>وَمِنَ الْمُعْتَلِ الْمَهْمُوزِ اللَّامُ</p>	<p>ضَائِلٌ نِزَارِ شَيْن -</p>
<p>التَّوَاطُؤُ - مُوَافَقَتُ وَاتِّفَاقُ وَسَازِجَارِي كَرْدَن</p>	<p>التَّكْدَاءُ ع - اِنْجُوْ مِي كَرْدَن كَارِ بِرِ سَكَمِ كَرْدَن</p>
<p>تَوَاطُؤُا عَلَيِ الْأَمْرِ اَسَ الْتَقْوَا -</p>	<p>التَّشَاءُؤُ - عَوْدُ الرَّبِّ اِلَيْهِمْ نَسَبُ كَرْدَن مَسْوِيْ جِيْتَن</p>
<p>باب الافعال</p>	<p>فِي الْحَيَاثِ تَنَاسُلُ اَسْمَى فَهِيَ غَوَاثَنَامُ -</p>
<p>الْاِحْسَابُ - سِيَاهُ وَسَيْدُ وَسَرِخُ شَدَن</p>	<p>التَّكْدَاءُ عَم - فَرَا هَمُ كَرْدَن -</p>
<p>خِيَاكُمُ اِنْ مِهْمُ رَنْجَا مَرُوِيْ بِاَزِيَايِي -</p>	<p>وَمِنَ النَّاقِصِ الْمَهْمُوزِ الْعَيْنِ</p>
<p>الْاَشْهَابُ - سَيْدُ شَدَن اَسْب -</p>	<p>التَّكْدَرُوْا يَكِيدُ بِكَرٍ بِرَادِيْدَن وَبِرَابِرِ كَرْدَن اِقْتَادَن</p>
<p>الْاَرْقَاتُ - رَنْجِيْدَه شَدَن -</p>	<p>وَقُلَانِ تِيرَايِي اِي تَشَاوُؤُ اِي وَجِيْهِ فِي الْمَرَاةِ اَد</p>
<p>الْاَكْمَاتُ - كَيْتِ شَدَن اَسْب -</p>	<p>السَّيْفُ وَتَرَايِي لَدَشِي مِّنَ الْجُرْأِي عَرَضُ لَه</p>
<p>الْاَغْنَاتُ - الْاَلْبَنَاتُ وَقِيلَ هُوَ مَطْلُوبُ مَن</p>	<p>فِي الْحَيَاثِ اِيْزَاوَن اَهْلِ عَلِيْمِيْدَ اِي نَيْلِرُون وَ</p>
<p>الْاَخْرَجَا - سِيَاهُ وَسَيْدُ شَدَن -</p>	<p>فِي حَيَاثِ اَخْرَجَا اِي الْهَلَالُ اِي تَخْلُفَا اِنْظَرُ اِي اَهْلُ</p>

۱	الْأَفْطَحُ سِيَاهُ وَسَيِّدُ شَدْنِ كُوسِيْنَد	۱	الْأَفْطَحُ لَالٌ - الْفَتُورُ وَالْمَاسِرُ خَاوٌ -
۲	الْأَفْطَحُ بَدَأُ - خَاكُ شَرُّ كُونِ شَدْنِ -	۲	الْأَفْطَحُ لَمَاءُ - سِيَاهُ شَدْنِ خَرٌ -
۳	الْأَفْطَحُ أَدَا وَالْأَفْطَحُ أَدَا - بَشَا قَتْنِ -	۳	الْأَفْطَحُ هَمَاءُ - سِيَاهُ شَدْنِ اسْبُ -
۴	الْأَفْطَحُ أَرْسَخُ شَدْنِ -	۴	الْأَفْطَحُ نَمَاءُ - سَيِّدُ شَدْنِ لَبِزِيرِيْنِ اسْبُ -
۵	الْأَفْطَحُ أَرْسَخُ شَدْنِ -	۵	الْأَفْطَحُ لَمَاءُ - كُونِ كَرْدَنِ وَبَرِيَايِ شَدْنِ خَرٌ -
۶	الْأَفْطَحُ أَرْسَخُ شَدْنِ -	۶	فِي الْحَرْثِ فَازَلَمُ بِرَقِيلِ وَهَبُ بِرَقِيلِ قَبْضُ -
۷	الْأَفْطَحُ أَرْسَخُ شَدْنِ -	۷	الْأَفْطَحُ كَرْدَنِ كَرْدَنِ -
۸	الْأَفْطَحُ سَأَسُ - سِيَاهُ شَدْنِ كُوسِيْنَد	۸	وَمِنْ الْأَجُوفِ الْوَاوِي -
۹	الْأَفْطَحُ لَمَاءُ - سِيَاهُ وَبَرِيَايِ شَدْنِ اسْبُ -	۹	الْأَفْطَحُ جَاوَجُ - كَرْدَنِ شَدْنِ -
۱۰	وَمِنْ خَنَّاكِهِ كُونِ دَابَاهِرِ وَفَزْدَاوِيلِ الْقَوْمِ هَبَا -	۱۰	الْأَفْطَحُ دَاوُ - سِيَاهُ شَدْنِ -
۱۱	الْأَفْطَحُ شَأَسُ - رَشُ شَدْنِ اسْبُ -	۱۱	الْأَفْطَحُ دَاوُ - دَرَا زَكْرَدَنِ شَدْنِ -
۱۲	الْأَفْطَحُ فُضْأَضُ - بِاشِيْدَةُ شَدْنِ شَك -	۱۲	الْأَفْطَحُ رَأَسُ - سَيِّدُ دَسِيَايِ شَدْنِ سِيَاهُ وَبَرِيَايِ شَدْنِ -
۱۳	وَأَبْ دَانِيْمِ بَرَانِ مَانَد -	۱۳	الْأَفْطَحُ رَأَسُ - سَيِّدُ دَسِيَايِ شَدْنِ سِيَاهُ وَبَرِيَايِ شَدْنِ -
۱۴	الْأَفْطَحُ قَطَاطُ - سِيَاهُ وَبَرِيَايِ شَدْنِ -	۱۴	الْأَفْطَحُ رَأَسُ - سَيِّدُ دَسِيَايِ شَدْنِ سِيَاهُ وَبَرِيَايِ شَدْنِ -
۱۵	الْأَفْطَحُ قَطَاطُ - سَيِّدُ شَدْنِ لَبِزِيرِيْنِ اسْبُ -	۱۵	الْأَفْطَحُ رَأَسُ - سَيِّدُ دَسِيَايِ شَدْنِ سِيَاهُ وَبَرِيَايِ شَدْنِ -
۱۶	الْأَفْطَحُ قَطَاطُ - الْمَنْ شَدْنِ دَانِ سَيِّدِي -	۱۶	الْأَفْطَحُ رَأَسُ - سَيِّدُ دَسِيَايِ شَدْنِ سِيَاهُ وَبَرِيَايِ شَدْنِ -
۱۷	بَاشِدُ كَرْدَنِ رَغْمِ دِيْكَرِ بَاشِد -	۱۷	الْأَفْطَحُ رَأَسُ - سَيِّدُ دَسِيَايِ شَدْنِ سِيَاهُ وَبَرِيَايِ شَدْنِ -
۱۸	الْأَفْطَحُ قَطَاطُ - مَنِيْعُ شَدْنِ -	۱۸	الْأَفْطَحُ رَأَسُ - سَيِّدُ دَسِيَايِ شَدْنِ سِيَاهُ وَبَرِيَايِ شَدْنِ -
۱۹	الْأَفْطَحُ قَطَاطُ - كَرْدَنِ شَدْنِ -	۱۹	الْأَفْطَحُ رَأَسُ - سَيِّدُ دَسِيَايِ شَدْنِ سِيَاهُ وَبَرِيَايِ شَدْنِ -
۲۰	الْأَفْطَحُ قَطَاطُ - سَوْتِ سَرَخِ شَدْنِ اشْتَر -	۲۰	الْأَفْطَحُ رَأَسُ - سَيِّدُ دَسِيَايِ شَدْنِ سِيَاهُ وَبَرِيَايِ شَدْنِ -
۲۱	خَنَّاكِهِ بَاسِيَايِ زَنْد -	۲۱	الْأَفْطَحُ رَأَسُ - سَيِّدُ دَسِيَايِ شَدْنِ سِيَاهُ وَبَرِيَايِ شَدْنِ -
۲۲	الْأَفْطَحُ لَالٌ - تَر شَدْنِ -	۲۲	الْأَفْطَحُ رَأَسُ - سَيِّدُ دَسِيَايِ شَدْنِ سِيَاهُ وَبَرِيَايِ شَدْنِ -
۲۳	الْأَفْطَحُ لَالٌ - سَيِّدُ شَدْنِ بَرِيَايِ زَنْدِيَايِ -	۲۳	الْأَفْطَحُ رَأَسُ - سَيِّدُ دَسِيَايِ شَدْنِ سِيَاهُ وَبَرِيَايِ شَدْنِ -

الاجزاء واداء بادشاهان و تصرفات کبرایا رعوی

باب الافعال

الشيخ الفاضل

الایکینچینکات قوشونلارین آراسیندا

الْأَكْمَنَاتُ - الْاَكْمَاتُ

الألبانجاء وروايتان الأخرى تحتاج الإخراج

الآن في هذا الوقت قد انقضى

وینشده... وکند که کل خطای...

الاستعداد الاسمي -

الاکبریتراک درازن شب و اہمار

الذليل إذا تامل طلعوع النجوم واستنار في دروب

مطلبہ و اکثر وہ وہاں اربعان تہذیب فحشہ

اللباس ومنه الشيء الماسي إلى المضي والقبال

الميل : في الكائنات النجمية الليل وسطه -

الأخضر والأخضر رأساً - الأخضر -

الاستیلا و تهم و از شدن کشت۔

اَلَا شُمَّتِ اِرَايَ كُنْدَمِ گُونِ شَدَن -

الْمُحَلِّقَاتِ وَالْخَالِصَاتِ وَمَن يُغْلِبْنَ فِي حُكْمِكُنَّ الْفِتْنَةُ يَكُنَّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَمَا كُنَّ بِقِسْفٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ يَكُونُونَ فِيهَا عَلَىٰ كُلِّ حَرْبٍ ۚ وَمَا كُنَّ بِطَعَفٍ مُّسْوِيٍّ ۚ وَلِيَقُضِيَ بِهِنَّ الْكَلِمَةُ الَّتِي كُنَّ فِيهَا ۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ حَاقِدٍ مِّنْ شَيْءٍ مَّا كُنْتُمْ فِيهَا بِأَعْيُنِكُمْ ۚ وَلِيُنْفَضَ ظَهْرُ الْكَافِرِينَ ۚ وَكُنَّ ذُرِّيَّةً مِّنْ دُونِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۚ

الاصغر - الاصغر

الْأَغْفِيْرَ اسْرَ بَابِرَه شَهْدَن جَامِه۔

الافضل اور خشک شدن گرفتن گیاه دور

سجیدین اقطار الفت متیہ الیسیس۔

آلات میزانش - جنین -

الإملياس في نوشتن -

الأقريطاط - الأرقطاط - الأرقطاط -

لَا رَيْبَ لَكَ - الاربعة

الأزمنة في القرآن -

لَا خُصْلَالَ. بسیار رشاخ و بزرگ شدن درخت

الادب الیمامہ سیاح شہن آدمی و غیرہ

الْأَرْهَامُ - سِيَاهُ شَمَانٍ وَمِنْهُ قَوْلُهُ لِقَائِكَ

مدیرستان امی سودان من شعله انضرو

آلہ دنیا کا ہر شے گمراہی

آزمایشگاه آموزش روشدین تره

الاشقيان كاليرح موسى مشرك -

ومن المعتل

اکتیو تیار ہو کر دیکھیں آپ دیکھیں

تقول امیراؤ الفرس صارور داوا صلہ ار داؤ

فصار الواو ياءً كسرة ما قبلها -

ومن الأجوف والداوى

الاستونيك اى ال سوواو

الانوار والازوار

ومن البيان

الابيضاض الابيضاض

الْأَيْتَانِ - أَرَادَهُ شَدَنَ -

وَمِنَ اللَّيْفِ الْمُقْرَنُ

الأخوت وأخواتهم

باب الفعللة

أَجْرَدَ بَشَرًا - چیزی که بر تو باشد بر خوان دست
بر او نهادن تا کسی از آن بخورد -

أَجْرَدَ شَيْئًا - چیدن از نیامی -

أَجْرَدَ بَشَرًا - هر کردن گمان سخت خلق گردانیدن

أَجْرَدَ بَشَرًا - وفروتنی نمودن فی مثل رویت

عَصَا ثِقَانِ بَشَرًا - شمع ذوال الثقان شسته تسوی

المرح وهو فعل من در رب -

أَجْرَدَ بَشَرًا - غدا قالوا له الشئ من الرب

أَجْرَدَ بَشَرًا - بریدن بر راز -

أَجْرَدَ بَشَرًا - پای کسی بچیدن در کس -

أَجْرَدَ بَشَرًا - بیان فرید بر آوردن -

أَجْرَدَ بَشَرًا - بر غنم سر گرفتن آب -

أَجْرَدَ بَشَرًا - خواندن گوشت پند -

أَجْرَدَ بَشَرًا - کنار چیزی از و دیده شدن مثال

لَوْ مَشَى بَشَرًا - ای و مردم کس -

أَجْرَدَ بَشَرًا - بچه کردن -

أَجْرَدَ بَشَرًا - کوفتم تا شستن چیز تو را بر من موقوفی

أَجْرَدَ بَشَرًا - مرغ مغرب بفتح الراء معطوف -

أَجْرَدَ بَشَرًا - آینه شمشیر بر روی آوردن نیکندن کسی -

أَجْرَدَ بَشَرًا - بریدن و زنا اسمی للمصوحی قرأ

أَجْرَدَ بَشَرًا - بر قفا نگانیدن -

أَجْرَدَ بَشَرًا - از برن بکندن -

أَجْرَدَ بَشَرًا - اذین عشق با دل النبل زانده عن علی

أَجْرَدَ بَشَرًا - الاضطرار فی القول يقال للامر الشدید

أَجْرَدَ بَشَرًا - چیز بر اینجویند شار و جز آن ز را و غیر مسکو

أَجْرَدَ بَشَرًا - فی الحدیث اتی بجر اب اوله - جرح ای وی

وقال القتیبی - به جرب اب اوله بهرج ای عدل به

عن الطریق البهرق - فی الحدیث اما اذا بهرتنی

معناه اهدتنی باسقاط الحد عنی -

أَجْرَدَ بَشَرًا - نیک بچشم تافتن -

أَجْرَدَ بَشَرًا - بخت کردن کسی که در

حاکم شدن باشد -

أَجْرَدَ بَشَرًا - بخت تافتن -

أَجْرَدَ بَشَرًا - خوش عیش شدن -

أَجْرَدَ بَشَرًا - والد الحواجر - بسیار گردانیدن

أَجْرَدَ بَشَرًا - آمد و شد کردن -

أَجْرَدَ بَشَرًا - بهوار شدن کار و المدح المدح الالم

أَجْرَدَ بَشَرًا - بند و ارفتن بهیر -

أَجْرَدَ بَشَرًا - آراستن -

أَجْرَدَ بَشَرًا - بخت دوز شدن -

أَجْرَدَ بَشَرًا - بهار وچ کردن بر که و آنچه بدان ماند

أَجْرَدَ بَشَرًا - نیکو پروردن -

أَجْرَدَ بَشَرًا - شاخهای نازک بیاوردن وخت

أَجْرَدَ بَشَرًا - احمق و بهوده گونی شدن -

أَجْرَدَ بَشَرًا - الاضطرار فی الجرد المشی -

الْهَمْلِيَّةُ - راه دار رفتن -

الْبَلَدُ حَمْدُ خُوشِيَتِينَ بَرَزْمِينَ افغاندن

الجامع في سيرة القديسين -

آلہدکڑی۔ مابند بلیند کرون۔

الفردی است. باز از همه و از نهان -

الْقَرْطُ وَالْقَلْبُ وَالطَّلْحُ بْنُ كَرُون

الْقُرْآنُ الْعَزِيزُ : الْقُرْآنُ الْعَزِيزُ وَبِهِ نِ الْوَحْيُ

الكتاب في شرح وصية الكرمية على القصير

٢٠٠٠

الآن تهریب و مطیع شدن کبوتر باره نمره -

آلہم ھذہ کتاب پرورون۔

العجوة: بزره كرون -

الشيخ بكه - نديم را آرون -

الجلد - ۱ - شماره ۲

الفرقة من تحت يده لم يكن

المدة لا تزيد على

ابن الباقی -

البخاري - ابي بكر بن محمد بن عمرو بن نافع عن ابي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم انه قال من قرأ سورة البقرة في ليلة الجمعة كف عنه كل صفة من الصفات الا النفاق

وَجَدِي سَيِّدُ سَوْرَةِ الْبَقَرَةِ

الْعَمَلُ - وَالْمَعْنَى -

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

اجتہاد سے کہیں نہیں بے خبر رہا کرتا ہے۔

التراب ولا تطينوه -

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَرَّمَ وَنَقَشَ -

الدُّعْتَةُ - بیفاندن ویران کردن -

اللَّعْنَةُ شُورِيْدَه كِرُون مِي جِيْتَن -

الذَّامَةُ نَزِمَ شَدَنَ

التسعة: زينة - زينة عفران رنگ کردن -

الذبحون - باخون من لفيدون -

الفصل الثامن عشر في شرح

الزيتون في مصر

والله اعلم بالصواب

المنشقة - وردين جامه -

الصنوبرية - بارياب - سيدان بن ورد

حریمایا پوست باز شدن وی

الکتاب فی الحقیقه

[illegible]

الغيبى
وكتابه

القصص - كبرياء

الذی فیہ ما یفید فی الدنیا و الآخرة

و قازانان و مردان و بزرگان و فرقه‌ها -

الْفَتْحَةُ - اِتَّاعًا، اللام من غير فتحة.

الْقَمَطُ

الْفَعْلَةُ نِيكٌ بَسْتَنٌ بِلٍ وَانْجِبُهُ إِنْ مَانَهُ
 وَفِي الْحَدِيثِ قَطْرٌ فِي الْجَالِيَةِ أَيْ صَادِرٌ قَطَارٌ مِنَ الْمَالِ
 الْكَفَّةُ بَشْمُشِيَّةٌ بِأَيْهِ كِرْدُونٌ مَعْنَى الْمَكْبَرِ
 الْفَضِي لَانْضَرَبَ قَوْماً بِالسَّيْفِ
 الْجُزْءُ الْبَقِيَّةُ كِرْدُونٌ وَسَبْعَةٌ مَعْرُوبَةٌ
 الْجُزْءُ قَسْرٌ لَلْاجْتِمَاعِ إِلَى نَاحِيَةٍ مَعْرُوبَةٌ
 عَنْ الطَّرِيقِ وَكَلَمَتٌ
 الْقَصْرُ طَرَفٌ الْعَرَبِيَّةُ
 الْعَلَمَةُ تَأْسِيكٌ تَأْخِذٌ كَوْنُهُ
 الْحَكْدُ تَأْذِيرُهُ كِرْدُونٌ أَلَا انْتَهَمَ حُرُوفُ الزَّوْ
 سِنَا فَقَالَ لَوَافِدٌ لَنْ لَيْشَ كَلَامُ الْعَرَبِ أَلَا بَعْدَ نَزَائِدِ
 الْهَنْدُ خَرَامِيدِنَ
 الْخَلِصَةُ دُولُ بَرْدُونٍ يُقَالُ خَلِصٌ قَلْبُهُ فَنَشَرُوهُ
 الْكَفَّةُ كَسْبٌ لِمَجْمُوعٍ وَرَدُونٌ قَدْ اخَذَ
 بَعْضُهُمْ بِيَدِ الْكَافِرِ قُلُوبُهُ لَمْ يَسْتَبِيحُوا
 الْكَفَّةُ بَسْمٌ رَازِقَتْنِ وَبَسْمٌ قُلُوبُنِ
 كِرْدُونٌ فِي الْحَدِيثِ لِلْحَيَّاجِ قَالُ لَزَيْسِلَ
 مِنْ أَيْلِ الرَّسِّ الرَّسْمَةُ نَتِ يُقَالُ يَوْمَ يَرِيحُ
 وَيَوْمَ يَرِيحُ إِذَا كَانَ لَيْسَ بِرَدٍ وَبِأَيْهِ
 الْطَرَفُ الْإِنْقِاضُ وَالْكَوْبُ
 الْكَفَّةُ بِأَيْهِ شَدْنٌ أَرْبَاكَارِي
 الْكَفَّةُ بِرِيحٍ مُفْلَكُنَ
 الْكَفَّةُ تَارِيكٌ شَدْنٌ

الْعَبَسَةُ رَوِي تَرَشٌ كِرْدُونٌ وَالنُّونُ رَانَةٌ
 الْعَبَسَةُ بَعْنَفٌ فَرَاكَرَتْنِ فِي الْحَدِيثِ تَعْرُ
 وَرَوَاهُ الْمُصَحِّفُونَ بِالْأَفْهَمِ وَبِأَيْهِ اِخْطَارُ
 الْقَطْرُ سَمَةٌ كِرْدُونٌ وَالْعَطْرُ أَيْ الْعَجَابُ
 بِالشَّيْ وَالْمَطَاوِلُ سَمَةٌ الْمَقْسَمُ إِنْ قَالَهُ
 الْبَلِيثُ
 الْقَصْرُ سَمَةٌ تَقْطَعُ كِرْدُونُ
 الْقَصْرُ طَرَفٌ بِشَدْنِ كِرْدُونِ
 الْكَفَّةُ كِرْدُونٌ كِرْدُونٌ وَبِأَيْهِ بَرْتَمَانُ
 كِسِي وَبِأَيْهِ دَارِي قَتْنُ
 الْكَفَّةُ كِرْدُونٌ وَبِأَيْهِ الشَّيْ
 الْهَنْدُ كِرْدُونٌ وَبِأَيْهِ كِرْدُونٌ وَبِأَيْهِ الزَّادُ الْهَنْدُ
 مُشْتَقَّةٌ مِنَ الْهَنْدِ أَلَا إِنْ الرَّاسُ قَلْبُتِ
 لَمَّا وَكُرْتُ
 الْكَفَّةُ رَازِقَتْنِ كِرْدُونٌ مَأْخُذٌ مِنْ أَيْ
 بِرَاقَتْنِ
 الْكَفَّةُ أُنَادَا الْكَفَّةُ نَحْوَهُ وَبِأَيْهِ فِي الْحَدِيثِ
 الْكَفَّةُ اشْتَرَاكَرَا وَادْنِ
 الْكَفَّةُ وَالطَّرَفُ وَبِأَيْهِ شَدْنٌ وَبِأَيْهِ شَدْنٌ
 نُقْلٌ مِنْ عِيُونِ الْحَقَائِنِ
 الْخَلِصَةُ كِرْدُونُ
 الْقَصْرُ أَنْ تَجْعَلَ الْإِنْسَانَ وَتَشْدُ جَلِيهِ
 وَبِأَيْهِ وَتَشْدُ الْيَدَيْنِ تَحْتَ الرِّجْلَيْنِ الْيَدُ

الْقَرْصَةُ بِسَرْمَايَةٍ كَرَفَتِ -
 الْقَرْصَةُ صَفِيَّةٌ بِسَرْمَايَةٍ كَرَفَتِ -
 الْعَلَهْضَةُ كَأَوْدِيَةٍ وَسَهْمِيَّةٌ وَجَبَانٌ
 بِرَكْشِيَّةٍ كَسَمَاءٍ أَيْ نَيْكِسٍ عِلَاجُ كَرْدِيٍّ وَتَسِيلُ
 نَزْدُ الْكَلَامِ بِالْمَادِ وَالْمَادُ الْفَصِيحَةُ فَتَقَعُ فِيهِ الْبَيْتُ
 الْبَوَاقِيَّةُ بَارِزٌ بِرَكْشِيَّةٍ كَرْدِيَّةٍ كَأَوْدِيَةٍ
 الْخَلْفَةُ مَسْرُورَةٌ -
 الْقَرْصَةُ السَّيْجُ وَالْمَيْمُ زَانِقَةٌ عَنِ الْجَوْبِ
 الْقَرْصَةُ أَنْ لَفْظُ بَيْنَ جَاكِاتٍ أَوْ قَاعِدٍ
 الْقَرْصَةُ خَرَفَتِ بِشِدَّةٍ وَكَامُ خَرَفَتِهَا -
 الْخَلْفَةُ خَرَفَتِ كَرْدِيٍّ وَدَوْبُ كَسِيٍّ بِرَدِّهِ وَتَوَلَّى
 دُرُونٌ وَبِرَا -
 الْخَلْفَةُ الْخَفَافُ هُوَ الَّذِي يَسُوقُ
 السَّفِينُ بِإِصْلَاحِهَا دَفْعُ الْحَدِيثِ بِالْفَعْلِ
 الْخَلْفَةُ كَوْنُ شَيْءٍ أَوْ اسْتِخْوَانٌ بَارَكُونَ -
 الْبَرْقَةُ رَدِيٌّ يُوْشِي بِشَيْءٍ نَوَافِلٍ -
 الْبَرْقَةُ بِرَهَارِ مَوْتِ بَايٍ بِالِاسْتِادَةِ الْكَلْبُ
 الْبَرْقَةُ بِشَيْءٍ فَتَنٍ وَكَرْمٍ -
 الْبَرْقَةُ أَرَانُشُ كَرْدِيٍّ وَغَيْرِهِ أَيْ قَالِ
 زَهْرَتِ الْجَارِيَةِ أَوْ زَهْرَتِهَا -
 الْبَرْقَةُ كَرْدِيٌّ يُوْشِي بِشَيْءٍ بَارَكُونَ أَيْ قَالِ
 مَرَجَتْ لَحْدُونَ لَنَوَاجِيهَا -
 الْبَرْقَةُ بِالْمَادِ وَالْمَادُ الْفَصِيحَةُ فَتَقَعُ فِيهِ الْبَيْتُ

الْقَرْصَةُ مَرِيٌّ سَتَرُونٌ بِفَيْسُ شَدَن
 وَجَزِيَّةٌ أَرْبَنٌ بِرَكْشِيَّةٍ -
 الْقَرْصَةُ تَرْكُ زَانِشْتَانِ بَارَكُونَ -
 الْقَرْصَةُ زَرْشَتِ رَفَتِ وَالْأَقْبَاضُ
 وَالْأَسْتِنَا وَالْفَيْسُ -
 الْقَرْصَةُ دَرْزَانُ شَدَنُ شَكُوْفِيَّةٍ زَرْشَتِ
 الْقَرْصَةُ بِشِدَّةٍ بِشِدَّةٍ زَرْشَتِ بِرَكْشِيَّةٍ أَيْ قَالِ
 لَرَسَمَتِ الرَّجُلُ خَرَفَتِ بِرَكْشِيَّةٍ -
 الْقَرْصَةُ بِشِدَّةٍ بِشِدَّةٍ بِشِدَّةٍ بِشِدَّةٍ بِشِدَّةٍ
 أَيْ قَالِ نَشَرَتِ الْبَعِيَّةُ بِشِدَّةٍ لَفَتْ فِي خَدْرَتِهَا إِذَا
 اسْرَعَتْ وَوَسَّحَ الْبَيْتُ بِالْقَارِ وَالْمَعْرِيَّةُ -
 الْقَرْصَةُ بِشِدَّةٍ بِشِدَّةٍ كَالْمَرْوَلَةِ وَهِيَ سَمِيَّةٌ عَمْدَتِ
 وَاسْمُهَا الْبَيْلُ وَقَدْ خَرَفَتِ الرَّجُلُ إِذَا شِئِ
 مَفَاجَا أَيْ قَالِ قَدْ سِيرَ كَانَتْ تَعْرِفُ بِهَا الرَّجُلَةَ
 كَالْمَرْوَلَةِ وَالدَفْعُ -
 الْقَرْصَةُ أَرَسْتَن -
 الْقَرْصَةُ وَالْمَرْوَلَةُ هَفَّتْ - نَيْكُ بِرَدُونَ
 الْقَرْصَةُ الْكَبِيرُ -
 الْقَرْصَةُ لَرَزَانِيَّةٌ -
 الْقَرْصَةُ كَرْدَانِيَّةٌ بِشِدَّةٍ وَتَدِينُ دِينَ
 كَرْدَانِيَّةٌ خَرَفَتِ الرَّجُلُ إِذَا رَوَّحَتْ فِي الْفَعْلِ
 خَرَفَتِ الرَّجُلُ بِالزَّالِ فَيُزَادُ الْإِلَامُ عَنِ الْجَوْبِ
 إِذَا لَرَزَانِيَّةٌ دَاوَعِي الْكَلْبُ بِالْمَعْرِيَّةِ -

الحمد لله رب العالمين وبني ائمتنا

الحمد لله

الخوردلة والكمون - ياره خوردر کردن گوشت -

الخزعة - لنگہ وارہ رقت۔

الرَّحْمَةُ يَارَهُ مَا رَهُ كَرُونَ -

البسطة السجدة

المسك كالأبيض سرامه رله شامدون -

... ۱۳۰۰ ...

الشيخ الفاضل

آل کمالیہ

[illegible]

وفاؤا سہلک لہین سہولہ و اہم راندہ

السيد الشريف في سجون مظلة اليهود والكفر والهم.

الطريقه بالارمن فيسرا اقبال

العنقود السهل كذا استن -

العنكة - سروج - باير - ستن - وا

العَدْلَةُ بِأَنَّكَ كَرْدَن بِلِيلِ -

الغزيلة: نسیب مال کردن و کشتن و بار بار باره کردن

الفصل في معرفة شئون قضاية : فاسم

آفسکلہ و رنگ کردن پسینہ چھ لکھتے

۱۱ | انکار اخذ من الفضل و مبرور

القسم الأول

الأكابر آية خاتمة في القاصد وتتم من الخطبة

المطابق للمعاني والامثال وخلافه

العنقلة - الخنزيرة -

البهجة - سرشدين -

الهناء - سخن نرم گشتن -

الهناء حلة - الاعتلا في المشي -

الهناء حلة - مری برکنان -

الهناء حلة - مشقة الضيق العرجاء والنون الندة

عن: بنی -

الهناء حلة - عالت برسام گرفتن يقال برسم

الرجل فهو برسم -

الهناء حلة - پیوسته گرفتن و برشم الرجل

اذا وجهه وظهره الخزن

الهناء حلة - خشم گرفتن

الهناء حلة - بیدون آوردن غلاف شکوفه

الهناء حلة - ادراسته النظر وسكون الطرف -

الهناء حلة - الابتلاع -

الهناء حلة - ترسیده خاموش شدن پس از بیدار شدن

فك بال غیر مجتبه -

الهناء حلة - بیان کردن چیز پنهان بگرم طالع الناس ان

الهناء حلة - بنگیدن و سهی فی البیت -

الهناء حلة - البرودة -

الهناء حلة - الحبر شبة و تیز گشتن -

الهناء حلة - سخت بزه کردن کمان -

الهناء حلة - بیدار کردن و بیدار کردن و بیدار کردن

الحلقة - حلقوم بریدن

الحلقة - بین بین گردانیدن و خشم الناس الخنزیر

قراورک الجالبیه و الاسلام مثل بید و الرجل

الهناء حلة - الذي لا يدري من كى يخلص من شىء و الخنزيرة

الهناء حلة - التي تقطع طرف اذنهما -

الهناء حلة - فراخ گاو شین

الهناء حلة - تعادم الاثاب -

الهناء حلة - شدت العفن و التسميم عليه

الهناء حلة - الطيرة

الهناء حلة - الطيرة و الطيرة - سرور پیش انگشتان

الهناء حلة - حلقوم بریدن -

الهناء حلة - و فتن و بیهوشی آوردن و سرگشتن

فی الحديث تخافهم مفرقة اسم لها منقار -

الهناء حلة - بید آوردن -

الهناء حلة - نیم روزی خوردن -

الهناء حلة - گرد و گردانیدن -

الهناء حلة - گردانیدن و بیدار کردن و بیدار کردن

الهناء حلة - بریدن -

الهناء حلة - عیدی اندر روی آمدن -

الهناء حلة - شباب خواندن و گفتن -

الحلقة - دو برخ از انوک زمار طبع شده

الهناء حلة - قامت البیان علی الشئ و هو حبه

النون - نایه عند ابن الاعرابی و عند الامم

<p>الحوالة - لا حول ولا قوة الا بالله گفتن التوبة - ذكرك افراز ديك کردن - الحوصلة - پیر کردن حوصله - الحوقلة - الحوقلة - مسخت پیر شدن و عاجز شدن از جماع و بی اختیار شدن از جماع الودقة - دقل فلان را از حقش بشی من ماکول التودقة - دست رفتن - التودقة - لرزیدن -</p>	<p>النون زائفة و قال والصواب ان يقال امره مكانه بيمين واليمين كلمة موهوبة - التوبة -</p>
<p>ومن الملحق بها زيادة بياض الفاعل</p>	<p>البيضة - بياض کردن -</p>
<p>البيضة - مانده شدن و از زینتی برینگی شدن</p>	<p>البيضة - مانده شدن و از زینتی برینگی شدن</p>
<p>الطاطاة - مسند فرو بردن بقا باسراع</p>	<p>الطاطاة - مسند فرو بردن بقا باسراع</p>
<p>الطاطاة - فطاطی الرجل فیسمه راسه و انما قسم الرجل</p>	<p>الطاطاة - فطاطی الرجل فیسمه راسه و انما قسم الرجل</p>
<p>بالخضوع ترك فومس بالبادية -</p>	<p>بالخضوع ترك فومس بالبادية -</p>
<p>السيطرة - گماشته شدن -</p>	<p>السيطرة - گماشته شدن -</p>
<p>التيضعة - بانگ کردن در حیرت -</p>	<p>التيضعة - بانگ کردن در حیرت -</p>
<p>التيضعة - بانگ کردن شمشیر و زخم -</p>	<p>التيضعة - بانگ کردن شمشیر و زخم -</p>
<p>التيضعة - فی علی الصلوة گفتن -</p>	<p>التيضعة - فی علی الصلوة گفتن -</p>
<p>التيضعة - پیران بی استین پوشیدن -</p>	<p>التيضعة - پیران بی استین پوشیدن -</p>
<p>التيضعة - لاله الا الله گفتن -</p>	<p>التيضعة - لاله الا الله گفتن -</p>
<p>التيضعة - باختر شدن سخن نرم گفتن -</p>	<p>التيضعة - باختر شدن سخن نرم گفتن -</p>
<p>التيضعة - مسرعتی فوافرانی گردانیدن</p>	<p>التيضعة - مسرعتی فوافرانی گردانیدن</p>
<p>التيضعة - شیطن الرجل اذا صار كالشيطان و فعل فعله</p>	<p>التيضعة - شیطن الرجل اذا صار كالشيطان و فعل فعله</p>

من الملحق بها زيادة بياض الفاعل

من الملقى بما في يد الوين العين اللاور

الطبعة الأولى: ١٩٨٠

اللَّهُوَجَةُ: گوشت تمام ناپختن و تمام نابریان

کروں و شکر ناکروں کا رستہ

الدَّهْرُ لَا يَمُرُّ بِكَ إِلَّا وَهُوَ يَوْمُ مَوْتٍ

اذا تجبته ثم قلته من هواه.

الهيروغليفية - مبرون -

الهاوية - شافق.

اللَّهُمَّ كُلُّ الْمَخْلُوقِ فِيهِ مِنْ كَلَامِ أَوْ عَمَلِ

و لیکن ہی ان چمن بالشی و ان لکھڑے سنیان
 و لیکن ہی ان چمن بالشی و ان لکھڑے سنیان

الشمس وكله اذا روي شانيدين -

الفقه الكائن في كنفه من بابي كبرياء

الرحمن الرحيم من تراجم ابي عبد الله عليه السلام

العلماء في هذا الشأن -

بن الملقى بها بنو قيس بن العيص بن الملقى

الفائدة: برانگیخته کردن

الْحَذِيظَةُ بِمَصْدَرِ الْفِيضِ وَهُوَ الَّذِي

نشد و گفت: افزودن رنگها، کثرت پیرهن

الحَزَنَةُ: نَزْوَءٌ وَدُكْرَانٌ -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1039-1043.

الْقُلُوبِ فِي كَلَامِهِ يُوَشِّحُونَ -

ومن المتكلمين

الجنحة نازنین و خندان بخکی کروں غلامہ

الشیخ و فضیلتہ

اللَّيْذِيَّةُ مَا وَكَّرَ وَاتَّيَسَّرَ وَثَبَاتُ فَنَ وَرَفَاتُ

ومن هذا قوله من قرأ غفر الله له

وہاں بیٹوں مارہ اسے بولا و مارہ انی

الذی یبککون شیری و شکم

الکلیکۃ نگوں سا کردن۔

الَّتِي تَرَىٰ فِيهَا مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۚ

الانسان في القصور مثل الحنين
الذي يشبه آفة الكرم في الغلة

[illegible]

الشفقة بغير شدة وأند وشكره ونو

وادی شقش

1990

۲۱

... 1941

اندر شمع خورشید و ماه و شمس و جبروت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

باب اول در تارک شدن شیب

الليل حتى تقبل الظلام وروى فقال ورجع فلي نورا

من الامجاد ومنه قوله تعالى والليل اذا

ویدل علی ان الاختیار او بر قولہ و التبع اذا

تنقش و قیل مطوین سن

محکم دلائل سے مزین و متنوع ومنفرد موضوعات پر مشتمل مفت آن لائن مکتبہ

الفصل في معرفة راعى كرون

الشيخ الرئيس الرازي

المستوفى في تاريخه

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

حاضر دیگر، دشمنان کا غزوہ امن مان لیا۔

الشيخ محمد بن عبد الله بن مسعود

انگشت ششم: انگشت ششم

و کات خطاب را بشیخین بدل کروں دیخو

انست ما بين قبيلة بني اسد كنفه

التسليم في دور يست إزالون -

البصيرة ونبال جبال پند -

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وكرمه

وینستقر قمر و منه الحی

وَمِنْ شَرِّ النَّاسِ

فی بدعتی تحریرت احباب علی مرادان

والتاريخ في السير

الْأَصْدَاقُ - دست بپرویزن باززدن
در حال خجستن -

الْمَصْفَاةُ - مثل المصفية الا ان المصفية
بطرف اللسان وفي الحديث القتل في سبيل
بمصفاة معي مرطبة عا سلة من الذنوب
يقال مصفاة اياه اذا جعل فيه الماء ويتركة
ومصفية كذلك عن الاصمعي -

الْمَنْصِبَةُ - جنبانیدن و منها الحديث و
هو منصص لسانه و قد ورد بالمضاد و المعنى
الْمَنْصِبَةُ - جنبانیدن آب و آنچه بدان
ماند و الاستثناء باليد و هذا في الحديث -

الْوَضْعَةُ - شکستن -

الْقَضْعَةُ - کم کردن آب -

الْقَضْفَةُ - فرارغ شدن جامه و در محیط

الْقَضْفَةُ - صوت کسر العظام و الاعضاء
عند الاخذ و الغر -

الْقَضْفَةُ - کثرة تلقفه الليل و نهارا

الْمَضْمَةُ - جنبانیدن ما و زبان خویش
و بانگ کردن او -

الْقَطْعَةُ - نفوذ و نفوذ کردن -

الْقَطْعَةُ - باران خرد باریدن -

الْقَطْعَةُ - کشیدن -

الْقَطْعَةُ - متبغ شدن ذکر و کثرت بول

الْقَطْفَةُ - چیدن تیر و رانداختن -

الشَّعَّةُ - في الكلام التردد فيه من حدا و

وربما قالوا في الدابة اذا ارتطمت في الرمل

الشَّعَّةُ بانگ کردن آسیاد داشتن کسی

را بجای جود از بجای گنجین و بکلیها نسر

من جمع المحسن رضی الله عنه و قيل معناه ضيق

عليه و فر و فتن اشتد و فر و خوا بانیدن آن -

الْأَعْدَاةُ - خواندن گو سفند و پر کردن

جفنه و کسی را که سفند و جفنه و معناه

تم فانتفش ای دمع السقوط و الشداد و

جنبانیدن پیمان تابشتر گنبد -

الْأَعْدَاةُ - پراننده و آشکارا کردن رانده

الْوَعْرَةُ - بر بالا نیدن کودک -

الْوَعْرَةُ - جنبانیدن -

الشَّعَّةُ - آینه ختن شراب با آب -

الْقَضْعَةُ - الصمصاع پراننده کردن جنبانیدن

الْقَضْعَةُ - ویران کردن زمین خوار کردن

الْعَقْفَةُ - بانگ برگو سفند زدن -

الْقَحْقَةُ - بانگ کردن سلاح

و کاغذ و پوست خشک و آنچه بدان نذر بشدن

در زمین -

الْقَحْقَةُ - واداشتن -

الْقَحْقَةُ - شکستن استخوان -

<p>الْمُتَعَمِّقَةُ بِأَنَّهُ كَرُونِ أَتَشْسُ دَرَسْتَن فِي وَجْزَانِ وَمَرْكَازِ تَارِي وَحَرْبِ وَدَر كَرَامِي كَرَمِ فَنَن - الَّتِي تَعْمَقُ - حَكَايَةِ نَبِيٍّ مِنْ أَسِيرٍ - الَّتِي تَعْمَقُ - حَكَايَةِ صَوْتِ أَوْضَحَك - الَّتِي تَعْمَقُ وَالَّتِي تَعْمَقُ فِيهِ الَّذِي إِذَا تَكَلَّمَ مَرَّكَ أَسْمَاءُ فِيهِ أَمَّا فِيهِ الْمَرْفُوعُ بِأَنَّهُ يَكُونُ الَّذِي عَدَّ نَحْوَهُ عِلَالُ كَرُون - الْوَيْسُ نَسْتُ أَنْ تَرَوِ ابْلُ الْمَا كُلِّ يَوْمٍ مَتَى شَأْنُ دَاغَاتِ الْعَيْشِ الْيَمَانِ - الْوَيْسُ نَسْتُ - السَّمْعُ - الْمُسْتَقْسَقَةُ نِيكَ جَرِيْبُ كَرُونِ دَهْنَانِ كَرُونِ الشَّيْءُ نَسْتُ نَحْيَا نِيدِنِ نَنَانِ وَرَطْفُومِ - الْفَتْحُ نَسْتُ لَوَكِ الدَّرَادِ - الْمَعْمَقَةُ - الْإِخْلَاطُ - الَّذِي قَدْ قَسَمَ - الْأَسْرَاعُ وَهِيَ فِي الْأَثَرِ - الْوَيْسُ نَسْتُ - بِرَدَا زَكْرُونِ مَرِغٍ بِرَحْمِيَّةٍ خَوَانِكُ بِرُفْرُودِ وَآيِدِ - الْوَيْسُ نَسْتُ - حَيْنِ الرَّيْضِ وَهُوَ تَهَانِي الشَّجَرِ وَآيِدِ السَّقْسَقَةُ - نَحْيَتِنِ وَالْمَسْفَتِ الْمَشْمُ الْبَلْبَةِ لَيْسَ قَسَمُ نَسْتُ - تَزَارُ كَرُون - الْقَفْقَفَةُ - لَرَزِيدِنِ وَلَرَزَانِيدِن - الْكَفْكَفَةُ - وَادِشْتَن -</p>	<p>الْهَقْمَقَةُ - بِأَنَّهُ كَرُونِ بِيَانِ كَرُونِ - الَّتِي تَعْمَقُ - بِأَنَّهُ كَرُونِ كَوْنِ بِرُونِ كَرُونِ غُورُ وَكَزَلِكُ كُلِّ صَوْتٍ شَبِيهِهِ - الَّتِي تَعْمَقُ نِيكَ رَفْتَنِ وَكَفْتَنِ أَنْدَكِ أَوَّلِ شَبِ رَاهِ فَنَن - الَّتِي تَعْمَقُ حَوْتِ عَطَابِ الْقَدْبِ الْعَرُودِ وَهُوَ الَّذِي قَدْ قَسَمَ - آوَا زَادِنِ سَمِ سَمَوَانِ - دَرَقَا وَشَدِن - الْوَيْسُ نَسْتُ - آبِ رَانَدِن - الْوَيْسُ نَسْتُ بِرَجَانِيدِنِ كَوْدِكِ - السَّقْسَقَةُ - رِيدِنِ كُنْجَانِكِ فِي الْحَدِيثِ السَّقْسَقَةُ - بِأَنَّهُ كَرُونِ مَحَلِّ كُنْجَانِكِ الْفَتْحُ نَسْتُ الدَّرَقَةُ - الْقَفْقَفَةُ نِيَا حِ الْكَلْبِ عِنْدَ الْفَرْقِ - الْمَقْلَقَةُ شِدَّةُ الصَّوْتِ وَكَذَلِكَ كُلِّ صَوْتٍ فِي حَرَكَةٍ وَاضْطِرَابٍ وَلَقَلَّتِ الشَّرْ قَلَقْلَةُ حَرَكَةُ - الَّتِي تَعْمَقُ - بِأَنَّهُ كَرُونِ مَرِغٍ - الَّتِي تَعْمَقُ - جَبَانِيدِنِ نِيكَ رَفْتَن - الَّتِي تَعْمَقُ مَكَّةُ ضَرْبٍ مِنَ الْمَشِيِّ الَّذِي فِيهِ حَشْرُ الَّتِي تَعْمَقُ - جَبَانِيدِنِ خَيْرِ - الْجَلْجَلَةُ - بِأَنَّهُ كَرُونِ رَعْدِ وَجَبَانِيدِنِ زَنَكِ وَانْجِيْدَانِ مَانِدِ -</p>
---	--

أَلْعَلَّكَ أَزْجَانِي سَكِينَةً وَطَلَمْتُ بِالنَّاسِ
أَوْ أَقَلْتُ أَمَّا حَلُّ السَّكِينِ وَتَجَرُّبُ النَّاسِ -

أَلَدَّ لَكَ - حَبَانِيدَن جِزْرِ أَوْ نَحْتِه -

أَلَزَّكَ - الزَّوَال - حَبَانِيدَن -

أَلَسَّكَ - بِوَسْت كِرُون و سَلَسْتُ اللَّه
فِي الْحَقِّ لَمْ يَبْت -

أَلَسَّكَ - حَبَانِيدَن أَرَب -

أَلَصَّكَ - بَأَك كِرُون آهَن و

أَنَحْتِه بَدَان بَانَد -

أَلْعَلَّكَ زَو و رَفْتَن و الْفَلْعَلَّة -

بَأَك كِرُون دَارِ سَالَةِ الْحَمُولَتَن

بِلْدَالِي بَلَد -

أَلْفَلَّكَ - لِيدُو لَعَام بِأَوْ شَرَاب كِرُون

أَلْفَلَّكَ - بَأَك كِرُون و الْفَلَّالُ حَبَانِيدَن

أَلْهَأَكَ - سَسْت يَافْتَن -

أَلْمَمْتُ - بِأَتَا شَتَن زَان كَسِي -

أَلْمَجْمُتُ - بِدِي تَا كِرُون تَرَبَن سَرِي -

أَلْمَجْمُتُ - بَأَك كِرُون أَسِير و تَقْطَعُ خُفْرَتَا

أَلْمَجْمُتُ - الْخَنِي و بِهَوَان تَكَلَّمُ الرَّجُلُ كَانَه

خُنُون تَكْبَر و بِهِي الْفَيَّا نَوْعُ مِنَ الْأَكْلِ قَبِيح -

أَلَمَّكَ - بَأَك كِرُون دُشْتَم كَرَسْتَن

و بَعْدِيَان لَعَال و تَكَلَّبَهَا نَسْرُ قَوْلِهِ تَالِي فَرْدَم

عَلَيْهِمْ بِهَم - قَالِ الرَّجُلُ الْبَاحِ وَالْأَزْهَرِي الْطَبِيق

عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ يُقَالُ دُمْتُ عَلَى الْقَبْرِ وَخَمِسَرَه
أَوْ أَطْبَقْتُ عَلَيْهِ فَأَوَّكِرْتُ الْأَطْبَاقُ تَلَسْتُ

و دُمْتُ عَلَيْهِ و دُمْتُ الشَّيْءَ إِذَا زَقَقْتَهُ بِالْأَرْتَن

أَلَسَّكَ - وَ التَّرْكِيبُ يَدُلُّ عَلَى غَشْيَانِ

الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ مِنْ نَاحِيَةِ الْأَيْطَالِي بِهِ -

أَلَزَّكَ - تَحْرِيكُ الشَّقِيقَيْنِ -

أَلَزَّكَ - بَأَك كِرُون رَعْد و دُنْدِيدَن

كِرَان بَرْنَان خُورَدَن -

أَلْعَمَّكَ - بَأَك كِرُون سَبَارِزَان و جَبَكُك

و كَادَان و حَالُ تَرْسِيدَن -

أَلْعَمَّكَ - كِرُون و قَامُ آوَرَدَن يُقَالُ

قَمَّ اللَّهُ عَضْلِي حَمَّه و قَمَّه -

أَلْمَمَّكَ - بَأَك كِرُون -

أَلْمَمَّكَ - أَرَا سَتَن جِزْرِ و تَكْبَرُ نَشْتَن -

أَلْمَمَّكَ - أَوَّزْ كِرُون دَانِيدَن و رَسْمِيَه

و بَأَك كِرُون و كَرُفْلُ كَلُو -

أَلْمَجْمُتُ - سَمُون كَفْتَن بَرَبَنِي خَبَا كَسِي بِلْدَانِي شَد

و بَأَك كِرُون خَوَك -

أَلَنَ لَكَ - سَمُون كَفْتَن خَبِينُ كَه شَتَنُونَد

و دَرِ بَاجِد و سَمْنَا الْحَدِيثُ خَوَلَا مَدِيدَان -

أَلْعَمَّكَ - مَهْرَه رَالْعِيدَن بَدَل كِرُون آيَن

قَبْلَهُ نَبِي تَمِيمُ كَنَدَ لَقِيُولُون عَنْ مَوْضِعِ الْو -

أَلْمَجْمُتُ - لِكَلْمَتَه -

الجمجمة مثل الجمجمة

الجمجمة هي الجمجمة - از جای دیگر دانیدن

و تامل الیاء من الیاء الاخرة فیقال و بدین

و در باره ۱۰ بار و لا یسل الیاء بقولیم و بدین

الجمجل لاجز و جمته

الجمجمة هي الجمجمة - بهم خاموش شدن فیقال

صومر صومر الیاء من الیاء الاخرة فیقال صومر صومر

الجمجمة هي الجمجمة - با و از خندیدن و مقلوب

الجمجمة هي الجمجمة

الجمجمة هي الجمجمة - غریب و بدین

الجمجمة هي الجمجمة - باطن جامه را

الجمجمة هي الجمجمة - از جگر و بدین الیاء

الجمجمة هي الجمجمة - باز داشتن کسی را از کار

و منع و جبر کردن فیقال نهنت از جمل

عن النبی اذا كففت ذجرتة

ومن المعتل

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن با گریختگی گاو

الجمجمة هي الجمجمة - و الیاء من الیاء الاخرة

یعنی اندیشه افکندن و بدین الیاء و قولیم

فوسوس الیاء الشیطان یرید الیاء و بدین

کبر الیاء لان نفسه فوسوس الیاء فیقال فوسوس

و اعلم ما فوسوس فی نفسه و لا فیقال فوسوس

الجمجمة هي الجمجمة - غلامی غلامی

الجمجمة هي الجمجمة - اگر دانیدن و بدین

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن سگ و گریختگی

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن چون میسر میسر

الجمجمة هي الجمجمة - گریستن با و از واد واد

الجمجمة هي الجمجمة - غریب و با نگه کردن کسی فیقال

و هو الیاء فی نسیه مثل کلمه و در واد

الجمجمة هي الجمجمة - انشاقا علیها مثله

ومن الیاء

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن سگ و گریختگی

ومن الناقص

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن سگ و گریختگی

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن سگ و گریختگی

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن سگ و گریختگی

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن سگ و گریختگی

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن سگ و گریختگی

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن سگ و گریختگی

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن سگ و گریختگی

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن سگ و گریختگی

ومن المعتل

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن سگ و گریختگی

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن سگ و گریختگی

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن سگ و گریختگی

الجمجمة هي الجمجمة - با نگه کردن سگ و گریختگی

<p>١. أَلْقَوْهُمَا - بَانَكُ كَرُون -</p>	<p>١. أَلْقَوْهُمَا - بَانَكُ كَرُون -</p>
<p>٢. أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَيْتَاهُ - بَانَكُ كَرُون بَانَكُ</p>	<p>٢. أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَيْتَاهُ - بَانَكُ كَرُون بَانَكُ</p>
<p>ومن الياء</p>	<p>ومن الياء</p>
<p>أَلْقَيْتَاهُ وَأَلْقَيْتَاهُ - فَوَانَدَنَ بَرَقَالُ حَتَابَا أَلْقَيْتَاهُ وَأَلْقَيْتَاهُ - فَوَانَدَنَ أَشْتَرُ يقال بانهيت بالابل -</p>	<p>٣. أَلْقَيْتَاهُ وَأَلْقَيْتَاهُ - فَوَانَدَنَ بَرَقَالُ حَتَابَا أَلْقَيْتَاهُ وَأَلْقَيْتَاهُ - فَوَانَدَنَ أَشْتَرُ غريب عن ابن جني -</p>
<p>ومن المهموز الفاء الملتقى بالواو</p>	<p>ومن الناقص المهموز اللام</p>
<p>أَلْقَوْهُمَا - مصدر المادون وهو الجنون الهمزة اصل وهذا القول هو الصحيح لقولهم المادون ولم يقولوا ماولون وقيل يجوز ان يكون الهمزة بدل من لو او فيكون صلوة وقد</p>	<p>٤. أَلْقَوْهُمَا - كِتَابُكَ زَيْدُكَ كِرَانُ كِرُونُ تركون وراي خویش محكم ناكرون ديزان شكن اشكت بهيات السخاوة او انقصت المظفر قال الوعلی زهرا قيل و ان كان هذا من الشواذ في امثلة الفعل قال لاننا لو جعلنا الياء اصلاً والهمزة راكدة لا دى الماشيين كرون و من احد امثالهم فقالوا الثاني زيدا و في الهمزة غير اول وفي القول الاول المكرو و ضم واحد كل قل المكروه كان لقيس فيكون على هذا من باب العشرة</p>
<p>ومن المهموز العين</p>	<p>ومن المضاعف المهموز</p>
<p>أَلْقَوْهُمَا - بَرَزَهُ كَرُونُ جَسَدُ لِقَالُ زاهر الشوب والشوب برون و برون اخرج ميره أَلْقَوْهُمَا - بَرَزَهُ كَرُونُ أَلْقَوْهُمَا - بَرَزَهُ كَرُونُ</p>	<p>٥. أَلْقَوْهُمَا - بَرَزَهُ كَرُونُ جَسَدُ لِقَالُ زاهر الشوب والشوب برون و برون اخرج ميره أَلْقَوْهُمَا - بَرَزَهُ كَرُونُ أَلْقَوْهُمَا - بَرَزَهُ كَرُونُ</p>
<p>٦. أَلْقَوْهُمَا - سِيَابُ نَدُونُ دَرْدَمُ مَزَابُنُ</p>	<p>٦. أَلْقَوْهُمَا - سِيَابُ نَدُونُ دَرْدَمُ مَزَابُنُ</p>
<p>٧. أَلْقَوْهُمَا - مَوِي كَرُونُ بَرَزَهُ كَرُونُ خَرَدُ</p>	<p>٧. أَلْقَوْهُمَا - مَوِي كَرُونُ بَرَزَهُ كَرُونُ خَرَدُ</p>
<p>٨. أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَوْهُمَا قال ابن السراج و اما من فليس احد يقول في طمان و طمانت منه سكنت -</p>	<p>٨. أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَوْهُمَا الرجل اذا غلب على لسانه التاء - أَلْقَوْهُمَا - سِيَابُ نَدُونُ دَرْدَمُ مَزَابُنُ أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَوْهُمَا أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَوْهُمَا</p>
<p>ومن المهموز اللام</p>	<p>٩. أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَوْهُمَا - أَلْقَوْهُمَا</p>

الْمُتَعَفِّلُ - بياي چشم بر گروانیدن و در شیدن
 يقال رَأَى السَّرْبَاحَ دَرَاكَ الْعَيْنَ إِذَا تَحَرَّكَ مِنْ مَوْضِعِهِ
 السَّارِبُ - خواب خواندن -
 التَّصَادُّعُ - حاصلاً الجواز التمس النظر في
 التَّطَاعُ - سرفروختن -
 التَّافَاهُ - ان ليدان به علی - ان ارجل افلا
 التَّارِكَةُ - رهنال جنبانیدن آهوا -
 التَّانَا - بست شدن -
 التَّاهَا - اشترای بهلف خواندن -

باب التفضل

التَّعَلُّبُ - الانطلاق منه الاستخفاف -
 التَّشْفِيرُ - التشغیر يقال تشغیر به -
 التَّخَرُّبُ - پیاده در دای راه دشوار رفتن
 التَّهْوِي - و اگر دیدن -
 التَّحْمِي - نریزیدن -
 التَّهْوِي - شوریده دل گردیدن
 التَّهْوِي - بفرمان ناکه دل در فی التَّهْوِي
 التَّهْوِي - یکا نره بنگ کردن
 التَّهْوِي - با توشه شدن و ندیدن -
 التَّهْوِي - تصور کردن فی الحدیث اهل التَّهْوِي
 ای زود با بختار و عفت و بی راه رفتن -
 التَّهْوِي - بگذشتن بشب و دایم آمدن
 دپوش کردن و دکار به -

التَّهْوِي - برنس پوشیدن و هو قنفسه
 طویله و کان الساك يلبسوها في صدر الاسلام
 التَّهْوِي - التفتن -
 التَّهْوِي - نمازین شدن -
 التَّهْوِي - پیداد و گرد گشتی کردن -
 التَّهْوِي - نیا هم آمدن اعلامها کرد و سبب نقصان
 التَّهْوِي - پنهان شدن و رقر موص
 دبی حق و صفت تشکیک فیما الانسان من البرد
 التَّهْوِي - بانگ کردن با گشتی گلو
 التَّهْوِي - بر توج پوشیدن -
 التَّهْوِي - التورع علی الاست -
 التَّهْوِي - زبان درازی کردن و التَّهْوِي
 الذي تفتن و تشکیک -
 التَّهْوِي - بانگ از انگشتان بیامدن -
 التَّهْوِي - مطلوع الزحلقه
 التَّهْوِي - کور رفتن اشتر از قوت و نشاط
 و رفتن فلان متجرب علی اذاکان بر کس
 بایکره دالایا ب شکیا -
 التَّهْوِي - التَّهْوِي - بکر کردن -
 التَّهْوِي - خود را حاذق و زیرک نمودن
 يقال تحذق الرجل اذ يلزم الحدق و اعلم انهما
 التَّهْوِي - التذرج -
 التَّهْوِي - زدنق شدن و هو سر -

من الزند وهو كتاب ابي الحسن المحدث ولونه ابيض
وربما يسمونه كتاب الجبر وقيل لو تفسير في الزند
التي تسمى طقاً - كرت پوشيدن -

التدملك - كرون ونبو شدن -
التدملك - درویش شدن
التدملك - قاهم آمدن -

التدملك - پیران پوشیدن -
التدملك - سارشان شدن خرابان -
التدملك - خنجر آمدن از سواران طوطا

التدملك - فراغم کردن گزینان و خیر و خرم
التدملك - شافان قال تخریظ لم ای مرکاب تخریظ
التدملك - در کار سے درنگ کردن -

التدملك - مول شدن بخونه -
التدملك - در سقانی کردن والنون اصل
التدملك - نافرمانی کردن

ومن المصنف به بنو كراد اللام
التدملك - طارغ الجلبية -
التدملك - دوشن میان گردیدن و انما

و شد تیش قال تمده الرضال بنو بکر
ایهم او یصیر علی عیشم و تمده التلام
شيب و غلظ و الیم اصل -

التدملك - گرو شدن -
التدملك - بزرگ شدن نم بر کسی صبر کردن

فی الی بیت تعز و الی کونوا اشد بهر المیز
و نه و الشرة فان ذهبت به الی النخاع لم یسم
زائدة فیکون من باب تدریج و تمسک -

التدملك - جنبان شدن -
ومن المصنف به بنو كراد اللام
التدملك - حورب پوشیدن -

التدملك - لبه اید شدن -
و بنو كراد اللام
التدملك - البیطة البیطة قال یست علی ای تخمین حولا

التدملك - بیامان شدن -
التدملك - شادمان شدن يقال
تیسر الی جل ای توسع فی کلامه فتح فاد

التدملك - مطوع الخیملة -
التدملك - الشیطة
و بنو كراد اللام

التدملك - اللام فی اللام قال تلوت
اللم -
التدملك - سخته بر شدن مرد و

ویران شدن خانه -
التدملك - خوشن را سخاوتی نمودن
که در طبع نباشد -

التدملك - التحرك فی رفاة و تر فلان
تبر هوک کانه موج فی مشیة -

الشيء هو الذي ورد في الكتاب يقال هو كفتوك

الشيء هو الذي ورد في الكتاب يقال هو كفتوك

ويزيادة للياء

الشيء كثير - يسار كفتن

ويزيادة للتون

الشيء كثير - كراه لو شيدن

ويزيادة للتاء

الشيء كثير - وركد شين را مورد و كينودن

و دوشدن قالوا تعرفت الرجل اذا ما عرفته

يسه شينا و دوشال غيبان زنه تفعات ان شين

ومن المضاعف

الشيء كثير - قديم كرون

الشيء كثير - جينين

الشيء كثير - رنية شين و نصيب

الشيء كثير - وريب

الشيء كثير - آمد شد كرون

الشيء كثير - التوكيد

الشيء كثير - التوكيد في الكلام و في الحديث

الشيء كثير - و دوشين اخر فكليل امي ترك

الشيء كثير - نت شين شين - يسار شين

الشيء كثير - باي فراش كرفتن و دوش و آمدن

الشيء كثير - سريدين و سريدين اقبال

ترجبت الفرس و الفجبت قواهما السبول

الشيء كثير و دوشين

الشيء كثير و دوشين

الشيء كثير و دوشين

الشيء كثير - باسفيدن

الشيء كثير - جينين

الشيء كثير - كم شين كرا

الشيء كثير - سياه شين ميني

الشيء كثير - فرزد شين شين

الشيء كثير - و دوشين و دوشين

الشيء كثير - و دوشين و دوشين

الشيء كثير - كشتين آوا و دوشين

الشيء كثير - آمد شد كرون و دوشين

الشيء كثير - و دوشين و دوشين

الشيء كثير - و دوشين و دوشين

الشيء كثير - و دوشين و دوشين

الشيء كثير - و دوشين و دوشين

الشيء كثير - و دوشين و دوشين

الشيء كثير - و دوشين و دوشين

الشيء كثير - و دوشين و دوشين

الشيء كثير - و دوشين و دوشين

الشيء كثير - و دوشين و دوشين

الشيء كثير - و دوشين و دوشين

الشيء كثير - و دوشين و دوشين

الشيء كثير - و دوشين و دوشين

التَّكْثُرُ مِنْ شَيْءٍ شَدْنٌ -

التَّقْصُصُ كَمَا شَدْنُ آبٍ وَنَ -

الْحَدِيثُ لَمْ يَنْفَضْ -

التَّقْصُصُ مِنَ التَّفْرِقِ -

التَّقْصُصُ بِأَبٍ دَرْدَهْنِ كَرْدَنِ وَتَفْضِ -

الزَّهْرُ فِي عَيْنِهِ -

التَّجَمُّعُ خَوْشِيَتِنِ بَيْنِ الْكُنْدِ أَنْزِدُ -

التَّكْدُّ عُدَّةً - بِرَاكَنْدِهْ شَدْنِ -

التَّوَشُّعُ بِرَالِيدِنِ كُودَكِ -

التَّزَعُّرُ جَنِيدِنِ -

التَّشْشُوعُ بِحَتِّ بَرِ شَدْنِ وَبَشْتِرَاهِ -

كَزْشَتِنِ دَعَالِ كَسِّهِ دَرْتَشِيْبِ اِفْتِيدِنِ وَ -

البَابُ يَدِلُ عَلَى فَرَابِ الشَّيْءِ -

التَّقْصُصُ بِرَاكَنْدِهْ شَدْنِ وَجَنِيدِنِ -

التَّقْصُصُ وَتَوَارِيْنِ شَدْنِ دَخْوَارِ شَدْنِ -

التَّقْصُصُ جَنِيدِنِ -

التَّكْكُكُ بِدَوْلِ شَدْنِ دَوَابِّتِيدِنِ -

التَّقْلُصُ اِزْكَرْكَيْ جَمِيدِنِ شَكْسْتِهْ شَدْنِ -

التَّعْنُتُ دَوْرُ شَدْنِ -

التَّسْعُوعُ الدَّخُولُ يَقَالُ تَسْعُغُ فِي -

الْأَرْضِ لَمْ دَخَلَ -

التَّجَمُّعُ خَشَكُ شَدْنِ خِيَاكَهْ اِنْكَرْمَانِ -

التَّرْقُوقُ فَاوَا شَدْنِ بَ اَفْكَدْ دَشِيمِ -

وَدَرْشِيدِنِ جَمِيدِنِ -

التَّقْلُصُ اِتْقَالُ -

التَّكْدُّ اَلْفُ - بِالْاِيْكَمَا شَدْنِ اِنْفَاكِ وَكَلِ -

التَّكْبِيلُ يَتَوَرَّيْدِهْ شَدْنِ اَتْمَا -

التَّكْبِيلُ بَرِ بَيْنِ فَرَوْتَمَانِ -

التَّكْلُصُ اِتْكِرْ -

التَّقْلُصُ اِتْقَالُ بِرَايِ فَاَنْزِلْ اَتْمَا اَنْزِلْ -

التَّكْدُّ اَلْفُ جَنِيدِنِ جَمِيدِنِ -

التَّكْدُّ جَمِيدِنِ -

التَّكْلُصُ جَرْمِي الْمَاوِ فِي صَبِّ اِتْقَالِ -

الْمَاوِ فِي الْحَقِّ لَمْ جَرْمِي وَ اِتْقَالِ -

تَسْلُ اِنْ اِذَا جَرْمِي وَصَسْرَتِ الْمَرْبِجِ -

يَدِيْكَ اِلَا سِلْسِلَةً وَ اِلَا بِرِ اِلَا سِلْسِلَةً -

فِي رَفْقِ وَخَفَا -

التَّقْلُصُ سَحَبَتِ اِنْجُوْغِ كَرْمَتِنِ كُودَكِ -

وَفِي الْحَدِيثِ تَقْلُصُ اِلَا سِلْسِلَةً -

التَّقْلُصُ اِلَا سِلْسِلَةً -

التَّقْلُصُ وَرَشْدِنِ اِتْقَالِ اِتْقَالِ -

فِي الشَّوْرِ اِذَا تَقْلُصُ -

التَّقْلُصُ سَهْبَتَانِ سِيَاكَهْ شَدْنِ -

وَفِي الْحَدِيثِ فَاِذَا تَقْلُصُ اِلَا سِلْسِلَةً -

وَرَدِ الْقَبِيْ بَرَاوَقَالِ اِلَا سِلْسِلَةً -

مِنْ اِسْتَاكِ تَقْلُ -

<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ -</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ جَنَانِ شَدَنَ -</p>
<p>وَمِنْ النَّاقِصِ الْمَرْفُوعِ وَالْمَرْفُوعِ</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>
<p>تَرْهِيًا فِي مَشْتَبَاهِ أَيْ كَأَنَّهُ تَرْهِيًا لِلْمُتَلَابِثَةِ الْبَدَنَةِ وَالْيَابِ بَدَلًا عَلَى قَلْبِهِ اسْتَدَالًا فِي الشَّيْءِ</p>	<p>كَانَ عَلَى مَنَةٍ وَلَيْسَ بِمَعْلُومٍ التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>
<p>وَمِنْ الْمُضَاعَفِ الْمَرْفُوعِ</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>
<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ فِي الْحَدِيثِ تَدَاوُسَ قَدُومِ جَنَانٍ لَمْ تُدْرِهِ قَلْبُ الْعَاوِجَةِ -</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>
<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>
<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>
<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>
<p>باب الافعال</p>	<p>وَمِنْ النَّاقِصِ</p>
<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>
<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>
<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>
<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>
<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>
<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>
<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>
<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>
<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ</p>	<p>التَّطَلُّعُ مِنْ سِرِّهِ شَدَنَ بِرَبِّهِ وَسِرِّهِ</p>

[illegible]

۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰	۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰
الکتوتی الرجل اذا بلغ في صفة نفسه من غير عمل والکتوتی اذا تمنع.	الکتوتی شمساً سحر شدن.
الکتوتی یذاب ما لازم چیزی شدن.	الکتوتی شمساً سحر شدن.
الکتوتی یذاب ما لازم چیزی شدن.	الکتوتی شمساً سحر شدن.
الکتوتی یذاب ما لازم چیزی شدن.	الکتوتی شمساً سحر شدن.
الکتوتی یذاب ما لازم چیزی شدن.	الکتوتی شمساً سحر شدن.
الکتوتی یذاب ما لازم چیزی شدن.	الکتوتی شمساً سحر شدن.
الکتوتی یذاب ما لازم چیزی شدن.	الکتوتی شمساً سحر شدن.
الکتوتی یذاب ما لازم چیزی شدن.	الکتوتی شمساً سحر شدن.
الکتوتی یذاب ما لازم چیزی شدن.	الکتوتی شمساً سحر شدن.
الکتوتی یذاب ما لازم چیزی شدن.	الکتوتی شمساً سحر شدن.
الکتوتی یذاب ما لازم چیزی شدن.	الکتوتی شمساً سحر شدن.
الکتوتی یذاب ما لازم چیزی شدن.	الکتوتی شمساً سحر شدن.
الکتوتی یذاب ما لازم چیزی شدن.	الکتوتی شمساً سحر شدن.
الکتوتی یذاب ما لازم چیزی شدن.	الکتوتی شمساً سحر شدن.

اذا تعلق بوجهه وعلاه واعلم على فلان الرحبه

باب الافعال

الاجل باب - بيار شدن و بر پلو شدن
و بر آگنده شدن و نيك رفتن -

الاجل باب - پر شدن -

الاجل باب - بيار شدن سيل مجريان -

الاجل باب - بر آمدن بر چرخه و قبل
اللام زائده -

الاجل باب - راست شدن يقال
طريق سلب اي ممد -

الاجل باب - اشتافتن -

الاجل باب - بر آمايدن -

الاجل باب - بر پاي ايستادن -

الاجل باب - الانطلاق السريع -

الاجل باب - بر آگنده شدن -

الاجل باب - سفت بودن سپان بريدن -

الاجل باب - شمر شدن چشم انشعوم
در شيدن ستاره -

الاجل باب - باز يده شدن و پيچ شدن

الاجل باب - تمام بالا شدن جوان -

و الاكسبه طرأ - ايضا -

الاجل باب - بسيجيد شدن -

الاجل باب - ضيق بصر شدن

نزدك مستر و خواب و سرگرداني -

الاجل باب - بالسين الصاد يوم مستقر و مصغر شد

الاجل باب - بر سخت شدن و راست شدن

الاجل باب - بر آگنده شدن

الاجل باب - بلند شدن

الاجل باب - بر فراخيدن و خشك تنك سال

گرديدن و القشعرية بالضم و فتح الشين

فراخه و الصبح انما اسم اقيم مقام المصدر كما

يقال اخذت القشعرية -

الاجل باب - بر آگنده شدن و سخت شدن

و بر سخت شدن و فراخ آمدن و انقطرت العرق

از اعطفت و منها و جمعت نفسها -

الاجل باب - سخت ترش رو شدن بر هم

نشستن ابر سياه

الاجل باب - آيخته شدن و منه الحديث

فما اندر دمه و روي فما اندر دمه بالبار

دهي لغة اي القرن -

الاجل باب - از بيماري به شدن -

الاجل باب - از خشم بر آمايدن -

الاجل باب - بر ترش گردن و تيره رنگ شدن

رو و آشكارا گرديدن نمان شدن و روشني آن

در سخت تاريكي و البه الاكسبه فان قلب الاكسبه

الاجل باب - در از شدن قبل انحصار

لَا زِمْعَلَالٌ - لعاب زکوک و چربش

از بریان و دیدن -

لَا زِمْعَلَالٌ - بالعين والسين پیاپی شدن

اشک و الرنخل الرشد -

لَا زِمْعَلَالٌ - تریشیدن جامه بآب

والاسب بنال شده -

لَا زِمْعَلَالٌ - الاسراع مع المتفرق

يقال شغل قوم في الملح في بار وواينه نفرقوا

لَا زِمْعَلَالٌ - نیست شدن فاشدن سیخ

لَا زِمْعَلَالٌ - دشوار شدن -

لَا زِمْعَلَالٌ - از سرافراهم آمدن -

لَا زِمْعَلَالٌ - قلب لا ضمحل -

لَا زِمْعَلَالٌ - الاجتماع -

لَا زِمْعَلَالٌ - بزادیر آمدن -

لَا زِمْعَلَالٌ - سخت تاریک شدن -

لَا زِمْعَلَالٌ - بگردیدن لون و بوی -

لَا زِمْعَلَالٌ - برای بایستادن -

لَا زِمْعَلَالٌ - گردنکشی کردن -

لَا زِمْعَلَالٌ - راست و نیکو شدن چنان

لَا زِمْعَلَالٌ - الاطعام لایحه کاک این

لَا زِمْعَلَالٌ - سست شدن

لَا زِمْعَلَالٌ - چسبیدن چیزی یکبار دیگر

وارجمن الشئ اترورخی مرتبه ای ثقیله

ومن المصحح بزيادة الواو

لَا كَوْهَدَالٌ - لرزیدن چوهره پیش بادرت

خورش و دراکو در الفسخ اکو پاد او بهوار تعاده

لَا كَوْهَدَالٌ - اترورخی مرتبه ای ثقیله

باب الافعال

لَا كَيْلِيَابٌ - راست بایستادن

لَا كَيْلِيَابٌ - گردن بفراشتن

لَا كَيْلِيَابٌ - از خشم برآوردن

لَا كَيْلِيَابٌ - سخت شدن يقال انما الشئ اذا

لَا كَيْلِيَابٌ - سوی و تیغ خاستن -

لَا كَيْلِيَابٌ - فراهم آمدن و برمیدن -

لَا كَيْلِيَابٌ - مصدر قولك جزا شل و

ثاب اليه چشمه بعد نزال -

لَا كَيْلِيَابٌ - سخت شدن و خشم گرفتن

و مشیر شدن شیر چون شیر اضاکت الارض

و اصابك ايضا اضيكا كما اذا خرج نبتا -

لَا كَيْلِيَابٌ - سوی و تیغ خاستن

و اجثال الرجل اذا غضب و هينما للقتال -

لَا كَيْلِيَابٌ - الارتفاع و فی نهیه عمده

رضی الله عنه علی فی المجلس انضم بعضهم الى بعض

لَا كَيْلِيَابٌ - باریک میان شدن

و کوتاه شدن و منه اذا شمل التبع اس

رجل انظر الى اصل العود و سخت شدن

لَا أَصْنَعُ إِلَّا - سخت شدن و بهم زدن بجا	لَا طَبِيبَانُ وَلَا طَبِيبَانُ وَالطَّبِيبَانِيَّةُ
لَا أَصْنَعُ إِلَّا - بسیار شدن و در هم پیچیدن	بیار امیدن و الباء بدل من الیمع عندهم
لَا أَصْنَعُ إِلَّا - شایع ایصال اعضا الشجره و اکثر اعضاها	والصمیح ان الطایفه اسم اقم مقام المصدر
لَا أَصْنَعُ إِلَّا - فاهم آمدن	لَا أَصْنَعُ إِلَّا - الایمان
لَا أَصْنَعُ إِلَّا - فاهم آمدن و روز و در بریدن	لَا أَصْنَعُ إِلَّا - سخت تار یک شدن
ویرگشتن زود و بار برگرفتن از جاسی	قشب و اقمهان الرجل کبر و عسا
لَا أَصْنَعُ إِلَّا - بر میدن پس بیار امیدن	لَا أَصْنَعُ إِلَّا - فاهم آمدن

تمت فهرست ابواب التصار تمت

صفحه	باب	صفحه	باب
٢	باب فَعْلٌ يَفْعُلُ نَصْرٌ يَنْصُرُ	٣٩٥	باب التَّفَعُّلِ
٩١	باب فَعْلٌ يَفْعُلُ صَرْبٌ يَصْرِبُ	٢٣٢	باب التَّفَاعُلِ
١١٠	باب فَعْلٌ يَفْعُلُ مَنَعٌ يَمْنَعُ	٢٢٩	باب الْأَفْعَالِ
١٣٨	باب فَعْلٌ يَفْعُلُ عَلِمٌ يَعْلَمُ	٢٥١	باب الْأَفْعَالِ
١٤٨	باب فَعْلٌ يَفْعُلُ شَرَفٌ يَشْرَفُ	٢٥٢	باب الْأَفْعَالِ
١٨٤	باب فَعْلٌ يَفْعُلُ سَبَبٌ يَحْسِبُ	٢٤٤	باب التَّفَعُّلِ
١٨٩	باب الْأَفْعَالِ	٢٤١	باب الْأَفْعَالِ
٢٥٤	باب التَّفَعُّلِ	٢٤٢	باب الْأَفْعَالِ
٣١٠	باب الْمُفَاعَلَةِ	٢٤٣	باب الْأَفْعَالِ
٣٣٥	باب الْأَفْعَالِ	٢٤٢	باب الْأَفْعَالِ
٣٤٨	باب الْأَفْعَالِ	٢٤٥	باب الْأَفْعَالِ
٣٤٤	باب الْأَفْعَالِ	٢٤٤	خاتمه کتاب

تاج المصاדר

این کتاب در شرح نامهای مخفی و آفرین تواند بود و بسبب متن گوهر کیدانه و حرف کن چندین سالک گران بها
 به رشته انتظام و الیکام کشید و پیک انسان خاکی بنیان را بنیادست عنایت لفظ گوشتناهی آدم شریف
 سرشار از تفسیر و تفریق بیان اسم سامی نبی اتمی تواند شد که گوهر شجر بلبلش شمع راه که گشتگان تیره
 ضلالت بگرد و راه پناه را مقصود رسانید تا جداران شش جبهه چاه علی جادانی همه حلقه بگوشش آن
 فریاد وای تلخ و بیالت اندر باغ گزرازان بهفت کشور چه اصغر و چه اکبر تمامی غاشیه بر دوش آن
 شمسوار و عرومه جلالت اندک الله جلالتی سببی نادر و غایب ناگهیل صاحب المصاخر المخرج العلم
 سلطان العرب و النجمه اما بعد احترام با و افتد الصلوة علی سید الدین احمد المذنب و به محمد اشرف علی
 الکف و هی صانه اشرف الشهوری و المعنوی بر آئینه ضمیر و افغان اسرار بلاغت و مکتب خاطر دانا یان
 روز فصاحت و بر احوال تطبیق تیسار و که علم لغت سبب علوم است و منشأ قواعد و رسوم بلکه برای
 ارتقای درج اعلی سلم است و ترقی اذیان سلیم بدان سلم اندر پیشینیان که اهتمام در تمام آن پیش
 و عرفشان پیش از پیش آورده معادن این را شکافته گوهر بای گرانهای رموز یافته و دین علم شریف
 تصانیف معتبره ساخته از شبهه که شمه بر داخته اند لیکن محصلان این عهد بنا بر اشتغال علوم و لا یعنی
 از توجه این علم لطیف غافل و شاهد این فن از حلیه رولج عاقل گشته بعضی از راه صعوبت مسالک
 و وعورت غلط عروج بر شواخ آن مشکل شده است و بعضی را از کربت مولف درین مراحل پایی در گلی
 بدین جهت این ستاع گرامی را کم خریدار و این جواهر گران قیمت را کسا و باز دست کنند این
 معدن بجان کنند بر این پست و لعل و یا قوت بر آوردن خوردن خون جگر چونکه درین زمان
 اشرف احیان بنیاری از خلایق و اکثری از اخوان بالطباع کتاب تاج المصاדר امام بهیقی
 از حافظ حاجی خواجه قطب الدین احمد معینی مطبع نامی سلمه الداسامی استاد عارف بودند
 برای انجاح این مسئول و اسعاف این مامل اصرار و استبداد نمودند ایشان نطق بهمت
 بر میان جان کرده و با تمام کوششی تمام بکار برده این را دنیا لیش و یزدان راستا کش
 که نقش مراد بر تزی شسته آن نسخه محیفه مشرقیه به راه رمضان المبارک ۱۳۳۵ هجری مطابق

<p>ماه و سیمبر ۹۴۰م بار دوم از مطبع ای لکهنو بگل رنگ طبع شد از تایید الک الملک متوقع کرد و نظر اهل نظر درین کتاب مستطاب طبع آید یقین که این عجب العجاب جمیع صفات حسن بنمایند پنداشت از ناظرین آنکه اگر خطائی در یابند در اصلاح کوششند و بذیل اغماض پوشند بهوش که خطا سئو رسی و طعنه مزین که هیچ نفس بشیر خلای از خطا نبود</p>	<p>یا و کما بهیستی تاج المصاادر طبع شد خوش جلای داده این آئینه را از حسن هدایت گنج هنر آرسه هنرندان کنند اشرف ارداری خیال مریخ تلخ طبع اشعاع آبدار تر اویده خامه بلاغت ختامه شک قدسی خربن جناب خواجہ نور الدین صاحب دام فیضه</p>
<p>قطعات تاج مطبوعه اول</p>	<p>این نسخه در عالم کم است اهل هنر را هدم است در پیش ای بل هنر چون گل گرد بهار دزر قدرش فرو در از حیف خط شد جلوه گر خط نقط میزان نقد کمالان قیاس فیض بر آن طبعش چه با هر آمده سالش چه نادر آمده</p>
<p>در میان طبع نامی که نام آور بود صاحب مطبع که قطب الدین بیک اختر بود جوهری باشد کسی که صاحب جوهر بود یعنی این تاج المصاادر معدن گوهر بود</p>	<p>از بیعتی در عالم است این یادگار کنه علم کل گرد زین طبع بکمر باغ و بهار کنه علم از یک ده آمد زین نمط نقش شمار کنه علم این شرح و بسط و این بیان آید عیار کنه علم تاج المصاادر آمده آموزگار کنه علم</p>
<p>ارضه الفاضل لادیب الکامل لاریب لمورخ اللیب والشاعر الحسیب مولانا محمد عبدالعلی مدراسی دام الله ظلاله علی رؤس الاناسی</p>	<p>قد جاء کل ما ضی فی جبل باب عابد اسرار عوالم سرّت بها الخواطر کالتور فی الدسار فی والصورة فی الجواهر موهوبه هدی و رفیق مصداق التور حسن السوا و یجلو فی کل عین کاظم آخر تحت ارض این قد تمت المصاادر</p>
<p>قد جاء کل ما ضی فی جبل باب عابد اسرار عوالم سرّت بها الخواطر کالتور فی الدسار فی والصورة فی الجواهر موهوبه هدی و رفیق مصداق التور حسن السوا و یجلو فی کل عین کاظم آخر تحت ارض این قد تمت المصاادر</p>	<p>نیو یخون المعانی فی هذه المبانی الفاظه لال اقواله عوالم فی طبعه صفاء فی خطه صیاء هذا الکتاب نور ابوابه و نور طوف لکل حرف من کدن اهل حرف انکته خطه زین بالکلمه کل بیان</p>

اشتهارات

تھنہ الاخیار ترجمہ مشارق الانوار۔ یہ مقدس
 ۱۰۱ جتنے کتابتیں ہم حدیث میں اول درجہ کی ہر سولہ
 علیہ الرحمہ ۵۱ ج ۱۵۱ احادیث صحیحین (۲۶۴۶)
 احادیث چھانڈا۔ تو بہ زبان عربی اور نہ جمہور سے
 اس کتاب کا ترجمہ بہترین صورت اور خوبی سے اردو زبان میں
 فرما کے جابجا ایلیہ خانہ سے بڑے ادیب ہیں جس سے اس
 ترجمہ کی شہرت بڑھانے کی قیادت کی جلد میں
 مختصر جلیا شرح حصہ حصہ میں۔ یہ کتاب دیہات
 اور علیات میں ایسی ہی ہے کہ دیندار کتابتیں اس کے
 منازل میں قیمت فی جلد
 فتوحات بہشتیہ۔ یہ کتاب بہترین اور بہترین کتاب
 قوت، کسائی کا کتاب۔ اول کا کرا ۱۰۱ اول نہیں ہے
 اس کتاب کو کامل تحقیق اور تفریق سے دانا محمد بن علی
 رحمہ الرحمہ نے عربی زبان میں تالیف فرمایا تھا جسے
 طبع نامی لکھنؤ نے برادران ہند کے واسطے اردو
 زبان میں ترجمہ کر کے طبع از دیار فوائد فتوحات بہشتیہ
 نام سے طبع کر دیا قیمت فی جلد عامر
 حیات و ولایت فاروقیہ۔ اس کتاب میں میر انیسویں
 خلیفہ بنانی سیدنا حضرت عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ
 رحمہ خلافت میں جس قدر مسلمانوں کو فتوحات حاصل
 ہوئی ہیں ان کے مفصل حالات، مع دیگر اہمات،
 تحریر ہوئے ہیں قیمت فی جلد عامر
 فتوحات اسلام۔ یہ مترک مجموعہ اسماعیلی
 اعلیٰ درجہ کی کتاب ہے جس قدر غزوات اور فتوحات ابتداء
 زمان رسالت سرور عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم سے
 تا زمان وفات خلیفہ ثانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ تک ہیں
 اس کتاب میں ہیں قیمت فی جلد عامر

جمع الحسنات فی ذکر اشرف الکائنات
 یہ مجموعہ تیرہ رسالوں کا مولوی حافظ حاجی، دیہات
 اردو زبان میں سرور عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی شان
 ستر بار پنج سہ اہل ایمان کو اپنے پیغمبر کے تاریخی حالات
 دریافت کر کے دینی نقطہ نظر سے لکھا ہے۔ یہ مجموعہ
 جامع ترجمہ شریعت ہے۔ مع شہادت تہذیب و
 اصول حدیث مجتہد نجاشی قدیم دہریہ کا قدسی گنہ
 چھپائی عمدہ نہایت صحیح قیمت فی جلد عامر
 خدا کی نعمت معروف یہ تصنیف برادر
 مولانا شاہ مراد اللہ صاحب سنبلیلیہ تھانہ دہلی
 یارہ عم کی ہے قیمت فی جلد عامر
 تنقیح الایضاح کلان۔ مسائل فقہ میں یہ کتاب
 اردو زبان اور سبب عبارت میں مسلمانوں کے لیے
 بہت مفید ہے قیمت فی جلد عامر
 حکایات الصالحین۔ اس کتاب میں ہیں
 باب میں اور ہر باب میں متعدد حکایات اولیاء اللہ
 کی ہیں قیمت فی جلد عامر
 اخبار الاحبار فی اخبار الاحیاء۔ اس کتاب
 نایاب میں حالات و کمالات ولادت و وفات سید کرام
 و حضرات صوفیہ عظام کا بیان ہے قیمت فی جلد عامر
 عجائب المخلوقات اردو۔ یہ کتاب اول عربی زبان
 میں تھی پھر فارسی میں اسکا ترجمہ ہوا بعد اسکے اردو
 زبان میں چھپی ہے بادشاہ نے فقیر کو اس نادر
 اور جامع علوم و فنون کتاب سے جزا دی تھی اس کا
 شتاق رہا ہے زائد قریب ۱۰۰۰ قیمت فی جلد عامر
 نوٹ۔ محمولہ اک کے واسطے لکھا گیا ہے اور پیر
 قیمت کتاب زمانہ قیمت فرما کر

اعلان

اس

مطبع میں ہر ایک

قسم کی کتابیں عربی۔ فارسی۔ اردو
فارسی۔ موجود ہیں عند الطالب شائقین علوم
و تاجران کتب مطبع سے اور سال کی باریک بین چن صاحب
کوئی کتاب طبع کرانا منظور ہو وہ بھی بعد انفصال قیمت
طبع کر دیجاویگی۔ اگر کوئی کتاب مفید عام کسی صاحب نے
تالیف فرمائی یا کسی کتاب عربی۔ فارسی۔ انگریزی۔ ہندی کا
ترجمہ اردو میں کیا ہو وہ بلا معاوضہ مطبع طبع کر دیگا
نہت کتب و دیگر اشیاء بلا قیمت۔ رکھاٹ
بھجیے سید والا بیرنگ سال ہوگی

العبد

ابوالحسن

مولانا الدین احمد غفرلہ اللہ الصمدی
مطبع نامی لکھنؤ رکھوہ الہ آباد
سر مکان ۱۲

CALL No. { ۱۹۲۳/۷۳ } ACC. No. ۱۲۹۸۶
 AUTHOR ابراهيم بن محمد بن ابي
 TITLE تاريخ ابن خلدون

Acc. No. ۱۲۹۸۶
 Class No. ۱۱۱۱ Book No. ۱۱۱۱
 Author ابراهيم بن محمد بن ابي
 Title تاريخ ابن خلدون

Borrower's No.	Issue Date	Borrower's No.	Issue Date

MAULANA AZAD LIBRARY ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:-

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over - due.

